

Carta de Joan
Evangeli segons Mateu
Evangeli segons Marc
Evangeli segons Joan
Gènesi
Èxode
Nombres
Deuteronomi
Josuè

Resum general

Aquesta és una selecció acuradament triada de textos grecs antics destinada a capturar millor l'ensenyament de Jesús, tant directament com a través dels seus deixebles, així com el fonament del seu ensenyament: la Llei de Déu. Després d'aquests, considereu llegir els llibres dels altres profetes (Salms, Isaïes, Jeremies, Daniel, Jonàs, Osees, etc.).

Avis legal

Aquesta traducció es va crear a partir dels textos originals grecs de la Septuaginta i bizantins amb models de llenguatge de gran escala. Per aquest motiu conté molts artefactes de la cultura i la gramàtica de la llengua original, però també pot contenir errors. Si alguna cosa sembla estranya, si us plau, consulteu el grec original. Si trobeu un error, si us plau, envieu-lo per correu electrònic a jesuslord@joshuabile.com.

Llicències

Teniu permís per reproduir i distribuir aquesta traducció en part o totalment. No teniu permís per modificar-la o vendre-la. Si trobeu un error, si us plau envieu un correu electrònic a jesuslord@joshuabile.com perquè puguem corregir-lo i proporcionar-vos una edició actualitzada.

Carta de Joan

1 2 3 4 5

Evangelí segons Mateu

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28

Evangelí segons Marc

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Evangelí segons Joan

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Gènesi

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46
47 48 49 50

Èxode

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

Nombres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

Deuteronomi

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34

Josué

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

Carta de Joan

1

Allò que era des del començament, allò que hem escoltat, allò que hem vist amb els nostres ulls, allò que hem contemplat i que les nostres mans han tocat, concernent la paraula de la vida, I la vida va ser manifestada, i hem vist i testifiquem i proclamem a vosaltres la vida eterna, la qual era amb el Pare i va ser manifestada a nosaltres, El que hem vist i hem escoltat us ho proclamem, perquè també vosaltres tingueu relació amb nosaltres, i la nostra relació és amb el Pare i amb el seu Fill Jesucrist. I us escrivim aquestes coses perquè la nostra joia sigui completa.

I aquest és el missatge que hem escoltat d'ell i us anunciem: que Déu és llum i en ell no hi ha cap foscor. Si diguem que tenim relació amb ell i caminem en la foscor, mentim i no fem la veritat, Si però caminem en la llum, com ell mateix és en la llum, tenim relació els uns amb els altres, i la sang de Jesucrist, el seu fill, ens neteja de tot pecat. Si diem que no tenim pecat, ens enganyem a nosaltres mateixos i la veritat no és en nosaltres. Si confessem els nostres pecats, ell és fidel i just per perdonar-nos els pecats i netejar-nos de tota injustícia. Si diem que no hem pecat, el fem mentider, i la seva paraula no és en nosaltres.

2

Fills meus, us escric aquestes coses perquè no pequeu, i si algú peca, tenim un advocat davant del Pare, Jesucrist el just, I ell mateix és expiació pels nostres pecats, no només pels nostres, sinó també pels de tot el món. I en això sabem que l'hem conegut, si guardem els seus manaments. El que diu l'he conegut i no guarda

els seus manaments és un mentider, i en aquest la veritat no hi és. Però qui guardi la seva paraula, veritablement en aquest l'amor de Déu ha estat perfeccionada. En això sabem que som en ell. El que diu romandre en ell deu caminar tal com aquell va caminar, i ell mateix així caminar.

Germans, no us escric un manament nou, sinó un manament antic, que va tenir des del començament; el manament antic és la paraula que va escoltar des del començament. Altra vegada us escric un manament nou, el qual és veritable en ell i en vosaltres, perquè la foscor passa i la llum veritable ja brilla. El que diu ser en la llum, i odia el seu germà, és en la foscor fins ara. El qui estima el seu germà roman en la llum, i no hi ha en ell pedra d'ensopec, Però el que odia el seu germà està en la foscor i camina en la foscor, i no sap on va, perquè la foscor ha encegat els seus ulls.

Us escric, fills petits, que els pecats us són perdonats a causa del seu nom. Us escric, pares, perquè heu conegut el que és des del començament. Us escric, joves, perquè heu vençut el maligne. Us vaig escriure, fills, perquè heu conegut el Pare. Us vaig escriure, pares, perquè heu conegut el que és des del començament. Us vaig escriure, joves, perquè sou forts i la paraula de Déu roman en vosaltres i heu vençut el maligne.

No estimeu el món ni les coses del món. Si algú estima el món, l'amor del Pare no és en ell, perquè tot el que hi ha al món, el desig de la carn i el desig dels ulls i la jactància de la vida, no és del pare, sinó que és del món. I el món passa i el seu desig, però el que fa la voluntat de Déu roman per sempre.

Nens, és l'última hora, i tal com va escoltar que l'anticrist ve, i ara molts anticrists han aparegut, per això coneixem que és

l'última hora. De nosaltres van sortir, però no eren dels nostres; perquè si haguessin estat dels nostres, haurien romàs amb nosaltres, però això va passar perquè fos revelat que no tots són dels nostres. I vosaltres teniu la unció del Sant, i ho sabeu tot. No us vaig escriure perquè no sabeu la veritat, sinó perquè la sabeu, i perquè cap falsedat prové de la veritat. Qui és el mentider sinó el que nega que Jesús és el Crist? Aquest és l'anticrist, el que nega el Pare i el Fill. Tot el que nega el Fill tampoc no té el Pare. Vosaltres, per tant, el que va escoltar des del principi, que romanguí en vosaltres. Si roman en vosaltres el que va escoltar des del principi, també vosaltres romandreu en el Fill i en el Pare. I aquesta és la promesa que ell mateix ens va prometre, la vida eterna. Aquestes coses us vaig escriure sobre els que us enganyen. I vosaltres, la unció que va rebre d'ell, roman en vosaltres, i no teniu necessitat que algú us ensenyi, sinó que com la mateixa unció us ensenya sobre totes les coses, i és veritable i no és falsedat, i tal com us va ensenyar, romandreu en ell. I ara, fills petits, romaneu en ell, perquè quan sigui revelat tinguem franquesa i no siguem avergonyits davant d'ell en la seva presència. Si sabeu que és just, coneixeu que tot el que fa la justícia ha nascut d'ell.

3

Veieu quin tipus d'amor ens ha donat el Pare perquè siguem anomenats fills de Déu. A causa d'això el món no us coneix, perquè no el va conèixer. Estimats, ara som fills de Déu, i encara no s'ha revelat què serem, però sabem que si es revela, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. I tot el que té aquesta esperança en ell es purifica a si mateix, com aquell és pur.

Tot el que fa el pecat també fa la transgressió de la llei, i el pecat és la transgressió de la llei. I vosaltres sabeu que aquell es va manifestar perquè prengué els nostres pecats, i en ell no hi ha pecat. Tot el que roman en ell no peca, tot el que peca no l'ha vist ni l'ha conegut. Fills petits, que ningú us enganyi: el que fa la justícia és just, tal com aquell és just. El que fa el pecat és del diable, perquè des del començament el diable peca. Per això va ser revelat el Fill de Déu, perquè destrueixi les obres del diable. Tot el nascut de Déu no comet pecat, perquè la seva llavor roman en ell, i no pot pecar, perquè ha nascut de Déu. En això es manifesten els fills de Déu i els fills del diable. Tot el que no fa justícia no és de Déu, i el que no estima el seu germà. Que aquest és el missatge que vau escoltar des del començament: que ens estimem els uns als altres, No com Caín, que era del malvat i va degollar el seu germà; i per causa de què el va degollar? Perquè les seves obres eren malvates, però les del seu germà eren justes. No us meravelleu, germans meus, si el món us odia. Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida, perquè estimem els germans. El que no estima el germà roman en la mort. Tot el que odia el seu germà és un assassí, i sabeu que cap assassí no té vida eterna que romangui en ell. En això hem conegut l'amor, que aquell va posar la seva ànima per nosaltres, i nosaltres devem posar les ànimes pels germans. Qui però té els béns del món i contempla el seu germà tenint necessitat i tanca el seu cor d'ell, com l'amor de Déu roman en ell? Fills meus, no estimem amb paraules ni amb la llengua, sinó amb obres i amb veritat. I en això coneixem que som de la veritat, i davant d'ell persuadirem els nostres cors, que si el nostre cor ens condemna, Déu és més gran que el nostre cor i ho coneix tot. Estimats, si el nostre cor no ens condemna, tenim franquesa davant de Déu, I el que demanem ho rebem d'ell, perquè guardem els seus manaments i fem les coses que li agraden. I aquest és el seu manament: que creguem en el nom del

seu fill Jesús Crist i que ens estimem els uns als altres, tal com ens va donar el manament. I el que guarda els seus manaments roman en ell i ell en ell. I en això sabem que roman en nosaltres, per l'Esperit que ens va donar.

4

Estimats, no creieu tot esperit, sinó proveu els esperits si són de Déu, perquè molts falsos profetes han sortit al món. En això coneixeu l'esperit de Déu: tot esperit que confessa Jesús Crist vingut en carn, és de Déu, I tot esperit que no confessa Jesús Crist vingut en carn, no és de Déu, i això és el de l'anticrist que heu escoltat que ve, i ara ja és en el món. Vosaltres sou de Déu, fills petits, i els heu vençut, perquè el que és en vosaltres és més gran que el que és en el món. Ells mateixos són del món, per això parlen del món i el món els escolta. Nosaltres som de Déu, el qui coneix Déu ens escolta. Qui no és de Déu no ens escolta. D'això coneixem l'esperit de la veritat i l'esperit de l'error.

Estimats, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor és de Déu, i tot el que estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El que no ama no va conèixer Déu, perquè Déu és amor. En això es va revelar l'amor de Déu en nosaltres, perquè Déu ha enviat el seu fill unigènit al món perquè visquem a través d'ell. En això consisteix l'amor, no en què nosaltres hem estimat Déu, sinó en què ell ens estimà i envià el seu fill com a expiació pels nostres pecats. Estimats, si Déu ens va estimar així, també nosaltres devem estimar-nos els uns als altres. Ningú no ha vist mai Déu; si ens estimem els uns als altres, Déu roman en nosaltres i el seu amor és perfeccionat en nosaltres. En això sabem que romanem en ell i ell en nosaltres, perquè ens ha donat del seu Esperit. I nosaltres hem contemplat i testimoniem que el Pare ha enviat el Fill com a

salvador del món. Qui confessi que Jesús és el Fill de Déu, Déu roman en ell i ell en Déu. I nosaltres hem conegut i hem cregut l'amor que Déu té en nosaltres. Déu és amor, i el que roman en l'amor roman en Déu i Déu en ell. En això ha estat perfeccionat l'amor amb nosaltres, perquè tinguem franquesa en el dia del judici, perquè com aquell és, també nosaltres som en aquest món. La por no és en l'amor, sinó que l'amor perfecte llança fora la por, perquè la por comporta càstig, i el qui tem no ha estat perfeccionat en l'amor. Nosaltres l'estimem, perquè ell ens va estimar primer. Si algú diu que estima Déu, i odia el seu germà, és un mentider, perquè el que no estima el germà que ha vist, com pot estimar Déu que no ha vist? I tenim aquest manament de part seva: que qui estima Déu estimi també el seu germà.

5

Tot el qui creu que Jesús és el Crist, ha nascut de Déu, i tot el qui estima el qui ha engendrat estima també el qui ha nascut d'ell. En això sabem que estimem els fills de Déu, quan estimem Déu i guardem els seus manaments. Aquesta és la amor de Déu, que guardem els seus manaments, i els seus manaments no són pesats. Perquè tot el que ha nascut de Déu conquereix el món, i aquesta és la victòria que ha conquerit el món, la nostra fe. Qui és el que conquesta el món si no el que creu que Jesús és el fill de Déu? Aquest és el que ha vingut a través d'aigua i sang, Jesús Crist, no en l'aigua solament, sinó en l'aigua i la sang, i l'Esperit és el que dóna testimoni, perquè l'Esperit és la veritat. que tres són els qui testifiquen al cel, el Pare, la Paraula i l'Esperit Sant, i aquests tres són un, i tres són els qui testifiquen a la terra l'Esperit i l'aigua i la sang, i els tres són en un. Si rebem el testimoni dels homes, el testimoni de Déu és més gran, perquè aquest és el testimoni de Déu que ha testificat sobre el seu fill. El qui creu en el Fill de Déu

té el testimoni en ell mateix; el qui no creu en Déu l'ha fet mentider, perquè no ha cregut en el testimoni que Déu ha donat sobre el seu Fill. I aquest és el testimoni: que Déu ens va donar vida eterna, i aquesta vida és en el seu Fill. El que té el Fill té la vida, el que no té el Fill de Déu no té la vida.

Aquestes coses us les vaig escriure a vosaltres, els qui creieu en el nom del Fill de Déu, perquè sapigueu que teniu vida eterna i perquè creieu en el nom del Fill de Déu. I aquesta és la franquesa que tenim davant d'ell: que si demanem alguna cosa segons la seva voluntat, ens escolta. I si sabem que ens escolta en tot el que demanem, sabem que tenim les peticions que li hem demanat. Si algú veu el seu germà cometent un pecat que no porta a la mort, demanarà i Déu li donarà vida, als qui pequen sense que porti a la mort. Hi ha un pecat que porta a la mort; no dic sobre aquell que demani. Tota injustícia és pecat, i hi ha pecat que no porta a la mort. Sabem que tot el nascut de Déu no peca, però el nascut de Déu es guarda a si mateix, i el malvat no el toca. Sabem que som de Déu, i el món sencer jeu en el malvat. Sabem, però, que el Fill de Déu ha vingut i ens ha donat enteniment perquè puguem conèixer el Veritable, i som en el Veritable, en el seu Fill Jesucrist. Aquest és el Déu veritable i la vida eterna.

Nens petits, guardeu-vos dels ídols, amén.

Evangelí segons Mateu

1

Llibre de la generació de Jesús Crist, fill de David, fill d'Abraham. Abraham va engendrar el Isaac, Isaac i va engendrar el Jacob, Jacob i va engendrar el Judas va engendrar Fares i Zara de Tamar, Fares va engendrar Esrom, Esrom va engendrar Aram, Aram va engendrar Aminadab, Aminadab va engendrar Naassón, Naassón va engendrar Salmón, Salmon va engendrar Boaz de Rahab, Boaz va engendrar Obed de Ruth, Obed va engendrar Jessé, Jessé va engendrar David, el rei. David, el rei, va engendrar Salomó de la dona d'Uries. Solomon va engendrar Rehoboam, Rehoboam va engendrar Abijah, Abijah va engendrar Asa, Asa va engendrar Josafat, Josafat va engendrar Joram, Joram va engendrar Ozies, Uzías va engendrar Jotam, Jotam va engendrar Acaz, Acaz va engendrar Ezequies, Hezekiah va engendrar Manasseh, Manasseh va engendrar Amon, i Amon va engendrar Josiah, Josies, però, va engendrar Jeconies i els seus germans durant la deportació de Babilònia.

Després de la deportació de Babilònia, Jeconies va engendrar Salatiel, i Salatiel va engendrar Zorobabel, Zerubbabel va engendrar Abiud, Abiud va engendrar Eliakim, Eliakim va engendrar Azor, Azor va engendrar Sadoc, Sadoc va engendrar Aquim, i Aquim va engendrar Eliud. Eliud va engendrar Eleazar, Eleazar va engendrar Mattan, i Mattan va engendrar Jacob, Jacob va engendrar Josep, l'home de Maria, de la qual va néixer Jesús, l'anomenat Crist. Totes les generacions, doncs, des d'Abraham fins a David són catorze generacions, i des de David fins a la deportació de Babilònia, catorze generacions, i des de la deportació de Babilònia fins a Crist, catorze generacions.

Del Jesús Crist, però, el naixement va ser així. Havent estat promesa la seva mare Maria a Josep, abans de venir junts ells, va ser trobada tenint en el ventre de l'Esperit Sant. Josep, però, el seu marit, essent just i no volent desgraciap-la públicament, va desitjar repudiar-la secretament. Però havent considerat ell aquestes coses, heus aquí que un àngel del Senyor se li va aparèixer en somnis dient: Josep, fill de David, no temis prendre Maria la teva dona, perquè el que ha estat engendrat en ella és de l'Esperit Sant. Donarà a llum un fill i l'anomenaràs Jesús, perquè ell salvarà el seu poble dels seus pecats. Però tot això ha esdevingut perquè es complís allò dit pel Senyor a través del profeta que deia, Heus que la verge concebrà i parirà un fill, i cridaran el seu nom Emmanuel, que traduït vol dir Déu amb nosaltres.

Havent estat despertat del son, però, el Josep va fer com li va ordenar l'àngel del Senyor i va prendre la seva dona, I no la coneixia fins que va parir el seu fill primogènit, i va cridar el seu nom Jesús.

2

Però havent nascut Jesús a Betlem de Judea en temps del rei Herodes, heus aquí que uns mags d'orient van arribar a Jerusalem dient: On és el rei dels jueus que ha nascut? Perquè vam veure la seva estrella a l'orient i hem vingut a adorar-lo. Però quan el rei Herodes ho va sentir, es va pertorbar, i tota Jerusalem amb ell, I havent reunit tots els caps sacerdots i escribes del poble, els preguntava on neix el Crist. I ells li van dir: A Betlem de Judea, ja que així està escrit pel profeta, I tu, Betlem, terra de Juda, de cap manera ets la més petita entre els líders de Juda, perquè de tu sortirà un líder que pasturarà el meu poble, Israel.

Aleshores Herodes, havent cridat secretament els mags, va determinar exactament d'ells el temps de l'aparició de l'estrella. I havent-los enviat a Betlem, va dir: Aneu i indagueu amb precisió sobre el nen, i quan el trobeu, informeu-me, perquè jo també hi vagi i l'adori. Els, havent escoltat el rei, van anar, i heus aquí que l'estel que van veure a l'est anava davant d'ells fins que, havent arribat, es va aturar a sobre d'on era el nen, Havent vist l'estel, es van alegrar amb una alegria molt gran. I havent vingut a la casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare, i havent caigut el van adorar, i havent obert els seus tresors, li van oferir regals: or, encens i mirra. I havent estat advertits en somnis de no retornar cap a Herodes, van partir cap a la seva terra per un altre camí.

Després que ells s'haguessin retirat, heus aquí que un àngel del Senyor apareix en somni a Josep dient: Aixeca't, pren el nen i la seva mare i fuig cap a Egipte, i estigues allà fins que jo t'ho digui, perquè Herodes està a punt de cercar el nen per destruir-lo. Ell, però, havent-se aixecat, va prendre el nen i la seva mare de nit i es va retirar cap a Egipte. I va ser allà fins a la mort d'Herodes, perquè es complís allò que va ser dit pel Senyor a través del profeta que deia: D'Egipte vaig cridar el meu fill.

Aleshores Herodes, veient que havia estat burlat pels mags, es va enfadar molt i, havent enviat, va matar tots els nens de Betlem i de totes les seves fronteres, des de dos anys i més avall, segons el temps que havia determinat exactament pels mags. Aleshores es va complir allò dit pel profeta Jeremies, que deia: Una veu es va sentir a Ramà, lament i plor i gran dol, Raquel plorant els seus fills, i no volia ser consolada, perquè ja no hi són.

Havent mort Herodes, heus aquí que un àngel del Senyor apareix en somnis a Josep a Egipte dient: Havent-te aixecat, pren

el nen i la seva mare i vés a la terra d'Israel, perquè han mort els que cercaven l'ànima del nen. Ell, però, havent-se aixecat, va prendre el nen i la seva mare i va anar a la terra d'Israel.

Havent escoltat però que Arquelau regnava sobre Judea en lloc del seu pare Herodes, va témer anar-se'n allà, però havent estat advertit en somnis es va retirar cap a les parts de Galilea, i havent vingut va habitar en una ciutat anomenada Natzaret, perquè es complís allò dit pels profetes que seria anomenat Natzarè.

3

En aquells dies ve Joan el Baptista predicant al desert de Judea i dient: Penediu-vos, perquè el regne dels cels s'ha apropiat. Aquest és el que va ser dit pel profeta Isaïes dient: veu del que crida en el desert, prepareu el camí del Senyor, feu rectes els seus camins.

Ell mateix, el Joan, tenia el vestit fet de pèls de camell i un cinturó de cuir al voltant de la cintura, i el seu aliment era llagostes i mel salvatge. Aleshores anava cap a ell Jerusalem i tota la Judea i tota la regió del voltant del Jordà, i eren batejats al Jordà per ell confessant els seus pecats.

Però havent vist molts dels fariseus i saduceus que venien al seu baptisme, els va dir: raça de víbores, qui us va mostrar a fugir de la ira que està a punt de venir? Feu, doncs, fruit digne del penediment. I no penseu dir entre vosaltres mateixos: Tenim per pare Abraham. Perquè us dic que Déu pot aixecar fills a Abraham d'aquestes pedres. Ja però la destrals jeu cap a l'arrel dels arbres; tot arbre, doncs, que no fa bon fruit és tallat i llançat al foc.

Jo certament us batejo amb aigua per al penediment, però el que ve darrere meu és més fort que jo, del qual no sóc capaç de portar les sandàlies, ell us batejarà amb Esperit Sant i foc. Té la forquilla aventadora a la seva mà i netejarà a fons la seva era, i recollirà el seu gra al magatzem, però la palla la cremarà amb foc inextingible.

Aleshores Jesús ve des de Galilea al Jordà, cap a Joan, per ser batejat per ell. Però Joan l'impedia dient: Jo tinc necessitat de ser batejat per tu, i tu véns cap a mi? Responent, però, Jesús li va dir: Deixa-ho ara, perquè així ens és apropiat complir tota justícia. Llavors el va deixar. I havent estat batejat, Jesús va pujar immediatament de l'aigua, i heus aquí es van obrir a ell els cels, i va veure l'Esperit de Déu descendint com un colom i venint sobre ell. I heus aquí una veu des dels cels que deia: Aquest és el meu fill estimat, en qui m'he complagut.

4

Aleshores Jesús va ser conduït cap al desert per l'Esperit per ser temptat pel diable, I havent dejunat quaranta dies i quaranta nits, després va tenir gana. I havent-se apropiat a ell, el temptador va dir: Si ets fill de Déu, digues que aquestes pedres es converteixin en pans. Però ell, responent, va dir: Està escrit: No només de pa viurà l'home, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu. Aleshores el diable el pren a la ciutat santa, i el posa sobre el pinacle del temple I li diu: Si ets fill de Déu, llança't avall, perquè està escrit que als seus àngels comandarà sobre tu, i et portaran amb les mans, no sigui que ensopeguis amb el peu contra una pedra.

Jesús li va dir: També està escrit: No temptaràs el Senyor, el teu Déu.

Altra vegada el diable el pren i el porta a una muntanya molt alta, i li mostra tots els regnes del món i la seva glòria I li diu: Tot això et donaré si, prosternant-te, m'adores. Aleshores Jesús li diu: Vés-te'n darrere meu, Satanàs, perquè està escrit: Adoraràs el Senyor, el teu Déu, i a ell sol serviràs. Aleshores el diable l'allibera, i heus aquí que els àngels s'acostaren i el servien.

Però quan Jesús va escoltar que Joan havia estat lliurat, es va retirar cap a Galilea, i havent deixat Natzaret, havent vingut, va habitar a Cafarnaüm la costanera, en les fronteres de Zabulon i Neftalí. perquè es complís allò dit per mitjà del profeta Isaïes, que deia Terra de Zabulon i terra de Neftalim, camí del mar, més enllà del Jordà, Galilea de les nacions, El poble assegut en la foscor va veure una gran llum, i per als qui estaven asseguts en terra i ombra de mort, la llum va sorgir.

Des de llavors Jesús va començar a proclamar i a dir: Penediu-vos, perquè el regne dels cels s'ha apropat.

Caminant al costat de la mar de Galilea va veure dos germans, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, llançant la xarxa a la mar, perquè eren pescadors. I els diu: Veniu darrere meu i us faré pescadors d'homes. Ells immediatament van deixar les xarxes i el van seguir. I havent anat endavant des d'allà va veure altres dos germans, Jaume el de Zebedeu i Joan el seu germà, en el vaixell amb Zebedeu el seu pare adobant les seves xarxes, i els va cridar. I ells immediatament, havent deixat el vaixell i el seu pare, el van seguir.

I Jesús anava per tota Galilea ensenyant a les seves sinagogues i predicant la bona nova del regne, i curant tota malaltia i tota dolència entre el poble. I la seva fama va arribar a tota Síria, i li van portar tots els qui es trobaven malament amb diverses malalties i turments afligits, i endimoniats i epilèptics i paralítics, i els va curar. I multituds moltes el van seguir des de Galilea i Decàpolis i Jerusalem i Judea i més enllà del Jordà.

5

Veient les multituds, va pujar a la muntanya, i quan ell s'hagué assegut, els seus deixebles es van apropar a ell, i havent obert la seva boca, els ensenyava dient, Benaventurats els pobres d'esperit, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaventurats els qui ploren, perquè ells seran consolats. Benaventurats els mansos, perquè ells heretaran la terra. Benaventurats els qui tenen fam i set de justícia, perquè ells seran satisfets. Benaventurats els misericordiosos, perquè ells obtindran misericòrdia. Benaventurats els purs de cor, perquè ells veuran Déu. Benaventurats els pacificadors, perquè ells seran anomenats fills de Déu. Benaventurats els perseguits per causa de la justícia, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaventurats sou quan us reprovïn i us persegueixin i diguin tota paraula malvada contra vosaltres mentint per causa meua. Alegreu-vos i exulteu, perquè la vostra recompensa és gran en els cels, ja que així van perseguir els profetes que van ser abans de vosaltres.

Vosaltres sou la sal de la terra, però si la sal es torna insípida, amb què serà salada? Ja no serveix per a res, sinó per a ser llançada fora i ser trepitjada pels homes. Vosaltres sou la llum del món. Una ciutat situada dalt d'una muntanya no es pot amagar, Ni encenen un llum i el col·loquen sota el cistell, sinó sobre el

canelobre, i brilla per a tots els que són a la casa. Així ha de brillar la vostra llum davant dels homes, perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare que és als cels.

No penseu que vaig venir a destruir la llei o els profetes; no vaig venir a destruir, sinó a complir. En veritat us dic: fins que passi el cel i la terra, ni una iota ni un serf no passarà de la llei fins que tot s'esdevingui. Qui, per tant, destrueixi un dels més petits d'aquests manaments i ensenyi així els homes, serà anomenat el més petit en el regne dels cels; però qui el compleixi i l'ensenyi, aquest serà anomenat gran en el regne dels cels. Us dic, doncs, que si la vostra justícia no abunda més que la dels escribes i fariseus, no entrareu al regne dels cels. Heu escoltat que es va dir als antics: No assassinaràs, i qui assassini serà culpable davant el judici. Jo però us dic que tot el que s'enfada amb el seu germà sense motiu serà culpable davant el judici, qui digui al seu germà raca serà culpable davant el consell, i qui digui ximple serà culpable de la gehenna del foc. Si, doncs, ofereixes el teu regal sobre l'altar i allà recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, Deixa allà el teu regal davant de l'altar, i vés primer a reconciliar-te amb el teu germà, i llavors, quan hakis vingut, ofereix el teu regal. Sigues ben disposat amb el teu adversari ràpidament mentre ets en el camí amb ell, no sigui que l'adversari et lliuri al jutge i el jutge et lliuri a l'assistent, i siguis llançat a la presó. Amen, et dic: no sortiràs d'allà fins que hakis pagat l'últim quadrant.

Vau sentir que va ser dit als antics: no cometràs adulteri. Jo però us dic que tot el que mira una dona per desitjar-la ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor. Si però el teu ull dret et fa pecar, arranca-te'l i llança'l lluny de tu, perquè et és avantatjós que pereixi un dels teus membres i no que tot el teu cos sigui llançat a la gehenna. I si la teva mà dreta et fa pecar, talla-la i llança-la

lluny de tu, perquè és avantatjós per a tu que perisca un dels teus membres i no que tot el teu cos sigui llançat a la gehenna.

Va ser dit: qui repudiï la seva dona, que li doni un certificat de divorci. Jo però us dic que qui repudiï la seva dona, excepte per raó de fornicació, la fa cometre adulteri, i qui es casï amb una divorciada comet adulteri.

Altra vegada heu escoltat que va ser dit als antics: no juraràs falsament, sinó que compliràs al Senyor els teus juraments. Jo però us dic de no jurar gens, ni pel cel, perquè és el tron de Déu. Ni per la terra, perquè és el reposapiés dels seus peus, ni per Jerusalem, perquè és la ciutat del gran rei, Ni juris pel teu cap, perquè no pots fer un sol cabell blanc o negre. Però que la vostra paraula sigui sí, sí; no, no; l'excessiu d'això ve del malvat.

Heu sentit que va ser dit: ull per ull i dent per dent, Jo però us dic de no resistir al malvat, sinó que qualsevol que us colpegi a la galta dreta, gireu-li també l'altra, I al que vulgui jutjar-te i prendre't la túnica, deixa-li també el vestit I qui et compel·lirà una milla, vés amb ell dues, Al qui et demana, dóna-li, i no giris l'esquena al qui vol demanar-te prestat.

Heu sentit que es va dir: estimaràs el teu proïsome i odiaràs el teu enemic. Jo però us dic: estimeu els vostres enemics, beneïu els que us maleeixen, feu bé als que us odien i pregueu pels que us maltracten i us persegueixen, Perquè devingueu fills del vostre pare que és als cels, ja que ell fa sortir el seu sol sobre malvats i bons, i plou sobre justos i injustos. Si estimeu els qui us estimen, quina recompensa teniu? No fan també el mateix els recaptadors d'impostos? I si saludeu només els vostres amics, què d'extraordinari feu? No fan així també els recaptadors d'impostos?

Sereu, doncs, vosaltres perfects, tal com el vostre pare que és als cels és perfecte.

6

Pareu atenció a no fer la vostra almoina davant dels homes per ser vistos per ells; si no, no tindreu recompensa del vostre Pare que és als cels. Quan facis almoina, per tant, no toquis la trompeta davant teu, tal com fan els hipòcrites a les sinagogues i als carrers, perquè siguin glorificats pels homes. Verament us dic que ja han rebut la seva recompensa. però quan tu facis almoina, que la teva mà esquerra no sàpiga què fa la teva mà dreta perquè la teva almoina sigui en secret, i el teu pare que veu en secret et recompensarà públicament.

I quan preguis, no seràs com els hipòcrites, perquè ells estimen pregar drets a les sinagogues i als cantons dels carrers, perquè puguin aparèixer davant dels homes. Verament us dic que ja han rebut la seva recompensa. Tu però quan preguis, entra a la teva cambra interior, i havent tancat la teva porta prega al teu pare en secret, i el teu pare que veu en secret et donarà la recompensa públicament.

Pregant, però, no parlotegeu com els gentils, perquè semblen creure que en la seva verbositat seran escoltats. No sigueu, doncs, semblants a ells, perquè el vostre pare sap de quines coses teniu necessitat abans que vosaltres li ho demaneu. Així doncs, pregueu vosaltres: Pare nostre que estàs als cels, sigui santificat el teu nom, Vingui el teu regne, faci's la teva voluntat, així com en el cel, també sobre la terra. Dóna'ns avui el nostre pa diari, I perdona'ns els nostres deutes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors, I

no ens portis a la temptació, sinó allibera'ns del maligne. Perquè teu és el regne i el poder i la glòria pels segles dels segles, amén.

Si perdoneu a les persones les seves transgressions, també us perdonarà el vostre pare celestial. Si però no perdoneu a les persones les seves transgressions, tampoc el vostre pare perdonarà les vostres transgressions.

Quan dejuneu, però, no us poseu tristos com els hipòcrites, perquè ells desfiguren les seves cares perquè apareguin davant la gent dejunant; en veritat us dic que ja han rebut la seva recompensa. Tu però, quan dejunis, ungeix el teu cap i renta't la cara, perquè no apareguis davant els homes dejunant, sinó davant el teu pare que és en secret, i el teu pare que veu en secret et donarà la recompensa obertament.

No emmagatzemeu tresors sobre la terra, on l'arna i el rovell destrueixen, i on els lladres forada i roben. Emmagatzemeu, però, tresors per a vosaltres en el cel, on ni l'arna ni el rovell destrueixen, i on els lladres no hi forada ni roben, On és el vostre tresor, allà estarà també el vostre cor.

El llum del cos és l'ull; si, doncs, l'ull teu és simple, tot el cos teu serà ple de llum, Si però el teu ull és malvat, tot el teu cos serà fosc. Si doncs la llum que hi ha en tu és fosc, quanta fosc!

Ningú pot servir dos amos, perquè odiarà l'un i estimarà l'altre, o s'aferrarà a l'un i menysprearà l'altre. No podeu servir Déu i mammon.

Per això us dic: no us preocupeu per la vostra ànima sobre què menjareu i què beureu, ni per al vostre cos sobre què us

vestireu. No és l'ànima més que l'aliment i el cos més que la roba? Mireu els ocells del cel, perquè no sembren ni seguen ni recullen en graners, i el vostre pare celestial els nodreix; no sou vosaltres més valuosos que ells? Qui de vosaltres, però, preocupant-se, pot afegir un colze a la seva edat? I per què us preocupeu pel vestit? Considereu els lliris del camp, com creixen: no treballen ni filen, Però us dic que ni Salomó, amb tota la seva glòria, es va vestir com un d'aquests. Si però Déu vesteix així l'herba del camp, que avui existeix i demà és llançada al forn, no vestirà molt més vosaltres, homes de poca fe? No us inquieteu, doncs, dient: què menjarem, o què beurem, o què vestirem? Perquè totes aquestes coses les nacions cerquen, ja que el vostre pare celestial sap que necessiteu tot això. Cerqueu però primer el regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes coses us seran afegides. No us inquieteu, doncs, pel demà, perquè el demà ja s'inquietarà per si mateix. A cada dia li basta el seu propi mal.

7

No jutgeu, perquè no sigueu jutjats, Perquè amb el judici amb què jutgeu sereu jutjats, i amb la mesura amb què mesureu se us mesurarà. Per què veus l'engruna que hi ha a l'ull del teu germà, però la biga que hi ha al teu ull no la percebs? O com diràs al teu germà: deixa que tregui l'engruna del teu ull, i heus aquí que la biga és en el teu ull? Hipòcrita, treu primer la biga del teu ull, i llavors veuràs clarament per treure l'engruna de l'ull del teu germà.

No doneu el sant als gossos ni llanceu les vostres perles davant dels porcs, no sigui que les trepitgin amb els seus peus i, girant-se, us esquinquin.

Demaneu i se us donarà, cerqueu i trobareu, copeu i se us obrirà, Tot el que demana rep i el que cerca troba i al que truca se li obrirà. O qui és d'entre vosaltres un home que, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? I si demana un peix, no li donarà una serp? Si doncs vosaltres, tot i ser malvats, sabeu donar bons regals als vostres fills, quant més el vostre pare que és als cels donarà bones coses als qui li demanen?

Per tant, tot allò que volguéssiu que els homes us facin, feu-ho també vosaltres a ells, perquè aquesta és la llei i els profetes.

Entreu a través de la porta estreta, perquè ampla és la porta i espaiosa la via que condueix a la destrucció, i molts són els que hi entren. Què estreta és la porta i afligida la via que condueix a la vida, i pocs són els que la troben.

Pareu atenció dels falsos profetes, que vénen cap a vosaltres amb vestidures d'ovelles, però per dins són llops rapinyaires. Pels seus fruits els coneixereu. No es recull raïm de les espines o figues dels cards, oi? Així, tot arbre bo fa fruits bons, i l'arbre podrit fa fruits dolents. Un arbre bo no pot fer fruits dolents, ni un arbre podrit pot fer fruits bons. Tot arbre que no fa bon fruit és tallat i llançat al foc. Per tant, pels seus fruits els coneixereu.

No tot el que em diu Senyor, Senyor, entrarà al regne dels cels, sinó el que fa la voluntat del meu pare que és als cels. Molts em diran en aquell dia: Senyor, Senyor, no vam profetitzar en el teu nom, i en el teu nom vam expulsar dimonis, i en el teu nom vam fer molts miracles? I aleshores els confessaré que mai us vaig conèixer: aparteu-vos de mi, els que treballeu la iniquitat.

Per tant, tot aquell qui sent aquestes meves paraules i les fa, el compararé a un home savi que va edificar la seva casa sobre la roca, Va baixar la pluja i van venir els rius i van bufar els vents i van colpejar aquella casa, i no va caure, perquè havia estat fonamentada sobre la roca. I tot aquell que escolta aquestes paraules meves i no les fa serà semblant a un home neci, que va edificar la seva casa sobre la sorra, I va baixar la pluja i van venir els rius i van bufar els vents i van colpejar aquella casa, i va caure, i la seva caiguda va ser gran.

I va passar que quan Jesús va completar aquestes paraules, les multituds s'astorava amb el seu ensenyament, Era perquè els ensenyava com qui té autoritat, i no com els escribes.

8

Però quan ell va baixar de la muntanya, el van seguir moltes multituds. I heus aquí que un leprós, havent vingut, l'adorava dient: Senyor, si vols, pots netejar-me. I havent estirat la mà, Jesús va tocar-lo dient: Vull, sigues netejat. I immediatament la seva lepra va ser netejada. I Jesús li diu: Mira que no ho diguis a ningú, però vés, mostra't al sacerdot i ofereix el regal que va manar Moisès com a testimoni per a ells.

Havent entrat ell a Capernaüm, va apropar-se a ell un centurió exhortant-lo i dient-li, Senyor, el meu nen jeu a casa paralytat, turmentat terriblement. I Jesús li diu: Jo vindré i el curaré. I responent, el centurió va dir: Senyor, no sóc digne que entris sota el meu sostre, però només digues la paraula, i el meu servent serà guarit. I perquè jo sóc un home sota autoritat, que tinc soldats sota mi mateix, i dic a aquest: Vés, i va, i a un altre: Vine, i ve, i al meu esclau: Fes això, i ho fa. Havent escoltat això,

Jesús es va meravellar i va dir als qui el seguien: En veritat us dic que ni a Israel he trobat una fe tan gran. Però us dic que molts vindran de l'est i de l'oest i es reclinaran amb Abraham i Isaac i Jacob en el regne dels cels Però els fills del regne seran llançats fora cap a la foscor exterior, allà hi haurà el plor i el cruiximent de dents. I Jesús va dir al centurió: Vés, i que et sigui fet tal com has cregut. I el seu servent va ser guarit en aquella mateixa hora.

I havent vingut Jesús a la casa de Pere, va veure la seva sogra estirada i amb febre. I va tocar la seva mà, i la febre la va deixar, i ella es va aixecar i el servia. Però quan va arribar el vespre, li van portar molts posseïts per dimonis, i va expulsar els esperits amb la paraula i va curar tots els que estaven malament, Perquè es complís allò dit per mitjà del profeta Isaïes, que deia: Ell va prendre les nostres febleses i va portar les malalties.

Però Jesús, en veure moltes multituds al seu voltant, va ordenar marxar cap a l'altra banda. I un escriba, havent-se apropat, li va dir: Mestre, et seguiré allà on vagis. I Jesús li diu: les guineus tenen caus i els ocells del cel niu, però el fill de l'home no té on reposar el cap. Un altre dels seus deixebles, però, li va dir: Senyor, permet-me primer anar-me'n i enterrar el meu pare. Però Jesús li va dir: Segueix-me, i deixa que els morts enterrin els seus propis morts.

I quan ell va embarcar al vaixell, els seus deixebles el van seguir. I heus aquí que un gran terratrèmol va succeir en la mar, de manera que la barca era coberta per les onades, però ell estava dormint. I havent-se apropat, els seus deixebles el van despertar dient: Senyor, salva'ns, que perim. I els diu: Què covards sou, de poca fe! Llavors, havent-se aixecat, va reprendre els vents i la mar,

i es va fer una gran calma. I la gent es va meravellar dient: Quin tipus d'home és aquest, que fins i tot els vents i la mar li obeeixen?

I havent vingut ell a l'altra banda, a la terra dels Gergesens, van sortir al seu encontre dos endimoniats dels sepulcres, molt difícils, de manera que ningú no podia passar per aquell camí. I heus aquí que cridaren dient: Què tenim a veure nosaltres amb tu, Jesús, fill de Déu? Has vingut aquí abans de temps per turmentar-nos? I lluny d'ells hi havia un ramat de molts porcs pasturant. Els dimonis el van instar dient: Si ens expulses, permet-nos marxar cap al ramat dels porcs. I els va dir: Aneu. I ells, havent sortit, van anar-se'n cap al ramat dels porcs, i heus aquí que tot el ramat dels porcs es va llançar pel penya-segat cap a la mar i van morir en les aigües. Els pastors, però, van fugir i, havent marxat cap a la ciutat, van informar de tot, incloses les coses dels homes posseïts per dimonis. I heus aquí que tota la ciutat va sortir a la trobada de Jesús, i en veure'l el van suplicar que marxés de les seves fronteres.

9

I havent embarcat en un vaixell, va travessar i va arribar a la seva pròpia ciutat. I heus aquí que li portaven un paralític ajagut sobre un llit, i veient Jesús la fe d'ells va dir al paralític: Tingues coratge, fill, et són perdonats els teus pecats. I he dit, alguns dels escribes van dir entre ells: aquest blasfema. I havent vist Jesús els seus pensaments, va dir: Per què penseu coses malvades als vostres cors? Què és doncs més fàcil, dir els teus pecats són perdonats o dir aixeca't i camina? Perquè sapigüeu que el fill de l'home té autoritat sobre la terra per perdonar pecats, llavors diu al paralític: Aixeca't, alça el teu llit i vés a casa teva. I havent-se aixecat, se'n va anar cap a la seva casa. Però les multituds, en

veure-ho, es van meravellar i van glorificar Déu, que havia donat tal autoritat als homes.

I passant Jesús d'allà va veure un home assegut al lloc del recaptador d'impostos, anomenat Mateu, i li diu: Segueix-me. I ell, aixecant-se, el va seguir. I va passar que mentre ell estava reclinat a la casa, i heus aquí que molts recaptadors d'impostos i pecadors que havien vingut estaven reclinats juntament amb Jesús i els seus deixebles. I havent vist els Fariseus van dir als seus deixebles: per què menja el vostre mestre amb els recaptadors d'impostos i pecadors? Però Jesús, en escoltar-ho, els va dir: No tenen necessitat de metge els forts, sinó els que estan malament. Havent anat, però, apreneu què és: misericòrdia vull i no sacrifici. Perquè no vaig venir a cridar justos, sinó pecadors al penediment.

Aleshores s'acosten a ell els deixebles de Joan dient: Per què nosaltres i els fariseus dejunem molt, però els teus deixebles no dejunen? I Jesús els va dir: No són capaços els fills de la cambra nupcial de plorar mentre el nuvi és amb ells? Però vindran dies quan el nuvi els sigui apartat, i llavors dejunaran. Ningú posa un pedaç de drap sense encogir sobre un vestit vell, perquè la seva plenitud pren del vestit, i esdevé un esquinç pitjor. Ni llancen vi nou a odres vells, perquè altrament es rebenten els odres, i el vi s'aboca i els odres es perdran, sinó que llancen vi nou a odres nous, i ambdós es conserven.

Mentre ell els deia aquestes coses, heus aquí que un governant, havent-se apropiat, l'adorava dient: La meva filla just ara ha mort, però vine i posa la teva mà sobre ella i viurà. I havent-se aixecat, Jesús el va seguir, i també els seus deixebles. I heus aquí que una dona, que patia un sagnat des de feia dotze anys, s'acostà per darrere i tocà la franja de la seva vestidura.

Doncs deia per a si mateixa: Si només toco el seu vestit, seré salvada. Però Jesús, havent-se girat i havent-la vist, va dir: Pren coratge, filla, la teva fe t'ha salvat. I la dona va ser salvada des d'aquella hora. I havent vingut Jesús a la casa del governant i havent vist els flautistes i la multitud sorollosa, els diu: Retireu-vos, perquè la noia no ha mort, sinó que dorm. I es burlaven d'ell. Però quan va ser expulsada la multitud, ell va entrar i va agafar la mà d'ella, i la noia es va aixecar. I aquesta rumor es va escampar per tota aquella terra.

I passant per allà Jesús, el seguiren dos cecs cridant i dient: Tingues misericòrdia de nosaltres, fill de David. Però havent vingut a la casa, els cecs s'acostaren a ell, i Jesús els diu: Creieu que sóc capaç de fer això? Li diuen: Sí, Senyor. Aleshores va tocar els seus ulls dient: Segons la vostra fe, que us sigui fet. I els seus ulls van ser oberts, i Jesús els va advertir severament dient: Mireu que ningú ho sàpiga. Però ells, en sortir, van escampar la notícia sobre ell per tota aquella terra.

Però mentre ells sortien, heus aquí que li portaren un home mut posseït pel dimoni, i havent estat expulsat el dimoni, va parlar el mut, i les multituds es van meravellar dient que mai no havia aparegut així a Israel. Els fariseus, però, deien: Expulsa els dimonis pel governant dels dimonis.

I Jesús anava per totes les ciutats i les viles ensenyant a les seves congregacions i proclamant la bona nova del regne i curant tota malaltia i tota dolència entre el poble.

En veure les multituds, va tenir compassió d'ells, perquè eren esgotats i abatuts com ovelles que no tenen pastor. Llavors diu als seus deixebles: La collita és gran, però els treballadors són pocs.

Pregueu, doncs, al Senyor de la collita perquè enviï treballadors a la seva collita.

10

I havent cridat els seus dotze deixebles, els va donar autoritat sobre els esperits impurs per expulsar-los i per curar tota malaltia i tota dolència. Dels dotze apòstols, els noms són aquests: primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, el de Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu el recaptador d'impostos, Jaume el d'Alfeu i Lebbeu l'anomenat Tadeu, Simó el Cananita i Judes l'Iscariot, el que el va lliurar.

Aquests dotze els va enviar Jesús, havent-los ordenat dient: No aneu pel camí de les nacions i no entreu a cap ciutat de samaritans, Aneu però més aviat cap a les ovelles perdudes de la casa d'Israel. Anant, però, proclameu dient que s'ha apropiat el regne dels cels. Cureu els malalts, netegeu els leprosos, aixequen els morts, expulseu els dimonis; gratuïtament heu rebut, gratuïtament doneu. No adquireu or ni argent ni bronze a les vostres cintures. No porteu bossa pel camí, ni dues túniques, ni sandàlies, ni vara, perquè el treballador és digne del seu aliment. A qualsevol ciutat o poble que entreu, esbrineu qui hi és digne, i quedeu-vos-hi fins que en sortiu. En entrar a la casa, saludeu-la dient: Pau a aquesta casa. I si la casa és digna, que la vostra pau vingui sobre ella; però si no és digna, que la vostra pau torni cap a vosaltres. I qui si no us rep ni escolta les vostres paraules, en sortir fora d'aquella casa o d'aquella ciutat, sacsegeu la pols dels vostres peus. Verament us dic, més tolerable serà per la terra de Sodoma i Gomorra en el dia del judici que per aquella ciutat.

Heus que jo us envio com ovelles enmig de llops; sigueu, doncs, savis com les serps i innocents com les colomes. Pareu atenció però dels homes, perquè us lliuraran als consells i us flagel·laran a les seves sinagogues. I sereu portats davant de líders i reis a causa de mi, com a testimoni per a ells i per a les nacions. Quan però us lliurin, no estigueu ansiosos de com o què parlareu, perquè us serà donat en aquella hora què haureu de parlar. Perquè no sou vosaltres els que parleu, sinó l'Esperit del vostre pare el que parla en vosaltres. Però un germà lliurarà el seu germà a la mort i un pare el seu fill, i els fills s'alçaran contra els pares i els donaran mort, I sereu odiats per tots a causa del meu nom, però el que hagi resistit fins al final, aquest serà salvat. Quan però us persegueixin en aquesta ciutat, fugiu a l'altra, perquè en veritat us dic que no acabareu les ciutats d'Israel fins que vingui el Fill de l'Home. No és el deixeble superior al mestre ni l'esclau superior al seu senyor. És suficient per al deixeble que esdevingui com el seu mestre, i per a l'esclau com el seu senyor. Si al senyor de la casa l'anomenaren Beelzebul, quant més als membres de la seva casa? No tingueu por d'ells, per tant, perquè no hi ha res cobert que no serà revelat, i secret que no serà conegut. El que us dic en la foscor, digueu-ho a la llum, i el que escolteu a l'orella, proclameu-ho sobre els terrats. I no tingueu por dels que maten el cos, però que no poden matar l'ànima, sinó tingueu por més aviat d'aquell que pot destruir tant l'ànima com el cos a l'infern. No es venen dos pardals per un assarion? I un d'ells no caurà a terra sense el vostre pare. Però fins i tot els cabells del vostre cap estan tots comptats. No tingueu por, doncs: vosaltres valeu més que molts pardals.

Tot aquell que em confessarà davant dels homes, jo també el confessaré davant del meu Pare que és als cels, Qui però em negui davant dels homes, el negaré jo també davant del meu pare que és als cels.

No penseu que he vingut a portar pau a la terra; no he vingut a portar pau, sinó espasa. He vingut per dividir l'home contra el seu pare i la filla contra la seva mare i la nora contra la seva sogra, I els enemics de l'home són els de casa seva.

El qui estima el pare o la mare més que a mi no és digne de mi, i el qui estima el fill o la filla més que a mi no és digne de mi, I qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi. El que hagi trobat la seva ànima la perdrà, i el que hagi perdut la seva ànima per causa meva la trobarà.

El que us rep a vosaltres, em rep a mi, i el que em rep a mi, rep el que m'ha enviat. El que rep un profeta en nom de profeta rebrà recompensa de profeta, i el que rep un just en nom de just rebrà recompensa de just. I qui dóna de beure a un d'aquests petits només una copa d'aigua freda en nom de deixeble, en veritat us dic que no perdrà la seva recompensa.

11

I va passar que quan Jesús va acabar d'instruir els seus dotze deixebles, va partir d'allà per ensenyar i proclamar a les seves ciutats.

Però Joan, havent escoltat a la presó les obres de Crist, va enviar dos dels seus deixebles Li va dir: Ets tu el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre? I Jesús, responent, els va dir: Aneu i informeu a Joan del que escolteu i veieu, Els cecs veuen de nou i els coixos caminen, els leprosos són netejats i els sords escolten, els morts són ressuscitats i als pobres s'anuncia la bona nova, I benaurat és qui no s'ofèn per mi.

Però mentre aquests anaven, Jesús va començar a dir a les multituds sobre Joan: Què vau sortir a contemplar al desert? Una canya sacsejada pel vent? Però què vau sortir a veure? Un home vestit amb vestidures toves? Heus aquí que els qui porten vestidures toves són a les cases dels reis. Però què vau sortir a veure? Un profeta? Sí, us dic, i més que un profeta. Aquest és aquell sobre qui està escrit: Mira, jo envio el meu missatger davant la teva cara, qui prepararà el teu camí davant teu.

Verament us dic, no s'ha aixecat entre els nascuts de dona ningú més gran que Joan el Baptista, però el més petit en el regne dels cels és més gran que ell. Des dels dies de Joan Baptista fins ara, el regne dels cels és pres per força, i els violents se n'apoderen. Tots els profetes i la llei profetitzaren fins a Joan. I si ho voleu acceptar, ell és Elies, el que ha de venir. El que té orelles per escoltar, que escolti.

Però a què compararé aquesta generació? És similar a nens asseguts als mercats, els quals criden als seus companys i diuen, Vam tocar la flauta per a vosaltres i no vau ballar, vam cantar un cant fúnebre per a vosaltres i no vau fer dol. Va venir Joan, que ni menjava ni bevia, i diuen: Té un dimoni. Va venir el Fill de l'home menjant i bevent, i diuen: Mireu, un home golut i bevedor de vi, amic dels recaptadors d'impostos i dels pecadors. I la saviesa va ser justificada pels seus fills.

Aleshores va començar a retreure les ciutats en les quals s'havien esdevingut els seus miracles més nombrosos, perquè no s'havien penedit, Ai de tu, Corazín! Ai de tu, Betsaida! Perquè si a Tir i a Sidó s'haguessin esdevingut els prodigis que s'han esdevingut entre vosaltres, fa temps que, assegudes amb sac i cendra, s'haurien penedit. Però us dic que a Tir i a Sidó serà més

tolerable el dia del judici que a vosaltres. I tu, Capernaum, que has estat exaltada fins al cel, seràs portada avall fins a l'hades, perquè si a Sodoma haguessin esdevingut els prodigis que han esdevingut en tu, haurien romàs fins avui. Però us dic que per a la terra de Sodoma serà més tolerable el dia del judici que per a tu.

En aquell temps, Jesús va respondre i va dir: Dono gràcies a tu, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i intel·ligents, i les has revelat als infants, Sí, Pare, perquè així ha estat del teu grat. Tot m'ha estat lliurat pel meu pare, i ningú coneix el fill sinó el pare, ni el pare ningú el coneix sinó el fill i aquell a qui el fill vulgui revelar-lo. Veniu cap a mi tots els que treballeu i esteu carregats, i jo us donaré descans. Aixequen el meu jou sobre vosaltres i apreneu de mi, perquè sóc mansuet i humil de cor, i trobareu descans per a les vostres ànimes, perquè el meu jou és bo i la meva càrrega és lleugera

12

En aquell temps Jesús va anar els dissabtes a través dels camps de gra, però els seus deixebles van tenir gana, i van començar a arrencar espigues i menjar. Els Fariseus, però, havent-ho vist, li van dir: Mira, els teus deixebles fan el que no és permès fer en dissabte. Ell, però, els va dir: No heu llegit què va fer David quan va tenir gana ell i els qui eren amb ell? Com va entrar a la casa de Déu i va menjar els pans de la presentació, els quals no li era permès menjar ni als qui eren amb ell, sinó només als sacerdots? O no heu llegit en la llei que els dissabtes els sacerdots profanen el dissabte en el temple i no són culpables? Però us dic que aquí hi ha alguna cosa més gran que el temple. Si però haguéssiu sabut què és misericòrdia vull i no sacrifici, no hauríeu

condemnat els innocents. El Fill de l'home és senyor també del dissabte.

I havent partit d'allà, va venir a la seva sinagoga. I heus aquí que hi havia allà un home que tenia la mà seca, i li van preguntar dient: És permès curar en dissabte? perquè l'acusessin. Però ell els va dir: Qui serà d'entre vosaltres l'home que tindrà una ovella, i si aquesta cau en dissabte dins d'un fossar, no l'agafarà i l'aixecarà? Quant difereix, doncs, un home d'una ovella? De manera que és permès fer el bé en dissabte. Llavors diu a l'home: Estira la teva mà, i la va estirar, i va ser restaurada sana com l'altra. Però els fariseus, havent sortit, van prendre consell contra ell per destruir-lo. Però Jesús, havent-ho sabut, es va retirar d'allà, i moltes multituds el van seguir, i els va curar a tots. I els va reprendre perquè no el fessin evident, perquè es complís allò que fou dit per mitjà del profeta Isaïes, que deia Heus aquí el meu servent, a qui vaig triar, el meu estimat, en qui la meva ànima va ser ben complaguda; posaré el meu esperit sobre ell, i proclamarà el judici a les nacions. No disputarà ni cridarà, ni ningú escoltarà la seva veu pels carrers. Una canya trencada no la trencarà i un lli fumejant no l'apagarà, fins que porti el judici a la victòria, I en el seu nom les nacions esperaran.

Aleshores li van portar un posseït per un dimoni que era cec i mut, i el va curar, de manera que el cec i mut parlava i veia. I totes les multituds s'asombraven i deien: No serà aquest el Crist, el fill de David? Els Fariseus, havent escoltat això, van dir: Aquest no expulsa els dimonis sinó per Beelzebul, el príncep dels dimonis. Però Jesús, coneixent els seus pensaments, els va dir: tot regne dividit contra si mateix queda desolat, i tota ciutat o casa dividida contra si mateixa no es mantindrà dreta. I si Satan expulsa Satan, contra si mateix està dividit; com, doncs, es mantindrà el seu

regne? I si jo expulso els dimonis per Beelzebul, els vostres fills per qui els expulsaran? Per això, ells mateixos seran els vostres jutges. Si però jo expulso els dimonis en l'Esperit de Déu, llavors el regne de Déu ha arribat sobre vosaltres. O com pot algú entrar a la casa del fort i agafar-li els seus béns, si primer no lliga el fort? I llavors saquejaran la seva casa. El que no està amb mi està contra mi, i el que no recull amb mi escampa.

Per això us dic: tot pecat i blasfèmia serà perdonat als homes, però la blasfèmia de l'Esperit no serà perdonada als homes. I qui si diu una paraula contra el Fill de l'home, li serà perdonat, però qui diu contra l'Esperit Sant, no li serà perdonat ni en l'edat present ni en la futura.

O feu l'arbre bo i el seu fruit bo, o feu l'arbre podrit i el seu fruit podrit, perquè pel fruit l'arbre és conegut. Producte de víbores, com podeu dir coses bones sent malvats? Doncs de l'abundància del cor la boca parla. L'home bo treu coses bones del bon tresor, i l'home malvat treu coses dolentes del tresor malvat. Però us dic que de tota paraula ociosa que parlin els homes, en donaran compte el dia del judici, Perquè per les teves paraules seràs justificat i per les teves paraules seràs condemnat.

Aleshores van respondre alguns dels escribes i fariseus dient: Mestre, volem veure un signe teu. Però ell, responent, els va dir: Generació malvada i adúltera cerca un senyal, i no li serà donat cap senyal excepte el senyal de Jonàs el profeta. Tal com Jonas el profeta va estar en el ventre del peix gran tres dies i tres nits, així estarà també el fill de l'home en el cor de la terra tres dies i tres nits. Els homes de Nínive s'aixecaran en el judici amb aquesta generació i la condemnaran, perquè es van penedir amb la proclamació de Jonàs, i heus aquí que hi ha més que Jonàs aquí.

La reina del sud s'aixecarà en el judici amb aquesta generació i la condemnarà, perquè va venir des dels extrems de la terra per escoltar la saviesa de Salomó, i heus aquí que hi ha més que Salomó aquí.

Quan però l'esperit immund surt de l'home, passa a través de llocs sense aigua buscant repòs, i no el troba. Llavors diu: Tornaré a casa meva, d'on vaig sortir, i quan hi arriba la troba desocupada, escombrada i endreçada. Llavors va i pren amb si mateix set altres esperits més dolents que ell mateix, i havent entrat habiten allà, i es fan les últimes coses d'aquell home pitjors que les primeres. Així serà també amb aquesta generació dolenta.

Encara però seu parlant a les multituds heus aquí la mare i els germans Va dir-li algú: Mira, la teva mare i els teus germans estan fora buscant veure't. Però ell, responent, va dir al que li parlava: Qui és la meva mare i qui són els meus germans? I havent estirat la seva mà sobre els seus deixebles va dir: Mireu la meva mare i els meus germans, Qualsevol que faci la voluntat del meu pare que és als cels, ell és el meu germà, i germana, i mare.

13

Però aquell dia, havent sortit de la casa, Jesús asseia al costat del mar. I es van reunir moltes multituds al seu voltant, de manera que ell va entrar a la barca i es va asseure, i tota la multitud estava dreta a la platja. I els parlà moltes coses en paràboles dient: Heus aquí que va sortir el sembrador a sembrar. I mentre ell sembrava, algunes llavors van caure al costat del camí, i van venir els ocells i les van devorar. Però altres va caure sobre els llocs rocosos, on no hi havia gaire terra, i immediatament va brotar perquè no tenia profunditat de terra, Però quan el sol va sortir va ser socarrimada,

i per no tenir arrel es va assecar. Altres però van caure sobre les espines, i les espines van créixer i les van ofegar, Però altres van caure sobre la terra bona i donaven fruit: un cent, un seixanta, un trenta. El que té orelles per escoltar, que escolti.

I els deixebles, havent-se apropiat, li van dir: Per què els parles en paràboles? Però ell, responent, els va dir: A vosaltres us ha estat donat conèixer els misteris del regne dels cels, però a aquells no els ha estat donat. Qui té, se li donarà i tindrà abundància, però qui no té, fins i tot allò que té li serà pres. A causa d'això els parlo en paràboles, perquè veient no vegin i escoltant no escoltin ni entenguin, No sigui que tornin enrere, i llavors es complirà en ells la profecia d'Isaïes que diu: escoltant escoltar-eu i no entendreu, i veient veure-eu i no veureu, S'ha embotit el cor d'aquest poble, i amb les orelles han escoltat pesadament, i han tancat els seus ulls, no sigui que vegin amb els ulls i escoltin amb les orelles i entenguin amb el cor i es converteixin, i jo els curi.

Però benaventurats són els vostres ulls, perquè veuen, i les vostres orelles, perquè escolten. En veritat us dic que molts profetes i justos van desitjar veure el que veieu, i no ho van veure, i escoltar el que escolteu, i no ho van escoltar.

Vosaltres, per tant, escolteu la paràbola del sembrador. De tot aquell que escolta la paraula del regne i no l'entén, ve el malvat i pren allò que ha estat sembrat en el seu cor; aquest és el que va ser sembrat al costat del camí. Però el que ha estat sembrat sobre els llocs rocosos, aquest és el que escolta la paraula i immediatament la rep amb joia, No té arrel en si mateix, sinó que és temporal; però quan ocorre aflicció o persecució a causa de la paraula, immediatament ensopega. El que ha estat sembrat a les espines,

aquest és el que escolta la paraula, i la preocupació d'aquesta edat i l'engany de la riquesa ofeguen la paraula, i es torna infructuós. Però el sembrat sobre la terra bona, aquest és el que sent la paraula i l'entén, qui certament porta fruit i fa un cent, un altre seixanta, un altre trenta.

Una altra paràbola va posar davant d'ells dient: El regne dels cels va ser fet semblant a un home que va sembrar bona llavor en el seu camp, Però mentre els homes dormien va venir el seu enemic i va sembrar males herbes enmig del gra i va marxar. Quan però va brotar l'herba i va fer fruit, llavors van aparèixer també les males herbes. Havent-se apropat, però, els esclaus de l'amo de la casa li van dir: Senyor, no vas sembrar bona llavor al teu camp? D'on, doncs, té males herbes? Però ell els va dir: Un home enemic va fer això. I els esclaus li van dir: Vols, doncs, que marxem i els recollim? Però ell va dir: No, no sigui que en recollir les males herbes arrenqueu alhora el gra amb elles. Deixeu créixer junts ambdós fins a la collita, i en temps de la collita diré als segadors: recolliu primer les males herbes i ligueu-les en feixos per cremar-les, però el gra recolliu-lo al meu graner.

Una altra paràbola va posar davant d'ells dient: El regne dels cels és similar a un gra de mostassa, que un home, havent-lo pres, va sembrar al seu camp, El qual certament és el més petit de totes les llavors, però quan creix, és el més gran de totes les hortalisses i es fa arbre, de manera que els ocells del cel vénen i niuen en les seves branques.

Una altra paràbola els va explicar: el regne dels cels és semblant al llevat que una dona va prendre i va amagar en tres mesures de farina, fins que tot va quedar llevat.

Totes aquestes coses va parlar Jesús en paràboles a les multituds, i sense paràbola no els parlava res, Perquè es complís allò que fou dit pel profeta que deia: Obriré en paràboles la meva boca, pronunciaré coses amagades des de la fundació del món.

Aleshores, havent deixat les multituds, va venir a la seva casa. I els seus deixebles es van apropar a ell dient: Explica'ns la paràbola de les males herbes del camp. I ell, responent, els va dir: El que sembra la bona llavor és el Fill de l'home, El camp és el món, la bona llavor són els fills del regne, les males herbes són els fills del malvat. Però l'enemic que els va sembrar és el diable, la collita és la fi del món, i els segadors són àngels. Així com es recullen les males herbes i es cremen amb foc, així serà al final d'aquesta era. Enviará el Fill de l'Home els seus missatgers, i recolliran del seu regne tots els escandalitzadors i els que fan la iniquitat, I els llançaran a la fornal de foc; allà hi haurà plor i cruixir de dents. Aleshores els justos brillaran com el sol en el regne del seu pare. El que tingui orelles per escoltar, que escolti.

Altra vegada, el regne dels cels és semblant a un tresor amagat en el camp, el qual, havent-lo trobat, un home l'amagà, i per la seva joia va i ven tot el que té i compra aquell camp.

Altra vegada, el regne dels cels és similar a un home mercader que cerca bones perles, qui, havent trobat una perla preciosa, va marxar, va vendre tot el que tenia i la va comprar

Altra vegada, el regne dels cels és similar a una xarxa que ha estat llançada a la mar i que ha reunit tota mena de peixos, la qual, quan va ser omplerta, havent-la pujat a la platja i havent-se assegut, van recollir les bones en recipients, però les podrides les van llançar fora. Així serà en la compleció de l'eon. Sortiran els

àngels i separaran els malvats d'entre els justos, I els llançaran a la fornalla de foc; allà hi haurà plor i cruixir de dents. Jesús els diu: Heu entès tot això? Li diuen: Sí, Senyor. Però ell els va dir: Per això, tot escriba que ha estat instruït en el regne dels cels és semblant a un amo de casa que treu del seu tresor coses noves i antigues.

I quan Jesús va acabar aquestes paràboles, va partir d'allà, I havent arribat a la seva pàtria, els ensenyava a la seva sinagoga, de manera que ells quedaven astorats i deien: D'on li ve a aquest aquesta saviesa i aquests poders? No és aquest el fill del fuster? No es diu Maria la seva mare i els seus germans Jaume i Joses i Simó i Judes? I les seves germanes, no són totes entre nosaltres? D'on, doncs, li vénen a aquest totes aquestes coses? I s'ofenien per ell. Però Jesús els va dir: No és un profeta deshonrat si no és a la seva pàtria i a la seva casa. I no va fer allà molts miracles a causa de la seva incredulitat.

14

En aquell temps, Herodes el tetrarca va sentir parlar de Jesús I va dir als seus servents: Aquest és Joan el Baptista; ell va ser ressuscitat dels morts, i a causa d'això els poders actuen en ell. Perquè Herod, havent agafat Joan, el va lligar i el va posar a la presó a causa d'Herodiades, la dona de Filip, el seu germà. Perquè Joan li deia: No et és permès tenir-la. I volent matar-lo va témer la multitud, perquè el tenien com a profeta. Però quan se celebrava l'aniversari d'Herodes, la filla d'Herodiades va ballar enmig de tots i va agradar a Herodes, Per això, amb jurament va prometre donar-li el que ella demanés. Ella però, havent estat incitada per la seva mare, diu: Dóna'm aquí sobre una safata el cap de Joan el Baptista. I el rei va ser afligit, però a causa dels juraments i els

convidats va ordenar que fos donat, I havent enviat va decapitar Joan a la presó. I el seu cap va ser portat sobre un plat i va ser donat a la noia, i ella el va portar a la seva mare. I havent-se apropat els seus deixebles, van agafar el cos i el van enterrar, i després van anar a informar-ne Jesús.

Però quan Jesús ho va sentir, es va retirar d'allà en barca cap a un lloc desert per estar sol, i quan les multituds ho van sentir, el van seguir a peu des de les ciutats. I havent sortit, Jesús va veure una gran multitud, i va sentir compassió per ells i va curar els seus malalts. Però quan va caure el vespre, els seus deixebles s'acostaren a ell dient: El lloc és desert i l'hora ja ha passat, envia lluny les multituds perquè, havent marxat cap a les viles, comprin menjar per a ells mateixos. Però Jesús els va dir: No cal que marxin, doneu-los vosaltres de menjar. Però ells li diuen: No tenim aquí sinó cinc pans i dos peixos. Però ell va dir: Porteu-me'ls aquí. I havent ordenat que les multituds reclinassin sobre l'herba, havent pres els cinc pans i els dos peixos, havent mirat cap al cel va beneir, i havent trencat va donar els pans als deixebles, i els deixebles a les multituds. I van menjar tots i es van saciar, i van recollir el que sobrava dels fragments, dotze cistells plens. Els que menjaven eren homes, uns cinc mil, sense comptar les dones i els nens.

I immediatament Jesús va obligar els seus deixebles a embarcar a la barca i anar-se'n endavant cap a l'altra banda, fins que ell acomiadés les multituds. Havent despatxat les multituds, va pujar a la muntanya per pregar sol. Però quan va arribar el vespre, era sol allà. I el vaixell ja era al mig de la mar, essent turmentat per les ones, doncs el vent era contrari. A la quarta guàrdia de la nit, Jesús va anar cap a ells caminant sobre la mar. I els deixebles, havent-lo vist caminant sobre la mar, van ser turbats

dient que és una aparició, i van cridar de por. Immediatament, però, Jesús va parlar-los dient: Tingueu coratge, jo sóc, no tingueu por. Responent, però, el Pere li va dir: Senyor, si ets tu, ordena'm venir cap a tu sobre les aigües. Ell va dir: Vine. I havent baixat de la barca, Pere va caminar sobre les aigües per anar cap a Jesús. Però en veure el vent fort va tenir por, i quan va començar a enfonsar-se va cridar dient: Senyor, salva'm. Immediatament, però, Jesús, havent estirat la mà, el va agafar i li diu: O tu de poca fe, per què vas dubtar? I embarcant ells en el vaixell, va cessar el vent. Els que eren al vaixell, havent vingut, el van adorar dient: Veritablement ets fill de Déu.

I havent creuat, van arribar a la terra de Gennèsaret. I havent reconegut ell, els homes d'aquell lloc van enviar missatgers a tota aquella regió circumdant, i van portar-li tots els que es trobaven malament, i li demanaven que, encara que fos només tocar la franja de la seva vestidura, i tots els que la van tocar van ser salvats.

15

Aleshores s'acosten a Jesús els escribes i fariseus de Jerusalem, dient, Per què els teus deixebles transgredeixen la tradició dels ancians? Doncs no es renten les mans quan mengen pa. Ell, responent, els va dir: per què vosaltres també transgrediu el manament de Déu a causa de la vostra tradició? Perquè Déu va manar dient: honora el pare i la mare, i el que parli malament del pare o de la mare que mori. Però vosaltres dieu: qui digui al pare o a la mare ofrena és allò amb què et podries beneficiar de mi, i no honori el seu pare o la seva mare, I heu invalidat el manament de Déu a causa de la vostra tradició. Hipòcrites, bé va profetitzar sobre vosaltres Isaïes, dient: S'apropa a mi aquest poble amb la

seva boca i amb els seus llavis m'honora, però el seu cor està lluny de mi. En va, però, m'adoren, ensenyant com a ensenyaments els manaments dels homes.

I havent cridat la multitud, va dir-los: Escolteu i enteneu. No és el que entra a la boca el que profana l'home, sinó el que surt de la boca; això és el que profana l'home. Llavors els seus deixebles, havent-se apropat, li van dir: Saps que els fariseus es van ofendre en escoltar la paraula? Però ell, responent, va dir: Tota planta que no ha plantat el meu Pare celestial serà desarrelada. Deixeu-los, són guies cecs de cecs, però si un cec guia un cec, ambdós cauran en un fossat. Però Pere, responent, li va dir: Explica'ns aquesta paràbola. Però Jesús va dir: Encara vosaltres sou sense enteniment? Encara no enteneu que tot el que entra a la boca va a la panxa i és expulsat a la latrina? Les coses que surten de la boca procedeixen del cor, i aquelles profanen l'home. Perquè del cor surten pensaments malvats, assassinars, adulteris, fornicacions, robatoris, falsos testimonis, blasfèmies. Aquestes coses són les que contaminen l'home, però menjar amb les mans sense rentar no contamina l'home.

I havent sortit d'allà, Jesús es va retirar cap a les parts de Tir i Sidó. I heus aquí que una dona cananea d'aquelles contrades, havent sortit, va cridar-li dient: Tingues misericòrdia de mi, Senyor, fill de David, la meva filla està malament posseïda per un dimoni. Però ell no li va respondre cap paraula. I els seus deixebles, havent-se apropat, li demanaven dient: Envia-la lluny, perquè crida darrere nostre. Ell però, responent, va dir: No he estat enviat sinó cap a les ovelles perdudes de la casa d'Israel. Però ella, havent vingut, el va adorar dient: Senyor, ajuda'm. Ell però, responent, va dir: No és bo prendre el pa dels fills i llançar-lo als gossets. Ella però va dir: Sí, Senyor, i fins i tot els gossets mengen

de les engrunes que cauen de la taula dels seus amos. Llavors Jesús va respondre i li va dir: Oh dona, gran és la teva fe! Que es faci com vols. I la seva filla va ser curada des d'aquella hora.

I havent marxat d'allà, Jesús va venir vora la mar de Galilea, i havent pujat a la muntanya, va seure allà. I van apropar-se a ell moltes multituds portant amb ells coixos, cecs, sords, lisiats i molts altres, i els van posar als peus de Jesús, i els va curar De manera que les multituds es van meravellar en veure sords que escoltaven, muts que parlaven, coixos sans, coixos que caminaven i cecs que veien, i van glorificar el Déu d'Israel.

Però Jesús, havent cridat els seus deixebles, va dir: Tinc compassió de la multitud, perquè ja fa tres dies que romanen amb mi i no tenen res per menjar, i no vull alliberar-los afamats, no sigui que defalleixin pel camí. I els seus deixebles li diuen: D'on traurem, en aquest lloc desert, pans suficients per satisfer una multitud tan gran? I Jesús els diu: Quants pans teniu? I ells van dir: Set, i uns pocs peixets. I va ordenar a les multituds que s'ajaguessin sobre la terra. I havent pres els set pans i els peixos, havent donat gràcies, els va trencar i els va donar als seus deixebles, i els deixebles a les multituds. I van menjar tots i es van saciar, i van recollir el que sobrava dels fragments, set cistells plens, Els que menjaven eren quatre mil homes, sense comptar les dones i els nens. I havent despatxat les multituds, va embarcar al vaixell i va arribar a la regió de Magdala.

16

I els fariseus i saduceus, havent-se apropiat per posar-lo a prova, li van preguntar que els mostrés un senyal del cel. Però ell, responent, els va dir: Quan arriba el vespre, dieu: Bon temps',

perquè el cel és vermell, I al matí, avui hivern, perquè el cel és vermell i lúgubre. Hipòcrites, sabeu distingir la cara del cel, però no sou capaços de conèixer els signes dels temps? Una generació malvada i adúltera cerca un signe, i no li serà donat cap signe si no és el signe de Jonàs el profeta. I havent-los deixat, va marxar.

I els seus deixebles, en arribar a l'altra banda, van oblidar d'agafar pans. Però Jesús els va dir: Mireu i aneu amb compte amb el llevat dels fariseus i saduceus. Ells raonaven entre ells dient que no havien agafat pans. Però Jesús, havent-ho sabut, els va dir: Per què raoneu entre vosaltres, homes de poca fe, que no vau agafar pans? Encara no enteneu, ni recordeu els cinc pans dels cinc mil i quants cistells vau recollir? Ni els set pans dels quatre mil i quantes cistelles vau recollir? Com no enteneu que no us parlava del pa, sinó que us deia que paréssiu atenció al llevat dels Fariseus i Saduceus? Aleshores van entendre que no els va dir de parar atenció al llevat del pa, sinó a l'ensenyament dels fariseus i saduceus.

Havent vingut Jesús a les parts de Cesarea de Filip, preguntava els seus deixebles dient: Qui diuen els homes que és el fill de l'home? Ells van dir: Uns diuen Joan el Baptista, altres Elies, i altres Jeremies o un dels profetes. Diu a ells: Però vosaltres, qui dieu que sóc? Responent, però, Simó Pere va dir: Tu ets el Crist, el fill del Déu vivent. I responent, el Jesús va dir-li: Benaurat ets, Simó Bar-jonà, perquè la carn i la sang no t'ho han revelat, sinó el meu pare que és als cels. I jo també et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta roca edificaré la meva assemblea, i les portes de l'Hades no la venceran. I et donaré les claus del regne dels cels, i allò que lliguis sobre la terra serà lligat en els cels, i allò que deslliguis sobre la terra serà deslligat en els cels. Aleshores va

manar als seus deixebles que no diguessin a ningú que ell era Jesús, el Crist.

Des de llavors Jesús va començar a mostrar als seus deixebles que era necessari que ell anés a Jerusalem i que patís molt de part dels ancians, dels caps dels sacerdots i dels escribes, i que fos mort, i que el tercer dia fos ressuscitat. I Pere, havent-lo pres a part, va començar a reprotxar-li dient: Que Déu t'ho eviti, Senyor! Això no et passarà mai. Però ell, girant-se, va dir a Pere: Vés-te'n darrere meu, Satanàs! Ets una pedra d'ensopec per a mi, perquè no penses en les coses de Déu, sinó en les dels homes.

Llavors Jesús va dir als seus deixebles: Si algú vol venir darrere meu, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Qui vol salvar la seva ànima, la perdrà; qui però perd la seva ànima per causa de mi, la trobarà. Què se'n beneficia un home si guanya el món sencer, però perd la seva ànima? O què donarà un home a canvi de la seva ànima? Perquè el fill de l'home està a punt de venir en la glòria del seu pare amb els seus àngels, i llavors donarà a cadascú segons la seva acció. Verament us dic, hi ha alguns dels que estan aquí drets que no tastaran la mort fins que vegin el Fill de l'home venint en el seu regne.

17

I després de sis dies, Jesús pren Pere i Jaume i Joan, el seu germà, i els puja a una muntanya alta, en privat, i va ser transfigurat davant d'ells, i la seva cara va brillar com el sol, i les seves vestidures es van tornar blanques com la llum. I aquí van aparèixer davant d'ells Moisès i Elies conversant amb ell. Però Pere va respondre i va dir a Jesús: Senyor, és bo que nosaltres estiguem aquí. Si vols, fem aquí tres tendes: una per a tu, una per

a Moisès i una per a Elies. Encara estava parlant quan heus aquí que un núvol brillant els va emboirar, i heus aquí que una veu des del núvol deia: Aquest és el meu fill estimat, en qui em vaig complaure; escolteu-lo. En escoltar-ho, els deixebles van caure sobre les seves cares i van tenir molta por. Jesús s'apropà, els tocà i digué: Aixequen-vos i no tingueu por. Però havent aixecat els ulls, no van veure ningú sinó Jesús només. I mentre baixaven de la muntanya, Jesús els va manar dient: No digueu a ningú la visió fins que el Fill de l'home ressusciti dels morts. I els seus deixebles li van preguntar dient: Per què doncs diuen els escribes que Elies ha de venir primer? Però Jesús, responent, els va dir: Elies certament ve primer i ho restaurarà tot, Jo us dic, però, que Elies ja va venir, i no el van reconèixer, sinó que van fer amb ell tot allò que van voler; així també el Fill de l'home haurà de patir per causa d'ells. Llavors els deixebles van entendre que els parlava de Joan el Baptista.

I quan van haver vingut ells cap a la multitud, es va apropar a ell un home agenollant-se davant d'ell i dient, Senyor, tingues misericòrdia del meu fill, perquè està llunat i pateix malament, ja que sovint cau al foc i sovint a l'aigua. I el vaig portar als teus deixebles, i no van ser capaços de curar-lo. Responent, però, Jesús va dir: Oh generació infidel i pervertida, fins quan estaré amb vosaltres? Fins quan us suportaré? Porteu-me'l aquí. I Jesús el va reprendre, i el dimoni va sortir d'ell i el noi va ser guarit des d'aquella hora. Aleshores, els deixebles, havent-se apropat a Jesús en privat, digueren: Per què nosaltres no vam ser capaços d'expulsar-lo? Però Jesús els va dir: A causa de la vostra incredulitat. Perquè verament us dic: si teniu fe com un gra de mostassa, direu a aquesta muntanya: Mou-te d'aquí cap allà', i es mourà, i res us serà impossible. Però aquesta raça no surt si no és amb oració i dejuni.

Mentre es movien cap a Galilea, Jesús els va dir: El fill de l'home està a punt de ser lliurat a mans dels homes I el mataran, i al tercer dia serà ressuscitat. I es van afligir molt.

Havent vingut ells a Capernaüm, s'acostaren a Pere els qui cobraven els didracmes i digueren: El vostre mestre no paga els didracmes? Diu: Sí. I quan va entrar a la casa, Jesús se li va anticipar dient: Què et sembla, Simó? Els reis de la terra, de qui prenen impostos o tribut? Dels seus fills o dels estrangers? El Pere li diu: Dels altres. Jesús li va dir: Per tant, els fills són lliures. Per tal que no els ofenguem, vés cap a la mar, llança un ham i pren el primer peix que pugui, i obrint-li la boca trobaràs un estàter; pren-lo i dóna'ls-el en lloc meu i teu.

18

En aquella hora van venir els deixebles a Jesús dient: Qui, doncs, és més gran en el regne dels cels? I havent cridat un infant, Jesús el va posar enmig d'ells i va dir, En veritat us dic, si no us convertiu i us feu com els infants, no entrareu al regne dels cels. Qui per tant s'humiliï a si mateix com aquest nen, aquest és el més gran en el regne dels cels. I qui rep un infant tal en el meu nom, em rep, Qui però faria ensopegar un d'aquests petits que creuen en mi, seria millor per a ell que li pengessin una pedra de molí d'ase al coll i fos ofegat en el mar. Ai del món per les escandalitzacions, perquè és necessari que vinguin les escandalitzacions, però ai d'aquell home a través del qual ve l'escandalització. Si però la teva mà o el teu peu et fa pecar, talla'ls i llança'ls lluny de tu, és millor per a tu entrar a la vida coix o mutilat, que no pas tenint dues mans o dos peus ser llançat al foc etern. I si el teu ull et fa pecar, arrenca'l i llança'l lluny de tu, perquè és millor per a tu entrar a la vida amb un sol ull, que no

pas ser llançat a la gehenna del foc tenint dos ulls. Veieu que no menyspreueu cap d'aquests petits, perquè us dic que els seus àngels en els cels veuen sempre la cara del meu pare que és en els cels. Perquè el fill de l'home vingué a salvar allò que estava perdut.

Què us sembla? Si un home té cent ovelles i una d'elles s'extravià, no deixa les noranta-nou a les muntanyes i va a cercar l'extraviada? I si arriba a trobar-lo, en veritat us dic que s'alegra més per ell que pels noranta-nou que no s'han perdut. Així no és la voluntat del vostre pare que és als cels que perisca un d'aquests petits.

Si però peca contra tu el teu germà, vés i reprèn-lo entre tu i ell sols; si t'escolta, has guanyat el teu germà. Si però no escolta, pren amb tu encara un o dos, perquè per la boca de dos testimonis o tres sigui establerta tota paraula. Si però no fa cas d'ells, digues-ho a l'assemblea; si però tampoc fa cas de l'assemblea, que sigui per a tu com el gentil i el recaptador d'impostos. En veritat us dic, totes les coses que lligareu sobre la terra seran lligades al cel, i totes les coses que deslligareu sobre la terra seran deslligades al cel. Altra vegada, en veritat us dic que si dos de vosaltres es posen d'acord sobre la terra concernent qualsevol assumpte que demanin, els serà concedit pel meu pare que és als cels. Perquè on són dos o tres reunits en el meu nom, allàestic enmig d'ells.

Aleshores Pere, havent-se apropat a ell, va dir: Senyor, quantes vegades pecarà contra mi el meu germà i el perdonaré? Fins set vegades? Jesús li diu: No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set.

Per això, el regne dels cels va ser comparat a un home rei que va voler ajustar comptes amb els seus esclaus. Quan ell va

començar a liquidar, li va ser portat un deutor d'incomptables talents. No tenint ell com retornar-ho, el seu senyor va ordenar que ell fos venut, i la seva dona i els fills i tot el que tenia, i que fos pagat. Havent caigut, doncs, l'esclau l'adorava dient-li: Senyor, sigues pacient amb mi i tot et pagaré. Però el senyor d'aquell esclau, mogut per la compassió, el va alliberar i li va perdonar el deute. Però havent sortit, aquell esclau va trobar un dels seus companys esclaus, que li devia cent denaris, i havent-lo agafat, l'ofegava dient: Torna'm el que em deus. Havent caigut, doncs, el seu company esclau als seus peus, el suplicava dient: Sigues pacient amb mi i et pagaré. Però ell no va voler, sinó que se'n va anar i el va llançar a la presó fins que tornés el que devia.

Però els seus companys esclaus, en veure el que havia passat, es van entristir molt, i van anar a explicar clarament al seu senyor tot el que havia passat. Llavors, havent-lo cridat, el seu senyor li diu: Esclau malvat, tot aquell deute te'l vaig perdonar perquè em vas suplicar. No era necessari també que tu tinguessis pietat del teu company esclau, com també jo vaig tenir pietat de tu? I havent estat enfadat, el seu senyor el va lliurar als torturadors fins que pagui tot el que li devia. Així també el meu pare celestial us farà, si cadascú de vosaltres no perdona al seu germà des del cor les seves transgressions.

19

I va passar que quan Jesús va acabar aquestes paraules, va partir de Galilea i va arribar a les fronteres de Judea, més enllà del Jordà. I multituds moltes el van seguir, i allà els va curar. I els fariseus s'acostaren a ell per posar-lo a prova i li digueren: És permès a un home repudiar la seva dona per qualsevol motiu? Però ell, responent, els va dir: No heu llegit que el qui va fer des

del principi els va fer mascle i femella, i va dir Per causa d'això, l'home deixarà el seu pare i la seva mare i s'unirà a la seva dona, i els dos seran una sola carn. De manera que ja no són dos, sinó una sola carn. Per tant, el que Déu va unir, que l'home no ho separi. Li diuen: Per què, doncs, Moisès va manar de donar un llibre de divorci i repudiar-la? Els diu que Moisès, a causa de la duresa del vostre cor, us va permetre repudiar les vostres dones, però des del principi no ha estat així. Però us dic que qui repudia la seva dona, no per fornicació, i es casa amb una altra, comet adulteri, i el que es casa amb la repudiada comet adulteri. Els seus deixebles li diuen: si així és la causa de l'home amb la dona, no convé casar-se. Però ell els va dir: No tots reben aquesta paraula, sinó aquells a qui els ha estat donada. Perquè hi ha eunucs que van néixer així des del ventre de la mare. I hi ha eunucs que van ser fets eunucs pels homes, i hi ha eunucs que es van fer eunucs ells mateixos a causa del regne dels cels. El que pot acceptar-ho, que ho accepti.

Aleshores li van portar nens, perquè els pogués imposar les mans i pregar, però els deixebles els van reprendre. Però Jesús va dir: Deixeu els nens i no els impediu venir cap a mi, perquè d'aquests tals és el regne dels cels. I havent imposat les mans sobre ells, va marxar d'allà.

I heus aquí que un, havent-se apropat, li va dir: Mestre bo, què de bo he de fer perquè tingui vida eterna? Però ell li va dir: Per què em dius bo? Ningú és bo sinó un, Déu. Si vols entrar a la vida, guarda els manaments. Li diu: De quina mena? I Jesús va dir: No assassinaràs, no adulteraràs, no robaràs, no portaràs fals testimoni, Honora el pare i la mare, i estimaràs el proïsme com a tu mateix. El jove home li diu: Totes aquestes coses les he guardat des de la meva joventut, què em falta encara? Va dir-li Jesús: si vols ser perfecte, vés, ven les teves possessions i dóna-les als

pobres, i tindràs un tresor al cel, i vine i segueix-me. Però el jove, havent escoltat la paraula, va marxar afligit, perquè tenia moltes possessions. Jesús però va dir als seus deixebles: Amen, us dic que amb dificultat un ric entrarà al regne dels cels. Però us dic altra vegada: és més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que un ric entri al regne de Déu. Havent escoltat això, els seus deixebles s'astoràven molt i deien: Qui, doncs, pot ser salvat? Havent mirat, però, Jesús els va dir: Entre els homes això és impossible, però amb Déu totes les coses són possibles. Aleshores Pere, responent, li va dir: Mira, nosaltres hem deixat tot i t'hem seguit; què serà doncs de nosaltres? Però Jesús els va dir: Amen, us dic que vosaltres, els qui m'heu seguit, en la regeneració, quan el Fill de l'Home s'assegui sobre el tron de la seva glòria, us asseureu també vosaltres sobre dotze trons, jutjant les dotze tribus d'Israel. I tot qui hagi deixat cases o germans o germanes o pare o mare o dona o fills o camps a causa del meu nom, rebrà el cent per un i heretarà la vida eterna. Molts, però, seran primers últims i els últims primers.

20

Similar és el regne dels cels a un home amo de casa, que va sortir al matí d'hora per contractar treballadors per a la seva vinya. I havent acordat amb els treballadors un denari al dia, els va enviar a la seva vinya. I havent sortit cap a la tercera hora, va veure altres que estaven al mercat sense fer res, i a aquells va dir: Aneu també vosaltres a la vinya, i el que sigui just us donaré. I ells van marxar. Altra vegada, havent sortit cap a la sisena i la novena hora, va fer el mateix. Però sobre l'onzena hora, havent sortit, va trobar altres que estaven drets ociosos, i els diu: per què esteu aquí drets tota la jornada ociosos? Li diuen: Perquè ningú no ens ha contractat. Els diu: Aneu també vosaltres a la vinya, i rebreu

allò que sigui just. Però quan va arribar el vespre, el senyor de la vinya diu al seu administrador: crida els treballadors i dóna'ls el salari, començant pels últims fins als primers. I els que van venir cap a l'onzena hora van rebre un denari cadascun. Però quan van venir els primers, van pensar que rebrien més, i també ells van rebre un denari cadascun. Havent pres, però, murmuraven contra l'amo de la casa. dient que aquests últims van fer una hora, i els vas fer iguals a nosaltres, als que hem portat el pes del dia i la calor. Però ell, responent, va dir a un d'ells: Company, no et faig injustícia. No vas acordar amb mi un denari? Aixeca el teu i vés, però vull donar a aquest últim el mateix que a tu, O no m'és permès fer el que vull amb els meus? Si el teu ull és malvat perquè jo sóc bo? Així seran els últims primers i els primers últims, perquè molts són cridats, però pocs escollits.

I mentre pujava a Jerusalem, Jesús va prendre els dotze deixebles a part pel camí i els va dir Heus que pugem cap a Jerusalem, i el fill de l'home serà lliurat als grans sacerdots i als escribes, i el condemnaran a mort, I el lliuraran a les nacions perquè es burlin d'ell, l'assoten i el crucifiquin, i al tercer dia ressuscitarà.

Aleshores se li va apropar la mare dels fills de Zebedeu amb els seus fills, adorant-lo i demanant-li alguna cosa. Però ell li va dir: Què vols? Ella li diu: Digues que aquests dos fills meus seguïn, un a la teva dreta i un a la teva esquerra, al teu regne. Però Jesús va respondre i va dir: No sabeu què demaneu. Podeu beure la copa que jo estic a punt de beure, o rebre el baptisme amb què jo sóc batejat? Li diuen: Podem. I els diu: La meva copa, certament, la beureu, i el baptisme amb què jo sóc batejat, sereu batejats; però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no és meu de donar, sinó per a aquells a qui ha estat preparat pel meu pare. I havent

escollat això, els deu es van indignar pels dos germans. Però Jesús, havent-los cridat, va dir: Sabeu que els governants de les nacions els dominen i que els grans exerceixen autoritat sobre ells. No serà així entre vosaltres, sinó que qui vulgui arribar a ser gran entre vosaltres, serà el vostre servent I qui vulgui ser el primer entre vosaltres, serà el vostre esclau, Així com el Fill de l'Home no va venir per ser servit, sinó per servir i per donar la seva ànima com a rescate en lloc de molts.

I quan sortien de Jericó, el va seguir una gran multitud. I heus aquí dos cecs asseguts al costat del camí, havent escoltat que Jesús estava passant, van cridar dient: Tingues misericòrdia de nosaltres, Senyor, fill de David. La multitud però els va reprotxar perquè callessin, però ells cridaven més fort dient: Tingues misericòrdia de nosaltres, Senyor, fill de David. I havent estat dret, el Jesús els va cridar i va dir: què voleu que faci per a vosaltres? Li diuen: Senyor, que s'obrin els nostres ulls. Però Jesús, mogut per la compassió, va tocar els seus ulls, i immediatament els seus ulls van recuperar la vista, i el van seguir.

21

I quan s'aproparen a Jerusalem i arribaren a Betfagè, cap a la muntanya de les Oliveres, llavors Jesús envià dos deixebles dient-los: Aneu a la vila que teniu davant, i immediatament trobareu una somera lligada i un pollí amb ella; deslligueu-los i porteu-me'ls. I si algú us diu quelcom, direu que el Senyor en té necessitat, però immediatament els envia. Però tot això ha esdevingut perquè es complís allò dit pel profeta que deia, Diguen a la filla de Sió: mira, el teu rei ve a tu humil i muntant sobre un ase i sobre un poltre, fill de bèstia de càrrega.

Però els deixebles, havent anat i havent fet tal com els va manar Jesús, Van portar la somera i el pollí, van col·locar damunt d'ells les seves vestidures, i ell va seure damunt. I la major part de la multitud van estendre les seves vestidures al camí, mentre que altres tallaven branques dels arbres i les estenien al camí. Les multituds que anaven al davant i les que seguien cridaven dient: Hosanna al fill de David, beneït el que ve en nom del Senyor, hosanna en les altures.

I en entrar ell a Jerusalem, tota la ciutat va quedar sacsejada dient: Qui és aquest? Les multituds, però, deien: Aquest és Jesús, el profeta de Natzaret de Galilea.

I Jesús va entrar al temple de Déu, i va expulsar tots els que venien i compraven al temple, i va tombar les taules dels canvistes i les cadires dels que venien coloms, I els diu: Està escrit, la meva casa serà anomenada casa de pregària, però vosaltres l'heu fet cova de lladres.

I s'acostaren a ell coixos i cecs al temple i els va curar. Però havent vist els caps sacerdots i els escribes les meravelles que va fer i els nens cridant en el temple i dient: Hosanna al fill de David, es van indignar I li van dir: Sents què diuen aquests? Però Jesús els va dir: Sí. No heu llegit mai que de la boca dels infants i dels lactants vaig preparar lloança? I havent-los deixat, va sortir fora de la ciutat cap a Betània i es va allotjar allà.

Però al matí, tornant cap a la ciutat, va tenir gana, I havent vist una figuera al camí, va anar cap a ella, i no va trobar res en ella sinó fulles només, i li diu: que ja no surti de tu fruit per sempre. I la figuera es va assecar immediatament. I havent vist això, els deixebles es van meravellar dient: Com s'ha assecat

immediatament la figuera? Però Jesús, responent, els va dir: Amen, us dic que si teniu fe i no dubteu, no solament fareu el de la figuera, sinó que fins i tot si dieu a aquesta muntanya: Sigues aixecada i llançada a la mar, esdevindrà, I tot allò que demaneu en la pregària creient, ho rebreu.

I havent vingut ell al temple, s'acostaren a ell mentre ensenyava els caps dels sacerdots i els ancians del poble dient: Amb quina autoritat fas aquestes coses, i qui t'ha donat aquesta autoritat? Responent, però, Jesús els va dir: Jo també us preguntaré una paraula, la qual si em dieu, jo també us diré amb quina autoritat faig aquestes coses. El baptisme de Joan, d'on era, del cel o dels homes? Però ells raonaven entre ells mateixos dient: si diguem del cel, ens dirà: per què, doncs, no el vau creure? Si però diguem dels homes, temem la multitud, perquè tots tenen Joan com a profeta. I havent respost a Jesús, van dir: No ho sabem. I ell mateix els va dir: Ni jo us dic amb quina autoritat faig aquestes coses.

Però què us sembla? Un home tenia dos fills, i havent-se apropiat al primer li va dir: fill, vés avui a treballar al meu vinyar. Ell però, responent, va dir: No vull. Més tard, però, havent-se penedit, va anar-hi. I havent-se apropiat al segon, va dir igualment. Però ell, responent, va dir: Jo, senyor, i no hi va anar. Qui dels dos va fer la voluntat del pare? Li diuen: el primer. Jesús els diu: en veritat us dic que els recaptadors d'impostos i les prostitutes us precedeixen cap al regne de Déu. Perquè Joan va venir a vosaltres en camí de justícia, i no li vau creure, però els recaptadors d'impostos i les prostitutes li van creure, i vosaltres, havent-ho vist, no us vau penedir després per creure-li.

Escolteu una altra paràbola. Hi havia un home que era amo de casa, el qual va plantar una vinya i li va posar una tanca al voltant, i va cavar-hi un cup i va construir una torre, i la va llogar a uns pagesos i va marxar a l'estranger. Quan però es va apropar el temps dels fruits, va enviar els seus esclaus als pagesos per recollir els seus fruits. I els pagesos, havent pres els seus esclaus, van colpejar un, van matar un altre i van apedegar un altre. Altra vegada va enviar altres esclaus, més que els primers, i els van tractar de la mateixa manera. Més tard, però, va enviar el seu fill cap a ells dient: Respectaran el meu fill. Però els pagesos, en veure el fill, es van dir entre ells: Aquest és l'hereu. Veniu, matem-lo i apoderem-nos de la seva herència. I havent-lo pres, el van expulsar fora de la vinya i el van matar. Quan vingui, doncs, el senyor de la vinya, què farà amb aquells pagesos? Li diuen: Destruirà malament els malvats, i llogarà la vinya a altres pagesos que li lliuraran els fruits a les seves temporades. Jesús els diu: Mai no heu llegit a les Escriptures: La pedra que van rebutjar els constructors, aquesta s'ha convertit en pedra angular; això ha estat obra del Senyor, i és meravellós als nostres ulls?

Per això us dic que us serà presa la regne de Déu i serà donada a una nació que en faci els fruits I el que caigui sobre aquesta pedra quedarà trencat en trossos, però sobre qui ella caigui, el farà miques. I els caps dels sacerdots i els fariseus, havent escoltat les seves paràboles, van saber que parlava d'ells. I buscant agafar-lo van témer les multituds, ja que el tenien com a profeta.

22

I el Jesús, responent altra vegada, els va dir en paràboles dient, El regne dels cels va ser comparat a un rei que va fer noces

per al seu fill. I va enviar els seus esclaus a cridar els convidats a les noces, i no volien venir. Altra vegada va enviar altres esclaus dient: Digueu als convidats: Mireu, he preparat el meu millor banquet, els meus braus i els animals engreixats han estat sacrificats, i tot està preparat. Veniu a les noces. Però ells, havent-ho negligit, se'n van anar: un cap al seu propi camp, l'altre cap al seu comerç. Els restants, havent prevalit sobre els seus esclaus, els van ultrajar i els van matar. Però aquell rei, en escoltar-ho, es va enfadar, i enviant els seus exèrcits va destruir aquells assassins i va cremar la seva ciutat. Llavors diu als seus esclaus: El casament està preparat, però els convidats no eren dignes, Aneu, doncs, a les sortides dels camins, i tots els que trobeu, convideu-los a les noces. I havint sortit, aquells esclaus van anar als camins i van reunir tots els que van trobar, tant dolents com bons, i el casament es va omplir de convidats. Però havent entrat el rei per contemplar els comensals, va veure allà un home que no portava vestit de casament, I li diu: Camarada, com has entrat aquí sense tenir vestit de casament? Però ell va quedar en silenci. Llavors el rei va dir als servents: Havent-li lligat els peus i les mans, aixequen-lo i llanceu-lo a la foscor exterior; allà hi haurà el plor i el cruiximent de dents. Molts són cridats, però pocs són escollits.

Aleshores els fariseus, havent anat, van prendre consell perquè el poguessin atrapar en paraula. I li envien els seus deixebles amb els herodians dient: Mestre, sabem que ets veritable i que ensenyas el camí de Déu en veritat, i no t'importa ningú, perquè no mires la cara dels homes, Diques-nos doncs, què et sembla? És permès pagar tribut al Cèsar o no? Però Jesús, coneixent la seva maldat, va dir: Per què em poseu a prova, hipòcrites? Mostreu-me la moneda de l'impost. I ells li van portar un denari. I els diu: De qui és aquesta imatge i la inscripció? Li diuen: Del Cèsar. Llavors els diu: Doneu, doncs, al Cèsar el que és

del Cèsar i a Déu el que és de Déu. I havent-ho escoltat es van meravellar, i havent-lo deixat van anar-se'n.

En aquell dia van venir a ell els saduceus, els quals deien que no hi ha resurrecció, i li van preguntar dient: Mestre, Moisès va dir que si algú mor sense tenir fills, el seu germà es casarà amb la seva dona i donarà descendència al seu germà. Hi havia entre nosaltres set germans, i el primer, havent-se casat, va morir, i no tenint descendència va deixar la seva dona al seu germà, Similarment, també el segon i el tercer, fins als set. Finalment, després de tots, va morir també la dona. En la resurrecció, doncs, de quin dels set serà la dona? Tots, perquè la van tenir. Però Jesús els va respondre: Esteu equivocats perquè no coneixeu les Escripures ni el poder de Déu. En la resurrecció, ni es casen ni són donats en matrimoni, sinó que són com els àngels de Déu al cel. Però sobre la resurrecció dels morts, no heu llegit el que us va ser dit per Déu dient, Jo sóc el Déu d'Abraham i el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob; no és el Déu un Déu de morts, sinó de vivents. I les multituds que ho havien escoltat quedaven meravellades pel seu ensenyament.

Els fariseus, però, havent escoltat que havia silenciats els saduceus, es van reunir. I un d'ells, un expert en la llei, va preguntar-li temptant-lo i dient, Mestre, quin és el gran manament de la llei? I Jesús li va dir: Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima i amb tota la teva ment. Aquest és el primer i gran manament. La segona, i semblant a aquesta, és: estimaràs el teu veí com a tu mateix. En aquests dos manaments penja tota la llei i els profetes.

Però havent estat reunits els fariseus, Jesús els va preguntar dient: Què us sembla sobre el Crist? De qui és fill? Li diuen: De

David. Els diu: Com, doncs, David en Esperit el crida Senyor, dient... Va dir el Senyor al meu Senyor: seu a la meva dreta fins que posi els teus enemics com a estrada dels teus peus.

Si doncs David l'anomena Senyor, com és fill seu?

I ningú va ser capaç de respondre-li paraula, ni ningú va gosar des d'aquell dia preguntar-li res més.

23

Aleshores Jesús va parlar a les multituds i als seus deixebles. Dient: Sobre el seient de Moisès s'han assegut els escribes i els fariseus. Totes les coses, per tant, que us diguin de guardar, gardeu-les i feu-les, però segons les seves obres no les feu, perquè diuen i no fan. Ells lliguen doncs càrregues pesades i difícils de portar i les col·loquen sobre les espatlles dels homes, però amb el seu dit no volen moure-les. Totes les seves obres, però, les fan per ser vistos pels homes. Perquè eixamplen les seves filactèries i engrandeixen les franges de les seves vestidures, Estimen el lloc d'honor en els banquets i els seients principals en les sinagogues I les salutacions a les places de mercat i ser anomenats rabí, rabí, pels homes. Però vosaltres no sigueu anomenats rabí, perquè un és el vostre mestre, el Crist, i tots vosaltres sou germans. I no anomeneu pare vostre sobre la terra, perquè un és el vostre Pare, el que és als cels. Ni sigueu anomenats guies, perquè un sol és el vostre guia, el Crist. El més gran entre vosaltres serà el vostre servent. Qui però s'exalti a si mateix serà humiliat, i qui s'humiliï a si mateix serà exaltat.

Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè devoreu les cases de les vídues i, amb el pretext de pregar llargament, a

causa d'això rebreu un judici més gran. Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè tancau el regne dels cels davant dels homes! Vosaltres, doncs, no hi entreu, ni deixeu entrar els que hi volen entrar. Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè travesseu la mar i la terra seca per fer un prosèlit, i quan ho esdevé, el feu fill de la gehenna el doble que vosaltres. Ai de vosaltres, guies cecs, els qui dieu: qui juri pel temple, no és res, però qui juri per l'or del temple, està obligat. Ximpls i cecs, qui és més gran, l'or o el temple que santifica l'or? I qui jura per l'altar, no és res, però qui jura pel regal que hi ha damunt d'ell, està obligat. Ximpls i cecs, què és més gran, el regal o l'altar que santifica el regal? El que ha jurat per l'altar, doncs, jura per ell i per tot el que hi ha a sobre. I el que ha jurat pel temple jura per ell i per aquell que l'ha habitat. I aquell que ha jurat pel cel jura pel tron de Déu i per aquell que seu al damunt. Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè pagueu el delme de la menta, de l'anet i del comí, i heu descuidat les coses més importants de la llei: el judici, la misericòrdia i la fe. Aquestes coses era necessari fer-les sense deixar d'observar aquelles. Guies cecs, els que colen el mosquit però s'empassen el camell Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè netegeu l'exterior de la copa i del plat, però per dins estan plens de rapinyatge i injustícia. Fariseu cec, neteja primer l'interior de la copa i del plat, perquè també l'exterior esdevingui net. Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè semblen tombes emblanquinades, que des de fora apareixen belles, però per dins estan plenes d'ossos de morts i de tota mena d'impuresa! Així també vosaltres, per fora certament apareixeu justos als homes, però per dins esteu plens d'hipocresia i de sense llei. Ai de vosaltres, escribes i fariseus hipòcrites, perquè edifiqueu les tombes dels profetes i adornau els monuments dels justos, I dieu: Si haguéssim estat en els dies dels nostres pares, no hauríem estat còmplices d'ells en la sang dels profetes. Així que

testifiqueu contra vosaltres mateixos que sou fills dels qui van assassinar els profetes. I vosaltres ompliu la mesura dels vostres pares. Serpents, producte de víbores, com fugireu del judici de la gehenna? Per això, heus aquí que jo envio cap a vosaltres profetes i savis i escribes, i d'ells en matareu i en crucificareu, i d'ells els fustegareu a les vostres sinagogues i els perseguireu de ciutat en ciutat, perquè vingui sobre vosaltres tota la sang justa vessada sobre la terra, des de la sang d'Abel el just fins a la sang de Zacaries, fill de Baraquies, al qual va assassinar entre el temple i l'altar. Amen, us dic que totes aquestes coses vindran sobre aquesta generació. Jerusalem, Jerusalem, que mats els profetes i apedregues els enviats cap a tu! Quantes vegades he desitjat reunir els teus fills de la manera que una gallina reuneix els seus pollets sota les ales, i no heu volgut. Heus aquí que la vostra casa us és deixada deserta. Doncs us dic, no em veureu des d'ara fins que digueu: Beneït el qui ve en nom del Senyor.

24

I havent sortit, Jesús se n'anava del temple, i s'acostaren els seus deixebles per mostrar-li els edificis del temple. Però Jesús els va dir: No veieu tot això? En veritat us dic que no quedarà aquí pedra sobre pedra que no sigui destruïda. Però mentre ell estava assegut sobre la muntanya de les oliveres, els deixebles s'acostaren a ell en privat dient: Digues-nos quan seran aquestes coses, i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la compleció de l'edat? I el Jesús, responent, els va dir: Vigileu que ningú no us enganyi. Molts vindran en el meu nom dient: Jo sóc el Crist, i enganyaran molts. Vosaltres estareu a punt d'escoltar guerres i rumors de guerres, mireu de no alarmar-vos, perquè és necessari que tot esdevingui, però encara no és el final. S'aixecarà doncs nació contra nació i regne contra regne, i hi haurà fams i pestes i

terratrèmols per diferents llocs, Però totes aquestes coses són el començament dels dolors de part. Llavors us lliuraran a la tribulació i us mataran, i sereu odiats per totes les nacions a causa del meu nom. I aleshores molts seran escandalitzats i es lliuraran els uns als altres i s'odiaran els uns als altres. I molts falsos profetes s'aixecaran i enganyaran molts, I perquè la iniquitat es multiplicarà, l'amor de molts es refredarà. El que hagi perseverat fins al final, aquest serà salvat. I aquesta bona nova del regne serà proclamada en tot el món habitat per a testimoni a totes les nacions, i llavors vindrà la fi. Quan, per tant, veieu l'abominació de la desolació dita a través del profeta Daniel, estant en lloc sant, que el que llegeix entengui Llavors els qui són a Judea que fugin cap a les muntanyes, El que estigui sobre el sostre que no baixi a agafar les coses de casa seva. I el que sigui al camp que no torni enrere a recollir els seus vestits. Ai però de les que estiguin embarassades i de les que alletin en aquells dies. Pregueu, però, perquè la vostra fugida no esdevingui a l'hivern ni en sàbat. Serà doncs llavors una gran tribulació, tal com no n'hi ha hagut des del començament del món fins ara, ni no n'hi haurà. I si aquells dies no haguessin estat escurçats, cap ésser de carn no s'hauria salvat, però a causa dels escollits, aquells dies seran escurçats. Aleshores, si algú us diu: Mireu, aquí és el Crist o aquí, no ho cregueu, S'aixecaran, perquè falsos cristos i falsos profetes donaran signes grans i prodigis, de manera que enganyaran, si fos possible, fins i tot els escollits. Mira, us ho he dit amb antelació. Si per tant us diuen: Mireu, és al desert, no hi sortiu; Mireu, és a les cambres interiors, no ho cregueu, Perquè just com el llampec surt des de l'est i apareix fins a l'oest, així serà la presència del Fill de l'home, Perquè on hi hagi el cadàver, allà es reuniran les àguiles.

Immediatament després de la tribulació d'aquells dies, el sol s'enfosquirà i la lluna no donarà la seva llum, i les estrelles cauran

del cel, i les potències dels cels seran sacsejades.

I aleshores apareixerà el senyal del Fill de l'Home en el cel, i aleshores es lamentaran totes les tribus de la terra i veuran el Fill de l'Home venint sobre els núvols del cel amb poder i molta glòria. I enviarà els seus missatgers amb veu de trompeta gran, i reuniran els seus escollits dels quatre vents, des dels extrems dels cels fins als seus extrems. De la figuera, però, apreneu la paràbola. Quan ja la seva branca es fa tendra i broten les fulles, sabeu que l'estiu és a prop, Així també vosaltres, quan vegeu totes aquestes coses, sabeu que és a prop, a les portes. En veritat us dic, no passarà aquesta generació fins que totes aquestes coses esdevinguin. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Però concernent aquell dia i aquella hora, ningú no ho sap, ni tan sols els àngels dels cels, sinó només el meu pare. Tal com van ser els dies de Noè, així serà també la vinguda del Fill de l'Home. Perquè tal com eren en els dies abans del diluvi menjant i bevent, casant-se i donant en matrimoni, fins al dia que Noè va entrar a l'arca, I no ho van saber fins que va venir el diluvi i se'ls va endur a tots, així serà també la vinguda del Fill de l'home. Aleshores dos seran al camp: l'un serà pres i l'altre serà deixat. Dues dones molent en el molí, una és presa i una és deixada. Vigileu, doncs, perquè no sabeu a quina hora ve el vostre Senyor. Però sabeu això: que si l'amo de la casa hagués sabut a quina vetlla ve el lladre, hauria vigilat i no hauria permès que la seva casa fos foradada. Per això, vosaltres també estigueu preparats, perquè a l'hora que no penseu, el Fill de l'home ve.

Qui és, doncs, l'esclau fidel i prudent que el seu senyor va nomenar sobre el seu servei per donar-los el nodriment a temps? Benaurat aquell esclau que el seu senyor, quan vingui, el trobarà fent així. En veritat us dic que l'establirà sobre tots els seus béns.

Si però aquell dolent esclau diu en el seu cor: el meu senyor triga a venir, i comenci a colpejar els seus companys esclaus, i mengi i begui amb els borratxos, vindrà el senyor d'aquell esclau en un dia que no espera i en una hora que no sap, I el tallarà en dos, i posarà la seva part amb els hipòcrites, allà hi haurà el plor i el cruixir de dents.

25

Aleshores el regne dels cels serà semblant a deu verges, les quals, havent pres les seves llànties, van sortir a l'encontre del nuvi. Cinc però eren sàvies i cinc ximpls. les quals, estúpides, havent pres les seves torxes, no van prendre oli amb elles Les sàvies, però, van prendre oli en els seus recipients amb les seves llànties. Però com que el nuvi es retardava, totes van caure endormiscades i dormien. Però a mitjanit s'ha fet un crit: Heus aquí que ve el nuvi, sortiu al seu encontre! Aleshores es van aixecar totes aquelles verges i van adornar les seves llànties. Les estúpides, però, van dir a les prudents: Doneu-nos del vostre oli, perquè les nostres torxes s'apaguen. Però les sàvies respongueren dient: No sigui que no n'hi hagi prou per a nosaltres i per a vosaltres; aneu més aviat cap als venedors i compreu-ne per a vosaltres mateixes. Però mentre ells marxaven a comprar, va venir el nuvi i les que estaven preparades van entrar amb ell a les noces, i la porta va ser tancada. Més tard, però, vénen també les verges restants dient: Senyor, senyor, obre'ns. Però ell, responent, va dir: Amen, us dic que no us conec. Vigileu, doncs, perquè no sabeu el dia ni l'hora en què el Fill de l'Home ve.

Tal com un home que marxava de viatge va cridar els seus propis esclaus i els va lliurar les seves possessions, I a un va donar cinc talents, a un altre dos, a un altre un, a cadascun segons la seva

pròpia capacitat, i va marxar a l'estranger immediatament. Però el que havia rebut els cinc talents va anar, va treballar amb ells i va fer altres cinc talents. Igualment, el que havia rebut els dos en va guanyar dos més. Però el que n'havia rebut un, havent marxat, va cavar a la terra i va amagar la plata del seu senyor. Però després de molt temps ve el senyor d'aquells esclaus i regla comptes amb ells. I havent-se apropiat el que havia rebut els cinc talents, va presentar altres cinc talents dient: Senyor, cinc talents em vas confiar; mira, he guanyat altres cinc talents amb ells. El seu senyor li va dir: Bé, esclau bo i fidel, sobre poques coses vas ser fidel, sobre moltes coses t'establiré, entra en l'alegria del teu senyor. Havent-se apropiat també el que havia rebut els dos talents va dir: Senyor, dos talents em vas confiar, mira, he guanyat dos talents més amb ells. El seu senyor li va dir: Bé, esclau bo i fidel, sobre poques coses vas ser fidel, sobre moltes coses t'establiré, entra en l'alegria del teu senyor. Havent apropiat, però, també el que havia rebut un talent va dir: Senyor, et vaig conèixer que ets un home dur, collint on no vas sembrar i recollint d'on no vas escampar, I, tenint por, vaig anar i vaig amagar el teu talent a la terra; mira, tens el teu. Però el seu senyor li va respondre: Esclau malvat i mandrós, tu sabies que sego on no he sembrat i recullo d'on no he escampat Era necessari, doncs, que tu llancessis el meu argent als banquers, i havent vingut jo, hauria rebut el meu amb interès. Traieu-li, doncs, el talent i doneu-lo al que té els deu talents. Al que té tot li serà donat i abundarà, però del que no té, fins i tot el que té li serà pres. I llanceu l'esclau inútil a la foscor exterior; allà hi haurà el plor i el cruiximent de dents.

Quan però vingui el Fill de l'home en la seva glòria i tots els sants àngels amb ell, llavors s'asseurà sobre el tron de la seva glòria, I seran reunides davant seu totes les nacions, i ell les separarà les unes de les altres, tal com el pastor separa les ovelles

de les cabres, I col·locarà les ovelles a la seva dreta, però les cabres a l'esquerra. Llavors el rei dirà als de la seva dreta: veniu, els beneïts del meu pare, hereteu el regne preparat per a vosaltres des de la fonamentació del món. Perquè vaig tenir fam, i em vau donar de menjar; vaig tenir set, i em vau donar de beure; era estranger, i em vau acollir, Estava despullat i em vau vestir, vaig estar malalt i em vau visitar, estava a la presó i vau venir a veure'm. Llavors els justos li respondran dient: Senyor, quan et vam veure afamat i et vam alimentar, o assedegat i et vam donar de beure? I quan et vam veure estranger i et vam acollir, o nu i et vam vestir? Quan però et vam veure feble o a la presó, i vam venir cap a tu? I el rei, responent, els dirà: En veritat us dic que tant com vau fer a un d'aquests germans meus més petits, a mi ho vau fer. Aleshores dirà també als de l'esquerra: Aneu-vos de mi, maleïts, cap al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Perquè vaig tenir fam i no em vau donar de menjar, vaig tenir set i no em vau donar de beure, Era estranger, i no em vau recollir, nu, i no em vau vestir, feble i a la presó, i no em vau visitar. Aleshores ells també li respondran dient: Senyor, quan et vam veure afamat o assedegat o estranger o nu o feble o a la presó, i no et vam servir? Aleshores els respondrà dient: Amen, us dic que en la mesura que no ho vau fer a un d'aquests més petits, tampoc a mi ho vau fer. I aquests anaran cap a un càstig etern, però els justos cap a la vida eterna.

26

I va passar que quan Jesús va acabar totes aquestes paraules, va dir als seus deixebles, Sabeu que d'aquí a dos dies se celebra la Pasqua, i el Fill de l'home serà lliurat per ser crucificat. Llavors es van reunir els caps dels sacerdots i els escribes i els ancians del poble al pati del gran sacerdot anomenat Caifàs, I van prendre consell junts perquè poguessin apoderar-se de Jesús per engany i

matar-lo. Deien però: No durant la festa, perquè no es produeixi un aldarull entre el poble.

Però Jesús, havent estat a Betània, a casa de Simó el leprós, Una dona que tenia un alabastre d'ungüent molt precios es va apropar a ell, i el va vessar sobre el seu cap mentre estava reclinat. Però havent vist això, els seus deixebles es van indignar dient: A què ve aquesta destrucció? Perquè aquest perfum podia ser venut per molt diners i donat als pobres. Però Jesús, en assabentar-se'n, els va dir: Per què molesteu la dona? Ha fet una obra bona envers mi. Els pobres sempre els teniu amb vosaltres, però a mi no sempre em teniu. Havant abocat aquesta l'ungüent sobre el meu cos, ho va fer per enterrar-me. Verdaderament us dic, allà on sigui proclamada aquesta bona nova en el món sencer, es parlarà també del que va fer aquesta en memorial d'ella.

Llavors, havent anat un dels dotze, l'anomenat Judes Iscariot, cap als grans sacerdots, va dir, Què voleu donar-me, i jo us el lliuraré? I ells li van donar trenta peces de plata. I des de llavors buscava l'oportunitat per lliurar-lo.

El primer dia dels àzims, els deixebles s'acostaren a Jesús dient-li: On vols que et preparem per menjar la pasqua? Ell però va dir: Aneu a la ciutat cap a aquell home i digueu-li: El mestre diu: El meu temps és proper, faig la pasqua amb els meus deixebles a casa teva. I els deixebles van fer com els va ordenar Jesús, i van preparar la pasqua. Però quan va arribar el vespre, ell es va reclinar amb els dotze. I mentre menjaven, va dir: En veritat us dic que un de vosaltres em lliurarà. I afligint-se molt, van començar a dir-li cadascun d'ells: No sóc jo, Senyor? Però ell, havent respost, va dir: El que ha submergit la mà amb mi en el plat, aquest em lliurarà. El Fill de l'home va, certament, com està

escrit sobre ell, però ai d'aquell home a través del qual el Fill de l'home és traït! Bo seria per a ell si aquell home no hagués nascut. Responent, però, Judes, el qui el lliurava, va dir: No sóc jo, rabí? Li diu: Tu ho has dit. Mentre menjaven, Jesús va prendre el pa i, havent donat gràcies, el va trencar i el donava als deixebles i va dir: Preneu, mengeu, això és el meu cos. I havent agafat la copa i havent donat gràcies, la va donar dient: Begueu-ne tots. Això, per tant, és la meva sang de la nova aliança, que és abocada per molts per al perdó dels pecats. Però us dic que no beuré des d'ara d'aquest fruit de la vinya fins aquell dia quan el begui amb vosaltres de nou en el regne del meu pare.

I havent cantat himnes, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres. Llavors Jesús els diu: Tots vosaltres us escandalitzareu en mi aquesta nit, perquè està escrit: colpejaré el pastor, i les ovelles del ramat es dispersaran,

Però després de ser ressuscitat, us guiaré a Galilea. Però Pere, responent, li va dir: Encara que tots caiguin per causa teva, jo mai no cauré. El Jesús li va dir: Amen, et dic que aquesta nit, abans que el gall canti, em negaràs tres vegades. Pere li diu: Encara que sigui necessari morir amb tu, no et negaré. De la mateixa manera, també tots els deixebles van dir el mateix.

Aleshores Jesús ve amb ells a un lloc anomenat Getsemaní, i diu als deixebles: Seieu aquí fins que vagi a pregar allà. I havent rebut en Pere i els dos fills de Zebedeu, va començar a afligir-se i a angoixar-se. Aleshores Jesús els diu: La meva ànima està molt afligida fins a la mort. Romaneu aquí i vetlleu amb mi. I havent avançat una mica, va caure sobre la seva cara preguntant i dient: Pare meu, si és possible, que passi de mi aquesta copa, però no com jo vull, sinó com tu. I ve cap als deixebles i els troba dormint, i diu a

Pere: així no vau ser capaços de vetllar una hora amb mi? Vetlleu i pregueu, perquè no entreu en temptació; l'esperit certament està desitjós, però la carn és feble. Altra vegada, per segona vegada, havent-se'n anat, va pregar dient: Pare meu, si aquesta copa no pot passar de mi sense que jo la begui, que es faci la teva voluntat. I havent arribat, els troba altra vegada dormint, perquè els seus ulls eren pesats. I deixant-los, va anar-se'n altra vegada i va pregar per tercera vegada dient les mateixes paraules Aleshores ve cap als seus deixebles i els diu: Dormiu el que resta i descansau? Heus aquí que s'ha apropiat l'hora i el Fill de l'home és lliurat a mans de pecadors. Aixiqueu-vos, anem; mireu, s'ha apropiat el qui em lliura.

I mentre ell encara parlava, heus aquí que Judes, un dels dotze, va venir, i amb ell una gran multitud amb espases i bastons, enviada pels grans sacerdots i els ancians del poble. El que el lliurava els va donar un senyal dient: A qui jo besi, ell és, agafeu-lo. I immediatament, havent-se apropiat a Jesús, va dir: Salutacions, rabí, i el va besar. Però Jesús li va dir: Amic, per a això ets aquí. Llavors, havent-se apropiat, van posar les mans sobre Jesús i el van agafar. I heus aquí que un dels qui eren amb Jesús, estirant la mà, va treure la seva espasa i, colpejant l'esclau del gran sacerdot, li va tallar l'orella. Llavors Jesús li diu: Torna la teva espasa al seu lloc, perquè tots els qui prenen l'espasa, per l'espasa moriran. O creus que no puc ara mateix demanar al meu pare, i em proporcionarà més de dotze legions d'àngels? Com es compliran doncs les escriptures que així ha de succeir? En aquella hora va dir Jesús a les multituds: Com contra un lladre heu sortit amb espases i bastons per agafar-me? Cada dia m'asseia entre vosaltres ensenyant al temple, i no em vau agafar. Però tot això ha esdevingut perquè siguin complides les escriptures dels profetes. Llavors tots els deixebles, havent-lo deixat, van fugir.

Els que havien capturat Jesús el van conduir cap a Caifàs, el gran sacerdot, on els escribes i els ancians s'havien reunit. Però Pere el seguia des de lluny fins al pati del gran sacerdot, i havent entrat dins estava assegut amb els assistents per veure el final. Els caps dels sacerdots, els ancians i tot el consell buscaven fals testimoni contra Jesús per tal de poder condemnar-lo a mort, I no van trobar res, i tot i que molts falsos testimonis van comparèixer, no van trobar res. Però més tard van comparèixer dos falsos testimonis Vaig dir: Aquest va dir: Puc destruir el temple de Déu i en tres dies reconstruir-lo. I havent-se aixecat, el gran sacerdot li va dir: No respons res? Què testifiquen aquests contra tu? Però Jesús estava callat. I el gran sacerdot, responent, li va dir: T'adjuro pel Déu vivent que ens diguis si tu ets el Crist, el Fill de Déu. Jesús li diu: Tu ho has dit, però us dic que des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder i venint sobre els núvols del cel. Llavors el gran sacerdot va esquinçar les seves vestidures dient que havia blasfemat: Quina necessitat tenim encara de testimonis? Mireu, ara heu escoltat la seva blasfèmia, Què us sembla? Però ells, responent, van dir: És culpable de mort. Aleshores van escupir a la seva cara i el van colpejar, i els altres el van bufetejar. dient: Profetitza per a nosaltres, Crist, qui és el que t'ha colpejat?

El Pere, però, estava assegut fora, al pati, i se li va apropar una serventa dient: I tu eres amb Jesús el Galileu. Però ell va negar davant de tots ells dient: No sé què dius. Però havent sortit ell cap a la porta, una altra el va veure i diu als que eren allà: Aquest també era amb Jesús el Natzarè. I altra vegada va negar amb jurament que no coneixia l'home. Després de poc temps, però, els que estaven drets s'aproparen i digueren a Pere: Veritablement, tu també ets d'ells, doncs la teva parla et fa evident. Aleshores va començar a maleir i a jurar que no coneixia l'home. I immediatament un gall va cantar. I Pere va recordar la

paraula de Jesús que li havia dit que abans que el gall cantés el negaria tres vegades, i havent sortit fora va plorar amargament.

27

Però havent arribat el matí, tots els caps dels sacerdots i els ancians del poble van prendre consell contra Jesús per tal de matar-lo. I havent-lo lligat, el van conduir i el van lliurar a Ponci Pilat, el governador.

Aleshores Judes, el qui el lliurava, en veure que havia estat condemnat, penedit, va tornar les trenta peces de plata als caps dels sacerdots i als ancians. Dient: He pecat lliurant sang innocent. Però ells van dir: Què ens importa a nosaltres? Tu ho veuràs. I havent llançat les peces de plata al temple, es va retirar i, havent marxat, es va penjar. Els caps dels sacerdots, havent pres les peces de plata, van dir: No és permès llançar-les al tresor, ja que és preu de sang. Havent pres consell, van comprar amb ells el camp del terrisser per a enterrament dels estrangers. Per això aquell camp va ser anomenat camp de sang fins avui. Llavors es va complir allò dit per mitjà del profeta Jeremies, que deia: i van prendre les trenta peces de plata, el preu del qui va ser valorat, a qui van posar preu els fills d'Israel, i els van donar al camp del terrisser, tal com el Senyor m'ho va ordenar.

Però Jesús es va posar dempeus davant del líder, i el líder li va preguntar dient: Tu ets el rei dels jueus? I Jesús li va dir: Tu ho dius. I quan era acusat pels grans sacerdots i pels ancians, no va respondre res. Aleshores Pilat li diu: No sents quantes coses testifiquen contra teu? I no li va respondre cap paraula, de manera que el governador es va meravellar molt. Segons la festa, però, el líder estava acostumat a alliberar un presoner a la multitud, aquell

que volien. Tenien llavors un presoner notable anomenat Barrabàs. Havent estat reunits, doncs, Pilat els va dir: A qui voleu que us alliberi? A Barrabàs o a Jesús, l'anomenat Crist? Sabia que per enveja l'havien lliurat. Mentre ell estava assegut sobre la plataforma, la seva dona li va enviar a dir: Res tinguis a veure amb aquell just, perquè avui he patit molt en somnis per causa d'ell. Però els caps dels sacerdots i els ancians van persuadir les multituds perquè demanessin Barrabàs i destruïssin Jesús. Responent, però, el líder els va dir: quin voleu dels dos que us alliberi? Ells van dir: Barrabàs. Pilat els diu: què faré doncs amb Jesús, l'anomenat Crist? Tots li diuen: que sigui crucificat. Però el governador va dir: Què ha fet de mal? Però ells cridaven amb més força dient: Que sigui crucificat! Veient però Pilat que res no beneficiava, sinó que més aviat es feia un avalot, havent pres aigua es va rentar les mans davant de la multitud dient: Innocent sóc de la sang d'aquest just, vosaltres ho veureu. I responent, tot el poble va dir: La sang seva sobre nosaltres i sobre els nostres fills. Aleshores va alliberar-los Barrabàs, però a Jesús, després d'haver-lo assotat, el va lliurar perquè fos crucificat.

Aleshores els soldats del governador, havent rebut Jesús, el van portar al pretori i van reunir al voltant d'ell tota la cohort. I havent-lo despullat, li van posar una clàmide escarlata. I havent teixit una corona d'espines, la van posar sobre el seu cap i una canya a la seva mà dreta, i havent agenollat davant d'ell, es burlaven d'ell dient: Salve, rei dels jueus! I havent escopit a ell, van agafar la canya i li colpejaven al cap. I quan es van burlar d'ell, li van treure la capa i el van vestir amb les seves vestidures, i el van conduir per crucificar-lo.

Sortint, però, van trobar un home cirenaic de nom Simó; aquest el van obligar perquè prengués la seva creu. I havent

arribat a un lloc anomenat Gòlgota, que vol dir lloc del crani, Li van donar a beure vinagre barrejat amb fel, i després de tastar-lo no va voler beure. Havent-lo crucificat, van dividir les seves vestidures tirant a sorts. I asseguts el vigilaven allà. I van col·locar a sobre del seu cap la seva causa escrita: Aquest és Jesús, el rei dels jueus. Aleshores són crucificats amb ell dos lladres, un a la dreta i un a l'esquerra. Els que passaven per allà el blasfemaven movent els seus caps i dient: El que destrueix el temple i en tres dies l'edifica, salva't a tu mateix! Si ets fill de Déu, baixa de la creu! Similarment, però, també els caps dels sacerdots, mofant-se amb els escribes i els ancians i els fariseus, deien: A altres va salvar, a si mateix no pot salvar-se; si és rei d'Israel, que baixi ara de la creu i creiem en ell. Ha confiat en Déu, que el lliuri ara, si el vol, perquè va dir que sóc fill de Déu. I els mateixos lladres que havien estat crucificats amb ell el retreien.

Però des de la sisena hora, la foscor va caure sobre tota la terra fins a la novena hora. Però sobre la novena hora, Jesús va cridar amb veu gran dient: Eli, eli, lama sabactani, això és: Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat? Alguns dels que estaven allà, havent escoltat, deien que aquest crida Elies. I immediatament un d'ells va córrer i va agafar una esponja, la va omplir de vinagre i, posant-la al voltant d'una canya, li donava de beure. Però els altres deien: Deixa, vegem si ve Elies a salvar-lo. Però Jesús, cridant altra vegada amb veu gran, va deixar anar l'esperit. I heus aquí que el vel del temple es va esquinçar en dos de dalt a baix, i la terra va tremolar i les roques es van esquerdar, i les tombes es van obrir i molts cossos dels sants adormits es van aixecar, i havien sortit de les tombes, després de la seva resurrecció van entrar a la ciutat santa i es van aparèixer a molts. El centurió, però, i els qui amb ell guardaven Jesús, havent vist el terratrèmol i les coses que havien esdevingut, van témer molt i

deien: Veritablement, aquest era fill de Déu. Eren però allà també moltes dones mirant des de lluny, les quals havien seguit Jesús des de Galilea per servir-lo, Entre les quals era Maria la Magdalena, i Maria la mare de Jaume i Joses, i la mare dels fills de Zebedeu.

Però quan va arribar el vespre, va venir un home ric d'Arimatea, de nom Josep, qui ell mateix també s'havia fet deixeble de Jesús, Aquest, havent-se apropiat a Pilat, va demanar el cos de Jesús. Llavors Pilat va ordenar que el cos fos lliurat. I havent pres el cos, en Josep el va embolicar amb tela de lli neta. I el va col·locar en el seu sepulcre nou que havia excavat en la roca, i havent fet rodar una gran pedra a la porta del sepulcre, va marxar. Era però allà Maria Magdalena i l'altra Maria, assegudes davant de la tomba.

L'endemà, però, que és després de la preparació, els caps dels sacerdots i els fariseus es van reunir davant de Pilat dient: Senyor, vam recordar que aquell enganyador va dir, quan encara vivia: Després de tres dies seré ressuscitat'. Ordena doncs que la tomba sigui assegurada fins al tercer dia, no sigui que els seus deixebles vinguin de nit i el robin i diguin al poble: Va ser ressuscitat dels morts, i l'últim error serà pitjor que el primer. Pilat els va dir: Teniu la guàrdia, aneu i assegureu-vos-en com sabeu. Ells, havent anat, van assegurar el sepulcre segellant la pedra amb la guàrdia.

28

Tard però dels dissabtes, a l'albada del primer dia de la setmana, va venir Maria Magdalena i l'altra Maria a veure la tomba. I heus aquí que es va produir un gran terratrèmol, perquè un àngel del Senyor, havent descendit del cel i havent-se apropiat,

va fer rodar la pedra de la porta i estava assegut damunt d'ella. Era però la seva aparença com un llampec i la seva vestidura blanca com la neu. Però els guàrdies, de la por que ell els feia, van quedar sacsejats i van quedar com morts. Però l'àngel va respondre i va dir a les dones: No tingueu por vosaltres, perquè sé que cerqueu Jesús, el crucificat. No és aquí, perquè va ser ressuscitat com va dir. Veniu a veure el lloc on jeia el Senyor. I ràpidament, havent anat, digueu als seus deixebles que ha estat ressuscitat dels morts, i heus aquí que va davant vostre a Galilea; allà el veureu. Heus aquí que us ho he dit. I havien sortit ràpidament de la tomba amb por i gran alegria, i van córrer a informar els seus deixebles. Com però anaven a informar als deixebles seus, i heus aquí Jesús les va trobar dient: Alegreu-vos. Elles però, havent-se apropat, van agafar els seus peus i el van adorar. Aleshores Jesús els diu: No tingueu por, aneu i informeu els meus germans perquè vagin a Galilea, i allà em veuran.

Mentre anaven, heus aquí que alguns de la guàrdia van venir a la ciutat i van informar als caps sacerdots tot el que havia passat. I havent-se reunit amb els ancians i havent pres consell, van donar suficients peces de plata als soldats, dient: Digueu que els seus deixebles, havent vingut de nit, el van robar mentre nosaltres dormíem. I si això és escoltat pel governador, nosaltres el persuadirem i us farem estar sense preocupacions. Els, havent pres les peces de plata, van fer com se'ls havia ensenyat. I aquesta paraula es va escampar entre els jueus fins avui.

Els onze deixebles van anar a Galilea, a la muntanya on Jesús els havia designat. I havent-lo vist, el van adorar, però alguns van dubtar. I havent-se acostat, Jesús va parlar-los dient: M'ha estat donada tota autoritat al cel i sobre la terra. Havent anat, feu deixebles de totes les nacions, baptitzant-los en el nom del Pare i

del Fill i del Sant Esperit, ensenyant-los a guardar tot allò que us vaig manar, i heus aquí que jo sóc amb vosaltres tots els dies fins a la consumació del món. Amén.

Evangelí segons Marc

1

Començament de la bona nova de Jesús Crist, fill de Déu. Com està escrit en els profetes: Mira, jo envio el meu missatger davant teu, qui prepararà el teu camí. Veu del que crida en el desert: prepareu el camí del Senyor, feu rectes els seus camins.

Va succeir Joan baptitzant en el desert i proclamant un baptisme de penediment per al perdó dels pecats. I anava cap a ell tota la terra de Judea i els jerosolimites, i tots eren batejats al riu Jordà per ell confessant els seus pecats. I Joan anava vestit amb pèls de camell i un cinturó de cuir al voltant de la cintura, i menjava llagostes i mel salvatge. I proclamava dient: Ve després de mi el més fort que jo, del qual no sóc capaç, inclinant-me, de desfermar la corretja de les sandàlies. Jo certament us vaig batejar amb aigua, però ell us batejarà amb Esperit Sant.

I va passar en aquells dies que va venir Jesús des de Natzaret de Galilea i va ser batejat per Joan al Jordà. I immediatament, en pujar de l'aigua, va veure els cels esquinçar-se i l'Esperit descendir sobre ell com un colom, I una veu va venir dels cels: Tu ets el meu fill estimat, en tu m'he complagut.

I immediatament l'Esperit el llança cap al desert, I estava allà al desert quaranta dies sent temptat per Satanàs, i estava amb les bèsties salvatges, i els àngels el servien.

Però després que Joan va ser lliurat, Jesús va venir a Galilea proclamant la bona nova del regne de Déu I dient que s'ha

complet el temps i s'ha apropiat el regne de Déu, penediu-vos i creieu en la bona nova.

Caminant al costat de la mar de Galilea va veure Simó i Andreu, el seu germà, llançant la xarxa a la mar, perquè eren pescadors. I Jesús els va dir: Veniu darrere meu i us faré esdevenir pescadors d'homes. I immediatament, havent deixat les seves xarxes, el van seguir. I havent avançat d'allà una mica, va veure Jaume, el de Zebedeu, i Joan, el seu germà, i ells a la barca adobant les xarxes, I immediatament els va cridar. I havien deixat el seu pare Zebedeu al vaixell amb els jornalers i se'n van anar darrere seu.

I entren a Cafarnaüm, i immediatament, en dissabte, havent entrat a la sinagoga, ensenyava. I quedaven meravellats pel seu ensenyament, perquè els ensenyava com qui té autoritat, i no com els escribes. I hi havia a la seva congregació un home amb un esperit impur, i va cridar dient: Deixa'ns! Què tenim a veure nosaltres amb tu, Jesús Nazare? Has vingut a destruir-nos? Sé qui ets: el Sant de Déu. I Jesús el va reprendre dient: Calla i surt d'ell. I havent-lo convulsat, l'esperit impur, i havent cridat amb veu gran, va sortir d'ell. I tots es van meravellar, de manera que discutien entre ells mateixos dient: Què és això? Quina és aquest ensenyament nou, que amb autoritat comanda fins i tot als esperits impurs, i li obeeixen? I la seva fama es va estendre immediatament per tota la regió de Galilea.

I immediatament, després de sortir de la sinagoga, van anar a casa de Simó i Andreu amb Jaume i Joan. La sogra de Simon estava estirada amb febre. I immediatament li parlen d'ella. I apropar-se la va aixecar agafant-li la mà, i la febre la va deixar immediatament, i ella els servia. Però quan va caure el vespre,

quan el sol es va posar, portaven cap a ell tots els malalts i els posseïts pels dimonis. I la ciutat sencera era reunida cap a la porta. I va curar molts que estaven malament amb diverses malalties, i va expulsar molts dimonis, i no va permetre parlar als dimonis, perquè sabien que ell era el Crist.

I al matí, molt d'hora encara de nit, s'aixecà, sortí i se n'anà a un lloc desert, i allà pregava. I Simon i els que eren amb ell el van perseguir, i havent-lo trobat, li diuen que tots et cerquen. I els diu: Anem a les ciutats veïnes, perquè també allà prediqui, ja que per això he sortit. I estava proclamant en les seves congregacions per tota Galilea i expulsant els dimonis.

I ve cap a ell un leprós exhortant-lo i agenollant-se davant d'ell, i dient-li que si vols, pots netejar-me. I Jesús, mogut per compassió, va estendre la mà, el va tocar i li diu: Ho vull, sigues net. I havent dit això, immediatament la lepra va desaparèixer d'ell i va quedar net. I havent advertit severament, immediatament el va expulsar i li diu Veu que no diguis res a ningú, però vés, mostra't tu mateix al sacerdot i ofereix per la teva purificació allò que va manar Moisès com a testimoni per a ells. Però ell, havent sortit, va començar a proclamar-ho molt i a escampar la paraula, de manera que ja no podia entrar obertament a la ciutat, sinó que estava fora, en llocs deserts, i venien cap a ell de tots costats.

2

I va entrar altra vegada a Cafarnaüm al cap d'uns dies i es va saber que era a casa. I immediatament es van reunir molts, de manera que ja no hi cabia ningú ni tan sols a la porta, i els parlava la paraula. I vénen cap a ell portant un paralític, que era portat per

quatre. I no podent apropar-se a ell a causa de la multitud, van destapar el sostre on era i, havent-lo excavat, baixen l'estera sobre la qual el paralític jeia. Però Jesús, veient la fe d'ells, diu al paralític: Fill, els teus pecats et són perdonats. Però hi havia alguns dels escribes asseguts allà i raonant en els seus cors, Per què aquest parla així blasfèmies? Qui pot perdonar pecats si no solament Déu? I immediatament, havent reconegut Jesús en el seu esperit que així ells estaven raonant entre ells mateixos, els va dir: Per què raoneu aquestes coses en els vostres cors? Què és més fàcil, dir al paralític els teus pecats són perdonats, o dir aixeca't i agafa el teu llit i camina? Perquè sapiguen que el fill de l'home té autoritat per perdonar pecats sobre la terra, diu al paralític, A tu et dic: aixeca't i agafa la teva estera i vés a casa teva. I ell es va aixecar immediatament, i agafant l'estera va sortir davant de tots, de manera que tots es van meravellar i van glorificar Déu dient que mai havíem vist res així.

I va sortir de nou vora la mar, i tota la multitud venia cap a ell, i els ensenyava. I passant va veure Leví, el fill d'Alfeu, assegut a la garita de recaptació, i li diu: Segueix-me. I ell, aixecant-se, el va seguir. I va passar que, mentre ell jeia a casa seva, molts recaptadors d'impostos i pecadors es reclinaven juntament amb Jesús i els seus deixebles, ja que eren molts, i el seguien. I els escribes i els fariseus, havent vist que ell menjava amb els recaptadors d'impostos i els pecadors, deien als seus deixebles: què, que menja i beu amb els recaptadors d'impostos i els pecadors? I havent escoltat, Jesús els diu: No tenen necessitat de metge els forts, sinó els que estan malament. No he vingut a cridar justos, sinó pecadors al penediment.

I els deixebles de Joan i els dels fariseus eren dejunant. I vénen i li diuen: Per què els deixebles de Joan i els dels fariseus

dejunen, però els teus deixebles no dejunen? I Jesús els va dir: No són capaços els fills de la cambra nupcial de dejunar mentre el nuvi és amb ells? Tant de temps com tenen el nuvi amb ells mateixos, no poden dejunar. Vindran però dies quan el nuvi els sigui pres, i llavors dejunaran en aquells dies. Ningú cus un pedaç de drap no encongit sobre un vestit vell, perquè si no, el nou treu la seva plenitud del vell, i es fa un esquinç pitjor. I ningú llança vi nou a odres vells, si no, el vi nou esclata els odres, i el vi s'aboca i els odres es perdran, però el vi nou ha de ser posat a odres nous.

I va passar que ell travessava els camps de gra en dissabte, i els seus deixebles van començar a obrir-se camí arrencant les espigues. I els fariseus li deien: Mira què fan en dissabte, el que no és permès. I ell els estava dient: Mai no heu llegit què va fer David quan va tenir necessitat i va tenir gana ell i els qui eren amb ell? Com va entrar a la casa de Déu en temps d'Abiatar, el gran sacerdot, i va menjar els pans de la presentació, els quals no és permès menjar sinó als sacerdots, i també en va donar als qui eren amb ell? I ell els deia: el dissabte va ser fet per l'home, no l'home per al dissabte, Així que el Fill de l'Home és senyor també del dissabte.

3

I va entrar altra vegada a l'assemblea, i hi havia allà un home que tenia la mà atrofiada. I l'observaven per veure si el curaria en dissabte, per poder-lo acusar. I diu a l'home que té la mà atrofiada: Aixeca't i posa't al mig. I els diu: és permès en dissabte fer el bé o fer el mal? Salvar una ànima o matar-la? Però ells estaven en silenci. I havent mirat al seu voltant amb ira, afligit per l'enduriment del seu cor, diu a l'home: Estén la teva mà. I la va estendre, i la seva mà va ser restaurada sana com l'altra. I els

Fariseus, havent sortit, immediatament feien consell amb els Herodians contra ell per destruir-lo.

I Jesús es va retirar amb els seus deixebles cap a la mar, i una gran multitud de Galilea el va seguir, I de Judea i de Jerusalem i d'Idumea i de més enllà del Jordà i els de Tir i Sidó, una gran multitud, havent escoltat tot el que feia, van venir cap a ell. I va dir als seus deixebles que una barca petita estigués a la seva disposició a causa de la multitud, perquè no el premissin. Perquè va curar molts, de manera que caiguessin sobre ell per tocar-lo tots els que tenien flagells. I els esperits impurs, quan el veien, es llançaven sobre ell i cridaven dient que tu ets el fill de Déu. I els va renyar molt perquè no el fessin evident.

I puja a la muntanya, i convoca aquells que ell volia, i van anar cap a ell. I va fer dotze perquè estiguessin amb ell i perquè els enviés a proclamar I tenir autoritat per curar les malalties i expulsar els dimonis. I va posar nom a en Simon: Pere i Jaume, el fill de Zebedeu, i Joan, el germà de Jaume, i els va posar els noms Boanerges, que vol dir fills del tro, i Andreu i Filip i Bartomeu i Mateu i Tomàs i Jaume, el d'Alfeu, i Tadeu i Simó el Zelota I Judes Iscariot, que també el va lliurar.

I ells vénen a casa, i es reuneix de nou la multitud, de manera que no poden ni tan sols menjar pa. I havent sentit això, els de casa seva van sortir per agafar-lo, perquè deien que estava fora de si. I els escribes que havien baixat de Jerusalem deien que tenia Beelzebul, i que expulsava els dimonis pel governant dels dimonis. I havent-los cridat, els deia en paràboles: Com pot Satan expulsar Satan? I si un regne està dividit contra si mateix, aquell regne no pot mantenir-se. I si una casa està dividida contra si mateixa, aquella casa no pot mantenir-se dreta. I si Satanàs s'ha aixecat

contra ell mateix i està dividit, no pot mantenir-se, sinó que té la fi. Ningú pot saquejar els béns del fort entrant a la seva casa, si no lliga primer el fort, i llavors saquejarà la seva casa. Verament us dic que tots els pecats i les blasfèmies seran perdonats als fills dels homes, per moltes que en diguin, Qui però blasfemi contra l'Esperit Sant, no té perdó per a l'eternitat, sinó que és culpable de judici etern, Perquè deien: Té un esperit impur.

Per tant, vénen la seva mare i els seus germans, i estant fora, enviaren algú cap a ell per cridar-lo. I estava asseguda al seu voltant una multitud, i li van dir: Mira, la teva mare i els teus germans són fora i et busquen. I va respondre'ls dient: Qui és la meva mare o els meus germans? I havent mirat al seu voltant els que estaven asseguts al seu voltant, diu: Mireu, la meva mare i els meus germans, Qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu germà i la meva germana i la meva mare.

4

I de nou va començar a ensenyar al costat de la mar, i es va reunir una gran multitud cap a ell, de manera que ell, havent entrat a la barca, va seure en la mar, i tota la multitud era sobre la terra cap a la mar. I els ensenyava moltes coses en paràboles, i els deia en el seu ensenyament, Escolteu: heus aquí que va sortir el sembrador a sembrar. I passà en sembrar que una part caigué sobre el camí, i vingueren els ocells i la devoraren. I una altra va caure sobre el terreny rocós, on no tenia gaire terra, i immediatament va brotar perquè no tenia profunditat de terra, Però quan el sol va sortir va ser socarrimada, i per no tenir arrel es va assecar. I una altra va caure a les espines, i les espines van créixer i la van ofegar, i no va donar fruit. I una altra va caure a la terra bona i donava fruit que creixia i augmentava, i va produir

trenta, seixanta i cent. I ell els deia: El que té orelles per escoltar, que escolti. Quan va estar sol, els qui l'envoltaven juntament amb els dotze li van preguntar sobre la paràbola. I els deia: A vosaltres us ha estat donat conèixer els misteris del regne de Déu, però a aquells que són fora, tot se'ls presenta en paràboles, perquè veient vegin i no vegin, i escoltant escoltin i no entenguin, no sigui cas que es tornin i els siguin perdonats els pecats.

I els diu: No sabeu aquesta paràbola, i com coneixereu totes les paràboles? El que sembla, sembla la paraula. Aquests, però, són els que estan al costat del camí on és sembrada la paraula, i quan l'escolten, immediatament ve Satanàs i pren la paraula sembrada en els seus cors. I aquests, semblantment, són els sembrats sobre els llocs rocallosos, els quals, quan escolten la paraula, immediatament la reben amb joia. I no tenen arrel en ells mateixos, sinó que són temporals, llavors quan ocorre aflicció o persecució a causa de la paraula, immediatament ensopeguen. I aquests són els sembrats entre les espines, els que escolten la paraula, i les preocupacions d'aquesta edat i l'engany de la riquesa i els desitjos sobre les coses restants, entrant, ofeguen la paraula, i es torna infructuosa. I aquests són els sembrats sobre la terra bona, els quals escolten la paraula i la reben, i donen fruit: trenta, seixanta i cent.

I ell els deia: Segurament no ve el llum perquè sigui posat sota el cistell o sota el llit? No ve perquè sigui posat sobre el canelobra? No hi ha res amagat que no sigui revelat, ni res ocult que no vingui a la llum. Si algú té orelles per escoltar, que escolti. I ell els deia: Aneu amb compte amb el que escolteu. Amb la mesura amb què mesureu, us serà mesurat, i se us afegirà a vosaltres que escolteu. Perquè al qui té, se li donarà, i al qui no té, fins i tot el que té li serà pres. I ell deia: així és el regne de Déu, com quan un home

llança la llavor sobre la terra, i dormi i es desperti nit i dia, i la llavor broti i creixi sense que ell sàpiga com. Automàticament, doncs, la terra porta fruit: primer herba, llavors espiga, llavors plena de gra a l'espiga. Quan però el fruit està madur, immediatament envia la falç, perquè ha arribat la collita.

I ell deia: Com assimilarem el regne de Déu? O amb quina paràbola el compararem? Com un gra de mostassa, que quan és sembrat sobre la terra, és el més petit de totes les llavors que hi ha sobre la terra, i quan és sembrat, puja i es fa més gran que totes les hortalisses, i fa branques grans, de manera que els ocells del cel poden aniuar sota la seva ombra.

I amb moltes paràboles com aquestes els parlava la paraula, segons eren capaços d'escoltar. Però sense paràbola no els parlava la paraula; en canvi, als seus deixebles els explicava tot en privat.

I aquell dia, havent-se fet tard, els diu: Anem a l'altra banda. I havent deixat la multitud, el prenen tal com estava al vaixell, i altres vaixells també eren amb ell. I es va desfermar una gran tempesta de vent, i les ones colpejaven la barca, de manera que ja s'estava omplint. I ell mateix era a la popa sobre el coixí dormint, i el desperten i li diuen: Mestre, no t'importa que estem perint? I havent estat despertat va reprendre el vent i va dir a la mar: Sigues silenciosa, queda't quieta. I el vent va cessar, i es va fer una gran calma. I els va dir: Per què sou tan covards? Com és que no teniu fe? Van témer una por gran i es deien els uns als altres: Qui és doncs aquest, que fins i tot el vent i la mar li obeeixen?

I van arribar a l'altra banda de la mar, a la terra dels Gergesens. I quan va sortir de la barca, immediatament el va trobar, sortint de les tombes, un home amb esperit impur. qui tenia la seva residència en les tombes, i ningú era capaç de lligar-lo ni tan sols amb cadenes, perquè ell sovint havia estat lligat amb grillons i cadenes, i les cadenes havien estat esquinçades per ell i els grillons havien estat trencats, i ningú era capaç de domar-lo I durant tota la nit i el dia, en les tombes i en les muntanyes, estava cridant i tallant-se a si mateix amb pedres. Però havent vist Jesús des de lluny, va córrer i el va adorar. I havent cridat amb veu gran diu: Què tinc jo a veure amb tu, Jesús, fill del Déu altíssim? T'adjuro per Déu que no em turmentis. Perquè li deia: Surt, esperit impur, d'aquest home. I li va preguntar: Quin és el teu nom? I va respondre dient: El meu nom és Legió, perquè som molts. I l'implorava molt que no els enviés fora de la terra. I hi havia allà un gran ramat de porcs pasturant cap a la muntanya. I tots els dimonis el van suplicar dient: Envia'ns cap als porcs, perquè puguem entrar en ells. I Jesús els va permetre immediatament. I havent sortit, els esperits impurs van entrar en els porcs, i la ramada es va precipitar penya-segat avall cap a la mar; eren uns dos mil, i s'ofegaven a la mar. I els que pasturaven els porcs van fugir i van informar a la ciutat i als camps, i van sortir a veure què era el que havia passat. I vénen cap a Jesús, i observen el posseït per dimonis assegut i vestit i amb la ment sana, el que havia tingut la legió, i van tenir por. I els que ho havien vist els van relatar com va passar a l'home posseït pel dimoni i el que va succeir amb els porcs. I ells van començar a instar-lo a marxar de les seves fronteres. I quan embarcava al vaixell, l'home posseït pel dimoni li demanava que pogués estar amb ell. I no li va permetre, però li diu: Vés a casa teva amb els teus i anuncia'ls tot allò que el Senyor t'ha fet i com ha tingut misericòrdia de tu. I va anar-se'n i va començar a proclamar a la

Decàpolis tot el que Jesús havia fet per a ell, i tots es meravellaven.

I havent creuat Jesús en el vaixell altra vegada cap a l'altra banda, es va reunir una gran multitud al seu voltant, i ell era al costat de la mar. I ve un dels governants de la sinagoga, de nom Jàir, i en veure'l cau als seus peus. I li demanava insistentment, dient que la meua filleta està a les portes de la mort, perquè vinguis i li posis les mans, perquè sigui salvada i visqui. I va marxar amb ell, i el seguia una gran multitud, i el premien. I una dona que portava dotze anys amb un flux de sang, I havent patit molt a mans de molts metges i havent gastat tot el que tenia, sense haver estat ajudada en res, sinó més aviat havent empitjorat, Havent escoltat sobre Jesús, havent vingut entre la multitud, per darrere va tocar el seu vestit. Perquè deia per a si mateixa: Si toco encara que sigui els seus vestits, seré salvada. I immediatament es va assecar la font de la seva sang, i va saber en el seu cos que estava curada de l'aflicció. I immediatament Jesús, havent reconegut en si mateix el poder que havia sortit d'ell, es va girar entre la multitud i deia: Qui ha tocat les meves vestidures? Els seus deixebles li deien: Veus la multitud que et pressiona, i dius: Qui m'ha tocat? I mirava al voltant per veure la que havia fet això. La dona, però, tement i tremolant, sabent el que havia esdevingut sobre ella, va venir i va caure davant d'ell i li va dir tota la veritat. Però ell li va dir: Filla, la teva fe t'ha salvat, vés en pau i estigues sana de la teva aflicció. Encara mentre ell parlava, vénen des de casa del governant de la sinagoga dient: La teva filla ha mort, perquè molestas encara el mestre? Però Jesús, havent escoltat immediatament la paraula que es parlava, diu al cap de la sinagoga: No temis, solament creu. I no va permetre que ningú l'acompanyés excepte Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. I arriba a la casa del cap de la sinagoga, i veu aldarull, i gent que

plora i es lamenta molt, I havent entrat, els diu: Per què us pertorbeu i ploreu? La criatura no ha mort, sinó que dorm. I es burlaven d'ell. Però ell, havent expulsat tothom, pren el pare del nen i la mare i els qui eren amb ell, i entra on era el nen jaent, I havent pres la mà de la nena, li diu: Talitha, koumi, que traduït vol dir: Nena, a tu et dic, aixeca't. I immediatament es va aixecar la noia i caminava, ja que tenia dotze anys. I van quedar atònits amb gran èxtasi. I els va ordenar molt que ningú sabés això, i va dir que se li donés menjar a ella.

6

I va sortir d'allà i va anar a la seva pàtria, i els seus deixebles el seguien. I quan va arribar el dissabte, va començar a ensenyar a la sinagoga, i molts que escoltaven es meravellaven dient: D'on li vénen aquestes coses? I quina és la saviesa que li ha estat donada, i aquests poders que es fan a través de les seves mans? No és aquest el fuster, el fill de Maria, germà de Jaume i de Joses i de Judes i de Simó? I no són les seves germanes aquí entre nosaltres? I s'escandalitzaven per ell. Però Jesús els deia que cap profeta és deshonorat si no és a la seva pàtria, entre els seus parents i a la seva casa. I no podia fer allà cap acte de poder, excepte que va curar uns pocs malalts imposant-los les mans. I s'meravellava a causa de la seva incredulitat. I anava pels pobles dels voltants ensenyant.

I convoca els dotze, i va començar a enviar-los de dos en dos, i els donava autoritat sobre els esperits impurs, I va ordenar-los que no prenguessin res per al camí si no fos un bastó solament, ni bossa, ni pa, ni bronze a la cintura, però calçats amb sandàlies, i no vestir dues túniques. I els deia: On entreu en una casa, romangueu-hi fins que en sortiu. I tots aquells que no us rebien ni us escoltin, en sortir d'allà sacsegeu la pols de sota dels vostres

peus com a testimoni contra ells. Amen us dic, més tolerable serà per a Sodoma o Gomorra el dia del judici que per a aquella ciutat. I havent sortit, van predicar perquè es penedissin. I expulsaven molts dimonis, untaven amb oli molts malalts i els guarien.

I va sentir el rei Herodes, perquè el seu nom s'havia fet evident, i deia que Joan el Baptista havia ressuscitat dels morts, i per això els poders actuaven en ell. Altres deien que era Elies, però altres deien que era un profeta com un dels profetes. Però Herod, havent escoltat, va dir: Aquell a qui jo vaig decapitar, Joan, aquest és; ell va ser ressuscitat dels morts. Perquè el mateix Herodes, havent enviat, va agafar Joan i el va lligar a la presó a causa d'Herodíades, la dona de Filip, el seu germà, perquè s'havia casat amb ella. Perquè Joan deia a Herodes: No et és permès tenir la dona del teu germà. La Herodias, però, li guardava rancor i volia matar-lo, però no podia, Perquè Herodes temia Joan, sabent que era un home just i sant, i el protegia, i havent escoltat les seves paraules feia moltes coses i l'escoltava amb gust. I havent ocorregut un dia oportú, quan Herodes, en el seu aniversari, feia un sopar als seus grans i als comandants i als primers de Galilea, I quan la filla d'Herodíades va entrar i va ballar i va agradar a Herodes i als qui estaven reclinats amb ell, el rei va dir a la noia: Demana'm el que vulguis i te'l donaré. I li va jurar que el que em demanis et donaré, fins a la meitat del meu regne. I ella, havent sortit, va dir a la seva mare: Què demanaré? I ella va dir: El cap de Joan el Baptista. I havent entrat immediatament amb pressa cap al rei, va demanar dient: Vull que em donis immediatament sobre un plat el cap de Joan el Baptista. I profundament afligit, el rei, a causa dels juraments i dels convidats, no va voler rebutjar-la. I immediatament, havent enviat el rei un botxí, va ordenar que fos portada la seva cap. Ell però, havent marxat, el decapità a la presó, i portà el seu cap sobre un plat i el donà a la noia, i la noia el donà

a la seva mare. I els seus deixebles, en assabentar-se, van venir i van recollir el seu cadàver, i el van col·locar en un sepulcre.

I els apòstols es van reunir amb Jesús, i li van informar de tot, tant del que havien fet com del que havien ensenyat. I els va dir: Veniu vosaltres mateixos a un lloc desert a part, i descansau una mica, perquè eren molts els que venien i anaven, i ni tan sols tenien temps per menjar. I van anar-se'n a un lloc desert en vaixell, sols. Els van veure marxant, i molts els van reconèixer, i a peu de totes les ciutats van córrer cap allà, els van avançar i es van reunir amb ell. I havent sortit, Jesús va veure una gran multitud i va tenir compassió d'ells, perquè eren com ovelles sense pastor, i va començar a ensenyar-los moltes coses. I ja havent passat molt de temps, els seus deixebles s'aproparen a ell i li digueren que el lloc era desolat i ja era molt tard Deixa'ls anar, perquè havent anat als camps i pobles del voltant comprin pans per a ells mateixos, ja que no tenen què menjar. Però ell, responent, els va dir: Doneu-los vosaltres de menjar. I li diuen: Hem de marxar a comprar pans per dos-cents denaris i donar-los de menjar? Però ell els diu: Quants pans teniu? Aneu i mireu. I després de saber-ho, diuen: Cinc, i dos peixos. I els va manar que fessin reclinar tothom en grups sobre l'herba verda. I van recaure en grups de cent i de cinquanta. I havent pres els cinc pans i els dos peixos, havent mirat amunt cap al cel, va beneir i va trencar els pans i els donava als deixebles perquè els possessin davant, i va repartir els dos peixos a tots. I van menjar tots i van quedar satisfets, I van recollir dotze cistells plens de fragments, i dels peixos. I els que havien menjat els pans eren cinc mil homes.

I immediatament va forçar els seus deixebles a embarcar al vaixell i avançar cap a l'altra banda, cap a Betesda, fins que ell mateix acomiadés la multitud, I havent dit adéu a ells, se'n va anar

a la muntanya a pregar. I quan va caure el vespre, el vaixell era enmig de la mar, i ell sol a terra. I veient-los turmentats en el remar, perquè el vent els era contrari, i cap a la quarta guàrdia de la nit ve cap a ells caminant sobre la mar, i volia passar de llarg. Però ells, havent-lo vist caminant sobre la mar, van creure que era un fantasma, i van cridar, Tots el van veure i es van pertorbar. I immediatament va parlar amb ells i els diu: Tingueu coratge, sóc jo, no tingueu por. I pujà a la barca cap a ells, i el vent va cessar, i estaven molt excessivament meravellats i s'admiraven. No ho van entendre sobre els pans, però el seu cor era endurit.

I havent creuat, van anar cap a la terra de Gennesaret i van ancorar. I quan van sortir del vaixell, immediatament el van reconèixer Van córrer per tota aquella regió circumdant i van començar a portar d'un lloc a l'altre sobre parets els qui es trobaven malament, allà on escoltaven que ell era. I allà on ell entrava, ja fos en pobles o ciutats o camps, a les places del mercat posaven els malalts i li demanaven que poguessin tocar encara que només fos la franja de la seva peça de vestir, i tots aquells que la tocaven eren guarits.

7

I es reuneixen al voltant d'ell els fariseus i alguns dels escribes que havien vingut de Jerusalem, I havent vist alguns dels seus deixebles menjant pans amb mans comunes, això és no rentades, els van retreure, Els Fariseus i tots els Jueus, si no es renten les mans amb el puny, no mengen, sostenint la tradició dels ancians, I del mercat, si no es renten, no mengen; i hi ha moltes altres coses que van rebre per mantenir: rentades de copes, gerres, recipients de bronze i llits. Llavors els fariseus i els escribes li pregunten: per què els teus deixebles no caminen segons la tradició dels ancians,

sinó que mengen el pa amb mans no rentades? Però ell, responent, els va dir que bé va profetitzar Isaïes sobre vosaltres els hipòcrites, com està escrit: aquest poble amb els llavis m'honora, però el seu cor està lluny de mi, En va, però, m'adoren, ensenyant com a ensenyaments els manaments dels homes.

Havent deixat el manament de Déu, teniu la tradició dels homes: rentades de gerres i de copes, i feu moltes altres coses semblants. I els deia: Bé que poseu de costat el manament de Déu per tal de guardar la vostra tradició. Moisès va dir: honora el teu pare i la teva mare, i el que parli malament del pare o de la mare que mori. Vosaltres, però, dieu: si un home diu al pare o a la mare corban (que vol dir ofrena) allò amb què podries beneficiar-te de mi, I ja no el deixeu fer res pel seu pare o per la seva mare, Feu nul·la la paraula de Déu amb la vostra tradició que heu lliurat, i feu moltes coses semblants com aquestes. I havent cridat tota la multitud, els deia: Escolteu-me tots i enteneu. Res que ve de fora de l'home i entra dins d'ell no el pot profanar, sinó que són les coses que surten les que profanen l'home. I quan va entrar a casa, allunyat de la multitud, els seus deixebles li preguntaven sobre la paràbola. I els diu: Així també vosaltres sou sense enteniment? Encara no enteneu que tot el que entra de fora en l'home no el pot contaminar? Que no entra al seu cor, sinó al ventre, i surt a la latrina, netejant tot el menjar. Ell deia, però, que allò que surt de l'home, això profana l'home. Des de dins, perquè del cor dels homes surten els pensaments dolents, adulteris, fornicacions, assassinats, Robatoris, cobdícies, malvestats, engany, llicenciositat, ull malvat, blasfèmia, arrogància, follia. Totes aquestes coses males surten de dins i profanen l'home.

I d'allà, havent-se aixecat, va anar cap a les fronteres de Tir i Sidó. I havent entrat a una casa, no volia que ningú ho sabés, i no

va poder passar desapercebut. Doncs una dona, la petita filla de la qual tenia un esperit impur, havent escoltat sobre ell, va venir i va caure davant dels seus peus La dona era grega, sirofenissa de raça, i li demanava que expulsés el dimoni de la seva filla. Però Jesús li va dir: Deixa primer que els nens siguin satisfets, perquè no és bo agafar el pa dels nens i llançar-lo als gossets. Però ella va respondre i li diu: Sí, Senyor, i els gossets sota la taula mengen de les engrunes dels nens. I li va dir: Per aquesta paraula, vés; el dimoni ha sortit de la teva filla. I havent marxat a casa seva, va trobar el nen estirat al llit i el dimoni havia sortit.

I altra vegada, havent sortit de les fronteres de Tir i Sidó, va venir cap a la mar de Galilea pel mig de les fronteres de Decàpolis. I li porten un sord amb un impediment de parla i li supliquen que posi la mà sobre ell. I prenent-lo a part de la multitud en privat, va posar els seus dits dins les seves orelles i, havent escopit, va tocar la seva llengua. I havent mirat cap al cel va sospirar i li diu: Effatà, que és obre't. I immediatament se li van obrir les orelles i se li va deslligar el lligam de la llengua, i parlava correctament. I els va ordenar que no ho diguessin a ningú, però com més ell els ho ordenava, més ho proclamaven. I quedaven estupefactes més enllà de tota mesura, dient: Ha fet bé totes les coses: fa escoltar els sords i parlar els muts.

8

En aquells dies, altra vegada, havent-hi molta multitud i no tenint res per menjar, Jesús, havent cridat els seus deixebles, els diu: Tinc compassió de la multitud, perquè ja fa tres dies que romanen amb mi i no tenen res per menjar, I si els allibero afamats cap a casa seva, s'afebliran pel camí, perquè alguns d'ells han vingut de lluny. I els seus deixebles li van respondre: D'on

podrà algú satisfer aquests amb pans aquí al desert? I els preguntava: Quants pans teniu? I ells van dir: Set. I va ordenar a la multitud que s'assegués sobre la terra, i havent pres els set pans i havent donat gràcies, els va trencar i els donava als seus deixebles perquè els possessin davant, i els van posar davant de la multitud. I tenien uns quants peixets, i havent-los beneït, va dir que els possessin davant també. Van menjar i van quedar satisfets, i van recollir set cistells de fragments sobrants. Eren però uns quatre mil, i els va acomiadar. I havent embarcant immediatament en el vaixell amb els seus deixebles, va arribar a la regió de Dalmanuta.

I van sortir els fariseus i van començar a discutir amb ell, buscant d'ell un senyal del cel, posant-lo a prova. I havent sospitat profundament en el seu esperit, diu: Què cerca aquesta generació, un senyal? Verament us dic que no serà donat cap senyal a aquesta generació. I havent-los deixat, va pujar al vaixell i va marxar altra vegada.

I van oblidar de prendre pans, i llevat d'un pa no en tenien amb ells a la barca. I els estava manant dient: Veieu, aneu amb compte amb el llevat dels fariseus i el llevat d'Herodes. I ells raonaven entre si dient que no tenien pa. I havent-ho sabut, Jesús els diu: què raoneu, que no teniu pans? Encara no enteneu ni compreneu? Encara teniu el vostre cor endurit? Tenint ulls, no veieu, i tenint orelles, no escolteu? I no recordeu?

Quan vaig trencar els cinc pans per als cinc mil, quants cistells plens de fragments vaucollir? Li diuen: Dotze. I quan els set per als quatre mil, quantes cistelles plenes de fragments vaucollir? I ells van dir: set. I ell els deia: Encara no ho enteneu?

I ve a Betesda. I li porten un cec i li supliquen que el toqui. I havent agafat la mà del cec, el va conduir fora de l'aldea, i havent escupit als seus ulls, havent posat les mans sobre ell, li preguntava si veia alguna cosa. I havent mirat amunt, deia: Veig els homes com arbres caminant. Llavors va posar altra vegada les mans sobre els seus ulls i el va fer mirar amunt, i va ser restaurat, i va veure clarament tots. I el va enviar a casa seva dient: No entris al poble ni ho diguis a ningú del poble.

I va sortir Jesús i els seus deixebles cap als pobles de Cesarea de Filip, i en el camí preguntava als seus deixebles dient-los: Qui diuen els homes que sóc? Els van respondre: Joan el Baptista; i altres, Elies; i altres, un dels profetes. I ell mateix els diu: Però vosaltres, qui dieu que sóc? I Pere, responent, li diu: Tu ets el Crist. I els va reprendre perquè no diguessin res sobre ell a ningú.

I ell va començar a ensenyar-los que era necessari que el Fill de l'Home patís moltes coses, i que fos rebutjat pels ancians i els caps dels sacerdots i els escribes, i que fos mort, i que després de tres dies ressuscités. I parlava la paraula obertament. I Pere, havent-lo pres a part, va començar a reprotxar-lo. Però ell, havent-se girat i havent vist els seus deixebles, va reprendre Pere dient: Vés darrere meu, satan, perquè no penses les coses de Déu, sinó les dels homes.

I havent cridat la multitud amb els seus deixebles, els va dir: Qui vulgui seguir-me, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Perquè qui voldria salvar la seva ànima, la perdrà, però qui perdés la seva pròpia ànima per causa de mi i de la bona nova, aquest la salvarà. Què beneficiarà un home si guanya el món sencer, i perd la seva ànima? O què donarà un home a canvi de la seva ànima? Qui per si es avergonyeix de mi i

de les meves paraules en aquesta generació adúltera i pecadora, també el fill de l'home es avergonyirà d'ell quan vingui en la glòria del seu pare amb els àngels sants.

9

I els deia: En veritat us dic que hi ha alguns dels que estan aquí drets que no tastaran la mort fins que vegin el regne de Déu havent vingut amb poder.

I després de sis dies Jesús pren Pere i Jaume i Joan i els porta amunt a una muntanya alta, en privat, sols, i va ser transfigurat davant d'ells, i les seves vestidures es van tornar brillants, molt blanques com la neu, tals com cap tintorer sobre la terra no és capaç de blanquejar així. I Elies va aparèixer davant d'ells amb Moisès, i estaven conversant amb Jesús. I Pere, responent, diu a Jesús, Rabbi, és bo que nosaltres siguem aquí, i fem tres tendes, una per a tu i una per a Moisès i una per a Elies. No, perquè no sabia què dir, ja que estaven aterroritzats. I va passar que un núvol els va cobrir, i va venir una veu del núvol dient: Aquest és el meu fill estimat, escolteu-lo. I de sobte, mirant al voltant, ja no van veure ningú, sinó només Jesús amb ells. Però mentre ells descendien de la muntanya, els va manar que no expliquessin a ningú el que havien vist, fins que el Fill de l'home s'aixequés d'entre els morts. I van guardar la paraula per a ells mateixos, discutint entre ells què significava ressuscitar dels morts. I li preguntaven dient: Per què diuen els escribes que Elies ha de venir primer? Però ell, havent respost, els va dir: Elies, certament, havent vingut primer, restaura tot. I com està escrit sobre el Fill de l'home que hagi de patir molt i sigui menyspreat? Però us dic que Elies ha vingut, i li van fer tantes coses com van voler, tal com està escrit sobre ell.

I havent vingut cap als deixebles, va veure una gran multitud al voltant d'ells i escribes discutint amb ells. I immediatament tota la multitud, en veure'l, es va meravellar, i corrent cap a ell el saludaven. I va preguntar als escribes: Què debateu entre vosaltres? I responent, un de la multitud va dir: Mestre, vaig portar el meu fill cap a tu, que té un esperit mut. I allà on l'agafa, el llança a terra, i escuma i grinyola les dents, i s'asseca, i vaig dir als teus deixebles que l'expulsessin, i no van poder. Ell però, responent-li, diu: Oh generació infidel, fins quan seré amb vosaltres? Fins quan us suportaré? Porteu-lo cap a mi. I el van portar cap a ell. I en veure'l, immediatament l'esperit el convulsionà, i va caure a terra rodant i escumejant. I va preguntar al seu pare: Quant temps fa que això li passa? I ell va dir: Des de la infantesa. I sovint el va llançar al foc i a les aigües per destruir-lo, però si pots fer alguna cosa, ajuda'ns tenint compassió de nosaltres. Però Jesús li va dir: Si pots creure, tot és possible per al qui creu. I immediatament el pare del nen va cridar amb llàgrimes i deia: Crec, Senyor, ajuda la meva incredulitat. Veient però Jesús que la multitud estava corrent cap allà, va reprendre l'esperit impur dient-li: Esperit mut i sord, jo t'ordeno, surt d'ell i no hi entris mai més. I havent cridat i havent-lo convulsionat molt, va sortir, i va quedar com a mort, de manera que molts deien que havia mort. Però Jesús, agafant-lo de la mà, el va aixecar, i es va aixecar. I quan ell va entrar a casa, els seus deixebles li preguntaven en privat: Per què nosaltres no vam poder expulsar-lo? I els va dir: Aquesta mena no pot sortir de cap manera si no és amb pregària i dejuni.

I des d'allà, havent sortit, passaven per Galilea, i no volia que ningú ho sabés, Ensenyava els seus deixebles i els deia que el fill de l'home és traït a mans d'homes, i el mataran, i després de ser

mort, al tercer dia ressuscitarà. Però ells no entenien la paraula, i tenien por de preguntar-li.

I va arribar a Cafarnaüm, i quan va ser a la casa els va preguntar: Què discutíeu entre vosaltres pel camí? Però ells estaven en silenci, perquè havien discutit entre ells pel camí qui era més gran. I havent-se assegut, cridà els dotze i els diu: Si algú vol ser primer, serà l'últim de tots i el servent de tots. I havent agafat un infant, el va posar enmig d'ells, i havent-lo abraçat, els va dir: Qui rep un d'aquests nens en el meu nom, em rep a mi, i qui em rep a mi, no em rep a mi, sinó al que em va enviar. Va respondre-li Joan dient: Mestre, vam veure algú que expulsava dimonis en el teu nom, que no ens segueix, i li ho vam prohibir, perquè no ens segueix. Però Jesús va dir: No l'impediu, perquè ningú que faci un miracle en el meu nom podrà ràpidament parlar malament de mi. Qui no és contra vosaltres, és a favor vostre. Qui us donaria a beure una copa d'aigua en el meu nom, perquè sou de Crist, en veritat us dic, no perdrà la seva recompensa.

I qui faria ensopegar un d'aquests petits que creuen en mi, més li valdria que li possessin una pedra de molí al coll i fos llançat a la mar. I si la teva mà et fa ensopegar, talla-la, és millor per a tu entrar mutilat a la vida, que tenint les dues mans anar-se'n a la gehenna, al foc inextingible, on el seu cuc no mor i el foc no s'extingeix I si el teu peu et fa ensopegar, talla'l, és millor per a tu entrar a la vida coix, que no pas tenir els dos peus i ser llançat a la gehenna, al foc inextingible, on el seu cuc no mor i el foc no s'extingeix I si el teu ull et fa ensopegar, arrenca'l, és millor per a tu entrar amb un sol ull al regne de Déu, que tenint dos ulls anar a la gehenna del foc, on el seu cuc no mor i el foc no s'extingeix Perquè tot serà salat amb foc, i tot sacrifici serà salat amb sal. Bona és la sal, però si la sal es torna insípida, amb què la

condimentareu? Tingueu sal en vosaltres mateixos i estigueu en pau els uns amb els altres.

10

I d'allà, havent-se aixecat, ve cap a les fronteres de Judea a través de l'altra costat del Jordà, i de nou s'ajunten multituds al seu voltant, i com estava acostumat, de nou els ensenyava. I els fariseus, havent-se apropiat, li preguntaven si és permès a un home divorciar-se de la dona, posant-lo a prova. Però ell, responent, els va dir: Què us va manar Moisès? Però ells van dir: Moisès va permetre escriure un llibre de divorci i divorciar-se. I responent, Jesús els va dir: A causa de la vostra duresa de cor us va escriure aquest manament. Des del començament de la creació, Déu els va fer mascle i femella. Per causa d'això, l'home deixarà el seu pare i la seva mare, i s'unirà a la seva dona, i els dos seran una sola carn. De manera que ja no són dos, sinó una sola carn, El que Déu ha unit, que l'home no ho separi. I a la casa, altra vegada, els deixebles li preguntaven sobre això. I els diu: qui repudia la seva dona i es casa amb una altra, comet adulteri contra ella, I si una dona, havent divorciat el marit, es casa amb un altre, comet adulteri.

I li portaven nens perquè els toqués, però els deixebles reprotxaven els qui els portaven. Però en veure-ho, Jesús es va indignar i els va dir: Deixeu que els nens vinguin a mi i no els ho impediui, perquè d'aquests tals és el regne de Déu. Verdaderament us dic, qui no rep el regne de Déu com un infant, no hi entrarà. I havent-los abraçat, els va beneir posant les mans sobre ells.

I quan ell sortia cap al camí, un home va córrer cap a ell i, agenollant-se davant seu, li va preguntar: Mestre bo, què he de fer

per heretar la vida eterna? Però Jesús li va dir: Per què em dius bo? Ningú és bo excepte Déu. Coneixes els manaments: no cometràs adulteri, no assassinaràs, no robaràs, no donaràs fals testimoni, no defraudaràs, honora el teu pare i la teva mare. I ell, responent, li va dir: Mestre, totes aquestes coses les he guardat des de la meva joventut. Però Jesús, havent-lo mirat, el va estimar i li va dir: Una cosa et falta; si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel, i vine i segueix-me, carregant la teva creu. Però ell, havent-se tornat malhumorat per la paraula, se'n va anar afligit, perquè tenia moltes possessions.

I havent mirat al voltant, Jesús diu als seus deixebles: Amb quina dificultat entraran al regne de Déu els que tenen diners! Els deixebles estaven meravellats per les seves paraules. I Jesús, responent altra vegada, els diu: Fills, com de difícil és per als qui confien en les riqueses entrar al regne de Déu, És més fàcil que un camell entri pel forat d'una agulla que un ric entri al regne de Déu. Però ells estaven excessivament astorats i es deien entre ells: I qui pot ser salvat? Havent mirat-los, Jesús diu: Entre els homes és impossible, però no entre Déu, perquè totes les coses són possibles per a Déu. Pere començà a dir-li: Mira, nosaltres hem deixat tot i t'hem seguit. Però Jesús va respondre i va dir: En veritat us dic que ningú hi ha que hagi deixat casa o germans o germanes o pare o mare o dona o fills o camps per causa meva i per causa de la bona nova, Si no rep cent vegades més ara en aquest temps: cases i germans i germanes i pare i mare i fills i camps, amb persecucions, i en l'edat venidera, vida eterna. Molts dels primers seran últims, i els últims seran primers.

Eren en el camí pujant cap a Jerusalem, i Jesús anava davant d'ells, i s'astorava, i els que el seguien tenien por. I havent pres

altra vegada els dotze, va començar a dir-los les coses que havien de passar-li. Que mireu, pugem a Jerusalem i el fill de l'home serà lliurat als grans sacerdots i als escribes, i el condemnaran a mort i el lliuraran a les nacions, I s'burlaran d'ell, i el flagel·laran, i escupiran sobre ell, i el mataran, i al tercer dia ressuscitarà.

I s'acosten a ell en Jaume i en Joan, fills de Zebedeu, dient: Mestre, volem que el que et demanem ens facis. Però ell els va dir: Què voleu que us faci? Però ells li van dir: Concedeix-nos que un s'assegui a la teva dreta i un a la teva esquerra en la teva glòria. Però Jesús els va dir: No sabeu què demaneu. Podeu beure la copa que jo bec i ser batejats amb el baptisme amb què jo sóc batejat? Ells però li van dir: Som capaços. Però Jesús els va dir: La copa que jo bec certament la beureu, i amb el baptisme amb què jo sóc batejat sereu batejats, Però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no és meu de donar, sinó per a aquells per als quals ha estat preparat.

I els deu, havent escoltat, van començar a indignar-se per Jaume i Joan. Però Jesús, havent-los cridat, els diu: Sabeu que els que semblen governar les nacions se n'ensenvoreixen i que els seus grans exerceixen autoritat sobre ells, No serà així entre vosaltres, sinó que qui vulgui esdevenir gran entre vosaltres, serà el vostre servent. I qui vulgui de vosaltres ser el primer, serà l'esclau de tots Perquè el Fill de l'Home no va venir per ser servit, sinó per servir, i per donar la seva ànima com a rescat en lloc de molts.

I vénen a Jericó. I quan ell sortia de Jericó amb els seus deixebles i una multitud considerable, el fill de Timeu, Bartimeu, un cec, estava assegut al costat del camí demanant almoïna. I havent escoltat que era Jesús el Natzarè, va començar a cridar i a

dir: Fill de David, Jesús, tingues misericòrdia de mi. I molts el reprehien perquè callés, però ell cridava molt més: Fill de David, tingues misericòrdia de mi! I Jesús, havent-se aturat, va dir: Crideu-lo. I criden el cec dient-li: Tingues coratge, aixeca't, et crida. I ell, havent llançat el seu vestit, s'aixecà i vingué cap a Jesús. I responent, Jesús li diu: Què vols que et faci? I el cec li va dir: Rabboni, que pugui tornar a veure. I Jesús li va dir: Vés, la teva fe t'ha salvat. I immediatament va recuperar la vista, i seguia Jesús pel camí.

11

I quan s'acosten a Jerusalem, a Betfagè i Betània, cap a la muntanya de les Oliveres, envia dos dels seus deixebles I els diu: Aneu a la vila que teniu al davant, i immediatament en entrar-hi trobareu un pollí lligat, sobre el qual ningú no s'ha assegut mai; deslligueu-lo i porteu-lo. I si algú us diu: Què feu això?, digueu que el Senyor en té necessitat, i immediatament l'enviarà altra vegada aquí. Se'n van anar i van trobar el pollí lligat a la porta, fora, al carrer, i el deslliguen. I alguns dels que estaven drets allà els deien: què feu deslligant el poltre? Però ells els van dir tal com Jesús havia manat, i els van deixar anar. I van portar el poltre cap a Jesús i van posar-hi els seus vestits, i va seure sobre ell. Molts van estendre els seus vestits al camí, i altres tallaven branques fulloses dels arbres i les estenien al camí. I els que anaven al davant i els que seguien cridaven dient: Hosanna, beneït el que ve en nom del Senyor. Beneït el regne vinent en nom del Senyor, del nostre pare David; hosanna a les altures.

I Jesús va entrar a Jerusalem i al temple, i havent mirat tot al voltant, com que ja era tard, va sortir cap a Betània amb els dotze.

I l'endemà, quan van sortir de Betània, va tenir gana, I havent vist una figuera des de lluny que tenia fulles, va venir a veure si hi trobaria quelcom, i havent arribat a ella no hi va trobar res excepte fulles, perquè no era temps de figues. I responent, li va dir: Que ja no mengi ningú fruit de tu per sempre més. I els seus deixebles ho van escoltar.

I vénen de nou a Jerusalem, i havent entrat Jesús al temple, va començar a expulsar els que venien i els que compraven al temple, i va tombar les taules dels canvistes i les cadires dels que venien coloms. I no permetia que algú portés un vas a través del temple, I ensenyava dient-los: No està escrit que la meva casa serà anomenada casa d'oració per a totes les nacions? Però vosaltres l'heu fet cova de lladres.

I els escribes i els fariseus i els caps dels sacerdots van escoltar, i buscaven com destruir-lo, perquè el temien, ja que tota la multitud estava meravellada pel seu ensenyament. I quan es va fer tard, sortia fora de la ciutat.

I passant pel matí van veure la figuera assecada des de les arrels. I recordant-se, en Pere li diu: Rabí, mira, la figuera que vas maleir s'ha assecat. I responent, Jesús els diu: Tingueu fe en Déu. Verament us dic que qui digui a aquesta muntanya: Sigues aixecada i llançada a la mar, i no dubti en el seu cor, sinó que cregui que allò que diu esdevé, li serà concedit allò que digui. Per això us dic: tot el que demaneu pregant, creieu que ho rebeu, i us serà concedit. I quan us trobeu drets pregant, perdoneu si teniu alguna cosa contra algú, perquè també el vostre Pare que és als cels us perdoni les vostres transgressions. Si però vosaltres no perdoneu, tampoc el vostre pare perdonarà les vostres transgressions.

I ells vénen altra vegada a Jerusalem, i mentre ell caminava pel temple, vénen cap a ell els caps dels sacerdots, els escribes i els ancians. I li diuen: Amb quina autoritat fas aquestes coses? O qui t'ha donat aquesta autoritat perquè facis aquestes coses? Però Jesús, responent, els va dir: Jo també us faré una pregunta, i responeu-me, i us diré amb quina autoritat faig aquestes coses. El baptisme de Joan era del cel o dels homes? Responeu-me. I ells raonaven entre ells mateixos dient: Si diguem del cel', dirà: Per què, doncs, no el va creure? Però diguem dels homes? Temien el poble, perquè tots tenien Joan que era profeta. I havent respost diuen a Jesús: No ho sabem. I Jesús, responent, els diu: Ni jo us dic amb quina autoritat faig aquestes coses.

12

I va començar a dir-los en paràboles: Un home va plantar una vinya i hi va posar una tanca al voltant i va cavar un cup de vi i va construir una torre, i la va llogar a pagesos i va marxar. I va enviar un esclau als pagesos en el moment oportú, perquè prengués dels pagesos part del fruit de la vinya. Havent-lo pres, el van colpejar i el van enviar amb les mans buides. I un altre cop va enviar cap a ells un altre esclau, i aquell, després d'apedegar-lo, el van ferir al cap i el van enviar deshonorat. I de nou va enviar un altre, i aquell també el van matar, i molts altres, als uns colpejant-los, als altres matant-los. Encara doncs, tenint un fill, el seu estimat, el va enviar també ell com a últim cap a ells, dient: Respectaran el meu fill. Aquells pagesos, però, havent-lo vist venir, van dir entre ells: Aquest és l'hereu, veniu, matem-lo, i l'herència serà nostra. I havent agafat, el van matar i el van expulsar fora de la vinya. Què farà doncs el senyor de la vinya? Vindrà i destruirà aquests pagesos, i donarà la vinya a altres. Ni aquesta escriptura heu llegit? La pedra que rebutjaren els constructors, aquesta

esdevingué cap de cantonada. Això ve del Senyor i és meravellós als nostres ulls.

I estaven buscant d'agafar-lo, però van témer la multitud, perquè van saber que la paràbola la va dir cap a ells. I havent-lo deixat, van marxar.

I envien cap a ell alguns dels fariseus i dels herodians perquè el puguin atrapar amb una paraula. Els que havien vingut li diuen: Mestre, sabem que ets veritable i que no t'importa res de ningú, perquè no mires la cara dels homes, sinó que ensenyes el camí de Déu segons la veritat. Digues-nos, doncs: és permès donar tribut a Cèsar o no? El donem o no el donem? Però ell, sabent la seva hipocresia, els va dir: Per què em poseu a prova? Porteu-me un denari perquè el vegi. I ells la van portar. I els diu: De qui és aquesta imatge i la inscripció? I ells van dir: De Cèsar. I Jesús, responent, els va dir: Doneu al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu, i es van meravellar d'ell.

I venen els Saduceus cap a ell, els quals diuen que no hi ha resurrecció, i li estaven preguntant dient, Mestre, Moisès va escriure per a nosaltres que si el germà d'algú mor i deixa una dona, però no deixa fills, el seu germà ha de prendre la seva dona i donar descendència al seu germà. Set germans, doncs, hi havia. I el primer va prendre dona, i en morir no va deixar descendència. I el segon la va prendre, i va morir, i tampoc ell va deixar descendència. I el tercer, igualment. I els set la van prendre, i no van deixar llavor. L'última de tots, va morir també la dona. En la resurrecció, doncs, quan s'aixequin, de quin d'ells serà la dona? Perquè els set la van tenir com a dona. I responent, Jesús els va dir: No us equivoqueu per això, perquè no coneixeu les Escripures ni el poder de Déu? Quan s'aixecaran dels morts, ni es

casaran ni seran donats en casament, sinó que seran com els àngels del cel. Però sobre els morts, que són ressuscitats, no heu llegit en el llibre de Moisès, en el passatge de l'arbust, com Déu li va dir: Jo sóc el Déu d'Abraham i el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob? No és el Déu dels morts, sinó dels vivents; per tant, esteu molt equivocats.

I havent-se apropiat un dels escribes, havent escoltat que ells disputaven, havent vist que els va respondre bé, li va preguntar: quina és el primer de tots els manaments? Però Jesús li va respondre que el primer de tots els manaments és: escolta, Israel, el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és un, Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima i amb tota la teva ment i amb tota la teva força. Aquest és el primer manament. I una segona semblant a aquesta: estimaràs el teu veí com a tu mateix. No hi ha cap altre manament més gran que aquests. I l'escriba li va dir: Bé, mestre, amb veritat has dit que n'hi ha un de sol i que no n'hi ha cap altre excepte ell, I estimar-lo des de tot el cor i des de tot l'enteniment i des de tota l'ànima i des de tota la força, i estimar el proïsme com a un mateix, és més que tots els holocaustos i sacrificis. I Jesús, veient que havia respost intel·ligentment, li va dir: No ets lluny del regne de Déu. I ningú ja no s'atrevia a interrogar-lo.

I Jesús, responent, deia ensenyant al temple: Com diuen els escribes que el Crist és fill de David? Ell mateix, perquè David va dir en l'Esperit Sant: Diu el Senyor al meu Senyor: seu a la meva dreta fins que posi els teus enemics com a estora dels teus peus. Ell mateix, doncs, David l'anomena Senyor, i com pot ser fill seu? I la gran multitud l'escoltava amb gust.

I els deia en el seu ensenyament: aneu amb compte dels escribes que volen caminar amb robes i rebre salutacions en els mercats i els primers seients a les congregacions i els primers llocs als banquets. els que devoren les cases de les vídues i amb pretext pregunten llargament, aquests rebran un judici més gran

I havent-se assegut el Jesús enfront del tresor, observava com la multitud llançava bronze dins del tresor. I molts rics hi posaven molt, i va venir una vídua pobre que hi va posar dues monedes petites, que és un quadrant. I havent cridat els seus deixebles, els digué: Amen, us dic que aquesta vídua pobre ha posat més que tots els que posaven en el tresor. Tots van llançar de la seva abundància, però aquesta va llançar de la seva pobresa tot el que tenia, tota la seva vida.

13

I sortint ell del temple, li diu un dels seus deixebles: Mestre, mira quina mena de pedres i quina mena d'edificis. I Jesús, responent, li va dir: Veus aquests grans edificis? No quedarà aquí pedra sobre pedra que no sigui enderrocada. I estant ell assegut a la muntanya de les oliveres enfront del temple, Pere i Jaume i Joan i Andreu li preguntaven en privat, Digués-nos quan seran aquestes coses, i quin serà el senyal quan totes aquestes coses estiguin a punt de complir-se? Però Jesús, responent, va començar a dir-los: Vigileu que ningú no us enganyi. Molts vindran en el meu nom dient que jo sóc, i enganyaran molts. Quan però sentiu parlar de guerres i rumors de guerres, no us alarmeu, perquè és necessari que passi, però encara no és la fi. S'aixecarà nació contra nació i regne contra regne, i hi haurà terratrèmols en diversos llocs, i hi haurà fams i pertorbacions. Aquests són els principis dels dolors de part. Però vosaltres, vigileu-vos. Perquè us lliuraran

als consells i sereu colpejats a les seves sinagogues, i us presentareu davant de governants i reis per causa meva, com a testimoni per a ells. I a totes les nacions cal que primer sigui proclamada la bona nova. Quan però us condueixin lliurant-vos, no us inquieteu d'antuvi sobre què parlareu, ni ho practiqueu, sinó allò que us sigui donat en aquella hora, això parreu, perquè no sou vosaltres els qui parreu, sinó l'Esperit Sant. Lliurarà germà a germà a la mort, i pare a fill, i s'aixecaran fills contra pares i els mataran. I sereu odiats per tots a causa del meu nom, però el que hagi resistit fins al final, aquest serà salvat.

Quan veieu l'abominació de la desolació dita pel profeta Daniel estant on no ha d'estar, el qui llegeix que entengui, llavors els qui són a Judea que fugin cap a les muntanyes, El que estigui sobre el sostre que no baixi a casa ni entri a agafar res de casa seva I aquell que és al camp que no torni enrere a prendre el seu vestit. Ai però de les que estiguin embarassades i de les que alletin en aquells dies. Pregueu, però, perquè la vostra fugida no esdevingui a l'hivern. Seran doncs aquells dies una tribulació tal com no n'ha esdevingut cap de semblant des del principi de la creació que va crear Déu fins ara, i no n'esdevindrà cap més. I si el Senyor no hagués escurçat els dies, no hauria estat salvada tota carn, però a causa dels escollits que va escollir, va escurçar els dies. I aleshores, si algú us diu: Mira, aquí és el Crist o Mira, allà, no ho cregueu. S'aixecaran, perquè falsos cristis i falsos profetes donaran signes i prodigis per desencaminar, si fos possible, fins i tot els escollits. Però vosaltres aneu amb compte: us ho he anunciat tot d'antuvi. Però en aquells dies, després d'aquella tribulació, el sol s'enfosquirà i la lluna no donarà la seva llum, I les estrelles cauran del cel, i les potències que són als cels seran sacsejades. I aleshores veuran el fill de l'home venint en núvols amb molt poder i glòria. I

aleshores enviarà els seus missatgers i reunirà els seus escollits dels quatre vents, des de l'extrem de la terra fins a l'extrem del cel.

De la figuera, però, apreneu la paràbola. Quan la seva branca ja es torna tendra i brota les fulles, sabeu que l'estiu és a prop. Així també vosaltres, quan vegeu que aquestes coses passen, sabeu que està prop, a les portes. Veritablement us dic que aquesta generació no passarà fins que totes aquestes coses es compleixin. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.

Però concnecnt aquell dia o aquella hora, ningú no ho sap, ni els àngels al cel, ni el Fill, sinó només el Pare. Veieu, sigueu vigilants i pregueu, perquè no sabeu quan serà el moment. Com un home que marxa de viatge, havent deixat la seva casa, i havent donat als seus esclaus l'autoritat, i a cadascun el seu treball, i va manar al porter que vigilés. Estigueu vigilants, doncs, perquè no sabeu quan ve el senyor de la casa: si tard, a mitjanit, al cant del gall o al matí. No sigui que, havent vingut sobtadament, us trobi dormint. El que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: vigileu.

14

Era la pasqua i els pans sense llevat després de dos dies, i els caps dels sacerdots i els escribes buscaven com, havent-lo agafat amb engany, matar-lo. Deien però: No durant la festa, no sigui cas que hi hagi un avalot del poble.

I estant ell a Betània, a la casa de Simó el leprós, mentre estava reclinat va venir una dona que tenia un alabastre d'ungüent de nard pura i costosa, i havent trencat l'alabastre el va vessar sobre el seu cap. Però alguns estaven indignats entre ells mateixos dient: Per a què ha esdevingut aquesta destrucció de l'ungüent?

Aquest perfum podia ser venut per més de tres-cents denaris i donat als pobres, i la renyaven. Però Jesús va dir: Deixeu-la. Per què li causeu problemes? Ha fet una bona obra en mi. Sempre teniu els pobres amb vosaltres, i quan voleu podeu fer-los bé, però a mi no em teniu sempre. El que tenia, aquesta ho va fer, va anticipar-se a ungir el meu cos per a l'enterrament. Amen us dic, allà on sigui proclamada aquesta bona nova a tot el món sencer, també el que va fer aquesta serà dit en memorial d'ella.

I Judes Iscariot, un dels dotze, va anar cap als grans sacerdots per lliurar-lo a ells. Ells, en escoltar això, es van alegrar i li van prometre donar peces de plata, i ell buscava com lliurar-lo oportunament.

I el primer dia dels àzims, quan sacrificaven la pasqua, els seus deixebles li diuen: On vols que anem a preparar perquè mengis la pasqua? I envia dos dels seus deixebles i els diu: Aneu a la ciutat, i us trobarà un home portant una gerra d'aigua; seguiu-lo, i a on entri, digueu a l'amo de la casa que el mestre diu: On és el meu allotjament on menjaré la pasqua amb els meus deixebles? I ell us mostrarà una cambra alta gran, moblada i preparada; allà prepareu-nos-ho. I els seus deixebles van sortir i van venir a la ciutat, i van trobar tal com els va dir, i van preparar la pasqua. I quan va caure el vespre, ve amb els dotze, i mentre ells reclinaven i menjaven, va dir Jesús: Amen, us dic que un de vosaltres em lliurarà, el que menja amb mi. I ells van començar a entristir-se i a dir-li un per un: Segurament no sóc jo? I un altre: Segurament no sóc jo? Però ell, responent, els va dir: un dels dotze, el que submergeix amb mi al bol. El Fill de l'home va, certament, com està escrit sobre ell, però ai d'aquell home a través del qual el Fill de l'home és traït! Bo seria per a ell si aquell home no hagués nascut. I mentre menjaven, Jesús va prendre pa, el va beneir, el va

trencar i el va donar a ells, i va dir: Preneu, mengeu, això és el meu cos. I havent pres la copa i havent donat gràcies, els la va donar, i tots en van beure. I els va dir: Això és la meva sang de la nova aliança, que és vessada per molts. Amen us dic que ja no beuré del fruit de la vinya fins aquell dia quan el begui de nou en el regne de Déu.

I haver cantat himnes, van sortir cap a la muntanya de les oliveres. I Jesús els diu que tots us escandalitzareu per mi aquesta nit, perquè està escrit: colpejaré el pastor i les ovelles seran dispersades. Però després de ser aixecat, aniré davant vostre cap a Galilea. Però Pere li va dir: Encara que tots caiguin, jo no. I Jesús li diu: En veritat et dic que tu avui, en aquesta nit, abans que el gall canti dues vegades, tres vegades em negaràs. Però Pere deia amb més insistència: si em fos necessari morir amb tu, no et negaré. Igualment també tots ho deien.

I venen a un lloc el nom del qual és Getsemaní, i diu als seus deixebles: Seieu aquí fins que pregui. I agafa Pere i Jaume i Joan amb ell, i va començar a estar profundament angoixat i turmentat. I els diu: La meva ànima està profundament afligida fins a la mort; quedeu-vos aquí i vetlleu. I havent avançat una mica, va caure sobre la cara contra la terra, i pregava que, si era possible, passés d'ell l'hora, i ell deia: Abba, Pare, tot és possible per a tu; allunya d'mi aquesta copa, però no el que jo vull, sinó el que tu vulguis. I ve i els troba dormint, i diu a Pere: Simó, dorms? No vau ser capaços de vetllar una hora? Vetlleu i pregueu, perquè no entreu en temptació; l'esperit certament està desitjós, però la carn és feble. I altra vegada, havent-se'n anat, va pregar dient les mateixes paraules. I havent tornat, els va trobar altra vegada dormint, perquè els seus ulls estaven pesats, i no sabien què respondre-li. I ve per tercera vegada i els diu: Dormiu ara i descanseu? Prou! Ha

arribat l'hora, heus aquí que el Fill de l'home és lliurat a les mans dels pecadors, Aixequen-vos, anem; mireu, el que em lliura s'ha apropiat.

I immediatament, mentre ell encara parlava, arriba Judes l'Iscariot, un dels dotze, i amb ell una gran multitud amb espases i bastons, enviats pels caps dels sacerdots i els escribes i els ancians. Però el que el lliurava havia donat un senyal a ells dient: A qui jo beso, ell és; agafeu-lo i porteu-lo segurament. I havent vingut, immediatament s'hi va apropar i li diu: Salutacions, rabí, i el va besar. Però ells van posar les mans sobre ell i el van agafar. Però un dels que estaven al costat, havent tret l'espasa, va colpejar l'esclau del gran sacerdot i li va tallar l'orella. I responent, Jesús els va dir: Com contra un lladre heu sortit amb espases i bastons per detenir-me? Cada dia era entre vosaltres al temple ensenyant, i no em va detenir. Però perquè s'acompleixin les Escriptures. I havent-lo deixat, van fugir tots. I un jove el va seguir, vestit amb una tela de lli sobre el cos nu, i els joves el van agafar. Però ell, havent deixat el drap de lli, va fugir nu lluny d'ells.

I ells van conduir Jesús cap al gran sacerdot, i es van reunir amb ell tots els grans sacerdots i els ancians i els escribes. I Pere el va seguir des de lluny fins a dins del pati del gran sacerdot, i estava assegut amb els assistents escalfant-se vora el foc. Els caps sacerdots i tot el consell estaven buscant testimoni contra Jesús per matar-lo, i no el trobaven, Molts portaven fals testimoni contra seu, i els testimonis no eren concordants. I alguns, havent-se aixecat, portaven fals testimoni contra ell, dient Que nosaltres el vam escoltar dient que jo destruiré aquest temple fet a mà i en tres dies en construiré un altre no fet amb mans. I ni així igual era el testimoni seu. I havent-se aixecat, el gran sacerdot va anar al mig i preguntava a Jesús dient: No respons res? Què testifiquen

aquests contra tu? Però ell estava silent i no va respondre res. Altra vegada el gran sacerdot li preguntava i li diu: Tu ets el Crist, el Fill del Beneït? Però Jesús va dir: Jo sóc, i veureu el Fill de l'Home assegut a la dreta del poder i venint sobre els núvols del cel. El gran sacerdot, però, havent esquinçat les seves túniques, diu: Quina necessitat tenim encara de testimonis? Vau sentir certament la blasfèmia, què us sembla? I tots el condemnaren a ser culpable de mort. I alguns començaren a escopir-lo i a cobrir-li la cara i a colpejar-lo i a dir-li: profetitza'ns qui és el que t'ha colpejat. I els assistents el colpejaven amb cops.

I mentre Pere era a baix al pati, ve una de les serventes del gran sacerdot, I havent vist Pere escalfant-se, mirant-lo, li diu: I tu estaves amb Jesús el Natzarè. Però ell ho va negar dient: No sé ni entenc què dius. I va sortir fora cap al pati d'entrada, i el gall va cantar. I la jove dona, en veure'l altra vegada, va començar a dir als qui estaven allà drets que aquest era un d'ells. Però ell ho negava altra vegada. I poc després, els qui estaven al costat deien a Pere: Veritablement ets d'ells, doncs ets galileu i la teva parla s'assembla. Però ell va començar a maleir i a jurar que no coneixia aquell home del qual parlàveu. I per segona vegada el gall va cantar. I Pere va recordar la paraula que li va dir Jesús: que abans que el gall canti dues vegades, el negaries tres vegades, i trencant a plorar, va plorar.

15

I immediatament al matí, els caps dels sacerdots amb els ancians i els escribes i tot el consell, havent fet consell, lligaren Jesús, el portaren i el lliuraren a Pilat. I Pilat li va preguntar: Tu ets el rei dels jueus? Ell, responent, li va dir: Tu ho dius. I els sacerdots principals l'acusaven de moltes coses, però ell no va

respondre res. Però Pilat altra vegada li preguntava dient: No respons res? Mira quantes coses testifiquen contra tu. Però Jesús ja no va respondre res més, de manera que Pilat es va meravellar. Segons la festa, però, ell els alliberava un presoner, el qual ells demanaven. Era però l'anomenat Barrabàs lligat amb els companys rebels, els quals havien comès un assassinat durant la revolta. I la multitud, havent cridat, va començar a demanar com sempre els feia. Però Pilat va respondre'ls dient: Voleu que us alliberi el rei dels jueus? Sabia que per enveja els grans sacerdots l'havien lliurat. Però els caps dels sacerdots van agitar la multitud perquè alliberés Barrabàs. Però Pilat, responent altra vegada, els va dir: què voleu, doncs, que faci amb qui dieu que és el rei dels jueus? Però ells cridaren altra vegada: Crucifica'li! Però Pilat els deia: Què ha fet de mal, doncs? Però ells cridaven encara més fort: Crucifica'li! I Pilat, volent satisfer la multitud, va alliberar-los Barrabàs i va lliurar Jesús, havent-lo assotat, perquè fos crucificat.

Els soldats, però, el van conduir a dins del pati, que és el pretori, i van cridar tota la cohort, i el vesteixen de porpra i li col·loquen al cap una corona d'espines i començaren a saludar-lo. Salutacions, rei dels jueus! I li colpejaven el cap amb una canya i l'escupien, i posant-se de genolls s'agenollaven davant d'ell. I quan es van burlar d'ell, el van despullar de la porpra i el van vestir amb les seves pròpies vestidures, i el van portar fora perquè el crucifiquessin.

I obliguen un cert Simon Cireneu que passava per allà, venint del camp, el pare d'Alexandre i de Ruf, perquè agafés la seva creu.

I el porten al lloc de Gòlgota, que traduït és lloc del crani. I li donaven a beure vi barrejat amb mirra, però ell no el va prendre. I havent-lo crucificat, es reparteixen les seves vestidures tirant a

sort sobre elles per veure qui què agafi. Era però la tercera hora i el crucificaren. I la inscripció de la seva causa estava escrita: el rei dels jueus.

I amb ell crucifiquen dos lladres, un a la dreta i un a l'esquerra seva. I es va complir l'escriptura que diu: i va ser comptat entre els criminals. I els qui passaven blasfemaven contra ell, movent els caps i dient: Ha! Tu que destrueixes el temple i el reconstrueixes en tres dies Salva't tu mateix i baixa de la creu. Similarment, però, també els caps dels sacerdots, mofant-se entre ells amb els escribes, deien: Va salvar altres, però no pot salvar-se a si mateix. El Crist, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu, perquè vegem i creguem en ell. I els crucificats amb ell l'insultaven.

Havent ocorregut l'hora sisena, la foscor va caure sobre tota la terra fins a l'hora novena. I a la novena hora Jesús va cridar amb veu gran dient: Eloi, Eloi, lama sabactani?, que traduït és: Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?

I alguns dels que estaven al costat, en escoltar-ho, deien: Mira, crida Elies. Però un, havent corregut i havent omplert una esponja de vinagre, posant-la al voltant d'una canya, li donava a beure dient: Deixeu, vegem si ve Elies a baixar-lo. Però Jesús, havent deixat anar un gran crit, va exhalar el seu últim alè. I el vel del temple es va esquinçar en dos de dalt fins a baix. Però el centurió que estava al costat enfront d'ell, en veure que així cridant va exhalar el seu últim alè, va dir: Veritablement aquest home era fill de Déu. Hi havia també dones mirant des de lluny, entre les quals hi havia Maria la Magdalena i Maria la mare de Jaume el petit i de Joses, i Salomé, Les quals, quan era a Galilea, el seguien i el servien, i moltes altres que havien pujat amb ell a Jerusalem.

I quan ja havia arribat el vespre, ja que era la preparació, és a dir, el dia abans del dissabte, Havent vingut Josep d'Arimatea, prominent membre del consell, que ell mateix esperava el regne de Déu, havent gosat entrar cap a Pilat, va demanar el cos de Jesús. Però Pilat es va meravellar que ja hagués mort, i havent cridat el centurió, li va preguntar si feia temps que havia mort, I havent-ho sabut del centurió, va donar el cos a Josep. I havent comprat tela de lli i havent-lo baixat, el va embolicar amb la tela de lli i el va dipositar en una tomba que havia estat tallada de la roca, i va rodar una pedra sobre la porta de la tomba. La Maria Magdalena i Maria de Joses veien on era posat.

16

I quan va passar el dissabte, Maria la Magdalena i Maria la de Jaume i Salomé van comprar espècies aromàtiques per anar-hi i ungir-lo. I molt de matí, el primer dia de la setmana, vénen al sepulcre quan el sol havia sortit. I deien entre elles: Qui ens farà rodar la pedra de la porta de la tomba? I havent mirat amunt, observen que la pedra ha estat rodada, ja que era molt gran. I havent entrat a la tomba, van veure un home jove assegut a la dreta, vestit amb una roba blanca, i van quedar meravellades. Però ell els diu: No us alarmeu, cerqueu Jesús el Natzarè, el crucificat; ha estat ressuscitat, no és aquí, mireu el lloc on el van col·locar. Però aneu i digueu als seus deixebles i a Pere que va davant vostre cap a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir. I havien sortit i van fugir de la tomba, perquè les posseïa el tremolor i el pànic, i no van dir res a ningú, ja que tenien por.

Havent ressuscitat el matí del primer dia de la setmana, va aparèixer primer a Maria Magdalena, de la qual havia expulsat set dimonis. Aquella, després d'haver anat, va informar els que havien

estat amb ell, que estaven de dol i plorant. I aquells, havent sentit que viu i que va ser vist per ella, van descreuen. Després d'aquestes coses, va ser revelat a dos d'ells que caminaven en una altra forma, mentre anaven al camp. I aquells, havent marxat, van informar la resta, però ni a aquells els van creure. Més tard es va manifestar als onze mentre estaven reclinats, i els va retreure la seva incredulitat i duresa de cor, perquè no havien cregut als que l'havien vist ressuscitat. I els va dir: Aneu pel món sencer i proclameu la bona nova a tota la creació. El qui hagi cregut i hagi estat batejat serà salvat, però el qui hagi descregut serà condemnat. Però aquests signes seguiran els qui han cregut: en el meu nom expulsaran dimonis, parlaran llengües noves, Aixecaran serpents, i encara que beguin alguna cosa mortal, no els farà mal, imposaran les mans sobre els malalts, i estaran bé.

El Senyor, doncs, després de parlar-los, va ser enlairat al cel i va seure a la dreta de Déu. Aquells, però, havent sortit, proclamaren pertot arreu, cooperant el Senyor i confirmant la paraula a través dels signes que acompanyaven. Amén.

Evangelí segons Joan

1

Al començament era la Paraula, i la Paraula era amb Déu, i la Paraula era Déu. Aquest era al començament amb Déu. Tot va venir a l'existència a través seu, i sense ell no va venir a l'existència res del que ha vingut a ser. En ell hi havia vida, i la vida era la llum dels homes. I la llum brilla en la foscor, i la foscor no la va vèncer.

Va haver-hi un home enviat per Déu, el nom del qual era Joan, Aquest va venir a donar testimoni, perquè testifiqués sobre la llum, perquè tots creguessin per mitjà d'ell. No era aquell la llum, sinó perquè testifiqués sobre la llum. Era la llum veritable, la que il·lumina tot home que ve al món. En el món era, i el món va venir a l'existència a través d'ell, i el món no el va conèixer. Va venir al que era seu, i els seus no el van rebre. Però a tants com el van rebre, els va donar autoritat per esdevenir fills de Déu, als qui creuen en el seu nom, Els quals no van ser nascuts de sang, ni de voluntat de la carn, ni de voluntat d'home, sinó de Déu. I el Verb es va fer carn i va habitar entre nosaltres, i vam contemplar la seva glòria, glòria com d'unigènit del Pare, ple de gràcia i de veritat. Joan testimonia sobre ell i ha cridat dient: Aquest era del qual vaig dir: el que ve després de mi ha passat davant meu, perquè era primer que jo. I de la seva plenitud nosaltres tots vam rebre, i gràcia en lloc de gràcia. Perquè la llei va ser donada per mitjà de Moisès, la gràcia i la veritat van venir per mitjà de Jesucrist. Déu ningú l'ha vist mai; el Fill unigènit, que està al si del Pare, ell l'ha donat a conèixer.

I aquesta és la testimoni de Joan, quan els jueus van enviar des de Jerusalem sacerdots i levites perquè li preguntessin: Tu qui

ets? I va confessar, i no va negar, i va confessar que no era ell el Crist. I li van preguntar: Què doncs? Ets tu Elies? I diu: No ho sóc. Ets tu el profeta? I va respondre: No. Li van dir doncs: Qui ets tu? perquè donem resposta als que ens van enviar, què dius sobre tu mateix? Va dir: Jo sóc la veu d'un que crida en el desert: Feu recta la via del Senyor, tal com va dir el profeta Isaïes.

I els enviats eren dels fariseus. I li van preguntar i li van dir: Per què dones bateges, si tu no ets ni el Crist ni Elies ni el profeta? Va respondre'ls Joan dient: Jo batejo amb aigua, però enmig vostre hi ha algú que vosaltres no coneixeu. Ell mateix és el que ve darrere meu, qui ha esdevingut davant meu, de qui jo no sóc digne de deslligar la corretja de la sandàlia. Aquestes coses van succeir a Betània, més enllà del Jordà, on Joan estava baptitzant.

L'endemà Joan veu Jesús que ve cap a ell i diu: Mireu l'Anyell de Déu que porta el pecat del món. Aquest és aquell del qual jo vaig dir: després de mi ve un home que ha estat posat davant meu, perquè era primer que jo. I jo no el coneixia, però perquè fos revelat a Israel, per això vaig venir jo baptitzant amb aigua. I Joan va testimoniar dient: He contemplat l'Esperit descendint com una coloma des del cel, i va romandre sobre ell. I jo no el coneixia, però aquell que m'havia enviat a batejar en aigua, aquell em va dir: Sobre qui vegis l'Esperit descendint i romanent sobre ell, aquest és el que bateja en Esperit Sant. I jo he vist i he testificat que aquest és el Fill de Déu.

L'endemà, altra vegada, hi era Joan i dos dels seus deixebles, I havent mirat Jesús caminant, diu: Mira l'Anyell de Déu. I els dos deixebles el van escoltar parlar, i van seguir Jesús. Però Jesús, havent-se girat i havent-los vist seguint, els diu, Què cerqueu? Però ells li van dir: Rabí —que traduït vol dir Mestre—, on et

quedes? Els diu: Veniu i veureu. Van venir, doncs, i van veure on romania, i van romandre amb ell aquell dia; era cap a la desena hora. Era Andreu, el germà de Simó Pere, un dels dos que havien escoltat Joan i l'havien seguit. Aquest troba primer el seu propi germà Simó i li diu: Hem trobat el Messies, que traduït és Crist. I el va portar cap a Jesús. Havent-lo mirat, Jesús va dir: Tu ets Simó, el fill de Jonàs; tu seràs anomenat Cefes, que s'interpreta Pere.

L'endemà Jesús va voler sortir cap a Galilea, i troba Filip i li diu: Segueix-me. Era, però, el Filip de Betasaida, de la ciutat d'Andreu i Pere. Filip troba Natanael i li diu: Hem trobat aquell del qual va escriure Moisès en la llei i els profetes, Jesús, el fill de Josep, el de Natzaret. I Natanael li va dir: De Natzaret pot sortir alguna cosa bona? Filip li diu: Vine i mira. Jesús va veure Nathanael que venia cap a ell i diu sobre d'ell: Mira, veritablement un israelita en qui no hi ha engany. Natanael li diu: D'on em coneixes? Jesús va respondre i li va dir: Abans que Filip et cridés, quan eres sota la figuera, et vaig veure. Va respondre Natanael i li diu: Rabí, tu ets el fill de Déu, tu ets el rei d'Israel. Va respondre Jesús i li va dir: Perquè et vaig dir que et vaig veure sota la figuera, creus? Coses més grans que aquestes veuràs. I li diu: En veritat, en veritat us dic que d'ara endavant veureu el cel obert i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home.

2

I el tercer dia va haver-hi un casament a Canà de Galilea, i la mare de Jesús era allà, Van ser cridats també Jesús i els seus deixebles a l'enllaç matrimonial. Quan s'acabà el vi, la mare de Jesús li digué: No tenen vi. Jesús li diu: Què tinc jo a veure amb tu, dona? La meva hora encara no ha arribat. La seva mare diu als

servents: El que us digui, feu-ho. Però allà hi havia sis gerres de pedra, col·locades segons la purificació dels jueus, que contenien entre dues o tres mesures cadascuna. Jesús els diu: Ompliu les gerres d'aigua. I les van omplir fins dalt. I els diu: Traieu-ne ara i porteu-ne al cap de taula. I en van portar. Quan el mestre del banquet va tastar l'aigua que s'havia convertit en vi i no sabia d'on era, però els servents sabien, els que havien tret l'aigua, el mestre del banquet crida el nuvi. I li diu: Tot home posa primer el vi bo, i quan s'han embriagat, llavors el de menys qualitat; tu has guardat el vi bo fins ara. Aquest va ser el començament dels signes que Jesús va fer a Canà de Galilea, i va revelar la seva glòria, i els seus deixebles van creure en ell.

Després d'això va baixar a Cafarnaüm ell i la seva mare i els seus germans i els seus deixebles, i allà van romandre pocs dies.

I a prop era la Pasqua dels jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem. I va trobar al temple els qui venien bous i ovelles i coloms, i els canvistes asseguts. I havent fet un fuet de cordes, va expulsar tots del temple, tant les ovelles com els bous, i va vessar les monedes dels canvistes i va tombar les taules. I als que venien colomes va dir: Traieu aquestes coses d'aquí, no feu de la casa del meu pare una casa de comerç. Però els seus deixebles recordaren que està escrit: El zel de la teva casa em devorà. Van respondre, doncs, els jueus i li van dir: Quin senyal ens mostres perquè fas aquestes coses? Va respondre Jesús i els va dir: Destruïu aquest temple, i en tres dies l'aixecaré. Van dir doncs els jueus: Quaranta-sis anys va trigar a construir-se aquest temple, i tu en tres dies el ressuscitaràs? Aquell, però, parlava sobre el temple del seu cos. Quan, per tant, va ser ressuscitat dels morts, els seus deixebles van recordar que això deia, i van creure en l'escriptura i en la paraula que Jesús va dir.

Com però era a Jerusalem durant la Pasqua, a la festa, molts van creure en el seu nom, veient els signes que feia. Però el mateix Jesús no es confiava a ells perquè ell coneixia tots, i perquè no tenia necessitat que algú testifiqués sobre l'home, ja que ell mateix sabia què hi havia en l'home.

3

Era però un home dels Fariseus, Nicodem de nom, governant dels Jueus. Aquest va venir cap a ell de nit i li va dir: Rabí, sabem que has vingut de Déu com a mestre, perquè ningú pot fer aquests senyals que tu fas, si Déu no és amb ell. Va respondre Jesús i li va dir: Verament, verament et dic que si algú no neix de dalt, no pot veure el regne de Déu. Diu a ell Nicòdem: Com pot un home néixer sent vell? No pot entrar per segona vegada al ventre de la seva mare i néixer? Jesús va respondre: En veritat, en veritat et dic que si algú no neix d'aigua i d'Esperit, no pot entrar al regne de Déu. El nascut de la carn és carn, i el nascut de l'Esperit és esperit. No et meravellis que et vaig dir: és necessari que nasqueu de nou. L'esperit bufa on vol, i en sents la veu, però no saps d'on ve ni on va; així és tot el qui ha nascut de l'Esperit. Va respondre Nicodem i li va dir: Com poden esdevenir-se aquestes coses? Jesús va respondre i li va dir: Tu ets el mestre d'Israel i no coneixes aquestes coses? En veritat, en veritat et dic que el que sabem parlem, i el que hem vist testifiquem, i el nostre testimoni no el rebeu. Si us vaig dir les coses terrenals i no creieu, com creureu si us dic les coses celestials? I ningú ha pujat al cel sinó el que ha baixat del cel, el Fill de l'home que és al cel. I com Moisès va aixecar la serp al desert, així cal que sigui aixecat el Fill de l'home, perquè tot el qui creu en ell no pereixi, sinó que tingui vida eterna. Perquè així va estimar Déu el món, que va donar el seu fill unigènit, perquè tot el qui creu en ell no pereixi, sinó que tingui

vida eterna. Perquè Déu no va enviar el seu fill al món perquè jutgi el món, sinó perquè el món sigui salvat a través seu. El qui creu en ell no és jutjat, però el qui no creu ja ha estat jutjat, perquè no ha cregut en el nom del Fill unigènit de Déu. Però aquest és el judici: que la llum ha vingut al món, i els homes van estimar més la foscor que la llum, perquè les seves obres eren dolentes. Perquè tot el que fa coses dolentes odia la llum i no ve cap a la llum, perquè les seves obres no siguin exposades, Però el que fa la veritat ve cap a la llum, perquè les seves obres siguin revelades, ja que estan fetes en Déu.

Després d'aquestes coses va venir Jesús i els seus deixebles a la terra de Judea, i allà passava temps amb ells i batejava. Era, però, Joan baptitzant a Aïnon, prop de Salim, perquè hi havia moltes aigües allà, i arribaven i eren baptitzats. Perquè Joan encara no havia estat llançat a la presó. Va sorgir, doncs, una discussió entre els deixebles de Joan i un jueu sobre la purificació. Van venir cap a Joan i li van dir: Rabí, aquell que era amb tu més enllà del Jordà, sobre qui tu vas testificar, mira, aquest bateja i tots vénen cap a ell. Joan va respondre i va dir: Un home no pot rebre res, si no li ha estat donat des del cel. Vosaltres mateixos em testifiqueu que vaig dir: jo no sóc el Crist, sinó que he estat enviat davant d'aquell. El que té la núvia és el nuvi, però l'amic del nuvi, el que està dret i l'escolta, es regocija amb goig a causa de la veu del nuvi. Doncs aquest goig meu ha estat complert. És necessari que aquell augmenti, però que jo sigui disminuït. El que ve de dalt és per damunt de tots. El que és de la terra és de la terra i parla de la terra, el que ve del cel és per damunt de tots. I el que ha vist i ha escoltat, això testifica, i ningú rep el seu testimoni. El que ha rebut el seu testimoni ha certificat que Déu és veritable. Aquell que Déu va enviar parla les paraules de Déu, perquè Déu no dóna l'Esperit amb mesura. El pare estima el fill i li ha donat tot a les seves

mans. El qui creu en el Fill té vida eterna, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu roman sobre ell.

4

Com que el Senyor va saber que els fariseus havien escoltat que Jesús feia més deixebles i batejava més que Joan Encara que certament Jesús ell mateix no batejava, sinó els seus deixebles. Va deixar Judea i va anar-se'n cap a Galilea. Era necessari, però, que ell passés per Samaria. Ve, per tant, a una ciutat de Samaria anomenada Sychar, a prop del lloc que Jacob va donar al seu fill Josep, I allà hi havia la font de Jacob. Jesús doncs, havent esdevingut cansat del viatge, s'asseia així sobre la font; l'hora era com la sisena. Ve una dona de Samaria a treure aigua. Jesús li diu: Dóna'm de beure. els seus deixebles havien anat a la ciutat per comprar aliments Li diu doncs a ell la dona samaritana: Com tu, essent jueu, em demanes de beure a mi, essent dona samaritana? Perquè els jueus no s'associen amb els samaritans. Jesús va respondre i li va dir: Si coneixessis el do de Déu, i qui és el que et diu dóna'm de beure', tu li hauries demanat a ell, i ell t'hauria donat aigua viva. La dona li diu: Senyor, no tens galleda i el pou és profund; d'on tens, doncs, l'aigua viva? No ets tu més gran que el nostre pare Jacob, qui ens va donar el pou, i ell mateix en va beure i els seus fills i els seus animals? Jesús va respondre i li va dir: Tot el que begui d'aquesta aigua tindrà set altra vegada. Qui però beu de l'aigua que jo li donaré, no tindrà set mai més, sinó que l'aigua que li donaré es convertirà en ell en una font d'aigua que brolla cap a la vida eterna. La dona li diu: Senyor, dóna'm aquesta aigua, perquè no tingui set ni hagi de venir aquí a treure'n. Jesús li diu: Vés, crida el teu home i vine aquí. La dona va respondre i va dir: No tinc marit. Jesús li va dir: Bé has dit que no tens marit, Has tingut cinc homes, i ara el que tens no és el teu marit; això que has

dit és veritable. La dona li diu: Senyor, veig que ets un profeta. Els nostres pares van adorar en aquesta muntanya, i vosaltres dieu que a Jerusalem és el lloc on cal adorar. Jesús li diu: Dona, confia'm que ve l'hora quan ni en aquesta muntanya ni a Jerusalem adoreu el Pare. Vosaltres adoreu el que no sabeu, nosaltres adorem el que sabem, perquè la salvació és dels jueus. Però ve l'hora, i ara és, quan els veritables adoradors adoraran el Pare en esperit i veritat, doncs el Pare cerca tals els que l'adoren. Déu és esperit, i els qui l'adoren han d'adorar-lo en esperit i en veritat. La dona li diu: Sé que el Messies ve, l'anomenat Crist; quan vingui aquell, ens anunciarà tot. Jesús li diu: Jo sóc, el que et parla. I sobre això van venir els seus deixebles, i es van meravellar perquè parlava amb una dona, però ningú va dir: Què cerques? o Per què parles amb ella? Va deixar, doncs, el seu càntir d'aigua la dona i va anar-se'n cap a la ciutat, i diu als homes, Veniu a veure un home que em va dir tot el que he fet, no serà aquest el Crist? Van sortir, doncs, de la ciutat i venien cap a ell.

Però mentrestant, els deixebles li demanaven dient: Rabí, menja. Però ell els va dir: Jo tinc un menjar per menjar que vosaltres no sabeu. Els deixebles es deien doncs entre ells: No li ha portat algú menjar? Jesús els diu: El meu menjar és que jo faci la voluntat del que m'ha enviat i que completi la seva obra. No dieu vosaltres que encara falten quatre mesos i la collita ve? Heus aquí us dic, aixequiu els vostres ulls i mireu les terres, que ja són blanques per a la collita. I el qui cull rep recompensa i recull fruit per a la vida eterna, perquè tant el qui sembla com el qui cull es regeixin junts. En això la paraula és vertadera: que un és el que sembla i un altre el que sega. Jo us vaig enviar a segar allò que vosaltres no heu treballat; altres han treballat, i vosaltres heu entrat en la seva feina. De aquella ciutat, però, molts dels samaritans van creure en ell a causa de la paraula de la dona, que

testificava que ell li havia dit tot el que ella havia fet. Com per tant els samaritans van venir cap a ell, li demanaven que es quedés entre ells, i va romandre allà dos dies. I molts més van creure a causa de la seva paraula, A la dona li deien que ja no creiem per la teva paraula, perquè nosaltres mateixos hem escoltat, i sabem que aquest és veritablement el salvador del món, el Crist.

Però després dels dos dies va sortir d'allà i va marxar cap a Galilea. Ell mateix, Jesús, va testificar que un profeta no té honor a la seva pròpia pàtria. Quan, per tant, va venir a Galilea, els galileus el van rebre, havent vist tot el que va fer a Jerusalem durant la festa, ja que ells mateixos també havien anat a la festa.

Vingué, doncs, altra vegada Jesús a Canà de Galilea, on va convertir l'aigua en vi. I hi havia un oficial reial, el fill del qual estava malalt a Cafarnaüm, Aquest, havent escoltat que Jesús havia vingut de Judea a Galilea, va anar cap a ell i li demanava que baixés i guarís el seu fill, perquè estava a punt de morir. Va dir, doncs, Jesús: Si no veieu signes i meravelles, no creureu. El funcionari reial li diu: Senyor, baixa abans que mori el meu fill. Jesús li diu: Vés, el teu fill viu. I l'home va creure la paraula que Jesús li va dir, i se'n va anar. Però mentre ell descendia, els seus esclaus el van trobar i li van informar dient que el teu fill viu. Va preguntar, doncs, d'ells l'hora en la qual va estar millor. I li van dir que ahir, a l'hora setena, la febre el va deixar. El pare va saber, doncs, que en aquella hora en què Jesús li va dir que el seu fill vivia, i va creure ell i tota la seva casa. Això va ser el segon senyal que va fer Jesús quan va venir de Judea a Galilea.

Després d'això era la festa dels Jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem. Hi ha a Jerusalem, a la piscina de les ovelles, la que és anomenada en hebreu Betesda, que té cinc pòrtics. En aquestes jeia una gran multitud de malalts, cecs, coixos i paralítics, esperant el moviment de l'aigua. Un àngel, segons el temps, baixava a la piscina, i l'aigua era remoguda; el primer que hi entrava després de la pertorbació de l'aigua es tornava sa de qualsevol malaltia que patís. Hi havia allà un home que portava trenta-vuit anys en la seva malaltia. Havent vist aquest home estirat, i sabent que ja fa molt de temps que està així, Jesús li diu: Vols tornar-te sa? El malalt li va respondre: Senyor, no tinc cap home perquè, quan l'aigua sigui remoguda, em llanci a la piscina, però mentre jo vinc, un altre baixa abans de mi. Jesús li diu: Aixeca't, agafa el teu llit i camina. I immediatament l'home va quedar sa, i va aixecar la seva estera i caminava. Però era dissabte aquell dia. Deien, doncs, els jueus al que havia estat curat: És sàbat, no et és permès aixecar l'estera. Va respondre'ls: El que em va fer sa, aquell em va dir: Aixeca el teu llit i camina'. Per tant, li van preguntar: Qui és l'home que t'ha dit: Aixeca la teva estera i camina'? Però el curat no sabia qui era, perquè Jesús s'havia escapat, ja que hi havia multitud al lloc. Després d'aquestes coses, Jesús el troba al temple i li va dir: Mira, has esdevingut sa, no pequis més, perquè no et passi alguna cosa pitjor. Va anar-se'n l'home i va informar els jueus que Jesús era qui l'havia guarit.

I per això els jueus perseguien Jesús i buscaven matar-lo, perquè feia aquestes coses en dissabte. Però Jesús els va respondre: El meu pare treballa fins ara, i jo també treballo. A causa d'això, doncs, els jueus el buscaven encara més per matar-lo, perquè no només trencava el dissabte, sinó que també deia que Déu era el seu propi pare, fent-se igual a Déu.

Jesús, doncs, va respondre i els va dir: En veritat, en veritat us dic que el Fill no pot fer res per si mateix, sinó només allò que veu fer el Pare; perquè les coses que aquell fa, aquestes també les fa el Fill de la mateixa manera. El pare estima el fill i li mostra tot el que ell fa, i li mostrarà obres més grans que aquestes, perquè vosaltres us meravelleu. Tal com el pare aixeca els morts i els dóna vida, així també el fill dóna vida als qui vol. Ni tampoc el pare jutja ningú, sinó que ha donat tot el judici al fill, Perquè tots honoren el fill així com honoren el pare. El que no honora el fill no honora el pare que l'ha enviat. En veritat, en veritat us dic que el qui escolta la meua paraula i creu en aquell que m'ha enviat té vida eterna, i no ve a judici, sinó que ha passat de la mort a la vida. En veritat, en veritat us dic que ve l'hora, i ara és, quan els morts escoltaran la veu del Fill de Déu, i els qui l'hagin escoltat viuran, Tal com el pare té vida en ell mateix, així també va donar al fill tenir vida en ell mateix, I li va donar autoritat per fer judici, perquè és fill d'home. No us meravelleu d'això, perquè ve l'hora en la qual tots els que són a les tombes escoltaran la seva veu, I sortiran els que han fet les coses bones cap a la resurrecció de vida, i els que han fet les coses indignes cap a la resurrecció de judici.

No puc fer res per mi mateix. Com escolto, jutjo, i el meu judici és just, perquè no busco la meua voluntat, sinó la voluntat del pare que m'ha enviat. Si jo testifico sobre mi mateix, el meu testimoni no és veritable. Un altre és el que testimonia sobre mi, i sé que el testimoni que dóna sobre mi és veritable. Vosaltres heu enviat missatgers a Joan, i ell ha testificat la veritat, Jo, però, no prenc el testimoni d'un home, sinó que dic aquestes coses perquè vosaltres sigueu salvats. Aquell era la llàmpada que cremava i brillava, i vosaltres vau voler alegrar-vos per una estona en la seva llum. Jo però tinc un testimoni més gran que el de Joan, perquè les obres que el pare em va donar perquè les acabi, aquestes

mateixes obres que jo faig testifiquen sobre mi que el pare m'ha enviat. I el pare que m'ha enviat, ell mateix ha testimoniat sobre mi. Ni heu escoltat mai la seva veu ni heu vist la seva forma, I no teniu la seva paraula romanent en vosaltres, perquè no creieu en aquell a qui ell va enviar. Investigueu les escriptures, perquè penseu tenir en elles vida eterna, i aquelles són les que donen testimoni sobre mi. I no voleu venir a mi perquè tingueu vida. No prenc glòria dels homes, Però us he conegut, que no teniu l'amor de Déu en vosaltres mateixos. Jo he vingut en el nom del meu pare, i no em rebeu; si un altre ve en el seu propi nom, aquell el rebreu. Com podeu creure vosaltres, rebent glòria els uns dels altres, i no cerqueu la glòria que ve de l'únic Déu? No penseu que jo us acusaré davant del pare; és Moisès qui us acusa, aquell en qui vosaltres heu esperat. Si creieu Moisès, hauríeu cregut en mi, perquè aquell va escriure sobre mi. Si però no creieu en els seus escrits, com creureu en les meves paraules?

6

Després d'això, Jesús va marxar a l'altra banda de la mar de Galilea de Tiberíades, I el seguia una gran multitud, perquè veien els signes que feia sobre els malalts. Va pujar, però, cap a la muntanya Jesús i allà estava assegut amb els seus deixebles. Era però a prop la Pasqua, la festa dels jueus. Havent aixecat doncs Jesús els ulls i havent vist que una gran multitud ve cap a ell, diu a Filip: D'on comprarem pans perquè aquests mengin? Això, però, ho deia per posar-lo a prova, ja que ell mateix sabia què estava a punt de fer. Li va respondre Filip: Pans de dos-cents denaris no són suficients perquè cadascun d'ells en prengui una mica. Li diu un dels seus deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, Hi ha aquí un nen que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però què són aquests per a tanta gent? Va dir però Jesús: Feu que la gent s'assegui. Hi

havia molta herba en aquell lloc. Van seure, doncs, els homes, en nombre d'uns cinc mil. Jesús prengué els pans i, havent donat gràcies, els distribuí als deixebles, i els deixebles als qui estaven reclinats, i igualment dels peixos tant com volien. Com però es van omplir, diu als seus deixebles: Recolliu els fragments sobrants, perquè no es perdi res. Van recollir, doncs, i van omplir dotze cistells de fragments dels cinc pans d'ordi que van sobrar als qui havien menjat. Els homes, doncs, havent vist el senyal que Jesús va fer, deien que aquest és veritablement el profeta que ve al món. Jesús, doncs, sabent que estaven a punt de venir i agafar-lo per fer-lo rei, es va retirar altra vegada a la muntanya ell sol.

Quan es va fer tarda, els seus deixebles van baixar cap a la mar. I havent entrat al vaixell, anaven més enllà del mar cap a Capernaum. I la foscor ja havia arribat i Jesús no havia vingut cap a ells, La mar era agitada per un gran vent que bufava. Havent remat, doncs, uns vint-i-cinc o trenta estadis, observen Jesús caminant sobre la mar i apropant-se a la barca, i es van espantar. Però ell els diu: Jo sóc, no tingueu por. Volien doncs prendre'l a la barca, i immediatament la barca va arribar a la terra cap a la qual anaven.

L'endemà, la multitud que estava a l'altra banda del mar, veient que no hi havia allà cap altra barca sinó aquella en la qual havien embarcat els seus deixebles, i que Jesús no havia entrat amb els seus deixebles a la barca, sinó que els seus deixebles havien marxat sols, Però van arribar unes barques de Tiberíades prop del lloc on van menjar el pa després que el Senyor hagués donat gràcies, Quan, per tant, la multitud va veure que Jesús no era allà ni tampoc els seus deixebles, van embarcar ells mateixos en els vaixells i van anar a Cafarnaüm buscant Jesús. I havent-lo trobat més enllà de la mar, li van dir: Rabí, quan has arribat aquí?

Jesús els va respondre i va dir: Verament, verament us dic que em cerqueu, no perquè vau veure signes, sinó perquè vau menjar dels pans i us vau saciar. Treballeu no pel menjar que es destrueix, sinó pel menjar que roman per a la vida eterna, el qual el Fill de l'home us donarà, perquè a aquest el Pare, Déu, l'ha segellat. Van dir doncs cap a ell: Què hem de fer per treballar les obres de Déu? Va respondre Jesús i els va dir: Això és l'obra de Déu, que creieu en qui ell va enviar.

Li van dir, doncs: Què fas tu com a senyal perquè vegem i creguem en tu? Què treballes? Els nostres pares van menjar el manà al desert, tal com està escrit: Va donar-los pa del cel per menjar. Va dir, doncs, Jesús a ells: Amen, amen, us dic: no us ha donat Moisès el pa del cel, sinó el meu pare us dóna el pa del cel, el veritable. El pa de Déu és el que descendeix del cel i dóna vida al món. Li van dir doncs: Senyor, dóna'ns sempre aquest pa. Va dir però a ells Jesús: Jo sóc el pa de la vida; el que ve cap a mi no tindrà gana, i el que creu en mi no tindrà set mai.

Però us vaig dir que m'heu vist i no creieu. Tot el que el pare em dóna vindrà cap a mi, i no expulsaré el que ve cap a mi. Que he baixat del cel no per fer la meva voluntat, sinó la voluntat del que m'ha enviat. Això és la voluntat del pare que m'ha enviat, que tot el que m'ha donat no en perdré res, sinó que ho ressuscitaré en el darrer dia. Això és la voluntat del que m'ha enviat: que tot el que veu el Fill i creu en ell tingui vida eterna, i jo l'aixecaré l'últim dia. Murmuraven, doncs, els jueus sobre ell perquè va dir: Jo sóc el pa que ha baixat del cel. I deien: No és aquest Jesús, el fill de Josep, del qual nosaltres coneixem el pare i la mare? Com, doncs, diu aquest que ha baixat del cel? Va respondre, doncs, Jesús i els va dir: No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir cap a mi, si el Pare que m'ha enviat no l'atrau, i jo el ressuscitaré l'últim dia.

Està escrit en els profetes: i seran tots ensenyats per Déu. Tot el que escolta del Pare i ha après ve cap a mi, No que algú hagi vist el Pare, sinó el que és de Déu, aquest ha vist el Pare. En veritat, en veritat us dic: el qui creu en mi té vida eterna. Jo soc el pa de la vida. Els vostres pares van menjar el manà al desert i van morir. Aquest és el pa que baixa del cel, perquè qui en mengi no mori. Jo sóc el pa vivent que ha descendit del cel. Si algú menja d'aquest pa, viurà per sempre. I el pa que jo donaré és la meua carn, que jo donaré per la vida del món. Els jueus, doncs, es barallaven entre ells dient: Com pot aquest donar-nos la seva carn a menjar? Va dir, per tant, Jesús: Amen, amen, us dic que si no mengeu la carn del Fill de l'home i no en beveu la sang, no teniu vida en vosaltres mateixos. El qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré l'últim dia. La meua carn veritablement és menjar, i la meua sang veritablement és beguda. El qui menja la meua carn i beu la meua sang roman en mi, i jo en ell. Com m'envià el Pare vivent i jo visc pel Pare, així també el qui em menja viurà per mi. Aquest és el pa que ha descendit del cel, no com els vostres pares van menjar el manà i van morir; el que menja aquest pa viurà per sempre. Aquestes coses va dir en una congregació mentre ensenyava a Capernaüm.

Molts, per tant, dels seus deixebles, havent escoltat, van dir: Dura és aquesta paraula, qui pot escoltar-la? Però Jesús, sabent en si mateix que els seus deixebles murmuraven sobre això, els va dir: Això us escandalitza? Si per tant veieu el Fill de l'Home pujant on era abans? L'esperit és el que fa viure, la carn no beneficia en res, les paraules que jo us parlo són esperit i són vida. Però hi ha alguns d'entre vosaltres que no creuen. Perquè Jesús sabia des del començament qui eren els que no creien i qui era el que el lliuraria. I ell deia: A causa d'això us he dit que ningú pot venir cap a mi, si no li és donat pel meu Pare. D'això, molts dels seus

deixebles van marxar cap enrere i ja no caminaven amb ell. Va dir doncs Jesús als dotze: No voleu marxar també vosaltres? Va respondre doncs Simó Pere: Senyor, cap a qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna. I nosaltres hem cregut i hem conegut que tu ets el Crist, el fill del Déu vivent. Va respondre'ls Jesús: No us vaig triar jo als dotze? I un de vosaltres és un diable. Però deia això de Judes, fill de Simó Iscariot, perquè aquest anava a lliurar-lo, essent un dels dotze.

7

I Jesús caminava després d'aquestes coses per Galilea, perquè no volia caminar per Judea, ja que els jueus el buscaven per matar-lo. Era, però, prop la festa dels jueus, la dels tabernacles. Van dir doncs a ell els seus germans: Vés-te'n d'aquí i ves a Judea, perquè també els teus deixebles vegin les teves obres que fas, Ningú fa res en secret i cerca ell mateix ser obertament. Si fas aquestes coses, mostra't al món. Ni tan sols els seus germans creien en ell. Jesús els diu, doncs: El meu temps encara no ha arribat, però el vostre temps sempre està preparat. El món no us pot odiar a vosaltres, però a mi m'odia, perquè jo testifico sobre ell que les seves obres són malvades. Vosaltres aneu a aquesta festa, jo encara no pujo a aquesta festa, perquè el meu temps encara no s'ha complert. Però després d'haver dit aquestes coses, va romandre a Galilea. Com però van pujar els seus germans, llavors ell també va pujar a la festa, no obertament, sinó com en secret. Els jueus, per tant, el buscaven a la festa i deien: On és aquell? I hi havia molt murmuri sobre ell entre les multituds. Uns deien que era bo, altres deien: No, sinó que enganya la multitud. Tanmateix, ningú parlava obertament sobre ell a causa de la por dels jueus.

Ja però, quan la festa era a la meitat, Jesús va pujar al temple i ensenyava. I els jueus es meravellaven dient: com aquest sap lletres sense haver après? Va respondre, doncs, Jesús i els va dir: El meu ensenyament no és meu, sinó del que m'ha enviat, Si algú vol fer la seva voluntat, sabrà sobre l'ensenyament si és de Déu o si jo parlo per mi mateix. El que parla de si mateix cerca la seva pròpia glòria, però el que cerca la glòria del que l'ha enviat, aquest és veritable, i no hi ha injustícia en ell. No us ha donat Moisès la llei? I cap de vosaltres compleix la llei. Per què cerqueu matar-me? La multitud va respondre i va dir: Tens un dimoni. Qui et cerca per matar-te? Va respondre Jesús i els va dir: Vaig fer una obra, i tots us meravelleu a causa d'això. Moisès us ha donat la circumcisió, no perquè sigui de Moisès, sinó dels pares, i en dissabte circumcideu un home. Si un home rep la circumcisió en dissabte perquè no sigui trencada la llei de Moisès, esteu enfadats amb mi perquè vaig fer un home completament sa en dissabte? No jutgeu segons les aparences, sinó jutgeu amb un judici just. Doncs, alguns dels jerosolimites deien: No és aquest a qui busquen matar? I mira, parla obertament, i no li diuen res. No serà que els governants han conegut veritablement que aquest és veritablement el Crist? Però nosaltres sabem d'on és aquest, mentre que el Crist, quan vingui, ningú no sabrà d'on és. Va cridar doncs Jesús en el temple ensenyant i dient: I em coneixeu, i coneixeu d'on sóc, i de mi mateix no he vingut, però és veritable el que m'ha enviat, el qual vosaltres no coneixeu, Jo el conec, perquè sóc d'ell i ell m'ha enviat. Estaven buscant, per tant, agafar-lo, i ningú va posar la mà sobre ell, perquè la seva hora no havia arribat encara. Molts de la multitud, però, van creure en ell i deien: Quan vingui el Crist, no farà més signes que els que aquest ha fet? Els fariseus van sentir la multitud murmurant aquestes coses sobre ell, i els fariseus i els caps dels sacerdots van enviar assistents perquè el detinguessin. Va dir doncs Jesús: Encara estic

amb vosaltres un temps petit i vaig cap al que m'ha enviat. Em cercareu i no em trobareu, i on jo sóc, vosaltres no podeu venir. Van dir per tant els jueus entre ells mateixos: On pretén anar aquest, que nosaltres no el trobarem? Pretén anar cap a la dispersió dels grecs i ensenyar els grecs? Quina és aquesta paraula que va dir: em cercareu i no em trobareu, i on sóc jo, vosaltres no podeu venir?

Però en l'últim dia, el gran de la festa, Jesús estava dret i va cridar dient: si algú té set, que vingui a mi i que begui. El qui creu en mi, com va dir l'Escriptura, rius d'aigua viva brollaran del seu interior. Això, però, ho va dir sobre l'Esperit que havien de rebre els qui creien en ell, perquè encara no hi havia Esperit Sant, ja que Jesús encara no havia estat glorificat. Molts de la multitud, per tant, en escoltar la paraula, deien: Aquest és veritablement el profeta. Altres deien: Aquest és el Crist. Altres deien: No ve el Crist de Galilea? No diu l'Escriptura que el Crist ve de la llavor de David i de Betlem, el poble on era David? Doncs, es va produir una divisió en la multitud per causa d'ell. Alguns d'ells volien agafar-lo, però ningú va posar les mans sobre ell. Vingeren, doncs, els assistents cap als caps dels sacerdots i fariseus, i aquells els digueren: Per què no l'heu portat? Respongueren els assistents: Mai cap home ha parlat així com aquest home. Van respondre, doncs, els fariseus: No us heu desviats també vosaltres? Cap dels governants ha cregut en ell o cap dels fariseus? Però aquesta multitud que no coneix la llei és maleïda Nicodem els diu, ell que havia vingut de nit cap a ell, essent un d'ells, La nostra llei no jutja l'home sense escoltar-lo primer i saber què fa? Van respondre i li van dir: No ets tu també de Galilea? Investiga i veuràs que cap profeta no ha sorgit de Galilea. I va anar-se'n cadascú a casa seva.

Jesús, però, va anar a la muntanya de les oliveres. A l'alba, però, va tornar al temple, i tot el poble venia cap a ell, i havent-se assegut els ensenyava. Però els escribes i els fariseus porten una dona que ha estat agafada en adulteri, i l'han posada al mig. Li diuen: Mestre, aquesta dona ha estat agafada en flagrant delictes cometent adulteri, i a la nostra llei, Moisès va manar apedregar les tals. Tu, doncs, què dius? Però això ho van dir per posar-lo a prova, perquè poguessin tenir una acusació contra ell. Però Jesús, inclinant-se cap avall, escrivia a terra amb el dit. Però com que ells persistien preguntant-li, ell es va incorporar i els va dir: El qui estigui sense pecat de vosaltres, que llanci primer la pedra sobre ella. I una altra vegada, inclinant-se cap avall, escrivia a terra. Però ells, havent escoltat, sortien un per un, començant pels ancians, i va quedar Jesús i la dona que estava al mig. Havent mirat amunt, però, Jesús li va dir: Dona, on són? Ningú t'ha condemnat? La però va dir: Ningú, Senyor. I Jesús va dir: Ni jo et condemno; vés i d'ara endavant no pequis més.

Altra vegada, per tant, Jesús els va parlar dient: Jo sóc la llum del món; el que em segueix no caminarà en la foscor, sinó que tindrà la llum de la vida. Van dir-li doncs els fariseus: Tu testifiques sobre tu mateix, el teu testimoni no és veritable. Va respondre Jesús i els va dir: Encara que jo testifiqui sobre mi mateix, el meu testimoni és veritable, perquè jo sé d'on vaig venir i on vaig; vosaltres, però, no sabeu d'on vinc o on vaig. Vosaltres jutgeu segons la carn, jo no jutjo ningú. I si jutjo, però, jo, el meu judici és veritable, perquè no estic sol, sinó jo i el pare que m'ha enviat. I a la vostra llei està escrit que el testimoni de dos homes és veritable. Jo sóc el que dóna testimoni sobre mi mateix, i el Pare que m'ha enviat testifica sobre mi. Llavors li deien: On és el teu pare? Jesús va respondre: Ni em coneixeu a mi ni coneixeu el meu pare; si em coneixíeu a mi, també coneixeríeu el meu pare.

Aquestes paraules les va pronunciar Jesús al tresor, ensenyant al temple, i ningú el va detenir, perquè encara no havia arribat la seva hora.

Va dir, doncs, altra vegada a ells Jesús: Jo me'n vaig i em buscareu, i morireu en el vostre pecat; on jo vaig, vosaltres no podeu venir. Deien doncs els jueus: No es matarà ell mateix, perquè diu: On jo vaig, vosaltres no podeu venir'? I va dir-los: Vosaltres sou dels de baix, jo soc dels de dalt; vosaltres sou d'aquest món, jo no soc d'aquest món. Us vaig dir, doncs, que morireu en els vostres pecats, perquè si no creieu que jo sóc, morireu en els vostres pecats. Llavors li deien: Tu qui ets? I Jesús els va dir: El començament, allò que us parlo. Tinc moltes coses a dir i jutjar sobre vosaltres, però el que m'ha enviat és veritable, i jo dic al món aquestes coses que vaig escoltar d'ell. No van comprendre que els parlava del Pare. Va dir, doncs, a ells Jesús: Quan aixequéu el Fill de l'Home, llavors sabreu que jo sóc, i que de mi mateix no faig res, sinó que parlo aquestes coses tal com m'ha ensenyat el meu Pare. I el que m'ha enviat està amb mi, el pare no m'ha deixat sol, perquè jo faig sempre les coses que li agraden. Mentre ell deia aquestes coses, molts van creure en ell.

Jesús deia, doncs, als jueus que havien cregut en ell: Si vosaltres romaneu en la meva paraula, veritablement sou deixebles meus, i coneixereu la veritat, i la veritat us alliberarà. Li van respondre: Som llavor d'Abraham i mai no hem estat esclavitzats a ningú. Com pots dir tu que us convertireu en lliures? Va respondre'ls Jesús: Verament, verament us dic que tot el que fa el pecat és esclau del pecat. Però l'esclau no roman a la casa per sempre, el fill roman per sempre. Si, per tant, el Fill us allibera, sereu veritablement lliures. Jo sé que sou llavor d'Abraham, però cerqueu matar-me, perquè la meva paraula no té cabuda en

vosaltres. Jo parlo del que he vist al costat del meu pare, i vosaltres, per tant, feu el que heu vist al costat del vostre pare. Van respondre i li van dir: El nostre pare és Abraham. Jesús els diu: Si fóssiu fills d'Abraham, faríeu les obres d'Abraham. Ara però cerqueu matar-me, un home que us ha parlat la veritat que vaig escoltar de Déu; això Abraham no ho va fer. Vosaltres feu les obres del vostre pare. Llavors li van dir: Nosaltres no hem nascut de fornicació, tenim un sol pare, Déu. Va dir doncs Jesús: si Déu era el vostre pare, m'estimaríeu, perquè jo vaig sortir de Déu i he vingut, ni tampoc he vingut per mi mateix, sinó que aquell m'va enviar. Per què no enteneu la meua parla? Perquè no podeu escoltar la meua paraula. Vosaltres sou del pare el diable, i voleu fer els desigs del vostre pare. Aquell era assassí des del començament i no està en la veritat, perquè no hi ha veritat en ell. Quan parla la falsedat, parla del seu propi, perquè és mentider i el pare d'ell. Jo, però, perquè dic la veritat, no em creieu. Qui de vosaltres em prova res concernent el pecat? Però si dic la veritat, per què no em creieu? El qui és de Déu escolta les paraules de Déu; per això vosaltres no escolteu, perquè no sou de Déu. Van respondre, doncs, els jueus i li van dir: No diem bé nosaltres que tu ets samarità i tens un dimoni? Va respondre Jesús: Jo no tinc cap dimoni, sinó que honoro el meu pare, i vosaltres em deshonreu. Jo però no busco la meua glòria, hi ha qui la busca i jutja. En veritat, en veritat us dic: si algú guarda la meua paraula, no veurà la mort per sempre. Van dir doncs a ell els jueus: Ara hem conegut que tens un dimoni. Abraham va morir i els profetes, i tu dius: Si algú guarda la meua paraula, no tastarà la mort per sempre. No ets tu més gran que el nostre pare Abraham, que va morir? I els profetes van morir. Qui et fas tu? Jesús va respondre: si jo em glorifico a mi mateix, la meua glòria no és res; és el meu pare qui em glorifica, aquell del qual vosaltres dieu que és el vostre Déu, i no l'heu conegut, però jo el conec. I si dic que no el

conec, seré semblant a vosaltres, un mentider, però el conec i guardo la seva paraula. Abraham, el vostre pare, va exultar perquè veié el meu dia, i el va veure i es va alegrar. Van dir doncs els jueus a ell: Encara no tens cinquanta anys i has vist Abraham? Va dir-los Jesús: En veritat, en veritat us dic: abans que Abraham arribés a ser, jo sóc. Van agafar, doncs, pedres per llançar-les sobre ell. Però Jesús es va amagar i va sortir del temple, passant pel mig d'ells, i se'n va anar així.

9

I passant va veure un home cec de naixement. I els seus deixebles li van preguntar dient: Rabí, qui va pecar, aquest o els seus pares, perquè nasqués cec? Jesús va respondre: Ni aquest va pecar ni els seus pares, sinó perquè les obres de Déu es manifestin en ell. Em cal treballar les obres del que m'ha enviat mentre és de dia; ve la nit quan ningú pot treballar. Quan estigui en el món, sóc la llum del món. Havent dit aquestes coses, va escopir a terra i va fer fang amb l'escopinada, i va untar el fang sobre els ulls del cec. I li va dir: Vés a rentar-te a la piscina de Siloam, que s'interpreta enviat. Va anar-se'n, doncs, i es va rentar, i va tornar veient.

Els veïns, per tant, i els que el veien abans perquè era cec, deien: No és aquest el que estava assegut i demanava almoïna? Uns deien que aquest era ell, però altres deien que s'assemblava a ell. Aquell deia: Sóc jo. Li deien, doncs: Com se't van obrir els ulls? Va respondre aquell i va dir: Un home anomenat Jesús va fer fang i va untar-me els ulls i em va dir: Vés a la piscina de Siloam i renta't'. Així doncs, vaig anar-hi i, després de rentar-me, vaig rebre la vista. Van dir doncs a ell: On és aquell? Diu: No ho sé.

El porten cap als Fariseus, el que alguna vegada era cec. Era dissabte quan Jesús va fer el fang i li va obrir els ulls. Altra vegada, per tant, els Fariseus li estaven preguntant com havia rebut la vista. Però ell els va dir: Va posar fang sobre els meus ulls, i em vaig rentar, i veig. Deien doncs alguns dels Fariseus: Aquest home no és de Déu, perquè no guarda el dissabte. Altres deien: Com pot un home pecador fer tals senyals? I hi havia divisió entre ells. Diuen al cec altra vegada: Tu què dius sobre ell, que t'ha obert els ulls? I ell va dir que és un profeta. No van creure, doncs, els jueus sobre ell que era cec i va recuperar la vista, fins que van cridar els pares del que havia recuperat la vista I els van preguntar dient: Aquest és el vostre fill, del qual vosaltres dieu que va néixer cec? Com, doncs, veu ara? Van respondre, però, a ells els seus pares i van dir: Sabem que aquest és el nostre fill i que va néixer cec. Però com ara veu no ho sabem, o qui va obrir els seus ulls nosaltres no ho sabem, ell mateix té edat, pregunteu-li a ell, ell mateix parlarà sobre si mateix. Aquestes coses van dir els seus pares perquè temien els jueus, ja que els jueus ja havien acordat que, si algú el confessava com a Crist, fos expulsat de la sinagoga. Per això els seus pares van dir: Té edat, pregunteu-li a ell. Van cridar doncs per segona vegada l'home que era cec, i li van dir: Dóna glòria a Déu, nosaltres sabem que aquest home és un pecador. Va respondre doncs aquell i va dir: Si és pecador no ho sé; una cosa sé: que essent cec, ara veig. Li vaig dir altra vegada: què et va fer? Com et va obrir els ulls? Va respondre'ls: Ja us ho vaig dir i no vau escoltar. Per què ho voleu escoltar altra vegada? No voleu també vosaltres convertir-vos en deixebles seus? El van insultar i van dir: Tu ets deixeble d'aquell, però nosaltres som deixebles de Moisès. Nosaltres sabem que Déu ha parlat a Moisès, però d'aquest no sabem d'on és. Va respondre l'home i els va dir: En això és meravellós, que vosaltres no sabeu d'on és, i em va obrir els ulls. Però nosaltres sabem que Déu no escolta els pecadors, sinó que si

algú és temorós de Déu i fa la seva voluntat, a aquest l'escolta. Mai s'ha escoltat que algú hagi obert els ulls d'un cec de naixement. Si aquest no fos de Déu, no podria fer res. Van respondre i li van dir: Tu vas néixer tot sencer en pecats, i tu ens ensenyes? I el van expulsar fora. Jesús va sentir que l'havien expulsat, i havent-lo trobat li va dir: Creus en el Fill de Déu? Va respondre aquell i va dir: I qui és, Senyor, perquè jo cregui en ell? I Jesús li va dir: L'has vist, i el que parla amb tu, aquell és. Ell va dir: Crec, Senyor, i el va adorar. I va dir Jesús: Jo he vingut a aquest món per fer judici, perquè els qui no veuen vegin i els qui veuen es tornin cecs. I van escoltar aquestes coses els Fariseus que estaven amb ell, i li van dir: no som cecs també nosaltres? Jesús els digué: si fóssiu cecs, no tindríeu pecat, però ara dieu que veiem, per tant el vostre pecat roman.

10

En veritat, en veritat us dic: el que no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que hi puja per un altre lloc, aquell és un lladre i un bandoler, Però el que entra per la porta és el pastor de les ovelles. A aquest el porter li obre, i les ovelles escolten la seva veu, i crida les seves pròpies ovelles pel nom i les condueix fora. I quan treu fora les seves pròpies ovelles, va davant d'elles, i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu, A un estranger, però, no el seguiran, sinó que fugiràn d'ell, perquè no coneixen la veu dels estrangers. Aquesta paràbola la va dir Jesús, però aquells no van comprendre el significat del que els parlava. Va dir, doncs, altra vegada a ells Jesús: Amen, amen, us dic que jo sóc la porta de les ovelles. Tots els que van venir abans de mi són lladres i bandits, però les ovelles no els van escoltar. Jo soc la porta; si algú entra a través de mi, serà salvat, i entrarà i sortirà, i trobarà pastura. El lladre no ve sinó per robar i sacrificar i destruir; jo vaig

venir perquè tinguin vida i la tinguin en abundància. Jo sóc el bon pastor. El bon pastor posa la seva ànima per les ovelles. El treballador contractat, que no és pastor i del qual les ovelles no són pròpies, veu el llop que ve i deixa les ovelles i fuig, i el llop les agafa i dispersa les ovelles. Però el treballador contractat fuig, perquè és un treballador contractat i no li importen les ovelles. Jo sóc el bon pastor, i conec els meus i sóc conegut pels meus, Així com el pare em coneix i jo conec el pare, i poso la meva ànima per les ovelles. I jo tinc altres ovelles que no són d'aquest corral, i aquelles també les he de portar, i escoltaran la meva veu, i es farà un sol ramat, un sol pastor. Per això el Pare m'estima, perquè jo dono la meva ànima, per tal de tornar-la a prendre. Ningú me la pren, sinó que jo la dono per mi mateix, tinc autoritat per donar-la, i tinc autoritat per tornar-la a prendre, aquest manament el vaig rebre del meu pare. Divisió, per tant, va succeir altra vegada entre els jueus a causa d'aquestes paraules. Però molts d'ells deien: Té un demon i està boig, per què l'escolteu? Altres deien: aquestes paraules no són d'un posseït per un dimoni. Un dimoni no pot obrir els ulls dels cecs, oi?

Va passar llavors la dedicació a Jerusalem, i era hivern. I Jesús estava caminant pel temple, al pòrtic de Salomó. Els jueus, doncs, l'envoltaren i li deien: Fins quan ens prendràs l'ànima? Si tu ets el Crist, digues-nos-ho amb franquesa. Va respondre'ls Jesús: Us ho vaig dir i no ho creieu. Les obres que jo faig en nom del meu pare, aquestes testifiquen sobre mi. Però vosaltres no creieu, perquè no sou de les meves ovelles, tal com us vaig dir. Les meves ovelles senten la meva veu, i jo les conec, i em segueixen, I jo els dono vida eterna, i no pereixeran mai, i ningú no els arrabassarà de la meva mà. El meu pare, que m'ha donat, és més gran que tots, i ningú pot arrabatar de la mà del meu pare. Jo i el Pare som un. Els jueus, per tant, van tornar a agafar pedres per

apedegar-lo. Jesús els va respondre: Us he mostrat moltes obres bones del meu Pare; per quina d'aquestes obres m'apedregeu? Els jueus li van respondre dient: No t'apedreguem per cap obra bona, sinó per blasfèmia, i perquè tu, sent home, et fas a tu mateix Déu. Va respondre'ls Jesús: No està escrit a la vostra llei: Jo vaig dir: sou déus'? Si va dir déus a aquells cap als quals va venir la paraula de Déu, i l'escriptura no pot ser dissolta, A qui el pare va santificar i va enviar al món, vosaltres dieu que blasfemo perquè vaig dir: Sóc fill de Déu? Si no faig les obres del meu pare, no em cregueu, Si però ho faig, encara que no em cregueu a mi, creieu les obres, perquè sapiguen i cregueu que el Pare és en mi i jo en ell. Buscaven, per tant, agafar-lo altra vegada, i va sortir de les seves mans.

I va anar-se'n altra vegada més enllà del Jordà, cap al lloc on Joan baptitzava al principi, i va romandre allà. I molts van venir cap a ell i deien que Joan certament no va fer cap signe, però tot el que va dir Joan sobre aquest era veritable. I molts creien allà en ell.

11

Era però un home malalt, Llätzer de Betània, del poble de Maria i Marta, la seva germana. Però Maria era la que havia ungit el Senyor amb perfum i havia eixugat els seus peus amb els seus cabells, el germà de la qual, Llätzer, estava malalt. Per tant, les germanes van enviar a dir-li: Senyor, mira, aquell a qui estimes està malalt. Però en escoltar-ho, Jesús va dir: Aquesta malaltia no és per a la mort, sinó per a la glòria de Déu, perquè el Fill de Déu sigui glorificat a través d'ella. Però Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Com que va escoltar que estava malalt, llavors va romandre al lloc on era durant dos dies, Llavors, després d'això,

diu als deixebles: Anem cap a Judea altra vegada. Els deixebles li diuen: Rabí, ara els jueus cercaven d'apedegar-te, i tornes a anar-hi? Jesús va respondre: No són dotze les hores del dia? Si algú camina durant el dia, no ensopega, perquè veu la llum d'aquest món, Però si algú camina durant la nit, ensopega, perquè no té la llum en ell. Aquestes coses va dir, i després d'això els diu: Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit, però hi vaig per tal de despertar-lo. Van dir doncs els seus deixebles: Senyor, si s'ha adormit, se salvarà. Però Jesús havia parlat sobre la seva mort, mentre que aquells van pensar que parlava del son del dormir. Llavors, doncs, Jesús els va dir obertament: Llätzer ha mort, I m'alegro per vosaltres, perquè cregueu, ja que no hi era, però anem cap a ell. Va dir doncs Tomàs, l'anomenat Dídim, als companys deixebles: Anem també nosaltres per morir amb ell.

Quan va arribar, doncs, Jesús el va trobar ja feia quatre dies que estava a la tomba. Betània era prop de Jerusalem, a uns quinze estadis. I molts dels jueus havien vingut cap a Marta i Maria per consolar-les pel seu germà. La Marta, doncs, com va sentir que Jesús venia, va sortir a trobar-se amb ell, però Maria estava asseguda a casa. Va dir doncs la Marta a Jesús: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort. Però també ara sé que tot allò que demani a Déu, Déu t'ho donarà. Jesús li diu: El teu germà ressuscitarà. Marta li diu: Sé que ressuscitarà en la resurrecció, el darrer dia. Jesús li va dir: Jo sóc la resurrecció i la vida. El qui creu en mi, encara que mori, viurà, i tot el qui viu i creu en mi no morirà mai. Creus això? Ella li diu: Sí, Senyor, jo he cregut que tu ets el Crist, el Fill de Déu, el que ve al món. I havent dit aquestes coses, va anar-se'n i va cridar Maria, la seva germana, secretament, dient: El mestre és aquí i et crida. Aquella, quan ho va escoltar, s'aixeca ràpidament i ve cap a ell. Jesús no havia vingut encara al poble, sinó que era al lloc on Marta l'havia trobat.

Els jueus, per tant, que estaven amb ella a la casa i la consolaven, en veure que Maria es va aixecar ràpidament i va sortir, la van seguir, dient que anava a la tomba per plorar allà. Maria, doncs, quan va arribar on era Jesús, en veure'l va caure als seus peus dient-li: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort. Jesús, per tant, quan la va veure plorant i els jueus que havien vingut amb ella plorant, es va indignar en l'esperit i es va pertorbar a si mateix, i va dir: On l'heu posat? Li diuen: Senyor, vine i veu. Jesús va vessar llàgrimes. Deien, doncs, els jueus: Mira com l'estimava! Alguns d'ells, però, van dir: No va poder aquest, que va obrir els ulls del cec, fer que també aquest no morís? Jesús, doncs, altra vegada profundament commogut en si mateix, ve a la tomba. Era una cova, i una pedra jeia sobre ella. Jesús diu: Aixequem la pedra. Marta, la germana del mort, li diu: Senyor, ja fa pudor, perquè és el quart dia. Jesús li diu: No et vaig dir que si creus, veuràs la glòria de Déu? Van aixecar, doncs, la pedra on jeia el mort. Però Jesús va aixecar els ulls cap amunt i va dir: Pare, et dono gràcies perquè m'has escoltat. Jo però sabia que sempre m'escoltes, però ho vaig dir a causa de la multitud que estava al voltant, perquè creguin que tu m'has enviat. I havent dit aquestes coses, va cridar amb veu gran: Llätzer, vine fora! I el mort va sortir amb els peus i les mans lligats amb benes, i el seu rostre estava embolicat amb un drap. Jesús els diu: Desligueu-lo i deixeu-lo anar.

Molts dels jueus, doncs, els que havien vingut a veure Maria i havien vist el que Jesús havia fet, van creure en ell. Alguns d'ells, però, van anar cap als fariseus i els van dir el que Jesús va fer. Van reunir, per tant, els caps dels sacerdots i els fariseus en consell i deien: Què fem, perquè aquest home fa molts signes? Si el deixem anar així, tots creuran en ell, i vindran els romans i ens prendran el lloc i la nació. I un d'ells, Caifàs, que era gran sacerdot d'aquell

any, els va dir: Vosaltres no sabeu res, Ni considereu que ens és avantatjós que un home mori pel poble i que no pereixi la nació sencera. Això, però, no ho va dir per si mateix, sinó que, sent gran sacerdot d'aquell any, va profetitzar que Jesús estava a punt de morir per la nació, I no pas per la nació solament, sinó perquè també reuneixi en un els fills de Déu que estan escampats. Des d'aquell dia, doncs, van conspirar per matar-lo. Jesús, per tant, ja no caminava obertament entre els jueus, sinó que va marxar d'allà cap a la terra propera al desert, cap a una ciutat anomenada Efraïm, i allà passava el temps amb els seus deixebles. Era a prop, però, la Pasqua dels jueus, i molts van pujar a Jerusalem des de la terra abans de la Pasqua per purificar-se. Buscaven, doncs, Jesús i deien entre ells al temple, estant drets: Què us sembla? Que no vindrà a la festa? Però els caps dels sacerdots i els fariseus havien donat un manament perquè si algú sabia on era, ho informés, perquè el poguessin agafar.

12

Per tant, Jesús, sis dies abans de la Pasqua, va arribar a Betània, on era Llätzer, el mort que havia ressuscitat dels morts. Van fer, doncs, un sopar per a ell allà, i la Marta servia, però el Llätzer era un dels que estaven reclinats amb ell. Maria, doncs, havent pres una lliura d'ungüent de nard pur i costós, va ungir els peus de Jesús i va eixugar amb els seus cabells els peus d'ell, i la casa es va omplir de l'olor de l'ungüent. Diu doncs un dels seus deixebles, Judes Iscariot, fill de Simó, el que estava a punt de lliurar-lo, Per què aquest perfum no va ser venut per tres-cents denaris i donat als pobres? Va dir això, però, no perquè els pobres li preocupessin, sinó perquè era un lladre, i tenia la caixa dels diners i es quedava amb el que hi posaven. Va dir doncs Jesús: Deixa-la, ho ha guardat per al dia del meu enterrament. Els pobres

sempre els teniu amb vosaltres, però a mi no sempre em teniu. Va saber, doncs, una gran multitud dels jueus que ell era allà, i van venir no només a causa de Jesús, sinó també per veure Llätzer, a qui va ressuscitar dels morts. Els caps sacerdots van planejar, però, que també poguessin matar el Llätzer. que molts dels jueus anaven per ell i creien en Jesús

L'endemà, la gran multitud que havia vingut a la festa, havent escoltat que Jesús ve a Jerusalem, Van agafar les branques de les palmeres i van sortir a trobar-lo, i cridaven: Hosanna, beneït el qui ve en nom del Senyor, rei d'Israel. Però Jesús, havent trobat un ase jove, va seure sobre ell, tal com està escrit, No temis, filla de Sió, heus aquí que el teu rei ve assegut sobre un poltre d'ase.

Aquestes coses, però, no les van conèixer els seus deixebles al principi, però quan Jesús va ser glorificat, llavors van recordar que aquestes coses estaven escrites sobre ell, i aquestes coses li van fer. Testimoniava, doncs, la multitud que estava amb ell quan va cridar Llätzer fora de la tomba i el va ressuscitar d'entre els morts. Per això la multitud va sortir a trobar-lo, perquè havien escoltat que ell havia fet aquest senyal. Els fariseus, per tant, van dir entre ells: Veieu que no aconseguíu res? Mireu, el món sencer ha marxat darrere d'ell.

Eren però alguns grecs d'entre els que pujaven per adorar a la festa. Aquests, per tant, es van apropar a Filip, el de Betsaida de Galilea, i li demanaven dient: Senyor, volem veure Jesús. Ve Filip i ho diu a Andreu, i després Andreu i Filip ho diuen a Jesús, Però Jesús els va respondre dient: Ha arribat l'hora perquè el Fill de l'home sigui glorificat. Verament, verament us dic: si el gra de blat no cau a la terra i mor, roman sol; però si mor, porta molt fruit. El qui estima la seva ànima la perdrà, i el qui odia la seva ànima en

aquest món, la guardarà per a la vida eterna. Si algú em serveix, que em segueixi, i on jo sóc, allà també hi serà el meu servent, i si algú em serveix, el Pare l'honorarà. Ara la meva ànima està turbada, i què diré? Pare, salva'm d'aquesta hora. Però per això he vingut a aquesta hora. Pare, glorifica el teu nom. Va venir doncs una veu des del cel: l'he glorificat i el glorificaré altra vegada. La multitud, per tant, que estava allà i havia escoltat, deia que havia estat un tro; altres deien que un àngel li havia parlat. Va respondre Jesús i va dir: No ha estat aquesta veu per mi, sinó per vosaltres. Ara és el judici d'aquest món; ara el governant d'aquest món serà expulsat. I jo, si sóc aixecat de la terra, atrauré tothom cap a mi. Això, però, ho deia significant per quina mort estava a punt de morir. La multitud li va respondre: Nosaltres hem escoltat de la llei que el Crist roman per sempre, i com tu dius que és necessari que el Fill de l'Home sigui aixecat? Qui és aquest Fill de l'Home? Jesús els va dir doncs: Encara per poc temps la llum és amb vosaltres, camineu mentre teniu la llum, perquè la foscor no us agafi, i el que camina en la foscor no sap on va. Mentre tingueu la llum, creieu en la llum, perquè us convertiu en fills de llum. Aquestes coses va dir Jesús i, havent marxat, es va amagar d'ells.

Però malgrat que ell havia fet tants signes davant d'ells, no creien en ell, perquè la paraula del profeta Isaïes sigui complerta, la qual va dir: Senyor, qui ha cregut el nostre missatge? I el braç del Senyor a qui ha estat revelat? Per això no podien creure, perquè Isaïes va dir de nou, Ha encegat els seus ulls i ha endurit el seu cor, perquè no vegin amb els ulls i entenguin amb el cor i es converteixin, i jo els curaré.

Això va dir Isaïes quan va veure la seva glòria i va parlar sobre ell. No obstant això, tanmateix, molts dels governants van creure en ell, però a causa dels fariseus no ho confessaven, perquè no

fossin expulsats de la sinagoga. Perquè ells van estimar la glòria dels homes més que la glòria de Déu.

Jesús però va cridar i va dir: El que creu en mi no creu en mi, sinó en aquell que m'ha enviat, I el qui m'observa veu el qui m'ha enviat. Jo he vingut com a llum al món, perquè tot el qui creu en mi no romangui en la foscor. I si algú sent les meves paraules i no creu, jo no el jutjo, perquè no vaig venir per jutjar el món, sinó per salvar el món. El qui em rebutja i no pren les meves paraules, té el qui el jutja: la paraula que vaig pronunciar, aquella el jutjarà en el darrer dia. que jo de mi mateix no he parlat, sinó que el pare que m'ha enviat ell mateix m'ha donat manament sobre què digui i què parli I jo sé que el seu manament és vida eterna. Per tant, allò que jo parlo, tal com m'ha dit el Pare, així ho parlo.

13

Abans de la festa de la pasqua, sabent Jesús que havia arribat la seva hora perquè partís d'aquest món cap al pare, havent estimat els seus que estaven en el món, els va estimar fins al final. I havent tingut lloc el sopar, havent ja posat el diable al cor de Judes, fill de Simó Iscariot, que el traeixi, Sabent Jesús que el Pare li havia donat tot a les mans, i que havia sortit de Déu i anava cap a Déu, S'aixeca del sopar i deixa les vestidures, i havent pres una tovallola, se la va cenyir. Llavors llança aigua a la palangana i va començar a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola amb què estava cenyit. Ve doncs cap a Simó Pere, i aquell li diu: Senyor, tu em rentes els peus? Jesús va respondre i li va dir: Allò que jo faig, tu no ho saps ara, però ho sabràs després. Pere li diu: De cap manera em rentis els peus mai. Jesús li va respondre: Si no et rento, no tens part amb mi. Simon Pere li diu: Senyor, no solament els meus peus, sinó també les mans i el cap. Jesús li diu:

el qui s'ha rentat no té necessitat sinó de rentar-se els peus, però és net del tot, i vosaltres sou nets, però no tots. Sabia qui el traïa, per això va dir: no tots sou nets.

Quan, per tant, va rentar els seus peus i va agafar les seves vestidures, havent reclinat altra vegada, els va dir: Sabeu què us he fet? Vosaltres m'anomeneu el Mestre i el Senyor, i ho dieu bé, perquè ho sóc. Si doncs jo vaig rentar els vostres peus, el Senyor i el Mestre, també vosaltres heu de rentar els peus els uns dels altres. Us he donat exemple perquè, així com jo us he fet, també vosaltres ho feu. En veritat, en veritat us dic, no hi ha esclau més gran que el seu senyor, ni apòstol més gran que aquell qui l'ha enviat. Si sabeu aquestes coses, sou benaventurats si les feu. No parlo sobre tots vosaltres, jo conec qui vaig triar, però perquè l'escriptura sigui complerta, el que menja amb mi el pa va alçar contra mi el seu taló. Des d'ara us ho dic abans que passi, perquè quan passi cregueu que jo sóc. En veritat, en veritat us dic: qui rep aquell que jo envïi, em rep a mi, i qui em rep a mi, rep aquell que m'ha enviat.

Havent dit aquestes coses, Jesús va ser turbat en l'esperit, i va testificar i va dir: Amen, amen, us dic que un de vosaltres em lliurarà. Els deixebles, doncs, es miraven els uns als altres, desconcertats sobre de qui parlava. Hi havia un dels seus deixebles jaent al si de Jesús, a qui Jesús estimava, Simó Pere li fa un senyal per preguntar qui seria aquell del qual parla. Havent caigut aquell sobre el pit de Jesús, li diu: Senyor, qui és? Respon Jesús: Aquell és a qui jo, després de submergir el tros, el donaré. I després de submergir el tros, el dona a Judes, fill de Simó Iscariot. I després del bocí, llavors va entrar en aquell el satanàs. Jesús li diu doncs: El que fas, fes-ho més ràpidament. Però ningú dels qui eren reclinats va saber per què li va dir això. Alguns pensaven, ja

que Judes tenia la caixa dels diners, que Jesús li deia: compra allò que necessitem per a la festa, o que doni alguna cosa als pobres. Havant pres, doncs, el tros, aquell va sortir immediatament; era, però, de nit.

Quan va sortir, doncs, Jesús diu: Ara ha estat glorificat el Fill de l'home, i Déu ha estat glorificat en ell. Si Déu va ser glorificat en ell, i Déu el glorificarà en ell mateix, i immediatament el glorificarà. Fills petits, encara estic una mica amb vosaltres. Em cercareu, i com vaig dir als jueus que on jo vaig, vosaltres no podeu venir, també a vosaltres us ho dic ara. Un manament nou us dono perquè us estimeu els uns als altres, com jo us vaig estimar perquè també vosaltres us estimeu els uns als altres. En això coneixeran tots que sou deixebles meus, si teniu amor els uns als altres. Simó Pere li diu: Senyor, on vas? Jesús li va respondre: On jo vaig, no em pots seguir ara, però més tard em seguiràs. Pere li diu: Senyor, per què no puc seguir-te ara mateix? Donaré la meva ànima per tu. Jesús li va respondre: la teva ànima posaràs per mi? Verament, verament et dic: no cantarà el gall fins que m'hagis negat tres vegades.

14

Que no es pertorbi el vostre cor, creieu en Déu i creieu en mi. A la casa del meu pare hi ha moltes estades; si no fos així, us ho hauria dit. Vaig a preparar-vos un lloc. I si vaig i us preparo un lloc, vindré altra vegada i us prendré cap a mi mateix, perquè on sóc jo, també vosaltres sigueu. I vosaltres sabeu on vaig, i vosaltres sabeu el camí. Tomàs li diu: Senyor, no sabem on vas, i com podem saber el camí? Jesús li diu: Jo sóc el camí, la veritat i la vida; ningú no ve al Pare si no és a través de mi. Si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu pare. I des d'ara el

coneixeu i l'heu vist. Felip li diu: Senyor, mostra'ns el Pare i ens n'hi ha prou. Jesús li diu: Tant de temps estic amb vosaltres, i no m'has conegut, Felip? El que m'ha vist a mi ha vist el Pare, i com tu dius: mostra'ns el Pare? No creus que jo sóc en el Pare i el Pare és en mi? Les paraules que jo us parlo, no les parlo des de mi mateix, sinó que el Pare que roman en mi, ell mateix fa les obres. Creieu-me que jo sóc en el Pare i el Pare en mi; si no, almenys creieu-me per les obres mateixes. Verament, verament us dic: el qui creu en mi, les obres que jo faig, ell també les farà, i en farà de més grans que aquestes, perquè jo vaig cap al meu Pare. I el que demaneu en el meu nom, això faré, perquè el Pare sigui glorificat en el Fill. Si demaneu alguna cosa en el meu nom, jo ho faré.

Si m'ameu, gardeu els meus manaments. I jo preguntaré al Pare i us donarà un altre defensor, perquè romangui amb vosaltres per sempre. L'Esperit de la veritat, que el món no pot rebre, perquè no el veu ni el coneix, però vosaltres el coneixeu, perquè roman entre vosaltres i estarà en vosaltres. No us deixaré orfes, vinc vers vosaltres. Encara un poc i el món ja no em veurà, però vosaltres em veureu, perquè jo visc i vosaltres viureu. En aquell dia coneixereu que jo sóc en el meu pare i vosaltres en mi i jo en vosaltres. El que té els meus manaments i els guarda, aquell és el que m'estima, i el que m'estima serà estimat pel meu pare, i jo l'estimaré i em mostraré a ell. Judes, no l'Isariot, li diu: Senyor, i què ha passat que estàs a punt de revelar-te a nosaltres i no al món? Jesús va respondre i li va dir: Si algú m'estima, guardarà la meua paraula, i el meu pare l'estimarà, i vindrem cap a ell i farem estada amb ell. El que no m'estima no guarda les meves paraules, i la paraula que escolteu no és meua, sinó del pare que m'ha enviat.

Aquestes coses us he dit mentre romania amb vosaltres, Però l'advocat, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en el meu nom, aquell

us ensenyarà tot i us recordarà tot el que us vaig dir. Pau us deixo, la meva pau us dono, no com el món la dóna, jo us la dono. Que no es turbi el vostre cor ni tingui por. Vau sentir que jo us vaig dir: Me'n vaig i vinc cap a vosaltres. Si m'estimàveu, us hauríeu alegrat que vaig dir: Vaig cap al Pare, perquè el Pare meu és més gran que jo. I ara us ho he dit abans que passi, perquè quan passi cregueu. Ja no parlaré gaire amb vosaltres, perquè ve el governant del món i en mi no té res. Però perquè el món sàpiga que estimo el Pare, i tal com el Pare m'ha manat, així faig. Aixequen-vos, anem d'aquí.

15

Jo sóc la vinya veritable, i el meu pare és el pagès. Tota branca en mi que no porta fruit, la pren, i tota la que porta fruit, la neteja, perquè porti més fruit. Ja sou nets a causa de la paraula que us he dit. Romangueu en mi, i jo en vosaltres. Així com la branca no és capaç de portar fruit per si mateixa, si no roman en la vinya, així tampoc vosaltres, si no romangueu en mi. Jo sóc la vinya, vosaltres sou les branques. El que roman en mi i jo en ell, aquest porta molt fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú no roman en mi, va ser llançat fora com el sarment i es va assecar, i els recullen i els llancen al foc, i crema. Si romaneu en mi i les meves paraules romanen en vosaltres, allò que vulgueu demaneu-ho, i us serà concedit. En això va ser glorificat el meu pare: que porteu molt fruit i us convertiu en deixebles meus. Com el Pare m'ha estimat, jo també us he estimat a vosaltres; romangueu en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, romandreu en el meu amor, així com jo he guardat els manaments del meu pare i romanc en el seu amor. Aquestes coses us he dit perquè la meva joia romanguí en vosaltres i la vostra joia sigui completa. Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat. Ningú té un amor més gran que aquest, que algú posi

la seva ànima pels seus amics. Vosaltres sou amics meus si feu tot allò que jo us comando. Ja no us dic esclaus, perquè l'esclau no sap què fa el seu senyor, però us he dit amics, perquè tot allò que vaig escoltar del meu pare us ho he fet conèixer. No vosaltres em vau triar a mi, sinó jo us vaig triar a vosaltres, i us vaig col·locar perquè aneu i porteu fruit, i el vostre fruit romanguí, perquè el que demaneu al Pare en el meu nom, us ho doni. Aquestes coses us comando perquè us estimeu els uns als altres.

Si el món us odia, sabeu que m'ha odiat a mi primer que a vosaltres. Si fóssiu del món, el món estimaria el seu propi, però com que no sou del món, sinó que jo us vaig triar del món, per això el món us odia. Recordeu la paraula que jo us vaig dir: no és l'esclau més gran que el seu senyor. Si a mi em van perseguir, també a vosaltres us perseguiran; si la meua paraula van guardar, també la vostra guardaran. Però totes aquestes coses us faran a causa del meu nom, perquè no coneixen el qui m'ha enviat. Si no hagués vingut i hagués parlat amb ells, no tindrien pecat, però ara no tenen excusa pel seu pecat. El que m'odia, odia també el meu pare. Si no hagués fet entre ells les obres que ningú altre ha fet, no tindrien pecat, però ara han vist i han odiat tant a mi com al meu pare. Però perquè es compleixi la paraula escrita en la seva llei: que em van odiar sense motiu. Quan però vingui el Defensor que jo us enviaré del Pare, l'Esperit de la veritat que procedeix del Pare, aquell testificarà sobre mi. I vosaltres també doneu testimoni, perquè des del començament esteu amb mi.

16

Aquestes coses us he dit perquè no us escandalitzeu. Us expulsaran, però ve l'hora en què tot el que us hagi matat pensi que ofereix servei a Déu. I això ho faran, perquè no van conèixer el

Pare ni a mi. Però us he dit aquestes coses perquè quan arribi l'hora, us en recordeu que jo us ho vaig dir. Aquestes coses, però, no us les vaig dir des del començament, perquè jo era amb vosaltres. Ara però vaig cap al que m'ha enviat, i ningú de vosaltres em pregunta on vaig. Però perquè us he dit aquestes coses, la pena us ha omplert el cor. Però jo us dic la veritat: us és avantatjós que jo me'n vagi. Perquè si jo no me'n vaig, el defensor no vindrà cap a vosaltres; però si vaig, l'enviaré cap a vosaltres. I aquell, havent vingut, reprovarà el món sobre el pecat i sobre la justícia i sobre el judici. Concernent el pecat, certament, perquè no creuen en mi, Sobre la justícia, però, que vaig cap al meu pare i ja no em veieu, Però pel que fa al judici, que el governant d'aquest món ha estat jutjat. Encara tinc moltes coses a dir-vos, però no sou capaços de suportar-les ara mateix. Quan vingui aquell, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap a tota la veritat, perquè no parlarà per si mateix, sinó que parlarà tot allò que escolti, i us anunciarà les coses venidores. Aquell em glorificarà, perquè prendrà del meu i us ho anunciarà. Tot el que té el Pare és meu, per això vaig dir que prendrà del meu i us ho anunciarà. D'aquí a poc no em veureu, i altra vegada d'aquí a poc em veureu, perquè jo vaig cap al Pare. Van dir, doncs, alguns dels seus deixebles els uns als altres: Què és això que ens diu: D'aquí a poc no em veureu, i de nou d'aquí a poc em veureu, i perquè jo vaig cap al Pare? Deien doncs: Això què és, el que diu el poc de temps'? No sabem de què parla. Jesús sabia, doncs, que volien preguntar-li, i els va dir: Sobre això cerqueu entre vosaltres perquè vaig dir: Un poc i no em veureu, i altra vegada un poc i em veureu? En veritat, en veritat us dic que vosaltres plorareu i us lamentareu, però el món es rejoirà; vosaltres us entristireu, però la vostra pena es convertirà en goig. La dona, quan dóna a llum, té dolor perquè ha arribat la seva hora, però quan dóna a llum el nen, ja no recorda l'aflicció a causa de la joia perquè ha nascut un home al món. I vosaltres, doncs, teniu

dolor ara, però us veuré altra vegada i el vostre cor s'alegrarà, i ningú us prendrà la vostra joia. I en aquell dia no em demaneu res, verament, verament us dic que tot allò que demanar al Pare en el meu nom, us ho donarà. Fins ara no heu demanat res en el meu nom; demaneu i rebreu, perquè la vostra joia sigui completa. Aquestes coses us he parlat en paràboles, però ve l'hora quan ja no us parlaré en paràboles, sinó que us anunciaré amb franquesa sobre el Pare. En aquell dia demanarà en el meu nom, i no us dic que jo demanarà al Pare sobre vosaltres, Ell mateix el pare us estima, perquè vosaltres m'heu estimat a mi, i heu cregut que jo vaig sortir de Déu. Vaig sortir del Pare i he vingut al món; altra vegada deixo el món i vaig cap al Pare. Els seus deixebles li diuen: Mira, ara parles obertament i no dius cap proverbi. Ara sabem que ho saps tot i no tens necessitat que algú et pregunti. Per això creiem que vas sortir de Déu. Va respondre'ls Jesús: Ara creieu? Heus aquí que ve l'hora, i ara ha vingut, perquè sigueu escampats cadascú cap als seus i em deixeu sol, i no estic sol, perquè el Pare és amb mi. Aquestes coses us he dit perquè tingueu pau en mi. En el món tindreu tribulació, però tingueu coratge: jo he vençut el món.

17

Aquestes coses va dir Jesús, i va aixecar els ulls cap al cel i va dir: Pare, ha arribat l'hora, glorifica el teu fill, perquè també el teu fill et glorifiqui, Tal com li vas donar autoritat sobre tota carn, perquè doni vida eterna a tots els que li has donat. Aquesta és la vida eterna: que et coneguïn a tu, l'únic Déu veritable, i a Jesús Crist, a qui vas enviar. Jo et vaig glorificar sobre la terra, vaig completar el treball que m'has donat per fer, I ara glorifica'm tu, pare, al teu costat amb la glòria que jo tenia abans que el món existís al teu costat. He manifestat el teu nom als homes que m'has

donat del món. Eren teus i me'ls has donat, i han guardat la teva paraula. Ara han conegut que tot el que m'has donat ve de tu, Perquè les paraules que tu m'has donat les he donat a ells, i ells les van rebre, i van conèixer veritablement que jo vaig sortir de tu, i van creure que tu m'has enviat. Jo demano sobre ells, no demano sobre el món, sinó sobre aquells que m'has donat, perquè són teus, I tot el meu és teu i el teu és meu, i he estat glorificat en ells. I jo ja no estic en el món, i aquests estan en el món, i jo vinc cap a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom que m'has donat, perquè siguin un així com nosaltres. Quan jo era amb ells en el món, jo els vigilava en el teu nom, als quals tu m'has donat els vaig guardar, i ningú d'ells va perir sinó el fill de la destrucció, perquè l'escriptura fos complerta. Ara però vinc cap a tu, i parlo aquestes coses en el món perquè tinguin la meva alegria complerta en ells. Jo els he donat la teva paraula, i el món els va odiar, perquè no són del món, així com jo no sóc del món. No demano que els llevi del món, sinó que els guardis del mal. Del món no són, així com jo no sóc del món. Consagra'ls en la teva veritat, la teva paraula és veritat. Així com tu em vas enviar al món, jo també els vaig enviar al món. I per ells jo em santifico, perquè ells també siguin santificats en la veritat. No demano solament sobre aquests, sinó també sobre els qui creuen en mi a causa de la seva paraula, Perquè tots siguin un, com tu, pare, en mi i jo en tu, perquè també ells siguin un en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. I jo la glòria que tu m'has donat els he donat a ells, perquè siguin un com nosaltres som un, Jo en ells i tu en mi, perquè siguin perfeccionats en un, i perquè el món conegui que tu m'has enviat i els has estimat com m'has estimat a mi. Pare, vull que aquells que m'has donat siguin amb mi allà on jo sóc, perquè vegin la meva glòria que m'has donat, ja que em vas estimar abans de la fundació del món. Pare just, el món no et va conèixer, però jo et vaig conèixer, i aquests van conèixer que tu m'has enviat. I els he

fet conèixer el teu nom i el farà conèixer, perquè l'amor amb què tu m'has estimat sigui en ells, i jo en ells.

18

Després d'haver dit aquestes coses, Jesús va sortir amb els seus deixebles més enllà del torrent dels Cedron, on hi havia un jardí, al qual va entrar ell i els seus deixebles. Però Judes, el que el lliurava, també coneixia el lloc, perquè sovint Jesús s'havia reunit allà amb els seus deixebles. Per tant, Judes, havent pres la cohort i assistents dels caps sacerdots i dels Fariseus, ve allà amb torxes, llànties i armes. Jesús, doncs, sabent totes les coses que venien sobre ell, va sortir i els va dir: Qui cerqueu? Li respongueren: Jesús el Natzarè. Jesús els diu: Jo sóc. I Judes, el qui el lliurava, també estava amb ells. Quan, per tant, els va dir Jo sóc, van retrocedir i van caure a terra. Altra vegada, doncs, els va preguntar: A qui busqueu? I ells van dir: Jesús el Natzarè. Jesús va respondre: Us vaig dir que jo sóc. Si, per tant, em cerqueu a mi, deixeu que aquests se'n vagin. Perquè es complís la paraula que va dir: Aquells que m'has donat, no en vaig perdre cap. Simó Pere, per tant, tenint una espasa, la va treure i va colpejar l'esclau del gran sacerdot i li va tallar l'orella dreta; i el nom de l'esclau era Malcus. Va dir doncs Jesús a Pere: Llança l'espasa a la beina. La copa que m'ha donat el Pare, no l'he de beure?

La cohort, per tant, i el comandant i els assistents dels jueus van agafar Jesús i el van lligar. I el van conduir cap a Anàs primer, perquè era sogre de Caifàs, qui era el gran sacerdot d'aquell any. Era però Caifàs el que havia aconsellat als jueus que era convenient que un home perís pel poble. Però Simó Pere i l'altre deixeble seguien Jesús. Aquell deixeble era conegut del gran sacerdot, i va entrar amb Jesús al pati del gran sacerdot, Però Pere

estava fora, a la porta. Llavors el deixeble, aquell altre que era conegut del gran sacerdot, va sortir i va parlar amb la portera, i va fer entrar Pere. Doncs la portera diu a Pere: No ets tu també dels deixebles d'aquest home? Aquell diu: No ho sóc. Estaven drets els esclaus i els assistents, havent fet un foc de carbó perquè feia fred, i s'escalfaven; i el Pere estava amb ells, dret i escalfant-se. El gran sacerdot, per tant, va preguntar a Jesús sobre els seus deixebles i sobre el seu ensenyament. Va respondre-li Jesús: Jo he parlat obertament al món, jo sempre he ensenyat a la sinagoga i al temple, on sempre es reuneixen els jueus, i en secret no he dit res. Per què em preguntes? Pregunta als qui han escoltat què els vaig dir; mira, aquests saben el que vaig dir. Però quan ell va dir aquestes coses, un dels assistents que estava al costat va donar un cop a Jesús, dient: Així respon al gran sacerdot? Va respondre-li Jesús: Si he parlat malament, testifica sobre el mal; però si bé, per què em colpeges? Anna el va enviar lligat a Caifàs, el gran sacerdot. Era però en Simon Pere dret i escalfant-se. Li van dir doncs: No ets tu també un dels seus deixebles? Va negar, doncs, aquell i va dir: No ho sóc. Diu un dels esclaus del gran sacerdot, que era parent d'aquell a qui Pere va tallar l'orella: No et vaig veure jo al jardí amb ell? Altra vegada, doncs, Pere va negar, i immediatament un gall va cantar.

Porten, doncs, Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de matí, i ells no van entrar al pretori perquè no es contaminessin, sinó per poder menjar la Pasqua. Va sortir, doncs, Pilat cap a ells i va dir: Quina acusació porteu contra aquest home? Van respondre i li van dir: Si aquest no fos un malfactor, no te l'hauríem lliurat. Pilat els va dir doncs: Preneu-lo vosaltres i jutgeu-lo segons la vostra llei. Els jueus li van dir doncs: A nosaltres no ens és permès matar ningú, perquè es complís la paraula que Jesús havia dit, indicant de quina mort havia de morir. Pilat, doncs, entrà altra vegada al

pretori i cridà Jesús i li digué: Ets tu el rei dels jueus? Jesús li respongué: Dius això tu mateix o altres t'ho han dit sobre mi? Va respondre Pilat: Segurament no sóc jo jueu? La teva nació i els caps dels sacerdots et van lliurar a mi. Què has fet? Jesús va respondre: El meu regne no és d'aquest món. Si el meu regne fos d'aquest món, els meus assistents haurien lluitat perquè no fos lliurat als jueus. Però ara el meu regne no és d'aquí. Va dir doncs Pilat a ell: Per tant, ets tu rei? Va respondre Jesús: Tu dius que jo sóc rei. Jo per a això he nascut i per a això he vingut al món, perquè doni testimoni de la veritat. Tot el que és de la veritat escolta la meua veu. Pilat li diu: què és la veritat? I havent dit això, va sortir altra vegada cap als jueus i els diu: jo no hi trobo cap culpa. És però costum vostre que us alliberi un en la pasqua, voleu doncs que us alliberi el rei dels jueus? Van cridar, doncs, altra vegada tots dient: No aquest, sinó Barrabàs. I Barrabàs era un lladre.

19

Aleshores, doncs, Pilat va prendre Jesús i el va assotar. I els soldats, havent teixit una corona d'espines, la van posar al seu cap, i el van vestir amb un vestit de porpra I deien: Salve, el rei dels jueus!, i li donaven cops. Va sortir, doncs, altra vegada fora Pilat i els diu: Veieu, us el porto fora perquè sapigueu que no trobo en ell cap causa. Va sortir, doncs, Jesús fora portant la corona d'espines i el vestit de porpra, I els diu: Veu l'home. Quan, per tant, el van veure els caps dels sacerdots i els assistents, van cridar dient: Crucifica'l, crucifica'l. Pilat els diu: Preneu-lo vosaltres i crucifiqueu-lo, perquè jo no trobo en ell cap causa. Els jueus li respongueren: Nosaltres tenim una llei, i segons la nostra llei ha de morir, perquè es va fer fill de Déu. Quan, per tant, Pilat va escoltar aquesta paraula, va témer més, I va entrar al pretori altra

vegada i diu a Jesús: D'on ets tu? Però Jesús no li va donar resposta. Pilat, doncs, li diu: No em parles a mi? No saps que tinc autoritat per crucificar-te i tinc autoritat per alliberar-te? Va respondre Jesús: No tenies cap autoritat sobre mi, si no t'havia estat donat des de dalt; a causa d'això, el que m'està lliurant a tu té un pecat més gran. A partir d'això, Pilat buscava alliberar-lo, però els jueus cridaven dient: Si alliberes aquest, no ets amic del Cèsar. Tot el que es fa rei a si mateix s'oposa al Cèsar. Per tant, Pilat, havent escoltat aquesta paraula, va conduir Jesús fora, i va seure sobre la plataforma en un lloc anomenat Paviment de Pedra, i en hebreu Gabbatà. Era la preparació de la pasqua, i l'hora era com la sisena, i diu als jueus: Mireu el vostre rei. Però ells van cridar: Fora, fora, crucifica'! Pilat els diu: Crucificaré el vostre rei? Els caps dels sacerdots van respondre: No tenim més rei que Cèsar. Llavors, doncs, el va lliurar a ells perquè fos crucificat.

Van rebre, doncs, Jesús i el van portar, i portant la seva creu va sortir cap al lloc dit del crani, que es diu en hebreu Gòlgota. On el van crucificar, i amb ell altres dos, un d'aquí i un d'aquí, i al mig Jesús. Pilat escriví també un títol i el posà sobre la creu; hi havia escrit: Jesús el Natzarè, el rei dels Jueus. Per tant, molts dels jueus van llegir aquest títol, perquè el lloc on va ser crucificat Jesús era prop de la ciutat, i estava escrit en hebreu, en grec i en llatí. Deien, doncs, a Pilat els caps dels sacerdots dels jueus: No escriguis El rei dels jueus, sinó que aquell va dir: Sóc rei dels jueus. Va respondre Pilat: El que he escrit, he escrit.

Els soldats, per tant, quan van crucificar Jesús, van agafar les seves vestidures i van fer quatre parts, una part per a cada soldat, i la túnica; però la túnica era sense costures, teixida de dalt a baix per complet. Van dir doncs els uns als altres: No l'esquincem, sinó tirem sorts sobre ell per veure de qui serà, perquè s'complís

l'Escriptura que diu: Van repartir-se les meves vestidures entre ells, i sobre la meva roba van tirar a sorts.

Els soldats, doncs, van fer aquestes coses. Però estaven dempeus al costat de la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria la de Clopàs i Maria Magdalena. Jesus, doncs, havent vist la mare i el deixeble que estimava al seu costat, diu a la seva mare: Dona, mira el teu fill. Llavors diu al deixeble: Mira la teva mare. I des d'aquella hora el deixeble la va acollir a casa seva. Després d'això, sabent Jesús que tot ja s'havia complert, perquè s'acomplís l'Escriptura, diu: Tinc set. Un vas ple de vinagre jeia allà; ells, però, van omplir una esponja de vinagre i, havent-la posat al voltant d'un hisop, la van portar a la seva boca. Quan Jesús va prendre el vinagre, va dir: S'ha complert, i inclinant el cap va lliurar l'esperit.

Els jueus, per tant, perquè els cossos no romanguessin sobre la creu en el dissabte, ja que era la preparació, doncs era gran el dia d'aquell dissabte, van demanar a Pilat que els trenquessin les cames i els retiressin. Van venir doncs els soldats, i van trencar les cames del primer i de l'altre que havia estat crucificat amb ell, Però quan van arribar a Jesús, com van veure que ja havia mort, no li van trencar les cames, Però un dels soldats li va perforar el costat amb una llança, i immediatament en va sortir sang i aigua. I el que ha vist ha testificat, i el seu testimoni és veritable, i aquell sap que diu coses vertaderes, perquè vosaltres també cregueu. Va succeir doncs aquestes coses perquè l'escriptura fos complerta: no li serà trencat cap os. I una altra vegada una altra escriptura diu: veuran cap a qui van traspasar.

Després d'aquestes coses, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús, però amagat a causa de la por dels jueus, va demanar a

Pilat que pogués endur-se el cos de Jesús, i Pilat ho va permetre. Va venir doncs i va recollir el cos de Jesús. Però també vingué Nicodem, el que havia vingut cap a Jesús de nit la primera vegada, portant una barreja de mirra i àloe d'unes cent lliures. Van prendre, doncs, el cos de Jesús i el van embolicar en teles de lli amb les espècies aromàtiques, tal com és costum entre els jueus d'enterrar. Hi havia però en el lloc on va ser crucificat un jardí, i en el jardí una tomba nova, en la qual encara no havia estat col·locat ningú. Allà doncs, a causa de la preparació dels jueus, perquè la tomba era a prop, van col·locar Jesús.

20

El primer dia de la setmana, Maria Magdalena ve de matí, quan encara era fosc, cap a la tomba, i veu la pedra llevada de la tomba. Corre doncs i ve cap a Simó Pere i cap a l'altre deixeble a qui estimava Jesús, i els diu: Han agafat el Senyor de la tomba, i no sabem on l'han posat. Va sortir, doncs, en Pere i l'altre deixeble i anaven cap a la tomba. Corrien però els dos junts, i l'altre deixeble va córrer més ràpidament que Pere i va arribar primer a la tomba, i havent-se abaixat veu els teles de lli que jaïen, però no va entrar. Ve, doncs, Simó Pere seguint-lo, i va entrar a la tomba i veu les teles de lli estirades. I el sudari, que era sobre el seu cap, no jeia amb els teixits de lli, sinó a part, enrotllat en un lloc. Aleshores doncs va entrar també l'altre deixeble, el que havia arribat primer a la tomba, i va veure i va creure. Encara no sabien l'escriptura que era necessari que ell ressuscités dels morts. Els deixebles, doncs, van tornar altra vegada cap a casa seva. Maria, però, estava dreta davant la tomba, plorant, a fora. Com que plorava, es va inclinar cap a dins de la tomba i veu dos missatgers vestits de blanc asseguts, un al cap i un als peus, on jeia el cos de Jesús. I aquells li diuen: Dona, per què plores? Ella els diu: Perquè

s'han endut el meu Senyor i no sé on l'han posat. I havent dit aquestes coses, es va girar cap enrere i veu Jesús dret, però no sabia que era Jesús. Jesús li diu: Dona, per què plores? Qui cerques? Ella, pensant que era el jardiner, li diu: Senyor, si tu te l'has endut, digues-me on l'has posat i jo me l'enduria. Jesús li diu: Maria. Ella, girant-se, li diu: Rabboni, que vol dir mestre. Diu a ella el Jesús, no meu tocar Ve Maria Magdalena anunciant als deixebles que ha vist el Senyor, i que ell li ha dit aquestes coses.

Essent doncs vespre aquell dia, el primer dels dissabtes, i estant les portes tancades on eren els deixebles reunits a causa de la por dels jueus, vingué Jesús i es posà al mig, i els diu: Pau a vosaltres. I havent dit això, els va mostrar les mans i el costat seu. Els deixebles es van alegrar, doncs, en veure el Senyor. Va dir, doncs, Jesús altra vegada a ells: Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat, jo també us envio. I havent dit això, va bufar i els diu: Rebeu l'Esperit Sant, Si perdoneu els pecats d'alguns, els són perdonats; si els reteniu d'alguns, han estat retinguts.

Tomàs, però, un dels dotze, l'anomenat Bessó, no era amb ells quan va venir Jesús. Els altres deixebles, doncs, li deien: Hem vist el Senyor. Però ell els va dir: Si no veig a les seves mans la marca dels claus, i poso el meu dit a la marca dels claus, i poso la meva mà al seu costat, no creuré. I vuit dies després, altra vegada els seus deixebles eren a dins i Tomàs amb ells. Ve Jesús, estant les portes tancades, i es va posar al mig i va dir: Pau a vosaltres. Llavors diu a Tomàs: Porta el teu dit aquí i mira les meves mans, i porta la teva mà i posa-la al meu costat, i no siguis incrèdul, sinó fidel. I Tomàs va respondre i li va dir: el meu Senyor i el meu Déu. Jesús li diu: perquè m'has vist, has cregut; benaventurats els qui no han vist i han cregut.

Molts altres signes va fer Jesús davant dels seus deixebles, els quals no estan escrits en aquest llibre, Aquestes coses, però, han estat escrites perquè cregueu que Jesús és el Crist, el Fill de Déu, i perquè, creient, tingueu vida en el seu nom.

21

Després d'aquestes coses, Jesús es va revelar altra vegada als deixebles vora el mar de Tiberíades, i es va revelar així. Eren junts Simó Pere, i Tomàs l'anomenat Dídim, i Natanael el de Canà de Galilea, i els fills de Zebedeu, i dos altres dels seus deixebles. Simó Pere els diu: Vaig a pescar. Li diuen: Nosaltres també venim amb tu. Van sortir i van embarcar al vaixell immediatament, i aquella nit no van agafar res. Quan ja s'havia fet de dia, Jesús es va posar dret a la platja, però els deixebles no sabien que era Jesús. Jesús els diu doncs: Nens, no teniu cap peix? Li van respondre: No. Però ell els va dir: Llanceu la xarxa cap a la part dreta del vaixell, i trobareu. Van llançar-la, doncs, i ja no van ser capaços d'arrossegat-la a causa de la multitud de peixos. Diu, per tant, aquell deixeble a qui Jesús estimava, a Pere: És el Senyor. Simó Pere, per tant, havent escoltat que era el Senyor, es va cenyir la peça de vestir exterior, perquè estava nu, i es va llançar a la mar, Els altres deixebles van venir amb el barquet, perquè no eren lluny de la terra, sinó a uns dos-cents colzes, arrossegant la xarxa amb els peixos. Quan van desembarcar a terra, veuen un foc de carbó encès amb peix col·locat damunt i pa. Jesús els diu: Porteu dels peixos que heu pescat ara. Va pujar Simó Pere i va arrossegar la xarxa sobre la terra, plena de peixos grans, cent cinquanta-tres, i tot i ser-ne tants, la xarxa no es va esquinçar. Jesús els diu: Veniu a esmorzar. Però cap dels deixebles no gosava preguntar-li Tu qui ets?, sabent que era el Senyor. Ve doncs Jesús i pren el pa i els el dóna, i el peix igualment. Això ja era la tercera vegada que Jesús

es va manifestar als seus deixebles havent ressuscitat d'entre els morts.

Quan, per tant, havien esmorzat, Jesús diu a Simon Pere: Simon de Jonàs, m'estimes més que aquests? Li diu: Sí, Senyor, tu saps que t'estimo. Li diu: Alimenta els meus anyells. Li diu altra vegada per segona vegada: Simó de Jonàs, m'estimes? Li diu: Sí, Senyor, tu saps que t'estimo. Li diu: Pastura les meves ovelles. Li diu per tercera vegada: Simó de Jonàs, m'estimes? Pere es va entristir perquè li va dir per tercera vegada: M'estimes? I li va dir: Senyor, tu ho saps tot, tu coneixes que t'estimo. Jesús li diu: Pastura les meves ovelles. Verdaderament, verdaderament et dic: quan eres més jove, tu mateix et cenyies i caminaves on volies, però quan envelleixis, estiràs les teves mans, i un altre et cenyirà i et portarà on no vols. Això, però, ho va dir per indicar amb quina mort glorificaria Déu. I després d'haver dit això, li diu: Segueix-me. Havent-se girat, Pere veu el deixeble que Jesús estimava seguint-lo, aquell que també es va reclinar al sopar sobre el seu pit i va dir: Senyor, qui és el que et lliura? Havent vist aquest, el Pere diu a Jesús: Senyor, i aquest què? Jesús li diu: Si vull que ell romangui fins que jo vingui, què t'importa a tu? Tu segueix-me. Va sortir, doncs, aquesta paraula entre els germans que aquell deixeble no moria, i Jesús no li va dir que no moria, sinó: si vull que ell romangui fins que jo vingui, què t'importa a tu?

Aquest és el deixeble que testimfica sobre aquestes coses i que les ha escrites, i sabem que el seu testimoni és veritable. Hi ha també moltes altres coses que va fer Jesús, les quals, si s'escriguessin una per una, penso que ni el món mateix podria contenir els llibres escrits. Amén.

Gènesi

1

Al començament, Déu va fer el cel i la terra. La terra, però, era invisible i sense forma, i la foscor era damunt de l'abisme, i l'esperit de Déu era portat damunt de l'aigua. I Déu va dir: Que es faci la llum, i es va fer la llum. I Déu va veure la llum, que era bona, i Déu va separar entre la llum i la foscor. I Déu va anomenar la llum dia, i la foscor va anomenar-la nit. I va caure el vespre, i va arribar el matí: dia primer.

I Déu va dir: Que hi hagi un firmament enmig de l'aigua, i que separi les aigües de les aigües, i així va ser. I Déu va fer el firmament, i Déu va separar entre l'aigua que era sota del firmament i l'aigua que era sobre del firmament. I Déu va anomenar el firmament cel, i Déu va veure que era bo, i va caure el vespre, i va arribar el matí, dia segon.

I va dir Déu: que sigui reunida l'aigua que hi ha sota el cel en una sola reunió, i que aparegui la terra seca. I va esdevenir així, i va ser reunida l'aigua que hi ha sota el cel en les seves reunions, i va aparèixer la terra seca. I Déu va anomenar la terra seca, terra, i les masses d'aigües les va anomenar mars, i Déu va veure que era bo. I va dir Déu: Que broti la terra herba d'herba, semblant llavor segons el seu gènere i segons la seva semblança, i arbre fructífer produint fruit, del qual la seva llavor estigui en ell segons el seu gènere sobre la terra. I va succeir així. I la terra va produir herba que escampa llavor segons la seva espècie i segons la seva semblança, i arbre fructífer que fa fruit, del qual la llavor està en ell segons la seva espècie sobre la terra, i Déu va veure que era bo. I va esdevenir-se vespre, i va esdevenir-se matí, dia tercer.

I Déu va dir: Que es facin llums en el firmament del cel per il·luminar la terra, per separar el dia de la nit, i que serveixin com a signes, per marcar les estacions, els dies i els anys. I que siguin llums en el firmament del cel, de manera que donin llum sobre la terra, i va passar així. I Déu va fer els dos grans llums: el llum gran per regir el dia, i el llum menor per regir la nit, i els estels. I Déu els va col·locar en el firmament del cel per a donar llum sobre la terra, i per governar el dia i la nit, i per separar entre la llum i la foscor, i Déu va veure que era bo. I va esdevenir-se vespre i va esdevenir-se matí, el quart dia.

I Déu va dir: Que les aigües produeixin éssers vius que s'arrosseguen, i ocells que volin sobre la terra sota el firmament del cel, i així va ser. I Déu va fer les grans criatures marines, i tota ànima d'animals reptants que les aigües van treure segons les seves espècies, i tot ocell alat segons la seva espècie, i Déu va veure que eren bones. I Déu els va beneir dient: Creixeu i multipliqueu-vos, ompliu les aigües dels mars, i que els ocells es multipliquin sobre la terra. I va ser vespre i va ser matí, dia cinquè.

I Déu va dir: Que la terra produeixi ànima vivent segons la seva espècie, animals de quatre potes, i coses que s'arrosseguen, i bèsties de la terra segons la seva espècie, i va passar així. I Déu va fer les bèsties de la terra segons la seva espècie, i els ramats segons la seva espècie, i tots els rèptils de la terra segons la seva espècie, i Déu va veure que era bo.

I Déu va dir: Fem l'home segons la nostra imatge i segons la nostra semblança, i que dominin els peixos del mar, i els ocells del cel, i el bestiar, i tota la terra, i tots els rèptils que s'arrosseguen sobre la terra. I Déu va fer l'home, segons la imatge de Déu el va fer, mascle i femella els va fer. I Déu els va beneir, dient: Creixeu i

multipliqueu-vos, i ompliu la terra, i domineu-la, i governeu els peixos de la mar, i els ocells del cel, i tots els ramats, i tota la terra, i tots els rèptils que s'arrosseguen sobre la terra. I Déu va dir: Heus aquí, us he donat tota herba que dóna llavor, la qual és sobre tota la terra, i tot arbre que té en si mateix fruit de llavor sembradora; us serà per a menjar. I a totes les bèsties de la terra, i a tots els ocells del cel, i a tota cosa que repti sobre la terra, la qual té en si mateixa ànima de vida, i tota herba verda per a menjar, i va esdevenir així. I Déu va veure totes les coses que havia fet, i heus aquí que eren molt bones, i va esdevenir vespre, i va esdevenir matí, el sisè dia.

2

I es van completar el cel i la terra, i tot el seu món.

I Déu completà en el dia sisè les seves obres que havia fet, i descansà el dia setè de totes les seves obres que havia fet. I Déu beneí el dia setè i el consagrà, perquè en aquest descansà de totes les seves obres que Déu havia començat a fer.

Aquest és el llibre de la generació del cel i la terra, quan va succeir, el dia que el Senyor Déu va fer el cel i la terra. I tota la verdor del camp abans d'esdevenir-se sobre la terra, i tota l'herba del camp abans de brotar, perquè no havia plogut Déu sobre la terra, i no hi havia home per treballar-la. Una font però pujava de la terra i regava tota la superfície de la terra. I Déu va formar l'home de la pols de la terra, i va bufar a la seva cara l'alè de vida, i l'home es va convertir en ànima vivent.

I Déu va plantar un paradís a l'Edèm, a l'est, i hi va col·locar l'home que havia format. I Déu va fer créixer encara de la terra tot

arbre bell a la vista i bo per menjar, i l'arbre de la vida enmig del paradís, i l'arbre del coneixement del bo i del malvat. Un riu surt d'Eden per regar el paradís, i des d'allà es divideix en quatre braços. El nom del primer és Pishon, aquest és el que envolta tota la terra de Havilah, allà on hi ha l'or. L'or d'aquella terra és bo, i allà hi ha el carboncle i la pedra verda. I el nom del segon riu, Gihon, aquest és el que encercla tota la terra d'Etiòpia. I el tercer riu, el Tigris, aquest que va davant enfront dels Assiris, i el quart riu, l'Eufrates. I el Senyor Déu va prendre l'home que havia format, i el va col·locar al paradís de la delícia, perquè el treballés i el guardés. I el Senyor Déu va manar a Adam, dient: De tot arbre del paradís menjaràs. Però de l'arbre del conèixer el bo i el malvat, no en menjareu, perquè el dia que en mengeu, certament morireu.

I va dir el Senyor Déu: No és bo que l'home estigui sol, fem-li un ajudant semblant a ell. I Déu va formar encara de la terra totes les bèsties del camp i tots els ocells del cel, i les va portar cap a Adam per veure què les cridaria, i tot el que Adam va cridar ànima vivent, aquest era el seu nom. I Adàm va donar noms a tot el bestiar, i a tots els ocells del cel, i a totes les bèsties del camp, però per a Adàm no es va trobar un ajudant semblant a ell. I Déu va fer caure un èxtasi sobre Adam, i va dormir, i va prendre una de les seves costelles, i va omplir de carn el seu lloc. I Déu va construir el costat que va prendre d'Adam en dona, i la va portar cap a Adam. I Adam va dir: Això ara és os dels meus ossos i carn de la meua carn; aquesta serà anomenada dona, perquè de l'home seu va ser presa. Per causa d'això, l'home deixarà el seu pare i la seva mare, i s'unirà a la seva dona, i els dos seran una sola carn. I els dos eren nus, Adam i la seva dona, i no se n'averonyien.

Però la serpentina era la més astuta de totes les bèsties de sobre la terra que va fer el Senyor Déu, i la serpentina va dir a la dona: Per què ha dit Déu que no menjareu de cap arbre del paradís? I la dona va dir a la serpentina: Del fruit de l'arbre del paradís menjarem, Però del fruit de l'arbre que és enmig del paradís, Déu va dir: no en menjareu, ni el tocareu, perquè no moriu. I la serpentina va dir a la dona: No morireu de cap manera, Perquè Déu sabia que el dia que en mengéssiu, se us obririen els ulls i seríeu com déus, coneixent el bé i el mal. I la dona va veure que l'arbre era bo per a menjar, i que era agradable als ulls de veure, i que era bonic de comprendre, i havent pres del fruit d'ell, va menjar, i va donar també a l'home d'ella amb ella, i van menjar. I se'ls van obrir els ulls als dos, i van saber que estaven nus, i van cosir fulles de figuera, i es van fer tapa-rabos. I van escoltar la veu del Senyor Déu caminant en el paradís al vespre, i es van amagar Adam i la seva dona de la cara del Senyor Déu enmig de l'arbre del paradís. I el Senyor Déu va cridar Adam, i li va dir: Adam, on ets? I li va dir: Vaig sentir la teva veu caminant pel paradís, i vaig tenir por perquè estic nu, i em vaig amagar. I Déu li va dir: Qui t'ha dit que estàs nu? Has menjat de l'arbre del qual et vaig manar que no menguessis? I va dir l'Adam: La dona que vas donar amb mi, aquesta em va donar de l'arbre, i vaig menjar. I va dir el Senyor Déu a la dona: què és això que has fet? I va dir la dona: la serpentina em va enganyar, i vaig menjar.

I el Senyor Déu va dir a la serpentina: Perquè has fet això, maleïda siguis tu entre tots els ramats i entre totes les bèsties de la terra; sobre el teu pit i el teu ventre et mouràs, i menjaràs terra tots els dies de la teva vida. I jo posaré enemistat entre tu i la dona, i entre la teva llavor i la llavor d'ella; ell et guardarà el cap, i tu li guardaràs el taló. I a la dona va dir: Multiplicaré els teus dolors i el teu gemec; amb dolors portaràs fills, i cap al teu home serà la teva tornada, i ell et dominarà. I a Adam va dir: Perquè has escoltat la

veu de la teva dona i has menjat de l'arbre del qual et vaig manar que només d'aquest no menguessis, d'ell has menjat, maleïda sigui la terra per les teves obres, amb dolors la menjaràs tots els dies de la teva vida. Espines i cards brotaran per a tu, i menjaràs l'herba del camp. Amb la suor del teu rostre menjaràs el teu pa, fins que tornis a la terra de la qual vas ser pres, perquè ets terra, i a la terra tornaràs. I Adam va cridar la seva dona Vida, perquè ella és mare de tots els vivents. I el Senyor Déu va fer a Adam i a la seva dona túniques de pell, i els va vestir.

I Déu va dir: Mira, Adam ha esdevingut com un de nosaltres, coneixent el bé i el mal, i ara, que no estengui mai la seva mà i prengui de l'arbre de la vida i en mengi, i visqui per sempre. I el Senyor Déu el va enviar fora del paradís de la delícia, a treballar la terra de la qual va ser pres. I va expulsar Adam, i el va establir davant del paradís de la delícia, i va col·locar els querubins i l'espasa ardent que girava, per guardar el camí de l'arbre de la vida.

4

Adam va conèixer Eva, la seva dona, i havent concebut va parir Caín, i va dir: He adquirit un home a través de Déu. I va tornar a parir el seu germà Abel, i Abel va esdevenir pastor d'ovelles, però Caín treballava la terra. I va succeir que després d'uns dies Caín va portar dels fruits de la terra un sacrifici al Senyor, I Abel va portar, ell mateix, dels primogènits dels seus ramats i dels seus greixos, i Déu va mirar amb favor Abel i els seus regals. Però sobre Caín i sobre els seus sacrificis no va parar atenció, i Caín va ser molt afligit, i el seu rostre va caure. I el Senyor Déu va dir a Caín: per a què t'has tornat molt afligit, i per a què ha caigut la teva cara? No és cert que si ofereixis

correctament, però no divideixes correctament, has pecat?
Estigues quiet, cap a tu el seu gir enrere, i tu el governaràs.

I Caïn va dir a Abel, el seu germà: Anem a la plana. I va succeir que, quan eren a la plana, Caïn es va aixecar contra Abel, el seu germà, i el va matar. I el Senyor Déu va dir a Caïn: On és Abel, el teu germà? I va dir: No ho sé. Sóc jo el guardià del meu germà? I el Senyor va dir: Què has fet? La veu de la sang del teu germà clama cap a mi des de la terra. I ara maleït tu des de la terra, que va obrir la seva boca per rebre la sang del teu germà de la teva mà. Quan treballis la terra, no afegirà la seva força per donar-te'n; gemegant i tremolant seràs sobre la terra. I va dir Caïn al Senyor Déu: La meva culpa és més gran que no pas ser-me perdonada. Si tu em llances avui de la faç de la terra i de la teva faç m'amagaré, i seré gemegant i tremolant sobre la terra, i serà que tot el que em trobi em matarà. I li va dir el Senyor Déu: No serà així, tot el qui mati Caïn, set venjances deslligarà. I el Senyor Déu va posar un senyal a Caïn, perquè no el matés tot el qui el trobés. Va sortir Caïn de la presència de Déu, i va habitar a la terra de Naid, enfront d'Edèn.

I Caïn va conèixer la seva dona, i havent concebut va parir Enoc. I estava edificant una ciutat, i va anomenar la ciutat amb el nom del seu fill, Enoc. Va succeir però que a Enoc li va néixer Gaidad, i Gaidad va engendrar Maleleel, i Maleleel va engendrar Matusalà, i Matusalà va engendrar Làmec.

I Lamec va prendre per a si mateix dues dones: el nom de la primera era Ada, i el nom de la segona era Sel·la. I Ada va parir Jobel; aquest va ser el pare dels ramaders que vivien en tendes. I el nom del seu germà era Jubal; aquest va ser qui va inventar el salteri i la lira. Sella també va parir Tubal, que era ferrer

colpejador de martell de bronze i de ferro. La germana de Tubal era Noema. Va dir Lamec a les seves pròpies dones, Ada i Sel·la: Escolteu la meva veu, dones de Lamec, pareu orella a les meves paraules, perquè he matat un home per una ferida a mi, i un jove per una contusió a mi. Que set vegades ha estat venjat de Caïn, però de Làmec, setanta vegades set.

Adam va conèixer Eva, la seva dona, i havent concebut va parir un fill, i va nomenar-lo Seth, dient: Déu m'ha aixecat una altra llavor en lloc d'Abel, a qui va matar Caïn. I a Set li va néixer un fill, i el va anomenar Enos; aquest va esperar invocar el nom del Senyor Déu.

5

Aquest és el llibre de la generació dels homes, el dia que Déu va fer Adam, segons la imatge de Déu el va fer, Mascle i femella els va fer, i els va beneir, i va anomenar el seu nom Adam, el dia que els va fer. Visqué Adam dos-cents trenta anys, i engendré segons la seva forma i segons la seva imatge, i anomenà el seu nom Set. I esdevingueren els dies d'Adam, els quals visqué després d'engendrar Seth, set-cents anys, i engendrà fills i filles. I van ser tots els dies d'Adam, els quals va viure, nou-cents trenta anys, i va morir. Però Seth visqué dos-cents cinc anys i engendré Enos. I va viure Set després d'engendrar Enos set-cents set anys, i va engendrar fills i filles. I tots els dies de Set van ser nou-cents dotze anys, i va morir. I Enos va viure cent noranta anys, i va engendrar Cainà. I Enos va viure, després d'engendrar Cainà, set-cents quinze anys, i va engendrar fills i filles. I tots els dies d'Enos van ser nou-cents cinc anys, i va morir. I va viure Cainà cent setanta anys, i va engendrar Maleleel. I va viure Cainà, després d'engendrar Maleleel, set-cents quaranta anys, i va engendrar fills

i filles. I tots els dies de Cainà van ser nou-cents deu anys, i va morir.

I Mahalalel va viure cent seixanta-cinc anys, i va engendrar Jared. I va viure Maleleel després d'engendrar Jared, set-cents trenta anys, i va engendrar fills i filles. I tots els dies de Maleleel van ser vuit-cents noranta-cinc anys, i va morir. I va viure Jared cent seixanta-dos anys, i va engendrar Enoc. I va viure Jared després d'engendrar Enoc vuit-cents anys, i va engendrar fills i filles. I tots els dies de Jared van ser nou-cents seixanta-dos anys, i va morir. I Enoc va viure cent seixanta-cinc anys, i va engendrar Matusalem. Però Enoc va plaure a Déu després d'engendrar Matusalem, dos-cents anys, i va engendrar fills i filles. I tots els dies d'Enoc van ser tres-cents seixanta-cinc anys. I Enoc va agradar a Déu, i no va ser trobat, perquè Déu el va traslladar. I Matusalem va viure cent seixanta-set anys, i va engendrar Lamec. I va viure Matusalem després d'engendrar Lamec vuit-cents dos anys, i va engendrar fills i filles. I tots els dies de Matusalem que va viure van ser nou-cents seixanta-nou anys, i va morir. I Lamec va viure cent vuitanta-vuit anys i va engendrar un fill. I el va nomenar Noè, dient: Aquest ens donarà descans de les nostres obres, i de les penes de les nostres mans, i de la terra que el Senyor Déu va maleir. I Lamec va viure després d'engendrar Noè cinc-cents seixanta-cinc anys, i va engendrar fills i filles. I van ser tots els dies de Lamec set-cents cinquanta-tres anys, i va morir. I era Noè d'edat de cinc-cents anys, i va engendrar tres fills: Sem, Cam i Jàfet.

6

I va passar quan les persones van començar a ser moltes sobre la terra, i els van néixer filles. Havent vist els fills de Déu les

filles dels homes, que eren belles, van prendre per a si mateixos dones de totes les que van triar. I va dir el Senyor Déu: No romandrà el meu esperit en aquests homes per sempre, perquè ells són carn; però els seus dies seran cent vint anys. Els gegants, però, eren sobre la terra en aquells dies, i després d'allò, quan entraven els fills de Déu cap a les filles dels homes, i elles els van parir fills, aquells eren els gegants de temps antics, els homes renombrats.

Havent vist, però, el Senyor Déu que es van multiplicar els vicis dels homes sobre la terra, i que tothom pensa en el seu cor diligentment sobre el mal tots els dies, I Déu va considerar que havia fet l'home sobre la terra, i va reflexionar. I Déu va dir: Esborraré l'home que vaig fer de la faç de la terra, des de l'home fins al bestiar, i des de les coses reptants fins als ocells del cel, perquè em peneixo d'haver-los fet.

Noè, però, va trobar gràcia davant del Senyor Déu. Aquestes són les generacions de Noè. Noè era un home just, perfecte en la seva generació, i va agradar a Déu. Noè, però, begotà tres fills: el Sem, el Cam i el Jafet. Va ser destruïda, però, la terra davant de Déu, i la terra va ser plena d'injustícia. I el Senyor Déu va veure la terra, i era corrompuda, perquè tota carn havia corromput el seu camí sobre la terra. I el Senyor Déu va dir a Noè: El temps de tot home ha arribat davant meu, perquè la terra s'ha omplert d'injustícia per culpa d'ells, i mira, jo els destruiré a ells i la terra.

Fes, doncs, per a tu mateix una arca de fusta quadrada, faràs nius a l'arca, i la cobriràs amb brea per dins i per fora. I així faràs l'arca: tres-cents colzes la longitud de l'arca, i cinquanta colzes l'amplada, i trenta colzes l'altura d'ella. Reunint faràs l'arca, i a un colze la completaràs des de dalt; la porta de l'arca, però, la faràs al

costat; la faràs amb pisos inferiors, segons i tercers. Jo, però, heus aquí que porto el diluvi, aigua sobre la terra, per destruir tota carn en la qual hi ha esperit de vida sota el cel, i tot allò que hi hagi sobre la terra morirà.

I establiré el meu pacte amb tu, però entraràs a l'arca tu, i els teus fills, i la teva dona, i les dones dels teus fills amb tu. I de tot el bestiar, i de tots els rèptils, i de totes les bèsties salvatges, i de tota carn, en faràs entrar dos de cada a l'arca, perquè els mantinguis vius amb tu; seran mascle i femella. De tots els ocells voladors segons la seva espècie, i de tots els ramats segons la seva espècie, i de tots els rèptils que repton sobre la terra segons la seva espècie, dos de cada entraran cap a tu per ser nodrits amb tu, mascle i femella. Tu però prendràs per a tu mateix de tots els aliments que menges, i els reuniràs, i seran per a tu i per a aquells per menjar. I Noè va fer tot allò que el Senyor Déu li va manar, així ho va fer.

7

I va dir el Senyor Déu a Noè: entra tu i tota la teva casa dins l'arca, perquè t'he vist just davant meu en aquesta generació. Del bestiar net porta cap a tu set parelles, mascle i femella, però del bestiar no net dues parelles, mascle i femella. I dels ocells del cel nets, set parells, mascle i femella, i de tots els ocells no nets, dos parells, mascle i femella, per mantenir la llavor sobre tota la terra. Encara set dies més i jo portaré pluja sobre la terra, quaranta dies i quaranta nits, i esborrarem tot ésser viu que jo vaig fer de la faç de tota la terra. I Noè va fer tot allò que el Senyor Déu li va manar. Noè tenia sis-cents anys quan el diluvi de l'aigua va succeir sobre la terra. Noè va entrar a l'arca amb els seus fills, la seva dona i les dones dels seus fills, a causa de l'aigua del diluvi. I dels ocells nets, i dels ocells no nets, i del bestiar net, i del bestiar no net, i de tots

els rèptils sobre la terra, De dos en dos van entrar a l'arca amb Noè, mascle i femella, tal com Déu havia manat a Noè. I va succeir després dels set dies, i l'aigua del diluvi va venir sobre la terra. En el sis-centè any de la vida de Noè, el dia disset del segon mes, aquell dia van esclatar totes les fonts de l'abisme i les portes del cel es van obrir. I va caure la pluja sobre la terra quaranta dies i quaranta nits. En aquest dia van entrar Noè, Sem, Cam, Jafet, els fills de Noè, i la dona de Noè, i les tres dones dels seus fills amb ell, a l'arca. I totes les bèsties segons la seva espècie, i tot el bestiar segons la seva espècie, i tota cosa que es mou reptant sobre la terra segons la seva espècie, i tot ocell volador segons la seva espècie, Entraren cap a Noè dins l'arca, de dos en dos, mascle i femella, de tota carn en la qual hi ha esperit de vida. I els que entraven, mascle i femella de tota carn, entraren com Déu havia manat a Noè, i el Senyor Déu tancà l'arca des de fora.

I va passar la inundació quaranta dies i quaranta nits sobre la terra, i va augmentar l'aigua, i va aixecar l'arca, i va ser aixecada de la terra. I prevalia l'aigua, i es multiplicava molt sobre la terra, i l'arca era portada per damunt de l'aigua. L'aigua, però, prevalia molt excedintment sobre la terra, i va cobrir totes les muntanyes altes que hi havia sota el cel. Quinze colzes per damunt es va aixecar l'aigua, i va cobrir totes les muntanyes altes. I va morir tota carn que es movia sobre la terra: dels ocells, i del bestiar, i de les bèsties, i tot rèptil que es movia sobre la terra, i tot home. I tot allò que tenia alè de vida, i tot el que era sobre la terra ferma, va morir. I va esborrar tot ésser vivent que era sobre la faç de la terra, des de l'home fins al bestiar, i les coses reptants, i els ocells del cel, i van ser esborrats de la terra, i va quedar només Noè, i els qui eren amb ell a l'arca. I l'aigua va ser elevada sobre la terra cent cinquanta dies.

I Déu es va recordar de Noè, i de totes les bèsties, i de tot el bestiar, i de tots els ocells, i de totes les coses reptants que reptaven, tantes com hi havia amb ell a l'arca, i Déu va fer venir un esperit sobre la terra, i l'aigua va cessar. I es van cobrir les fonts de l'abisme i les comportes del cel, i la pluja del cel va ser retinguda. I l'aigua anava retirant-se de la terra, i l'aigua va disminuir després de cent cinquanta dies. I l'arca va reposar en el mes setè, el dia vint-i-set del mes, sobre les muntanyes d'Ararat. L'aigua, però, anava disminuint fins al desè mes. I en el desè mes, el primer dia del mes, van aparèixer els cims de les muntanyes. I va succeir que després de quaranta dies, Noè va obrir la finestra de l'arca que havia fet. I va enviar el corb, i aquest, havent sortit, no va tornar fins que l'aigua es va assecar de la terra. I va enviar el colom després d'ell per veure si l'aigua s'havia retirat de la terra. I no havent trobat la coloma repòs per als seus peus, va tornar cap a ell a l'arca, perquè l'aigua era sobre tota la faç de la terra, i havent estès la mà, la va agafar i la va portar dins cap a ell mateix a l'arca. I havent esperat encara set dies més, va enviar altra vegada el colom fora de l'arca. I el colom va tornar cap a ell al vespre, i tenia una fulla d'olivera a la boca, i Noè va saber que l'aigua havia baixat de la terra. I havent esperat encara set dies més, de nou va enviar el colom, i aquest no va tornar a ell més. I va passar que en l'any sis-cents-u de la vida de Noè, el primer mes, l'u del mes, va cessar l'aigua de la terra. I Noè va descobrir el sostre de l'arca que havia fet, i va veure que l'aigua havia cessat de la faç de la terra. I en el segon mes va quedar assecada la terra, el dia vint-i-set del mes.

I el Senyor Déu va dir a Noè, dient: Surt de l'arca tu, i la teva dona, i els teus fills, i les dones dels teus fills amb tu, I totes les bèsties que són amb tu, i tota carn des d'ocells fins a bestiar, i tota

cosa reptant que es mou sobre la terra, treu-les amb tu mateix. I creixeu i multipliqueu-vos sobre la terra. I va sortir Noè, i la seva dona, i els seus fills, i les dones dels seus fills amb ell, I totes les bèsties salvatges, i tot el bestiar, i tots els ocells, i totes les coses que s'arrosseguen movent-se sobre la terra segons la seva espècie, van sortir de l'arca.

I Noè va construir un altar al Senyor, va prendre de tots els animals nets i de tots els ocells nets, i va oferir un holocaust sobre l'altar. I el Senyor Déu va oloar l'olor de fragància. I el Senyor Déu va dir, havent pensat: No tornaré a maleir la terra a causa de les obres dels homes, perquè la ment de l'home s'inclina diligentment cap al mal des de la seva joventut; no tornaré, doncs, a colpejar tota carn vivent, com vaig fer. Tots els dies de la terra, llavor i collita, fred i calor, estiu i primavera, dia i nit, no cessaran.

9

I Déu va beneir Noè i els seus fills, i els va dir: creixeu i multipliqueu-vos, i ompliu la terra, i domineu-la. I el tremolor i la por vostra seran sobre tots els animals salvatges de la terra, sobre tots els ocells del cel, i sobre tots els que es mouen sobre la terra, i sobre tots els peixos del mar; sota les vostres mans els he donat. I tota cosa reptant que és vivent serà per a vosaltres menjar; com les verdures de l'herba, us he donat totes les coses. Excepte carn amb la sang de l'ànima no menjareu. I perquè la vostra sang de les vostres ànimes, de la mà de tots els animals salvatges la cercaré, i de la mà de l'home germà cercaré l'ànima de l'home. El qui vessa sang d'home, en lloc de la seva sang serà vessada, perquè a imatge de Déu vaig fer l'home. Vosaltres, però, augmenteu i multipliqueu-vos, i ompliu la terra i sotmeteu-la.

I Déu va dir a Noè i als seus fills: I jo estableixo el meu pacte amb vosaltres i amb la vostra descendència després de vosaltres, I amb tota ànima vivent amb vosaltres, des dels ocells, i des del bestiar, i a totes les bèsties de la terra, tantes com hi ha amb vosaltres de tots els que van sortir de l'arca. I establiré la meva aliança amb vosaltres, i no morirà més tota carn a causa de l'aigua del diluvi, i no hi haurà més diluvi d'aigua per destruir tota la terra. I el Senyor Déu va dir a Noè: Aquest és el senyal de l'aliança que jo estableixo entre mi i vosaltres, i entre tota ànima vivent que és amb vosaltres, per a generacions eternes. El meu arc el col·loco al núvol, i serà senyal d'aliança entre mi i la terra. I serà que quan jo reuneixi núvols sobre la terra, es veurà l'arc en el núvol. I recordaré la meva aliança, que és entre jo i vosaltres, i entre tota ànima vivent en tota carn, i l'aigua no serà més un diluvi que destrueixi tota carn. I el meu arc serà al núvol, i el veuré per recordar el pacte etern entre mi i la terra, i entre tota ànima vivent en tota carn que és sobre la terra. I Déu va dir a Noè: Aquest és el senyal de l'aliança que vaig establir entre mi i tota carn que és sobre la terra.

Eren els fills de Noè, els que havien sortit de l'arca, Sem, Cam i Jafet. Cam era el pare de Canaan. Aquests tres són els fills de Noè, i des d'aquests van ser escampats sobre tota la terra. I Noè, home pagès de la terra, va començar i va plantar una vinya. I va beure del vi, es va embriacar i va quedar despullat a casa seva. I va veure Cam, el pare de Canaan, la nuesa del seu pare, i havent sortit ho va comunicar als seus dos germans que eren fora. I havent pres Sem i Jafet la vestidura, la van posar sobre les dues esquenes seves, i van caminar cap enrere, i van cobrir la nuesa del seu pare, i la seva cara estava cap enrere, i la nuesa del seu pare no la van veure. Es va despertar Noè del vi, i va saber tot el que li havia fet el seu fill més jove. I va dir: Maleït sigui Canaan, serà

servent dels seus germans. I va dir: Beneït el Senyor, el Déu de Sem, i Canaan serà el seu servent. Que Déu ampliï Jafet, i que habiti en les cases de Sem, i que Canaan sigui el seu servent.

Noè visqué després del diluvi tres-cents cinquanta anys. I van ser tots els dies de Noè nou-cents cinquanta anys, i va morir.

10

Aquestes són les generacions dels fills de Noè, Sem, Cam i Jàfet, i els van néixer fills després del diluvi.

Fills de Jàfet: Gàmer, Magog, Madoi, Jovan, Elisa, Tobel, Mosoc i Teiras. I els fills de Gomer: Ashkenaz, Riphath i Togarmah. I els fills de Jovan: Elisha i Tarshish, Kittim i Rodanim. D'aquests van ser separades les illes de les nacions a la seva terra, cadascun segons la seva llengua, en les seves tribus i en les seves nacions.

Fills de Cam: Cus, Mesraïm, Fud i Canaan. Els fills de Cus: Saba, Havilah, Sabatha, Regma i Sabathaka; i els fills de Regma: Saba i Dadan. Pols va engendrar Nebrod; aquest va començar a ser un gegant sobre la terra. Aquest era un gegant caçador davant del Senyor Déu; per això diran: Com Nebrod, gegant caçador davant del Senyor. I el començament del seu regne va ser Babilònia, i Orec, i Arcad, i Calanne, a la terra de Sinar. D'aquella terra va sortir Assíria, i va construir Nínive, i la ciutat de Rooboth, i Calah, i la Dasah entre Nínive i Calah, aquesta la ciutat gran. I Mesraim va engendrar els ludim, els neftalim, els enemetim i els labim, i els Pathrusim i els Casluhim, d'on van sortir els Philistines, i els Capthorim. Canaan va engendrar Sidó, el seu primogènit, i l'heteu, i el jebuseu, i l'amorreu, i el gergueseu. I

l'hivita, i l'aroukaita i l'asennaita, i l'Aradian, i el Samarità, i l'Amathi. I després d'això es van dispersar les tribus dels Cananeus. I les fronteres dels cananeus anaven des de Sidó fins a arribar a Gerara i Gaza, i fins a arribar a Sodoma i Gomorra, Admà i Seboïm, fins a Laixà. Aquests són els fills de Cam, en les seves tribus, segons les seves llengües, en les seves regions, i en les seves nacions.

I a Sem també li va néixer, a ell pare de tots els fills d'Eber, germà de Jàfet el gran. Fills de Shem: Elam, Assyria, Arphaxad, Lud, Aram i Cainan. I els fills d'Aram: Uz, Ul, Gater i Mesec. I Arfaxad va engendrar Cainà, i Cainà va engendrar Salà, i Salà va engendrar Eber. I a Eber li van néixer dos fills, el nom d'un era Faleg, perquè en els seus dies va ser dividida la terra, i el nom del seu germà era Jectà. Jektan, però, va engendrar Elmodad, Saleth, Sarmoth i Jerach, I Hadoram, i Abimael, i Diklah i Obal, i Abimael, i Saba, I Ofir, i Euilà, i Jobab, tots aquests fills de Jectan. I la seva residència va ser des de Massa fins a arribar a Saphera, muntanya de l'est. Aquests són els fills de Sem, en les seves tribus, segons les seves llengües, en les seves regions, i en les seves nacions. Aquestes són les tribus dels fills de Noè segons les seves generacions, segons les seves nacions; d'aquests es van escampar les illes de les nacions sobre la terra després del diluvi.

11

I tota la terra era un sol llavi, i una sola veu per a tots. I va passar que en moure's ells des de l'est, van trobar una plana en terra de Senaar, i es van establir allà. I l'home va dir al seu veí: Vingueu, fem maons i coem-los al foc. I el maó es va convertir per a ells en pedra, i l'asfalt era per a ells l'argila. I van dir: Vingueu, construïm per a nosaltres mateixos una ciutat i una torre, el cap de

la qual arribi fins al cel, i fem-nos un nom, abans de ser dispersats sobre la faç de tota la terra. I va baixar el Senyor a veure la ciutat i la torre que van construir els fills dels homes. I el Senyor va dir: Heus aquí una raça i un llavi de tots, i això van començar a fer, i ara no els fallarà res de tot allò que puguin intentar fer. Veniu, i havent baixat confondrem allà la seva llengua, perquè cadascú no escolti la veu del seu veí. I el Senyor els va escampar des d'allà sobre la faç de tota la terra, i van deixar de construir la ciutat i la torre. Per això va ser anomenat el seu nom Confusió, perquè allà el Senyor va confondre els llavis de tota la terra, i des d'allà el Senyor els va dispersar sobre la faç de tota la terra.

I aquestes són les generacions de Sem, i Sem era fill de cent anys quan va engendrar Arfaxad, el segon any després del diluvi. I va viure Sem, després d'engendrar Arfaxad, cinc-cents anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I Arfaxad va viure cent trenta-cinc anys i va engendrar Cainà. I va viure Arfaxad, després d'engendrar Cainà, quatre-cents anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I va viure Cainà cent trenta anys, i va engendrar Sala, i va viure Cainà, després d'engendrar Sala, tres-cents trenta anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I va viure Sala cent trenta anys, i va engendrar Eber. I va viure Sala, després d'engendrar Eber, tres-cents trenta anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I va viure Eber cent trenta-quatre anys, i va engendrar Pèleg. I va viure Eber, després d'engendrar Faleg, dos-cents setanta anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I Phaleg va viure cent trenta anys, i va engendrar Ragau. I va viure Fàleg, després d'engendrar Ragau, dos-cents nou anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I Ragau va viure cent trenta-dos anys, i va engendrar Seruc. I va viure Ragau, després d'engendrar Seruc, dos-cents set anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I Serug va viure cent trenta anys i va engendrar Nahor. I va viure Seruc, després d'engendrar

Nacor, dos-cents anys, i va engendrar fills i filles, i va morir. I Nahor va viure cent setanta-nou anys, i va engendrar Terah. I vivà Nahor, després d'engendrar Terah, cent vint-i-cinc anys, i engendrà fills i filles, i morí. I Tharra va viure setanta anys i va engendrar Abram, Nahor i Arran.

Aquestes són les generacions de Tare: Tare va engendrar Abram, Nahor i Aran, i Aran va engendrar Lot. I va morir Arran davant del seu pare Terah a la terra on va néixer, a la terra dels Caldeus. I Abram i Nahor van prendre per a ells mateixos dones; el nom de la dona d'Abram era Sara, i el nom de la dona de Nahor era Melcà, filla d'Arran, i pare de Melcà, i pare d'Iescà. I Sarai era estèril i no tenia fills. I Terah va prendre el seu fill Abram, i Lot fill d'Haran, fill del seu fill, i Sarai la seva nora, muller d'Abram el seu fill, i els va treure de la terra dels Caldeus per anar a la terra de Canaan, i van arribar fins a Haran, i va habitar allà. I van ser tots els dies de Terah a la terra de Haran dos-cents cinc anys, i Terah va morir a Haran.

12

I el Senyor va dir a Abram: Surt de la teva terra, de la teva parentela i de la casa del teu pare, i vine a la terra que et mostraré. I et faré una nació gran, i et beneïré, i magnificaré el teu nom, i seràs beneït. I beneïré els que et beneeixen, i maleïré els que et maleeixen, i en tu seran beneïdes totes les tribus de la terra. I Abram va anar, tal com el Senyor li havia parlat, i Lot va anar amb ell. Abram tenia setanta-cinc anys quan va sortir de Haran. I Abram va agafar Sarai, la seva dona, i Lot, fill del seu germà, i totes les seves possessions que havien adquirit, i tota ànima que havien adquirit de Haran, i van sortir per anar a la terra de Canaan. I va travessar Abram la terra al llarg de tota la seva

extensió fins al lloc de Siquem, fins a la carrasca alta, però els cananeus llavors habitaven la terra. I el Senyor va aparèixer a Abram, i li va dir: A la teva llavor donaré aquesta terra, i Abram va construir allà un altar al Senyor que li havia aparegut. I es va apartar d'allà cap a la muntanya a l'est de Betel, i va establir allà la seva tenda, a Betel cap a la mar i Angai cap a l'est, i va construir allà un altar al Senyor i va invocar el nom del Senyor. I va partir Abram, i havent anat va acampar al desert.

I va haver-hi fam sobre la terra, i Abram va baixar cap a Egipte per residir-hi, perquè la fam va prevaler sobre la terra. Va succeir que quan Abram es va apropar per entrar a Egipte, Abram va dir a Sarai, la seva dona: Jo sé que ets una dona de cara bella. Serà doncs que quan et vegin els egipcis, diran que aquesta és la seva dona, i em mataran a mi, però a tu et conservaran. Vaig dir, doncs, que sóc la seva germana, perquè així em vagi bé gràcies a tu, i la meva ànima viurà per causa teva. Va succeir, però, que quan Abram va entrar a Egipte, els egipcis van veure la seva dona i van constatar que era molt bella. I els governants del Faraó la van veure, i la van elogiar davant del Faraó, i la van portar a la casa del Faraó. I a Abram el van tractar bé per causa d'ella, i va tenir ovelles, i vedells, i ases, i servents, i serventes, i mules, i camells. I Déu va afligir el Faraó amb plagues grans i dolentes, i la seva casa, a causa de Sarai, la dona d'Abram. Havent cridat Faraó a Abram, va dir: Què és això que m'has fet, perquè no m'has informat que és la teva dona? Per què vas dir que és la meva germana? I vaig prendre-la per mi com a dona, i ara heus aquí la teva dona davant teu, pren-la i marxa't. I Faraó va ordenar a uns homes que enviessin lluny Abram, i la seva dona, i tot el que era d'ell.

Abram va pujar d'Egipte, ell mateix, i la seva dona, i tot el que era seu, i Lot amb ell, cap al desert. Abram però era molt ric en bestiar, i en plata, i en or. I ell va anar d'on havia vingut cap al desert fins a Betel, fins al lloc on era la seva tenda anteriorment, entre Betel i Angai, Al lloc de l'altar que havia fet al principi, i allà Abram va invocar el nom del Senyor. I Lot, que viatjava amb Abram, tenia ovelles, i bous, i tendes. I la terra no els podia acollir per habitar junts, perquè les seves possessions eren moltes, i la terra no els podia acollir per habitar junts. I va succeir una batalla entre els pastors dels ramats de l'Abram i els pastors dels ramats del Lot, però els cananeus i els ferezeus habitaven llavors la terra. Va dir però Abram a Lot: Que no hi hagi batalla entre mi i tu, ni entre els meus pastors i els teus pastors, perquè som germans. No mira, tota la terra davant teu és? Separa't de mi: si tu vas a l'esquerra, jo aniré a la dreta; si tu vas a la dreta, jo aniré a l'esquerra. I havent aixecat Lot els seus ulls, va veure tota la regió del Jordà, que tota era ben regada, abans que Déu destruís Sodoma i Gomorra, com el paradís de Déu, i com la terra d'Egipte, fins a arribar a Zoar. I Lot va triar per a si mateix tota la regió circumdant del Jordà, i Lot va partir cap a l'est, i es van separar cadascun del seu germà. Abram, però, va habitar a la terra de Canaan; Lot, però, va habitar a la ciutat de la regió circumdant i va plantar la seva tenda a Sodoma. Els homes de Sodoma, però, eren molt malvats i pecadors davant de Déu. Però Déu va dir a Abram després de la separació de Lot d'ell: Alça els teus ulls i mira des del lloc on ara tu ets cap al nord i el sud i l'est i el mar, Perquè tota la terra que tu veus, te la donaré a tu i a la teva descendència per sempre. I faré la teva descendència com la sorra de la terra; si algú és capaç de comptar la sorra de la terra, també la teva descendència serà comptada. Aixeca't i travessa la terra cap a la seva longitud i cap a la seva amplada, perquè a tu la donaré i a la teva descendència per a l'eternitat. I Abram, havent traslladat la

seva tenda i havent vingut, va establir-se al costat de la roure de Mambre, que era a Hebron, i va construir allà un altar al Senyor.

14

Va succeir, però, en el regne d'Amfarfal, rei de Sennaar, i d'Arioc, rei d'Ellasar, de Codollogomor, rei d'Elam, i de Targal, rei de nacions, Van fer guerra amb Balla, rei de Sodoma, i amb Barsa, rei de Gomorra, i amb Sennaar, rei d'Adama, i amb Symobor, rei de Seboïm, i el rei Balak; aquesta és Segor. Tots aquests van acordar-se sobre la vall salada, aquesta és la mar de les sals. Dotze anys van servir Chedorlaomer, però al tretzè any es van rebel·lar. En el catorze any va venir Chedorlaomer i els reis amb ell, i van derrotar els gegants que hi havia a Ashtaroth i Carnaim, i nacions fortes juntament amb ells, i els Ommaeans que hi havia a Saue, la ciutat. I els horreus que vivien a les muntanyes de Seir, fins al terebint de Paran, que és al desert. I havent tornat van venir a la font del judici, aquesta és Cadès, i van tallar tots els governants d'Amalec i els amorreus que habitaven a Asasonthàmar Va sortir el rei de Sodoma, i el rei de Gomorra, i el rei d'Adamà, i el rei de Seboïm, i el rei de Balac, que és Segor, i es van desplegar en batalla contra ells per a la guerra a la vall salada. cap a Chedorlaomer, rei d'Elam, i Tidal, rei de nacions, i Amraphel, rei de Shinar, i Arioch, rei d'Ellasar, els quatre reis contra els cinc. La vall salada, amb pous d'asfalt, el rei de Sodoma i el rei de Gomorra van fugir, i van caure allà, però els que van quedar enrere van fugir cap a la muntanya. Van prendre tots els cavalls de Sodoma i Gomorra, i tots els seus aliments, i van marxar. Prengueren també Lot, el fill del germà d'Abram, i el seu bagatge, i partiren, perquè ell habitava a Sodoma.

Havent arribat, un dels rescatats va informar Abram l'hebreu, i ell vivia al costat del roure de Mamre l'amorreu, germà d'Escol i germà d'Onan, que eren aliats d'Abram. Havent escoltat, però, Abram que havia estat capturat Lot, el seu germà, va comptar els seus propis membres de la llar, tres-cents divuit, i els va perseguir fins a Dan. I va caure sobre ells durant la nit ell mateix i els seus servents, i els va colpejar, i els va perseguir fins a Hobah, que és a l'esquerra de Damasc. I va fer tornar tots els cavalls de Sodoma, i va fer tornar Lot, el seu nebot, i totes les seves possessions, i les dones, i el poble. Va sortir el rei de Sodoma a trobar-se amb ell, després que ell tornés de la derrota de Chedorlaomer i dels reis que eren amb ell, a la vall de Shaveh; això era la plana dels reis.

I Melquisedec, rei de Salem, va portar pans i vi, i era sacerdot del Déu altíssim. I va beneir Abram, i va dir: Beneït sigui Abram pel Déu Altíssim, qui va crear el cel i la terra. I beneït sigui el Déu altíssim, que va lliurar els teus enemics a les teves mans, i Abram li va donar la desena part de tot. El rei de Sodoma va dir a Abram: Dóna'm els homes, però pren els cavalls per a tu mateix. Va dir però Abram al rei de Sodoma: Esticaré la meva mà cap a Kyprios, el Déu altíssim, qui va crear el cel i la terra, Si des d'un fil fins a una corretja de sandàlia prendré de tots els teus béns, perquè no diguis que jo vaig enriquir Abram. Excepte el que van menjar els joves, i de la porció dels homes que van anar amb mi, Escol, Onan i Mambre, aquests prendran la seva porció.

15

Després d'aquestes paraules va esdevenir la paraula del Senyor cap a Abram en visió, dient: no temis Abram, jo sóc el teu escut, la teva recompensa serà molt gran. Però Abram diu: Mestre Senyor, què em donaràs? Jo me'n vaig sense fills, i el fill de Masek

de la meua casa, aquest Damasc Eliezer. I Abram va dir: Ja que no m'has donat descendència, el nascut a casa meua m'heretarà. I immediatament una veu del Senyor va venir cap a ell, dient: No t'heretarà aquest, sinó qui sortirà de tu, aquest t'heretarà a tu. El va portar fora i li va dir: Mira cap al cel i compta les estrelles, si ets capaç de comptar-les, i va dir: Així serà la teua descendència. I va creure Abram en Déu, i li va ser comptat com a justícia. Va dir però cap a ell: Jo sóc el Déu que et va treure de la terra dels Caldeus per donar-te aquesta terra perquè l'heretis. I va dir: Senyor Amo, com sabré que l'heretaré? Va dir-li: Pren per a mi una vedella de tres anys, una cabra de tres anys, un moltó de tres anys, una tórtora i un colom. Prengué però per a ell tots aquests, i els dividí pel mig, i els posà oposats els uns als altres; però els ocells no els dividí. Van baixar ocells sobre els cossos, sobre les seves meitats, i Abram es va asseure amb ells. Sobre el ponent del sol, un èxtasi va caure sobre Abram, i heus aquí que una por fosca i gran va caure sobre ell. I va ser dit a Abram: Coneixent coneixeràs que la teua llavor serà forastera en una terra que no és pròpia, i els esclavitzaran, i els maltractaran, i els humiliaran, quatre-cents anys. Però la nació a la qual serviran, la jutjaré jo, i després d'aquestes coses, sortiran d'aquí amb molt bagatge. Tu, però, aniràs cap als teus pares en pau, havent viscut fins a una bona vellesa. Però a la quarta generació seran tornats aquí, perquè encara no s'han complert els pecats dels Amorrites fins ara. Des que el sol es va posar cap a ponent, va aparèixer una flama, i heus aquí un forn fumejant i torxes de foc, les quals van passar per entre les peces dividides. En aquell dia el Senyor va fer un pacte amb Abram, dient: A la teua llavor donaré aquesta terra, des del riu d'Egipte fins al gran riu Eufrates, Els ceneus, i els cenezeus, i els cedmoneus. i els hitites, i els perizites, i els refaïtes, i els amorrites, i els cananites, i els hivites, i els gírgasites, i els jebusites.

Sarai, però, la dona d'Abram, no li donava fills. Ella tenia una serventa egípcia que es deia Hagar. Va dir però Sarai a Abram: Mira, el Senyor m'ha tancat per no donar a llum. Entra doncs a la meva serventa, perquè pugui obtenir fills d'ella. I Abram va escoltar la veu de Sarai. I havent pres Sara, la dona d'Abram, Agar l'egípcia, la seva pròpia serventa, després de deu anys d'habitar Abram a la terra de Canaan, la va donar a Abram, el seu home, a ell com a dona. I va entrar cap a Hagar, i va concebre, i va veure que tenia en el ventre, i la senyora va ser deshonrada davant d'ella. Va dir però Sarai a Abram: Sóc injustament tractada per tu. Jo he donat la meva jove serventa al teu si, però havent vist que té el ventre ple, vaig ser deshonrada davant d'ella. Que Déu jutgi entre mi i tu. Va dir però Abram a Sara: Mira, la teva serventa és a les teves mans, fes amb ella com et sembli bé. I Sara la va maltractar, i ella va fugir de la seva presència.

Però l'àngel del Senyor la trobà a la font de l'aigua al desert, a la font del camí de Shur. I l'àngel del Senyor li va dir: Agar, serventa de Sarai, d'on véns i on vas? I ella va dir: Estic fugint de la presència de Sarai, la meva mestressa. Va dir però a aquesta l'àngel del Senyor: Torna cap a la teva senyora i humilia't sota les seves mans. I l'àngel del Senyor li va dir: Multiplicaré la teva descendència i no es podrà comptar a causa de la multitud. I l'àngel del Senyor li va dir: Mira, tu tens al ventre, i donaràs a llum un fill, i l'anomenaràs Ismael, perquè el Senyor ha escoltat la teva humiliació. Aquest serà un home rústic, les seves mans sobre tots, i les mans de tots sobre ell, i davant de tots els seus germans habitarà. I ella va anomenar el nom del Senyor que li parlava: Tu ets el Déu que em veu, perquè va dir: I fins i tot davant vaig veure aquell que se m'ha aparegut. Per causa d'això va anomenar el pou

Pou on vaig veure davant; heus aquí, entre Cadès i Barad. I Agar va parir un fill a Abram, i Abram va posar per nom al seu fill, que Agar li va parir, Ismael. Abram tenia vuitanta-sis anys quan Agar va parir Ismael a Abram.

17

Va passar però que Abram tenia noranta-nou anys. I el Senyor va aparèixer a Abram, i li va dir: Jo sóc el teu Déu, sigues agradable davant meu, i devingues irreprotxable. I establiré el meu pacte entre mi i tu, i et multiplicaré molt. I Abram va caure sobre la seva cara. I Déu va parlar-li dient: I jo, heus aquí la meva aliança amb tu, i seràs pare d'una multitud de nacions. I el teu nom ja no serà cridat Abram, sinó que el teu nom serà Abraham, perquè t'he fet pare de moltes nacions. I t'augmentaré molt molt, i et faré nacions, i reis sortiran de tu. I establiré el meu pacte entre tu i la teva descendència després de tu, al llarg de les seves generacions, com a pacte etern, per ser el teu Déu i el de la teva descendència després de tu. I et donaré a tu i a la teva descendència després de tu la terra en la qual resideixes, tota la terra de Canaan, com a possessió eterna, i seré el seu Déu. I Déu va dir a Abraham: Tu, però, guardaràs el meu pacte, tu i la teva descendència després de tu, al llarg de les seves generacions. I aquesta és l'aliança que guardaràs entre mi i vosaltres, i entre la teva descendència després de tu, al llarg de les seves generacions: tot mascle vostre serà circumcidat. I sereu circumcidats en la carn del vostre prepuci, i serà com a senyal del pacte entre mi i vosaltres. I el nen de vuit dies serà circumcidat entre vosaltres, tot mascle al llarg de les vostres generacions, tant el nascut a casa com el comprat amb plata de qualsevol fill estranger, que no sigui de la vostra llavor, Amb circumcisió serà circumcidat el nascut a casa teva i el comprat amb plata, i el meu pacte serà sobre la

vostra carn com a pacte etern. I el mascle incircumcís que no serà circumcidat en la carn del seu prepuci el dia vuitè, aquella ànima serà destruïda de la seva raça, perquè ha trencat el meu pacte. I Déu va dir a Abraham: La teva dona Sarai ja no es dirà Sarai, sinó que el seu nom serà Sara. Jo la beneïré, i et donaré d'ella un fill, i el beneïré, i serà per a nacions, i reis de nacions sortiran d'ell. I Abraham va caure sobre la seva cara i va riure, i va dir en la seva ment: si al de cent anys se li farà un fill? I si Sara, de noranta anys, donarà a llum? Va dir però Abraham a Déu: Que visqui aquest Ismael davant teu. Però Déu va dir a Abraham: Sí, mira, Sara, la teva dona, et portarà un fill, i cridàs el seu nom Isaac, i establiré la meva aliança amb ell, en aliança eterna, per ser el seu Déu i el de la seva descendència amb ell. Però concernent Ismael, mira, t'he escoltat, i mira, l'he beneït, i l'augmentaré, i el multiplicaré molt; engendrarà dotze nacions, i el farà una nació gran. Però la meva aliança l'establiré amb Isaac, el qual Sara et parirà en aquest temps, l'any que ve. Va acabar de parlar amb ell, i Déu va pujar deixant Abraham.

I Abraham va prendre Ismael, el seu fill, i tots els membres de la seva casa, i tots els comprats amb plata, i tot mascle dels homes de la casa d'Abraham, i va circumcidar els seus prepucis aquell mateix dia, tal com Déu li havia dit. Abraham però tenia norantanou anys quan es va circumcidar la carn del seu prepuci. Ismael, però, el seu fill, tenia tretze anys quan va ser circumcidat en la carn del seu prepuci. En el temps d'aquell dia, va ser circumcidat Abraham, i Ismael, el seu fill, i tots els homes de la casa seva, i els nascuts a casa seva, i els comprats amb plata de nacions estrangeres.

Va aparèixer-li Déu cap a la roureda de Mambre, mentre ell estava assegut a la porta de la seva tenda al migdia. Havent mirat amunt amb els seus ulls va veure, i heus aquí tres homes estaven drets davant seu, i en veure'ls, va córrer a trobar-los des de la porta de la seva tenda, i es va inclinar fins a terra. I va dir: Senyor, si he trobat gràcia davant teu, no passis de llarg el teu servent. Que es prengui doncs aigua, i que es rentin els vostres peus, i refresqueu-vos sota l'arbre. I agafaré pa, i menjareu. I després d'això anireu pel vostre camí, pel qual us vau desviar cap al vostre servent. I va dir: així fes-ho, com has dit. I Abraham es va afanyar cap a la tenda, cap a Sara, i li va dir: Afanya't i amassa tres mesures de farina fina, i fes pans cuits sota cendra. I Abraham va córrer cap als bous, i va agafar un vedell tendre i bo, i el va donar al servent, i aquest es va afanyar a preparar-lo. Va agafar mantega, llet i el vedell que havia preparat, i ho va posar davant d'ells, i van menjar, mentre ell estava dret al seu costat sota l'arbre.

Va dir cap a ell: On és Sara, la teva dona? Ell, responent, va dir: Mira, a la tenda. Va dir però: Quan torni, vindré cap a tu segons aquest temps a l'estació, i Sara, la teva dona, tindrà un fill. Sara però escoltava a la porta de la tenda, estant darrere d'ell. Abraham i Sarah eren ancians d'edat avançada, i a Sarah li havien cessat les coses pròpies de les dones. Va riure Sara per dins seva dient: No m'ha passat encara fins ara, i el meu senyor és més vell. I va dir el Senyor a Abraham: Què, que Sara ha rigut per a si mateixa, dient: Doncs, veritablement pariré? Jo, però, he envellit. No serà impossible cap paraula per a Déu? En aquest temps tornaré cap a tu en l'estació, i Sara tindrà un fill. Però Sara ho negà, dient: No vaig riure, perquè va témer. I li digué: No, sinó que vas riure.

Havent-se aixecat d'allà, els homes van mirar cap a Sodoma i Gomorra. Abraham, però, viatjava amb ells, acompanyant-los. El Senyor, però, va dir: No amagaré d'Abraham, el meu servent, allò que faig. Abraham, però, esdevindrà una nació gran i nombrosa, i seran beneïdes en ell totes les nacions de la terra. Sabia que ell ordenarà als seus fills i a la seva casa després d'ell, i guardaran els camins del Senyor per fer justícia i judici, perquè el Senyor pugui portar sobre Abraham tot allò que li va parlar. Va dir però el Senyor: El crit de Sodoma i de Gomorra s'ha multiplicat cap a mi, i els seus pecats són molt grans. Havent descendit, doncs, veuré si segons el crit d'ells que ve cap a mi es compleixen, i si no, per tal de saber-ho. I havent girat des d'allà, els homes van venir a Sodoma, però Abraham encara era dret davant del Senyor. I acostant-se Abraham, va dir: No destrueixis el just juntament amb l'impíu, que el just seria com l'impíu. Si hi ha cinquanta justos a la ciutat, els destruiràs? No perdoneràs tot el lloc per causa dels cinquanta justos, si hi són? De cap manera faràs una cosa així, matar el just amb l'impíu, i que el just sigui com l'impíu, de cap manera! Tu que jutges tota la terra, no faràs justícia? Va dir però el Senyor: si hi ha a Sodoma cinquanta justos a la ciutat, perdonaré tota la ciutat i tot el lloc per ells. I responent, Abraham va dir: Ara he començat a parlar al meu Senyor, però jo sóc terra i cendra. Si però els cinquanta justos cauen a quaranta-cinc, destruiràs tota la ciutat a causa dels cinc? I va dir: No la destruiré, si n'hi trobo quaranta-cinc. I va afegir encara parlar-li, i va dir: Però si es troben allà quaranta, i va dir: No destruiré per causa dels quaranta. I va dir: No res, Senyor, si parlo? I si se'n troben allà trenta? I va dir: No destruiré a causa dels trenta. I va dir: Ja que tinc de parlar al Senyor, i si se'n troben allà vint? I va dir: No destruiré si en trobo allà vint. I va dir: No res, Senyor, si parlo encara una vegada? I si se'n troben allà deu? I va dir: No destruiré

per causa dels deu. Va marxar el Senyor quan va cessar de parlar a Abraham, i Abraham va tornar al seu lloc.

19

Vingeren els dos àngels a Sodoma al vespre. Lot estava assegut al costat de la porta de Sodoma, i quan Lot els va veure, es va aixecar per anar a trobar-los, i es va inclinar amb la cara fins a terra. I va dir: Mireu, senyors, gireu-vos cap a la casa del vostre servent i allotgeu-vos-hi, renteu-vos els peus i, havent-vos aixecat d'hora, us anireu pel vostre camí. I van dir: No, sinó que ens allotjarem al carrer. I va insistir-los i van girar cap a ell i van entrar a casa seva, i els va preparar beguda, i va coure pans sense llevat per a ells, i van menjar. Abans de dormir, però, els homes de la ciutat, els sodomites, van envoltar la casa, des del més jove fins al més vell, tot el poble alhora. I cridaven el Lot, i li deien: On són els homes que han entrat a casa teva aquesta nit? Fes-los sortir cap a nosaltres, perquè tinguem relacions amb ells. Va sortir Lot cap a ells al lllindar, i va tancar la porta darrere seu. I els va dir: De cap manera, germans, no feu el mal. Però tinc dues filles que no han conegut home, les portaré fora cap a vosaltres, i useu-les com us sigui agradable, solament no feu res injust a aquests homes, perquè han entrat sota el cobert del meu sostre. Van dir-li: Aparta't d'aquí! Vas venir a residir temporalment, i no pas a jutjar! Ara doncs et tractarem pitjor a tu que a aquells. I pressionaven l'home Lot amb molta força, i es van apropar per trencar la porta. Però els homes, estirant les mans, van tirar el Lot cap a ells mateixos dins de la casa, i van tancar la porta de la casa. Els homes que eren a la porta de la casa van ser colpejats amb ceguesa, des del més petit fins al més gran, i es van quedar paralizats buscant la porta. Però els homes digueren a Lot: tens aquí gendres, fills o filles? O si algú altre és teu a la ciutat, treu-lo

fora d'aquest lloc, Perquè nosaltres destruïm aquest lloc, ja que el seu clam va ser aixecat davant del Senyor, i el Senyor ens va enviar a destruir-lo. Va sortir, però, Lot i va parlar als seus gendres, els qui havien rebut les seves filles, i va dir: Aixequen-vos i sortiu d'aquest lloc, perquè el Senyor destrueix la ciutat. Però va semblar que bromejava davant dels seus gendres. Quan va arribar l'albada, els àngels van instar Lot, dient: Aixeca't, pren la teva dona i les teves dues filles que tens, i surt, perquè no perixis tu també juntament amb les iniquitats de la ciutat. I van ser turbats, i els àngels van agafar la seva mà, i la mà de la seva dona, i les mans de les seves dues filles, perquè el Senyor va tenir compassió d'ell.

I va passar que quan els van treure fora, van dir: Salva la teva pròpia ànima, no miris enrere, ni et quedis en tota la regió circumdant, salva't cap a la muntanya, no siguis mai arrossegat. Lot els va dir: Us suplico Senyor, ja que el teu servent va trobar misericòrdia davant teu, i vas engrandir la teva justícia que fas sobre mi per viure la meva ànima, però jo no podré salvar-me cap a la muntanya, no sigui que mai els mals m'agafin i mori. Heus que aquesta ciutat és a prop per refugiar-m'hi, la qual és petita, i allà seré salvat, no és petita? I la meva ànima viurà per causa teva. I li va dir: Mira, he atès el teu rostre i també aquesta paraula, per no destruir la ciutat de la qual vas parlar. Afanya't, doncs, a ser salvat allà, perquè no podré fer res fins que tu hi arribis. Per això va cridar aquella ciutat amb el nom de Segor. El sol va sortir sobre la terra, i Lot va entrar a Soar. I el Senyor va fer ploure sobre Sodoma i Gomorra sofre i foc de part del Senyor des del cel. I va destruir aquestes ciutats i tota la regió circumdant, i tots els habitants de les ciutats, i tot el que creixia de la terra. I la dona seva va mirar cap a darrere, i es va convertir en una estàtua de sal. Abraham es va aixecar d'hora al matí cap al lloc on havia estat dret davant del Senyor. I va mirar cap a Sodoma i Gomorra, i cap a tota

la regió circumdant, i va veure, i heus aquí que pujava una flama de la terra, com el vapor d'un forn. I va passar que quan Déu va destruir totes les ciutats de la regió circumdant, Déu es va recordar d'Abraham, i va enviar Lot fora del mig de la destrucció, quan el Senyor va destruir les ciutats en les quals Lot habitava.

Lot va pujar de Zoar i es va instal·lar a la muntanya, ell i les seves dues filles amb ell, perquè va témer habitar a Zoar, i va habitar a la cova ell i les seves dues filles amb ell. Va dir però la més gran a la més jove: El nostre pare és vell, i no hi ha ningú sobre la terra que vingui a nosaltres, com pertoca a tota la terra. Vine i donem a beure vi al nostre pare, i jaguem amb ell, i obtinguem descendència del nostre pare. Van donar a beure vi al seu pare aquella nit, i la més gran va entrar i va dormir amb el seu pare aquella nit, i ell no se'n va adonar ni quan ella es va ajeure ni quan es va aixecar. Va succeir, però, l'endemà, i la gran va dir a la jove: Mira, vaig dormir ahir amb el nostre pare; donem-li vi a beure també aquesta nit, i tu, entrant-hi, dorm amb ell, i aixequem llavor del nostre pare. Van donar a beure també aquella nit vi al seu pare, i la més jove va entrar i va dormir amb el seu pare, i ell no se n'va adonar quan ella es va ajeure ni quan es va aixecar. I les dues filles de Lot van concebre del seu pare. I la més gran va parir un fill, i va cridar el seu nom Moab, dient: Del meu pare, aquest és el pare dels moabites fins al dia d'avui. Va donar a llum també la més jove un fill, i va cridar el seu nom Amman, dient: fill de la meva raça, aquest és el pare dels Ammonites fins al dia d'avui.

20

I Abraham es va traslladar d'allà cap a la terra del sud, i va habitar entre Cadès i Sur, i va residir temporalment a Gerara. Va

dir però Abraham sobre Sara, la seva dona, que era la seva germana, perquè va témer dir que era la seva dona, no fos cas que els homes de la ciutat el matessin per ella. Va enviar però Abimelec, rei de Gerar, i va prendre Sara. I Déu va entrar a Abimèlec en somni durant la nit i va dir: Mira, tu moriràs per causa de la dona que vas prendre, però aquesta està vivint amb un home. Abimelech, però, no la tocà, i digué: Senyor, destruiràs una nació desconixedora i justa? No ell mateix em va dir: És la meva germana? I ella em va dir: És el meu germà? Amb cor pur i amb justícia de mans vaig fer això. Però Déu li va dir en somnis: Jo també sabia que amb cor pur vas fer això, i et vaig perdonar per no pecar contra mi, per aquesta raó no et vaig permetre tocar-la. Ara però torna la dona a l'home, perquè és profeta, i pregarà per tu, i viuràs; però si no la tornes, sabràs que moriràs tu i tots els teus. I Abimelec es va aixecar de matinada al matí, va cridar tots els seus servents i va dir totes aquestes paraules a les seves orelles, i tots els homes van témer molt. I Abimelec va cridar Abraham i li va dir: Què és això que ens has fet? No hem pecat contra tu. Per què has portat sobre mi i sobre el meu regne un pecat tan gran? M'has fet una cosa que ningú no faria. Va dir però Abimèlec a Abraham: Què has vist per fer això? Va dir però Abraham: Vaig dir, doncs: Llavors no hi ha pietat en aquest lloc, i em mataran per causa de la meva dona'. I perquè veritablement és la meva germana de pare, però no de mare, i es va convertir en la meva dona. Va passar que quan Déu em va treure de la casa del meu pare, li vaig dir a ella: aquesta justícia faràs cap a mi, en tot lloc on entrem allà, digues de mi que és el meu germà. Però Abimelec prengué mil didracmes, ovelles, vedells, nens i serventes, i els donà a Abraham, i li retornà Sara, la seva dona. I Abimelec va dir a Abraham: Mira, la meva terra està davant teu; habita on t'agradi. I a Sara va dir: Mira, he donat mil didracmes al teu germà; això serà per a tu per a honor de la teva cara, i per a totes les que són amb tu, i parla amb tota

veritat. Abraham va pregar a Déu, i Déu va guarir Abimelec, la seva dona i les seves serventes, i van donar a llum. Perquè el Senyor va tancar completament tota matriu en la casa d'Abimelec, a causa de Sara, la dona d'Abraham.

21

I el Senyor va visitar Sara, tal com havia dit, i el Senyor va fer a Sara tal com havia parlat. I havent concebut, va parir a Abraham un fill en la seva vellesa, en el temps tal com li havia dit el Senyor. I Abraham va posar el nom d'Isaac al seu fill que li havia nascut, el qual Sara li havia parit. Però Abraham va circumcidar Isaac el vuitè dia, tal com Déu li havia manat. I Abraham tenia cent anys quan va néixer el seu fill Isaac. Però Sara va dir: El Senyor m'ha fet riure, qui ho senti es rejoirà amb mi. I va dir: Qui anunciarà a Abraham que Sarah alleita un infant? Perquè he donat a llum un fill en la meva vellesa. I el nen va créixer i va ser deslletat, i Abraham va fer un gran banquet el dia que Isaac, el seu fill, va ser deslletat. Però Sara, havent vist el fill d'Agar l'egípcia, que va néixer a Abraham, jugant amb Isaac el seu fill, I digué a Abraham: Expulsa aquesta serventa i el seu fill, perquè el fill d'aquesta serventa no heretarà amb el meu fill Isaac. Però la paraula va aparèixer molt dura davant d'Abraham pel que fa al seu fill. Però Déu digué a Abraham: Que no et sigui dur pel que fa al nen i pel que fa a la serventa. Tot allò que et digui Sara, escolta la seva veu, perquè en Isaac et serà cridat llinatge. I també faré del fill d'aquesta serventa una gran nació, perquè és la teva descendència. Es va aixecar Abraham al matí i va prendre pans i un odre d'aigua, i els va donar a Agar, i va col·locar el nen sobre la seva espatlla, i la va enviar. Havent marxat, errava pel desert, cap al pou del jurament. Va fallar, però, l'aigua de l'odre, i va llançar el nen sota una avet, Havent marxat, però, va seure enfront d'ell de lluny, com

a un llançament d'arc, perquè va dir: No veuré la mort del meu nen. I va seure enfront d'ell, i havent cridat el nen, va plorar. Però Déu escoltà la veu del nen des del lloc on era, i un àngel de Déu cridà Agar des del cel, i li digué: Què et passa, Agar? No tinguis por, perquè Déu ha escoltat la veu del nen des del lloc on és. Aixeca't i pren el nen, i agafa'l amb la teva mà, perquè el faré una gran nació. I Déu va obrir els seus ulls, i va veure un pou d'aigua viva, i va anar-hi, i va omplir l'ordre d'aigua, i va donar de beure al nen. I Déu era amb el nen, i va créixer, i va habitar al desert, i es va convertir en arquer. I va habitar en el desert, i la seva mare li va prendre una dona de Faran d'Egipte.

Va succeir, però, en aquell temps, que Abimèlec, Ocozat el seu conseller i Ficol, el comandant en cap de les seves forces, van dir a Abraham: Déu és amb tu en tot el que fas. Ara doncs jura'm per Déu que no em faràs mal a mi, ni a la meva descendència, ni al meu nom, sinó que segons la justícia que vaig fer amb tu, faràs amb mi i amb la terra en la qual has habitat. I Abraham va dir: Jo juraré. I Abraham va reprendre Abimelec sobre els pous d'aigua que els servents d'Abimelec havien pres. I Abimelec li va dir: No sabia qui t'ha fet aquesta cosa, ni tu m'ho vas explicar, ni jo ho vaig sentir fins avui. I Abraham va agafar ovelles i vedells, i els va donar a Abimelec, i tots dos van fer un pacte. I Abraham establí set femelles d'ovella a part. I Abimelec va dir a Abraham: Què són aquestes set anyelles que has posat a part? I va dir Abraham que prendràs de mi les set anyelles, perquè em siguin de testimoni que jo vaig cavar aquest pou. Per això va anomenar aquell lloc Pou del Jurament, perquè allà van jurar tots dos. I establiren un pacte al pou del jurament. Llavors es va aixecar Abimelec, Ocozat el seu conseller, i Ficol el comandant en cap de les seves forces, i van tornar a la terra dels Filisteus. I Abraham va plantar un camp

sobre el pou del jurament, i va invocar allà el nom del Senyor, Déu etern. Abraham va habitar a la terra dels Filisteus molts dies.

22

I va passar que després d'aquestes paraules Déu va provar Abraham, i li va dir: Abraham, Abraham, i va dir: Heus aquí em. I va dir: Pren el teu fill estimat, a qui vas estimar, l'Isaac, i vés a la terra alta, i ofereix-lo allà en holocaust sobre un dels munts que et diré. Havent-se aixecat Abraham el matí, va ensellar la seva somera, va prendre amb ell dos nois i Isaac, el seu fill, i havent partit llenya per a l'ofrena cremada, es va posar en camí i va arribar al lloc que Déu li havia dit, el tercer dia. I Abraham, havent alçat la mirada amb els seus ulls, va veure el lloc de lluny. I Abraham va dir als seus servents: Seieu aquí amb la somera; jo i el nen anirem fins allà, i després d'haver adorat tornarem cap a vosaltres. Abraham prengué la llenya de l'holocaustació i la posà sobre Isaac, el seu fill; ell prengué amb les mans el foc i l'espasa, i anaren tots dos junts. Isaac va dir a Abraham, el seu pare: Pare. I ell va dir: Què hi ha, fill meu?. I va dir: Mira, aquí tenim el foc i la llenya, però on és l'ovella per a l'holocaust?. Va dir però Abraham: Déu veurà per a si mateix l'ovella per a l'ofrena cremada, fill meu. I havent anat tots dos junts, Van arribar al lloc que Déu li havia dit, i Abraham va construir allà l'altar, i va col·locar la llenya, i havent lligat el seu fill Isaac, el va col·locar sobre l'altar damunt de la llenya. I Abraham va estendre la seva mà per prendre l'espasa i degollar el seu fill. I l'Àngel del Senyor el cridà des del cel, i digué: Abraham, Abraham! I ell digué: Heus-me aquí. I va dir: No posis la teva mà sobre el nen, ni li facis res, perquè ara he conegut que tu tems Déu, i no has estalviat el teu fill estimat per causa meva. I havent alçat la mirada, Abraham amb els seus ulls va veure, i heus aquí un xai atrapat en un arbust de Sabek per les banyes. I va anar

Abraham, i va prendre el xai, i el va oferir en holocaust en lloc d'Isaac, el seu fill.

I Abraham va anomenar aquell lloc El Senyor va veure, perquè diguin avui: En la muntanya el Senyor va aparèixer. I l'Àngel del Senyor va cridar Abraham per segona vegada des del cel, Dient: Per mi mateix he jurat, diu el Senyor, ja que has fet això i no has estalviat el teu fill estimat per causa meva, Certament beneint et beneiré, i multiplicant multiplicaré la teva descendència, com les estrelles del cel, i com la sorra que hi ha a la vora del mar, i la teva descendència heretarà les ciutats dels enemics. I seran beneïdes en la teva descendència totes les nacions de la terra, perquè vas obeir la meva veu. Abraham es va girar cap als seus nois, i havent-se aixecat van anar junts cap al pou del jurament. I Abraham va habitar al pou del jurament.

Va succeir, però, després d'aquestes paraules, i va ser reportat a Abraham, dient: Mira, Melcha també ha donat a llum fills a Nahor, el teu germà, el Uz, el primogènit, i el Buz, el seu germà, i el Kamuel, pare dels sirians, i Hazad, i Azau, i Phaldes, i Jeldaph, i Bethuel. Bethuel va engendrar Rebecca. Aquests vuit fills els va parir Melcha a Nahor, el germà d'Abraham. I la seva concubina, que es deia Reuma, també va donar a llum Tabek, Taam, Toxós i Moxà.

23

La vida de Sara va ser de cent vint-i-set anys. I va morir Sara en la ciutat d'Arboc, la qual és a la vall, aquesta és Hebron a la terra de Canaan, i va venir Abraham a plorar Sara i a lamentar-se. I Abraam es va aixecar del seu mort, i Abraam va dir als fills de Het: Foraster i estranger sóc jo amb vosaltres, doneu-me doncs

possessió d'una tomba entre vosaltres, i enterraré el meu mort lluny de mi. Van respondre, però, els fills de Het a Abraham dient: No, senyor. Escolta'ns, rei al costat de Déu tu ets entre nosaltres, enterra el teu mort en les nostres tombes escollides, perquè ningú dels nostres no t'impedirà la seva tomba per enterrar allà el teu mort. Havent-se aixecat, Abraham es va inclinar davant el poble de la terra, els fills de Het. I va parlar Abraham cap a ells, dient: Si teniu la vostra ànima de manera que enterreu el meu mort de davant la meua cara, escolteu-me, i parleu sobre mi a Efron, el fill de Sohar. I que em doni la cova doble que és seva, la que es troba en una part del seu camp; pel preu digne en plata doneu-me-la entre vosaltres com a possessió de tomba. Ephron, però, estava assegut enmig dels fills de Heth, i responent Ephron l'Hitita va dir a Abraham, escoltant-ho els fills de Heth i tots els que entraven a la ciutat, dient: Estigues al meu costat, senyor, i escolta'm: el camp i la cova que hi ha en ell te'ls dono, davant de tots els meus ciutadans t'ho he donat, enterra el teu mort. I Abraham va adorar davant del poble de la terra. I va dir a l'Efró a les orelles davant del poble de la terra: Ja que ets cap a mi, escolta'm: pren de mi la plata del camp, i enterraré el meu mort allà. Va respondre, però, Efron a Abraham dient: No, senyor, he escoltat que és una terra de quatre-centes didracmes de plata, però què seria això entre tu i jo? Tu, doncs, enterra el teu mort. I Abraham escoltà Efró, i Abraham lliurà a Efró la plata que havia dit a les orelles dels fills de Het, quatre-cents didracmes de plata aprovada pels mercaders. I va quedar el camp d'Efró, que era a la cova doble, que és davant de Mambre, el camp i la cova que hi havia en ell, i tot arbre que era al camp, i tot el que hi ha als seus límits al voltant, a l'Abraham, en possessió davant dels fills de Het i de tots els que entraven a la ciutat. Després d'aquestes coses, Abraham va enterrar Sara, la seva dona, a la cova del camp doble, que està davant de Mamre, que és Hebron, a la terra de Canaan. I el camp i la cova que hi

havia en ell van ser ratificats a Abraham com a possessió de tomba, de part dels fills de Het.

24

I Abraham era ancià, avançat en dies, i el Senyor va beneir Abraham en tot.

I Abraham va dir al seu servent més ancià de la seva casa, el governant de tots els seus béns: Posa la teva mà sota la meva cuxa. I t'adjuro pel Senyor, el Déu del cel i el Déu de la terra, que no prenguis dona per al meu fill Isaac d'entre les filles dels cananeus, amb els quals jo habito. Però aniràs a la meva terra, on vaig néixer, i a la meva tribu, i prendràs d'allà una dona per al meu fill Isaac. Però el servent li digué: Si per casualitat la dona no vol venir amb mi cap a aquesta terra, haig de tornar el teu fill a la terra d'on vas sortir? Però Abraham li va dir: Para atenció per a tu mateix de no fer tornar enrere el meu fill allà. El Senyor, el Déu del cel i el Déu de la terra, que em va treure de la casa del meu pare i de la terra on vaig néixer, que em va parlar i que em va jurar dient: A tu et donaré aquesta terra i a la teva descendència, ell enviarà el seu Àngel davant teu, i prendràs dona per al meu fill d'allà. Si però la dona no vol anar amb tu a aquesta terra, seràs net del meu jurament, només no tornis el meu fill allà. I el servent va posar la seva mà sota la cuixa d'Abraham, el seu senyor, i li va jurar sobre aquest assumpte. I el servent va prendre deu camells dels camells del seu senyor, i de tots els béns del seu senyor amb ell mateix, i havent-se aixecat va anar a Mesopotàmia, a la ciutat de Nacor. I va fer ajeure els camells fora de la ciutat al costat del pou de l'aigua cap al tard, quan surten les que treuen aigua.

I va dir: Senyor, Déu del meu senyor Abraham, concedeix-me èxit avui i mostra misericòrdia amb el meu senyor Abraham. Heus que jo estic dempeus sobre la font de l'aigua, i les filles dels habitants de la ciutat surten a treure aigua. I serà la verge a la qual jo diria: Inclina el teu gerro d'aigua perquè jo begui, i digui a mi: Beu tu, i també donaré a beure als teus camells fins que cessin de beure, aquesta l'has preparada per al teu servent Isaac, i en això sabré que has fet misericòrdia amb el meu senyor Abraham.

I va passar abans d'acabar ell de parlar en la seva ment, i heus aquí que Rebeca sortia, la nascuda de Betuel, fill de Melcà, la dona de Nacor, germà d'Abraham, tenint la gerra d'aigua sobre les seves espatlles. La verge era molt bella d'aparença, era verge, cap home no l'havia conegut, i havent baixat a la font, va omplir la seva gerra d'aigua, i va pujar. Però el jove va córrer cap a la seva trobada, i va dir: Dóna'm de beure una mica d'aigua del teu gerro. Ella però va dir: Beu, senyor, i es va afanyar i va abaixar el càntir d'aigua sobre el seu braç, i li va donar de beure fins que va deixar de beure. I va dir: I per als teus camells trauré aigua, fins que totes beguin. I s'afanyà i buidà el càntir d'aigua dins l'abeurador, i corregué cap al pou per treure aigua altra vegada, i tragué aigua per a tots els camells. L'home, però, l'estava observant i guardava silenci per saber si el Senyor havia fet prosperar el seu camí o no. Va succeir, però, que quan totes les camelles van deixar de beure, l'home va prendre arracades daurades d'una dracma de pes i dos braçalets per a les seves mans, de deu dracmes d'or de pes. I filla de qui ets? Digues-me si hi ha a casa del teu pare lloc per a nosaltres per allotjar-nos. Però ella li va dir: Sóc filla de Betuel, de la Melcas, que va parir a Nacor. I li va dir: Tenim palla i farratge en abundància, i també lloc per allotjar-se. I havent estat content, l'home es va inclinar davant el Senyor. I va dir: Beneït sigui el Senyor, el Déu del meu senyor Abraham, que no va abandonar la

seva justícia i la seva veritat envers el meu senyor, i el Senyor m'ha conduït pròsperament a casa del germà del meu senyor. I la noia, després de córrer, va anunciar a la casa de la seva mare aquestes paraules. Però Rebecca tenia un germà, el nom del qual era Laban, i Laban va córrer cap a l'home fora, a la font. I això va passar quan va veure les arracades i els braçalets a les mans de la seva germana, i quan va escoltar les paraules de Rebeca, la seva germana, que deia: Així m'ha parlat l'home, i va anar cap a l'home que estava dret vora els camells, a la font. I li va dir: Vine, entra, beneït del Senyor! Per què estàs fora? Jo he preparat la casa i lloc per als camells. Va entrar l'home a la casa i va descarregar els camells, i va donar palla i farratge als camells, i aigua per rentar els seus peus i els peus dels homes que eren amb ell. I va posar davant d'ells pans per menjar, i va dir: No menjaré fins que hagi dit les meves paraules. I va dir: Parla.

I va dir: Sóc un servent d'Abraham. El Senyor va beneir molt el meu senyor, i va ser exalçat, i li va donar ovelles, vedells, plata, or, criats, serventes, camells i ases. I Sarra, la dona del meu senyor, va parir un fill al meu senyor després que ell envellís, i li va donar tot allò que era seu. I el meu senyor em va fer jurar, dient: No prendràs dona per al meu fill d'entre les filles dels cananeus, entre els quals jo sojorno a la seva terra. Però aniràs a la casa del meu pare i a la meva tribu, i d'allà prendràs una dona per al meu fill. Vaig dir al meu senyor: Que no sigui cas que la dona no vulgui venir amb mi. I em va dir: El Senyor, el Déu davant del qual he estat ben plaent, enviarà el seu Àngel amb tu i prosperarà el teu camí, i prendràs dona per al meu fill de la meva tribu i de la casa del meu pare. Aleshores seràs innocent de les meves malediccions, quan, perquè si véns a la meva tribu i no et donen, seràs innocent del meu jurament. I havent arribat avui a la font, vaig dir: Senyor, Déu del meu senyor Abraham, si tu prosperes el meu camí en el

qual ara jo vaig, Heus aquí, joestic dret sobre la font de l'aigua, i les filles dels homes de la ciutat surten a treure aigua, i serà la verge a la qual jo digui: Dóna'm de beure una mica d'aigua de la teva gerra, I digui a mi: I tu beu, i als teus camells donaré aigua, aquesta serà la dona que el Senyor ha preparat per al seu propi servent Isaac, i en això sabré que has fet misericòrdia al meu senyor Abraham. I això va passar abans d'acabar jo de parlar en la meva ment: immediatament Rebeca sortia, portant la gerra d'aigua sobre les espatlles, i va baixar a la font, i va treure aigua, i li vaig dir: Dóna'm de beure. I havent-se afanyat, va abaixar el càntir d'aigua sobre el seu braç, i va dir: Beu tu, i també donaré a beure als teus camells, i van beure, i va donar a beure als camells. I vaig preguntar-li i vaig dir: Filla de qui ets? Digues-m'ho. I ella va dir: Sóc filla de Betuel, fill de Nacor, que Melcà va parir-li. I vaig posar-li les arracades i els braçalets a les mans. I havent estat complagut, vaig adorar el Senyor i vaig beneir el Senyor, el Déu del meu senyor Abraham, qui m'ha fet pròsper en el camí de la veritat per prendre la filla del germà del meu senyor per al seu fill. Si per tant mostreu misericòrdia i justícia cap al meu senyor, si no, informeu-me perquè tornaré cap a la dreta o l'esquerra.

Responent però Laban i Betuel van dir: Del Senyor ha sortit aquest assumpte, no podem dir-te res en contra, ni dolent ni bo. Heus aquí Rebeca davant teu; pren-la i vés-te'n, i que sigui dona per al fill del teu senyor, tal com va dir el Senyor. Va succeir que quan el servent d'Abraham va escoltar les seves paraules, es va prosternar a terra davant el Senyor. I el servent, havent portat recipients de plata i d'or i vestits, els va donar a la Rebecca, i va donar regals al seu germà i a la seva mare. I van menjar i van beure, tant ell com els homes que eren amb ell, i van dormir. I havent-se aixecat al matí, va dir: Envieu-me, perquè pugui marxar cap al meu senyor. Van dir però els seus germans, i la mare: Que

romanguí la verge amb nosaltres uns deu dies, i després d'això se n'anirà. Però ell va dir-los: No em retingueu, ja que el Senyor ha fet pròsper el meu camí. Envieu-me perquè marxi cap al meu senyor. Els però van dir: Cridem la noia i preguntem-li a ella mateixa. I cridaren la Rebecca i li digueren: Aniràs amb aquest home? I ella digué: Aniré. I van enviar fora Rebeca, la seva germana, i les seves possessions, i el servent d'Abraham, i els qui anaven amb ell. I van beneir Rebecca i li van dir: Germana nostra ets, esdevingues en milers de miríades, i que la teva llavor hereti les ciutats dels adversaris. Havent-se aixecat Rebeca i les seves serventes, van muntar sobre els camells i van anar amb l'home, i el servent, havent pres Rebeca, va marxar.

Isaac però viatjava a través del desert cap al pou de la visió, però ell habitava a la terra del Sud. I Isaac va sortir a conversar a la plana cap al vespre, i alçant els ulls va veure camells que venien. I havent alçat la mirada Rebecca amb els ulls va veure Isaac, i va saltar del camell. I va dir al servent: Qui és aquell home que camina pel pla cap a nosaltres? I el servent va dir: Aquest és el meu senyor. I ella, havent pres el vel, es va cobrir. I el servent va relatar a Isaac totes les paraules que havia dit. Entrà però Isaac a la casa de la seva mare, i prengué Rebecca, i esdevingué la seva dona, i l'estimà, i Isaac fou consolat pel que fa a Sara, la seva mare.

25

Havent-se afegit, però, Abraham va prendre una dona, el nom de la qual era Keturah. Va parir-li el Zombran, el Iezan, el Madal, el Midian, el Iesbok i el Soie. Iezan, però, va engendrar Saba i Dedan, i els fills de Dedan van ser Asshurim, Letushim i Leummim. Els fills de Midian, però, eren Gopher, Apher, Enoch, Abida i Eldaag; tots aquests eren fills de Keturah. Abraham donà

totes les seves possessions a Isaac, el seu fill. I als fills de les seves concubines, Abraham va donar regals i els va enviar lluny d'Isaac, el seu fill, quan encara vivia, cap a l'est, a la terra de l'est. Aquests són els anys dels dies de la vida d'Abraham que va viure: cent setanta-cinc anys. I va morir Abraham, fallant en una bona vellesa, home vell i ple de dies, i va ser afegit al seu poble. I el van enterrar Isaac i Ismael, els seus fills, a la cova doble, al camp d'Efron, fill de Zohar l'hitita, que és davant de Mambre, El camp i la cova que Abraham va adquirir dels fills de Heth, allà van enterrar Abraham i Sarah, la seva dona. Va passar, però, que després de morir Abraham, Déu va beneir el seu fill Isaac, i Isaac va habitar al costat del pou de la visió. Aquestes són les generacions d'Ismael, fill d'Abraham, que va parir Agar l'egípcia, la serventa de Sara, a Abraham. I aquests són els noms dels fills d'Ismael, segons els noms de les seves generacions: el primogènit d'Ismael, Nabajot, Quedar, Nabdeel i Massam, I Masma, i Duma i Masse, I Choddan, i Teman, i Ietur, i Naphes i Kedma. Aquests són els fills d'Ismael, i aquests són els seus noms en les seves tendes i en els seus campaments, dotze governants segons les seves nacions. I aquests són els anys de la vida d'Ismael: cent trenta-set anys, i desfallint va morir, i va ser reunit amb el seu poble. Va habitar des d'Havilah fins a Shur, que està davant d'Egipte fins a arribar cap als Assiris; va habitar davant de tots els seus germans.

I aquestes són les generacions d'Isaac, el fill d'Abraham: Abraham va engendrar Isaac. Isaac tenia quaranta anys quan va prendre Rebecca, filla de Betuel el Siríac de la Mesopotàmia de Síria, germana de Laban el Siríac, per a ell mateix com a dona. Isaac pregava al Senyor per Rebecca, la seva dona, perquè era estèril, i Déu el va escoltar, i Rebecca, la seva dona, va concebre. Però els nens saltaven dins d'ella, i va dir: Si així m'ha de passar a

mi, per a què em serveix això? I va anar a consultar el Senyor. I el Senyor li va dir: Dues nacions hi ha al teu ventre, i dos pobles del teu ventre se separaran, i un poble superarà l'altre poble, i el més gran servirà el més petit. I es van complir els dies de parir d'ella, i heus aquí que hi havia bessons al seu ventre. Va sortir el primogènit vermell, tot sencer, com una pell peluda, i va anomenar el seu nom Esau. I després d'això va sortir el seu germà, i la seva mà aferrada al taló d'Esau, i va cridar el seu nom, Jacob. Isaac però tenia seixanta anys, quan Rebeca els va parir. Els joves homes creixeren, i Esau era un home que sabia caçar, rústic, però Jacob era un home senzill que habitava a casa. Isaac estimava Esau, perquè la seva caça era menjar per a ell, però Rebecca estimava Jacob.

Va coure Jacob un guisat, i Esau va venir del camp desfallint. I va dir Esau a Jacob: Alimenta'm d'aquest estofat vermell, perquè estic defallit. Per això va ser anomenat el seu nom Edom. Va dir però Jacob a Esau: Ven-me avui el teu dret de primogenitura. I va dir Esau: Mira, jo vaig a morir, i per a què em serveixen a mi aquestes primogenitures? I Jacob li va dir: Jura-m'ho avui, i ell li va jurar. Així Esau va vendre el dret de primogenitura a Jacob. Jacob, però, va donar a Esau pa i un guisat de llenties, i va menjar i va beure, i després de llevar-se va marxar, i Esau va menysprear el dret de primogenitura.

26

Va succeir una fam sobre la terra, a part de la fam anterior, que va succeir en el temps d'Abraham, i Isaac va anar cap a Abimelec, rei dels filisteus, a Gerara. Va aparèixer-li el Senyor i li va dir: No baixis a Egipte, sinó habita a la terra que jo et diré. I resideix en aquesta terra, i estaré amb tu, i et beneiré, perquè a tu i

a la teva descendència donaré tota aquesta terra, i establiré el meu jurament que vaig jurar a Abraham, el teu pare. I multiplicaré la teva descendència com les estrelles del cel, i donaré a la teva descendència tota aquesta terra, i seran beneïdes en la teva descendència totes les nacions de la terra. Perquè Abraham, el teu pare, va obeir la meua veu i va guardar els meus manaments, els meus comandaments, les meves ordenances i les meves lleis. Isaac va habitar en Gerara. Però els homes del lloc van preguntar sobre Rebecca, la seva dona, i va dir: És la meua germana, perquè va témer dir que era la seva dona, no fos cas que els homes del lloc el matessin per Rebecca, perquè ella era bella d'aparença. Va passar molt de temps allà, i Abimèlec, el rei de Guerar, havent-se ajupit a la finestra, va veure Isaac jugant amb Rebeca, la seva dona. Però Abimèlec cridà Isaac i li digué: Doncs certament és la teua dona; per què vas dir que és la meua germana? I Isaac li digué: Perquè vaig dir: que no mori mai per causa d'ella. I Abimèlec li va dir: Què és això que ens has fet? Gairebé algú de la meua raça hauria dormit amb la teua dona, i hauries portat sobre nosaltres la ignorància. Abimèlec, però, comandà a tot el seu poble, dient: Tot el que hagi tocat aquest home i la seva dona serà culpable de mort. Isaac va semblar en aquella terra, i aquell any va trobar ordi que rendia el cent per un, i el Senyor el va beneir. I l'home va ser exalçat, i avançant es va fer més gran, fins que es va fer molt gran. Va tenir bestiar d'ovelles, bestiar de bous i moltes explotacions agrícoles. Els Filisteus el van envejar. I tots els pous que els servents del seu pare havien cavat en temps del seu pare, els filisteus els van tancar i els van omplir de terra. Però Abimelec va dir a Isaac: Vés-te'n de nosaltres, perquè t'has fet molt més fort que nosaltres. I Isaac va marxar d'allà, i es va allotjar a la vall de Gerar, i hi va habitar.

I altra vegada Isaac va cavar els pous d'aigua que havien cavat els servents del seu pare Abraham, i que els filisteus havien tapat després de morir el seu pare Abraham, i els va donar noms segons els noms que el seu pare els havia donat. I els servents d'Isaac van cavar a la vall de Gerar, i van trobar allà un pou d'aigua viva. I els pastors de Gerar van lluitar amb els pastors d'Isaac, dient que l'aigua era d'ells, i van anomenar el pou Injustícia, perquè el van tractar injustament. Havent partit d'allà, va cavar un altre pou, però també van disputar sobre aquell, i el va anomenar Enemistat. Havent partit d'allà, va cavar un altre pou, i no van lluitar per ell, i el va anomenar Espai Ample, dient: Perquè ara el Senyor ens ha donat espai ampli i ens ha fet créixer sobre la terra.

Va pujar d'allà al pou del jurament. I aquella nit se li va aparèixer el Senyor, i va dir: Jo sóc el Déu d'Abraham, el teu pare; no tinguis por, perquè jo sóc amb tu, i et beneïré, i multiplicaré la teva descendència a través d'Abraham, el teu pare. I ell va construir allà un altar, i va invocar el nom del Senyor, i va plantar allà la seva tenda, i els servents d'Isaac van cavar allà un pou a la vall de Gerar. I Abimèlec va anar cap a ell des de Gerara, i Ocozat, el seu conseller, i Ficol, el comandant en cap de les seves forces. I Isaac els va dir: Per què heu vingut cap a mi? Vosaltres em vau odiar i em vau fer fora de entre vosaltres. Ells van dir: Veient, hem vist que el Senyor era amb tu, i vam dir: que hi hagi llavors una aliança entre nosaltres i tu, i farem un pacte amb tu, No facis mal amb nosaltres, perquè nosaltres no t'hem tractat abominablement, i de la manera que t'hem tractat bé i t'hem enviat lluny amb pau, i ara ets beneït pel Senyor. I els va fer un banquet, i van menjar i van beure. Havent-se aixecat al matí, cadascun va jurar al seu veí, i Isaac els va enviar, i van marxar d'ell en pau. Va passar però en aquell dia que, havent arribat els servents d'Isaac, li van informar sobre el pou que van cavar, i van dir: No vam trobar aigua. I ell el

va anomenar Jurament, per això va donar el nom a aquella ciutat Pou de Jurament, fins al dia d'avui.

Esau tenia quaranta anys, i va prendre per dona Judit, filla de Beerí l'Hitita, i Basemat, filla d'Elon l'Hitita. I estaven discutint amb l'Isaac i amb la Rebecca.

27

Va passar que després d'envellir-se Isaac, i se li van enfosquir els ulls per veure, va cridar Esaú, el seu fill gran, i li va dir: Fill meu, i ell va dir: Aquí estic. I va dir: Mira, he envellit i no conec el dia de la meva mort. Ara, doncs, pren el teu estri, la tremuja i l'arc, surt a la plana i caça'm una presa. I prepara'm menjars, com m'agraden a mi, i porta'ls-me, perquè mengi, perquè la meva ànima et beneeixi abans que jo mori. Rebecca, però, va escoltar Isaac parlant amb Esau, el seu fill, i Esau va anar a la plana a caçar una presa per al seu pare. Rebecca, però, va dir a Jacob, el seu fill menor: Mira, vaig escoltar el teu pare parlant a Esau, el teu germà, dient, Porta'm caça i fes-me menjars, perquè després d'haver menjat et beneeixi davant del Senyor abans de morir. Ara doncs, fill meu, escolta'm, tal com jo et mano. I havent anat cap a les ovelles, pren-me d'allà dos cabrits tendres i bons, i els farà menjars delicats per al teu pare, com li agraden. I portaràs al teu pare, i menjarà, perquè el teu pare et beneeixi abans de morir. Jacob va dir a Rebecca, la seva mare: Esau, el meu germà, és un home pelut, però jo sóc un home llis. Que no em toqui mai el pare, i seré davant seu com un que menysprea, i portaré sobre mi mateix una maledicció, i no una benedicció. La mare però li va dir: Sobre mi la teva maledicció, fill meu, només escolta la meva veu, i ves i porta'm-ho. Havent anat, va agafar i va portar a la mare, i la seva mare va fer menjars delicats, tal com estimava el seu pare.

I havent pres Rebecca la roba bona d'Esau, el seu fill gran, que era amb ella a la casa, va vestir amb ella en Jacob, el seu fill més jove. I va posar les pells dels cabrits al voltant dels seus braços i sobre les parts nues del seu coll. I va donar les delicadeses i els pans que havia fet a les mans de Jacob, el seu fill. I el va portar al seu pare, i va dir: Pare. I ell va dir: Heus aquí jo, qui ets tu, fill meu? I Jacob va dir al pare: Jo sóc Esau, el teu primogènit. He fet com em vas dir. Aixeca't, seu i menja de la meva caça, perquè la teva ànima em beneeixi. Va dir però Isaac al seu fill: Què és això que has trobat tan ràpidament, oh fill meu? I ell va dir: Allò que el Senyor, el teu Déu, va posar davant meu. Va dir però Isaac a Jacob: Acosta't a mi i et palparé, fill meu, per saber si tu ets el meu fill Esau o no. Jacob s'apropà a Isaac, el seu pare, i el tocà, i digué: La veu és la veu de Jacob, però les mans són les mans d'Esau. I no el va reconèixer, perquè les seves mans eren peludes com les mans del seu germà Esau, i el va beneir. I va dir: Tu ets el meu fill Esau? I ell va dir: Jo. I va dir: Porta'm i menjaré de la teva caça, fill meu, perquè la meva ànima et beneeixi. I li va portar, i va menjar, i li va portar vi, i va beure. I Isaac, el seu pare, li va dir: Acosta't a mi i besa'm, fill meu. I havent-se apropat el va besar, i va olorar l'olor dels seus vestits, i el va beneir, i va dir: Mira, l'olor del meu fill és com l'olor d'un camp ple que el Senyor ha beneït. I que Déu et doni la rosada del cel i la riquesa de la terra, i abundància de gra i vi. I que et serveixin les nacions, i que s'inclinin davant teu els governants, i esdevingues senyor del teu germà, i s'inclinaran davant teu els fills del teu pare; el que et maleeix, maleït, i el que et beneeix, beneït.

I va passar que després que Isaac va cessar de beneir Jacob, el seu fill, i va passar que tan aviat com Jacob va sortir de davant d'Isaac, el seu pare, Esau, el seu germà, va venir de la caça. I ell també va fer menjars, i els va portar al seu pare, i va dir al pare:

Que s'aixequi el meu pare i que mengi de la caça del seu fill, perquè la teva ànima em beneeixi. I Isaac, el seu pare, li va dir: Qui ets tu? I ell va dir: Jo sóc el teu fill primogènit, Esaú. Isaac va quedar molt astonat, amb un gran astonitament, i va dir: Qui doncs ha caçat per a mi la caça i me l'ha portat, i vaig menjar-ne de tot abans que tu vinguessis? I el vaig beneir, i beneït serà. Va passar que quan Esaú va escoltar les paraules del seu pare Isaac, va cridar amb veu gran i molt amarga, i va dir: Beneeix-me també a mi, pare! Va dir-li però: El teu germà ha vingut amb engany i ha pres la teva benedicció. I va dir: Justament va ser cridat el seu nom Jacob, perquè m'ha suplantat, mira, aquesta és la segona vegada: va prendre la meva primogenitura, i ara ha pres la meva benedicció. I Esaú va dir al seu pare: No m'has deixat cap benedicció, pare? Responent però, Isaac va dir a Esaú: Si l'he fet senyor teu, i tots els seus germans els he fet servents seus, i l'he sostingut amb gra i vi, a tu però, què et faré, fill meu? Va dir però Esau al seu pare: No tens més que una sola benedicció, pare? Beneeix-me doncs també a mi, pare. I essent Isaac profundament commogut, Esau va cridar amb veu alta i va plorar. Havent estat separat, Isaac, el seu pare, li va dir: Mira, des de la riquesa de la terra serà la teva habitació, i des de la rosada del cel de dalt. I sobre la teva espasa viuràs, i serviràs al teu germà, però serà que quan destrueixis i treguis el seu jou del teu coll.

I Esaú guardava rancor a Jacob per la benedicció amb la qual el seu pare l'havia beneït, i Esaú va dir en el seu cor: que s'apropin els dies del dol pel meu pare, perquè mati Jacob, el meu germà. Van ser reportades a Rebecca les paraules d'Esaú, el seu fill gran, i havent enviat a cridar va cridar Jacob, el seu fill més jove, i li va dir: Mira, Esaú, el teu germà, t'amenaça de matar-te. Ara doncs, fill meu, escolta la meva veu, i aixeca't i fuig cap a Mesopotàmia, cap a Laban, el meu germà, a Haran. I habita amb ell alguns dies,

fins que s'aparti la seva ira, i la ira del teu germà s'aparti de tu, i oblidi el que li has fet, i havent enviat et cridaré d'allà, no sigui que mai quedi privada dels dos vosaltres en un sol dia. Rebecca va dir a Isaac: Estic cansada de la meua vida a causa de les filles dels fills de Het. Si Jacob pren dona d'entre les filles d'aquesta terra, per a què viure?

28

Havent cridat Isaac a Jacob, el va beneir i li va manar, dient: No prendràs dona de les filles dels cananeus. Aixeca't i fuig cap a Mesopotàmia, cap a la casa de Betuel, el pare de la teua mare, i pren per a tu d'allà una dona d'entre les filles de Laban, el germà de la teua mare. El meu Déu et beneeixi, t'augmenti i et multipliqui, i seràs congregacions de nacions. I que et doni la benedicció d'Abraham, el meu pare, a tu i a la teua descendència després de tu, perquè heretis la terra del teu pelegrinatge, que Déu va donar a Abraham. I Isaac va enviar Jacob, i va anar a Mesopotàmia cap a Laban, el fill de Betuel el Sirià, germà de Rebeca, la mare de Jacob i Esaú.

Mira però Esaú que Isaac va beneir Jacob, i el va enviar a la Mesopotàmia de Síria per prendre per a ell mateix una dona d'allà, en beneir-lo, i li va manar, dient: no prendràs dona de les filles dels Cananeus. I Jacob va escoltar el seu pare i la seva mare, i va anar cap a la Mesopotàmia de Síria. Havent vist també Esaú que les filles de Canaan són dolentes davant d'Isaac, el seu pare, Esaú va anar cap a Ismael i va prendre Maeleth, filla d'Ismael, el fill d'Abraham, germana de Nabaioth, com a dona a més de les seves dones.

I Jacob va sortir del pou del jurament i va anar a Haran. I va trobar un lloc i va dormir allà, perquè el sol s'havia post, i va agafar de les pedres del lloc i les va col·locar sota el seu cap, i va dormir en aquell lloc. I ell va somiar, i heus aquí una escala fixada a la terra, el cap de la qual arribava al cel, i els àngels de Déu pujaven i baixaven per ella. El Senyor, però, es recolzava sobre ella i va dir: Jo sóc el Déu d'Abraham, el teu pare, i el Déu d'Isaac. No tinguis por. La terra sobre la qual dorms, te la donaré a tu i a la teva descendència. I la teva descendència serà com la sorra de la terra, i s'estendrà cap al mar, i cap al sud, i cap al nord, i cap a l'est, i seran beneïdes en tu totes les tribus de la terra, i en la teva descendència. I heus aquí jo estic amb tu, guardant-te en tot el camí, allà on vagis, i et tornaré a aquesta terra, perquè no t'abandonaré, fins que jo hagi fet tot allò que t'he parlat. I Jacob es va despertar del seu son i va dir: El Senyor és en aquest lloc, i jo no ho sabia. I va témer i va dir: Com de temible és aquest lloc! Això no és sinó la casa de Déu, i aquesta és la porta del cel. I Jacob es va aixecar al matí, i va agafar la pedra que havia col·locat allà sota el seu cap, i la va erigir com a pilar, i va vessar oli sobre la punta d'aquesta. I va cridar el nom d'aquell lloc casa de Déu, i Luz era el nom de la ciutat abans. I Jacob va fer un vot, dient: Si el Senyor Déu està amb mi, i em preserva en aquest camí pel qual jo vaig, i em dona pa per menjar i vestit per posar-me, I si ell em fa tornar amb salvació a la casa del meu pare, el Senyor serà el meu Déu. I aquesta pedra que vaig establir com a pilar serà per a mi casa de Déu, i de tot el que em donis, en donaré el delme a tu.

29

I aixecant els peus, Jacob va anar a la terra de l'est, cap a Laban, el fill de Betuel el Siri, germà de Rebeca, mare de Jacob i Esaü. I veu, i heus aquí un pou al pla, i hi havia allà tres ramats

d'ovelles descansant al seu costat, perquè d'aquell pou abeuraven els ramats, però hi havia una gran pedra sobre la boca del pou. I allà es reunien tots els ramats, i apartaven la pedra de la boca del pou, i abeuraven les ovelles, i tornaven a posar la pedra sobre la boca del pou al seu lloc. Jacob els va dir: Germans, d'on sou? I ells van dir: Som de Haran. Va dir però a ells: Coneixeu Laban, el fill de Nahor? I ells van dir: El coneixem. Va dir-los: Està bé? I ells van dir: Està bé, i mira, Raquel, la seva filla, venia amb les ovelles. I Jacob va dir: Encara és molt de dia, no és encara l'hora de reunir els ramats. Abeureu les ovelles i aneu a pasturar-les. Però ells van dir: No podem, fins que siguin units tots els pastors, i rodolin la pedra de la boca del pou, i abeurem les ovelles. Encara ell els parlava, i heus aquí que Raquel, la filla de Laban, venia amb les ovelles del seu pare, doncs ella pasturava les ovelles del seu pare. Va succeir que quan Jacob va veure Rachel, la filla de Laban, el germà de la seva mare, i les ovelles de Laban, el germà de la seva mare, Jacob es va acostar, va fer rodar la pedra de la boca del pou i va abeurar les ovelles de Laban, el germà de la seva mare. I Jacob va besar Rachel, i cridant amb la seva veu va plorar. I va informar a la Raquel que era el germà del seu pare i que era fill de Rebeca, i havent corregut va informar al seu pare segons aquestes paraules. Va passar que quan Laban va escoltar el nom de Jacob, el fill de la seva germana, va córrer a trobar-se amb ell, l'abraçà, el besà i el portà dins de casa seva, i Jacob relatà a Laban totes aquestes paraules. I Laban li va dir: Ets dels meus ossos i de la meva carn, i va estar amb ell un mes de dies.

Va dir però Laban a Jacob: Perquè ets el meu germà, no em serviràs gratuïtament. Digues-me quina és la teva recompensa. Però Laban tenia dues filles: el nom de la gran era Leia, i el nom de la petita era Raquel. Els ulls de Lea eren febles, però Raquel era bella de forma i molt bonica d'aparença. Jacob estimava Rachel, i

va dir: Et serviré set anys per Rachel, la teva filla més jove. Laban li va dir: És millor donar-te-la jo a tu que donar-la jo a un altre home; habita amb mi. I Jacob va servir per Rachel set anys, i van ser davant d'ell com uns pocs dies, per l'amor que ell li tenia. Jacob va dir a Laban: Dóna'm la meva dona, perquè els dies s'han complert, per tal que pugui entrar cap a ella. Va reunir, però, Laban tots els homes del lloc i va fer un casament. I va passar al vespre que, havent pres Lea, la seva filla, la va portar a Jacob, i Jacob va entrar a ella. I Laban donà a Lea, la seva filla, Zelfa, la seva serventa, com a serventa d'ella. Va succeir però al matí, i heus aquí que era Lea. Va dir però Jacob a Laban: Què és això que m'has fet? No vaig servir amb tu per Rachel? I per què m'has enganyat? Va respondre Laban: No és així al nostre lloc donar la més jove abans que la més vella. Completa doncs la setmana d'aquesta, i et donaré també aquesta a canvi del treball que faràs per mi encara set anys més. Va fer Jacob així, i va complir la setmana d'aquesta, i Laban li va donar Raquel, la seva filla, per dona. I Laban donà a la seva filla Balla la seva serventa, a ella com a serventa. I va entrar a Raquel, però va estimar Raquel més que Lia, i el va servir set anys més.

Però el Senyor Déu, veient que Lea era menyspreada, va obrir la seva matriu, mentre que Raquel era estèril. I Leia va concebre, i va parir un fill a Jacob, i va cridar el seu nom Rubèn, dient: Perquè el Senyor ha vist la meva humiliació, i m'ha donat un fill, ara doncs el meu home m'estimarà. I ella va concebre altra vegada, i va parir un segon fill a Jacob, i va dir: El Senyor ha escoltat que sóc odiada, i m'ha donat també aquest, i va cridar el seu nom Simeó. I va concebre encara, i va parir un fill, i va dir: Ara, en aquest temps, el meu home estarà unit a mi, perquè li he parit tres fills. Per això va posar-li el nom de Leví. I havent concebut encara, va parir un fill, i va dir: Ara, encara per això,

donaré gràcies al Senyor. A causa d'això va anomenar el seu nom Judes, i va deixar de parir.

30

Havent vist Raquel que no havia parit a Jacob, va tenir enveja de la seva germana i va dir a Jacob: Dóna'm fills; si no, moriré. Però Jacob, enfadat, va dir a Rachel: No sóc jo en lloc de Déu, qui t'ha privat del fruit del ventre? Va dir Raquel a Jacob: Mira la meva serventa Bal·là, entra cap a ella, i donarà a llum sobre els meus genolls, i seré edificada jo també per mitjà d'ella. I li va donar Bal·là, la seva serventa, per dona, i Jacob va entrar a ella. I Bilha, la serventa de Raquel, va concebre i va parir un fill a Jacob. I va dir Raquel: Déu m'ha jutjat, i ha escoltat la meva veu, i m'ha donat un fill; per això va cridar el seu nom Dan. I Balla, la serventa de Raquel, va concebre encara, i va parir un segon fill a Jacob. I Raquel va dir: El meu Déu ha lluitat per mi, i jo he lluitat amb la meva germana, i he prevalgut, i va cridar el seu nom Neftalí. Va veure Leia que havia deixat de parir, i va prendre Zelfa, la seva serventa, i la va donar al Jacob com a dona, i ell va entrar cap a ella. I Zelfa, la serventa de Lea, va concebre i va parir un fill a Jacob. I Leia va dir: Quina fortuna!, i va nomenar-lo Gad. I Zelfa, la serventa de Lea, va concebre encara, i va parir un segon fill a Jacob. I va dir Leia: Benaventurada jo, perquè les dones em diran benaventurada, i va cridar el seu nom Aser. Va anar però Rubèn en dia de collita de blat, i va trobar pomes de mandràgores en el camp, i les va portar cap a Leia, la mare seva. Va dir però Raquel a Leia, la germana seva: Dóna'm de les mandràgores del fill teu. Va dir però Leia: No és suficient per a tu que hakis pres el meu home? També prendràs les mandràgores del meu fill? Va dir però Raquel: No així, que dormi amb tu aquesta nit en lloc de les mandràgores del teu fill. Va entrar Jacob del camp al vespre, i Leia va sortir a

trobar-lo, i va dir: Entraràs amb mi avui, doncs t'he llogat a canvi de les mandràgores del meu fill, i va dormir amb ella aquella nit. I Déu va escoltar Leïa, i havent concebut, va parir un cinquè fill a Jacob. I Leïa va dir: Déu m'ha donat la meva recompensa perquè vaig donar la meva serventa al meu marit, i va cridar el seu nom Issacar, que vol dir recompensa. I Lleïa va concebre encara i va parir un sisè fill a en Jacob. I Leïa va dir: Déu m'ha donat un bon regal en aquest temps; ara el meu home m'escollirà, perquè li he parit sis fills. I va cridar el seu nom Zabulon. I després d'això va parir una filla, i va cridar el seu nom Terrible. Però Déu es recordà de Rachel, i Déu l'escoltà, i li obrí el ventre. I havent concebut va parir un fill a Jacob, i va dir Raquel: El meu Déu ha tret el meu retret. I va cridar-lo Josep, dient: Que Déu m'afegeixi un altre fill.

Va succeir, però, que quan Raquel va parir Josep, Jacob va dir a Laban: Envia'm, perquè me'n vagi al meu lloc i a la meva terra. Torna'm les meves dones i els meus fills, pels quals t'he servit, perquè me'n pugui anar, doncs tu coneixes el servei que t'he prestat. Laban li va dir: si he trobat gràcia davant teu, he endevinat que Déu m'ha beneït per la teva vinguda. Especifica el teu salari i te'l donaré. Va dir però Jacob: Tu coneixes el que t'he servit, i quant era el teu bestiar amb mi. Petit era el que tenies davant meu, i va créixer fins a ser multitud, i el Senyor Déu et va beneir gràcies al meu peu; ara doncs, quan faré jo també casa per a mi mateix? I Laban li va dir: Què et donaré? I Jacob li va dir: No em donaràs res. Si em fas aquesta cosa, altra vegada pasturé les teves ovelles i les guardaré. Que passin totes les teves ovelles avui, i separa d'allà tota ovella fosca entre els anyells, i tota ratllada i tacada entre les cabres: aquesta serà la meva recompensa. I la meva justícia escoltarà per mi el dia següent, perquè la meva recompensa és davant teu: tot el que no sigui tacat i ratllat entre les cabres, i fosc entre els anyells, serà considerat robat si és amb

mi. Laban li va dir: que sigui segons la teva paraula. I ell va separar aquell dia els bocs tacats i ratllats, i totes les cabres tacades i ratllades, i tot el que era fosc entre els anyells, i tot el que era blanc entre ells, i els va donar a mans dels seus fills. I va posar una distància de tres dies de camí entre ells i Jacob, però Jacob pasturava les ovelles de Laban que havien quedat. Jacob va agafar per a ell mateix una vara fresca d'estorac, de noguera i de plàtan, i Jacob les va pelar fent pelades blanques, i trient el verd, el blanc que va pelar apareixia variat sobre les vares. I va col·locar les varetes que havia pelat a les canals de les basses d'aigua, perquè quan les ovelles vinguessin a beure, davant de les varetes, en venir elles a beure, les ovelles concebissin mirant les varetes. I les ovelles concebien davant les vares, i les ovelles parien cries blanques, tacades i grises. Els xais, però, Jacob els va separar, i va col·locar davant de les ovelles el moltó ratllat i tot el que era variat entre els xais, i va separar per a si mateix ramats a part, i no els va barrejar amb les ovelles de Laban. Va succeir, però, en el temps en què les ovelles estaven concebent i prenent en el ventre, que Jacob va col·locar les vares davant de les ovelles en els abeuradors, perquè concebissin segons les vares. Quan les ovelles pariren, no les col·locava, i va passar que les sense marques eren del Laban, però les marcades del Jacob. I l'home es va enriquir molt, i va tenir ramats nombrosos, bous, servents, serventes, camells i ases.

31

Va sentir Jacob les paraules dels fills de Laban, que deien: Jacob ha pres tot el del nostre pare, i del nostre pare ha fet tota aquesta glòria. I Jacob va veure la cara de Laban, i heus aquí que no era amb ell com ahir i abans-d'ahir. El Senyor digué a Jacob: Torna a la terra del teu pare i a la teva generació, i seré amb tu. Havent enviat a cridar, Jacob va convocar Lea i Raquel a la plana

on eren els ramats. I els va dir: Veig jo la cara del vostre pare, que no és cap a mi com ahir i l'altre dia, però el Déu del meu pare era amb mi. I aquestes també sabeu que amb tota la meva força he servit el vostre pare. El vostre pare, però, em va enganyar i va canviar el meu salari deu vegades, però Déu no li va permetre fer-me mal. Si diu així, les variades seran la teva recompensa, i totes les ovelles pariran variades; però si diu, les blanques seran la teva recompensa, i totes les ovelles pariran blanques. I Déu va prendre tot el bestiar del vostre pare i me'l va donar. I va passar quan les ovelles estaven concebent, i vaig veure amb els meus ulls en el son, i heus aquí que els cabrons i els marrecs que pujaven sobre les ovelles i les cabres eren molt blancs i tacats i de color cendrat esquixats. I l'Àngel de Déu em va dir en somnis: Jacob! I jo vaig dir: Què és? I digué: Alça els ulls i mira els cabrons i els marrecs que puguen sobre les ovelles i les cabres tacades, variades i de color cendra moteades, perquè he vist tot el que Laban et fa. Jo sóc el Déu que es va aparèixer a tu al lloc de Déu, on tu vas ungir-me allà un pilar, i tu vas fer-me allà un vot; ara doncs aixeca't, i surt d'aquesta terra, i vés-te'n cap a la terra del teu naixement, i jo seré amb tu. I responent, Raquel i Lia li digueren: No tenim ja cap porció o herència a la casa del nostre pare? No som considerades per ell com a estrangeres? Ens ha venut i ha devorat completament la nostra plata. Tota la riquesa i la glòria que va prendre Déu del nostre pare, serà nostra i dels nostres fills, ara doncs tot allò que Déu t'ha dit, fes-ho. Havent-se aixecat, Jacob va agafar les seves dones i els seus infants i els va posar sobre els camells, i va endur-se totes les seves possessions i tot el seu bagatge que havia adquirit a Mesopotàmia, i tot el que era seu, per marxar cap al seu pare Isaac a la terra de Canaan. Laban va anar a esquilar les seves ovelles, però Raquel va robar les imatges del seu pare. Però Jacob va amagar a Laban el Siríac, per no anunciar-li que fugia. I va fugir ell mateix amb tot el que era seu, va creuar el

riu i es va dirigir cap a la muntanya de Galaad. Va ser reportat a Laban el Siríac el tercer dia que Jacob havia fugit. I havent pres els seus germans amb ell, va perseguir-lo durant set dies de camí, i el va atrapar a la muntanya de Galaad. Però Déu vingué cap a Laban el Siríac durant el son de la nit, i li digué: Guarda't de no parlar mai amb Jacob coses dolentes. I Laban va agafar Jacob, però Jacob va clavar la seva tenda a la muntanya, i Laban va posar els seus germans a la muntanya de Galaad. Va dir però Laban a Jacob: Què has fet? Per què vas fugir en secret, em vas robar i vas endur-te les meves filles com captives per l'espasa? I si m'ho haguessis anunciat, t'hauria acomiadat amb alegria, amb música, tambors i lira. I no vaig ser considerat digne de besar els meus fills i les meves filles, però ara has actuat tontament. I ara la meva mà és prou forta per fer-te mal, però el Déu del teu pare ahir em va dir: Guarda't de no parlar mai amb Jacob amb malícia. Ara doncs has marxat, perquè desitjaves anar-te'n cap a la casa del teu pare, però per què has robat els meus déus? Responent, però, Jacob va dir a Laban: Vaig tenir por, doncs vaig pensar que potser em prenguessis les teves filles i tot el que és meu. I digué Jacob: Amb qui tu trobaràs els teus déus, no viurà davant dels nostres germans. Reconeix què hi ha amb mi dels teus i pren-ho. I no reconegué res amb ell. Però Jacob no sabia que Raquel, la seva dona, els havia robat. Havent entrat, però, Laban va cercar dins la casa de Lea, i no va trobar res, i va sortir de la casa de Lea, i va cercar la casa de Jacob, i en la casa de les dues serventes, i no va trobar res, va entrar però també a la casa de Raquel. Rachel però va agafar els ídols, els va posar dins les alforges del camell i es va asseure sobre ells. I va dir al seu pare: No ho prenguis malament, senyor, no puc alçar-me davant teu, perquè tinc el costum de les dones. Laban va cercar per tota la casa i no va trobar les imatges. Es va enfurisir Jacob i va lluitar amb Laban, i responent Jacob va dir a Laban: Quin és el meu delicte? I quin és el meu pecat, perquè

m'has perseguit? I perquè has cercat tots els estris de casa meva? Què has trobat de tots els estris de casa teva? Posa'ls aquí davant dels teus germans i dels meus germans, i que ells jutgin entre nosaltres dos. Aquests vint anys he estat amb tu, les teves ovelles i les teves cabres no han perdut les seves cries, i no he menjat els morros de les teves ovelles. Allò mort per bèsties no t'ho he portat; jo pagava del meu propi els robatoris de dia i els robatoris de nit. Jo patia de dia la calor abrasadora, i de nit la gelada, i el son fugia dels meus ulls. Aquestes són vint anys que jo sóc a casa teva: et vaig servir catorze anys per les teves dues filles, i sis anys per les teves ovelles, i has defraudat el meu salari deu vegades. Si no fos pel Déu del meu pare Abraham i el temor d'Isaac, ara m'hauries enviat buit. La meva humiliació i el treball de les meves mans va veure Déu, i et va reprendre ahir.

Però Laban va respondre i va dir a Jacob: Les filles són filles meves, i els fills són fills meus, i el bestiar és bestiar meu, i tot el que tu veus és meu, i de les meves filles, què faré jo a aquestes avui o als seus fills, els quals elles van donar a llum? Ara, doncs, vine, faré un pacte jo i tu, i serà en testimoni entre mi i tu. Però li va dir: Mira, ningú amb nosaltres hi és. Mira, Déu és testimoni entre mi i tu. Però Jacob, havent pres una pedra, la va erigir com a pilar. Va dir Jacob als seus germans: Recolliu pedres, i recolliren pedres, i feren un turó, i menjaren allà sobre el turó, i Laban li va dir: Aquest turó testifica entre tu i jo avui. I Laban el va cridar turó del testimoniatge, i Jacob el va cridar turó testimoni. Va dir Laban a Jacob: Mira aquest turó i aquesta estela que vaig establir entre tu i jo, aquest turó testifica, i aquesta estela testifica, per això va ser anomenat el nom, turó testifica. I la visió que va dir: que Déu miri entre mi i tu, perquè ens separarem l'un de l'altre. Si humilies les meves filles, si prens dones a més de les meves filles, mira, ningú amb nosaltres està veient, Déu és testimoni entre mi i tu. Si jo no

travesso cap a tu, ni tu travessis cap a mi aquest turó i aquesta columna amb males intencions. El Déu d'Abraham i el Déu de Nahor jutgin entre nosaltres, i Jacob va jurar per la por del seu pare Isaac. I va sacrificar un sacrifici a la muntanya, i va cridar els seus germans, i van menjar i van beure, i van dormir a la muntanya.

32

Havent-se aixecat el matí, Laban va besar els seus fills i les seves filles, i els va beneir, i havent-se girat, Laban va marxar cap al seu lloc.

I Jacob va marxar pel seu camí, i alçant la mirada va veure el campament de Déu acampat, i els Àngels de Déu van sortir-li al seu encontre. Va dir però Jacob, quan els va veure: Aquest és el campament de Déu, i va anomenar aquell lloc Campaments.

Però Jacob envià missatgers davant seu cap a Esaú, el seu germà, a la terra de Seir, a la terra d'Edom. I els va manar dient: Així direu al meu senyor Esaú: Així diu el vostre servent Jacob: Amb Laban vaig residir i m'hi vaig demorar fins ara. I he tingut bous, i ases, i ovelles, i servents, i serventes, i he enviat a anunciar-ho al meu senyor Esaú, perquè el teu servent trobi gràcia davant teu. I els àngels van tornar a Jacob, dient: Vam anar al teu germà Esaú, i heus aquí que ell ve a la teva encontre, i quatre-cents homes amb ell. Jacob temé molt i estava angoixat, i dividí la gent que estava amb ell, i els bous, i els camells, i les ovelles, en dos campaments. I va dir Jacob: Si Esau ve a un camp i l'ataca, el segon camp podrà salvar-se. Va dir però Jacob: Déu del meu pare Abraham i Déu del meu pare Isaac, Senyor, tu que em vas dir: Marxa cap a la terra del teu naixement i et faré bé', Que em sigui

prou tota la justícia i tota la veritat que vas fer al teu servent, perquè amb aquesta vara meva vaig creuar aquest Jordà, i ara he esdevingut dos campaments. Lliura'm de la mà del meu germà, de la mà d'Esau, perquè jo el temo, no sigui que vingui i em colpegi a mi, i la mare amb els fills. Tu però vas dir: Bé et faré, i faré la teva descendència com la sorra de la mar, que no podrà ser comptada per la seva multitud. I va dormir allà aquella nit, i va prendre dels regals que portava i els va enviar al seu germà Esau, Dues-centes cabres, vint bocs, dues-centes ovelles, vint marrecs, trenta camells queamamantaven amb les seves cries, quaranta bous, deu toros, vint ases, i deu poltres. I els va donar als seus servents cada ramat per separat, i va dir als seus servents: Aneu davant meu, i feu un interval entre ramat i ramat. I ell va manar al primer, dient: Si Esau, el meu germà, et troba i et pregunta dient: De qui ets? I on vas? I de qui són aquestes coses que van davant teu? Diràs: Del teu servent Jacob, regals ha enviat al meu senyor Esau, i heus aquí que ell ve darrere nostre. I ell va manar al primer, al segon, al tercer i a tots els que anaven davant darrere d'aquests ramats, dient: Segons aquesta paraula parreu a Esau quan ell us trobi. I direu: Heus aquí el vostre servent Jacob ve darrere nostre, perquè va dir: Apaivaguaré la seva cara amb els regals que van davant seu, i després d'això veuré la seva cara; potser acceptarà la meva cara. I els regals anaven al davant seu, però ell va dormir aquella nit al campament. Havent-se aixecat aquella nit, va agafar les dues dones, les dues serventes i els seus onze fills, i va creuar el gual del Jabbok. I les va prendre, va creuar el torrent i va fer travessar totes les seves coses.

Va romandre, però, Jacob sol, i un home va lluitar amb ell fins al matí. Va veure però que no podia contra ell, i va tocar l'ample de la seva cuixa, i es va entumit l'ample de la cuixa de Jacob mentre lluitava amb ell. I li va dir: Deixa'm anar, perquè ja

ha pujat l'alba. Però ell va dir: No et deixaré anar si no em beneixes. Va dir-li: Quin és el teu nom? I ell va dir: Jacob. I li va dir: No serà cridat més el teu nom Jacob, sinó que Israel serà el teu nom, perquè has prevalit amb Déu, i amb els homes seràs capaç. Jacob va preguntar i va dir: Digues-me el teu nom, i va dir: Per què preguntes el meu nom? I el va beneir allà. I Jacob va cridar el nom d'aquell lloc forma de Déu, perquè vaig veure Déu cara a cara, i la meva ànima va ser salvada. Va sortir el sol per a ell quan va passar la forma de Déu, però ell coixejava de la cuixa. A causa d'això els fills d'Israel no mengen el tendó que va quedar entumidat, que és sobre l'amplada de la cuixa, fins al dia d'avui, perquè va tocar l'amplada de la cuixa de Jacob, el tendó que va quedar entumidat.

33

Havent mirat amunt, Jacob va veure amb els seus ulls, i heus aquí Esau, el seu germà, venint amb quatre-cents homes amb ell, i Jacob va dividir els infants entre Lea i Raquel i les dues serventes. I va col·locar les dues serventes i els seus fills al davant, i Leia i els seus infants darrere, i Raquel i Josep els últims. Ell mateix, però, va avançar davant d'ells i es va prosternar fins a terra set vegades, fins a acostar-se al seu germà. I Esaú va córrer al seu encontre, i havent-lo abraçat es va llançar sobre el seu coll, i el va besar, i tots dos van plorar. Havent mirat amunt, Esau va veure les dones i els infants, i va dir: Què són aquests per a tu? Però ell va dir: Els infants que Déu ha concedit amb misericòrdia al teu servent. I les joves dones i els seus nens s'aproparen, i adoraren. I s'apropà Leia i els seus fills, i es prosternaren, i després d'això s'apropà Raquel i Josep, i es prosternaren. I va dir: Què són aquestes coses per a tu, tots aquests campaments que he trobat? I ell va dir: Perquè el teu servent trobi gràcia davant teu, senyor meu. Va dir però Esaú:

Tinc molts, germà, que siguin teus els teus. Va dir però Jacob: Si he trobat gràcia davant teu, rep els regals de les meves mans, perquè he vist la teva cara com algú podria veure la cara de Déu, i estaràs content amb mi. Pren les meves benediccions que t'he portat, perquè Déu ha tingut misericòrdia de mi i ho tinc tot, i el va instar, i les va prendre. I va dir: Havent partit, anem en línia recta. Va dir-li, però: El meu senyor sap que els nens són tendres, i que les ovelles i les vaques que estan alletant depenen de mi; si, doncs, els faig caminar massa un sol dia, morirà tot el ramat. Que vagi abans el meu senyor davant del seu servent, però jo avançaré pel camí segons el ritme tranquil del viatge que tinc al davant, i segons el pas dels joves homes, fins que jo arribi al meu senyor a Seir. Però Esaú digué: deixaré amb tu part de la gent que ve amb mi. Però ell digué: per què això? N'hi ha prou que he trobat gràcia davant teu, senyor. Va girar-se, però, Esaú aquell dia cap al seu camí cap a Seir. I Jacob parteix cap a les tendes, i es va fer allà cases per a ell mateix, i va fer tendes per al seu bestiar; a causa d'això va anomenar aquell lloc Tendes.

I Jacob va arribar a Salem, ciutat de Siquem, que és a la terra de Canaan, quan va tornar de la Mesopotàmia de Síria, i va acampar davant de la ciutat. I ell va adquirir la porció del camp on va establir la seva tenda, d'Emmor, pare de Siquem, per cent ammons. I ell va establir allà un altar, i va invocar el Déu d'Israel.

34

Va sortir, però, Dina, la filla de Leia, que havia parit a Jacob, per conèixer les filles dels habitants del lloc. I la va veure Siquem, el fill d'Emmor l'Eveu, el governant de la terra, i havent-la pres, va dormir amb ella i la va humiliar. I va prestar atenció a l'ànima de Dina, la filla de Jacob, i va estimar la verge, i va parlar segons el

pensament de la verge. Siquem va dir al seu pare Emmor, dient: Pren-me aquesta noia per dona. Jacob, però, va sentir que el fill d'Emmor va profanar Dinah, la seva filla; els seus fills, però, estaven amb els seus ramats a la plana, i Jacob va callar fins que van venir. Va sortir, però, Emmor, el pare de Siquem, cap a Jacob per parlar-li. Els fills de Jacob van venir del camp, però quan van escoltar, els homes van quedar traspassats, i era molt dolorós per a ells, perquè havia fet una cosa vergonyosa a Israel, havent jègut amb la filla de Jacob, i no serà així. I Emmor els parlà dient: El meu fill Siquem ha triat amb l'ànima la vostra filla, doneu-la-hi doncs per dona. I caseu-vos amb nosaltres, doneu-nos les vostres filles, i preneu les nostres filles per als vostres fills. I habiteu entre nosaltres, i la terra, heus aquí, és ampla davant vostre; habiteu-hi, comercieu-hi i adquiriu-hi possessions. Però Siquem digué al pare d'ella i als germans d'ella: Que pugui jo trobar gràcia davant vostre, i el que digueu ho donarem. Multipliqueu la dot molt, i donaré tot allò que em digueu, i doneu-me aquesta noia per muller.

Però els fills de Jacob van respondre a Siquem i a Emmor, el seu pare, amb engany, i els van parlar perquè havien profanat Dina, la seva germana. I Simeó i Leví, els germans de Terrible, els van dir: No podrem fer aquesta cosa, donar la nostra germana a un home que té Només en això ens farem semblants a vosaltres i habitarem entre vosaltres, si us feu com nosaltres, circumcidant-se cada mascle vostre. I us donarem les nostres filles, i prendrem per a nosaltres dones de les vostres filles, i habitarem entre vosaltres, i serem com una sola raça. Si però no ens escolteu pel que fa a circumcidat-vos, prendrem la nostra filla i ens n'anirem. I les paraules van agradar a Emmor i a Siquem, el fill d'Emmor. I el jove home no va retardar fer aquesta paraula, perquè estava urgent per la filla de Jacob, i ell era el més honorable de tots els de

la casa del seu pare. Vingué però Emmor i Siquem, el seu fill, cap a la porta de la seva ciutat, i parlaren als homes de la seva ciutat, dient, Aquests homes són pacífics, que habiten amb nosaltres sobre la terra, i que comercin en ella, la terra però heus ací és ampla davant d'ells, les seves filles les prendrem per a nosaltres com a esposes, i les nostres filles les donarem a ells. En això només seran semblants a nosaltres els homes per habitar amb nosaltres, de manera que siguem un sol poble, en circumcidat-se tot mascle nostre, com també ells han estat circumcidats. I el seu bestiar, els seus animals de quatre potes i les seves possessions, no seran nostres? Solament en això siguem fets semblants a ells, i habitaran amb nosaltres. I van escoltar Emmor i Siquem, el seu fill, tots els que comerciaven a la porta de la seva ciutat, i van ser circumcidats en la carn del seu prepuci, tot mascle.

Va passar el tercer dia, quan eren en el treball, que els dos fills de Jacob, Simeó i Leví, germans de Dina, van agafar cadascú la seva espasa, i van entrar a la ciutat sense perill, i van matar tot mascle. Van matar Emmor i el seu fill Siquem a fil d'espasa, i van agafar Dina de la casa de Siquem, i van sortir. Els fills de Jacob, però, entraren sobre els ferits i saquejaren la ciutat en la qual havien profanat Dina, la seva germana. I van prendre les seves ovelles, els seus bous i els seus ases, tant els que hi havia a la ciutat com els que hi havia a la plana. I van capturar tots els seus cossos, tot el seu bagatge i les seves dones, i van saquejar tot el que hi havia a la ciutat i tot el que hi havia a les cases. Però Jacob digué a Simeó i Leví: M'heu fet odiat, de manera que sigui malvat davant de tots els habitants de la terra, tant entre els Cananeus com entre els Ferezeus. Jo sóc poc nombrós en nombre, i havent-se reunit contra mi, em tallaran, i seré destruït jo i la meva casa. Però ells van dir: Usaran la nostra germana com a una prostituta?

Però Déu digué a Jacob: Aixeca't, puja al lloc de Betel i habita allà, i fes-hi un altar al Déu que se't va aparèixer quan fugies de la presència d'Esau, el teu germà. Però Jacob va dir a la seva casa, i a tots els que eren amb ell, traieu els déus estrangers que teniu entre vosaltres, i purifiqueu-vos, i canvieu les vostres robes. I havent-nos aixecat, pugem a Betel i fem-hi un altar al Déu que em va escoltar en el dia de l'aflicció, que va estar amb mi i em va salvar en el camí que vaig seguir. I ells van donar a Jacob els déus estrangers que eren a les seves mans i les arracades que eren a les seves orelles, i Jacob les va amagar sota el terebint que era a Siquem, i les va destruir fins al dia d'avui. I Israel va sortir de Siquem, i la por de Déu va caure sobre les ciutats del voltant, i no van perseguir els fills d'Israel. Vingué però Jacob a Luz, que és a la terra de Canaan, que és Betel, ell mateix i tot el poble que era amb ell. I va construir allà un altar, i va cridar el nom del lloc Betel, perquè allà se li va aparèixer Déu quan fugia de la presència d'Esau, el seu germà.

Va morir Deborah, la infermera de Rebecca, i va ser enterrada més avall de Bethel sota el roure, i Jacob va anomenar el seu nom, roure de dol. Va aparèixer Déu a Jacob encara a Luz, quan va venir de Mesopotàmia de Síria, i Déu el va beneir. I Déu li va dir: El teu nom ja no es dirà Jacob, sinó que el teu nom serà Israel, i va cridar el seu nom Israel. Déu li digué: Jo sóc el teu Déu, creix i multiplica't, nacions i congregacions de nacions sortiran de tu, i reis sortiran dels teus ronyons. I la terra que vaig donar a Abraham i a Isaac, te l'he donada a tu, serà teva, i a la teva descendència després de tu donaré aquesta terra. Va pujar Déu des d'ell, del lloc on havia parlat amb ell. I Jacob va establir un pilar al lloc on Déu havia parlat amb ell, un pilar de pedra, i va

vessar sobre ell una libació, i va vessar sobre ell oli. I Jacob va cridar el nom del lloc on Déu va parlar amb ell allà, Betel. Havent partit Jacob de Betèl, va erigir la seva tenda més enllà de la torre de Gader, i va passar que quan s'apropava a Chabratha per venir a Efratà, Rachel va parir i va tenir un part difícil. Va succeir però que, en parir ella amb dificultat, la llevadora li va dir: Tingues coratge, doncs aquest també és per a tu un fill. Va succeir, però, en alliberar ella l'ànima, perquè estava morint, que va cridar el seu nom fill del meu dolor, però el pare va cridar el seu nom Benjamí. Va morir Raquel i va ser enterrada en el camí de l'hipòdrom d'Efratà, que és Betlem. I Jacob va establir una pilar sobre la tomba d'ella, aquesta és la pilar sobre la tomba de Rachel fins al dia d'avui. Va succeir que quan Israel va habitar en aquella terra, Rubèn va anar i va dormir amb Bal·là, la concubina del seu pare Jacob, i Israel ho va sentir, i això li va semblar malvat. Els fills de Jacob eren dotze.

Els fills de Leah: el primogènit de Jacob, Rubèn, Simeó, Leví, Judà, Issacar i Zabuló. Fills de Rachel: Joseph i Benjamin. Els fills, però, de Bil·hà, la serventa de Raquel: Dan i Neftalí. Fills però de Zelfa, serventa de Leia: Gad i Aser. Aquests són els fills de Jacob que li van néixer a Mesopotàmia de Síria. Jacob va arribar a casa del seu pare Isaac a Mamre, a la ciutat de la plana, que és Hebron, a la terra de Canaan, on havien residit Abraham i Isaac. Els dies d'Isaac, els quals va viure, van ser cent vuitanta anys. I Isaac, morint, va morir i va ser afegit al seu llinatge, vell i ple de dies, i el van enterrar Esaú i Jacob, els seus fills.

36

Aquestes són les generacions d'Esaú, que és Edom. Esau va prendre les dones per a ell mateix de les filles dels cananeus: Ada,

filla d'Ailom l'hitita, i Olibema, filla d'Ana, fill de Sebegon l'hivita. I la Basemath, filla d'Ismael, germana de Nabaioth. Ada li va parir Elifàs, i Basemat va parir Raguel. I Olibema va parir Ieous, i Ieglom, i Coré, aquests fills d'Esau, que li van néixer a la terra de Canaan. Esau prengué les seves dones, els seus fills, les seves filles, tots els membres de la seva casa, totes les seves possessions, tot el bestiar, tot el que havia adquirit i tot el que havia obtingut a la terra de Canaan, i Esau se n'anà de la terra de Canaan, lluny de la presència de Jacob, el seu germà. Era perquè les seves possessions eren moltes per habitar junts, i la terra on residien temporalment no podia sostenir-los a causa de l'abundància de les seves possessions. Però Esau va habitar a la muntanya de Seir; Esau, ell és Edom. Aquestes són les generacions d'Esau, pare d'Edom, a la muntanya de Seir. I aquests són els noms dels fills d'Esau: Elifàs, fill d'Adà, dona d'Esau, i Raguel, fill de Basemat, dona d'Esau. Els fills d'Elifàs van ser Taimàn, Omàr, Sofàr, Gotòm i Kenèz. Thamna, però, era concubina d'Eliphaz, el fill d'Esau, i va parir a Eliphaz Amalek; aquests són els fills d'Adas, la dona d'Esau. Aquests però eren els fills de Raguel: Nahath, Zare, Some i Moze; aquests eren els fills de Basemath, dona d'Esau. Aquests són els fills d'Olibemàs, filla d'Anà, fill de Sebegon, dona d'Esau; ella va parir a Esau Ieous, Ieglom i Coré. Aquests són els caps dels fills d'Esau, fills d'Elifàs, el primogènit d'Esau: el cap Teman, el cap Omar, el cap Sofar, el cap Quenaz, Líder Korah, líder Gothom, líder Amalek, aquests són els líders d'Eliphaz a la terra d'Idumea, aquests són els fills d'Ada. I aquests són els fills de Raguel, fill d'Esau: el líder Nahoth, el líder Zare, el líder Some, el líder Moze; aquests són els líders de Raguel a la terra d'Edom, aquests són els fills de Basemath, dona d'Esau. Aquests són els fills d'Olibemas, dona d'Esau: el líder Ieous, el líder Ieglom, el líder Coré; aquests són els líders d'Olibemas, filla d'Ana, dona d'Esau. Aquests són els fills d'Esau, i aquests són els seus líders, aquests són els fills

d'Edom. Aquests són els fills de Seir l'Horrita, l'habitant de la terra: Lotan, Shobal, Zibeon i Ana i Deson, i Asar, i Rison: aquests són els líders de l'horrita, del fill de Seir, a la terra d'Edom. Els fills de Lotan esdevingueren Corri i Heman, i la germana de Lotan era Tamna. Aquests són els fills de Shobal: Golam, Manahath, Gaibel, Zophar i Omar. I aquests són els fills de Sebegon: Aiah i Aná. Aquest és Aná, qui va trobar el Jamin al desert, quan pasturava els animals de càrrega de Sebegon, el seu pare. Aquests són els fills d'Aná: Deson, i Olibema filla d'Aná. Aquests però són els fills de Deson: Amadà, Asban, Itran i Harran. Aquests però són els fills d'Asar: Balaam, Zoukam i Ioukam. Aquests però són els fills de Rison: As i Aran. Aquests són els líders corites: el líder Lotan, el líder Sobal, el líder Sebegon, el líder Ana, Líder Deson, líder Asar, líder Rison, aquests són els líders Chorri en els seus lideratges a la terra d'Edom.

I aquests són els reis que van regnar a Edom, abans que regnés un rei a Israel. I va regnar a Edom Balak, fill de Beor, i el nom de la seva ciutat era Dennaba. Va morir Balak, i va regnar en lloc seu Jobab, fill de Zara, de Bosorra. Va morir Jobab, i va regnar en lloc seu Asom, de la terra de Teman. Va morir Asom, i va regnar en lloc seu Adad, fill de Barad, el que va colpejar Madian a la plana de Moab, i el nom de la seva ciutat era Gethaim. Va morir Adad, i va regnar en lloc seu Samada de Masreca. Va morir Samada, i va regnar en lloc seu Saül de Rooboth, la que està vora el riu. Va morir Saül, i va regnar en el seu lloc Bal-lenon, fill d'Acobor. Va morir Ballenon, fill d'Acobor, i va regnar en lloc seu Arad, fill de Barad, i el nom de la seva ciutat era Fogor, i el nom de la seva dona era Metebeel, filla de Matraith, fill de Maizoob. Aquests són els noms dels líders d'Esau, en les seves tribus, segons el seu lloc, en les seves regions, i en les seves nacions: líder Thamna, líder Gola, líder Jether, líder Olibemas, líder Helas, líder

Finon, Líder Kenaz, líder Thaiman, líder Mazar. Líder Magediel, líder Zaphoin, aquests són els líders d'Edom, en les terres construïdes en la terra de la seva possessió, aquest és Esau, pare d'Edom.

37

Però Jacob habitava a la terra on el seu pare havia sojornat, a la terra de Canaan, i aquestes són les generacions de Jacob. Josep tenia disset anys i pasturava les ovelles del seu pare amb els seus germans, essent jove, amb els fills de Bilha i amb els fills de Zilpa, les dones del seu pare, i Josep va portar un informe malvat sobre ells a Israel, el seu pare. Jacob, però, estimava Josep més que tots els seus fills, perquè era per a ell un fill de la vellesa, i li va fer una túnica de colors. Havent vist, però, els seus germans que el pare l'estimava més que tots els seus fills, el van odiar i no podien dir-li res de pacífic. Havent somiat Josep un somni, el va explicar als seus germans. I els va dir: Escolteu aquest somni que he tingut. Pensava que vosaltres lligàveu garbes enmig del pla, i es va aixecar la meva garba, i es va alçar dreta, però les vostres garbes, havent girat al voltant, van adorar la meva garba. Els seus germans li digueren: No regnaràs tu sobre nosaltres, o dominaràs sobre nosaltres? I van continuar odiant-lo encara més a causa dels seus somnis i a causa de les seves paraules. Va veure un altre somni, i el va relatar al seu pare i als seus germans, i va dir: Mireu, he somniat un altre somni: el sol, la lluna i onze estrelles s'inclinaven davant meu. I el seu pare el va renyar i li va dir: Què és aquest somni que has somiat? Doncs aleshores vindrem jo, la teva mare i els teus germans a adorar-te fins a terra? Els seus germans l'envejaren, però el seu pare va guardar la paraula. Van anar, però, els seus germans a pasturar les ovelles del seu pare a Siquem. I Israel va dir a Josep: No pasturen els teus germans a Siquem?

Vine, t'enviaré a ells. I ell li va dir: Heus-me aquí. Israel li va dir: Vés i mira si els teus germans i les ovelles estan bé, i informa'm, i el va enviar des de la vall d'Hebron, i va arribar a Siquem. I un home el va trobar errant pel pla, i l'home li va preguntar, dient: què cerques? Ell va dir: Busco els meus germans, digues-me on pasturen. Però l'home li va dir: Han marxat d'aquí, perquè els vaig escoltar dient: Anem a Dothaim'. I Josep va anar darrere dels seus germans, i els va trobar a Dothaim.

El van veure d'antuvi des de lluny abans que s'acostés a ells, i van tramatar matar-lo. I cada un va dir al seu germà: Mira, aquell somiador ve. Ara, per tant, veniu, matem-lo i llancem-lo a un dels pous, i direm: una bèstia malvada l'ha devorat, i veurem què serà dels seus somnis. Havent escoltat, però, Rubèn, el va alliberar de les seves mans, i va dir: no el colpegem a l'ànima. Va dir però Rubèn a ells: No aboqueu sang, llanceu-lo a un d'aquests pous del desert, però no poseu la mà sobre ell, perquè el rescati de les seves mans i el retorni al seu pare. Va passar, però, que quan Josep va arribar on eren els seus germans, el van despullar de la túnica de colors que portava. I havent-lo pres, el van llançar dins el pou, i el pou estava buit, no tenia aigua. Van seure per menjar pa i, havent alçat els ulls, van veure que uns viatgers ismaelites venien de Galaad, i els seus camells estaven carregats d'encens, resina i mirra. Anaven per portar-los avall a Egipte.

Va dir Judes als seus germans: què d'útil hi ha si matem el nostre germà i amaguem la seva sang? Veniu, venguem-lo a aquests ismaelites, i les nostres mans no siguin sobre ell, perquè és el nostre germà i la nostra carn. I els seus germans escoltaren. I passaven els homes madianites mercaders, i van treure i van fer pujar Josep del pou, i van vendre Josep als ismaelites per vint monedes d'or. I van portar Josep a Egipte. Rubèn, però, tornà

enrere al pou i no veu Josep al pou, i esquinçà les seves vestidures. I va tornar cap als seus germans i va dir: el nen no hi és, i jo, on aniré ara? Havent pres la túnica de Josep, van sacrificar un cabrit i van tacar la túnica amb la sang. I enviaren la túnica variada, i la portaren al seu pare, i digueren: Aquesta l'hem trobada, reconeix si és la túnica del teu fill o no. I el va reconèixer i va dir: És la túnica del meu fill. Una bèstia malvada l'ha devorat. Una bèstia ha arrabassat Josep. Jacob va esquinçar les seves vestidures, es va posar un sac sobre la cintura i va plorar el seu fill durant molts dies. Es van reunir tots els seus fills i les filles, i van venir a consolar-lo, però ell no volia ser consolat, dient que baixaria cap al seu fill plorant fins a l'Hades, i el seu pare el va plorar. Els madianites, però, van vendre Josep a Egipte a Petefrè, l'eunuc del Faraó, cap dels cuiners.

38

Va passar en aquell temps que Judes va baixar dels seus germans, i va arribar fins a un home adullamita, el nom del qual era Hira. I va veure allà Judes la filla d'un home cananeu, el nom del qual era Suà, i la va prendre i va entrar cap a ella. I havent concebut, va parir un fill i va cridar el seu nom Er. I havent concebut va parir un fill més, i va cridar el seu nom Onan. I havent afegit, va parir un fill i va cridar el seu nom Shiloh; aquesta, però, era a Chasbi quan els va parir. I Judas va prendre una dona per a Er, el seu primogènit, el nom de la qual era Tamar. Va succeir que Er, el primogènit de Judà, era malvat davant del Senyor, i Déu el va matar. Va dir però Judes a Onan: Entra cap a la dona del teu germà, i casa't amb ella, i aixeca descendència al teu germà. Però Onan, sabent que la descendència no seria per a ell, quan entrava a la dona del seu germà, la vessava sobre la terra per no donar

descendència al seu germà. Però això va semblar malvat davant de Déu, i també el va matar per això.

Va dir però Judes a Tamar, la seva nora: Seu com a vídua a la casa del teu pare, fins que Shiloh, el meu fill, es faci gran, perquè va dir: No sigui que mori també aquest, tal com els seus germans. Havent marxat, però, Tamar estava asseguda a la casa del seu pare. Es van multiplicar els dies i va morir Saua, la dona de Judes, i havent estat consolat, Judes va pujar cap als esquiladors de les seves ovelles, ell i Eiras, el seu pastor adullamita, a Tamna. I li van reportar a Tàmar, la seva nora, dient: Mira, el teu sogre puja a Tamna per tondre les seves ovelles. I havent-se tret les vestidures de la viudetat, es va posar el vestit d'estiu, es va adornar i va seure a les portes d'Ainan, que és al pas de Thamna, perquè va veure que Shiloh s'havia fet gran, però ell no li havia donat a ella com a esposa. I en veure-la, Judes va pensar que ella era una prostituta, perquè s'havia cobert la cara i no la va reconèixer. Va girar cap a ella pel camí, i li va dir: Permet-me entrar cap a tu, perquè no sabia que era la seva nora. Però ella va dir: Què em donaràs si entres cap a mi? Ell va dir: Jo t'enviaré un cabrit de cabres del meu ramat, però ella va dir: Si em dones una penyora fins que tu l'enviïs. Ell va dir: Quina penyora et donaré? Ella va dir: El teu anell, el collaret i la vara que tens a la mà. I li va donar, i va entrar cap a ella, i va concebre d'ell. I ella, havent-se aixecat, va anar-se'n, i es va treure el vestit d'estiu, i es va posar les vestidures de la seva viudetat. Però Judes envià el cabrit de cabres per mà del seu pastor adullamita per recuperar la penyora de la dona, i no la trobà. Va preguntar als homes del lloc: On és la prostituta que estava a Ainan, al camí? I van dir: No hi havia aquí cap prostituta. I vaig tornar cap a Judes i vaig dir: No la vaig trobar, i els homes del lloc diuen que no hi ha aquí cap prostituta. Va dir però Judes: Que es quedi amb ells, però que no siguem mai objecte de burla; jo

certament he enviat aquest cabrit, però tu no l'has trobat. Va succeir que després de tres mesos va ser reportat a Judà, dient: Tamar, la teva nora, ha fornicat, i mira, està embarassada de fornicació. Va dir Judà: Porteu-la fora i que sigui cremada. Aquesta, però, mentre era conduïda, va enviar a dir al seu sogre: Del home de qui són aquestes coses, jo tinc en el ventre, i va dir: Reconeix de qui són l'anell, el collaret i aquesta vara. Però Judes ho reconegué, i digué: Tamar ha estat justificada més que jo, perquè no la vaig donar al meu fill Silom. I no va tornar a conèixer-la més. Va succeir que quan ella estava donant a llum, hi havia bessons al seu ventre. Va succeir, però, que mentre ella donava a llum, un va treure la mà, i la llevadora, havent-la agafat, va lligar un fil escarlata sobre la seva mà, dient: Aquest sortirà primer. Però quan va recollir la mà, immediatament va sortir el seu germà, i ella va dir: Quina tanca s'ha trencat a causa teva? I va anomenar-lo Farés. I després d'això va sortir el seu germà, sobre la mà del qual hi havia l'escarlata, i va cridar el seu nom Zara.

39

Josep va ser portat a Egipte, i Petèfres, l'eunuc de Faraó, el cuiner en cap, un home egipci, el va adquirir de mans dels ismaelites, els quals l'havien portat allà. I el Senyor era amb Josep, i era un home reeixit, i va succeir que estava a la casa del seu senyor l'Egipci. Però el seu senyor sabia que el Senyor era amb ell, i que tot el que feia, el Senyor ho prosperava a les seves mans. I Josep va trobar gràcia davant del seu senyor i li va agradar. I el va nomenar sobre la seva casa, i tot el que era seu ho va donar a través de la mà de Josep. Va passar que, després que ell fou establert sobre la seva casa i sobre tot el que era seu, el Senyor va beneir la casa de l'Egipci a causa de Josep, i la benedicció del Senyor va estar en totes les seves possessions a la casa i al seu

camp. I va confiar-li tot el que tenia a les mans de Josep, i no sabia res del que era seu, excepte del pa que ell menjava. I Josep era bell de forma i molt bell d'aparença. I va passar després d'aquestes paraules, i la dona del seu senyor va posar els seus ulls sobre Josep, i va dir: Jeu amb mi. Però ell no volia, i va dir a la dona del seu senyor: Si el meu senyor no coneix res a casa seva gràcies a mi, i tot el que té ho ha posat a les meves mans, I no hi ha res en aquesta casa que em superi, ni se m'ha retingut res, excepte tu, perquè ets la seva dona, i com faré aquesta paraula malvada, i pecaré davant de Déu? Quan però ella parlava al Josep dia rere dia, i ell no li obeïa per dormir amb ella ni jaure amb ella. Va succeir, però, un dia així, i Josep va entrar a la casa per fer les seves feines, i no hi havia ningú dels de la casa a dins. I ella el va agafar pels vestits, dient: Jeu amb mi, i ell, havent deixat els seus vestits a les mans d'ella, va fugir i va sortir fora. I va passar que quan ella va veure que ell havia deixat les seves vestidures a les seves mans, va fugir i va sortir fora, I va cridar els que estaven a la casa, i els va dir, dient: Veieu, ens ha portat un nen hebreu per burlar-se de nosaltres; va entrar cap a mi, dient: Dorm amb mi', i vaig cridar amb veu gran. Però quan ell va escoltar que jo vaig alçar la meva veu i vaig cridar, va fugir deixant les seves vestidures al meu costat, i va sortir fora. I deixa les vestidures al seu costat, fins que el senyor va venir a casa seva. I ella li va parlar segons aquestes paraules, dient: El servent hebreu que tu vas portar cap a nosaltres va entrar cap a mi per burlar-se de mi, i em va dir: Dormiré amb tu. Però quan va escoltar que vaig alçar la meva veu i vaig cridar, va fugir deixant les seves vestidures al meu costat, i va sortir fora. Va succeir que, quan el senyor va escoltar les paraules de la seva dona, tot allò que ella li va dir, dient: Així m'ha fet el teu servent, es va enfadar amb ira.

I havent pres el senyor Josep, el va introduir a la fortalesa, al lloc on els presoners del rei són retinguts, a la fortalesa. I el Senyor estava amb Josep, i va vessar sobre ell misericòrdia, i li va donar gràcia davant del cap carceller. I el cap carceller va posar la presó a les mans de Josep, i tots els empresonats que hi havia a la presó, i tot el que feien allà, ell ho feia. El cap carceller de la presó no coneixia res a través d'ell, perquè tot era a través de la mà de Josep, a causa que el Senyor era amb ell, i tantes coses com ell mateix feia, el Senyor les feia pròsperes en les seves mans.

40

Va succeir, però, després d'aquestes paraules, que el cap-coper del rei d'Egipte i el cap-forner van pecar contra el seu senyor, el rei d'Egipte. I el Faraó es va enfadar amb els seus dos eunucs, amb el cap coper i amb el cap forner, i els va col·locar a la presó, al lloc on Josep estava confinat. I el cap dels carcellers va confiar-los a Josep, i ell els va servir, i van estar dies a la presó. I ambdós van veure un somni en una mateixa nit, i la visió del somni del cap coper i del cap forner, que eren del rei d'Egipte, els quals estaven a la presó, va ser aquesta. Josep va entrar a veure'ls al matí, i els va veure pertorbats. I preguntava els eunucs de Faraó, els quals eren amb ell a la presó al costat del seu senyor, dient: Per què les vostres cares són fosques avui? Però ells li van dir: Hem tingut un somni i no hi ha ningú que el pugui interpretar. Josep els va dir: No ve de Déu la seva interpretació? Expliqueu-me'l, doncs. I el cap coper va relatar el seu somni a Josep, i va dir: En el meu son hi havia una vinya davant meu. En la vinya, però, hi havia tres branques, i aquesta floria, havent posat endavant brots; madurs els raïms de raïm. I la copa del Faraó era a la meva mà, i vaig agafar el raïm, i el vaig prémer a la copa, i vaig donar la copa a la mà del Faraó. I Josep li va dir:

aquesta és la seva interpretació, les tres branques són tres dies. Encara tres dies, i Faraó recordarà el teu càrrec, i et restaurarà al teu lloc de cap dels copsers, i donarà la copa a Faraó a la seva mà segons el teu càrrec anterior, com eres copser. Però recorda't de mi quan et vagi bé, i tingues misericòrdia de mi, i parla de mi al Faraó, i treu-me d'aquesta presó. Que per robatori vaig ser robat de la terra dels Hebreus, i aquí no vaig fer res, sinó que em van llançar a aquest pou. I el cap dels forners va veure que havia interpretat correctament, i va dir a Josep: Jo també vaig veure un somni, i em semblava que portava tres cistells de pa fi sobre el meu cap, Però a la cistella de dalt hi havia de totes les menes que Faraó menja, treball de forner, i els ocells del cel ho menjaven de la cistella de dalt del meu cap. Responent, però, Josep va dir-li: aquesta és la seva interpretació, les tres cistelles són tres dies, Encara tres dies, i el Faraó et traurà el cap, i et penjarà sobre un arbre, i els ocells del cel menjaran les teves carns. Va succeir, però, el tercer dia, que era el dia del naixement del Faraó, i va fer un banquet per a tots els seus servents, i es va recordar del coper i del forner enmig dels seus servents. I va restablir el cap coper al seu càrrec, i va donar la copa a la mà del Faraó. Però va penjar el cap dels forners, tal com Josep els havia interpretat. I no es recordà el cap coper de Josep, sinó que l'oblidà.

41

Va succeir que, després de dos anys, Faraó va veure un somni: ell pensava que estava dret sobre el riu. I heus que del riu pujaven set vaques, belles de forma i seleccions de carns, i pasturaven a l'Àchei. Altres set vaques pujaven després d'aquestes des del riu, lletes de forma i primes de carns, i pasturaven al costat de les vaques a la vora del riu. I les set vaques lletes i primes de carn van devorar les set vaques bones de forma i escollides de carn,

però Faraó es va despertar. I ell va somiar per segona vegada, i heus aquí set espigues pujaven en una sola tija, escollides i bones. I heus aquí set espigues primes i destrossades pel vent que brotaven amb elles. I les set espigues primes i bufades pel vent van devorar les set espigues escollides i plenes, però el Faraó es va despertar, i era un somni. Va succeir al matí que la seva ànima va ser turbada, i havent enviat missatgers, va cridar tots els intèrprets d'Egipte i tots els seus savis, i Faraó els va relatar el seu somni, però no hi havia ningú que pogués interpretar-lo al Faraó. I el cap coper va parlar a Faraó, dient: Recordo avui el meu pecat. Faraó es va enfadar amb els seus servents, i ens va posar a la presó, a la casa del cap cuiner, a mi i al cap forner. I tots dos vam veure un somni en una mateixa nit, jo i ell, cadascun vam veure segons el seu propi somni. Hi havia allà amb nosaltres un jove servent hebreu del cap cuiner, i li ho vam explicar, i ens ho va interpretar. Va succeir, però, que tal com ell ens va interpretar, així també va passar: jo vaig ser restaurat al meu càrrec, i aquell va ser penjat. Havent enviat a cridar-lo, Faraó va cridar Josep, i el van treure de la presó, i el van afaitar, i li van canviar la roba, i va anar cap a Faraó. Va dir Faraó a Josep: He tingut un somni, i no hi ha ningú que el pugui interpretar, però he sentit dir sobre tu que quan sents somnis, els pots interpretar. Però responent, Josep va dir al Faraó: sense Déu no respondrà la salvació del Faraó. Però el Faraó parlà a Josep, dient: En el meu son pensava que estava a la vora del riu. I just com del riu pujaven set vaques bones de forma i seleccions de carns, i pasturaven entre els joncs. I heus que set vaques altres pujaven darrere d'elles del riu, dolentes i lletges de forma, i primes de carns, tals com no n'havia vist de tan lletges en tota la terra d'Egipte. I les set vaques lletges i primes van devorar les set vaques primeres, les bones i les seleccionades. I entraren als seus ventres, però no es van distingir que havien entrat als seus ventres, i el seu aspecte era lleig, com al principi. Però havent-me

despertat, vaig tornar a dormir. I vaig veure de nou en el meu son, i igual que set espigues pujaven en una sola tija, plenes i bones, Altres set espigues primes i destruïdes pel vent brotaven al costat d'elles. I les set espigues primes i malmeses pel vent van devorar les set espigues bones i plenes, així que ho vaig dir als intèrprets, però no hi havia ningú que me'n donés l'explicació.

I Josep va dir al Faraó: el somni del Faraó és un de sol; tot allò que Déu fa, ho ha mostrat al Faraó. Les set vaques bones són set anys, i les set espigues bones són set anys, el somni del Faraó és un. I les set vaques primes que puguen després d'elles són set anys, i les set espigues primes i destruïdes pel vent són set anys, seran set anys de fam. La paraula que he dit a Faraó, tot allò que Déu fa, ho va mostrar al Faraó. Heus que set anys de gran abundància vénen a tota la terra d'Egipte. Vindran però set anys de fam després d'això, i oblidaran la saciació que haurà passat a tot Egipte, i la fam consumirà la terra. I no es coneixerà l'abundància sobre la terra a causa de la fam que vindrà després d'aquestes coses, perquè serà molt forta. Però pel que fa al fet que el somni de Faraó s'hagi repetit dues vegades, és perquè la paraula de Déu serà veritable, i Déu s'afanyarà a fer-ho. Ara doncs, considera un home prudent i intel·ligent, i nomena'l sobre la terra d'Egipte. I que Faraó ho faci i estableixi governadors sobre la terra, i que recullin tots els productes de la terra d'Egipte dels set anys de prosperitat, I que reunixin tot el menjar dels set anys vinents, d'aquests bons, i que el gra sigui reunit sota la mà del Faraó, que el menjar sigui emmagatzemat a les ciutats. I els aliments que hauran estat emmagatzemats a la terra seran per als set anys de fam que hi haurà a la terra d'Egipte, i la terra no serà destruïda per la fam. Però la paraula plagué al Faraó i a tots els seus servidors.

I va dir el Faraó a tots els seus servidors: No trobarem un home tal, que tingui esperit de Déu en ell? Va dir però el Faraó a Josep: Ja que Déu t'ha mostrat totes aquestes coses, no hi ha home més savi i més intel·ligent que tu. Tu estaràs al capdavant de la meva casa, i per la teva paraula obeirà tot el meu poble; només pel tron seré més gran que tu. Va dir però el Faraó a Josep: Mira, et nomeño avui sobre tota la terra d'Egipte. I havent tret Faraó l'anell de la seva mà, el va posar sobre la mà de Josep, i el va vestir amb una túnica de lli fi, i li va posar un collar daurat al voltant del seu coll. I el va fer pujar al seu segon carro, i un herald va proclamar davant seu, i el va establir sobre tota la terra d'Egipte. Va dir però el Faraó a Josep: Jo, el Faraó, sense tu ningú no aixecarà la seva mà sobre tota la terra d'Egipte. I Faraó va cridar Josep amb el nom de Psontomfanec, i li va donar Aseneth, filla de Petefre, sacerdot d'Heliòpolis, per dona. Joseph però tenia trenta anys, quan es va presentar davant del Faraó rei d'Egipte, i Joseph va sortir de la presència del Faraó, i va recórrer tota la terra d'Egipte. I la terra va produir garbes durant els set anys de la prosperitat. I ell va reunir tot el menjar dels set anys en els quals hi va haver abundància a la terra d'Egipte, i va posar el menjar a les ciutats; el menjar de les planes dels voltants de cada ciutat el va posar a la mateixa ciutat. I Josep va reunir gra com la sorra del mar, molt abundant, fins que no es podia comptar, perquè no hi havia nombre.

A Josep, però, li van néixer dos fills abans de venir els set anys de la fam, els quals li va parir Aseneth, la filla de Petephre, sacerdot de Heliòpolis. Josep va cridar el nom del primogènit Manassès, perquè Déu el va fer oblidar tots els seus treballs i tots els del seu pare. I el nom del segon el va cridar Efraïm, perquè Déu m'ha fet créixer a la terra de la meva humiliació. Passaren, però, els set anys de prosperitat que hi va haver a la terra d'Egipte.

I començaren els set anys de la fam a venir, com va dir Josep, i va haver-hi fam a tota la terra, però a tota la terra d'Egipte hi havia pa. I tota la terra d'Egipte va tenir gana, i el poble va cridar a Faraó demanant pa, i Faraó va dir a tots els egipcis: Aneu a Josep, i feu el que ell us digui. I la fam era sobre la faç de tota la terra, però Josep va obrir tots els graners i venia a tots els egipcis. I totes les terres van venir a Egipte per comprar a Josep, perquè la fam va prevaler en tota la terra.

42

Havent vist, però, Jacob que hi ha venda a Egipte, va dir als seus fills: per què us mostreu ociosos? Heus aquí, he escoltat que hi ha gra a Egipte; baixeu-hi i compreu-nos una mica de menjar, perquè puguem viure i no morim.

Van baixar els deu germans de Josep per comprar gra d'Egipte. Però a Benjamí, el germà de Josep, no el va enviar amb els seus germans, perquè va dir: No sigui que li passi alguna desgràcia. Però els fills d'Israel van venir a comprar amb els qui venien, perquè hi havia fam a la terra de Canaan. Josep era el governant de la terra, aquest venia a tot el poble de la terra, i havent vingut els germans de Josep el van adorar amb la cara contra terra. Però Josep, en veure els seus germans, els va reconèixer, i es va fer l'estrany amb ells, i els va parlar durament, i els va dir: D'on veniu? I ells van dir: De la terra de Canaan, per comprar aliments. Reconeugué Josep els seus germans, però ells no el reconegueren, I Josep es va recordar dels seus somnis que ell havia vist, i els va dir: Sou espies, heu vingut per conèixer les traces del país. Però ells van dir: No, senyor, els teus servents hem vingut a comprar menjar. Tots som fills d'un mateix home, som pacífics, els teus servents no són espies. Va dir però a ells: No, sinó

que heu vingut a veure les petjades de la terra. I ells van dir: Dotze som els teus fills germans a la terra de Canaan, i heus aquí que el més jove és amb el nostre pare avui, però l'altre ja no existeix. Josep els va dir: Això és el que us he dit, que sou espies. En això sereu posats a prova: per la salut del Faraó, no sortireu d'aquí si el vostre germà més jove no ve aquí. Envieu un de vosaltres i preneu el vostre germà, però vosaltres sigueu retinguts fins que les vostres paraules esdevinguin manifestes, si dieu la veritat o no; si no, per la salut del Faraó, certament sou espies. I ell va posar-los en presó tres dies. Va dir-los però el tercer dia: Feu això i viureu, perquè jo temo Déu. Si sou pacífics, que un germà vostre sigui detingut a la presó, però vosaltres aneu i porteu la compra del vostre subministrament de gra. I porteu el vostre germà més jove cap a mi, i les vostres paraules seran cregudes, però si no, morireu. I van fer així. I cadascun va dir al seu germà: Sí, estem en pecats pel que fa al nostre germà, perquè vam passar per alt la tribulació de la seva ànima quan ens suplicava, i no el vam escoltar, i a causa d'això aquesta tribulació ha vingut sobre nosaltres. Responent però, Rubèn els va dir: No us vaig parlar jo, dient: No feu mal al nen', i no em va escoltar? I ara, heus aquí, la seva sang és reclamada. Ells però no sabien que Josep els escoltava, perquè hi havia un intèrpret entre ells. Havent-se girat enrere d'ells, Josep va plorar, i de nou es va apropar a ells i els va parlar, i va agafar Simeó d'entre ells i el va lligar davant d'ells.

Josep va manar omplir els seus recipients de gra, retornar la seva plata a cadascun dins el seu sac, i donar-los provisions per al camí, i així es va fer. I havent carregat el gra sobre els seus ases, van marxar d'allà. Havent deslloriat un el seu sac per donar farratge als seus ases, allà on es van allotjar, va veure el lligam de la seva plata, i era a sobre de la boca del sac. I va dir als seus germans: M'ha estat retornada la plata, i heus aquí que és al meu

sac. I el cor d'ells va quedar estupefacte, i es van turbar els uns als altres, dient: Què és això que Déu ens ha fet? Vingeren, però, cap a Jacob, el seu pare, a la terra de Canaan, i li reportaren tots els esdeveniments que els havien passat, dient: L'home, el senyor de la terra, ens ha parlat durament i ens va posar a la presó com si espiéssim la terra. Però li vam dir: Som pacífics, no som espies. Dotze germans som, fills del nostre pare; un no existeix, i el petit és amb el nostre pare avui a la terra de Canaan. Però l'home, el senyor de la terra, ens va dir: En això sabré que sou pacífics: deixeu un germà aquí amb mi, i havent pres la compra de la provisió de gra per a la vostra casa, marxeu. I porteu cap a mi el vostre germà més jove, i sabré que no sou espies, sinó que sou pacífics, i us tornaré el vostre germà, i comerciareu per la terra. Va succeir que en buidar ells els seus sacs, el feix de plata de cadascun era al seu sac, i van veure els feixos de plata ells mateixos i el seu pare, i van témer. Va dir-los Jacob, el seu pare: M'heu deixat sense fills! Josep ja no hi és, Simeó ja no hi és, i ara us emportareu Benjamí? Tot això ha caigut sobre mi! Rubèn va dir al seu pare: Mata els meus dos fills si no te'l porto de tornada. Confia'l a les meves mans i jo te'l tornaré. Però ell va dir: No baixarà el meu fill amb vosaltres, perquè el seu germà va morir, i ell sol ha quedat, i si li passa alguna desgràcia en el camí per on aneu, fareu baixar la meva vellesa amb dolor a l'Hades.

43

Però la fam es va intensificar sobre la terra. Va passar que quan van acabar de menjar el gra que havien portat d'Egipte, el seu pare els va dir: Aneu altra vegada i compreu-nos una mica de menjar. Però Judes li va dir: Amb testimoni ens ha testificat l'home, el senyor de la terra, dient: No veureu la meva cara si el vostre germà més jove no és amb vosaltres'. Si doncs envies el

nostre germà amb nosaltres, baixarem i et comprarem aliments. Si però no envies el nostre germà amb nosaltres, no hi anirem, perquè l'home ens va dir: No veureu la meua cara si el vostre germà més jove no és amb vosaltres. Va dir Israel: Per què em vau fer mal dient a l'home que teníeu un germà? Ells van dir: L'home ens va preguntar insistentment a nosaltres i sobre la nostra família, dient: Si encara viu el vostre pare, i si teniu un germà', i li vam informar segons aquest qüestionament. No sabíem que ens diria: Porteu el vostre germà'? Va dir però Judes a Israel, el seu pare: Envia el nen amb mi i, havent-nos aixecat, anirem, perquè visquem i no morim, ni nosaltres, ni tu, ni el nostre bagatge. Jo però l'espero, de la meua mà cerca'l; si no el porto cap a tu i l'estableixo davant teu, hauré pecat contra tu tots els dies. Si no ens haguéssim retardat, ja hauríem tornat dues vegades. Va dir-los Israel, el seu pare: si així és, feu això, preneu dels fruits de la terra en els vostres recipients, i porteu a l'home regals de resina, i de mel, encens i mirra, i terebint, i nous. I preneu el doble de plata a les vostres mans, torneu amb vosaltres la plata que havia estat retornada als vostres sacs, no sigui que hagi estat un error. I preneu el vostre germà, i aixequen-vos i baixen cap a l'home. Que el meu Déu us doni favor davant d'aquell home i que envii el vostre germà, l'un, i Benjamí; jo, certament, tal com he estat privat de fills, he estat privat de fills.

Havent pres, però, els homes aquests regals i la plata doble en les seves mans, i també Benjamí, i havent-se aixecat, van baixar a Egipte i es van presentar davant de Josep. Va veure Josep ells i Benjamí, el seu germà de la mateixa mare, i va dir al majordom de la seva casa: Porta els homes a la casa, degolla animals i prepara-ho, perquè els homes menjaran amb mi al migdia. Va fer, doncs, l'home com va dir Josep, i va portar els homes a la casa de Josep. Havent vist, però, els homes que havien estat conduïts a la casa de

Josep, van dir: A causa de la plata que havia estat retornada als nostres sacs al començament, som portats per acusar-nos falsament i atacar-nos, per prendre'ns com a esclaus i els nostres ases. Havent-se apropat a l'home que estava sobre la casa de Josep, li parlaren al portal de la casa, Dient: Necessitem, senyor, que baixi des del començament a comprar menjar. Va passar que quan vam arribar a l'allotjament i vam obrir els nostres sacs, la plata de cadascú estava en el seu sac; la nostra plata, en pes, l'hem retornat ara en les nostres mans. I vam portar una altra plata amb nosaltres per comprar menjar, no sabem qui va posar la plata dins els nostres sacs. Va dir-los: Sigueu tranquils, no tingueu por. El vostre Déu i el Déu dels vostres pares us ha donat tresors en els vostres sacs, i la vostra plata acceptable ja l'he rebuda. I va fer sortir cap a ells en Simeó. I ell va portar aigua per rentar els seus peus, i va donar farratge als seus ases. Prepararen, però, els regals fins que vingués Josep al migdia, perquè havien escoltat que allà havia de dinar. Però Josep entrà a la casa, i li portaren els regals que tenien a les seves mans, a la casa, i l'adoraren amb el rostre a terra. Però els preguntà: com esteu? I els digué: està bé el vostre pare ancià del qual vau parlar? Encara viu? Però ells van dir: Està bé el teu servent, el nostre pare, encara viu. I va dir: Beneït sigui aquell home per Déu, i inclinant-se el van adorar. Havent aixecat els ulls, Josep va veure Benjamí, el seu germà de la mateixa mare, i va dir: Aquest és el vostre germà més jove que vau dir de portar-me? I va dir: Déu tingui misericòrdia de tu, fill meu. Josep es va turbar, perquè les seves entranyes es revoltaven pel seu germà, i buscava plorar; però, havent entrat a la cambra, va plorar allà.

Havent rentat la cara i havent sortit, es va controlar i va dir: Poseu els pans. I van servir a ell sol, i a ells per separat, i als egipcis que dinaven amb ell per separat, perquè els egipcis no podien menjar pa amb els hebreus, ja que és una abominació per

als egipcis. Van seure davant seu, el primogènit segons els seus privilegis, i el més jove segons la seva joventut, i els homes s'astoràven cadascun mirant el seu germà. Van prendre porcions d'ell per a ells mateixos, però la porció de Benjamí va ser magnificada cinc vegades més que les porcions de tots els altres, i van beure i es van embriagar amb ell.

44

I Josep va manar al qui estava al capdavant de la seva casa, dient: Ompliu els sacs dels homes d'aliments, tants com puguin portar, i poseu la plata de cadascun a la boca del seu sac. I poseu la meva copa de plata dins el sac del més jove, i el preu del seu gra, i van passar segons la paraula de Josep, tal com va dir.

El matí va despuntar i els homes van ser enviats, ells i els seus ases. Després que van sortir de la ciutat, no s'havien allunyat gaire, i Josep va dir al majordom de casa seva: Aixeca't, persegueix els homes, i quan els agafis, els diràs: Per què heu retornat el mal en lloc del bé? Per què vau robar la meva copa de plata? No és aquesta en la qual beu el meu senyor? Ell mateix practica l'endevinació amb ella. Heu comès una mala acció amb el que heu fet. Havent-los trobat, els va dir segons aquestes paraules. Però ells li van dir: Per què parla el senyor segons aquestes paraules? Que no esdevingui als teus servents fer segons aquesta paraula. Si la plata que vam trobar als nostres sacs la vam retornar a tu des de la terra de Canaan, com podríem robar plata o or de la casa del teu senyor? De qui trobis la copa dels teus fills, que mori, i nosaltres serem servents del nostre senyor. Ell va dir: I ara, com dieu, així serà: aquell amb qui es trobi la copa serà el meu servent; però vosaltres sereu nets. Es van afanyar, i cadascun va baixar el seu sac a terra, i cadascun va obrir el seu sac. Investigà, però,

començant des de l'ancià, fins que vingué al més jove. I trobà la copa en el sac de Benjamí. I ells van esquinçar les seves vestidures, i cadascú va col·locar el seu sac sobre el seu ase, i van tornar a la ciutat.

Entrà però Judes i els seus germans cap a Josep, que encara era allà, i caigueren davant seu a terra. Va dir Josep a ells: Què és això que heu fet? No sabeu que un home com jo pot endevinar? Va dir però Judes: Què respondrem al senyor, o què parlarem, o com serem justificats? Déu ha trobat la injustícia dels teus fills. Mira, som servents del nostre senyor, tant nosaltres com aquell en qui va ser trobada la copa. Però Josep va dir: Que no m'esdevingui fer aquesta cosa. L'home al costat de qui va ser trobada la copa, ell serà el meu servent, però vosaltres pugeu amb salvació cap al vostre pare. Havent-se apropat a ell, Judes va dir: Suplico, senyor, que el teu servent pugui dir una paraula davant teu, i no t'enfadis amb el teu servent, perquè tu ets com Faraó. Senyor, tu vas preguntar als teus servents, dient: Teniu pare o germà? I vam dir al senyor: Tenim un pare ancià, i un fill de la seva vellesa, el més jove, i el seu germà va morir, i ell sol va quedar per a la seva mare, i el seu pare l'estimava. Tu vas dir als teus fills: Porteu-lo cap a mi, i en tindrà cura. I nosaltres vam dir al senyor: El nen no podrà deixar el seu pare, però si deixa el pare, morirà. Tu però vas dir als teus fills: si el vostre germà més jove no baixa amb vosaltres, no tornareu a veure la meua cara. Va succeir, però, que quan vam pujar cap al teu servent, el nostre pare, li vam informar les paraules del nostre senyor. El nostre pare va dir: Aneu altra vegada i compreu-nos una mica de menjar. Nosaltres però vam dir: No podem baixar, però si certament el nostre germà més jove baixa amb nosaltres, baixarem, perquè no podem veure la cara de l'home si el nostre germà més jove no està amb nosaltres. Va dir però el nostre pare, el teu servent, a nosaltres: vosaltres sabeu que

la dona em va parir dos fills, I un va sortir de mi, i va dir que havia estat devorat per una bèstia, i no l'he vist fins ara. Si doncs preneu també aquest de davant meu, i li passa alguna desgràcia en el camí, fareu baixar la meva vellesa amb dolor a l'hades. Ara doncs, si jo vaig cap al teu nen, pare nostre, i el nen no està amb nosaltres, però la seva ànima penja de l'ànima d'aquest, I serà que en veure ell que no hi és el nen amb nosaltres, morirà, i els teus servents portaran la vellesa del teu servent, pare nostre, amb dolor a l'hades. El teu servidor ha rebut el nen del pare, dient: si no el porto cap a tu i no el presento davant teu, hauré pecat contra el pare tots els dies. Ara, per tant, em quedaré amb tu com a servent en lloc del nen, servent del senyor, però que el nen pugui amb els seus germans. Com doncs pujaré cap al pare, no essent el nen amb nosaltres, perquè no vegi els mals que trobaran el meu pare?

45

I no era capaç Josep d'aguantar tots els que estaven al seu costat, però va dir: Envieu fora tots lluny de mi, i no estava al costat de Josep ningú quan es va fer conèixer als seus germans. I va deixar anar la veu amb plor, i tots els egipcis ho van escoltar, i es va fer audible a la casa del Faraó. Va dir Josep als seus germans: Jo sóc Josep, encara viu el meu pare? I els germans no eren capaços de respondre-li, perquè es van turbar. Va dir però Josep als seus germans: Apropieu-vos a mi, i es van apropar, i va dir: Jo sóc Josep, el vostre germà, a qui va vendre a Egipte. Ara, doncs, no us afligiu, ni us sembli dur que em va vendre aquí, perquè Déu em va enviar davant vostre per a la vida. Això fa dos anys de fam sobre la terra, i encara queden cinc anys, en els quals no hi haurà llaura ni collita, Perquè Déu m'ha enviat davant vostre per deixar un romanent vostre sobre la terra i per crear una gran descendència vostra. Ara doncs no vosaltres m'heu enviat aquí,

sinó Déu, i em va fer com a pare del Faraó, i senyor de tota la seva casa, i governant de tota la terra d'Egipte. Havent-vos afanyat, per tant, pugeu cap al meu pare i digueu-li: Aquestes coses diu el teu fill Josep: Déu m'ha fet senyor de tota la terra d'Egipte; baixa, doncs, cap a mi i no et quedis, I tu habitaràs a la terra de Gesem d'Aràbia, i seràs a prop meu tu, i els teus fills, i els fills dels teus fills, les teves ovelles, i les teves vaques, i tot allò que és teu. I et nodriré allà, perquè encara hi ha cinc anys de fam, perquè no siguis destruït tu, ni els teus fills, ni totes les teves possessions. Heus que els vostres ulls veuen, i els ulls de Benjamí, el meu germà, que la meva boca és la que us parla. Informeu, doncs, al meu pare tota la meva glòria a Egipte i tot allò que heu vist, i afanyeu-vos a portar el meu pare aquí. I havent caigut sobre el coll del seu germà Benjamí, va plorar sobre ell, i Benjamí va plorar sobre el seu coll. I havent besat tots els seus germans, va plorar sobre ells, i després d'això els seus germans van parlar amb ell.

I la notícia va ser àmpliament difosa a la casa de Faraó, dient: Han vingut els germans de Josep. I Faraó es va alegrar, i el seu servei també. Va dir Faraó a Josep: Digues als teus germans: feu això, ompliu els vostres sacs i aneu-vos-en a la terra de Canaan. I havent pres el vostre pare i les vostres possessions, veniu cap a mi, i us donaré de tots els béns d'Egipte, i menjareu el moll de la terra. Tu però comana aquestes coses: que prenguin carros de la terra d'Egipte per als vostres nens i per a les vostres dones, i havent pres el vostre pare, veniu. I no us preocupeu pels vostres estris, perquè totes les coses bones d'Egipte seran per a vosaltres. Van fer així els fills d'Israel, i Josep els va donar carros segons el que havia dit Faraó el rei, i els va donar provisions per al camí, I a tots va donar dobles vestidures, però a Benjamin li va donar tres-cents d'or i cinc canvis de vestidures. I al seu pare envià segons les mateixes coses, i deu ases que portaven de tots els béns d'Egipte, i

deu mules que portaven pans al seu pare per al camí. Però envià els seus germans, i ells anaren, i els digué: No us enfadeu pel camí. I van pujar des d'Egipte i van arribar a la terra de Canaan, cap al seu pare Jacob. I li van informar dient-li que el teu fill Josep viu, i que ell governa tota la terra d'Egipte, i Jacob va quedar estupefacte, perquè no els va creure. Li parlaren tot el dit per Josep, tantes coses com els va dir. Però havent vist els carros que va enviar Josep per portar-lo, va reviure l'esperit de Jacob, el seu pare. Va dir Israel: Gran cosa és per a mi si encara Josep, el meu fill, viu; aniré i el veuré abans de morir.

46

Havent partit, Israel, ell mateix i tot el seu, vingué al pou del jurament i sacrificà un sacrifici al Déu del seu pare Isaac. Va dir Déu a Israel en una visió de la nit: Jacob, Jacob. I ell va dir: Què és? I ell li diu: Jo sóc el Déu dels teus pares, no tinguis por de baixar a Egipte, perquè allà faré de tu una gran nació. I jo baixaré amb tu a Egipte, i jo et faré pujar al final, i Josep posarà les mans sobre els teus ulls. Es va aixecar Jacob del pou del jurament, i els fills d'Israel van agafar el seu pare, i el bagatge, i les seves dones, sobre els carros que Josep va enviar per portar-lo. Havent pres les seves possessions i tota la propietat que havien adquirit de la terra de Canaan, van entrar a Egipte Jacob i tota la seva descendència amb ell. Fills, i fills dels fills seus amb seu, filles, i filles de les filles seves, i tota la seva descendència va portar a Egipte, Aquests són els noms dels fills d'Israel que van entrar a Egipte juntament amb Jacob, el seu pare. Jacob i els seus fills: el primogènit de Jacob, Rubèn. Els fills de Reuben: Enoch i Pallu, Asron i Carmi. Fills de Simeó: Jemuel, Jamín, Ehud, Jaquín, Zohar i Saül, fill de la cananea. Fills de Levi: Gershon, Cat i Merari. Els fills de Judà: Er, i Onan, i Shiloh, i Phares, i Zerah, però Er i Onan van morir a la

terra de Canaan, i els fills de Phares van ser Hezron i Jemuel. Fills d'Issacar, però: Tola, Phua, Hashum i Shimron. Fills de Zabulon: Sered, Al·lon i Acoèl. Aquests són els fills de Leia, els quals va parir a Jacob a Mesopotàmia de Síria, i Dina la seva filla; totes les ànimes, fills i filles, trenta-tres. Fills de Gad: Saphon, Angis, Sannis, Thasoban, Aedeis, Aroedeis i Areeleis. Fills d'Asher: Iemna, Iessoua, Ieoul, Baria, i Sara, germana d'ells. Fills de Baria: Chobor i Melchiil. Aquests són els fills de Zilpah, que Laban va donar a Leah, la seva filla, i ella va parir aquests a Jacob: setze ànimes. Fills de Rachel, dona de Jacob: Joseph i Benjamin. Esdevingueren, però, fills de Josep a la terra d'Egipte, els quals li va parir Aseneth, filla de Potiphera, sacerdot d'Heliòpolis: Manassès i Efraïm. Esdevingueren també fills de Manassès, els quals li va parir la concubina síria: Maquir. I Maquir va engendrar Galaad. Fills d'Efraïm, germà de Manassès: Sutelam i Taam. I fills de Sutelam: Edom. Fills de Benjamin: Bala, Bechor i Asbel. Els fills de Bala van ser: Gera, Noeman, Ahijah, Ros i Muppm. Gera va engendrar Arad. Aquests són els fills de Raquel que va parir a Jacob: divuit ànimes en total. Fills de Dan: Asom. I els fills de Neftalí: Asiel, i Guni, i Issacar, i Sol·lèm. Aquests són els fills de Ballas, que Laban va donar a Rachel, la seva filla, la qual va parir aquests a Jacob: totes les ànimes, set. Totes les ànimes que van entrar amb Jacob a Egipte, els sortits dels seus llocs, sense comptar les dones dels fills de Jacob, totes les ànimes, seixanta-sis. Els fills de Josep que li van néixer en terra d'Egipte, nou ànimes. Totes les ànimes de la casa de Jacob que van entrar amb Jacob a Egipte, setanta-cinc ànimes.

I va enviar Judes davant seu cap a Josep per trobar-se amb ell a la ciutat dels Herois, cap a la terra de Ramesses. Havent lligat Josep els seus carros, va pujar a la trobada d'Israel, el seu pare, a la ciutat dels Herois, i havent-se-li aparegut, va caure sobre el seu

coll i va plorar amb gran plor. I Israel va dir a Josep: Ara puc morir, ja que he vist la teva cara, perquè tu encara vius. Però Josep digué als seus germans: Pujaré i ho declararé al Faraó, i li diré: Els meus germans i la casa del meu pare, que eren a la terra de Canaan, han vingut cap a mi. Els homes, però, són pastors, perquè eren ramaders, i han portat els ramats, els bous i tot el que és seu. Si doncs el Faraó us crida i us diu: Quin és el vostre treball? Direu: Som homes ramaders, els vostres fills, des de la infantesa fins ara, tant nosaltres com els nostres pares, perquè habiteu a la terra de Gesem d'Aràbia, ja que tot pastor d'ovelles és una abominació per als egipcis.

47

Havent vingut, Josep va informar al Faraó, dient: El meu pare i els meus germans, i els ramats i els bous d'ells, i tot el que és d'ells, han vingut de la terra de Canaan, i heus aquí que són a la terra de Gesem. I dels seus germans va agafar cinc homes, i els va presentar davant del Faraó. I Faraó va dir als germans de Josep: Quin és el vostre treball? I ells van dir al Faraó: Pastors d'ovelles són els teus servents, tant nosaltres com els nostres pares. Van dir al Faraó: Hem vingut a residir temporalment en la terra, perquè no hi ha pastura per als ramats dels teus fills, ja que la fam s'ha enfortit a la terra de Canaan; ara, doncs, habitarem a la terra de Gesem. I el Faraó va dir a Josep: Que habiten a la terra de Gesem; i si saps que hi ha entre ells homes poderosos, designa'ls governants dels meus ramats. Van venir a Egipte cap a Josep, Jacob i els seus fills, i el Faraó, rei d'Egipte, ho va escoltar. I el Faraó va dir a Josep: El teu pare i els teus germans han vingut a tu. Heus aquí, la terra d'Egipte és davant teu; estableix el teu pare i els teus germans a la millor terra. Josep va portar dins el seu pare Jacob, i el va col·locar davant del Faraó, i Jacob va beneir el

Faraó. Va dir el Faraó a Jacob: Quants anys de dies de la teva vida? I Jacob va dir al Faraó: Els dies dels anys de la meva vida, durant els quals he estat foraster, són cent trenta anys; pocs i dolents han estat els dies dels anys de la meva vida, no han arribat als dies dels anys de la vida dels meus pares, durant els quals van ser forasters. Havent beneït Jacob el Faraó, va sortir de davant seu.

I Josep va establir el seu pare i els seus germans, i els va donar possessió a la terra d'Egipte, a la millor terra, a la terra de Ramesses, tal com va manar el Faraó. I Josep mesurava gra al seu pare i als germans i a tota la casa del seu pare, gra per cap.

Però no hi havia gra en tota la terra, perquè la fam va prevaler molt, i la terra d'Egipte i la terra de Canaan van desfalleir a causa de la fam. Josep va reunir tota la plata que es va trobar a la terra d'Egipte i a la terra de Canaan, del gra que ells compraven, i els va mesurar el gra, i Josep va portar tota la plata a la casa del Faraó. I va fallar tota la plata de la terra d'Egipte i de la terra de Canaan, i van venir tots els egipcis cap a Josep, dient: Dóna'ns pans, i perquè morim davant teu? Perquè s'ha esgotat la nostra plata. Josep els digué: Porteu el vostre bestiar, i us donaré pans a canvi del vostre bestiar, si s'ha esgotat la vostra plata. Portaren, però, el seu bestiar a Josep, i Josep els donà pa a canvi dels cavalls, i a canvi de les ovelles, i a canvi dels bous, i a canvi dels ases, i els nodrí amb pa a canvi de tot el seu bestiar durant aquell any. Va acabar-se, però, aquell any, i van venir cap a ell el segon any, i li van dir: que no periguem mai davant del nostre senyor; perquè si s'ha acabat la nostra plata, i les possessions i el bestiar han anat cap a tu, el senyor, i no ens resta res davant del nostre senyor, sinó només el nostre propi cos i la nostra terra, Perquè doncs no morim davant teu i la terra quedi deserta, adquireix-nos a nosaltres i la nostra

terra a canvi de pa, i serem nosaltres i la nostra terra serfs del Faraó. Dóna'ns llavor perquè sembrem i vivim i no morim, i la terra no quedarà deserta. I Josep va adquirir tota la terra dels egipcis per al Faraó, perquè els egipcis van vendre la seva terra al Faraó, ja que la fam va prevaler sobre ells, i la terra va passar a ser del Faraó. I va esclavitzar el poble per a ell com a servents, des dels extrems de les fronteres d'Egipte fins als extrems, Excepte la terra dels sacerdots, Josep no va adquirir aquesta, perquè Faraó va donar un regal als sacerdots en donació, i ells menjaven la donació que Faraó els va donar; a causa d'això no van vendre la seva terra. Va dir però Josep a tots els egipcis: Mireu, us he adquirit a vosaltres i la vostra terra avui per al Faraó. Preneu llavors per a vosaltres i sembreu la terra. I els productes d'ella seran, i donareu la cinquena part al Faraó, però les quatre parts seran per a vosaltres mateixos com a llavor per a la terra, i com a menjar per a vosaltres, i per a tots els que hi ha a les vostres cases. I ells van dir: Tu ens has salvat, hem trobat favor davant del nostre senyor, i serem servents del Faraó. I Josep va establir per a ells un manament fins al dia d'avui, sobre la terra d'Egipte, d'enviar al Faraó, excepte la terra dels sacerdots solament, que no era del Faraó.

Israel va habitar a la terra d'Egipte, a la terra de Gesem, i van heretar-la, i van créixer i es van multiplicar molt. Va viure Jacob a la terra d'Egipte disset anys, i els dies de Jacob, els anys de la seva vida, van ser cent quaranta-set anys. Es van apropar els dies d'Israel de morir, i va cridar el seu fill Josep, i li va dir: si he trobat gràcia davant teu, posa la teva mà sota el meu cuix, i faràs sobre mi misericòrdia i veritat, per no enterrar-me a Egipte, Però jo jauré amb els meus pares, i tu em prendràs d'Egipte, i tu m'enterraràs a la seva tomba. I ell va dir: Jo ho faré segons la teva

paraula. Va dir però: Jura-m'ho, i li va jurar, i Israel es va inclinar sobre l'extrem del seu bastó.

48

Va succeir després d'aquestes paraules que va ser reportat a Josep que el seu pare estava malalt, i havent pres els seus dos fills, Manassès i Efraïm, va anar cap a Jacob. Va ser reportat a Jacob, dient: Mira, el teu fill Josep ve cap a tu, i Israel, havent-se enfortit, va seure sobre el llit. I Jacob va dir a Joseph: El meu Déu se'm va aparèixer a Luz, a la terra de Canaan, i em va beneir, I em va dir: Mira, jo t'augmentaré i et multiplicaré, i et faré congregacions de nacions, i et donaré aquesta terra, i a la teva descendència després de tu, en possessió eterna. Ara doncs, els teus dos fills que et van néixer a la terra d'Egipte abans que jo vingués cap a tu a Egipte, són meus, Efraïm i Manassès, com Rubèn i Simeó seran meus. Però la descendència que engendris després d'això, seran sota el nom dels seus germans, seran cridats segons les herències d'aquells. Jo però, quan anava de Mesopotàmia de Síria, va morir Raquel, la teva mare, a la terra de Canaan, mentre m'apropava a l'hipòdrom de Cabratha de la terra, per arribar a Efrata, i la vaig enterrar al camí de l'hipòdrom; aquesta és Betlem.

Veient Israel els fills de Josep, digué: Qui són aquests per a tu? Va dir però Josep al seu pare: Fills meus són, els quals Déu em va donar aquí. I va dir Jacob: Porta'ls-me perquè els beneixi. Els ulls d'Israel, però, s'havien enfosquit per la vellesa, i no podia veure, i els va apropar cap a ell, i els va besar, i els va abraçar. I va dir Israel a Josep: mira, de la teva cara no he estat privat, i mira, Déu m'ha mostrat també la teva llavor. I Josep els va treure dels seus genolls, i van adorar-lo amb la cara contra terra. Havent pres Josep els seus dos fills, Efraïm a la dreta, des de l'esquerra

d'Israel, i Manassès a l'esquerra, des de la dreta d'Israel, els va apropar a ell. Però Israel, havent estirat la mà dreta, la va posar sobre el cap d'Efraïm, que era el més jove, i l'esquerra sobre el cap de Manassès, encreuant les mans.

I els va beneir, i va dir: el Déu al qual van agradar els meus pares davant d'ell, Abraham i Isaac, el Déu que em nodreix des de la joventut fins al dia d'avui, L'Àngel que em lliura de tots els mals, beneeixi aquests nens, i que sigui invocat en ells el meu nom, i el nom dels meus pares Abraham i Isaac, i que es multipliquin en gran multitud sobre la terra. Veient però Josep que el seu pare va col·locar la seva mà dreta sobre el cap d'Efraïm, li va semblar pesat, i Josep va agafar la mà del seu pare per treure-la del cap d'Efraïm i posar-la sobre el cap de Manassès. Va dir però Josep al seu pare: No així, pare, perquè aquest és el primogènit; posa la teva mà dreta sobre el seu cap. I no va voler, però va dir: Ho sé, fill, ho sé, i aquest serà un poble, i aquest serà exaltat, però el seu germà més jove serà més gran que ell, i la seva descendència serà una multitud de nacions. I els va beneir aquell dia, dient: En vosaltres serà beneït Israel, dient: Que Déu et faci com Efraïm i com Manassès', i va posar Efraïm davant de Manassès. Va dir però Israel a Joseph: Mira, jo estic morint, i Déu serà amb vosaltres, i us tornarà a la terra dels vostres pares. Jo però et dono Siquem, excepcional per sobre dels teus germans, que vaig prendre de la mà dels amorreus amb la meva espasa i el meu arc.

49

Jacob va cridar els seus fills i els va dir: Reuniu-vos perquè us anunciï què us passarà en els últims dies. Reuniu-vos i escolteu-me, fills de Jacob, escolteu Israel, escolteu el vostre pare. Reuben, primogènit meu, tu ets la meva força i el començament dels meus

fills, dur de suportar i dur d'arrogant. Has actuat arrogantment com l'aigua, no bullis; vas pujar sobre el llit del teu pare, llavors vas profanar el llit on vas pujar. Simeon i Levi, germans, van completar la injustícia de la seva elecció. Al seu consell no hi vagi la meva ànima, i amb la seva constitució no hi contengui el meu fetge, perquè en la seva ira van matar homes i en el seu desig van desjarretar un brau. Maleïda sigui la seva ira, perquè és tossuda, i la seva còlera, perquè es va endurir; els dividiré en Jacob i els escamparé en Israel. Judah, et van elogiar els teus germans, les teves mans sobre l'esquena dels teus enemics, s'inclinaran davant teu els fills del teu pare. Cadell de lleó de Juda, del brot, fill meu, vas pujar, t'has ajagut i has dormit com un lleó i com un cadell, qui el despertarà? No faltarà governant de Judà, ni líder dels seus lloms, fins que vinguin les coses que li estan reservades, i ell serà l'expectativa de les nacions. Lligant a la vinya el seu poltre, i a la pàmpol el poltre de la seva somera, rentarà en vi la seva túnica, i en sang de raïm el seu vestit. Els seus ulls espurnejants per vi, i les seves dents blanques com la llet. Zebulun habitarà a la costa i ell mateix al costat d'un port de vaixells, i s'estendrà fins a Sidó. Issachar va desitjar el bo, descansant enmig dels lots. I havent vist que el descans era bo, i que la terra era fèrtil, va posar la seva espatlla a treballar, i es va convertir en un home pagès. Dan jutjarà el seu poble, com qualsevol altra tribu d'Israel. I que sigui Dan una serp sobre el camí, assegurada a l'espera sobre el sender, mossegant el taló del cavall, i el genet caurà cap enrere, esperant la salvació del Senyor. Gad, un lloc de ràtzies farà ràtzies contra ell, però ell farà ràtzies contra ell pels talons. Asher, el seu pa serà abundant, i ell donarà delícies als governants. Neftalí és un tronc alliberat que dona bellesa a la descendència. Fill meu crescut Josep, fill meu crescut envejat, fill meu més jove, torna cap a mi. Contra qui deliberaven l'injuriaven, i els amos de les fletxes li tenien rancor. I els seus arcs van ser trencats amb poder, i els

tendons dels braços de les seves mans van ser esgotats, per mitjà de la mà del governant Jacob, d'allà el poderós d'Israel de part de Déu del teu pare. I et va ajudar el meu Déu, i et va beneir amb la benedicció del cel des de dalt, i la benedicció de la terra que té tot, a causa de la benedicció dels pits i de l'úter, Les benediccions del teu pare i de la teva mare han prevalgut sobre les benediccions de les muntanyes permanents, i sobre les benediccions dels turons eternals, seran sobre el cap de Josep, i sobre el cim d'aquell que va ser considerat entre els germans. Benjamin, llop rapinyaire, al matí encara menjarà, i al vespre dona aliment. Tots aquests són els dotze fills de Jacob, i aquestes coses els va parlar el seu pare, i els va beneir, cadascun segons la seva benedicció els va beneir. I els va dir: Jo m'afegeixo al meu poble, enterreu-me amb els meus pares a la cova que és al camp d'Efron l'hitita, En la cova doble, davant de Mamre, a la terra de Canaan, que Abraham va adquirir la cova d'Efron l'Hitita com a possessió de tomba. Allà van enterrar Abraham i Sara, la seva dona; allà van enterrar Isaac i Rebeca, la seva dona; allà van enterrar Lea, En adquisició del camp i de la cova que hi ha en ell, de part dels fills de Heth. I va deixar de donar ordres Jacob als seus fills, i havent aixecat els peus sobre el llit, va exhalar l'últim alè i es va reunir amb el seu poble.

50

I havent caigut Josep sobre la cara del seu pare, va plorar sobre ell i el va besar. I Josep va ordenar als seus servents embalsamadors que embalsamessin el seu pare, i els embalsamadors van embalsamar Israel. I completen quaranta dies per a ell, ja que així es compten els dies de l'enterrament, i Egipte el va plorar durant setanta dies. Des que van passar els dies del dol, Josep va parlar als governants del Faraó, dient: Si he trobat

gràcia davant vostre, parleu sobre mi a les orelles del Faraó, dient: El meu pare em va fer jurar, dient: A la tomba que vaig cavar per a mi mateix a la terra de Canaan, allà m'enterraràs. Ara, doncs, havent pujat, enterraré el meu pare i tornaré. I el Faraó va dir a Josep: Puja i enterra el teu pare, tal com et va fer jurar. I Josep va pujar a enterrar el seu pare, i van pujar amb ell tots els servents del Faraó, i els ancians de la seva casa, i tots els ancians de la terra d'Egipte, i tota la casa sencera de Josep, i els seus germans, i tota la casa paterna seva, i la seva parentela, i les ovelles, i els bous els van deixar enrere a la terra de Gosen. I van pujar amb ell carros i genets, i el campament va ser molt gran. I van arribar a l'era d'Atad, que és més enllà del Jordà, i el van plorar amb una lamentació gran i molt forta, i va fer dol pel seu pare durant set dies. I els habitants de la terra de Canaan van veure el dol a l'era d'Atad, i van dir: Aquest és un gran dol per als egipcis. Per això va cridar el seu nom Dol d'Egipte, que és més enllà del Jordà. I els seus fills li van fer així. I els seus fills el van portar a la terra de Canaan, i el van enterrar a la cova doble, la qual Abraham va adquirir com a possessió de tomba d'Efron l'Hitita, enfront de Mambre. I Josep va retornar a Egipte, ell i els seus germans, i els que havien pujat amb ell per enterrar el seu pare.

Havent vist, però, els germans de Josep que havia mort el seu pare, van dir: Que Josep no ens guardi mai rancor i ens repagui tots els mals que li vam fer. I havent arribat cap a Josep, van dir: El teu pare va fer jurar abans de morir, dient: Així vau dir a Josep: perdona'ls la injustícia i el pecat, perquè et van mostrar maldat, i ara accepta la injustícia dels servents del Déu del teu pare. I Josep va plorar mentre ells li parlaven. I havent vingut cap a ell, van dir: Nosaltres som els teus servents. I Josep els va dir: No tingueu por, perquè jo soc de Déu. Vosaltres vau deliberar contra mi cap al mal, però Déu va deliberar sobre mi cap al bé, perquè esdevingués com

avui, i fos nodrit un poble nombrós. I els va dir: No tingueu por, jo us sustentaré a vosaltres i les vostres cases, i els va consolar, i els va parlar al cor. I va habitar Josep a Egipte, ell i els seus germans, i tota la casa sencera del seu pare, i va viure Josep cent deu anys. I Josep va veure els fills d'Efraïm fins a la tercera generació, i els fills de Maquir, fill de Manassès, van néixer sobre les cuixes de Josep. I va dir Josep als seus germans: Jo estic morint, però Déu us visitarà certament, i us traurà d'aquesta terra cap a la terra que Déu va jurar als nostres pares, Abraham, Isaac i Jacob. I Josep va fer jurar els fills d'Israel, dient: Quan Déu us visiti, portareu els meus ossos d'aquí amb vosaltres. I Josep va morir de cent deu anys, i el van enterrar i el van posar en el taüt a Egipte.

Èxode

1

Aquests són els noms dels fills d'Israel que van entrar a Egipte juntament amb Jacob, el seu pare; cadascun va entrar amb tota la seva casa. Reuben, Simeó, Leví, Judes, Issachar, Zebulun, Benjamin, Dan, i Neftalí, Gad, i Aser. Joseph, però, era a Egipte, i totes les ànimes de Jacob eren setanta-cinc. Va morir Josep, i tots els seus germans, i tota aquella generació. Els fills d'Israel, però, creixeren i es multiplicaren, i es feren nombrosos, i prevalgueren enormement, i la terra els multiplicà. Es va alçar un altre rei sobre Egipte, que no coneixia Josep. Va dir a la seva nació: Mireu, la raça dels fills d'Israel és una gran multitud i és més forta que nosaltres. Veniu doncs, tractem-los amb astúcia, no sigui que es multipliquin, i quan ens passi una guerra, s'afegeixin també aquests als adversaris, i havent fet guerra contra nosaltres, surtin de la terra. I va col·locar sobre ells capatassos dels treballs perquè els afligissin en els treballs. I van construir ciutats fortificades per al Faraó: Persuasió, Ramsès i Ésser, que és la ciutat del Sol. Però com més els humiliaven, més nombrosos es feien i més creixien, i els egipcis detestaven els fills d'Israel. I els egipcis oprimien els fills d'Israel per la força. I afligint la seva vida amb les obres dures, amb el fang i la fabricació de maons, i amb totes les obres dels camps, segons totes les obres amb les quals els esclavitzaven amb violència.

I el rei dels egipcis va dir a les llevadores dels hebreus, una d'elles de nom Sefforà i l'altra de nom Fuà, I va dir: Quan assistiu de part les dones hebres i estiguin a punt de donar a llum, si és mascle, mateu-lo, però si és femella, preserveu-la. Però les llevadores temien Déu, i no van fer com els havia manat el rei

d'Egipte, i van mantenir vius els nens mascles. Va cridar el rei d'Egipte les llevadores i els va dir: Per què heu fet això i heu preservat vius els nens mascles? Les llevadores digueren al Faraó: Les hebrees no són com les dones d'Egipte, doncs donen a llum abans que les llevadores arribin a elles, i ja han parit. Déu tractava bé les llevadores, i el poble es multiplicava i es feia molt fort. Des que les llevadores temien Déu, es van fer cases per a elles mateixes. Però Faraó comandà a tot el seu poble, dient: Tot mascle que neixi als Hebreus, llanceu-lo al riu, i tota femella, manteniu-la viva.

2

Era algú de la tribu de Leví, que va prendre una de les filles de Leví. I va concebre, i va parir un fill mascle, i en veure que era bell, el van amagar durant tres mesos. Des que ja no podien amagar-lo més, la seva mare va agafar una cistella, i la va untar amb quitrà d'asfalt, i va posar el nen dins, i la va col·locar al pantà al costat del riu. I la seva germana observava des de lluny per aprendre què li passaria.

Va baixar la filla del Faraó a banyar-se al riu, i les seves serventes passejaven al costat del riu, i en veure la cistella al pantà, va enviar la serventa i la va agafar. Havent-la obert, veu un nen plorant a la cistella, i la filla del Faraó va tenir compassió d'ell, i va dir: Aquest és un dels nens dels Hebreus. I la seva germana va dir a la filla del Faraó: Vols que et cridi una dona nodridora d'entre les hebrees, i ella et nodrirà el nen? La filla del Faraó va dir: Vés. I la jove, quan va arribar, va cridar la mare del nen. La filla del Faraó li va dir: Preserva'm aquest nen i nodrix-me'l, i jo et donaré el salari. La dona va prendre el nen i el va nodrir. Havent crescut el nen, el va portar a la filla del Faraó, i es va convertir per

a ella en fill, i va nomenar el seu nom Moisès, dient: De l'aigua el vaig treure.

Va succeir en aquells molts dies que Moisès, havent-se fet gran, va sortir cap als seus germans, els fills d'Israel, i havent observat el seu treball, veu un home egipci colpejant un cert hebreu, dels seus propis germans, els fills d'Israel. Havent mirat al voltant aquí i allà, no veu ningú, i havent colpejat l'egipci, el va amagar a la sorra. Havent sortit el segon dia, veu dos homes hebreus lluitant, i diu al que fa mal: per què colpeges el veí? Però ell va dir: Qui t'ha nomenat governant i jutge sobre nosaltres? No vols matar-me tu, de la manera que vas matar ahir l'egipci? Moisès va témer, però, i va dir: Si així de manifest ha esdevingut aquesta paraula. Però Faraó escoltà aquesta paraula, i buscava matar Moisès. Però Moisès es retirà de la cara de Faraó, i habitava en terra de Madian, i havent vingut a terra de Madian, s'assegué sobre el pou. Al sacerdot de Madian tenia set filles que pasturaven les ovelles del seu pare Jethro, i havent arribat trèien aigua fins que van omplir els dipòsits per donar de beure a les ovelles del seu pare Jethro. Però quan van arribar els pastors, les expulsaven; aleshores Moisès es va aixecar i les va rescatar, i va treure aigua per a elles, i va donar de beure a les seves ovelles. Van arribar cap a Raguel, el seu pare, i ell els va dir: Per què us heu afanyat a arribar avui? Elles van dir: Un home egipci ens va rescatar dels pastors, va treure aigua per a nosaltres i va donar de beure a les nostres ovelles. I ell va dir a les seves filles: I on és? I per què heu deixat l'home? Cridem-lo, doncs, perquè mengi pa. Moisès es va establir al costat de l'home, i li va donar Sèfora, la seva filla, a Moisès com a dona. En el ventre, però, havent concebut, la dona va parir un fill, i Moisès va nomenar el seu nom Gershom, dient: perquè sóc foraster en terra estrangera. Però després d'aquells molts dies, va morir el rei d'Egipte, i els fills d'Israel van gemegar

a causa de les obres, i van cridar, i el seu crit va pujar cap a Déu a causa de les obres. I Déu va escoltar el seu gemec, i Déu va recordar el seu pacte amb Abraham, Isaac i Jacob. I Déu va veure els fills d'Israel i es va donar a conèixer a ells.

3

I Moisès pasturava les ovelles de Jetro, el seu sogre, el sacerdot de Madian, i va conduir les ovelles pel desert, i va arribar a la muntanya d'Horeb. Va aparèixer-li un Àngel del Senyor en una flama de foc des de la bardissa, i veu que la bardissa crema amb foc, però la bardissa no es consumia. Va dir Moisès: Passaré a veure aquesta gran visió, perquè l'arbust no es crema. Com va veure el Senyor que s'acostava a veure, el Senyor el va cridar des de la bardissa, dient: Moisès, Moisès. I ell va dir: Què és? Però ell va dir: No t'acostis aquí, treu-te la sandàlia dels peus, perquè el lloc on tu estàs dret és terra santa. I jo sóc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob. Moisès va girar el seu rostre, perquè tenia por de mirar davant de Déu. El Senyor digué a Moisès: Veient he vist l'aflicció del meu poble que és a Egipte, i he escoltat el seu clamor a causa dels capatassos, doncs conec el seu dolor, I vaig baixar per alliberar-los de la mà dels egipcis, i per conduir-los fora d'aquella terra, i per portar-los a una terra bona i abundant, a una terra que flueix llet i mel, al lloc dels cananeus, i hitites, i amorrites, i perizites, i girkasites, i hivites, i jebusites. I ara, mira, el crit dels fills d'Israel ha vingut cap a mi, i jo he vist l'opressió amb la qual els egipcis els oprimeixen. I ara vine aquí, t'enviaré al faraó, rei d'Egipte, i faràs sortir el meu poble, els fills d'Israel, de la terra d'Egipte.

I Moisès va dir a Déu: Qui sóc jo per anar davant del Faraó, rei d'Egipte, i per treure els fills d'Israel de la terra d'Egipte? Déu

digué a Moisès: Jo seré amb tu, i aquest serà per a tu el senyal que jo t'envio: quan hagi tret el meu poble d'Egipte, servireu Déu en aquesta muntanya. I Moisès va dir a Déu: Mira, jo aniré als fills d'Israel i els diré: El Déu dels nostres pares m'ha enviat a vosaltres'. Em preguntaran: Quin és el seu nom? Què els diré? I Déu va dir a Moisès, dient: Jo sóc l'Ésser, i va dir: Així diràs als fills d'Israel: L'Ésser m'ha enviat a vosaltres. I Déu va dir altra vegada a Moisès: Així diràs als fills d'Israel: El Senyor, el Déu dels nostres pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob, m'ha enviat a vosaltres. Aquest és el meu nom etern i el memorial de generació en generació. Havent vingut, doncs, reuneix el consell d'ancians dels fills d'Israel, i els diràs: El Senyor, el Déu dels nostres pares, se m'ha aparegut, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob, dient: Us he visitat amb visitació, i he vist tot allò que us ha passat a Egipte. I vaig dir: Us faré pujar de l'aflicció dels egipcis cap a la terra dels cananeus, dels hitites, dels amorrites, dels perizites, dels gargasites, dels hivites i dels jebusites, cap a una terra que flueix llet i mel. I escoltaran la teva veu, i entraràs tu i el consell d'ancians d'Israel cap a Faraó, rei d'Egipte, i li diràs: El Déu dels Hebreus ens ha cridat; anirem, doncs, camí de tres dies cap al desert, perquè sacrifiquem al nostre Déu. Jo però sé que el Faraó, rei d'Egipte, no us deixarà anar, si no és amb mà poderosa. I havent estirat la mà, colpejaré els egipcis amb totes les meravelles meves que faré entre ells, i després d'això us deixarà anar. I donaré gràcia a aquest poble davant dels egipcis, i quan partiu, no partireu amb les mans buides, Però cada dona demanarà a la seva veïna i a la seva cohabitant recipients de plata i d'or i vestimenta, i els posareu sobre els vostres fills i sobre les vostres filles, i despollareu els egipcis.

Però Moisès va respondre i va dir: Si no em creuen ni escolten la meua veu, diran que Déu no se t'ha aparegut. Què els diré? El Senyor li va dir: Què és això que tens a la mà? I ell va respondre: Una vara. I va dir: Llança-la a terra, i la va llançar a terra, i es va convertir en serp, i Moisès va fugir d'ella. I va dir el Senyor a Moisès: Estén la mà i agafa la cua. Havent estès, doncs, la mà, va agafar la cua, i es va convertir en una vara a la seva mà. Perquè ells creguin en tu, que se t'ha aparegut el Déu dels seus pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob. Va dir-li el Senyor altra vegada: Porta la teua mà al teu si, i va portar la seva mà al seu si, i va treure la seva mà del seu si, i la seva mà va quedar com la neu. I va dir altra vegada: Posa la teua mà dins el teu si, i va posar la mà dins el seu si, i la va treure del seu si, i altra vegada va tornar al color de la seva carn. Si però no et creuen, ni escolten la veu del primer senyal, et creuran per la veu del segon senyal. I serà que si no creuen en tu pels dos signes aquests, ni escoltin la teua veu, prendràs de l'aigua del riu i la vesseràs sobre el sec, i serà que l'aigua que prenguis del riu es convertirà en sang sobre el sec. Moisès digué al Senyor: Suplico, Senyor, no sóc capaç des d'abans d'ahir ni des del tercer dia, ni des que vas començar a parlar al teu servent; jo sóc de veu feble i de llengua lenta. Va dir el Senyor a Moisès: qui va donar boca a l'home? I qui va fer el sord i el mut, el qui veu i el cec? No sóc jo, Déu? I ara vés, i jo obriré la teua boca, i t'instruiré sobre allò que has de dir. I va dir Moisès: Et prego, Senyor, designa un altre que sigui capaç, al qual enviaràs. I estant enfadat amb ira el Senyor contra Moisès, va dir: No és aquí Aaron, el teu germà, el Levita? Jo sé que ell et parlarà, i heus aquí que ell sortirà a la teua encontre, i en veure't s'alegrarà en si mateix. I tu li diràs, i posaràs les meves paraules a la seva boca, i jo obriré la teua boca i la seva boca, i us instruiré sobre el que haureu de fer. I ell et parlarà al poble, i ell serà la teua boca, però tu seràs per a ell les

coses relatives a Déu. I aquesta vara, la que es va convertir en serp, la prendràs a la teva mà, amb la qual faràs amb ella els signes.

Moisès va anar i va tornar cap a Jetro, el seu sogre, i li diu: Aniré i tornaré cap als meus germans que són a Egipte, i veuré si encara viuen. I Jetro va dir a Moisès: Vés amb salut. Després d'aquells molts dies, va morir el rei d'Egipte. Va dir el Senyor a Moisès a Madian: Vés, vés-te'n cap a Egipte, perquè han mort tots els que cercaven la teva ànima. Havent pres Moisès la dona i els infants, els va portar sobre les bèsties de càrrega, i va retornar cap a Egipte, i Moisès va prendre la vara de Déu a la seva mà. Va dir el Senyor a Moisès: Quan vagis i tornis cap a Egipte, mira totes les meravelles que he posat a les teves mans, les faràs davant del Faraó, però jo endurere el seu cor, i no deixarà anar el poble. Tu però diràs al Faraó: Aquestes coses diu el Senyor: El meu fill primogènit és Israel. Et vaig dir: envia fora el meu poble perquè em serveixi. Si certament no vols enviar-los fora, mira doncs: jo mataré el teu fill primogènit. Va passar que en el camí, en el lloc d'allotjament, l'Àngel del Senyor es va trobar amb ell i buscava matar-lo. I haver pres Sefora pedra petita, va circumcidat el prepuci del fill d'ella, i va caure davant als peus d'ell, i va dir, I se'n va anar d'ell, perquè va dir: S'ha aturat la sang de la circumcisió del meu nen. El Senyor va dir a Aaron: Vés a trobar Moisès al desert, i va anar, i el va trobar a la muntanya de Déu, i es van besar l'un a l'altre. I Moisès va informar Aaron de totes les paraules del Senyor que l'havia enviat a dir, i de totes les paraules que li havia manat. Va anar Moisès i Aaron, i van reunir el consell d'ancians dels fills d'Israel. I Aaron va parlar totes aquestes paraules que Déu va dir a Moisès, i va fer els signes davant del poble. I el poble va creure i es va alegrar, perquè Déu va visitar els fills d'Israel i perquè va veure la seva tribulació; i el poble, inclinant-se, va adorar.

5

I després d'aquestes coses van entrar Moisès i Aaron davant del Faraó, i li van dir: Això diu el Senyor, el Déu d'Israel: Deixa sortir el meu poble, perquè em celebrin al desert. I va dir el Faraó: Qui és aquell de qui escoltaré la seva veu, per tal d'enviar els fills d'Israel? No conec el Senyor, i no deixaré anar Israel. I ells li diuen: El Déu dels Hebreus ens ha cridat. Anirem, doncs, camí de tres dies al desert perquè sacrificuem al Senyor, el nostre Déu, no sigui que ens trobi la mort o l'assassinat. I el rei d'Egipte els va dir: Per què Moisès i Aaron distraient el poble dels seus treballs? Aneu-vos-en cadascun de vosaltres cap als seus treballs. I Faraó va dir: Mireu, ara el poble és nombrós, no els deixem, doncs, aturar-se de les obres. Però el Faraó comandà als capatossos del poble i als escribes, dient: Ja no donareu palla al poble per a la fabricació de maons, com ahir i l'altre dia, sinó que ells mateixos que vagin i que recullin palla per a ells mateixos. I la quota de fabricació de maons que ells fan cada dia els imposares, no en trauràs res, perquè estan ociosos, per això han cridat dient: Aixequem-nos i sacrificuem al nostre Déu. Que els treballs d'aquests homes siguin carregats, i que s'inquietin per aquestes coses, i que no s'inquietin amb paraules buides.

Urgien ells, però, els capatassos i els escribes, i deien al poble, dient: Aquestes coses diu Faraó: ja no us dono palla. Vosaltres mateixos, anant, recolliu palla per a vosaltres, d'on la trobeu, perquè no se us traurà res de la vostra quota. I el poble va ser dispersat per tota la terra d'Egipte per recollir rostoll per a palla. Els capatàs, però, els urgien dient: Completeu les obres i les tasques diàries, tal com quan se us donava la palla. I els escrivans de la raça dels fills d'Israel, els qui havien estat establerts sobre ells pels supervisors del Faraó, van ser assotats, dient: Per què no

vau completar les vostres quotes de la fabricació de maons just com ahir i abans-d'ahir, i el d'avui? Però els escribes dels fills d'Israel, havent entrat, van cridar al Faraó dient: Per què fas així als teus servents? No es dóna palla als teus servents, i ens diuen que fem maons, i heus aquí que els teus servents han estat assotats, per tant faràs mal al teu poble. I els va dir: Sou ociosos, sou ociosos; per això dieu: Anem a sacrificar al nostre Déu'. Ara doncs, aneu i treballeu, perquè la palla no us serà donada, i haureu de lliurar la quota de fabricació de maons. Però els escribes dels fills d'Israel es veien a si mateixos en una situació dolenta, dient: No deixareu la quantitat prescrita de fabricació de maons del dia. Van trobar Moisès i Aaron que venien al seuencontre, quan sortien de Faraó. I els digueren: que Déu us vegi i us jutgi, perquè heu fet abominable la nostra olor davant del Faraó i davant dels seus servidors, posant una espasa a les seves mans per matar-nos. Retornà però Moisès cap al Senyor i digué: Suplico, Senyor, per què has maltractat aquest poble? I per què m'has enviat? I des que he anat cap a Faraó per parlar en el teu nom, ha afligit aquest poble, i no has rescatat el teu poble.

6

I el Senyor va dir a Moisès: Ja veuràs el que faré al Faraó, perquè amb mà poderosa els enviarà fora, i amb braç alt els expulsarà de la seva terra. Però Déu parlà a Moisès i li digué: Jo sóc el Senyor. I vaig aparèixer a Abraham, a Isaac i a Jacob, sent el seu Déu, i el meu nom Senyor no els vaig revelar. I vaig establir la meva aliança amb ells, per tal de donar-los la terra dels Cananeus, la terra on havien peregrinat, en la qual van habitar. I jo vaig escoltar el gemec dels fills d'Israel, als quals els egipcis esclaven, i vaig recordar el vostre pacte. Vés, vaig dir als fills d'Israel, dient: Jo sóc el Senyor, i us trauré de la dominació dels Egipcis, i us

alliberaré de l'esclavitud, i us redimiré amb braç alt i gran judici, I jo us prendré per a mi mateix com a poble meu, i seré el vostre Déu, i vosaltres sabreu que jo sóc el Senyor, el vostre Déu, el que us va treure de l'opressió dels Egipcis. I us portaré a la terra, cap a la qual vaig estendre la meva mà, per donar-la a Abraham, i a Isaac, i a Jacob, i us la donaré en herència, jo el Senyor. Però Moisès parlà així als fills d'Israel, i no escoltaren Moisès a causa de la pusil·lanimitat i a causa de les obres dures. El Senyor va dir a Moisès: Entra, parla al Faraó, rei d'Egipte, perquè deixi sortir els fills d'Israel de la seva terra. Però Moisès parlà davant del Senyor, dient: Mira, els fills d'Israel no m'han escoltat, i com m'escoltarà el Faraó? Jo, però, sóc irracional. El Senyor digué a Moisès i Aaron, i els comandà d'anar a Faraó, rei d'Egipte, per tal d'enviar els fills d'Israel fora de la terra d'Egipte.

I aquests són els caps de les cases de les seves famílies, els fills de Rubèn, el primogènit d'Israel: Enoc, Pal·lu, Asron i Carmí; aquesta és la parentela de Rubèn. I els fills de Simeó: Jemuel, i Jamin, i Ehad, i Jachin, i Zohar, i Saül, el de la dona cananea; aquestes són les famílies dels fills de Simeó. I aquests són els noms dels fills de Levi segons el seu parentiu: Gedson, Kaat i Merari, i els anys de la vida de Levi foren cent trenta-set. I aquests són els fills de Gedson: Lobeneí i Semeí, les cases de la seva família. I els fills de Caath: Amram, Issaar, Chebron i Ozeiël, i els anys de la vida de Caath foren cent trenta-tres anys. I els fills de Merari: Mahli i Mushi. Aquestes són les cases paternals de Leví segons els seus parentius. I Amram va prendre Jocabed, filla del germà del seu pare, per a ell mateix com a dona, i ella va engendrar-li Aaron i Moisès, i Miriam, la germana d'ells. Els anys de la vida d'Amram van ser cent trenta-dos anys. I els fills d'Issacar: Core, Nafec i Zecri. I els fills d'Ozeiel: Misael, Elisafan i Segrei. Però Aaron prengué Elizabeth, filla d'Aminadab i germana

de Naason, com a dona seva, i ella li parí Nadab, Abiud, Eleazar i Ithamar. Fills però de Coré: Asir, i Elcanà, i Abiasar; aquestes són les generacions de Coré. I Eleazar, el fill d'Aaron, va prendre per a ell una dona de les filles de Phutiel, i ella li va parir Phinehas; aquests són els caps de família dels levites, segons les seves generacions. Aquest són l'Aaron i el Moisès, als quals Déu va dir que fessin sortir els fills d'Israel de la terra d'Egipte amb llur poder. Aquests són els que van conversar amb el Faraó, rei d'Egipte, i van treure els fills d'Israel de la terra d'Egipte, ell mateix Aaron i Moisès. El dia que el Senyor parlà a Moisès a la terra d'Egipte. I el Senyor va parlar a Moisès, dient: Jo, el Senyor, parla a Faraó, rei d'Egipte, tot allò que jo et dic a tu. I digué Moisès davant del Senyor: Mira, jo sóc de parla feble, i com m'escoltarà el Faraó?

7

I el Senyor va dir a Moisès: Mira, t'he fet déu per al Faraó, i Aaron, el teu germà, serà el teu profeta. Tu però li parlaràs tot allò que jo et comando, i Aaron el teu germà parlarà a Faraó, perquè envii els fills d'Israel fora de la seva terra. Jo, però, endureceré el cor del Faraó i multiplicaré els meus signes i els prodigis a la terra d'Egipte. I el Faraó no us escoltarà, i llançaré la meva mà sobre Egipte, i trauré amb el meu poder el meu poble, els fills d'Israel, de la terra d'Egipte amb una gran venjança. I tots els egipcis sabran que jo sóc el Senyor, estenenent la meva mà sobre Egipte, i trauré els fills d'Israel d'entre ells. Moisès i Aaron van fer just com els va comandar el Senyor, així ho van fer. Moisès tenia vuitanta anys, i Aaron, el seu germà, tenia vuitanta-tres anys, quan va parlar al Faraó. I va dir el Senyor a Moisès i Aaron, dient: I si Faraó us parla, dient: Doneu-nos un senyal o un prodigi, diràs a Aaron, el teu germà: Pren la vara i llança-la sobre la terra davant

del Faraó i davant dels seus servidors, i es convertirà en un drac. Entraren Moisès i Aaron davant del Faraó i dels seus assistents, i feren així, tal com el Senyor els havia manat, i Aaron llançà la vara davant del Faraó i davant dels seus assistents, i aquesta es convertí en drac. Faraó va convocar els sofistes d'Egipte i els bruixots, i els encantadors dels egipcis van fer també el mateix amb les seves bruixeries. I cadascun va llançar la seva vara, i es van convertir en serps, i la vara d'Aaron va engolir les varetes d'aquells. I el cor del Faraó es va endurir, i no els va escoltar, tal com el Senyor els havia manat.

Va dir el Senyor a Moisès: S'ha endurit el cor del Faraó per no deixar anar el poble. Vés cap a Faraó al matí, mira que ell surt cap a l'aigua, i estaràs esperant-lo a la vora del riu, i la vara que es va girar en serp la prendràs a la teva mà. I diràs a ell: El Senyor, el Déu dels Hebreus, m'ha enviat a tu dient: Envia el meu poble perquè em serveixi en el desert, i heus aquí que no has escoltat fins ara. Això diu el Senyor: en això coneixeràs que jo sóc el Senyor. Mira, jo colpejo amb la vara que tinc a la meva mà sobre l'aigua que hi ha al riu, i es canviarà en sang. I els peixos que hi ha al riu moriran, i el riu farà pudor, i els egipcis no podran beure aigua del riu. El Senyor digué a Moisès: Digues a Aaron, el teu germà: pren la teva vara a la teva mà i estén la teva mà sobre les aigües d'Egipte, sobre els seus rius, sobre els seus canals, sobre els seus aiguamolls i sobre tota l'aigua acumulada, i es convertirà en sang. I es convertí en sang a tota la terra d'Egipte, tant en les fustes com en les pedres. I ells van fer així, Moisès i Aaron, tal com els va manar el Senyor, i havent aixecat la seva vara va colpejar l'aigua del riu davant del Faraó i davant dels seus servidors, i va canviar tota l'aigua del riu en sang. I els peixos que hi havia al riu van morir, i el riu va fer pudor, i els egipcis no podien beure aigua del riu, i hi havia sang per tota la terra d'Egipte. Van fer però

igualmente també els encantadors dels Egipcis amb les seves bruixeries, i es va endurir el cor del Faraó, i no els va escoltar, tal com va dir el Senyor. Havent girat, però, Faraó va entrar a casa seva i no va parar atenció ni tan sols en això. Cavaren, però, tots els egipcis al voltant del riu per poder beure aigua, i no podien beure aigua del riu. I es van complir set dies, després que el Senyor va colpejar el riu.

I va dir el Senyor a Moisès: Entra davant del Faraó i digues-li: Això diu el Senyor: Deixa sortir el meu poble perquè em serveixi. Si però no vols enviar-los lluny, mira, jo colpejaré tots els teus límits amb granotes. I el riu regurgitarà granotes, i després de pujar entraran a les teves cases, a les cambres dels teus dormitoris, sobre els teus llits, a les cases dels teus servents i del teu poble, a les teves artesanes i als teus forns. I les granotes pujaran sobre tu, i sobre els teus servidors, i sobre el teu poble.

8

El Senyor digué a Moisès: Digues a Aaron, el teu germà: estén la teva vara amb la mà sobre els rius, sobre els canals i sobre els aiguamolls, i fes pujar les granotes. I Aaron va estendre la mà sobre les aigües d'Egipte, i va fer pujar les granotes, i la granota va pujar, i va cobrir la terra d'Egipte. Els encantadors dels egipcis van fer igualment amb les seves bruixeries, i van fer pujar les granotes sobre la terra d'Egipte. I Faraó va cridar Moisès i Aaron, i va dir: Pregueu per mi al Senyor, i que tregui les granotes de mi i del meu poble, i els deixaré anar, i que sacrificuin al Senyor. Va dir però Moisès a Faraó: Ordena'm quan he de pregar per tu, i pels teus servidors, i pel teu poble, per destruir les granotes de tu, i del teu poble, i de les vostres cases, excepte que en el riu seran deixades. I ell va dir: Demà. Llavors va dir: Tal com has dit, perquè sàpigues

que no n'hi ha cap altre excepte el Senyor. I les granotes seran eliminades de tu i de les vostres cases, i de les granges, i dels teus servents, i del teu poble, excepte que en el riu seran deixades.

Moisès i Aaron van sortir de davant del Faraó, i Moisès va cridar al Senyor sobre l'acord de les granotes, com havia establert el Faraó. Va fer el Senyor tal com va dir Moisès, i van morir les granotes de les cases, de les masies i dels camps. I els van reunir en munts i munts, i la terra va fer pudor. Veient però Faraó que s'havia produït un alleujament, el seu cor es va endurir, i no els va escoltar, tal com havia dit el Senyor. I va dir el Senyor a Moisès: Digues a Aaron: estén la mà amb la teva vara i colpeja la pols de la terra, i es convertiran en mosquits entre els homes, i entre els quadrúpedes, i a tota la terra d'Egipte. Estengué doncs Aaron la mà amb la vara, i colpejà la pols de la terra, i esdevingueren els mosquits en els homes i en els quadrúpedes, i en tota la pols de la terra esdevingueren els mosquits. Van fer el mateix també els encantadors amb les seves bruixeries, per treure els mosquits, però no van poder, i els mosquits van aparèixer tant en els homes com en els quadrúpedes. Van dir doncs els encanters al Faraó: Dit de Déu és això, i es va endurir el cor del Faraó, i no els va escoltar, tal com havia parlat el Senyor. Va dir el Senyor a Moisès: aixeca't d'hora al matí i estigues davant del Faraó, i heus aquí que ell sortirà cap a l'aigua, i li diràs: això diu el Senyor: envia el meu poble perquè em serveixi en el desert. Si però no vols deixar anar el meu poble, mira, jo enviaré sobre tu, i sobre els teus servidors, i sobre el teu poble, i sobre les vostres cases, un eixam de mosques, i s'ompliran les cases dels egipcis de l'eixam de mosques, i també la terra sobre la qual es troben. I jo faré meravelles aquell dia a la terra de Gesem, sobre la qual es troba el meu poble, on no hi haurà la mosca de gos, perquè sàpigues que jo sóc el Senyor, el Déu de tota la terra. I jo establiré una distinció entre el meu poble i el teu poble, i demà això serà sobre la terra. El Senyor va fer així,

i va venir una multitud de mosques de gos cap a les cases del Faraó, i cap a les cases dels seus servents, i cap a tota la terra d'Egipte, i la terra va ser destruïda per la mosca de gos.

El Faraó va cridar Moisès i Aaron, dient: Havent vingut, sacrifiqueu al Senyor, el vostre Déu, en la terra. I Moisès va dir: No és possible que esdevingui així, perquè sacrificarem les abominacions dels egipcis al Senyor, el nostre Déu. Si sacrificuem les abominacions dels egipcis davant d'ells, serem apedregats. Anirem pel camí de tres dies cap al desert i sacrificarem al nostre Déu, tal com ens va dir el Senyor. I el Faraó va dir: Jo us envio, i sacrifiqueu al vostre Déu en el desert, però no anireu gaire lluny, pregueu doncs per mi al Senyor. Digué Moisès: Jo sortiré de casa teva i pregaré a Déu, i la mosca de gos se n'anirà dels teus servidors i del teu poble demà. Que el Faraó no torni a enganyar per no deixar anar el poble a sacrificar al Senyor. Moisès va sortir de davant del Faraó i va pregar a Déu. El Senyor va fer tal com va dir Moisès, i va treure l'eixam de mosques del Faraó, dels seus servidors i del seu poble, i no en va quedar cap. I Faraó va endurir el seu cor també en aquesta ocasió, i no va voler deixar anar el poble.

9

El Senyor digué a Moisès: Entra a veure el Faraó i digue-li: Això diu el Senyor, el Déu dels Hebreus: Deixa sortir el meu poble perquè em serveixi. Si doncs no vols deixar anar el meu poble, sinó que encara el retens, Heus aquí, la mà del Senyor estarà sobre els teus ramats que són als camps, sobre els cavalls, i sobre les bèsties de càrrega, i els camells, i els bous, i les ovelles, una mort molt gran. I jo faré meravelles en aquell temps entre el bestiar dels egipcis i entre el bestiar dels fills d'Israel: no morirà res de tot el

que pertany als fills d'Israel. I Déu va establir un límit, dient: Demà el Senyor complirà aquesta paraula sobre la terra. I el Senyor va fer aquesta paraula l'endemà, i van morir tots els ramats dels egipcis, però dels ramats dels fills d'Israel no va morir res. Veient però el Faraó que no havia mort res de tot el ramat dels fills d'Israel, el cor del Faraó es va endurir i no va deixar anar el poble. El Senyor digué a Moisès i Aaron: Preneu vosaltres les mans plenes de sutge de forn, i que Moisès l'esquitxi cap al cel davant del Faraó i davant dels seus servidors. I que es faci pols sobre tota la terra d'Egipte, i serà sobre els homes i sobre els quadrúpedes, nafres i butllofes brollant en els homes i en els quadrúpedes, en tota la terra d'Egipte. I va prendre la sutge de la forn davant del Faraó, i Moisès la va escampar cap al cel, i van aparèixer úlceres, butllofes que brollaven, tant en els homes com en els quadrúpedes. I els fetillers no eren capaços d'estar-se dempeus davant de Moisès a causa de les úlceres, doncs les úlceres van aparèixer en els fetillers i en tota la terra d'Egipte. El Senyor, però, endurí el cor del Faraó, i no els escoltà, tal com el Senyor havia manat. I el Senyor va dir a Moisès: Aixeca't de bon matí i estigues dret davant del Faraó, i li diràs: Això diu el Senyor, el Déu dels Hebreus: Envia fora el meu poble perquè em serveixi. En aquest temps jo envio totes les meves plagues al teu cor, i als teus servents, i al teu poble, perquè puguis saber que no n'hi ha un altre com jo en tota la terra. Ara doncs, havent enviat la mà, et colpejaré a tu i mataré el teu poble, i seràs destruït de la terra. I per això vas ser preservat, perquè pogués mostrar en tu la meva força, i perquè el meu nom fos proclamat per tota la terra. Encara impideixes que el meu poble sigui alliberat? Heus que jo faré ploure demà a aquesta hora una calamarsa molt abundant, tal com no n'hi ha hagut a Egipte des del dia que va ser fundada fins al dia d'avui. Ara doncs, afanya't a reunir el teu bestiar i tot allò que tens a la plana, perquè totes les persones i el bestiar que tens a

la plana, totes les persones i el bestiar que es trobi als camps i no entri a casa, quan caigui sobre ells la calamarsa, moriran. El que temia la paraula del Senyor, dels servents del Faraó, va reunir el seu bestiar a les cases. Però qui no va parar atenció amb la ment a la paraula del Senyor va deixar el bestiar als camps.

I el Senyor digué a Moisès: Estén la teva mà cap al cel, i hi haurà calamarsa sobre tota la terra d'Egipte, sobre els homes, i els ramats, i sobre tota l'herba de la terra. Moisès estengué la mà cap al cel, i el Senyor donà trons i calamarsa, i el foc corria sobre la terra, i el Senyor féu ploure calamarsa sobre tota la terra d'Egipte. Era però la calamarsa i el foc flamejant enmig de la calamarsa, i la calamarsa era molt gran, tal com no n'havia hagut a Egipte des del dia que es va convertir en nació. Colpejà el pedregada en tota la terra d'Egipte, des de l'home fins al bestiar, i tota l'herba que hi havia al pla la colpejà el pedregada, i tots els arbres que hi havia als camps els esclafà el pedregada. Excepte a la terra de Gesem, on eren els fills d'Israel, no va caure el calamarsa. Havent enviat però, Faraó va cridar Moisès i Aaron, i els va dir: He pecat ara, el Senyor és just, però jo i el meu poble som impius. Pregueu doncs per mi al Senyor, i que cessin les veus de Déu, i la calamarsa, i el foc, i us enviaré fora, i ja no romandreu més temps. Va dir però Moisès a ell: Tan aviat com surti de la ciutat, estendré les meves mans cap al Senyor, i les veus cessaran, i la calamarsa i la pluja ja no seran, perquè sàpigues que la terra és del Senyor. I tu i els teus assistents, sé que encara no heu temut el Senyor. El lli i l'ordi van ser colpejats, perquè l'ordi estava dret i el lli estava en espiga. El blat i l'espelta, però, no foren colpits, perquè eren tardans. Moisès va sortir de la presència del Faraó fora de la ciutat, i va estendre les mans cap al Senyor, i les veus van cessar, i la calamarsa i la pluja ja no van caure sobre la terra. Veient però Faraó que havia cessat la pluja i la calamarsa i les veus, va tornar a pecar, i va

endurir el seu cor i el dels seus assistents. I el cor del Faraó es va endurir, i no va deixar sortir els fills d'Israel, tal com havia dit el Senyor a Moisès.

10

Va dir però el Senyor a Moisès: Entra a veure el Faraó, perquè jo he endurit el seu cor i el dels seus assistents, perquè a continuació vinguin aquests signes sobre ells, perquè relateu a les orelles dels vostres fills, i als fills dels vostres fills, tantes coses com he escarnit els egipcis, i els meus signes que vaig fer entre ells, i coneixereu que jo sóc el Senyor. Entrà però Moisès i Aaron davant del Faraó, i li digueren: Això diu el Senyor, el Déu dels Hebreus: Fins quan no vols avergonyir-te davant meu? Envia el meu poble, perquè em serveixi. Si però no vols tu alliberar el meu poble, mira, jo portaré demà a aquesta hora molta llagosta sobre tots els teus territoris. I cobrirà la vista de la terra, i no podràs veure la terra, i devorà tot l'excés de la terra que ha quedat, que us va deixar el calamarsa, i devorà tot arbre que us creix sobre la terra. I s'ompliran les teves cases, i les cases dels teus servidors, i totes les cases de tota la terra dels egipcis, les quals mai no han vist els teus pares, ni els seus avantpassats, des del dia que van néixer sobre la terra, fins al dia d'avui, i Moisès, girant-se, va sortir de davant del Faraó. I els servidors del Faraó li diuen: Fins quan serà això un parany per a nosaltres? Deixa anar els homes, perquè serveixin el seu Déu, o vols saber que Egipte ha perit? I van fer tornar Moisès i Aaron cap a Faraó, i va dir-los: Aneu i serviu el Senyor, el vostre Déu. Però qui i qui són els que hi van? I diu Moisès: Amb els joves i els ancians anirem, amb els fills i les filles, i les ovelles i els bous nostres, perquè és festa del Senyor. I va dir-los: Que el Senyor sigui així amb vosaltres, tal com us envio, i no també el vostre bagatge? Veieu que se us afegeix maldat. No així,

que vagin però els homes i que serveixin Déu, perquè això és el que vosaltres mateixos cerqueu; però els van expulsar de la presència del Faraó. Va dir el Senyor a Moisès: Estén la mà sobre la terra d'Egipte, i que pugi la llagosta sobre la terra, i devorará tota l'herba de la terra i tot el fruit dels arbres que va deixar el calamarsa. I Moisès va alçar la vara cap al cel, i el Senyor va portar un vent del sud sobre la terra durant tot aquell dia i tota aquella nit. Al matí, el vent del sud va portar la llagosta. I la va portar sobre tota la terra d'Egipte, i va descansar sobre tots els límits d'Egipte en gran abundància; abans d'ella no n'havia hagut cap llagosta semblant, i després d'aquestes coses no n'hi haurà cap així. I va cobrir la vista de la terra, i la terra va ser destruïda, i va devorar tota l'herba de la terra i tot el fruit dels arbres que havia quedat del calamarsa; no va quedar res de verd en els arbres ni en cap herba de la plana, en tota la terra d'Egipte.

Es va afanyar, però, el Faraó a cridar Moisès i Aaron, dient: He pecat davant del Senyor, el vostre Déu, i contra vosaltres. Accepteu doncs el meu pecat encara ara, i pregueu al Senyor, el vostre Déu, i que tregui de mi aquesta mort. Però Moisès va sortir de davant del Faraó i va pregar a Déu. I el Senyor va canviar el vent des del mar amb força, i va agafar la llagosta, i la va llançar cap a la mar Vermella, i no va quedar ni una sola llagosta a tota la terra d'Egipte. I el Senyor va endurir el cor del Faraó, i no va deixar anar els fills d'Israel. Va dir però el Senyor a Moisès: Estén la teva mà cap al cel, i que es faci fosc sobre la terra d'Egipte, una fosc palpable. Moisès estengué la mà cap al cel, i esdevingué fosc, tenebra i tempesta sobre tota la terra d'Egipte durant tres dies, I ningú no va veure el seu germà durant tres dies, i ningú no es va aixecar del seu llit durant tres dies, però per a tots els fills d'Israel hi havia llum en tots els llocs on habitaven. I el Faraó va cridar Moisès i Aaron, dient: Aneu, serviu el Senyor el vostre Déu,

però deixeu enrere les ovelles i els bous, i que el vostre bagatge marxi amb vosaltres. I va dir Moisès: Però tu també ens donaràs ofrenes cremades i sacrificis, que farem al Senyor, el nostre Déu. I el nostre bestiar anirà amb nosaltres, i no deixarem ni una peül·la, perquè d'ells prendrem per servir el Senyor, el nostre Déu; però nosaltres no sabem què servirem al Senyor, el nostre Déu, fins que arribem allà. Però el Senyor endurí el cor del Faraó, i no volgué deixar-los marxar. I diu Faraó: Vés-te'n de mi, vigila per a tu mateix de no tornar a veure el meu rostre, perquè el dia que et deixis veure davant meu, moriràs. Però Moisès diu: Has dit que no tornaré a aparèixer-te cara a cara.

11

El Senyor digué a Moisès: Encara portaré una plaga més sobre el Faraó i sobre Egipte, i després d'aquestes coses us enviarà fora d'aquí; quan us envii fora amb tot, us expulsarà completament. Parla doncs secretament a les orelles del poble, i que cadascun demani al seu veí objectes de plata i d'or i vestits. El Senyor, però, va donar el favor al seu poble davant dels egipcis, i els van prestar, i l'home Moisès es va fer molt gran davant dels egipcis, i davant del Faraó, i davant dels seus servidors. I Moisès va dir: Això diu el Senyor: cap a mitjanit entraré al mig d'Egipte, i morirà tot primogènit a la terra d'Egipte, des del primogènit del Faraó, que seu sobre el tron, fins al primogènit de la serventa que està al costat de la mola, i fins al primogènit de tot animal. I hi haurà un gran crit per tota la terra d'Egipte, com no n'hi ha hagut mai, i com no n'hi haurà mai més. I entre tots els fills d'Israel no grunirà cap gos amb la seva llengua, des de l'home fins al bestiar, perquè sàpigues quantes coses meravelloses farà el Senyor entre els egipcis i Israel. I tots aquests servidors teus baixaran cap a mi i es prosternaran davant meu, dient: Surt tu i tot el teu poble que tu

guies, i després d'això sortiré. I Moisès va sortir de la presència del Faraó amb ira. El Senyor digué a Moisès: El Faraó no us escoltarà, perquè jo multipliqui els meus signes i els meus prodigis a la terra d'Egipte. Moisès i Aaron van fer tots els signes i els prodigis aquests a la terra d'Egipte davant del Faraó, però el Senyor va endurir el cor del Faraó, i no va voler escoltar per enviar els fills d'Israel fora de la terra d'Egipte.

12

I el Senyor va dir a Moisès i a Aaron a la terra d'Egipte: Aquest mes és per a vosaltres el començament dels mesos, és el primer per a vosaltres entre els mesos de l'any. Parla a tota l'assemblea dels fills d'Israel, dient: El dia desè d'aquest mes que prengui cadascú una ovella segons les cases de les famílies, cadascú una ovella per casa. Si però són pocs a la casa, de manera que no siguin suficients per a una ovella, agafarà amb ell el veí proper seu, segons el nombre d'ànimes; cadascú serà comptat per a l'ovella segons el que li sigui suficient. Una ovella perfecta, mascle, d'un any serà per a vosaltres; la prendreu d'entre els anyells i els cabres joves. I estarà guardat per a vosaltres fins al catorzè dia d'aquest mes, i la sacrificarà tota la multitud de la congregació dels fills d'Israel cap al vespre. I agafaran de la sang i la posaran sobre els dos muntants de la porta i sobre la llinda, a les cases on els mengin. I menjaran les carns aquesta nit rostides al foc, i pa sense llevat amb herbes amargues menjaran. No menjareu d'ells cru, ni bullit en aigua, sinó rostit al foc, el cap amb els peus i les entranyes. No en deixareu res fins al matí, i no en trencareu cap os, però les restes que en quedin fins al matí les cremareu al foc. Així, però, ho menjareu: amb els vostres lloms cenyits, les sandàlies als vostres peus i els bastons a les vostres mans, i ho menjareu amb pressa, és la Pasqua del Senyor. I

passaré a través de la terra d'Egipte en aquesta nit, i colpejaré tot primogènit a la terra d'Egipte des de l'home fins al bestiar, i en tots els déus dels egipcis faré la venjança, jo el Senyor. I la sang serà per a vosaltres un senyal sobre les cases en les quals us trobeu, i veuré la sang i us protegirà, i no hi haurà entre vosaltres cap plaga de destrucció quan colpegi la terra d'Egipte.

I aquest dia serà per a vosaltres un memorial, i el celebrareu com a festa al Senyor per a totes les vostres generacions; com a estatut etern el celebrareu. Set dies menjareu pa sense llevat, i des del primer dia traureu el llevat de les vostres cases, tot qui mengi llevat, aquella ànima serà destruïda d'Israel, des del primer dia fins al setè dia. I el primer dia serà anomenat sant, i el setè dia serà anomenat sant per a vosaltres, no fareu cap treball servil en ells, excepte allò que sigui fet per a tota ànima, només això serà fet per a vosaltres. I guardareu aquest manament, perquè en aquest dia trauré la vostra força de la terra d'Egipte, i fareu aquest dia per a les vostres generacions un estatut etern. Començant el dia catorze del mes primer, des del vespre menjareu pa sense llevat, fins al dia vint-i-u del mes, fins al vespre. Durant set dies no es trobarà llevat a les vostres cases; tot aquell que mengi pa fermentat, aquella ànima serà destruïda de la congregació d'Israel, tant entre els estrangers com entre els nadius de la terra. Tot pa llevat no menjareu, però en tot habitatge vostre menjareu pa sense llevat.

Moisès cridà tot el consell d'ancians dels fills d'Israel, i els digué: Aneu, preneu per a vosaltres una ovella segons el vostre parentiu, i sacrifiqueu la pasqua. Prendreu un feix d'hisop i, després d'haver-lo submergit en la sang que hi ha a la porta, l'aplicareu a la llinda i als dos brancals amb la sang que hi ha a la porta; però vosaltres no sortireu cadascú de la porta de casa seva

fins al matí. I passarà el Senyor a colpejar els egipcis, i veurà la sang sobre el llindar de la porta i sobre ambdós muntants de la porta, i passarà el Senyor per la porta, i no permetrà que el destructor entri a les vostres cases a colpejar. I guardeu aquesta paraula com a llei per a vosaltres mateixos i per als vostres fills, fins a l'eternitat. I si entreu a la terra que el Senyor us donaria, tal com va parlar, guardeu aquest servei. I serà que si els vostres fills us diuen: quina és aquesta servei? I direu-los: Aquest sacrifici de la Pasqua és per al Senyor, com va protegir les cases dels fills d'Israel a Egipte, quan va colpejar els egipcis, però va rescatar les nostres cases. I el poble, inclinant-se, va adorar. I havent marxat, els fills d'Israel van fer tal com el Senyor va manar a Moisès i Aaron, així ho van fer.

Va passar a mitjanit, i el Senyor va colpejar tot primogènit a la terra d'Egipte, des del primogènit del Faraó que estava assegut sobre el tron, fins al primogènit de la captiva que era al pou, i fins al primogènit de tot animal. I Faraó es va aixecar de nit, i els seus servidors, i tots els egipcis, i va succeir un gran crit en tota la terra d'Egipte, perquè no hi havia casa en la qual no hi hagués un mort. I Faraó va cridar Moisès i Aaron de nit, i els va dir: Aixequen-vos i sortiu del meu poble, tant vosaltres com els fills d'Israel, aneu i serviu el Senyor, el vostre Déu, tal com dieu. I prenent les vostres ovelles i els vostres bous, aneu-vos-en i beneïu-me també a mi. I els egipcis pressionaven el poble amb zel per expulsar-los de la terra, perquè deien: Tots nosaltres morim. El poble prengué la seva pasta abans que les seves masses fossin llevades, lligades en les seves vestidures sobre les espatlles. Els fills d'Israel van fer com els va manar Moisès, i van demanar als egipcis vasos de plata i d'or i roba. I el Senyor va afavorir el seu poble davant dels egipcis, i aquests els van prestar, i van saquejar els egipcis.

Havien partit els fills d'Israel de Ramesès cap a Succot, uns sis-cents milers de soldats de peu, els homes, sense comptar el bagatge. I una multitud mixta molt gran va pujar amb ells, i ovelles, i bous, i bestiar molt nombrós. I ells van coure la massa que van treure d'Egipte, pans sense llevat cuits en cendra, perquè no va ser llevada, ja que els egipcis els van expulsar, i no van poder romandre, ni van fer provisions per a ells mateixos per al camí. La residència dels fills d'Israel, que van habitar a la terra d'Egipte i a la terra de Canaan, va ser de quatre-cents trenta anys. I va passar que després dels quatre-cents trenta anys, va sortir tota la força del Senyor de la terra d'Egipte de nit. Una guàrdia és per al Senyor, per tal de conduir-los fora de la terra d'Egipte; aquella nit, aquesta guàrdia és per al Senyor, per tal que tots els fills d'Israel la celebrin durant les seves generacions. El Senyor digué a Moisès i Aaron: aquesta és la llei de la pasqua, cap estranger no en menjarà, I tot servent comprat amb plata el circuncidaràs, i llavors en menjarà. Un foraster o un treballador contractat no en menjarà. En una casa serà menjat, i no portareu fora de la casa les carns, i no en trencareu cap os. Tota la congregació dels fills d'Israel ho farà. Si però algú s'acosta cap a vosaltres, un estranger per fer la pasqua al Senyor, circuncidaràs tot mascle seu, i llavors s'acostaran a fer-ho, i serà just com el natiu de la terra; tot incircumcís no en menjarà. Una llei serà per al natiu i per a l'estranger que ha vingut entre vosaltres. I els fills d'Israel van fer tal com el Senyor va manar a Moisès i Aaron respecte a ells, així ho van fer. I va passar en aquell dia que el Senyor va treure els fills d'Israel de la terra d'Egipte amb el seu poder.

13

El Senyor digué a Moisès: Santifica'm tot primogènit, el primer produït que obre tota matriu entre els fills d'Israel, des de

l'home fins al bestiar: és meu. Moisès digué al poble: Recordeu aquest dia en què va sortir de la terra d'Egipte, de la casa d'esclavitud, perquè amb mà poderosa el Senyor us va treure d'aquí, i no es menjarà llevat. Perquè avui sortiu en el mes dels joves. I serà que quan el Senyor, el teu Déu, et porti a la terra dels cananeus, i dels hitites, i dels amorrites, i dels hivites, i dels jebuseus, i dels girgasites, i dels perizites, la qual va jurar als teus pares donar-te, terra que flueix llet i mel, faràs aquest servei en aquest mes. Sis dies menjareu pa sense llevat, però el setè dia serà festa del Senyor. Pa sense llevat menjareu set dies, no es veurà pa amb llevat entre vosaltres, ni hi haurà llevat en tots els vostres territoris. I anunciaràs al teu fill aquell dia, dient: A causa d'això va fer el Senyor Déu per a mi, quan sortia d'Egipte. I serà per a tu un signe sobre la teva mà, i un memorial davant dels teus ulls, perquè la llei del Senyor estigui a la teva boca, ja que amb mà poderosa el Senyor Déu et va treure d'Egipte. I guardeu aquesta llei segons les estacions dels temps, dia rere dia.

I serà que quan el Senyor, el teu Déu, t'introdueixi a la terra dels Cananeus, tal com va jurar als teus pares, i te la doni. I tu apartaràs tot primogènit que obri el ventre, els mascles per al Senyor, tot primogènit que obri el ventre dels teus ramats o del teu bestiar, tots els que et neixin, els mascles els consagraràs al Senyor. Tot el que obre la matriu d'un ase, l'intercanviaràs amb una ovella, però si no l'intercanvies, el redimiràs; tot primogènit d'home dels teus fills el redimiràs. Si però el teu fill et pregunta després d'aquestes coses, dient: Què és això?, li diràs que amb mà forta el Senyor ens va treure de la terra d'Egipte, de la casa d'esclavitud. Quan però Faraó es va endurir per enviar-nos lluny, va matar tot primogènit a la terra d'Egipte, des dels primogènits dels homes fins als primogènits del bestiar. A causa d'això, jo sacrifico al Senyor tot el que obre la matriu, els mascles, i redimiré

tot primogènit dels meus fills. I serà un senyal sobre la teva mà, i incommovible davant els teus ulls, perquè amb mà poderosa el Senyor et va treure d'Egipte.

Com però va enviar el Faraó el poble, Déu no els va guiar pel camí de la terra dels Filisteus, perquè era prop, doncs Déu va dir: no sigui que el poble es penedeixi en veure la guerra, i torni a Egipte. I Déu va fer rodolar el poble pel camí cap al desert, cap al mar Vermell, però en la cinquena generació els fills d'Israel van pujar de la terra d'Egipte. I Moisès va prendre amb ell els ossos de Josep, perquè amb jurament havia fet jurar els fills d'Israel, dient: El Senyor us visitarà certament, i portareu els meus ossos d'aquí amb vosaltres.

Però els fills d'Israel, havent partit de Sockhoth, van acampar a Othom, al costat del desert. Però Déu els guiava, de dia amb una columna de núvol per mostrar-los el camí, i de nit amb una columna de foc. No va cessar, però, el pilar del núvol de dia, ni el pilar del foc de nit, davant de tot el poble.

14

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla als fills d'Israel, i havent tornat enrere, que acampin davant de l'assentament, entre Migdol i el mar, enfront de Baal-sefon; davant d'ells acamparàs sobre el mar. I Faraó dirà al seu poble: aquests fills d'Israel vaguen per la terra, perquè el desert els ha tancat. Jo, però, endureceré el cor del Faraó, i perseguirà darrere d'ells, i seré glorificat en el Faraó i en tot el seu exèrcit, i sabran tots els egipcis que jo sóc el Senyor, i van fer així. I va ser anunciat al rei dels egipcis que el poble havia fugit, i el cor del Faraó i dels seus servidors es va canviar contra el poble, i van dir: Què és això que hem fet, deixar

marxar els fills d'Israel perquè no ens serveixin? Va enganxar, doncs, Faraó els seus carros, i va conduir amb ell tot el seu poble, i va prendre sis-cents carros escollits, i tot el cavall dels egipcis, i oficials de tercer rang sobre tots. I el Senyor va endurir el cor del Faraó, rei d'Egipte, i dels seus servidors, i va perseguir els fills d'Israel, però els fills d'Israel sortien amb mà alta. I els egipcis els perseguiren, i els trobaren acampats al costat de la mar, amb tots els cavalls i els carros del Faraó, i els cavallers, i el seu exèrcit davant del campament, enfront de Beelsefon. I Faraó s'apropava, i havent alçat la mirada, els fills d'Israel veuen amb els ulls que els egipcis havien acampat darrere d'ells, i van témer molt, però els fills d'Israel van cridar cap al Senyor. I van dir a Moisès: Per ventura no hi havia tombes a la terra d'Egipte, que ens has tret per matar-nos al desert? Què és això que ens has fet, traient-nos d'Egipte? No era aquesta la paraula que et vam dir a Egipte, dient: deixa'ns perquè servim els egipcis? Millor per a nosaltres servir els egipcis que morir en aquest desert.

Però Moisès digué al poble: Tingueu coratge, estigueu drets i veieu la salvació que ve del Senyor, la qual farà per a nosaltres avui, perquè de la manera que heu vist els egipcis avui, no continuareu veient-los mai més, El Senyor lluitarà per vosaltres, i vosaltres callareu. Va dir el Senyor a Moisès: Per què em crida? Parla als fills d'Israel i que emprenguin la marxa. I tu aixeca la teva vara, i estén la teva mà sobre la mar, i divideix-la, i que els fills d'Israel entrin al mig de la mar per terra seca. I heus aquí que jo endureceré el cor del Faraó i el de tots els Egipcis, i entraran darrere d'ells, i seré glorificat en el Faraó i en tota la seva host, i en els carros i en els seus cavalls. I tots els egipcis sabran que jo sóc el Senyor, en ser glorificat jo en el Faraó, i en els seus carros i cavalls. Va treure's, però, l'Àngel de Déu que anava davant del campament dels fills d'Israel, i va anar cap a darrere; es va treure també el

pilar del núvol de davant d'ells, i es va situar darrere d'ells. I entrà entre mig del camp dels egipcis, i entre mig del camp d'Israel, i es va quedar dret, i va esdevenir fosc i tenebra, i va passar la nit, i no es van barrejar els uns amb els altres tota la nit. Moisès va estendre la mà sobre la mar, i el Senyor va fer retrocedir la mar amb un vent del sud violent durant tota la nit, i va convertir la mar en terra seca, i l'aigua es va dividir. I els fills d'Israel van entrar al mig de la mar per terra seca, i l'aigua formava un mur a la dreta i un mur a l'esquerra.

I els egipcis van perseguir i van entrar darrere d'ells, i tot cavall del Faraó, i els carros, i els cavallers, al mig de la mar. Va succeir durant la guàrdia matinal que el Senyor va mirar cap avall sobre el campament dels egipcis en un pilar de foc i núvol, i va llançar en confusió el campament dels egipcis. I va lligar els eixos dels seus carros, i els va conduir amb força, i els egipcis van dir: Fugim de davant d'Israel, perquè el Senyor combat per ells contra els egipcis. El Senyor va dir a Moisès: Estén la teva mà sobre la mar, i que l'aigua torni i cobreixi els egipcis, els seus carros i els seus cavallers. Moisès estengué la mà sobre la mar, i l'aigua retornà de dia sobre la terra, però els egipcis fugiren sota l'aigua, i el Senyor sacsejà els egipcis enmig de la mar. I l'aigua, havent tornat enrere, va cobrir els carros i els cavallers, i tota la força del Faraó, els que havien entrat darrere d'ells a la mar, i no en va quedar ni un. Els fills d'Israel, però, van anar a través de terra seca en mig de la mar, i l'aigua era per a ells un mur a la dreta i un mur a l'esquerra. I el Senyor va rescatar Israel aquell dia de la mà dels egipcis, i Israel va veure els egipcis morts a la vora de la mar. Israel va veure la mà gran que el Senyor va fer als egipcis, i el poble va témer el Senyor, i van creure en Déu i en Moisès, el seu servent.

Aleshores Moisès i els fills d'Israel van cantar aquesta cançó a Déu, i van dir: Cantem al Senyor, perquè ha estat glorificat gloriosament, va llançar el cavall i el genet al mar. Ajudant i protector se'm va fer per a la salvació, aquest és el meu Déu, i el glorificaré, Déu del meu pare, i l'exaltaré. El Senyor que destrossa les guerres, Senyor és el seu nom. Els carros del Faraó i la seva força va llançar al mar, els genets escollits i els capitans van ser engolits al Mar Roig. El mar els va cobrir, es van enfonsar a les profunditats com una pedra. La teva dreta, Senyor, ha estat glorificada en força; la teva mà dreta, Senyor, va destrossar els enemics. I amb la multitud de la teva glòria vas aixafar els adversaris, vas enviar la teva ira que els va devorar com palla. I a través de l'esperit de la teva ira es va dividir l'aigua, es van congelar com un mur les aigües, es van congelar les ones enmig de la mar. Va dir l'enemic: Perseguiré i agafaré, dividiré les despulles, ompliré la meva ànima, destruiré amb la meva espasa, la meva mà governarà. Vas enviar el teu esperit, el mar els va cobrir, es van enfonsar com plom en aigua violenta. Qui és semblant a tu entre els déus, Senyor? Qui és semblant a tu? Glorificat entre els sants, meravellós en glòries, fent meravelles. Tu vas estirar la teva mà dreta, la terra els va empassar. Vas guiar amb la teva justícia aquest teu poble que vas redimir, el vas consolar amb la teva força cap al teu sant refugi. Les nacions van escoltar i es van enfurir; els dolors van agafar els habitants de Filisteia. Aleshores es van afanyar els líders d'Edom, i els governants dels moabites, els va prendre el tremolor, es van fondre tots els habitants de Canaan. Que caigui sobre ells tremolor i por; per la grandesa del teu braç, que quedin immòbils com la pedra, fins que passi el teu poble, Senyor, fins que passi aquest teu poble que vas adquirir. Havent-los portat dins, planta'ls a la muntanya de la teva herència, a

l'habitació que has preparat, que vas establir, Senyor, al santuari, Senyor, que han preparat les teves mans. El Senyor regnant per l'eternitat, i sobre l'eternitat, i encara més. Perquè va entrar el cavall del Faraó amb carros i cavallers al mar, i el Senyor va portar sobre ells l'aigua de la mar, però els fills d'Israel van anar a través de terra seca enmig de la mar.

Miriam la profetessa, la germana d'Aaron, va agafar el tambor a la seva mà, i totes les dones van sortir darrere d'ella amb tambors i cors. Miriam va començar davant d'ells, dient: Cantem al Senyor, perquè gloriosament ha estat glorificat; cavall i genet va llançar al mar. Va treure Moisès els fills d'Israel des del mar Vermell, i els va conduir cap al desert de Shur, i anaven tres dies pel desert, i no trobaven aigua per beure. Van arribar però a Merrà, i no podien beure de Merrà, perquè era amarga; a causa d'això va nomenar aquell lloc Amargura. I el poble es queixava a Moisès, dient: Què berem? Va cridar però Moisès cap al Senyor, i el Senyor li va mostrar una fusta, i la va llançar a l'aigua, i l'aigua va ser endolcida. Allà li va establir ordenances i judicis, i allà el va provar. I va dir: Si escoltes atentament la veu del Senyor, el teu Déu, i fas el que és agradable davant d'ell, i dones oïda als seus manaments, i guardes totes les seves ordenances, no portaré sobre tu cap malaltia de les que vaig portar als egipcis, perquè jo sóc el Senyor, el teu Déu, el que et cura. I van arribar a Elim, i hi havia allà dotze fonts d'aigües i setanta troncs de palmeres, i van acampar allà al costat de les aigües.

16

Van partir d'Elim, i tota la congregació dels fills d'Israel va arribar al desert de Sin, que està entre Elim i el Sinaí. El quinzè dia del segon mes després que havien sortit de la terra d'Egipte,

Murmurava tota la congregació dels fills d'Israel contra Moisès i Aaron. I els fills d'Israel els van dir: Plaguès a Déu que haguéssim mort colpejats pel Senyor a la terra d'Egipte, quan érem asseguts al voltant de les olles de carn i menjàvem pa fins a saciar-nos, perquè ens heu tret cap a aquest desert per matar tota aquesta assemblea de fam. Digué el Senyor a Moisès: Mira, jo faig ploure per a vosaltres pans del cel, i sortirà el poble i recolliran el de cada dia, perquè els posaré a prova per veure si caminen segons la meva llei o no. I serà en el dia sisè, i prepararan el que portin dins, i serà el doble del que recullin dia a dia. I Moisès i Aaron van dir a tota l'assemblea dels fills d'Israel: Al vespre sabreu que el Senyor us va treure de la terra d'Egipte, i al matí veureu la glòria del Senyor en escoltar el vostre murmuri contra Déu, però nosaltres què som, perquè murmureu contra nosaltres? I Moisès va dir: En donar el Senyor a vosaltres carn per menjar al vespre, i pans al matí fins a la sacietat, a causa d'escoltar el Senyor el vostre murmuri, el qual vosaltres murmureu contra nosaltres, nosaltres però què som? Perquè no és contra nosaltres el vostre murmuri, sinó contra Déu.

Va dir Moisès a Aaron: Digues a tota la congregació dels fills d'Israel: Aproveu-vos davant de Déu, perquè ha escoltat el vostre murmuri. Quan però Aaron parlava a tota la congregació dels fills d'Israel, es van girar cap al desert, i la glòria del Senyor va aparèixer en un núvol. I va parlar el Senyor a Moisès, dient: He escoltat el murmuri dels fills d'Israel, parla'ls dient: Al vespre menjareu carn, i al matí us omplireu de pa, i sabreu que jo sóc el Senyor, el vostre Déu. Va succeir al vespre, i va pujar una guatlla mare, i va cobrir el campament; al matí, quan va cessar la rosada al voltant del campament. I heus aquí sobre la faç del desert una cosa prima com llavor de coriandre blanca, com gebre sobre la terra. Havent vist això, els fills d'Israel van dir l'un a l'altre: Què és

això? No sabien què era. Moisès els va dir: Aquest és el pa que el Senyor us ha donat per menjar. Aquesta és la paraula que va manar el Senyor: recolliu-ne cadascú segons els gomor convenients, segons cap, segons el nombre de les vostres ànimes, cadascú amb els vostres companys de tenda, recolliu. Van fer així els fills d'Israel, i van recollir el molt i el menys. I havent mesurat el gomor, el que tenia molt no va tenir més, i el que tenia menys no va tenir menys, cadascun va recollir segons el que li convenia. Va dir Moisès a ells: Que ningú en deixi res per al matí.

I no van escoltar Moisès, però alguns en van deixar d'ell fins al matí, i va criar cucs, i va fer pudor, i Moisès es va amargar contra ells. I ho van recollir cada matí, cadascun la quantitat prescrita per a ell, i quan el sol escalfava, es fonia. Va succeir però el sisè dia que van recollir el doble de les coses necessàries, dos gomor per persona. Van entrar tots els governants de la congregació i ho van informar a Moisès. Moisès els digué: No és aquesta la paraula que va parlar el Senyor? Dissabtes de repòs sant al Senyor demà: tot el que hàgiu de coure, coeu-ho, i tot el que hàgiu de bullir, bulliu-ho, i tot l'excés deixeu-lo en magatzem per al matí. I van deixar-ne fins al matí, tal com Moisès els va ordenar, i no va fer pudor, ni hi va haver cap cuc. Va dir però Moisès: Mengeu avui, perquè avui és dissabte per al Senyor; no es trobarà a la plana. Durant sis dies recollireu, però el setè dia és dissabte, perquè no n'hi haurà. Va succeir, però, que el dia setè alguns del poble van sortir a recollir, i no van trobar res. Digué el Senyor a Moisès: Fins quan no voldreu escoltar els meus manaments i la meva llei? Veieu, perquè el Senyor us va donar el dissabte aquest dia, per això ell us va donar el sisè dia pans per a dos dies, quedeu-vos cadascun a les vostres cases, que ningú surti del seu lloc el setè dia. I el poble va descansar el setè dia. I els fills d'Israel el van nomenar Mannà, i era com llavor de coriandre

blanc, i el seu gust era com un pastís amb mel. I Moisès va dir: aquesta és la paraula que el Senyor va manar: ompliu el gomer del manà per a magatzem per a les vostres generacions, perquè vegin el pa que vosaltres vaueu menjar en el desert, quan el Senyor us va treure de la terra d'Egipte. I Moisès va dir a Aaron: Pren una gerra daurada i posa-hi un gòmor ple de manà, i la posaràs davant de Déu, per a la seva preservació per a les vostres generacions, De la manera que va comandar el Senyor a Moisès, Aaron ho va col·locar davant del testimoni per a la seva conservació. Els fills d'Israel, però, menjaren el manà quaranta anys, fins que vingeren al món habitat; menjaren el manà fins que arribaren a una part de Fenícia. El gomor, però, era la desena part de les tres mesures.

17

I tota la congregació dels fills d'Israel va partir del desert de Sin segons els seus campaments, per paraula del Senyor, i van acampar a Rafidín, però no hi havia aigua perquè el poble begués. I el poble es queixava a Moisès, dient: Dóna'ns aigua perquè puguem beure, i Moisès els va dir: Per què us queixeu a mi, i per què poseu a prova el Senyor? Va tenir set d'aigua allà el poble, i el poble va murmurar allà contra Moisès, dient: Per què això? Ens vas fer pujar d'Egipte per matar-nos a nosaltres i als nostres fills i al nostre ramat amb la set? Però Moisès cridà cap al Senyor, dient: Què faré amb aquest poble? Encara un poc més, i m'apedregaran. I va dir el Senyor a Moisès: Vés davant d'aquest poble, pren amb tu alguns dels ancians del poble, i la vara amb la qual vas colpejar el riu, pren-la a la teva mà, i aniràs. Jo estic dret allà davant teu sobre la roca a Horeb, i colpejaràs la roca, i en sortirà aigua, i el poble beurà. I Moisès va fer així davant dels fills d'Israel. I ell va nomenar aquell lloc Prova i Retret, a causa del retret dels fills

d'Israel, i perquè van provar el Senyor, dient: És el Senyor entre nosaltres, o no?

Vingué però Amalec i va combatre contra Israel a Rafidín. Va dir Moisès a Jesús: Tria per a tu mateix homes poderosos, i havent sortit lluita amb Amalec demà, i mira, jo estic dret sobre el cim del turó, i la vara de Déu a la meva mà. I va fer Jesús tal com li va dir Moisès, i havent sortit va desplegar-se en batalla contra Amalec, i Moisès i Aaron i Hur van pujar al cim del turó. I passava que quan Moisès alçava les mans, prevaleixia Israel; però quan les abaixava, prevaleixia Amalec. Les mans de Moisès eren pesades, i havent pres una pedra la van col·locar sota d'ell, i estava assegut sobre d'ella, i Aaron i Hur sostenien les seves mans, un d'aquí i un d'allà, i les mans de Moisès van quedar fermament establertes fins a la posta del sol. I Jesús va derrotar l'Amalec i tot el seu poble amb l'espasa. El Senyor digué a Moisès: Escribe això com a memorial en un llibre, i fes-ho saber a les orelles de Josuè, que esborrarà completament el memorial d'Amalec de sota el cel. I Moisès va construir un altar al Senyor, i va anomenar el seu nom: El Senyor és el meu refugi. Perquè amb mà secreta el Senyor combat contra Amalec de generació en generació.

18

Va sentir Jethro, sacerdot de Midian, el sogre de Moisès, tot allò que va fer el Senyor per Israel, el seu propi poble, perquè el Senyor va treure Israel d'Egipte. Però Jothor, el sogre de Moisès, va prendre Sèfora, la dona de Moisès, després del seu alliberament. i els dos fills d'ella, el nom d'un d'ells Gershom, dient: Estranger era jo en terra estrangera. I el nom del segon era Eliezer, dient: Perquè el Déu del meu pare va ser el meu ajudant i em va alliberar de la mà del Faraó. I va sortir Jethro, el sogre de

Moisès, i els fills i la dona cap a Moisès al desert, on havia acampat a la muntanya de Déu. Va ser reportat a Moisès, dient: Mira, el teu sogre Jetro ve cap a tu, i la teva dona i els teus dos fills amb ell. Moisès va sortir a trobar-se amb el seu sogre, es va inclinar davant d'ell, el va besar, es van saludar mútuament i els va portar a la tenda. I Moisès va relatar al seu sogre tot el que va fer el Senyor al Faraó i a tots els Egipcis a causa d'Israel, i tot el treball que els va sobrevenir en el camí, i que el Senyor els va alliberar de la mà del Faraó i de la mà dels Egipcis. Jetro va quedar meravellat per totes les coses bones que el Senyor els havia fet, perquè els va alliberar de la mà dels egipcis i de la mà del Faraó. I llavors va dir Jetro: Beneït sigui el Senyor, perquè els va alliberar de les mans dels egipcis i de les mans del Faraó. Ara he sabut que el Senyor és gran entre tots els déus a causa d'això, que els van atacar. I Jetro, el sogre de Moisès, va prendre holocaustos i sacrificis per a Déu, i Aaron i tots els ancians d'Israel van venir a menjar pa amb el sogre de Moisès, davant de Déu.

I va passar que l'endemà Moisès va seure per jutjar el poble, i tot el poble estava dret davant de Moisès des del matí fins al vespre. I havent vist Jethro tot el que fa al poble, diu: què és això que tu fas al poble? Per què seus sol tu, però tot el poble ha estat de peu davant teu des del matí fins al vespre? I Moisès diu al seu sogre: El poble ve cap a mi per cercar el judici de Déu. Quan sorgeix una disputa entre ells i vénen a mi, jutjo cadascun i els faig conèixer els manaments de Déu i la seva llei. El sogre de Moisès li va dir: No fas correctament aquesta cosa. Amb destrucció impacient seràs destruït tu, i tot aquest poble que és amb tu; aquesta paraula és pesada per a tu, no podràs fer-ho tu sol. Ara doncs escolta'm, i t'aconsellaré, i Déu serà amb tu: sigues tu per al poble en les coses relatives a Déu, i portaràs les seves paraules a Déu. I advertiràs a ells els manaments de Déu i la seva llei, i els

mostraràs els camins pels quals han d'anar, i les obres que han de fer. I tu per a tu mateix considera de tot el poble homes poderosos, temerosos de Déu, homes justos que odien l'arrogància, i establiràs sobre ells comandants de milers i comandants de centenes i comandants de cinquantes i comandants de desenes. I ells jutjaran el poble a tota hora, però la paraula difícil la portaran davant teu, i les petites dels judicis les jutjaran ells mateixos, i t'alleujaran, i t'ajudaran. Si fas aquesta paraula, Déu et donarà força, i podràs mantenir-te dempeus, i tot aquest poble vindrà al seu propi lloc amb pau. Va escoltar Moisès la veu del seu sogre, i va fer tot allò que li va dir. I Moisès va triar homes poderosos de tot Israel i els va fer comandants de milers, comandants de centenes, comandants de cinquantes i comandants de desenes. I ells van jutjar el poble a tota hora, però tota paraula difícil la van portar a Moisès, i tota paraula fàcil la van jutjar ells mateixos. Moisès va enviar el seu gendre, i va marxar cap a la seva terra.

19

Del tercer mes de la sortida dels fills d'Israel de la terra d'Egipte, en aquest dia, van arribar al desert del Sinaí. I van partir de Rafidein, i van arribar al desert del Sinaí, i Israel va acampar allà enfront de la muntanya. I Moisès va pujar a la muntanya de Déu, i Déu el va cridar des de la muntanya, dient: Aquestes coses diràs a la casa de Jacob, i anunciaràs als fills d'Israel. Vosaltres mateixos heu vist tot el que he fet als egipcis, i us vaig aixecar com sobre ales d'àguiles, i us vaig portar cap a mi mateix. I ara, si escolteu realment la meva veu i guardeu la meva aliança, sereu per a mi un poble especial entre totes les nacions, perquè meva és tota la terra. Vosaltres, però, sereu per a mi un reial sacerdocí i una nació santa; aquestes paraules diràs als fills d'Israel. Vingué però

Moisès, i cridà els ancians del poble, i posà davant d'ells totes aquestes paraules que Déu els havia manat. Va respondre tot el poble a una, i van dir: Tot el que ha dit Déu, ho farem i ho escoltarem. I Moisès va portar aquestes paraules a Déu. Digué el Senyor a Moisès: Mira, jo vinc a tu en un pilar de núvol, perquè el poble escolti mentre parlo amb tu, i creguin en tu per sempre. I Moisès va comunicar les paraules del poble al Senyor. I el Senyor digué a Moisès: Baixa, adverteix el poble, purifica'ls avui i demà, i que rentin les vestidures, i que estiguin preparats per al tercer dia, perquè el tercer dia baixarà el Senyor sobre la muntanya del Sinaí, davant de tot el poble. I separaràs el poble al voltant, dient: Pareu atenció a vosaltres mateixos de no pujar a la muntanya i de no tocar res d'ella. Tot el que toqui la muntanya morirà de mort. No tocarà la seva mà, perquè amb pedres serà apedregat o amb fletxa serà disparat, tant si és animal com si és home, no viurà. Quan les veus i les trompetes i el núvol se'n vagin de la muntanya, aquells pujaran a la muntanya.

Va baixar Moisès de la muntanya cap al poble, i els va consagrar, i van rentar les vestidures. I va dir al poble: Sigueu preparats; durant tres dies no us acosteu a cap dona. Va succeir el tercer dia, quan es va fer l'alba, que van esdevenir veus i llampecs i un núvol tenebrós sobre la muntanya del Sinaí, la veu de la trompeta ressonava fortament, i tot el poble que era al campament va quedar aterrit. I Moisès va conduir el poble fora del campament a l'encontre de Déu, i es van situar al peu de la muntanya. La muntanya del Sinaí fumejava sencera, a causa d'haver descendit sobre ella Déu en foc, i pujava el fum com el fum d'un forn, i tot el poble es va meravellar molt. Les veus de la trompeta anaven esdevenint cada cop més fortes. Moisès parlà, però Déu li respongué amb veu. El Senyor, però, baixà sobre la muntanya del Sinaí, sobre el cim de la muntanya, i el Senyor cridà Moisès sobre

el cim de la muntanya, i Moisès pujà. I Déu va dir a Moisès: Després de baixar, adverteix al poble que no s'apropin mai a Déu per entendre, no sigui que en caigui una multitud d'ells, I els sacerdots que s'acosten al Senyor Déu que siguin santificats, no sigui que el Senyor els destrueixi.

I Moisès va dir a Déu: El poble no podrà pujar a la muntanya del Sinaí, perquè tu has testificat davant nostre, dient: Delimita la muntanya i santifica-la'. El Senyor li digué: Vés, baixa, i puja tu i Aaron amb tu, però els sacerdots i el poble que no forcin pujar cap a Déu, no sigui que el Senyor en destrueixi alguns d'ells. Va baixar Moisès cap al poble i els va dir.

20

I el Senyor va pronunciar totes aquestes paraules, dient: Jo soc el Senyor, el teu Déu, que et vaig treure de la terra d'Egipte, de la casa d'esclavitud. No tindràs altres déus fora de mi. No faràs per a tu mateix cap imatge, ni cap semblança de tot allò que hi ha al cel a dalt, ni de tot allò que hi ha a la terra a baix, ni de tot allò que hi ha a les aigües sota la terra. No els adoraràs ni els serviràs, perquè jo sóc el Senyor, el teu Déu, un Déu gelós, que retorna els pecats dels pares sobre els fills, fins a la tercera i quarta generació dels qui m'odien, I fent misericòrdia a milers als que m'estimen, i als que guarden els meus manaments. No prendràs el nom del Senyor, el teu Déu, en va, perquè el Senyor, el teu Déu, no deixarà sense càstig el qui prengui el seu nom en va. Recorda el dia del dissabte per santificar-lo. Durant sis dies treballaràs i faràs tots els teus treballs. Però el dia setè és dissabte del Senyor, el teu Déu: no faràs cap treball en aquest dia, ni tu, ni el teu fill, ni la teva filla, ni el teu servent, ni la teva serventa, ni el teu bou, ni la teva bèstia de càrrega, ni cap dels teus animals, ni el foraster que resideix entre

tu. En sis dies va fer el Senyor el cel i la terra i la mar i tot el que hi ha en ells, i va descansar el dia setè; per això va beneir el Senyor el dia setè i el va consagrar. Honora el teu pare i la teva mare, perquè et vagi bé i perquè visquis molts anys sobre la terra bona que el Senyor, el teu Déu, et dóna. No cometeràs adulteri. No robaràs. No mataràs. No portaràs fals testimoni contra el teu veí. No desitjaràs la dona del teu veí, no desitjaràs la casa del teu veí, ni el seu camp, ni el seu servent, ni la seva serventa, ni el seu bou, ni la seva bèstia de càrrega, ni cap dels seus animals, ni res del que pertany al teu veí.

I tot el poble veia la veu, i les torxes, i la veu de la trompeta, i la muntanya fumejant, però tot el poble, espantats, es van quedar drets a distància. I van dir a Moisès: Parla tu amb nosaltres, i que no ens parli Déu, no siguem que morim. I Moisès els diu: Preneu coratge, perquè Déu ha vingut cap a vosaltres per provar-vos, perquè la por d'ell estigui en vosaltres, perquè no pequeu. El poble estava de lluny, però Moisès va entrar en la foscor on era Déu. Va dir el Senyor a Moisès: Aquestes coses diràs a la casa de Jacob i proclamaràs als fills d'Israel: Vosaltres heu vist que des del cel us he parlat. No us fareu déus d'argent, i no us fareu déus d'or. Altar de terra fareu per a mi, i sacrificareu sobre seu els vostres holocaustos, i les vostres salvacions, i les ovelles, i els vostres vedells en tot lloc on anomenaré el meu nom allà, i vindré cap a vosaltres, i us beneiré. Si però fas un altar de pedres per a mi, no el construiràs amb pedres tallades, perquè has balancejat el teu ganivet sobre elles, i han estat profanades. No pujaràs amb graons al meu altar, perquè no descobreixis la teva nuesa sobre ell.

I aquestes són les ordenances que posaràs davant d'ells. Si adquireixes un fill hebreu, sis anys et servirà, però el setè any partirà lliure gratuïtament. Si ell sol entra, sortirà sol, i si una dona entra amb ell, sortirà també la seva dona. I però si el senyor li dóna una dona, i ella li dóna fills o filles, la dona i els infants seran del seu senyor, però ell sortirà sol. Si però el servent respon i diu: he estimat el meu senyor, i la dona, i els fills, no me'n vaig lliure, El seu senyor el portarà davant del criteri de Déu, i llavors el portarà a la porta, al llindar, i el seu senyor li perforarà l'orella amb el punxó, i el servirà per sempre.

Si però algú ven la seva pròpia filla com a serventa, no sortirà tal com surten les esclaves. Si no complau al seu senyor, que va acordar amb ella, la redimirà, però no té autoritat el senyor per vendre-la a una nació estrangera, perquè va trencar el pacte amb ella. Si però la promet al fill, farà amb ella segons el dret de les filles. Si però pren una altra per a si mateix, no la privarà de les coses necessàries, ni de la roba, ni de la relació amb ella. Si però aquestes tres coses no les fa a ella, sortirà gratuïtament sense plata. Si però algú colpeja un altre i mor, que sigui condemnat a mort. El que no ho va fer voluntàriament, però Déu el va lliurar a les seves mans, et donaré un lloc on fugirà l'assassí. Si però algú ataca el veí per matar-lo amb engany, i es refugia, del meu altar el prendràs per matar-lo. Qui colpegi el seu pare o la seva mare, que sigui condemnat a mort. El que parli malament del seu pare o de la seva mare morirà de mort. Si algú roba un dels fills d'Israel, i havent-lo oprimint el ven, i això es troba en ell, que mori de mort. Si però dos homes insulten i colpegen el veí amb una pedra o amb el puny, i no mor, sinó que jeu al llit, Si l'home, havent-se aixecat, camina fora amb bastó, serà innocent el qui l'ha colpejat, excepte que pagarà per la seva inactivitat i les despeses mèdiques. Si però algú colpeja el seu fill o la seva serventa amb una vara, i mor a les

seves mans, serà castigat amb justícia. Si però sobreviu un dia o dos, que no sigui castigat, perquè és la seva plata. Si però lluiten dos homes i colpegen una dona que té el ventre ple, i surt el seu nen no format, serà penalitzat amb una multa perjudicial, tal com imposaria el marit de la dona, pagarà segons la valoració. Si però està format, donarà ànima en lloc d'ànima, Ull en lloc d'ull, dent en lloc de dent, mà en lloc de mà, peu en lloc de peu. Cremada en lloc de cremada, ferida en lloc de ferida, contusió en lloc de contusió. Si algú colpeja l'ull del seu servent, o l'ull de la seva serventa, i l'encega, els enviarà lliures en lloc del seu ull. Si però treu la dent del servent domèstic, o la dent de la seva serventa, els enviarà lliures en lloc de la seva dent. Si un brau corneja un home o una dona i mor, el brau serà apedregat amb pedres, i no serà menjada la seva carn, però el senyor del brau serà innocent. Si però el brau era cornejador abans d'ahir i abans del tercer dia, i testifiquessin al senyor seu, i no el confinés, i matés un home o una dona, el brau serà apedregat, i el senyor seu serà condemnat a mort. Si però se li imposa un rescat, donarà el rescat de la seva ànima segons el que li imposin. Si però corneja un fill o una filla, segons aquesta ordenança li han de fer. Si però el brau corneja un infant o una serventa, donarà trenta didracmes de plata al seu senyor, i el brau serà apedregat. Si però algú obre un fossat o cava un fossat, i no el cobreix, i hi cau un vedell o un ase, El senyor del pou pagarà i donarà plata al seu senyor, però el que ha mort serà per a ell. Si però el brau d'algú corneja el brau del veí i mor, vendran el brau viu i dividiran la plata seva, i el brau mort el dividiran. Si però es fa saber que el brau és cornador des d'abans d'ahir i des d'abans del tercer dia, i han testificat al seu senyor, i no el confina, pagarà brau en lloc de brau, però el mort serà per a ell.

Si però algú roba un vedell o una ovella, i el degolla o el ven, pagarà cinc vedells en lloc del vedell, i quatre ovelles en lloc de l'ovella.

22

Si però el lladre és trobat en el forat i, havent estat colpejat, mor, no hi ha assassinat per a ell. Si però surt el sol sobre ell, és culpable i morirà en retorn; si però no té res, que sigui venut en lloc del robatori. Si però la cosa robada és trobada a la seva mà, des d'ase fins a ovella vivents, pagarà el doble. Si però algú pastura un camp o una vinya, i deixa el seu bestiar pasturar un altre camp, pagarà des del seu camp segons el seu producte; si però pastura tot el camp, pagarà les millors coses del seu camp i les millors coses de la seva vinya. Si però un foc que ha sortit troba espines, i crema a més eres o espigues o la plana, pagarà el qui va encendre el foc.

Si algú dóna al veí plata o objectes per guardar, i són robats de la casa de l'home, si és trobat el lladre, pagarà el doble. Si però no es troba el lladre, el senyor de la casa s'aproparà davant de Déu i jurarà que certament ell no ha actuat malament respecte a tot el dipòsit del veí. Segons tota injustícia declarada, concernent vedell, bèstia de càrrega, ovella, vestit i tota pèrdua reclamada, sigui el que sigui, el judici de tots dos vindrà davant de Déu, i el que sigui condemnat per Déu pagarà el doble al veí. Si però algú dóna al veí una bèstia de càrrega o un vedell o una ovella o qualsevol animal per guardar, i es trenca o mor o es converteix en captiu, i ningú ho sap, Un jurament de Déu serà entre tots dos, certament que ell no ha actuat malament en absolut respecte al dipòsit del veí, i així el seu senyor ho acceptarà, i no pagarà. Si però és robat del seu, pagarà al senyor, Si però és esquinçat per bèsties, el menarà sobre

la presa, i no pagarà. Si però algú demana del veí, i es trenca o mor o es converteix en captiu, i el senyor no estigui amb ell, pagarà. Si però el senyor és amb ell, no pagarà; si però és treballador contractat, serà per a ell en lloc del seu salari.

Si però algú enganya una verge no promesa i jeu amb ella, la dotarà amb dot com a dona per a ell. Si però refusant refusi, i no vulgui el pare d'ella donar-la a ell com a dona, pagarà plata al pare segons quant és la dot de les verges. No conservareu vius els bruixots. Tot el que jegui amb un animal, els matareu. El qui sacrifica als déus serà destruït amb la mort, excepte únicament al Senyor.

I no maltractareu l'estranger, ni l'oprimireu, perquè éreu estrangers a la terra d'Egipte. No maltractareu cap vídua ni orfe. Si però amb maldat els maltracteu, i havent cridat clamin cap a mi, certament escoltaré la seva veu. I m'enfadaré amb ira, i us mataré amb l'espasa, i les vostres dones seran vídues, i els vostres fills orfes. Si però prestes plata al teu germà pobre, no el pressionaràs, no li posaràs interès. Si prens com a penyora el vestit del veí, abans de la posta del sol li'l tornaràs. És doncs això el seu cobriment, solament això és el vestit de la seva nuesa, amb què dormirà? Si doncs crida cap a mi, l'escoltaré, perquè sóc misericordiós. No parlaràs malament dels déus, i no diràs res dolent del governant del teu poble. Les primícies de la teva era i premsa no les retardaràs, els primogènits dels teus fills me'ls donaràs. Així faràs amb el teu vedell i la teva ovella i el teu animal de càrrega: set dies estarà amb la mare, però el vuitè dia me'l retornaràs. I sereu homes sants per a mi, i no menjareu carn esquarterada per bèsties, llanceu-la al gos.

No admetràs un testimoniatge fals, no et posaràs d'acord amb l'injust per convertir-te en testimoni injust. No estaràs amb els més nombrosos per a la maldat, no seràs afegit a la multitud per desviar-te amb els més nombrosos, de manera que perverteixis el judici. I no tindràs misericòrdia del pobre en el judici. Si però encontres el bou del teu enemic, o el seu animal de càrrega errants, els faràs tornar i els retornaràs a ell. Si però veus la bèstia de càrrega del teu enemic caiguda sota la seva càrrega, no passaràs de llarg, sinó que l'ajudaràs a aixecar-la amb ell.

No pervertiràs el judici del pobre en el seu judici. De tota paraula injusta t'apartaràs, no mataràs l'innocent i el just, i no justificaràs l'impíu a causa de regals. I no prendràs regals, perquè els regals ceguen els ulls dels qui veuen i corrompen les paraules justes. I no oprimireu el foraster, perquè vosaltres sabeu l'ànima del foraster, ja que vosaltres mateixos éreu forasters a la terra d'Egipte. Durant sis anys sembraràs la teva terra i en recolliràs els productes. Al setè any faràs alliberament i la deixaràs descansar, i menjaran els pobres de la teva nació, i el que resti ho menjaran les bèsties salvatges; així faràs amb la teva vinya i amb el teu oliverar. Durant sis dies faràs les teves obres, però el setè dia serà de descans, perquè descansin el teu bou i el teu animal de càrrega, i perquè siguin refrescats el fill de la teva serventa i el foraster. Tot el que us he dit, guardeu-ho, i no recordareu el nom d'altres déus, ni sigui escoltat de la vostra boca.

Tres vegades a l'any celebren-me. La festa dels àzims guardeu de fer, set dies menjareu pa sense llevat, tal com us vaig manar segons el temps del mes nou, perquè en ell vau sortir d'Egipte, no apareixereu davant meu amb les mans buides. I faràs la festa de la collita de les primícies de les teves obres, les quals sembris al teu camp, i la festa de la conclusió a la sortida de l'any en la recollida

de les teves obres del teu camp. Tres vegades a l'any serà vist tot mascle teu davant del Senyor, el teu Déu. Quan jo expulsaré les nacions de davant teu i eixampliré les teves fronteres, no sacrificaràs sobre llevat la sang del meu incens, ni el greix de la meva festa romandrà fins al matí. Les primícies dels primers productes de la teva terra les portaràs a la casa del Senyor, el teu Déu; no couràs un xai en la llet de la seva mare. I mira, jo envio el meu àngel davant teu, perquè et guardi en el camí, perquè et porti a la terra que t'he preparat. Para atenció a tu mateix i escolta'l, i no li desobeeixis, perquè no et retirarà, ja que el meu nom és sobre ell. Si escolteu atentament la meva veu, i fas tot el que et comandaré, i gardeu el meu pacte, sereu per a mi un poble especial entre totes les nacions, perquè meva és tota la terra, i vosaltres sereu per a mi un reial sacerdoti i una nació santa, aquestes paraules diràs als fills d'Israel, si escolteu atentament la meva veu, i feu tot el que et diré, seré enemic dels teus enemics, i m'oposare als teus adversaris. Doncs el meu àngel anirà com a líder teu, i et portarà cap als amorreus, als heteus, als perizeus, als cananeus, als gergeseus, als heveus i als jebuseus, i els destruiré. No adoraràs els seus déus, ni els serviràs, no faràs segons les seves obres, sinó que els enderrocaràs completament, i trencaràs del tot les seves columnes. I tu serviràs el Senyor, el teu Déu, i jo beneïré el teu pa i el teu vi i la teva aigua, i jo apartaré la malaltia de vosaltres. No hi haurà estèril ni infecunda sobre la teva terra, i ompliré el nombre dels teus dies. I enviaré la por davant teu, i colpiré amb pànic totes les nacions a les quals tu entres, i faré que tots els teus adversaris fugin. I enviaré les vespes davant teu, i expulsaràs els Amoreus, els Híveus, els Cananeus i els Hitites de davant teu. No els expulsaré en un any, perquè la terra no esdevingui deserta i les bèsties de la terra no es multipliquin sobre tu. Poc a poc els expulsaré davant teu, fins que puguis créixer i heretis la terra. I col·locaré les teves fronteres des de la mar Roja

fins a la mar dels Filisteus, i des del desert fins al gran riu Eufrates, i lliuraré a les vostres mans els habitants de la terra, i els expulsaré de davant teu. No faràs cap acord amb ells ni cap pacte amb els seus déus. I no s'assentaran en la teva terra, perquè no et facin pecar contra mi, si doncs serveixis als seus déus, aquests seran per a tu una pedra d'ensopegada.

24

I a Moisès digué: Puja cap al Senyor tu i Aaron, i Nadab, i Abiud, i setanta dels ancians d'Israel, i adoraran de lluny el Senyor. I Moisès sol s'aproparà a Déu, però ells no s'aproparan, i el poble no pujarà amb ells. Entrà però Moisès, i relatà al poble totes les paraules de Déu i les ordenances. Respongué però tot el poble amb una veu, dient: Totes les paraules que parlà el Senyor, les farem i les escoltarem. I Moisès va escriure totes les paraules del Senyor, i havent-se aixecat d'hora al matí, Moisès va construir un altar sota la muntanya, i dotze pedres per a les dotze tribus d'Israel. I va enviar els joves dels fills d'Israel, i van oferir holocaustos, i van sacrificar un sacrifici de pau a Déu, vedells. Havent pres Moisès la meitat de la sang, la va abocar dins bols, i l'altra meitat de la sang la va abocar sobre l'altar. I havent pres el llibre del pacte, el va llegir a les orelles del poble, i van dir: Tot allò que va parlar el Senyor, ho farem i ho escolarem. Havent pres Moisès la sang, la va espargir sobre el poble, i va dir: Heus aquí la sang del pacte que el Senyor va fer amb vosaltres sobre totes aquestes paraules.

I Moisès va pujar i Aaron, i Nadab, i Abiud, i setanta del consell d'ancians d'Israel. I vaig veure el lloc on estava dret el Déu d'Israel, i allò que hi havia sota els seus peus era com una obra de maó de safir, i com l'aspecte del firmament del cel en puresa. I

dels escollits d'Israel no en va perir ni un de sol, i van ser vistos al lloc de Déu, i van menjar i van beure. I el Senyor va dir a Moisès: Puja cap a mi a la muntanya i estigues allà, i et donaré les tauletes de pedra, la llei i els manaments que vaig escriure per legislar-los. Havent-se aixecat Moisès i Jesús, que estava al seu costat, van pujar a la muntanya de Déu. I als ancians van dir: Quedeu-vos aquí tranquils fins que tornem a vosaltres, i heus aquí Aaron i Hur amb vosaltres; si a algú li succeeix algun judici, que s'apropin a ells. I Moisès i Jesús van pujar a la muntanya, i el núvol va cobrir la muntanya. I la glòria de Déu va baixar sobre la muntanya del Sinaí, i el núvol la va cobrir sis dies, i el Senyor va cridar Moisès el setè dia des del mig del núvol. La forma de la glòria del Senyor era com un foc flamejant sobre el cim de la muntanya, davant dels fills d'Israel. I Moisès va entrar al mig del núvol, va pujar a la muntanya i va estar allà quaranta dies i quaranta nits.

25

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Vaig dir als fills d'Israel: preneu primícies de tots aquells als quals els sembli bé al cor, i així prendreu les meves primícies. I aquesta és la primícia que rebreu d'ells: or, plata i bronze. I jacint, i porpra, i escarlata doble, i lli fi filat, i pèls de cabra, I pells de bous tenyides de vermell, i pells de jacint, i fustes incorruptibles, I pedres de Sardis, i pedres per a gravar per a l'efod, i per a la túnica llarga. I faràs per a mi un santuari, i apareixeré entre vosaltres. I faràs per a mi segons tot el que et mostro a la muntanya: l'exemple del tabernacle i l'exemple de tots els seus estris, així ho faràs. I faràs una arca del testimoni de fusta incorruptible, de dos colzes i mig de longitud, i d'un colze i mig d'amplada, i d'un colze i mig d'altura. I la recobrirás amb or pur, per dins i per fora la recobrirás amb or, i li faràs motllures daurades retorçades al voltant. I faràs per a aquesta quatre anells

daurats, i els posaràs sobre els quatre costats: dos anells sobre un costat i dos anells sobre el segon costat. Faràs pals de fusta incorruptible i els recobriràs amb or. I introduiràs els pals dins dels anells que hi ha als costats de l'arca, per aixecar l'arca amb ells. En els anells de l'arca estaran les barres immòbils. I posaràs dins l'arca els testimonis que et donaré. I faràs un seient de misericòrdia, una coberta d'or pur, de dos colzes i mig de longitud, i d'un colze i mig d'amplada. I faràs dos querubins d'or batut, i els posaràs a ambdós costats del propiciatori. Serà fet un querub des d'aquest costat, i un querub des del segon costat del propiciatori, i faràs els dos querubins sobre els dos costats. Els querubins estaran estenent les ales per damunt, cobrint amb ombra amb les seves ales sobre el seient de misericòrdia, i les seves cares l'una cap a l'altra; cap al seient de misericòrdia estaran les cares dels querubins. I posaràs el seient de misericòrdia sobre l'arca des de dalt, i dins de l'arca posaràs els testimonis que et donaré. Em faré conèixer a tu des d'allà, i et parlaré des de dalt del seient de misericòrdia, entre els dos querubins que estan sobre l'arca del testimoni, i et comunicaré tot allò que t'ordeni per als fills d'Israel. I faràs una taula daurada d'or pur, de dos colzes de longitud, d'un colze d'amplada i d'un colze i mig d'alçada. I faràs motllures retorçades daurades al seu voltant, i faràs una vora d'un pam al seu voltant,

I faràs una motllura retorçada a la corona al voltant. I faràs quatre anells d'or, i posaràs els quatre anells sobre les quatre parts dels peus seus sota la vora. I els anells serviran de suports per als pals portadors, de manera que es pugui portar amb ells la taula. I faràs les barres de fusta incorruptible, i les recobrirà amb or pur, i la taula serà portada amb elles. I faràs els seus bols, i els encensers, i els bols de libació, i les copes amb les quals vesseràs

en ells, d'or pur els faràs. I posaràs sobre la taula els pans de la presència davant meu contínuament.

I faràs un canelobre d'or pur, martellejat faràs el canelobre; el seu eix, les branques, els bols, els poms i els lliris seran d'ell. Sis branques sortint dels costats, tres branques del canelobre d'un costat i tres branques del canelobre de l'altre costat. I tres copes gravades en forma d'ametlla, a la primera branca un bol i un lliri, així a les sis branques que surten del canelobre. I al canalobra hi havia quatre bols gravats en forma d'ametlla, a una branca bulbs i els seus lliris. El pom sota els dos tubs d'ella, i pom sota els quatre tubs d'ella, així als sis tubs que surten de la llanterna, i a la llanterna quatre bols gravats amb forma d'ametlla. Els botons i les branques que siguin d'ella, sencera forjada d'un or pur. I faràs els seus set llànties, i posaràs els llànties, i brillaran des d'una sola cara. I faràs el seu encenser i les seves bases d'or pur. Tots aquests vasos eren d'un talent d'or pur. Mira, faràs segons el model que t'ha estat mostrat a la muntanya.

26

I faràs la tenda amb deu cortines de lli fi retorçat, i blau, i porpra, i escarlata retorçat, amb querubins de treball teixit les faràs. La longitud de la cortina serà de vint-i-vuit colzes, i l'amplada de la cortina serà de quatre colzes, la mateixa mesura serà per a totes les cortines. Cinc cortines estaran unides l'una a l'altra, i cinc cortines estaran unides l'una a l'altra. I faràs per a elles ganxos de blau sobre la vora de la cortina de la una, d'una part cap a la unió, i així faràs sobre la vora de la cortina exterior cap a la segona unió. Faràs cinquanta ganxos a una cortina, i faràs cinquanta ganxos a la part de la cortina segons la unió de la segona, oposats i caient l'un contra l'altre a cadascuna. I faràs

cinquanta anells daurats, i uniràs les cortines una a l'altra amb els anells, i la tenda serà una. I faràs pells peludes com a cobertura sobre la tenda; onze pells les faràs. La longitud d'una pell serà de trenta colzes, i l'amplada d'una pell serà de quatre colzes; totes les onze pells tindran la mateixa mesura. I uniràs les cinc pells juntes, i les sis pells juntes, i doblegaràs la sisena pell sobre la part davantera de la tenda. I faràs cinquanta ganxos sobre la vora de la cortina de la una, la que està entre segons la unió, i cinquanta ganxos faràs sobre la vora de la cortina que uneix amb la segona.

I faràs cinquanta anells de bronze, i uniràs els anells dels llaços, i uniràs les pells, i serà un. I posaràs sota l'excés de les cortines de la tenda; la meitat de la cortina romanent la cobriràs cap a l'excés de les cortines de la tenda, la cobriràs a la part posterior de la tenda. Un colze d'aquest costat i un colze d'aquell costat, del que sobresurt de les cortines, de la longitud de les cortines de la tenda, estarà cobrint sobre els costats de la tenda d'una banda i de l'altra, perquè cobreixi. I faràs una cobertura per a la tenda de pells de carneres tenyides de vermell, i cobertures de pells de jacint per sobre.

I faràs els pilars de la tenda de fusta incorruptible. Faràs el pilar un de deu colzes, i l'amplada del pilar un d'un colze i mig. Dos tenons al pilar, l'un corresponent a l'altre, així faràs a tots els pilars de la tenda. I tu faràs pilars per a la tenda, vint pilars del costat del cap al Nord. I quaranta bases de plata faràs per als vint pilars: dues bases per a cada pilar, per a ambdues les parts seves, i dues bases per a cada pilar, per a ambdues les parts seves. I el segon costat cap al Sud, vint pilars, i quaranta bases de plata, dues bases per a cada pilar, per a ambdues les parts seves, i dues bases per a cada pilar, per a ambdues les parts seves. I a la part del darrere de la tenda, segons la part que dóna cap a la mar, faràs sis

pilars. I faràs dos pilars sobre els angles de la tenda a la part del darrere. I serà igual des de sota, segons el mateix seran iguals des dels caps cap a una unió, així ho faràs a ambdues cantonades, que siguin iguals. I hi haurà vuit pilars, i les seves bases de plata setze, dues bases per a cada pilar a ambdues parts del mateix, i dues bases per a cada pilar. I faràs barres de fusta incorruptible, cinc per a un pilar d'un costat de la tenda, I cinc barres per al pilar d'un costat de la tenda, el segon, i cinc barres per al pilar del costat posterior de la tenda, el que dóna cap a la mar. I la barra del mig entre els pilars s'estendrà d'un costat a l'altre. I recobrirà els pilars amb or, i faràs els anells daurats en els quals introduirà les barres, i recobrirà les barres amb or. I aixecaràs la tenda segons la forma que t'ha estat mostrada a la muntanya.

I faràs un vel de blau i porpra i escarlata filada i lli fi teixit; faràs això com a obra teixida amb querubins. I el posaràs sobre quatre pilars incorruptibles recoberts d'or, i els seus capitells seran daurats, i les seves quatre bases seran de plata. I posaràs el vel sobre els pilars, i portaràs allà, a la part interior del vel, l'arca del testimoni, i el vel us separarà entre el sant i el sant dels sants. I cobriràs amb el vel l'arca del testimoni en el sant dels sants. I col·locaràs la taula fora del vel, i el canelobre davant de la taula, a la part de la tenda que dóna cap al sud, i la taula la col·locaràs a la part de la tenda que dóna cap al nord. I faràs una coberta per a la porta de la tenda de blau, i de porpra, i d'escarlata retorçat, i de lli fi retorçat, obra de brodador. I faràs per al vel cinc pilars, i els recobriràs amb or, i els seus capitells seran daurats, i fondràs per a ells cinc bases de bronze.

I faràs un altar de fusta incorruptible, de cinc colzes de longitud i cinc colzes d'amplada; l'altar serà quadrat, i de tres colzes d'altura. I faràs les banyes sobre els quatre angles; d'ell seran les banyes, i les cobriràs amb bronze. I faràs una corona per a l'altar, i la seva coberta, i les seves boles, i els seus ganxos de carn, i el seu encenser, i tots els seus estris els faràs de bronze. I faràs per a ell una graella d'obra reticulada de bronze, i faràs per a la graella quatre anells de bronze sota els quatre costats. I els posaràs sota la graella de l'altar per sota, i la graella arribarà fins a la meitat de l'altar. I faràs per a l'altar pals de fusta incorruptible, i els recobrirà amb bronze. I tu portaràs els pals dins dels anells, i que estiguin els pals als costats de l'altar per portar-lo. Buit i sense costures el faràs, segons el que et va ser mostrat a la muntanya, així el faràs. I faràs un pati per a la tenda, cap al costat que dóna al Sud, cortines del pati de fi lli torçat, de cent colzes de longitud per a un costat. I els seus pilars eren vint, i les seves bases vint de bronze, i els seus anells i els seus ganxos de plata. Així, al costat que dóna a l'est, cortines de cent colzes de longitud, i els seus pilars, vint, i les seves bases, vint, de bronze, i els anells i els ganxos dels pilars, i les seves bases recobertes de plata. I l'amplada del pati, la que dóna al mar, cortines de cinquanta colzes, els seus pilars deu, i les seves bases deu. I l'amplada del pati del costat sud: cortines de cinquanta colzes, els seus pilars deu, i les seves bases deu. I quinze colzes l'altura de les cortines al costat, els seus pilars tres, i les seves bases tres. I el segon costat de quinze colzes d'altura dels cortinatges, amb tres pilars i tres bases. I a la porta del pati hi havia una coberta de vint colzes d'altura, feta de blau, porpra, escarlata retorçat i lli fi retorçat, amb la varietat del brodador; els seus pilars eren quatre, i les seves bases quatre. Tots els pilars del pati al voltant recoberts amb plata, i els seus capitells de plata, i les seves bases de bronze. La longitud del pati era de cent per cent, i l'amplada de cinquanta per

cinquanta, i l'altura de cinc colzes de lli fi retorçat, i les seves bases de bronze. I tota la construcció i totes les eines i les estaques del pati eren de bronze.

I tu ordena als fills d'Israel que et portin oli pur d'olives batudes, sense premsar, per a il·luminar, perquè la llàntia cremi contínuament A la tenda del testimoni, fora del vel que està sobre l'aliança, Aaron i els seus fills el cremaran des del vespre fins al matí, davant del Senyor, estatut etern per a les vostres generacions, dels fills d'Israel.

28

I tu porta prop de tu mateix Aaron, el teu germà, i els seus fills, d'entre els fills d'Israel, perquè em serveixin com a sacerdots: Aaron, Nadab, Abiud, Eleazar i Ithamar, fills d'Aaron. I faràs una vestidura santa per al teu germà Aaron, per a honor i glòria. I tu parla a tots els savis de ment, als quals vaig omplir d'esperit de saviesa i percepció, i faran la vestidura santa d'Aaron per al sant, amb la qual exercirà de sacerdot per a mi. I aquestes són les vestidures que ells faran: el pectoral, i la peça d'espatlla, i la túnica llarga, i la túnica teixida, i el turbant, i el cinturó, i faran vestidures santes per a Aaron i per als seus fills per a servir-me com a sacerdots. I ells mateixos prendran l'or, el jacint, la porpra, l'escarlata i el lli fi. I faràn l'efod de lli fi retorçat, obra teixida de brodat. Dues peces d'espatlla unint-se seran per a ell, una a l'altra, sobre les dues parts ajustades. I el teixit de les peces d'espatlla que hi ha sobre ell, segons la confecció, serà fet del mateix material: d'or pur, i blau, i porpra, i escarlata entreteixit, i lli fi torçat. I prendràs les dues pedres d'esmeralda i hi gravaràs els noms dels fills d'Israel. Sis noms sobre la primera pedra, i els sis noms restants sobre la segona pedra segons les seves generacions.

Treball d'art de pedra treballada, escultura de segell, gravaràs les dues pedres amb els noms dels fills d'Israel. I col·locaràs les dues pedres sobre les espatlles de l'efod; són pedres de recordatori per als fills d'Israel, i Aaron portarà els noms dels fills d'Israel davant del Senyor sobre les seves dues espatlles, com a recordatori d'ells. I tu faràs peces d'espatlla d'or pur. I faràs dues cadenes amb franges d'or pur, entrellaçades amb flors, obra de trenat, i posaràs les cadenes amb franges trençades sobre les peces d'espatlla, segons les seves peces d'espatlla de la part del davant.

I faràs el pectoral dels judicis, obra brodada, segons el disseny de l'efod el faràs d'or, i blau, i porpra, i escarlata filat, i lli fi filat. Faràs això quadrat; serà doble, d'un pam la seva longitud i d'un pam l'amplada. I teixiràs en ell un teixit engastat amb pedres de quatre files; una fila de pedres serà: sardi, topazi i maragda, la primera fila. I la segona fila, carboncle, i safir, i jaspi. I la tercera fila, liguri, àgata, ametista. I la quarta fila: crisòlit, beril i ònix, encaixats amb or, lligats amb or, que estiguin segons la seva fila. I les pedres que siguin dels noms dels fills d'Israel, dotze segons els seus noms, gravats de segells; que cadascuna sigui segons el nom per a les dotze tribus. I faràs sobre l'oracle franges entreteixides, obra encadenada d'or pur. I rebrà Aaron els noms dels fills d'Israel sobre el pectoral del judici sobre el pit, en entrar al sant com a memorial davant de Déu. I col·locaràs sobre el pectoral del judici la manifestació i la veritat, i estarà sobre el pit d'Aaron quan entri al sant davant del Senyor, i Aaron portarà els judicis dels fills d'Israel sobre el pit davant del Senyor contínuament. I faràs una sotana llarga tota blava. I l'obertura estarà al seu mig, tenint una vora al voltant de l'obertura, treball teixit, la unió teixida juntament amb ell, perquè no s'esquinci. I faràs sota la vora de la túnica, des de sota, com de magrana florint, magranes de blau, i de porpra, i d'escarlata filat, i de lli fi teixit, sota la vora de la

túnica al voltant; la mateixa forma, magranes daurades i campanetes entre aquestes al voltant. Al costat d'una magrana daurada de Dodona, i florida sobre la vora de la túnica al voltant, I Aaron estarà en el ministrar, audible la seva veu, entrant en el sant davant del Senyor i sortint, perquè no mori. I faràs una placa daurada pura, i hi gravaràs un gravat de segell: Santuari del Senyor. I col·locaràs allò sobre fil blau retorçat, i estarà sobre el turbant; a la part davantera del turbant estarà. I estarà sobre el front d'Aaron, i Aaron aixecarà els pecats de les coses santes, tantes com santifiquin els fills d'Israel de tot do de les coses santes d'ells, i estarà sobre el front d'Aaron contínuament acceptable per a ells davant del Senyor.

I els adorns de les túniques de lli fi, i faràs un turbant de lli fi, i faràs un cinturó, obra brodada. I als fills d'Aaron faràs túniques i cinturons, i turbants faràs per a ells en honor i glòria. I vestiràs Aaron, el teu germà, i els seus fills amb ell, i els ungiràs, i els ompliràs les mans, i els consagraràs, perquè em serveixin com a sacerdots. I els faràs cobertures de cames de lli per cobrir la nuesa de la seva pell, des de la cintura fins a les cuixes. I Aaron i els seus fills els tindran quan entrin a la tenda del testimoni, o quan s'apropin a ministrar a l'altar del sant, i no portaran sobre ells mateixos pecat, perquè no morin, estatut etern per a ell i per a la seva descendència amb ell.

29

I aquestes coses són les que faràs per a ells, els consagraràs de manera que serveixin com a sacerdots per a mi, prendràs un vedell de bous i dos marrecs sense defecte I pans sense llevat barrejats amb oli, i galetes sense llevat untades amb oli, de flor de farina de blat els faràs. I els posaràs sobre una cistella, i els oferiràs sobre la

cistella, i el vedell, i els dos aríets. I faràs apropar Aron i els seus fills a les portes de la tenda del testimoni, i els rentaràs amb aigua. I havent pres les vestidures, vestiràs Aaron, el teu germà, amb la túnica llarga, i la peça d'espalla, i el pectoral, i uniràs a ell el pectoral a la peça d'espalla. I posaràs el turban sobre el seu cap, i posaràs la placa del santuari sobre el turban. I agafaràs de l'oli de l'unció, i el vessaràs sobre el seu cap, i l'ungiràs. I portaràs els seus fills, i els vestiràs amb túniques. I els cenyiràs amb els cinturons, i els posaràs els turbants, i serà per a ells el sacerdoci per a mi per a l'eternitat, i consagraràs les mans d'Aaron i les mans dels seus fills. I tu portaràs el vedell a les portes de la tenda del testimoni, i Aaron i els seus fills posaran les seves mans sobre el cap del vedell, davant del Senyor, al costat de les portes de la tenda del testimoni. I sacrificaràs el vedell davant del Senyor, al costat de les portes de la tenda del testimoni. I prendràs de la sang del vedell i la posaràs sobre les banyes de l'altar amb el teu dit, però tota la sang restant la vesseràs al costat de la base de l'altar. I prendràs tot el greix que hi ha sobre el ventre, i el lòbul del fetge, i els dos ronyons, i el greix que hi ha sobre ells, i ho posaràs sobre l'altar. Les carns del vedell, però, i la pell i l'excrement els cremaràs amb foc fora del campament, perquè és pecat.

I prendràs el marrà, l'un, i Aaron i els seus fills posaran les seves mans sobre el cap del marrà. I tu el sacrificaràs, i havent pres la sang, la vesseràs al voltant de l'altar. I tallaràs el marrà en dues parts segons els seus membres, i rentaràs les entranyes i els peus amb aigua, i els posaràs sobre les meitats amb el cap. I oferirès sencer el moltó sobre l'altar, holocaust al Senyor en olor de fragància; encens al Senyor és. I agafaràs el moltó segon, i Aaron i els seus fills posaran les seves mans sobre el cap del moltó. I el sacrificaràs, i prendràs de la seva sang, i la posaràs sobre el lòbul de l'orella dreta d'Aaron, i sobre la punta de la mà dreta, i

sobre la punta del peu dret, i sobre els lòbuls de les orelles dretes dels seus fills, i sobre les puntes de les seves mans dretes, i sobre les puntes dels seus peus drets. I prendràs de la sang de l'altar i de l'oli de la unció, i esquitxaràs sobre Aaron i sobre la seva vestidura, i sobre els seus fills i sobre les vestidures dels seus fills amb ell, i serà santificat ell mateix i la seva vestidura, i els seus fills i les vestidures dels seus fills amb ell; però la sang del moltó la vesseràs cap a l'altar al voltant. I agafaràs del xai el seu greix, i el greix que cobreix el ventre, i el lòbul del fetge, i els dos ronyons, i el greix que hi ha sobre ells, i el braç dret, doncs aquesta és la consagració. I un pa d'oli, i un pastís del cistell dels pans sense llevat posats davant del Senyor. I posaràs tot sobre les mans d'Aaron i sobre les mans dels seus fills, i els separaràs com a ofrena davant del Senyor. I les prendràs de les seves mans, i les oferiràs sobre l'altar de l'holocaust com a olor de fragància davant del Senyor; és una ofrena al Senyor. I agafaràs el pit del moltó de la consagració, el qual és d'Aaron, i el separaràs com a ofrena davant del Senyor, i serà per a tu com a porció. I santificaràs el pit de l'ofrena i el braç de l'ofrena que ha estat separat i que ha estat pres del xai de la consagració d'Aaron i dels seus fills. I serà per a Aaron i per als seus fills una llei eterna de part dels fills d'Israel, perquè això és una ofrena separada, i serà una ofrena de part dels fills d'Israel, dels sacrificis de pau dels fills d'Israel, una ofrena al Senyor.

I la roba del sant, que és d'Aaron, serà per als seus fills després d'ell, per ungir-los amb ella i consagrar les seves mans. Set dies els vestirà el sacerdot que el substitueixi d'entre els seus fills, qui entrarà a la tenda del testimoni per ministrar en els llocs sants. I prendràs el mabre de la consagració, i bouràs les carns en un lloc sant. I menjaran Aaron i els seus fills les carns del moltó i els pans que hi ha al cistell, al costat de les portes de la tenda del

testimoni. Ells les menjaran, aquelles coses amb les quals van ser santificats, per consagrar les seves mans i santificar-los, i cap estranger no en menjarà, perquè són coses santes. Si però queda alguna cosa de les carns del sacrifici de la consagració i dels pans fins al matí, cremaràs completament les restes amb foc, no serà menjat, perquè és santuari.

I faràs Aaron i els seus fills així segons tot el que et vaig manar, set dies consagraràs les seves mans. I el vedell del pecat el faràs el dia de la purificació, i purificaràs l'altar en santificar-lo tu sobre ell, i l'ungiràs per tal de santificar-lo. Set dies purificaràs l'altar i el consagraràs, i l'altar serà sant del sant; tot el que toqui l'altar serà santificat. I això és el que faràs sobre l'altar: dos anyells d'un any sense defecte cada dia sobre l'altar contínuament, ofrena continual.

Faràs un xai al matí i faràs el segon xai al vespre. I un desè de flor fina mesclada amb oli batut, la quarta part del hin, i una libació de la quarta part del hin de vi per al xai, per a un. I faràs el segon xai al vespre, segons el sacrifici del matí i segons la seva libació, ho faràs com a ofrena d'olor de fragància al Senyor, Sacrifici continual per a les vostres generacions, a les portes de la tenda del testimoni davant del Senyor, on em donaré a conèixer a tu des d'allà, per parlar-te. I jo ordenaré allà als fills d'Israel, i seré santificat en la meva glòria. I jo santificaré la tenda del testimoni i l'altar, i santificaré Aaron i els seus fills per servir-me com a sacerdots. I seré invocat entre els fills d'Israel i seré el seu Déu. I ells sabran que jo sóc el Senyor, el seu Déu, que els va treure de la terra d'Egipte, per ser invocat entre ells i ser el seu Déu.

I faràs un altar d'encens de fusta incorruptible. I el faràs d'un colze de longitud i d'un colze d'amplada, serà quadrat, i de dos colzes d'altura, les seves banyes seran d'ell mateix. I superposarà amb or pur la graella seva, les parets seves al voltant i les banyes seves, i faràs per a ell una corona daurada retorçada al voltant. I faràs dos anells d'or purs sota la seva corona torçada, als dos costats els faràs, i seran suports per a les barres, de manera que puguis aixecar-lo amb elles. I faràs barres de fusta incorruptible, i les recobrirà amb or. I el col·locaràs davant del vel que està sobre l'arca dels testimonis, des d'on em faré conèixer a tu. I Aaron cremarà sobre ell incens compost fi cada matí, quan cuidi les llànties, cremarà incens sobre ell. I quan Aaron encengui les llànties al vespre, cremarà encens sobre ell. Encens continu, contínuament davant del Senyor, per a les seves generacions. I no portarà sobre aquest encens d'un altre tipus, ofrena ni sacrifici, i no hi vesseràs libació. I Aaron farà expiació sobre les seves banyes una vegada l'any; amb la sang de la purificació ho netejarà per a les seves generacions; és sant de les santes coses per al Senyor.

I el Senyor va parlar a Moisès, dient, Si tu prens el cens dels fills d'Israel en la seva visitació, i cadascun donarà rescat de la seva ànima al Senyor, i no hi haurà entre ells caiguda en la seva visitació. I això és el que donaran tots els que passin per la inspecció: la meitat de la didracma, que és segons la didracma santa, vint òbols la didracma, i la meitat de la didracma serà una contribució al Senyor. Tot el qui passa per la inspecció des dels vint anys i més amunt, donarà la contribució al Senyor. El ric no afegirà res, i el pobre no disminuirà res de la meitat del didracma en donar la contribució al Senyor, per expiar les vostres ànimes. I prendràs la plata de la contribució d'entre els fills d'Israel, i la donaràs per al servei de la tenda del testimoni, i serà per als fills d'Israel un memorial davant del Senyor, per expiar les vostres

ànimes. I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Fes una pila de bronze, i una base de bronze per a ella, per tal de rentar-se, i la posaràs entre la tenda del testimoni i l'altar, i hi vesseràs aigua. I Aaron i els seus fills es rentaran les mans i els peus amb aigua. Quan entrin a la tenda del testimoni, es rentaran amb aigua i no moriran, quan s'apropin a l'altar per ministrar i oferir les ofrenes cremades al Senyor. Rentaran les mans i els peus amb aigua quan entrin a la tenda del testimoni, rentaran amb aigua perquè no morin, i serà per a ells un estatut etern, per a ell i per a les seves generacions amb ell. I va parlar el Senyor a Moisès, dient, I tu pren espècies: la flor de mirra escollida, cinc-cents sicles, i de canyella fragrant, la meitat d'això, dos-cents cinquanta, i de canya fragrant, dos-cents cinquanta, i d'iris cinc-cents sicles del sant, i oli d'olives un hin. I faràs això oli d'unció sant, un unguent perfumat amb l'art del perfumista, oli d'unció sant serà. I ungiràs amb ell la tenda del testimoni, i l'arca de la tenda del testimoni, i tots els seus estris, i el canelobre i tots els seus vasos, i l'altar de l'encens, i l'altar dels holocausts i tots els seus vasos, i la taula i tots els seus vasos, i el lavabo. I tu els consagraràs, i seran santíssims; tot el que els toqui serà consagrat. I ungiràs Aron i els seus fills, i els consagraràs per servir-me com a sacerdots. I parlaràs als fills d'Israel, dient: Aquest oli d'unció santa serà per a vosaltres al llarg de les vostres generacions. Sobre carn d'home no serà ungit, i segons aquesta composició no en fareu per a vosaltres mateixos igualment; sant és, i santuari serà per a vosaltres. Qui faci així mateix, i qui en doni del seu a un estranger, serà destruït del seu poble.

I el Senyor va dir a Moisès: Pren per a tu mateix espècies: estacte, ònica, gálban aromàtic i encens transparent; hi haurà parts iguals de cadascun. I ells hi faran encens perfumat, obra de perfumista barrejada, pura, obra santa. I trituraràs d'aquests

finament, i el posaràs davant dels testimonis a la tenda del testimoni, des d'on em faré conèixer a tu, sant dels sants serà per a vosaltres l'encens. Segons aquesta composició no en fareu per a vosaltres mateixos, serà un santuari per a vosaltres consagrat al Senyor, Qui ho faci així per a olorar-ho, pereixerà del seu poble.

31

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Heus, he cridat pel nom Beseleel, fill d'Uri, fill de Hur, de la tribu de Judà. I el vaig omplir d'esperit diví de saviesa, d'enteniment i de coneixement, per a pensar en tota obra, i arquitectar, treballar l'or, i l'argent, i el bronze, i el jacint, i la porpra, i el carmesí filat, I el treball de la pedra, i les obres de fusteria de la fusta, per treballar segons totes les obres. I jo li vaig donar a ell i a Eliab, el fill d'Ahisamach, de la tribu de Dan, i a tot cor intel·ligent he donat enteniment, I ells faran totes les coses que et vaig ordenar: la tenda del testimoni, i l'arca de l'aliança, i el seient de misericòrdia que hi ha sobre ella, i els mobles de la tenda, I els altars, i la taula i tots els seus estris, i el canelobre pur i tots els seus estris I la pila i la seva base, i les robes per al ministeri d'Aaron, i les robes dels seus fills per servir-me com a sacerdots, I l'oli de l'unció i l'encens de la composició del sant, segons tot el que jo et vaig manar, ho faran.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, I tu ordena als fills d'Israel, dient: Mireu, i guardareu els meus dissabtes, és un senyal entre mi i vosaltres per a les vostres generacions, perquè sapigueu que jo sóc el Senyor que us santifica. I vosaltres guardareu els dissabtes, perquè això és sant per al Senyor, per a vosaltres; el que el profani, serà condemnat a mort, tot qui faci treball en ell, aquella ànima serà destruïda de entre el seu poble. Sis dies faràs obres, però el dia setè dissabtes, descans sant al Senyor; tot qui

farà obra el dia setè serà posat a mort. I els fills d'Israel guardaran els dissabtes, per observar-los al llarg de les seves generacions, Pacte etern entre mi i els fills d'Israel, és un senyal etern entre mi i ells, perquè en sis dies el Senyor va fer el cel i la terra, i el setè dia va descansar i va cessar. I va donar a Moisès, quan va cessar de parlar-li a la muntanya del Sinai, les dues tauletes del testimoni, tauletes de pedra escrites amb el dit de Déu.

32

I veient el poble que Moisès havia trigat a baixar de la muntanya, el poble es va reunir contra Aaron, i li diuen: Aixeca't i fes-nos déus que vagin davant nostre, perquè aquest Moisès, l'home que ens va treure de la terra d'Egipte, no sabem què li ha esdevingut. I Aaron els diu: Traieu les arracades daurades de les orelles de les vostres dones i filles, i porteu-les-me. I tot el poble es va treure les arracades daurades de les seves orelles i les van portar a Aaron. I va rebre-ho de les seves mans, i els va formar amb el burí, i en va fer un vedell fos i va dir: Aquests són els teus déus, Israel, que et van fer pujar de la terra d'Egipte. I veient-ho, Aaron va construir un altar davant seu, i Aaron va proclamar dient: Demà, festa del Senyor. I havent-se llevat de matinada l'endemà, va oferir holocaustos i va presentar un sacrifici de salvació, i el poble es va asseure a menjar i a beure, i es van aixecar per jugar.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient: vés de pressa, baixa d'aquí, perquè el teu poble que vas treure de la terra d'Egipte ha transgredit. Van transgredir ràpidament del camí que els vaig manar, es van fer per a ells mateixos un vedell, i l'han adorat, i li han sacrificat, i van dir: Aquests són els teus déus, Israel, els quals et van fer pujar de la terra d'Egipte. I ara deixa'm, i havent estat

enfurisit amb ira contra ells, els destruiré, i faré de tu una nació gran. I Moisès va suplicar davant del Senyor, el seu Déu, i va dir: Per què, Senyor, t'aïres amb ira contra el teu poble, que vas fer sortir de la terra d'Egipte amb gran força i amb el teu braç poderós? No diguin mai els Egipcis: Amb maldat els va treure per matar-los a les muntanyes i destruir-los de la terra. Atura la ira de la teva còlera i sigues graciós amb la maldat del teu poble, Havent recordat Abraham i Isaac i Jacob, els teus servents, als quals vas jurar per tu mateix, i vas parlar-los dient: multiplicaré la vostra descendència com les estrelles del cel en multitud, i tota aquesta terra que vas dir de donar-los, i la posseiran per sempre. I el Senyor es va mostrar propici per preservar el seu poble.

I havent girat enrere, Moisès va baixar de la muntanya, i les dues tauletes del testimoni a les seves mans, tauletes de pedra inscrites per ambdues parts, d'un costat i de l'altre eren escrites. I les tauletes eren obra de Déu, i l'escriptura era escriptura de Déu gravada en les tauletes. I Josué, havent escoltat la veu del poble cridant, diu a Moisès: Veu de guerra al campament. I diu: No és veu dels que lideren amb força, ni veu dels que lideren la derrota, sinó que jo escolto la veu dels que lideren el vi.

I quan s'apropava al campament, veu el vedell i les danses, i Moisès, havent-se enfadat amb ira, va llançar de les seves mans les dues tauletes i les va fer miques sota la muntanya, I havent pres el vedell que ells havien fet, el va cremar en el foc, i el va moldre fins que va quedar fi, i el va escampar sobre l'aigua, i la va donar a beure als fills d'Israel. I Moisès va dir a Aaron: Què t'ha fet aquest poble, que has portat sobre ells un pecat tan gran? I Aaron va dir a Moisès: No t'enfadis, senyor, que tu ja coneixes l'impuls d'aquest poble. Diuen, doncs, a mi: Fes-nos déus que vagin davant nostre, perquè aquest Moisès, l'home que ens va treure d'Egipte, no

sabem què li ha esdevingut. I vaig dir-los: Si algú té ornaments d'or, traieu-vos-els, i me'ls van donar, i els vaig llançar al foc, i en va sortir aquest vedell. I havent vist Moisès que el poble s'havia escampat, doncs Aaron els havia escampat com a motiu de burla per als seus adversaris. Es va posar dempeus Moisès a la porta del campament i va dir: Qui està amb el Senyor? Que vingui cap a mi. Es van reunir, doncs, amb ell tots els fills de Leví. I els diu: Això diu el Senyor, el Déu d'Israel: Poseu cadascú la seva pròpia espasa sobre la cuixa, i passeu a través i torneu de porta a porta a través del campament, i mateu cadascú el seu germà, i cadascú el seu veí, i cadascú el més proper a ell. I els fills de Leví van fer tal com Moisès els va dir, i van caure del poble aquell dia uns tres mil homes. I Moisès els va dir: Avui heu omplert les vostres mans al Senyor, cadascú en el seu fill o en el seu germà, perquè us sigui donada la benedicció.

I l'endemà Moisès va dir al poble: Vosaltres heu comès un gran pecat, i ara pujaré cap a Déu perquè faci expiació pel vostre pecat. Va tornar Moisès cap al Senyor, i va dir: Suplico, senyor, aquest poble ha pecat un pecat gran, i s'han fet déus daurats per a ells mateixos. I ara, si de fet perdones el seu pecat, perdona'l; però si no, esborra'm del teu llibre que has escrit. I el Senyor va dir a Moisès: si algú ha pecat davant meu, l'esborraré del meu llibre. Ara però vés, baixa, i guia aquest poble cap al lloc que et vaig dir; mira, el meu àngel anirà davant teu, però el dia que els visiti, portaré sobre ells el seu pecat. I el Senyor va colpejar el poble per la fabricació del vedell que va fer Aaron.

33

I va dir el Senyor a Moisès: Vés endavant, puja d'aquí tu i el teu poble, als quals vas treure de la terra d'Egipte, cap a la terra

que vaig jurar a Abraham, i a Isaac, i a Jacob, dient: A la vostra descendència la donaré. I enviaré el meu àngel davant teu, i expulsarà l'amorreu, l'heteu, el ferezeu, el gergeseu, l'heveu, el jebuseu i el cananeu. I et portaré a una terra que flueix llet i mel, però no pujaré amb tu, perquè ets un poble de coll rígid, per tal que no et consumeixi pel camí. I el poble, havent escoltat aquesta paraula malvada, va plorar amb plors. I va dir el Senyor als fills d'Israel: Vosaltres sou un poble de coll rígid; veieu, no portaré jo un altre cop sobre vosaltres i us consumiré. Ara, doncs, traieu-vos les robes de les vostres opinions i el món, i et mostraré el que et faré. I els fills d'Israel es van treure els ornaments i les vestidures des de la muntanya d'Horeb. I havent pres Moisès la seva tenda, la va plantar fora del campament, lluny del campament, i va ser anomenada Tenda del Testimoni, i va passar que tot el qui buscava el Senyor sortia cap a la tenda que estava fora del campament. Quan Moisès entrava a la tenda fora del campament, tot el poble es quedava dret mirant, cadascun al costat de les portes de la seva tenda, i observaven Moisès marxant fins que ell entrava a la tenda. Quan Moisès entrava a la tenda, el pilar del núvol baixava i es posava a la porta de la tenda, i parlava a Moisès, I parlava a Moisès. I tot el poble veia la columna del núvol dreta sobre la porta de la tenda, i tot el poble, drets, adoraven cadascú des de la porta de la seva tenda. I el Senyor va parlar a Moisès cara a cara, com si algú parlés al seu propi amic, i ell va tornar al campament, però l'assistent Jesús, fill de Nun, jove, no sortia de la tenda.

I Moisès va dir al Senyor: Mira, tu em dius porta amunt aquest poble, però no m'has fet saber qui enviaràs amb mi, i tu em vas dir et conec entre tots, i tens gràcia davant meu. Si per tant he trobat favor davant teu, revela'm tu mateix, perquè et vegi clarament, perquè hagi trobat favor davant teu, i perquè sàpiga

que aquest gran poble és el teu poble. I diu: Jo mateix aniré davant teu i et donaré descans. I li diu: si tu mateix no véns amb mi, no em facis pujar d'aquí. I com es sabrà veritablement que he trobat gràcia davant teu, jo i el teu poble, sinó viatjant tu amb nosaltres? I seré glorificat jo i el teu poble davant totes les nacions que hi ha sobre la terra. I el Senyor va dir a Moisès: També aquesta paraula que has dit la faré; has trobat gràcia davant meu i et conec entre tots. I diu: Mostra't a mi. I va dir: Jo passaré primer que tu amb la meva glòria, i cridaré amb el meu nom, Senyor, davant teu, i tindré misericòrdia de qui tingui misericòrdia, i tindré compassió de qui tingui compassió. I va dir: No podràs veure la meva cara, perquè cap home no pot veure la meva cara i viure. I el Senyor va dir: Mira, hi ha un lloc al meu costat; tu estaràs dempeus sobre la roca, Quan però passi la meva glòria, et posaré en una escletxa de la roca i et cobriré amb la meva mà, fins que hagi passat. I trauré la mà, i llavors veuràs el meu darrere, però la meva cara no et serà mostrada.

34

I va dir el Senyor a Moisès: Talla per a tu mateix dues tauletes de pedra, com les primeres, i puja cap a mi a la muntanya, i escriuré sobre les tauletes les paraules que eren en les primeres tauletes, les quals vas trencar. I estigues preparat cap al matí, i pujaràs a la muntanya del Sinaí, i et presentaràs davant meu allà al cim de la muntanya. I que ningú pugi amb tu ni sigui vist a tota la muntanya, i les ovelles i els bous no pasturin a prop d'aquella muntanya. I ell va tallar dues tauletes de pedra, tal com les primeres, i havent-se aixecat de matinada, Moisès va pujar a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li va manar, i Moisès va agafar les dues tauletes de pedra. I el Senyor va baixar en un núvol, i es va posar al seu costat allà, i va invocar el nom del

Senyor. I el Senyor va passar davant seu, i va cridar: Senyor, el Déu compassiu i misericordiós, pacient i abundant en misericòrdia i veritable, I mantenint la justícia i la misericòrdia cap a milers, traient les iniquitats i les injustícies i els pecats, però no absoldrà el culpable, portant les iniquitats dels pares sobre els fills i sobre els fills dels fills fins a la tercera i quarta generació. I Moisès, afanyant-se i inclinant-se sobre la terra, va adorar. I va dir: Si he trobat gràcia davant teu, que el meu Senyor vagi amb nosaltres, perquè el poble és de coll dur, i tu trauràs els nostres pecats i les nostres iniquitats, i serem teus.

I va dir el Senyor a Moisès: Mira, jo estableixo amb tu una aliança davant de tot el teu poble, faré coses glorioses que no han esdevingut en tota la terra ni en cap nació, i tot el poble entre el qual tu ets veurà les obres del Senyor, perquè són meravelloses les coses que jo faré per a tu. Para atenció a tot allò que jo et comando; mira, jo expulso davant vostre l'amorreu, el cananeu, el perizeu, l'heteu, l'heveu, el gergeseu i el jebuseu. Para atenció per a tu mateix, no facis mai un pacte amb els habitants de la terra a la qual entres, perquè no esdevingui una pedra d'ensopegada entre vosaltres. Enderrocareu els seus altars, trencareu els seus pilars, tallareu els seus boscos sagrats i cremareu en foc les imatges esculpides dels seus déus. No adoreu déus altres, perquè el Senyor Déu, de nom Gelós, és un Déu gelós. No facis mai cap pacte amb els habitants de la terra, no sigui que es prostitueixin darrere dels seus déus, i sacrificuin als seus déus, i t'invitin, i mengis del seu sacrifici, i tu prenguis de les seves filles per als teus fills, i donis de les teves filles als seus fills, i les teves filles es prostitueixin darrere dels seus déus, i els teus fills es prostitueixin darrere dels seus déus. I no faràs déus fosos per a tu mateix. I guardaràs la festa dels pans sense llevat, set dies menjaràs pans sense llevat, tal com t'he manat, en el temps del mes dels nous, perquè en el mes dels

nous vas sortir d'Egipte. Tot el que obre l'úter, els mascles seran per a mi, tot primogènit de vedell i primogènit d'ovella. I redimiràs el primogènit de bèstia de càrrega amb una ovella, i si no el redimeixes, en donaràs el preu. Redimiràs tot primogènit dels teus fills, no compareixeràs davant meu amb les mans buides.

Sis dies treballaràs, però el setè descansaràs; a la sembra i a la collita, descans. I faràs per a mi una festa de setmanes, al començament de la collita de blat, i una festa de congregació a meitat de l'any. Tres vegades a l'any serà vist tot mascle teu davant del Senyor, el Déu d'Israel. Quan expulsis les nacions davant teu i ampliï les teves fronteres, ningú no desitjarà la teva terra quan pugis a ser vist davant del Senyor, el teu Déu, tres vegades l'any. No sacrificaràs sobre llevat la sang dels meus encensos, i no quedaran fins al matí els sacrificis de la festa de la pasqua. Les primícies de la teva terra les col·locaràs a la casa del Senyor, el teu Déu. No couràs un xai en la llet de la seva mare. I el Senyor va dir a Moisès: Escriu per a tu mateix aquestes paraules, perquè sobre aquestes paraules he fet un pacte amb tu i amb Israel. I ell va estar allà Moisès davant del Senyor quaranta dies i quaranta nits, no va menjar pa i no va beure aigua, i va escriure sobre les tauletes aquestes paraules del pacte, les deu paraules.

Com baixava Moisès de la muntanya, amb les dues tauletes a les mans, mentre baixava de la muntanya, Moisès no sabia que l'aspecte del color del seu rostre havia estat glorificat quan ell li parlava. I Aaron i tots els ancians d'Israel van veure Moisès, i l'aspecte del color del seu rostre era glorificat, i van témer acostar-se a ell. I Moisès els va cridar, i Aaron i tots els governants de la congregació es van girar cap a ell, i Moisès els va parlar.

I després d'això s'acostaren a ell tots els fills d'Israel. I els va manar tot allò que el Senyor li havia manat a ell a la muntanya del Sinaí. I quan va deixar de parlar amb ells, es va posar un vel sobre la cara. Quan però Moisès entrava davant del Senyor per parlar amb ell, es treia el vel fins a sortir, i havent sortit parlava a tots els fills d'Israel tantes coses com el Senyor li havia manat. I els fills d'Israel van veure la cara de Moisès, que havia estat glorificada, i Moisès va posar una coberta sobre la seva pròpia cara, fins que entrés a parlar amb ell.

35

I Moisès va reunir tota l'assemblea dels fills d'Israel, i va dir: Aquestes són les paraules que el Senyor va dir de fer. Sis dies faràs obres, però el setè dia serà repòs, sant, dissabte, repòs per al Senyor; tot aquell que faci obra en aquest dia, que mori. No cremareu foc en cap de les vostres habitacions el dia del dissabte, jo sóc el Senyor. I Moisès va dir a tota l'assemblea dels fills d'Israel, dient: Aquesta és la paraula que el Senyor va manar, dient, Preneu d'entre vosaltres una ofrena per al Senyor; tot aquell que l'accepti de cor portarà les primícies al Senyor: or, plata, bronze, jacint, porpra, escarlata doble teixida, i lli fi filat, i pèls de cabra, i pells de carneros tenyides de vermell, i pells de color jacint blau, i fustes incorruptibles, i pedres de sardònia, i pedres per al gravat per a la peça d'espatlla i per a la túnica llarga. I que cada savi de cor entre vosaltres, havent vingut, treballi tot allò que va manar el Senyor La tenda, les cobertures, els vels, les travesses, les barres i els pilars, i l'arca del testimoni, i els seus pals, i el seu propiciatori, i el vel, i la taula i tots els seus estris, i el canelobra de la llum i tots els seus estris, i l'altar i tots els seus vasos, i les vestidures santes d'Aaron el sacerdot, i les vestidures amb les

quals ministraran, i les túniques per als fills d'Aaron del sacerdoci, i l'oli de l'unció, i l'encens de la composició.

I tota la congregació dels fills d'Israel va sortir de davant de Moisès. I cadascun va portar del que el seu cor portava, i tots aquells a qui va semblar bé a la seva ànima van portar una ofrena, i van portar ofrena al Senyor per a totes les obres de la tenda del testimoni, i per a tots els seus serveis, i per a totes les vestidures del sant. I els homes van portar de les dones, cadascú a qui li va semblar bé, van portar segells, arracades, anells, ornaments entreteixits i braçalets, tot objecte d'or. I tots aquells que portaren contribucions d'or al Senyor, i aquells entre els quals es va trobar lli fi, i pells de color jacint i pells de moltons tenyides de vermell, les portaren. I cada un que prenia una ofrena, van portar plata i bronze, les ofrenes al Senyor, i entre aquells en els quals es va trobar fusta incorruptible, i per a tots els treballs de la preparació van portar. I tota dona sàvia de ment amb les mans per filar, van portar les coses filades: el jacint, la porpra, l'escarlata i el lli fi. I totes les dones a les quals va semblar bé a la seva ment, amb saviesa, van filar els pèls de cabra. I els governants van portar les pedres d'esmeralda i les pedres de farciment per a l'efod i el pectoral, i les composicions, i per a l'oli de l'unció, i la composició de l'encens. I tot home i dona, els quals la seva ment els portava a entrar per fer totes les obres que el Senyor va manar fer a través de Moisès, els fills d'Israel van portar una ofrena al Senyor. I Moisès va dir als fills d'Israel: Heus aquí, Déu ha cridat per nom Besalel, fill d'Uri, fill d'Hur, de la tribu de Judà, i l'omplí d'esperit diví de saviesa i d'enteniment, i de coneixement de totes les coses, ser un arquitecte segons totes les obres de l'arquitectura, fer l'or i la plata i el bronze, i treballar la pedra, i treballar la fusta, i fer tota obra amb saviesa. I certament va donar-los la capacitat d'ensenyar, tant a ell com a Eliab, fill d'Ahisamach, de la tribu de

Dan, I els va omplir de saviesa, d'enteniment i de discerniment per entendre com fer totes les obres del santuari, i les coses teixides i brodades, per teixir amb l'escarlata i el lli fi, per fer tota mena d'obra d'arquitectura i de broderia.

36

I va fer Bezalel i Eliab, i tot savi de ment a qui va ser donada saviesa i coneixement per entendre i fer tots els treballs segons les coses santes convingudes, segons tot allò que va manar el Senyor. I Moisès va cridar Beseleel i Eliab, i tots els que tenien la saviesa, als quals Déu va donar coneixement en el cor, i tots els que voluntàriament volien venir a les obres, per tal de completar-les. I van prendre de Moisès totes les ofrenes que van portar els fills d'Israel per a totes les obres del sant per fer-les, i ells mateixos encara rebien les que eren portades pels qui les portaven al matí. I van venir tots els savis que feien les obres del sant, cadascú segons la seva obra que ells treballaven. I li va dir a Moisès que el poble portava en abundància segons els treballs que el Senyor va ordenar fer. I Moisès va manar i va proclamar en el campament, dient: Home i dona que ja no treballin per a les primícies del sant, i el poble va ser impedit d'oferir encara més. I les obres els eren suficients per fer la construcció, i en van deixar. I tot savi entre els qui treballaven va fer les robes de les coses santes, les quals són d'Aaron el sacerdot, tal com el Senyor va manar a Moisès. I va fer l'efod d'or, blau, porpra, escarlata filada i lli fi teixit, I les fulles d'or van ser tallades en cabells, de manera que es poguessin teixir juntament amb el jacint, i la porpra, i amb l'escarlata filat, i el lli fi retorçat; van fer-ho com a obra teixida. peces d'espalla que sostenen juntes des d'ambdues parts, obra teixida entreteixida entre si. D'això van fer-ho segons el seu treball artesanal, d'or, i blau, i porpra, i escarlata entreteixit, i lli fi retorçat, tal com va

manar el Senyor a Moisès, I van fer ambdues les pedres de maragda fermades juntes i tancades al voltant amb or, gravades i esculpides amb gravat de segell amb els noms dels fills d'Israel, I col·locà les pedres sobre les espatlles de l'efod, pedres de memorial dels fills d'Israel, tal com el Senyor havia manat a Moisès.

I van fer el pectoral, obra teixida amb varietat segons l'obra de l'efod, d'or, i blau, i porpra, i escarlata entreteixit, i lli fi retorçat. Van fer el pectoral quadrat i doble, d'un pam de longitud i d'un pam d'amplada, doble. I es va teixir juntament amb ell un teixit guarnit amb pedres de quatre fileres: una filera de pedres, sardi i topazi i maragda, la primera filera, I la segona fila, carboncle i safir i jaspí, I la tercera fila, liguri i àgata i ametista, I la quarta fila: crisòlit, beril·li i ònix, envoltats amb or i lligats amb or. I les pedres eren dels noms dels fills d'Israel, dotze, dels noms d'ells gravades en segells, cadascuna del seu propi nom per a les dotze tribus. I van fer sobre el pectoral franges entreteixides, obra de trenat, d'or pur. I van fer dues peces d'espatlla daurades i dos anells daurats, i van col·locar els dos anells daurats sobre ambdós els extrems del pectoral. I col·locaren les cadenes entreteixides d'or sobre els anells d'ambdues les parts del pectoral, I a les dues contribucions les dues cadenes entreteixides. I van col·locar-les sobre les dues peces d'espatlla, i les van col·locar sobre les espatlles de l'efod, oposades, a la part del davant. I van fer dos anells daurats, i els van col·locar sobre les dues aletes a l'extrem del pectoral, i sobre la punta de la part del darrere de l'efod, a la part interior, I van fer dos anells d'or, i els van col·locar sobre les dues espatlles de l'efod per sota d'ell, a la part davantera, segons la unió, per sobre del teixit de l'efod. I va subjectar el pectoral des dels seus anells cap als anells de l'efod, estant units amb el blau, teixits junts al teixit de l'efod, perquè no s'afluixés el pectoral de

l'efod, tal com el Senyor va manar a Moisès. I van fer la túnica de sota per a l'efod, treball teixit, tota blava, Però l'obertura de la túnica, teixida al mig i entreteixida, tenia una vora indissoluble al voltant de l'obertura. I van fer sobre la vora de la túnica, des de sota, com de magrana florint, magraners de blau i porpra i escarlata filat i lli fi teixit. I van fer campanes d'or, i van col·locar les campanes sobre la vora de la túnica al voltant, entre mig de les maganes, Campana daurada i magrana sobre la vora de la túnica al voltant, per ministrar, tal com el Senyor va manar a Moisès. I van fer túniques de lli fi, treball teixit, per a Aaron i per als seus fills, I els turbants de lli fi, i el turbant de lli fi, i les calces de lli fi retorçat, I els seus cinturons de lli fi, i blau, i porpra, i escarlata filat, obra de brodador, de la manera que el Senyor va manar a Moisès. I van fer la placa daurada, ofrena del sant, d'or pur, i va escriure sobre ella lletres gravades de segell: Santuari del Senyor, I van col·locar sobre la banda blava, de manera que estigués col·locada sobre el turbant des de dalt, tal com el Senyor va manar a Moisès.

37

I van fer deu cortines per a la tenda, Vint-i-vuit colzes era la longitud d'una cortina, el mateix per a totes, i quatre colzes l'amplada d'una cortina. I van fer el vel de blau, porpra i escarlata filat, i de lli fi teixit, un treball teixit amb querubins. I el col·locaren sobre quatre pilars imperibles daurats amb or, i els seus capitells eren daurats, i les seves quatre bases eren de plata. I van fer el vel de la porta de la tenda del testimoni de blau, porpra i escarlata filat, i lli fi teixit, obra teixida de querubins, I els seus cinc pilars, i els anells, i les seves capitals, i els seus ganxos van recobrir amb or, i les seves cinc bases de bronze.

I van fer el pati, les cortines del pati cap al Sud, de lli fi torçat, de cent sobre cent, I els seus pilars eren vint, i les seves bases eren vint. I el costat cap al Nord, cent sobre cent, i el costat cap al Sud, cent sobre cent, i els seus pilars vint, i les seves bases vint, I el costat cap a la mar, cortines de cinquanta colzes, els seus pilars deu, i les seves bases deu I el costat cap a l'est de cinquanta colzes de cortines, de quinze colzes el de la part del darrere, i els seus tres pilars, i les seves tres bases, I sobre el dors del segon, d'aquí i d'aquí, segons la porta del pati, cortines de quinze colzes, els seus pilars tres, i les seves bases tres. Totes les cortines de la tenda eren de lli fi retorçat. I les bases dels pilars eren de bronze, i els ganxos d'ells de plata, i els capitells d'ells coberts de plata, i els pilars coberts de plata, tots els pilars del pati, I la cortina de la porta del pati, obra de brodador, de blau, i porpra, i escarlata filat, i lli fi retorçat, de vint colzes de longitud, i l'alçada i l'amplada de cinc colzes, corresponent als cortinatges del pati, I els seus pilars eren quatre, i les seves bases eren quatre de bronze, i els seus ganxos eren de plata, i els seus capitells estaven coberts de plata. I totes les clavilles del pati al voltant de bronze, i elles mateixes recobertes de plata. I aquesta és la disposició de la tenda del testimoni, tal com va ser ordenat a Moisès, que el ministeri fos dels levites a través d'Itamar, el fill d'Aaron el sacerdot.

I Bezalel, el d'Uri, de la tribu de Judà, va fer tal com el Senyor va manar a Moisès, I Eliab, el fill d'Ahisamach, de la tribu de Dan, qui va ser el cap artesà de les coses teixides i les coses brodades i les obres artístiques, per teixir amb l'escarlata i el lli fi.

38

I Beseleel va fer l'arca, I la va recobrir amb or pur per dins i per fora, I va fondre per a aquesta quatre anells daurats, dos sobre

un costat, i dos sobre el segon costat, Amples per als pals, de manera que es pugui portar amb ells. I ell va fer el seient de misericòrdia a sobre de l'arca d'or pur, I els dos querubins daurats, Un querubí sobre una punta del propiciatori i un querubí sobre l'altra punta del propiciatori, ombrejant amb les seves ales el seient de misericòrdia. Va fer la taula posada davant d'or pur. I va fondre per a aquesta quatre anells, dos a un costat i dos a l'altre costat, amples, de manera que es poguessin portar amb les barres. I va fer els pals de l'arca i de la taula, i els va recobrir amb or. I ell va fer els estris de la taula, els plats, els encensers, les copes i els bols de libació amb els quals vesarà les libacions, daurats. I va fer el canelobra que il·lumina, daurat, Sòlida la tija, i els tubs d'ambdues les parts d'ella, De les seves canyes els brots sortints, tres d'un costat i tres de l'altre, igualats els uns als altres. I les seves llanternes, que estan sobre els extrems, en forma de nou, i els seus sòcols, perquè els llums estiguin sobre ells, i el setè sòcol, el que està a l'extrem del canelobre, sobre el cim des de dalt, sòlid, sencer, daurat I set llànties sobre ella d'or, i les tenalles d'ella d'or, i les gerres d'ells d'or. Aquest va recobrir amb plata els pilars, va fondre anells daurats per al pilar, va recobrir amb or les barres, va recobrir amb or els pilars del vel i va fer els ganxos daurats. Aquest va fer els anells daurats de la tenda, i els anells del pati, i anells de bronze per a estendre la coberta des de dalt. Aquest va fondre els capitells de plata de la tenda i els capitells de bronze de la porta de la tenda, i la porta del pati, i va fer ganxos de plata per als pilars; sobre els pilars, aquest els va recobrir amb plata. Aquest va fer les estaques de la tenda i les estaques del pati de bronze. Aquest va fer l'altar de bronze dels encensers de bronze, els quals eren dels homes que s'havien rebel·lat amb la congregació de Korah, Aquest va fer tots els estris de l'altar, el seu censer, la base, les boles i els ganxos de carn de bronze, Aquest va fer per a l'altar una coberta, obra de xarxa per sota del brasier, sota d'ell fins a la

meitat, i hi va col·locar quatre anells de bronze a les quatre parts de la coberta de l'altar, amples per als pals, de manera que es pogués aixecar amb ells l'altar, Aquest va fer l'oli sant de l'unció i la composició de l'encens pur, obra de perfumista. Aquest va fer la pila de bronze i la base d'ella de bronze, dels miralls de les que van dejunar, les quals van dejunar al costat de les portes de la tenda del testimoni, el dia que la va plantar.

I va fer la pila perquè s'hi rentessin Moisès i Aaron i els seus fills les mans i els peus, quan entraven a la tenda del testimoni, o quan s'apropaven a l'altar per ministrar; es rentaven d'ella, tal com el Senyor va manar a Moisès.

39

Tot l'or que va ser preparat per als treballs segons tot el treball de les coses santes va ser or de les primícies: vint-i-nou talents i set-cents vint sicles, segons el sicle sant, I la plata de l'ofrena d'entre els homes inspeccionats de la congregació: cent talents, i mil set-cents setanta-cinc sicles, una dracma per cap, la meitat del sicle, segons el sicle sant, Tots els que passen per l'examen des dels vint anys i més, cap a les seixanta miríades, i tres mil cinc-cents cinquanta. I els cent talents de plata es van destinar a la fosa dels cent capitells de la tenda i als capitells del vel, Cent capitals per als cent talents, un talent per capital, I amb els mil set-cents setanta-cinc sicles va fer els ganxos per als pilars, i va recobrir amb or els seus capitells, i els va adornar.

I el bronze de l'ofrena era de setanta talents i mil cinc-cents sicles, I van fer d'ell les bases de la porta de la tenda del testimoni, i les bases de la cort al voltant, i les bases de la porta de la cort, i les estaques de la tenda, i les estaques de la cort al voltant, I la

coberta de bronze de l'altar, i tots els vasos de l'altar, i totes les eines de la tenda del testimoni, I els fills d'Israel van fer com el Senyor va manar a Moisès, així ho van fer. I amb l'or restant de l'ofrena van fer recipients per ministrar amb ells davant del Senyor, I amb el jacint que havia quedat, i la porpra, i l'escarlata, van fer robes litúrgiques per a Aaron, per tal de ministrar amb elles al santuari, I portaren les vestidures cap a Moisès, i la tenda, i els seus estris, les bases i les seves barres, i els pilars, i l'altar, i tots els seus vasos.

I l'oli de l'unció, i l'encens de la composició, i el canelobre pur, i les llànties d'ella, llànties de la cremació, i l'oli de la llum, I la taula de la presentació, i tots els seus estris, i els pans exposats, I les robes del sant, que són d'Aaron, i les robes dels seus fills per al sacerdoci, I les cortines de la cort, i els pilars, i el vel de la porta de la tenda i de la porta de la cort, I tots els vasos de la tenda, i totes les seves eines, i les pells de moltons tenyides de vermell, i les cobertes de blau jacint, i les cobertures de les restants, i les estagues, i totes les eines per a les obres de la tenda del testimoni, Tot allò que va manar el Senyor a Moisès, així ho van fer els fills d'Israel, tot el bagatge. I Moisès va veure totes les obres, i les havien fet de la manera que el Senyor havia manat a Moisès, així les van fer, i Moisès els va beneir.

40

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, En el dia u del mes primer, a la lluna nova, aixecaràs la tenda del testimoni. I col·locaràs l'arca del testimoni, i cobriràs l'arca amb el vel. I portaràs la taula i hi posaràs la seva ofrena, i portaràs el canelobre i hi col·locaràs els seus llums. I col·locaràs l'altar daurat per a cremar encens davant de l'arca, i col·locaràs la cobertura del vel

sobre la porta de la tenda del testimoni. I l'altar de les ofrenes el posaràs al costat de les portes de la tenda del testimoni, i posaràs la tenda al voltant, i consagraràs al voltant totes les seves coses. I agafaràs l'oli de l'unció, i ungiràs la tenda i tot el que hi ha en ella, i la consagraràs, i tots els seus estris, i serà santa. I ungiràs l'altar de les ofrenes i tots els seus vasos, i consagraràs l'altar, i l'altar serà sant dels sants. I portaràs Aaron i els seus fills a les portes de la tenda del testimoni, i els rentaràs amb aigua. I vestiràs Aaron amb les robes santes, i l'ungiràs, i el consagraràs, i servirà com a sacerdot per a mi. I aproparàs els seus fills, i els vestiràs amb túniques. I els ungiràs de la mateixa manera que vas ungir el seu pare, i serviran com a sacerdots per a mi, i serà, de manera que tinguin una unció de sacerdoci per a sempre, per a les seves generacions. I Moisès va fer tot allò que el Senyor li va manar, així ho va fer.

I va passar que en el mes primer del segon any, quan ells sortien d'Egipte, en la lluna nova es va aixecar la tenda. I Moisès va erigir la tenda, va col·locar les capitals, va inserir les barres i va erigir els pilars. I va estendre les cortines sobre la tenda, i va col·locar la coberta de la tenda sobre ella des de dalt, tal com va manar el Senyor a Moisès. I havent pres els testimonis, els va llançar dins l'arca, i va col·locar les barres sota l'arca, i va portar l'arca a la tenda, va col·locar la coberta del vel i va cobrir l'arca del testimoni, de la manera que el Senyor va manar a Moisès, i va col·locar la taula dins la tenda del testimoni, al costat nord, fora del vel de la tenda. I va afegir sobre ella els pans de la presentació davant del Senyor, de la manera que el Senyor va manar a Moisès. I va col·locar el canelobre a la tenda del testimoni, al costat de la tenda orientat cap al sud. I col·locà els llums davant del Senyor, de la manera que el Senyor havia manat a Moisès. I va col·locar l'altar daurat a la tenda del testimoni davant del vel, i hi va cremar

incens de la composició, tal com el Senyor va ordenar a Moisès. I va col·locar l'altar de les ofrenes al costat de les portes de la tenda.

Nombres

1

I el Senyor va parlar a Moisès al desert del Sinaí, a la tenda del testimoni, l'u del mes segon, del segon any d'haver sortit ells de la terra d'Egipte, dient: Preneu el cens de tota la congregació d'Israel segons el parentiu, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, comptant-los cap per cap, Tot home de vint anys i més, tot el que surti a l'exèrcit d'Israel, compteu-los amb les seves tropes, tu i Aaron compteu-los. I amb vosaltres hi haurà un de cada tribu, cadascun dels governants segons les cases dels pares.

I aquests són els noms dels homes que estaran amb vosaltres: de Rubèn, Elisur fill de Sediur, Dels de Simeó, Salamiel fill de Sourisadai. Dels de Judà, Naassó fill d'Aminadab. Dels d'Issacar, Natanael, fill de Sogar, De Zabulon, Eliab fill d'Helon; dels fills de Josep, d'Efraïm, Elisamà fill d'Amiüd, de Manasseh, Gamaliel fill de Pedahzur. Dels Benjamin, Abidan fill de Gideoni. De Dan, Ahiezer fill d'Ammishaddai. Dels Asher, Phagaiel, fill d'Echran. Dels Gad, Elisaf fill de Raguel. De Neftalí, Aquira fill d'Ainán. Aquests són els designats de la congregació, governants de les tribus segons les seves famílies, comandants de milers d'Israel.

I Moisès i Aaron van prendre aquests homes que havien estat cridats pel nom. I van reunir tota l'assemblea l'u del mes del segon any, i van ser inscrits segons les seves generacions, segons les seves famílies, segons el nombre dels seus noms, des dels vint anys en amunt, tot mascle pel seu cap. De la manera que va comandar el Senyor a Moisès, i van ser comptats al desert del Sinaí.

I els fills de Rubèn, primogènit d'Israel, segons la seva parentela, segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies, segons el nombre dels seus noms, per caps, tots els mascles de vint anys i més amunt, tots els que sortien a la guerra, El cens d'ells de la tribu de Rubèn: quaranta-sis mil cinc-cents. Als fills de Simeó, segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, pel seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tots els que sortien a la guerra, El cens d'ells de la tribu de Simeó: cinquanta-nou milers i tres-cents.

Als fills de Judà segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies, segons el nombre dels seus noms, segons el seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tots els que sortien a la guerra, El cens de la tribu de Judà: setanta-quatre mil sis-cents.

Als fills d'Issacar segons les seves famílies, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, pel seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tot el que sortia a l'exèrcit, El cens d'ells de la tribu d'Issacar, cinquanta-quatre milers i quatre-cents. Als fills de Zabulon segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, segons el seu cap, tots els mascles de vint anys i més amunt, tot el que sortia a la guerra, El cens d'ells de la tribu de Zabulon, cinquanta-set mil quatre-cents.

Als fills de Josep, fills d'Efraïm, segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, pel seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tot el que sortia a la guerra, El cens d'ells de la tribu d'Efraïm, quaranta milers i cinc-cents. Als fills de Manassès segons el seu

parentiu, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, per caps, tots els mascles, des de vint anys i més amunt, tots els que sortien a la guerra, El cens d'ells de la tribu de Manassès, trenta-dos milers i dos-cents. Als fills de Benjamí, segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies, segons el nombre dels seus noms, segons el seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tot el que sortia en la força, El cens d'ells de la tribu de Benjamí: trenta-cinc mil quatre-cents. Als fills de Gad segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, segons el seu cap, tots els mascles de vint anys i més amunt, tot el que sortia a la força, El cens d'ells, de la tribu de Gad, quaranta-cinc mil sis-cents cinquanta.

Als fills de Dan segons la seva parentela, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, pel seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tots els que sortien a la guerra, El cens d'ells de la tribu de Dan, seixanta-dos milers i set-cents. Als fills d'Aser segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, segons el nombre dels seus noms, pel seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tot el que sortia a la força, El cens d'ells de la tribu d'Aser: quaranta-un milers cinc-cents.

Als fills de Neftalí segons el seu parentiu, segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies, segons el nombre dels seus noms, pel seu cap, tots els mascles de vint anys i més, tot el que sortia a la força, El cens d'ells de la tribu de Neftalí: cinquanta-tres mil quatre-cents.

Aquest és el cens que van fer Moisès i Aaron i els governants d'Israel, dotze homes, un home per tribu, segons la tribu de les

cases de les famílies. I va esdevenir-se tot el cens dels fills d'Israel amb el seu poder des de vint anys i més amunt, tot el que sortia a combatre a Israel sis-centes milers i tres mil cinc-cents cinquanta.

Els Levites, però, de la tribu de les seves famílies no van ser comptats entre els fills d'Israel. I el Senyor va parlar a Moisès dient: Mira, no censaràs la tribu de Leví, i no prendràs el seu nombre entre els fills d'Israel. I tu estableix els Levites sobre la tenda del testimoni, i sobre tots els seus estris, i sobre tot el que hi ha en ella; ells mateixos portaran la tenda i tots els seus estris, i ells mateixos hi ministraran, i acamparan al voltant de la tenda. I quan calgui llevar la tenda, els Levites la desmuntaran, i quan calgui acampar la tenda, l'alçaran, i l'estranger que s'hi acosti que mori. I els fills d'Israel acamparan, cada home en el seu propi ordre, i cada home segons el seu propi lideratge, amb la seva força. Els levites, però, que acampin al voltant de la tenda del testimoni, i no hi haurà pecat entre els fills d'Israel. I els mateixos levites guardaran la tenda del testimoni. I els fills d'Israel van fer segons tot el que va manar el Senyor a Moisès i Aaron; així ho van fer.

2

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, Cada home sostenint-se al seu lloc segons l'ordre, segons els estendards, segons les cases de les seves famílies, que acampin els fills d'Israel enfront; al voltant de la tenda del testimoni acamparan els fills d'Israel. I els primers que acampen a l'est, l'ordre del campament de Judes amb la seva força, i el governant dels fills de Judes, Naassó fill d'Aminadab. La seva força, els inspeccionats: setanta-quatre mil sis-cents. I els que acampen al costat de la tribu d'Issachar, i el governant dels fills d'Issachar, Natanael fill de Sogar. Els seus homes inspeccionats, cinquanta-quatre mil quatre-

cents. I els que acampen al costat de la tribu de Zabulon, i el governant dels fills de Zabulon, Eliab fill d'Helon. La seva força dels inspeccionats, cinquanta-set mil quatre-cents. Tots els inspeccionats del campament de Judà, cent vuitanta milers i sis milers i quatre-cents, sortiran primers amb les seves forces. Legions del campament de Rubèn, cap al sud la seva força, i el governant dels fills de Rubèn, Elisur fill de Sediur. La seva força dels inspeccionats: quaranta-sis mil cinc-cents. I els que acampen al costat seu de la tribu de Simeó, i el governant dels fills de Simeó, Salamiel fill de Sourisadai. La seva força dels inspeccionats: cinquanta-nou mil tres-cents. I els que acampen al costat seu, la tribu de Gad, i el governant dels fills de Gad, Elisaf fill de Raguel. La seva força dels inspeccionats: quaranta-cinc mil sis-cents cinquanta. Tots els inspeccionats del campament de Rubèn, cent cinquanta-un milers i quatre-cents cinquanta, amb les seves forces sortiran en segon lloc.

I la tenda del testimoni serà aixecada, i el campament dels Levites enmig dels campaments; com acamparan, així sortiran, cadascun mantenint-se segons el seu lideratge. Ordre del camp d'Efraïm des de la mar amb la seva força, i el governant dels fills d'Efraïm, Elisamà fill d'Amiüd. La seva força, els inspeccionats: quaranta mil cinc-cents.

I els que acampen al costat de la tribu de Manassès, i el governant dels fills de Manassès, Gamaliel fill de Fadassor. La seva força dels inspeccionats: trenta-dos mil dos-cents. I els que acampen al costat de la tribu de Benjamí, i el governant dels fills de Benjamí, Abidan fill de Gadeoni. La seva força inspeccionada: trenta-cinc mil quatre-cents. Tots els inspeccionats del campament d'Efraïm, cent milers i vuit mil i cent, amb les seves forces sortiran en tercer lloc.

Ordre del campament de Dan cap al nord amb la seva força, i el governant dels fills de Dan, Abiezer fill d'Ammishaddai. El seu poder, els inspeccionats: seixanta-dos mil set-cents. I els que acampen al costat seu, la tribu d'Asher, i el governant dels fills d'Asher, Fageel fill d'Ecran. La seva força dels inspeccionats: quaranta-un mil cinc-cents. I els que acampen al costat de la tribu de Neftalí, i el cap dels fills de Neftalí, Aquire, fill d'Ainán. La seva força inspeccionada: cinquanta-tres mil quatre-cents. Tots els inspeccionats del campament de Dan, cent cinquanta-set mil sis-cents, sortiran els últims segons el seu ordre.

Aquest és el cens dels fills d'Israel segons les cases de les seves famílies, tot el cens dels campaments amb les seves forces, sis-cents milers i tres mil cinc-cents cinquanta. Els levites, però, no van ser comptats entre ells, tal com va manar el Senyor a Moisès. I els fills d'Israel van fer tot el que el Senyor va manar a Moisès, així van acampar segons el seu ordre, i així van partir cadascun al costat dels seus clans, segons les cases dels seus pares.

3

I aquestes són les generacions d'Aaron i Moisès, el dia que va parlar el Senyor a Moisès a la muntanya del Sinai. I aquests són els noms dels fills d'Aaron: el primogènit Nadab, i Abiud, Eleazar i Ithamar. Aquests són els noms dels fills d'Aaron, els sacerdots ungits, als quals van consagrar les mans per servir com a sacerdots. I van morir Nadab i Abiud davant del Senyor, en oferir ells foc estranger davant del Senyor, al desert del Sinai, i no tenien fills, i van servir com a sacerdots Eleazar i Ithamar amb Aaron, el seu pare.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Pren la tribu de Levi i els establiràs davant d'Aaron, el sacerdot, i li ministraran. I guardaran les seves guàrdies i les guàrdies dels fills d'Israel davant de la tenda del testimoni, per treballar les obres de la tenda. I guardaran tots els vasos de la tenda del testimoni, i les guàrdies dels fills d'Israel segons tots els treballs de la tenda. I donaràs els levites a Aaron i als seus fills els sacerdots; aquests em són donats com a regal dels fills d'Israel. I establiràs Aron i els seus fills sobre la tenda del testimoni, i guardaran el seu sacerdoci i totes les coses segons l'altar i dins del vel, i l'estranger que el toqui morirà. I va parlar el Senyor a Moisès, dient, I heus aquí que jo he pres els levites d'entre els fills d'Israel en lloc de tot primogènit que obre el ventre d'entre els fills d'Israel; seran el seu rescate, i els levites seran meus. A mi pertany tot primogènit, perquè el dia que vaig colpejar tot primogènit a la terra d'Egipte, vaig santificar per a mi tot primogènit a Israel, des de l'home fins al bestiar, seran meus, jo el Senyor.

I el Senyor va parlar a Moisès al desert del Sinaí, dient: Examina els fills de Leví segons les cases dels seus pares, segons els seus clans, tot mascle d'un mes d'edat i amunt, examineu-los. I Moisès i Aaron els van visitar per veu del Senyor, de la manera que el Senyor els va manar.

I aquests eren els fills de Leví segons els seus noms: Gedson, Caat i Merari. I aquests són els noms dels fills de Gedson segons els seus clans: Lobeni i Semei. I els fills de Caat segons els seus clans: Amram i Issaar, Hebron i Oziel. I els fills de Merari segons els seus clans, Mooli i Musi, aquests són els clans dels Levites segons les cases dels seus pares. A Gedson: el poble dels Lobeni i el poble dels Shimei; aquests són els pobles de Gedson. El cens d'ells segons el nombre de tot mascle d'un mes i més gran, el cens

d'ells, set mil cinc-cents. I els fills de Gedson acamparan darrere de la tenda, al costat del mar. I el governant de la casa de la família del poble de Gedson, Elisaf fill de Dael. I la guarda dels fills de Gedson a la tenda del testimoni: la tenda i la coberta, i la coberta de la porta de la tenda del testimoni, i les veles del pati, i el vel de la porta del pati que està sobre la tenda, i les restes de totes les seves obres.

Al Kohath: el poble d'Amram, un; i el poble d'Izhar, un; i el poble d'Hebron, un; i el poble d'Uzziel, un. Aquests són els pobles de Kohath, segons el nombre. Tot mascle d'un mes d'edat i més gran, vuit mil sis-cents, que guardaven les guàrdies de les coses santes. Els pobles dels fills de Caàt acamparan al costat de la tenda cap al sud. I el governant de la casa paterna dels pobles de Caàt era Elisafan, fill d'Oziel.

I la seva guarda era l'arca, i la taula, i el canelobre, i els altars, i els vasos del santuari amb els quals ministren, i la coberta, i tots els seus treballs. I el cap dels caps dels levites, Eleazar, el fill d'Aaron el sacerdot, nomenat per guardar les guàrdies de les coses santes. Al Merari: el poble dels Mooli i el poble dels Musi; aquests són els pobles de Merari. El cens d'ells segons el nombre, tot mascle d'un mes i amunt, sis mil cinquanta. I el cap de la casa paterna del poble de Merari, Suriel fill d'Abihail, acamparà al costat de la tenda, cap al nord. El cens de la guàrdia dels fills de Merari: els capitells del tabernacle, i les barres d'aquest, i els pilars d'aquest, i les bases d'aquest, i tots els estris d'aquests, i les obres d'aquests, i els pilars del pati al voltant, i les seves bases, i les estaques, i les seves cordes.

Els que acampen davant la tenda del testimoni, a l'est, Moisès i Aaron i els seus fills, guardant les guàrdies del sant per a les

guàrdies dels fills d'Israel, i l'estranger que la toqui morirà. Tot el cens dels levites, els quals van visitar Moisès i Aaron a través de la veu del Senyor segons els seus clans, tot mascle des d'un mes d'edat i més gran, vint-i-dos mil.

I va dir el Senyor a Moisès: Examina tot primogènit mascle dels fills d'Israel des d'un mes en amunt, i preneu'n el nombre per nom. I prendràs els levites per a mi, jo el Senyor, en lloc de tots els primogènits dels fills d'Israel, i el bestiar dels levites en lloc de tots els primogènits del bestiar dels fills d'Israel. I Moisès va inspeccionar de la manera que va manar el Senyor tot primogènit entre els fills d'Israel. I van esdevenir tots els primogènits mascles segons el nombre, per nom, des d'un mes d'edat i més, del cens d'ells, vint-i-dos mil dos-cents setanta-tres. I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Pren els levites en lloc de tots els primogènits fills d'Israel, i el bestiar dels levites en lloc del bestiar d'ells, i els levites seran meus, jo el Senyor. I el rescat dels dos-cents setanta-tres que excedeixen els levites, dels primogènits dels fills d'Israel, I agafaràs cinc sicles per cap; segons el didracma sant agafaràs vint òbols del sicle. I donaràs la plata a Aaron i als seus fills com a rescat dels qui excedeixen entre ells. I Moisès va prendre la plata del rescat dels excedents per a la redempció dels levites. D'entre els primogènits dels fills d'Israel va prendre la plata: mil tres-cents seixanta-cinc sicles, segons el sicle sant. I Moisès va donar el rescat dels qui excedien a Aaron i als seus fills, per veu del Senyor, de la manera que el Senyor va manar a Moisès.

4

I el Senyor va parlar a Moisès i Aaron dient: Pren el principal dels fills de Caath de entre els fills de Leví, segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, Des de vint-i-cinc anys i més fins

a cinquanta anys, tot el qui entri per ministrar i fer tots els treballs a la tenda del testimoni.

I aquestes són les obres dels fills de Caat a la tenda del testimoni, el sant dels sants. I Aaron i els seus fills entraran quan es mogui el campament, i baixaran el vel que cobreix, i cobriran amb ell l'arca del testimoni, i col·locaran sobre això una coberta de pell blava, i posaran sobre ella un vestit sencer blau des de dalt, i hi inseriran els pals.

I sobre la taula esmentada posaran un vestit totalment porpra, i els bols, i els encensers, i les copes, i els vasos de libació en els quals es vessa la libació, i els pans que contínuament hi estaran. I posaran sobre ella un vestit escarlata, i la cobriran amb una coberta de pell blava, i hi inseriran els pals. I agafaran un vestit blau i cobriran el canelobre que dóna llum, i els seus llums, i les seves tenalles, i les seves gerres, i tots els recipients de l'oli amb els quals ministren. I la posaran, juntament amb tots els seus estris, en una coberta de pell blava, i la col·locaran sobre les barres de transport. I sobre l'altar daurat cobriran un vestit blau, i el cobriran amb una cobertura de pell blava, i hi posaran les seves barres.

I agafaran tots els estris ministerials amb els quals ministren en els llocs sants, i els posaran en un vestit blau, i els cobriran amb una coberta de cuir blau, i els col·locaran sobre les barres. I posarà el cobriment sobre l'altar, i el cobriran amb un vestit totalment porpra. I hi posaran tots els estris amb els quals ministren sobre ell, i els encensers, i els ganxos de carn, i les boles, i el cobridor, i tots els estris de l'altar, i hi posaran una coberta de pell blava, i hi inseriran els seus pals, i prendran un vestit porpra, i cobriran la pica i la seva base, i ho posaran en una coberta de pell blava, i ho

posaran sobre els pals. I completaran Aaron i els seus fills, cobrint les coses santes i tots els vasos de les coses santes, en llevar el campament, i després d'aquestes coses entraran els fills de Caat per portar-los, i no tocaran les coses santes, perquè no morin; aquestes coses portaran els fills de Caat a la tenda del testimoni.

Supervisor Eleazar, fill d'Aaron el sacerdot: l'oli de la llum, l'encens de la composició, el sacrifici diari, l'oli de l'unció, la supervisió de tota la tenda i tot el que hi ha en ella, en el santuari, en totes les obres.

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, No destruiu el poble de Kohath de la tribu d'entre els Levites. Això feu-los, i viuran i no morin quan s'apropin a les coses santíssimes: Aaron i els seus fills s'aproparan i els assignaran cadascun segons la seva tasca I no han d'entrar a veure de sobte les coses santes, o moriran.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Pren el cens dels fills de Gedson, i aquests segons les cases dels seus pares, segons els seus clans, Des de vint-i-cinc anys i més amunt fins a cinquanta anys, examina'ls, tot el qui entra per ministrar, per fer les seves obres a la tenda del testimoni. Aquest és el ministeri del poble de Gedson, per ministrar i portar. I agafarà les pells de la tenda, i la tenda del testimoni, i la seva coberta, i la coberta blava que està sobre ella des de dalt, i la coberta de la porta de la tenda del testimoni, I les veles de la cort que hi ha sobre la tenda del testimoni, i les restants, i tots els vasos ministerials amb els quals ministren, els faran. Segons la boca d'Aaron i dels seus fills serà el ministeri dels fills de Gedson segons tots els seus ministeris i segons totes les seves obres, i els visitaràs per nom totes les coses que preparen.

Aquest és el ministeri dels fills de Gedson a la tenda del testimoni, i la seva guàrdia està en mans d'Ithamar, fill d'Aaron, el sacerdot.

Els fills de Merari segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, inspecciona'ls. Des de vint-i-cinc anys i amunt fins als cinquanta anys, compteu-los, tots els qui entren a ministrar les obres de la tenda del testimoni. I aquestes són les ordenances dels qui són portats per ells segons totes les seves obres a la tenda del testimoni: els capitells de la tenda, i les barres, i els seus pilars, i les seves bases, i la coberta, i les seves bases, i els seus pilars, i la coberta de la porta de la tenda, i els pilars del pati al voltant, i les seves bases, i els pilars de la cortina de la porta del pati, i les seves bases, i les seves estaques, i les seves cordes, i tots els seus estris, i totes les seves coses per al ministeri, inspecciona'ls per noms, i tots els estris de la guàrdia dels que són portats per ells. Aquest és el ministeri del poble dels fills de Merari en totes les seves obres a la tenda del testimoni, sota la mà d'Ithamar, fill d'Aaron, el sacerdot.

I Moisès i Aaron i els governants d'Israel van visitar els fills de Caat segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies, Des de vint-i-cinc anys i més fins a cinquanta anys, tot el qui entra per ministrar i servir a la tenda del testimoni. I el seu cens segons els seus clans va ser de dos mil set-cents cinquanta. Aquest és el cens del poble de Caath, tots els qui ministren a la tenda del testimoni, tal com van visitar Moisès i Aaron per veu del Senyor, per mà de Moisès.

I van ser comptats els fills de Gedson segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies, Des de vint-i-cinc anys en endavant fins a cinquanta anys, tot el que entra per ministrar i fer les obres a la tenda del testimoni. I va esdevenir-se el cens d'ells

segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies: dos mil sis-cents trenta. Aquest és el cens del poble dels fills de Gedson, tots els qui ministraven en la tenda del testimoni, als quals va visitar Moisès i Aaron a través de la veu del Senyor, per mà de Moisès.

Van ser comptats també el poble dels fills de Merari segons els seus clans, segons les cases de les seves famílies, Des de vint-i-cinc anys i més fins a cinquanta anys, tot el qui entri a ministrar en les obres de la tenda del testimoni. I el seu cens va ser segons els seus clans, segons les cases dels seus pares, tres mil dos-cents. Aquest és el cens del poble dels fills de Merari, els quals van visitar Moisès i Aaron per veu del Senyor, per mà de Moisès. Tots els inspeccionats, els quals Moisès i Aaron i els governants d'Israel van visitar entre els Levites, segons els seus clans i segons les cases dels seus pares, Des de vint-i-cinc anys i més amunt fins a cinquanta anys, tot el qui entra per al treball dels treballs, i els treballs que són portats a la tenda del testimoni. I els que van ser comptats van ser vuit mil cinc-cents vuitanta. A través de la veu del Senyor els va visitar per mà de Moisès, home per home sobre les seves obres, i sobre allò que ells aixequen, i van ser comptats, de la manera que el Senyor va manar a Moisès.

5

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Comanda als fills d'Israel que enviïn fora del campament tot leprós, tot el que pateix flux i tot el que és impúr per contacte amb un mort. Des de mascle fins a femella, envieu-los fora del campament, i no profanaran els seus campaments, en els quals jo habito entre ells. I els fills d'Israel van fer així, i els van enviar fora del campament, tal com va parlar el Senyor a Moisès, així van fer els fills d'Israel.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla als fills d'Israel, dient: si un home o una dona comet qualsevol dels pecats humans, i passant per alt ho passa per alt i comet una ofensa, aquella ànima, Confessarà el pecat que va cometre, i retornarà la transgressió, el principal, i afegirà la cinquena part seva sobre això, i ho retornarà a aquell contra qui va transgredir. Si però no hi ha per a l'home el venjador, de manera que es pugui retornar a ell l'ofensa cap a ell, l'ofensa que és retornada al Senyor serà per al sacerdot, excepte el xai de l'expiació, a través del qual farà expiació amb ell pel que fa a ell.

I tota primícia de totes les coses santes dels fills d'Israel, tantes com ells ofereixen al Senyor, seran per al sacerdot. I les coses consagrades de cadascú seran seves, i l'home que doni al sacerdot, serà d'ell.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla als fills d'Israel, i els diràs: si la dona de qualsevol home transgredeix, i havent-lo menystingut el menyspreï, I algú jaci amb ella al llit de llavor, i escapi dels ulls del seu home, i ho amagui, però ella estigui contaminada, i no hi hagués testimoni amb ella, i ella no hagi estat sorpresa, I vingui sobre ell un esperit de gelosia, i sigui gelós de la seva dona, i aquesta hagi estat profanada, o vingui sobre ell un esperit de gelosia, i sigui gelós de la seva dona, i aquesta no hagi estat profanada, I l'home portarà la seva dona cap al sacerdot, i portarà el regal sobre ella, la dècima part de l'efà de farina d'ordi; no vessarà oli sobre això, ni hi posarà encens, perquè és un sacrifici de gelosia, un sacrifici de memorial, que porta a record el pecat.

I el sacerdot la portarà i la posarà davant del Senyor. I el sacerdot prendrà aigua pura viva en un vas de terrissa, i de la terra

que hi ha sobre el sòl de la tenda del testimoni, i el sacerdot, havent-la pres, la llançarà dins l'aigua. I el sacerdot establirà la dona davant del Senyor, i descobrirà el cap de la dona, i posarà sobre les seves mans el sacrifici del memorial, el sacrifici de la gelosia, i en la mà del sacerdot hi haurà l'aigua de la repremsió d'aquesta maledicció. I el sacerdot la farà jurar, i dirà a la dona: si ningú no ha dormit amb tu, si no has transgredida per ser contaminada sota el teu propi home, sigues innocent d'aquesta aigua del reproche de la maledicció. Si però tu has transgredit essent casada, o has estat profanada, i algú va donar el seu llit en tu, excepte el teu home, I el sacerdot farà jurar la dona amb els juraments d'aquestes malediccions, i el sacerdot dirà a la dona: que el Senyor et posi sota maledicció i jurament enmig del teu poble, quan el Senyor faci que la teva cuixa caigui i el teu ventre s'infla. I entrarà aquesta aigua maleïda a la teva ventre per inflar l'estómac i per fer caure la teva cuixa, i dirà la dona: esdevingui, esdevingui.

I el sacerdot escriurà aquestes malediccions en un llibre, i les esborrarà dins l'aigua amarga de la maledicció. I donarà a beure a la dona l'aigua de la repremsió maleïda, i entrarà en ella l'aigua maleïda de la repremsió.

I el sacerdot prendrà de la mà de la dona el sacrifici de la gelosia, i posarà el sacrifici davant del Senyor, i el portarà cap a l'altar. I el sacerdot prendrà de la sacrifici el memorial d'ella, i l'oferirà sobre l'altar, i després d'aquestes coses donarà a beure l'aigua a la dona. I serà que si és profanada i per oblit escapa l'atenció del seu home, i entrarà en ella l'aigua de la repremsió, la maleïda, i s'inflarà el ventre, i caurà la seva cuixa, i la dona serà en maledicció per al seu poble. Si però la dona no és contaminada i és pura, serà innocent i concebrà llavor. Aquesta és la llei de la

gelosia, quan la dona casada transgredeixi, i sigui profanada. O l'home que si ve sobre ell un esperit de gelosia, i sigui gelós de la seva dona, i estableixi la seva dona davant del Senyor, i el sacerdot li faci a ella tota aquesta llei, I l'home serà innocent de pecat, i aquella dona carregarà amb el pecat d'ella.

6

I el Senyor va parlar a Moisés dient: Parla als fills d'Israel, I diràs a ells: un home o una dona que faci solemnement el vot de consagrar-se en puresa al Senyor, S'abstindrà de vi i beguda forta, i no beurà vinagre de vi ni vinagre de beguda forta, i no beurà res del que es produeix del raïm, i no menjarà raïm fresc ni panses durant tots els dies del seu vot. De tot allò que es fa de la vinya, vi, pells de raïm fins a llavor de raïm, no en menjarà durant tots els dies de la purificació. Un ganivet no vindrà sobre el seu cap fins que siguin complerts els dies, tants com va pregar al Senyor; sant serà, nodrint el cabell del cap tots els dies de la pregària al Senyor. No entrarà sobre cap ànima que hagi mort, sobre el pare i la mare, I sobre el germà i sobre la germana, no es contaminarà per ells quan hagin mort, perquè el vot del seu Déu és sobre ell, sobre el seu cap.

Tots els dies del seu vot serà sant per al Senyor. Si però algú mor sobre ell sobtadament, immediatament serà profanada la seva cap de vot, i afaitarà la seva cap el dia que sigui purificat; el dia setè serà afaitat. I el vuitè dia portarà dues tórtoras, o dos coloms joves, al sacerdot, a les portes de la tenda del testimoni.

I el sacerdot en farà una concernent al pecat i una en holocausta, i el sacerdot exiarà per ell concernent allò que va pecar concernent a l'ànima, i consagrarà el seu cap en aquell dia

en què va ser consagrat al Senyor, els dies del vot, I portarà un anyell d'un any per a transgressió, i els dies anteriors no comptaran, perquè el cap del seu vot va ser profanat.

I aquesta és la llei del qui ha fet un vot: el dia que compleixi els dies del seu vot, ell mateix portarà la seva ofrena a les portes de la tenda del testimoni. I portarà el seu regal al Senyor: un xai d'un any sense defecte per a holocaust, i una ovella d'un any sense defecte per a pecat, i un moltó sense defecte per a salvació, I una cistella de pans sense llevat de flor de farina, pans barrejats amb oli, i galetes sense llevat untades amb oli, i el seu sacrifici, i la seva libació. I el sacerdot el portarà davant del Senyor, i farà l'ofrena pel seu pecat i el seu holocausta. I el xai farà sacrifici de salvació al Senyor sobre el cistell dels pans sense llevat, i el sacerdot farà el seu sacrifici i la seva libació. I el qui ha fet vot es rasurarà al costat de les portes de la tenda del testimoni el cap del seu vot, i posarà els cabells sobre el foc que hi ha sota el sacrifici de salvació.

I el sacerdot prendrà el braç bullit del moltó, i un pa sense llevat del cistell, i un pastís sense llevat, i els posarà sobre les mans del que ha fet vot després que ell s'hagi rasurat el seu vot, I el sacerdot els portarà com a ofrena davant del Senyor; serà sant per al sacerdot, sobre el pit de l'ofrena i sobre el braç de l'ofrena, i després d'aquestes coses beurrà vi el qui ha fet vot. Aquesta és la llei del qui ha fet vot, qui vota al Senyor el seu regal al Senyor sobre el seu vot, sense allò que la seva mà trobi, segons la força del seu vot que vota segons la llei de puresa.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla a Aaron i als seus fills, dient: així beneïreu els fills d'Israel, dient-los, Que el Senyor et beneeixi i et guardi. Que el Senyor faci brillar el seu rostre sobre tu i tingui misericòrdia de tu. Que el Senyor aixequi el seu rostre

sobre tu i et doni pau. I ells col·locaran el meu nom sobre els fills d'Israel, i jo, el Senyor, els beneïré.

7

I va passar que el dia que Moisès va acabar d'alçar la tenda, la va ungir i la va consagrar, juntament amb tots els seus estris, i l'altar i tots els seus estris, i els va ungir i els va consagrar. I van portar els governants d'Israel, dotze governants de les cases de les seves famílies, aquests els governants de les tribus, aquests els que estaven dempeus sobre la visitació. I van portar el seu regal davant del Senyor: sis carros coberts i dotze bous, un carro per cada dos governants i un vedell per cadascun, i els van portar davant de la tenda. I va dir el Senyor a Moisès, dient: Pren d'ells, i seran per a les obres ministerials de la tenda del testimoni, i les donaràs als levites, a cadascun segons el seu ministeri. I Moisès, havent pres els carros i els bous, els va donar als levites. I va donar els dos carros i els quatre bous als fills de Gedson segons el seu ministeri. I els quatre carros i els vuit bous els va donar als fills de Merari segons els seus ministeris, per mitjà d'Ithamar, fill d'Aaron el sacerdot. I als fills de Caath no els ha donat res, perquè tenen els objectes del ministeri del sant que portaran sobre les espatlles.

I els governants portaren ofrenes per a la dedicació de l'altar el dia que el va ungir, i els governants portaren els seus regals davant de l'altar. I el Senyor va dir a Moisès: un governant cada dia, un governant cada dia portaran els seus regals per a la dedicació de l'altar.

I era el qui oferia el seu regal el primer dia Naassó, fill d'Aminadab, governant de la tribu de Judà. I va portar el seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta, un bol d'argent de

setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de farina fina barrejada amb oli per a sacrifici. Un encenser de deu [unitats] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I en sacrifici de salvació: dues vedelles, cinc ariers, cinc bocs, cinc anyelles d'un any. Aquest és el regal de Naassó, fill d'Aminadab.

El segon dia va portar Natanael, fill de Sogar, el governant de la tribu d'Issacar. I va portar el seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de farina fina barrejada amb oli per a sacrifici. Un encenser de deu [sicles] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I en sacrifici de salvació dues vedelles, cinc ariers, cinc bocs, cinc anyelles d'un any; aquest el do de Natanael, fill de Sogar.

El dia tercer, el governant dels fills de Zabulon, Eliab fill de Helon. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina mesclada amb oli per al sacrifici, Un encenser de deu d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I en sacrifici de salvació: dues vedelles, cinc ariers, cinc bocs, cinc anyelles d'un any. Aquest és el do d'Eliab, fill de Helon.

El dia quart, el governant dels fills de Rubèn, Elisur, fill de Sediour. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina mesclada amb oli per a sacrifici, Un encenser de deu d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I per

a sacrifici de salvació: dues vedelles, cinc moltons, cinc bocs, cinc anyelles d'un any. Aquest és el do d'Elisur, fill de Sediur.

El cinquè dia, el governant dels fills de Simeó, Salamiel, fill de Surisadai. El seu regal: un bol d'argent de cent trenta sicles de pes, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina barrejada amb oli per al sacrifici. Un encenser de deu [unitats] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I per a sacrifici de salvació dues vedelles, cinc ariers, cinc bocs, cinc anyelles d'un any; aquest el do de Salamiel, fill de Sourisadai.

El dia sisè, el governant dels fills de Gad, Eliasaf fill de Raguel. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina barrejada amb oli per al sacrifici. Un encenser de deu [unitats] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I per a sacrifici de salvació dues vedelles, cinc ariers, cinc bocs, cinc anyelles d'un any; aquest és el regal d'Elisaf, fill de Raguel.

El dia setè, el governant dels fills d'Efraïm, Elisamà fill d'Amiüd. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta sicles, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina mesclada amb oli per al sacrifici. Un encenser de deu [sicles] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I en sacrifici de salvació: dues vedelles, cinc ariers, cinc bocs, cinc anyelles d'un any. Aquest és el regal d'Elisamà, fill d'Amiüd.

El dia vuitè, el governant dels fills de Manassès, Gamaliel, fill de Fadassor. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta sicles, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina mesclada amb oli per al sacrifici. Un encenser de deu [unitats] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de les cabres sobre el pecat, I com a sacrifici de pau dues vedelles, cinc marrà, cinc bocs, cinc anyelles d'un any, aquest fou el regal de Gamaliel, fill de Fadassor.

El dia novè, el governant dels fills de Benjamín, Abidan fill de Gideoni. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina barrejada amb oli per al sacrifici Un encenser de deu [unitats] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I per a sacrifici de salvació: dues vaques, cinc carneres, cinc bocs, cinc anyelles d'un any. Aquest és el do d'Abidan, fill de Gadeoni.

El desè dia, el governant dels fills de Dan, Aquières fill d'Amisadai. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina barrejada amb oli per al sacrifici. Un encenser de deu [unitats] d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I per a sacrifici de salvació dues vedelles, cinc moltons, cinc bocs, cinc anyelles d'un any; aquest és el do d'Aquières, fill d'Amisadai.

El dia onzè, el governant dels fills d'Aser, Fagiel fill d'Ecran. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta sicles, un bol

d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina mesclada amb oli per al sacrifici. Un encenser de deu d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell anyenc per a holocaust, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I per a sacrifici de salvació: dues vedelles, cinc moltons, cinc bocs, cinc anyelles d'un any. Aquest és el regal de Fageel, fill d'Ecran.

El dia dotzè, el governant dels fills de Neftalí, Aquire fill d'Ainán. El seu regal: un bol d'argent, el seu pes de cent trenta sicles, un bol d'argent de setanta sicles segons el sicle sant, ambdós plens de flor de farina mesclada amb oli per al sacrifici. Un encenser de deu d'or, ple d'encens. Un vedell de bous, un moltó, un anyell d'un any per a ofrena cremada, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat. I per a sacrifici de salvació dues vaques, cinc carneres, cinc bocs, cinc anyelles d'un any; això el regal d'Ahira fill d'Ainan.

Aquesta és la dedicació de l'altar el dia que el va ungir, de part dels governants dels fills d'Israel: dotze plats de plata, dotze bols de plata, dotze encensers d'or. Cent trenta sicles el bol, i setanta sicles la copa, tota la plata dels vasos, dos mil quatre-cents sicles, segons el sicle sant. Dotze encensers daurats plens d'encens, tot l'or dels encensers, cent vint daurats. Tots els bous per a l'ofrena cremada, dotze vedells, dotze aríets, dotze anyells d'un any, i els seus sacrificis, i les seves libacions, i dotze bocs de entre les cabres per al pecat. Tots els bous per al sacrifici de salvació, vint-i-quatre vedelles, seixanta carneres, seixanta bocs d'un any, seixanta anyelles d'un any sense defecte; aquesta és la dedicació de l'altar, després d'omplir les seves mans i després d'ungir-lo.

En entrar Moisès a la tenda del testimoni per parlar-li, va escoltar la veu del Senyor que li parlava des de dalt del seient de

misericòrdia, el qual és sobre l'arca del testimoni, entre els dos querubins, i li parlava.

8

I el Senyor va parlar a Moisès dient: parla a Aaron. I li diràs, quan col·loquis els llums des d'un costat, cap a la part davantera del canelobre il·luminaran els set llums. I Aaron va fer així: des d'una part, davant del candelobre, va encendre els seus llums, tal com el Senyor va manar a Moisès, I aquesta és la construcció del canelobre: sòlid, d'or, el seu eix i els seus lliris, tot sòlid, segons la forma que el Senyor va mostrar a Moisès, així va fer el canelobre.

I va parlar el Senyor a Moisès dient, Pren els levites de entre els fills d'Israel i purifica'ls. I així faràs la seva purificació, els esquitxaràs amb aigua de purificació, i passarà la navalla per tot el seu cos, i rentaran les seves vestidures, i seran nets.

I prendran un vedell del ramat, i amb aquest com a sacrifici flor de farina barrejada amb oli, i prendràs un vedell d'un any del ramat per al pecat. I aproparàs els levites davant de la tenda del testimoni, i reuniràs tota l'assemblea dels fills d'Israel. I portaràs els levites davant del Senyor, i els fills d'Israel posaran les seves mans sobre els levites, I Aaron apartarà els Levites com a ofrena davant del Senyor d'entre els fills d'Israel, i seran per treballar les obres del Senyor. Els levites, però, col·locaran les mans sobre els caps dels vedells, i faràs l'un per al pecat i l'un com a holocaust al Senyor, per expiar per ells.

I establiràs els levites davant del Senyor, i davant d'Aaron, i davant dels seus fills, i els retornaràs com a ofrena davant del Senyor, I tu separaràs els levites d'entre els fills d'Israel, i seran

meus. I després d'això, els levites entraran a treballar en les tasques de la tenda del testimoni, i els purificaràs, i els presentaràs davant del Senyor. Perquè aquests m'han estat donats com a ofrena de entre els fills d'Israel, en lloc dels que obren tota matriu, els primogènits tots dels fills d'Israel, els he pres per a mi. Perquè a mi pertany tot primogènit entre els fills d'Israel, des dels humans fins al bestiar, el dia que vaig colpejar tot primogènit a la terra d'Egipte, els vaig santificar per a mi, i vaig prendre els levites en lloc de tot primogènit dels fills d'Israel. I he donat els levites com a ofrena donats a Aaron i als seus fills de entre els fills d'Israel, per treballar les obres dels fills d'Israel a la tenda del testimoni, i per expiar pels fills d'Israel, i no hi haurà entre els fills d'Israel ningú que s'apropi a les coses santes.

I Moisès i Aaron i tota la congregació dels fills d'Israel van fer amb els levites segons va manar el Senyor a Moisès sobre els levites, així els van tractar els fills d'Israel. I es van purificar els levites i es van rentar les vestidures, i Aaron els va presentar com a ofrena davant del Senyor, i Aaron va expiar per ells per consagrar-los. I després d'això, els levites entraren a exercir el seu ministeri a la tenda del testimoni davant d'Aaron i davant dels seus fills, tal com el Senyor manà a Moisès sobre els levites, així ho feren amb ells.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Això és el concernent als Levites: des dels vint-i-cinc anys en endavant, entraran per actuar a la tenda del testimoni. I a partir dels cinquanta anys se separarà del ministeri, i ja no treballarà més. I el seu germà ministrarà a la tenda del testimoni per fer guàrdies, però no treballarà en obres; així faràs amb els levites en les seves guàrdies.

I el Senyor va parlar a Moisès al desert del Sinaí, l'any segon després que ells van sortir de la terra d'Egipte, el mes primer, dient: Vaig dir: que els fills d'Israel celebrin la Pasqua en el seu temps establert, El dia catorze del primer mes, cap al vespre, ho faràs segons els temps establerts, segons la seva llei, i segons la seva interpretació ho faràs. I Moisès va parlar als fills d'Israel de celebrar la pasqua el catorzè dia del mes al desert del Sinaí. Com va comandar el Senyor a Moisès, així ho van fer els fills d'Israel.

I van arribar els homes que eren impurs per ànima d'home, i no podien celebrar la pasqua en aquell dia, i es van presentar davant de Moisès i Aaron en aquell dia. I aquells homes li van dir: Nosaltres som impurs per un mort; no hauríem doncs de fallar en oferir el regal al Senyor segons el seu temps enmig dels fills d'Israel? I Moisès els va dir: Estigueu aquí, i escollaré què us comandarà el Senyor. I el Senyor va parlar a Moisès, dient: Parla als fills d'Israel, dient: qualsevol home que esdevingui impur per una ànima d'home, o estigui en camí lluny de vosaltres, o en les vostres generacions, farà la pasqua al Senyor en el mes segon, en el dia catorzè, Cap al vespre ho faran, amb pa sense llevat i herbes amargues ho menjaran. No en deixaran res fins al matí, i no en trencaran cap os; ho faran segons la llei de la pasqua. I l'home que si és net i no està en camí llunyà i falla a fer la pasqua, serà destruïda aquella ànima del seu poble, perquè no va oferir el do al Senyor segons el seu temps; aquell home prendrà el seu pecat. Si però s'acosta cap a vosaltres un foraster a la vostra terra, i celebra la pasqua al Senyor, segons la llei de la pasqua i segons el seu ordenament la farà, una mateixa llei serà per a vosaltres i per al foraster i per al natiu de la terra.

I el dia que va ser erigida la tenda, el núvol va cobrir la tenda, la casa del testimoni, i al vespre era sobre la tenda com una forma

de foc fins al matí. Així era contínuament: el núvol la cobria de dia, i una forma de foc durant la nit. I quan el núvol es va alçar de la tenda, després d'això van partir els fills d'Israel, i al lloc on s'havia aturat el núvol, allà van acampar els fills d'Israel. Per comandament del Senyor acamparan els fills d'Israel, i per comandament del Senyor partiran. Tots els dies en què el núvol ombregi la tenda, acamparan els fills d'Israel. I quan el núvol s'estigui sobre la tenda durant més dies, els fills d'Israel guardaran la guàrdia de Déu, i no es mouran. I serà que quan el núvol cobreixi la tenda durant un nombre de dies, per la veu del Senyor acamparan, i per manament del Senyor partiran. I serà que quan el núvol estigui des del vespre fins al matí, i el núvol s'elevi al matí, llavors partiran de dia o de nit. Durant els dies del mes en què el núvol prevalent ombrejava sobre ella, els fills d'Israel acampaven i no partien. Que per comandament del Senyor partiran, guardaren la guàrdia del Senyor per comandament del Senyor en mans de Moisès.

10

I el Senyor va parlar a Moisès dient: Fes per a tu mateix dues trompetes de plata, Faràs trompetes batudes, i et serviran per convocar l'assemblea i per aixecar els campaments. I tocaràs les trompetes, i tota la congregació es reunirà a la porta de la tenda del testimoni. Si però en sonen una, vindran cap a tu tots els governants, els caps d'Israel. I tocareu de trompeta un senyal, i sortiran les que acampen a l'est, I tocareu la trompeta un segon senyal, i es posaran en marxa els campaments que acampen al Sud, i tocareu la trompeta un tercer senyal, i es posaran en marxa els campaments que acampen al costat del mar, i tocareu la trompeta un quart senyal, i es posaran en marxa els campaments que acampen cap al Nord; amb senyal tocaran la trompeta en la

seva posada en marxa. I quan reuniu l'assemblea, sonareu la trompeta, però no amb senyal especial. I els fills d'Aaron, els sacerdots, tocaran les trompetes, i serà per a vosaltres una llei eterna per a les vostres generacions. Si però sortiu a la guerra a la vostra terra contra els adversaris que s'han oposat a vosaltres, i soneu les trompetes, sereu recordats davant del Senyor i sereu salvats dels vostres enemics. I els dies de la vostra alegria, i en les vostres festes, i en les vostres llunes noves, sonareu les trompetes sobre els holocaustos i sobre els sacrificis de les vostres ofertes de pau, i serà per a vosaltres un record davant del vostre Déu, jo el Senyor, el vostre Déu.

I va passar que en el segon any, en el mes segon, el dia vintè del mes, el núvol va pujar des de la tenda del testimoni. I els fills d'Israel van partir amb les seves provisions al desert del Sinaí, i el núvol es va aturar al desert de Paran. I van partir primers per la veu del Senyor per mà de Moisès.

I van aixecar l'ordre del camp dels fills de Judà primers amb la seva força, i sobre la seva força, Naassó fill d'Aminadab. I sobre el poder de la tribu dels fills d'Issachar, Nathanael fill de Sogar. I sobre el poder de la tribu dels fills de Zabulon, Eliab, fill de Helon. I abaixaran la tenda, i sortiran els fills de Gedson i els fills de Merari, els qui porten la tenda.

I van aixecar l'ordre del camp de Rubèn amb la seva força, i sobre la seva força, Elisur fill de Sediür. I sobre la força de la tribu dels fills de Simeó, Salamiel fill de Sourisadai. I sobre el poder de la tribu dels fills de Gad, Elisaf fill de Raguel. I els fills de Caàt, portant les coses sagrades, sortiran, i muntaran la tenda fins que arribin. I ells sortiran l'ordre del campament d'Efraïm amb la seva força, i sobre la seva força, Elisamà fill d'Amiüd.

I sobre la força de la tribu dels fills de Manassès, Gamaliel el de Fadasur. I sobre la força de la tribu dels fills de Benjamín, Abidan fill de Gideoni. I sortiran en ordre del campament dels fills de Dan, els últims de tots els campaments, amb la seva força, i sobre la seva força, Ahiezer el fill d'Ammishaddai. I sobre la força de la tribu dels fills d'Aser, Fageel fill d'Ecran. I sobre la força de la tribu dels fills de Neftalí, Aquire fill d'Ainan. Aquestes són les hosts dels fills d'Israel, i van partir amb la seva força.

I Moisès va dir a Obab, fill de Raguel el madianita, parent per matrimoni de Moisès: Nosaltres partim cap al lloc que el Senyor va dir: Aquest donaré a vosaltres. Vine amb nosaltres i et tractarem bé, perquè el Senyor ha parlat coses bones sobre Israel. I va dir-li: No hi aniré, sinó que aniré a la meva terra i a la meva família. I va dir: No ens abandonis, perquè estaves amb nosaltres al desert, i seràs entre nosaltres un ancià. I serà que si véns amb nosaltres, i serà que aquelles coses bones que el Senyor ens farà de bé, també a tu et tractarem bé.

I van partir de la muntanya del Senyor un camí de tres dies, i l'arca de l'aliança del Senyor anava al davant d'ells un camí de tres dies per explorar-los un lloc de descans. I va passar que en llevar l'arca, Moisès va dir: Desperta't, Senyor, i que siguin dispersats els teus enemics, que fugin tots els qui t'odien. I quan es posava en repòs va dir: Torna, Senyor, als milers de miriades d'Israel. I el núvol els feia ombra de dia, quan ells sortien del campament.

11

I el poble estava murmurant coses dolentes davant del Senyor, i el Senyor va escoltar, i es va enutjar amb ira, i es va encendre entre ells un foc de part del Senyor, i va devorar una part

del campament. I la gent va cridar a Moisès, i Moisès va pregar al Senyor, i el foc va cessar. I el nom d'aquell lloc va ser anomenat Conflagració, perquè el foc va ser encès entre ells pel Senyor. I la multitud mixta que hi havia entre ells desitjà amb desig, i asseguts ploraven també els fills d'Israel, i digueren: qui ens donarà carn? Vam recordar els peixos que menjàvem a Egipte gratuïtament, i els cogombres, i els melons, i els porros, i les cebes, i els alls. Ara però la nostra ànima està completament seca, no hi ha res excepte el manà davant els nostres ulls. El manà, però, és com llavors de coriandre, i el seu aspecte és com el del cristall. I la gent viatjava, i recollien, i molien allò al molí, i ho fregaven al morter, i ho bullien a l'olla, i en feien pastissos, i el seu gust era com el d'un pastís d'oli. I quan la rosada baixava sobre el campament durant la nit, el manà baixava sobre ella.

I Moisès va escoltar-los plorant segons els seus clans, cadascun a la porta seva, i el Senyor es va enutjar amb gran ira, i davant de Moisès era malvat. I Moisès va dir al Senyor: Per què has maltractat el teu servent, i per què no he trobat gràcia davant teu, per imposar l'impuls d'aquest poble sobre mi? No vaig concebre jo tot aquest poble en el meu ventre, o jo els vaig parir? Per què em dius: pren-lo al teu si, com porta una nodrissa el lactant, cap a la terra que vas jurar als seus pares? D'on he de treure carn per donar a tot aquest poble? Perquè ploren davant meu, dient: Dóna'ns carn perquè mengem. No podré jo sol portar aquest poble, perquè aquesta paraula és massa pesada per a mi. Si però així tu ho fas amb mi, mata'm amb destrucció, si he trobat misericòrdia davant de tu, perquè no vegi la meva aflicció.

I el Senyor va dir a Moisès: Reuneix per a mi setanta homes d'entre els ancians d'Israel, als quals tu mateix coneixes, perquè aquests són ancians del poble i escribes igualment, i els portaràs a

la tenda del testimoni, i es quedaran allà amb tu. I baixaré i parlaré allà amb tu, i trauré de l'esperit que hi ha sobre tu i el posaré sobre ells, i t'ajudaran amb l'impuls del poble, i no el portaràs tu sol. I tu al poble diràs: consagreu-vos per a demà, i menjareu carn, perquè vau plorar davant del Senyor, dient: qui ens alimentarà amb carn? perquè era bo per a nosaltres a Egipte. I el Senyor us donarà carn per menjar, i menjareu carn. No menjareu un dia, ni dos, ni cinc dies, ni deu dies, ni vint dies, Fins a un mes de dies menjareu, fins que us surti de les narius, i us serà en nàusea, perquè vau desobeir al Senyor, que és entre vosaltres, i vau plorar davant d'ell, dient: per què vam sortir d'Egipte? I Moisès va dir: El poble són sis-centes milers de soldats de peu, entre els quals joestic, i tu vas dir: Els donaré carn per menjar, i menjaran durant un mes de dies'. No es sacrificaran ovelles i bous per a ells, i els bastarà? O es reunirà per a ells tot el peix del mar, i els bastarà? I va dir el Senyor a Moisès: No bastarà la mà del Senyor? Ja sabràs si la meva paraula et sobrevindrà o no.

I Moisès va sortir i va parlar al poble les paraules del Senyor, i va reunir setanta homes d'entre els ancians del poble, i ell els va col·locar al voltant de la tenda. I va baixar el Senyor en un núvol, i va parlar amb ell, i va prendre de l'esperit que era sobre ell, i el va col·locar sobre els setanta homes ancians. Quan va reposar l'esperit sobre ells, van profetitzar, però no ho van continuar fent. I dos homes van quedar al campament, el nom d'un era Eldad, i el nom del segon era Medad, i l'esperit va reposar sobre ells, i aquests estaven entre els registrats, i no van anar a la tenda, i van profetitzar al campament. I havent corregut el jove, va informar a Moisès i va dir: Eldad i Medad profetitzen al campament. I Josuè, el fill de Nun, que estava al costat de Moisès, l'escollit, va dir: Senyor meu Moisès, atura'ls. I Moisès li va dir: Estàs gelós per mi? I qui donaria que tot el poble del Senyor fossin profetes, quan el

Senyor dóna el seu esperit sobre ells? I Moisès va anar-se'n al campament, ell mateix i els ancians d'Israel.

I un esperit va sortir d'entre el Senyor, i va portar guatlls des de la mar, i les va llançar sobre el campament, camí d'un dia des d'aquí i camí d'un dia des d'aquí, al voltant del campament, com a dos colzes des de la terra. I el poble, havent-se aixecat, va recollir guatlls tot el dia, tota la nit i tot el dia següent; el que menys en va recollir va reunir deu cors, i les van estendre al voltant del campament per assecar-les. La carn encara era a les seves dents abans de desaparèixer, i el Senyor es va enfadar contra el poble, i el Senyor va colpejar el poble amb un cop molt gran. I el nom d'aquell lloc va ser anomenat Tombes del Desig, perquè allà van enterrar el poble que desitjava. Des de les Tombes dels Desitjos va partir el poble cap a Aseroth, i el poble va estar a Aseroth.

12

I Miriam i Aaron van parlar contra Moisès a causa de la dona etiop que va prendre Moisès, perquè va prendre una dona etiop. Van dir: No ha parlat el Senyor solament a Moisès? No ens ha parlat també a nosaltres? I el Senyor va escoltar. I l'home Moisès era molt humil entre tots els homes que hi havia sobre la terra. I el Senyor va dir immediatament a Moisès, a Aaron i a Miriam: Sortiu vosaltres tres a la tenda del testimoni. I els tres van sortir a la tenda del testimoni, i el Senyor va baixar en un pilar de núvol, i es va quedar dret sobre la porta de la tenda del testimoni, i Aaron i Miriam van ser cridats, i van sortir ambdós. I va dir-los: Escolteu les meves paraules, si hi ha un profeta vostre del Senyor, en visió em farà conèixer a ell, i en somni parlaré amb ell. No és així el meu servent Moisès, és fidel en tota la meva casa, Boca a boca parlaré amb ell, en forma visible, i no a través d'enigmes, i va

veure la glòria del Senyor, i per què no vau témer parlar contra el meu servent Moisès? I la ira de còlera del Senyor va caure sobre ells, i se'n va anar. I el núvol es va retirar de la tenda, i heus aquí que Miriam estava leprosa com la neu, i Aaron va mirar Miriam, i heus aquí que estava leprosa. I Aaron va dir a Moisès: Et prego, senyor, no ens imputis el pecat, perquè vam actuar ignorantment en allò que vam pecar. Que no esdevingui com igual a la mort, com un avortament que surt del ventre de la mare, i devora la meitat de les seves carns. I Moisès va cridar al Senyor, dient: Oh Déu, et necessito, cura-la. I el Senyor va dir a Moisès: si el seu pare li hagués escupit a la cara, no estaria avergonyida set dies? Que sigui tancada fora set dies fora del campament, i després d'això entrarà.

I Miriam va ser separada fora del campament set dies, i el poble no va partir fins que Miriam va ser purificada.

I després d'això el poble va sortir d'Aseroth, i van acampar al desert de Paran.

13

I el Senyor va parlar a Moisès dient: Envia homes per a tu mateix, i que espïin la terra dels cananeus, que jo dono als fills d'Israel en possessió; enviaràs un home per tribu, segons els clans de les seves famílies, cadascun líder d'ells.

I Moisès els va enviar des del desert de Paran per veu del Senyor, tots aquests homes líders dels fills d'Israel. I aquests són els seus noms, de la tribu de Rubèn, Samuel fill de Zacur. De la tribu de Simeó, Safat fill de Souri. De la tribu de Judà, Caleb fill de Jefunè. De la tribu d'Issacar, Igal, fill de Josep. De la tribu d'Efraïm, Ause, fill de Nun. De la tribu de Benjamín, Paltí, fill de

Rafu. De la tribu de Zebulun, Goudièl, fill de Soudí. De la tribu de Josep, dels fills de Manassès, Gaddi, fill de Susi. De la tribu de Dan, Amièl fill de Gamalí. De la tribu d'Asher, Sathour, fill de Miquel. De la tribu de Neftalí, Nabí fill de Sabí. De la tribu de Gad, Gudi'el fill de Machi. Aquests són els noms dels homes que Moisès va enviar a espiar la terra, i Moisès va anomenar Ause, fill de Nun, Jesús.

I Moisès els va enviar a espiar la terra de Canaan, i els va dir: Pugeu per aquest desert, i pujareu cap a la muntanya, I veureu la terra quina és, i el poble que hi habita, si és fort o feble, si són pocs o molts. I quina és la terra on aquests habiten, si és bona o dolenta, i quines són les ciutats on aquests viuen, si són fortificades o sense fortificar. I quina és la terra, si és fèrtil o esgotada, si hi ha en ella arbres o no, i perseverant rebreu dels fruits de la terra. I els dies eren dies de primavera, precursors del raïm.

I havent pujat van explorar la terra des del desert de Sin fins a Rehob, entrant a Hamath. I van pujar pel desert, i van anar fins a Hebron, i allà hi havia Ahiman, i Sheshai, i Talmai, descendents d'Anak, i Hebron va ser construïda set anys abans de Tanis d'Egipte. I van arribar fins a la vall del raïm, i la van explorar, i van tallar d'allà una branca amb un raïm de raïms, i el van aixecar sobre pals, i també maganes i figues. I van anomenar aquell lloc Vall del Raïm, a causa del raïm que els fills d'Israel van tallar d'allà. I van tornar des d'allà després d'haver explorat la terra durant quaranta dies.

I havent anat vinguren cap a Moisès i Aaron i cap a tota l'assemblea dels fills d'Israel, al desert de Paran, a Cadès, i els respongueren amb paraula i a tota la congregació, i mostraren el

fruit de la terra, I li van relatar, i van dir: Vam arribar a la terra a la qual ens vas enviar, terra que flueix llet i mel, i aquest n'és el fruit. Però que audaç és la nació que habita sobre ella, i les ciutats són fortificades, emmurallades i molt grans, i hem vist allà la generació d'Enac. I Amalec habita a la terra del sud, i l'heteu, i l'hivita, i el jebuseu, i l'amorreu habita a la muntanya, i el cananeu habita vora el mar i vora el riu Jordà. I Caleb va fer callar el poble davant de Moisès, i li va dir: No, sinó que pujarem, i l'heretarem, perquè serem capaços contra ells. I els homes que havien pujat amb ell van dir: No hi pujarem, perquè no podem pujar contra aquesta nació, ja que és més forta que nosaltres. Van portar consternació de la terra que havien explorat als fills d'Israel, dient: La terra que vam travessar per explorar-la és una terra que devora els habitants que hi ha, i tota la gent que vam veure en ella són homes de gran estatura. I allà hem vist els gegants, i érem davant d'ells com llagostes, però així érem davant d'ells.

14

I havent pres un tota la congregació va cedir la veu, i el poble va plorar tota aquella nit. I tots els fills d'Israel murmuraven contra Moisès i Aaron, i tota la congregació els va dir, Tant de bo haguéssim mort a la terra d'Egipte, o en aquest desert, si haguéssim mort! I per què el Senyor ens introdueix a aquesta terra per caure en guerra? Les nostres dones i els nostres fills seran lliurats al saqueig. Ara, doncs, és millor tornar a Egipte. I ells van dir l'un a l'altre: Donem-nos un líder i tornem a Egipte. I Moisès i Aaron van caure sobre el seu rostre davant de tota la congregació dels fills d'Israel.

Però Josuè, el fill de Nun, i Caleb, el fill de Jefunné, d'entre els qui havien espilat la terra, van esquinçar les seves vestidures, I

van dir a tota l'assemblea dels fills d'Israel, dient: La terra que vam explorar és molt, molt bona. Si el Senyor ens tria, ens portarà a aquesta terra i ens la donarà, terra que flueix llet i mel. Però no sigueu rebels del Senyor, i vosaltres no tingueu por del poble de la terra, perquè són menjar per a vosaltres, ja que el temps s'ha apartat d'ells, i el Senyor és amb nosaltres, no els tingueu por.

I tota la congregació va dir d'apedregarlos amb pedres, i la glòria del Senyor va aparèixer en el núvol sobre la tenda del testimoni davant de tots els fills d'Israel. I va dir el Senyor a Moisès: Fins quan em provocarà aquest poble? I fins quan no creuran en mi malgrat tots els signes que vaig fer entre ells? Jo els colpiré de mort, i els destruiré, i faré de tu i de la casa del teu pare una nació gran, i molt més que això. I Moisès va dir al Senyor: Egipte ho escoltarà, perquè tu vas fer pujar aquest poble d'ells amb la teva força. Però tots els habitants d'aquesta terra han escoltat que tu ets Senyor en aquest poble, tu que ets vist ull a ull, Senyor, i el teu núvol s'ha establert sobre ells, i tu vas davant d'ells en pilar de núvol durant el dia, i en pilar de foc durant la nit. I tu destruiràs aquest poble com si fos un sol home, i les nacions que han escoltat el teu nom diran: Perquè el Senyor no va poder portar aquest poble a la terra que els va jurar, els va abatre al desert. I ara que sigui exaltada la teva força, Senyor, de la manera que vas dir, dient, El Senyor és pacient i abundant en misericòrdia i veritable, traient la iniquitat, la injustícia i el pecat, però amb la purificació no purificarà el culpable, retornant els pecats dels pares sobre els fills fins a la tercera i quarta generació. Perdona el pecat d'aquest poble segons la teva gran misericòrdia, tal com vas ser graciós amb ells des d'Egipte fins ara.

I el Senyor va dir a Moisès: Sóc graciós amb ells segons la teva paraula. Però jo visc i viu el meu nom, i la glòria del Senyor

omplirà tota la terra. Perquè tots els homes que van veure la meva glòria i els signes que vaig fer a Egipte i al desert, i em van posar a prova aquesta desena vegada, i no van escoltar la meva veu, Certament no veuran la terra que vaig jurar als seus pares, sinó els seus fills que són aquí amb mi, tots els que no coneixen el bé ni el mal, tot jove inexpert, a aquests donaré la terra, però tots els que m'han provocat no la veuran. Però el meu servent Caleb, perquè hi ha un altre esperit en ell i em va seguir, el portaré a la terra on va entrar, i la seva descendència l'heretarà. L'Amalek i el Cananeu habiten a la vall; demà gireu-vos i partiu cap al desert, camí del mar Vermell.

I el Senyor digué a Moisès i a Aaron: Fins a quan aquesta assemblea malvada? He escoltat la murmuració dels fills d'Israel, la qual han murmurat davant meu sobre vosaltres. Els vaig dir: Visc jo, diu el Senyor, certament de la manera que heu parlat a les meves orelles, així us faré. En aquest desert cauran els vostres cossos, i tota la vostra generació, i els que van ser comptats entre vosaltres des dels vint anys en amunt, tots els que van murmurar contra mi, Si vosaltres entrareu a la terra sobre la qual vaig estendre la meva mà per fer-vos habitar sobre ella, excepte Caleb, fill de Jefoné, i Jesús, fill de Nun. I els nens, dels quals vaig dir que serien saquejats, els portaré a la terra, i heretaran la terra de la qual vosaltres us vaig apartar. I els vostres membres cauran en aquest desert. Els vostres fills, però, vagaran pel desert durant quaranta anys i portaran el pes de la vostra fornicació, fins que els vostres cossos siguin consumits al desert. Segons el nombre de dies que vaig espigar la terra, quaranta dies, un dia per any, carregareu amb els vostres pecats durant quaranta anys, i coneixereu la ira de la meva còlera. Jo, el Senyor, he parlat; en veritat, així faré a aquesta congregació malvada que s'ha reunit contra mi: en aquest desert seran consumits i allà moriran.

I els homes que Moisès va enviar a espiar la terra, en arribar van murmurar contra ella davant l'assemblea portant paraules dolentes sobre la terra, i van morir els homes que havien parlat malament de la terra per la plaga davant del Senyor. I Jesús, fill de Nun, i Caleb, fill de Jefunne, van sobreviure d'aquells homes que havien anat a espiar la terra. I Moisès va parlar aquestes paraules a tots els fills d'Israel, i el poble va plorar molt.

I havent-se llevat d'hora al matí van pujar a la cim de la muntanya, dient: Heus aquí, nosaltres pujarem al lloc que va dir el Senyor, perquè hem pecat. I Moisès va dir: Per què transgrediu la paraula del Senyor? No us serà pròspera. No pugueu, perquè el Senyor no és amb vosaltres, i caureu davant dels vostres enemics. Que l'amalequita i el cananeu són allà davant vostre, i caureu per l'espasa, perquè us vau apartar desobeint el Senyor, i el Senyor no serà amb vosaltres. I havent forçat, van pujar al cim de la muntanya, però l'arca de l'aliança del Senyor i Moisès no es van moure del campament. I l'amalec i el cananeu que habitaven en aquella muntanya van baixar, els van fer recular i els van massacrar fins a Hormà, i van tornar al campament.

15

I el Senyor va dir a Moisès: Parla als fills d'Israel, I els diràs: quan entreu a la terra de la vostra residència, que jo us dono, I faràs holocaustos al Senyor, holocarpi o sacrifici, per magnificar un vot, o segons voluntat pròpia, o en les vostres festes, per fer una olor de fragància al Senyor, ja sigui dels bous o dels ovells. I el que ofereix el seu regal el portarà al Senyor, un sacrifici d'una dècima part de l'efà de farina fina mesclada amb un quart de hin d'oli. I vi per a libació la quarta part del hin fareu sobre l'holocaust, o sobre el sacrifici; per a cada anyell faràs tant, ofrena

d'olor de fragància al Senyor. I pel xai, quan el feu en holocausta o en sacrifici, faràs una ofrena de flor de farina de dues dècimes barrejada amb oli, la tercera part del hin, I vi per a libació, la tercera part del hin, l'ofereireu com a olor fragrant al Senyor.

Si però feu dels bous un holocaust o un sacrifici per magnificar un vot, o com a ofrena de salvació al Senyor, I ell portarà sobre el vedell un sacrifici de farina fina, tres dècimes barrejades en oli, la meitat del hin. I vi per a libació la meitat del hin, ofrena d'olor de fragància al Senyor.

Així faràs amb el vedell, amb el moltó o amb el xai, ja sigui de les ovelles o de les cabres, Segons el nombre dels quals feu, així ho fareu per a cadascun, segons el nombre d'ells.

Tot el natiu farà així per oferir tals ofrenes en olor de fragància al Senyor. Si però un estranger s'afegeix a vosaltres en la vostra terra, o qui esdevingui entre vosaltres en les vostres generacions, i farà una ofrena d'olor de fragància al Senyor, de la manera que feu vosaltres, així farà la congregació al Senyor.

Una llei serà per a vosaltres i per als forasters que habiten entre vosaltres, llei eterna per a les vostres generacions; com vosaltres, així el foraster serà davant del Senyor. Una mateixa llei i un mateix estatut serà per a vosaltres i per al foraster que resideix entre vosaltres.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla als fills d'Israel i els diràs: Quan entreu a la terra on jo us porto, I serà que quan mengeu vosaltres dels pans de la terra, apartareu una ofrena com a contribució al Senyor, les primícies de la vostra pasta. Pa separareu com a ofrena, com l'ofrena de l'era, així la separareu.

Primícies de la vostra massa, i donareu al Senyor una ofrena per a les vostres generacions.

Quan però transgredir i no complir tots aquests manaments que el Senyor va parlar a Moisès, Com va manar el Senyor per mà de Moisès, des del dia que el Senyor us va manar i més enllà per a les vostres generacions, I serà que si davant dels ulls de la congregació passa involuntàriament, tota la congregació farà un vedell de bous sense taca com a ofrena cremada com a olor de fragància al Senyor, i el sacrifici d'aquest i la seva libació segons l'arranjament, i un cabrit de cabres pel pecat. I el sacerdot farà expiació per tota la congregació dels fills d'Israel, i els serà perdonat, perquè és involuntari, i ells portaren el seu do com a ofrena al Senyor pel seu pecat davant del Senyor, pels seus actes involuntaris. I serà perdonat a tota l'assemblea dels fills d'Israel, i al foraster que resideix entre vosaltres, perquè tot el poble ho ha fet involuntàriament.

Si una ànima peque involuntàriament, portarà una cabra d'un any concernent el pecat. I el sacerdot farà expiació per l'ànima que ha pecat involuntàriament i que ha pecat sense voler davant del Senyor, per fer expiació per ella. Al natiu entre els fills d'Israel i a l'estranger que resideix entre ells, una mateixa llei serà per a ells, per a qui actuï involuntàriament.

I l'ànima que actua amb mà d'arrogància, dels nadius o dels prosèlits, aquesta provoca Déu, aquella ànima serà destruïda del seu poble, Perquè ha menyspreat la paraula del Senyor i ha trencat completament els seus manaments, aquella ànima serà completament destruïda, el seu pecat en ella.

I els fills d'Israel eren al desert, i trobaren un home recollint llenya el dia de dissabte. I els que l'havien trobat recollint fusta el dia del dissabte el van portar davant de Moisès i Aaron, i davant de tota l'assemblea dels fills d'Israel. I ells el van posar a la presó, perquè no havien decidit què haurien de fer amb ell. I el Senyor va parlar a Moisès, dient: que sigui condemnat a mort l'home, que tota la congregació l'apedregui amb pedres. I tota la congregació el va treure fora del camp, i tota la congregació el va apedegar amb pedres fora del camp, tal com el Senyor va ordenar a Moisès.

I va dir el Senyor a Moisès, dient: Parla als fills d'Israel, i els diràs, i que es facin per a ells mateixos franges a les vores de les seves vestidures per a les seves generacions, i posareu sobre les franges de les vores un fil blau. I seran a les vostres franges, i les veureu, i recordareu tots els manaments del Senyor, i els fareu, i no sereu desviats darrere dels vostres pensaments, i dels ulls amb els quals us prostituïu darrere d'ells, perquè recordeu i feu tots els meus manaments, i sereu sants al vostre Déu. Jo sóc el Senyor, el vostre Déu, que us va treure de la terra d'Egipte, per ser el vostre Déu, jo sóc el Senyor, el vostre Déu.

16

I parlà Coré, fill d'Isaar, fill de Caat, fill de Leví, i Datan i Abiron, fills d'Eliab, i Aun, fill de Falet, fill de Rubèn, I es van alçar davant de Moisès, homes dels fills d'Israel, dos-cents cinquanta, caps de la congregació, convocats del consell, i homes renombrats. Es van reunir contra Moisès i Aaron, i van dir: Prou ja, perquè tota la congregació, tots són sants, i el Senyor és entre ells, i per què us alceu sobre l'assemblea del Senyor? I havent escoltat Moisès, va caure de cara. I va parlar a Coré i a tota la seva assemblea, dient: Déu ha visitat i ha conegut els que són seus i els sants, i els ha

atret cap a si mateix, i aquells que va triar per a si mateix, els ha atret cap a si mateix. Això feu: preneu per a vosaltres encensers, Korah i tota la seva congregació, I poseu-hi foc, i poseu-hi encens davant del Senyor demà, i l'home que el Senyor hagi triat, aquest serà sant; que us sigui suficient, fills de Leví. I Moisès va dir a Coré: Escolteu-me, fills de Leví. No és poca cosa això per a vosaltres, que el Déu d'Israel us va separar de la congregació d'Israel, i us va apropar cap a ell mateix per ministrar els ministeris de la tenda del Senyor, i presentar-vos davant de la tenda per servir-los? I t'ha apropiat a tu i tots els teus germans, els fills de Leví, amb tu, i cerqueu també exercir el sacerdoci? Així doncs tu i tota la teva congregació reunida davant de Déu, i Aaron qui és, perquè murmureu contra ell?

I Moisès va enviar a cridar Datan i Abiram, fills d'Eliab, i van dir: No hi pujarem. No és poca cosa això, que tu ens vas portar a una terra que flueix llet i mel per matar-nos al desert, i que tu governes sobre nosaltres? Ets governant, i tu ens vas portar a una terra que flueix llet i mel, i ens vas donar heretat de camp i vinyes? Els ulls d'aquells homes els podries treure? No hi pugem. I Moisès es va entristir molt, i va dir al Senyor: No tinguis en compte el seu sacrifici; no he pres res desitjable d'ells, ni he fet mal a cap d'ells. I Moisès va dir a Coré: Santifica la teva assemblea, i sigueu preparats davant del Senyor tu, Aaron i ells demà, I agafeu cadascun el seu encenser, i hi posareu encens, i portareu davant del Senyor cadascun el seu encenser, cinquanta i dos-cents encensers, i tu i Aaron cadascun el seu encenser.

I cadascun va prendre el seu encenser, i van col·locar-hi foc, i van posar-hi encens, i es van situar al costat de les portes de la tenda del testimoni Moisès i Aaron. I Coré va reunir contra ells tota la seva assemblea al costat de la porta de la tenda del

testimoni, i la glòria del Senyor va aparèixer a tota la congregació. And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, Separeu-vos del mig d'aquesta congregació, i els consumiré de cop. I caigueren sobre la seva cara, i digueren: Déu, Déu dels esperits i de tota carn, si un home ha pecat, la ira del Senyor sobre tota l'assemblea? I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla a la congregació dient: Retireu-vos dels voltants de la congregació de Coré.

I Moisès es va aixecar i va anar cap a Datan i Abiram, i tots els ancians d'Israel van anar amb ell. I ell va parlar a l'assemblea, dient: Separeu-vos de les tendes d'aquests homes durs, i no toqueu res del que és d'ells, no perigueu amb ells en tot el seu pecat. I ells es van apartar dels voltants de la tenda de Coré, i Datan i Abiram van sortir i es van quedar drets a les portes de les seves tendes, amb les seves dones, els seus infants i el seu bagatge.

I Moisès va dir: En això sabreu que el Senyor m'ha enviat a fer totes aquestes obres, que no vénen de mi mateix. Si aquests moren segons la mort de tots els homes, si la seva visitació serà segons la inspecció de tots els homes, el Senyor no m'ha enviat. Però o en visió el Senyor ho mostrarà, i havent obert la terra la seva boca els devorará a ells, i les seves cases, i les seves tendes, i tot allò que els pertany, i baixaran vivents a l'hades, i sabreu que aquests homes van provocar el Senyor.

Com però va cessar de parlar totes aquestes paraules, la terra es va esquinçar sota d'ells. I la terra es va obrir, i els va empassar, i les seves cases, i tots els homes que estaven amb Korah, i els seus ramats. I van baixar ells i tot allò que era seu, vivents, cap a l'hades, i la terra els va cobrir, i van perir d'entre la congregació. I tot Israel que era al seu voltant va fugir de la seva veu, perquè deien: No sigui que la terra ens engolixi. I un foc va sortir de

davant del Senyor, i va devorar els dos-cents cinquanta homes que oferien l'encens.

17

I el Senyor va dir a Moisès, I a Eleazar, el fill d'Aaron el sacerdot, agafeu els encensers de bronze de mig dels cremats, i el foc estrany aquest escampeu-lo allà, perquè consagraren els encensers d'aquests pecadors amb les seves ànimes, I fes-ne plaques batudes com a cobertura per a l'altar, perquè van ser ofertes davant del Senyor i van ser santificades, i van esdevenir un senyal per als fills d'Israel. I Eleazar, fill d'Aaró el sacerdot, va prendre els encensers de bronze que havien portat els cremats, i els van afegir com a cobertura a l'altar. Memorial als fills d'Israel, perquè no s'acosti cap estranger que no sigui de la descendència d'Aaron a posar encens davant del Senyor, i no sigui com Coré i la seva assemblea, segons va parlar el Senyor per mà de Moisès.

I els fills d'Israel van murmurar l'endemà contra Moisès i Aaron, dient: Vosaltres heu matat el poble del Senyor. I va passar que, en reunir-se l'assemblea contra Moisès i Aaron, van arremetre contra la tenda del testimoni, i el núvol la va cobrir, i va aparèixer la glòria del Senyor. I Moisès i Aaron van entrar davant la tenda del testimoni. And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, Partiu de mig d'aquesta congregació, i els consumiré d'una vegada, i van caure sobre llur cara. I va dir Moisès a Aaron: Pren l'encenser, i posa-hi foc de l'altar, i llança-hi encens, i porta'l ràpidament al campament, i fes expiació per ells, perquè ha sortit la ira de la faç del Senyor, ha començat a destruir el poble. I Aaron va prendre-ho tal com li havia parlat Moisès, i va córrer cap a l'assemblea, i ja havia començat la plaga entre el poble, i va posar l'encens i va expiar pel poble. I va estar entre els morts i els

vivents, i la plaga va cessar. I els morts en la plaga van ser catorze mil set-cents, sense comptar els morts a causa de Corè. I Aaron va retornar cap a Moisès a la porta de la tenda del testimoni, i la plaga va cessar.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla als fills d'Israel i pren d'ells una vara, una vara segons les cases de les famílies de tots els seus governants, segons les cases de les seves famílies, dotze vares, i escriu el nom de cadascun sobre la seva vara. I escriu el nom d'Aaron sobre la vara de Leví, perquè és una vara, segons la tribu de la casa de les seves famílies donaran. I les posaràs en la tenda del testimoni, enfront del testimoni, on em faré conèixer a tu. I serà que l'home que jo esculli, la seva vara brotarà, i trauré de mi el murmuri dels fills d'Israel que ells mateixos murmuren sobre vosaltres.

I Moisès va parlar als fills d'Israel, i tots els seus governants li van donar una vara, una vara per governant, segons les cases dels seus pares, dotze vares, i la vara d'Aaron estava entre les seves vares. I Moisès va dipositar les vares davant del Senyor a la tenda del testimoni. I va passar l'endemà que van entrar Moisès i Aaron a la tenda del testimoni, i heus aquí que havia brotat la vara d'Aaron de la casa de Leví, i havia tret un brot, i havia florit flors, i havia produït nous. I Moisès va treure totes les verges de davant del Senyor cap a tots els fills d'Israel, i van veure, i cadascun va agafar la seva verga.

I el Senyor va dir a Moisès: Posa la vara d'Aaron davant dels testimonis per a la seva preservació, com a senyal per als fills dels desobedients, i que cessi el seu murmuri contra mi, i no morin. I Moisès i Aaron van fer tal com el Senyor va manar a Moisès, així ho van fer. I els fills d'Israel van dir a Moisès, dient: Mira, som

consumits, hem perit, som destruïts. Tot el que toca el tabernacle del Senyor mor, fins que al final morim?

18

I va dir el Senyor a Aaron, dient: Tu i els teus fills i la casa del teu pare prendreu els pecats de les coses santes, i tu i els teus fills prendreu els pecats del vostre sacerdoci. I els teus germans de la tribu de Levi, el poble del teu pare, porta'ls prop de tu mateix, i que s'uneixin a tu, i que et serveixin, i tu i els teus fills amb tu davant de la tenda del testimoni. I ells guardaran les teves guàrdies, i les guàrdies de la tenda. Excepte que als vasos sants i a l'altar no s'acostaran, i no moriran ni aquests ni vosaltres. I s'uniran a tu i guardaran les guàrdies de la tenda del testimoni, segons tots els ministeris de la tenda, i l'estranger no s'aproparà a tu. I guardareu les guàrdies de les coses santes i les guàrdies de l'altar, i no hi haurà ira entre els fills d'Israel. I jo he pres els vostres germans els Levites d'entre els fills d'Israel, un do donat al Senyor, per ministrar en els ministeris de la tenda del testimoni. I tu i els teus fills amb tu guardareu el vostre sacerdoci, segons tota manera de l'altar i el que hi ha dins del vel, i ministrareu els ministeris com a regal del vostre sacerdoci, i l'estranger que s'acosti morirà.

I el Senyor va parlar a Aaron: Mira, jo us he donat la custòdia de les primícies de totes les coses santificades a mi pels fills d'Israel; a tu les he donat com a honor, i als teus fills amb tu, com a estatut etern. I això us sigui de les coses santes santificades de les ofrenes, de tots els seus dons, i de tots els seus sacrificis, i de tota la seva transgressió, i de tots els seus pecats, tants com em retornen de totes les coses santes, serà per a tu i per als teus fills.

En el sant dels sants les menjareu, tot mascle les menjarà, tu i els teus fills; seran santes per a tu.

I això serà per a vosaltres les primícies dels seus dons, de totes les ofrenes dels fills d'Israel; a tu te les he donat, i als teus fills i a les teves filles amb tu, com a estatut etern; tot el qui sigui pur a casa teva les menjarà.

Tota primícia d'oli, i tota primícia de vi, la primícia dels seus grans, tantes com en donin al Senyor, te les he donat a tu. Les primícies, totes les que hi ha a la seva terra, totes les que portin al Senyor, seran per a tu; tot el que sigui pur a casa teva les menjarà.

Tot el que estigui dedicat entre els fills d'Israel serà per a tu. I tot el que obre el ventre de tota carn, tants com ofereixen al Senyor, des de l'home fins al bestiar, serà teu, però amb rescat seran rescatats els primogènits dels homes, i els primogènits del bestiar impur els redimiràs. I la seva redempció, des d'un mes d'edat, la valoració és de cinc sicles, segons el sicle sant que són vint òbols. Excepte els primogènits dels vedells i els primogènits de les ovelles i els primogènits de les cabres no redimiràs, sant és, i la sang d'ells vesseràs cap a l'altar, i el greix oferiràs com a ofrena en olor de fragància al Senyor.

I la carn serà per a tu, com també el pit de l'ofrena ondulatoria i el braç dret, seran per a tu. Tota ofrena de les coses santes que els fills d'Israel apartin per al Senyor, te l'he donada a tu i als teus fills i a les teves filles amb tu, com a estatut etern; és un pacte de sal eterna davant del Senyor, per a tu i per a la teva descendència amb tu.

I el Senyor va parlar a Aaron: En la terra d'ells no heretaràs, i no tindràs cap porció entre ells, perquè jo sóc la teva porció i la teva herència enmig dels fills d'Israel.

I als fills de Leví, heus aquí, he donat tot delme en Israel com a herència, en lloc dels seus ministeris, tots aquells que ells ministren com a ministeri a la tenda del testimoni. I els fills d'Israel no s'acostaran més a la tenda del testimoni per prendre un pecat mortal. I el levita ell mateix exercirà el ministeri de la tenda del testimoni, i ells assumiran els seus pecats, estatut etern per a les seves generacions, i enmig dels fills d'Israel no heretaran herència. Perquè els delmes dels fills d'Israel, tants com apartin al Senyor com a ofrena, els he donat als Levites en herència; a causa d'això els he dit que en mig dels fills d'Israel no heretaran herència.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, I als levites parlaràs, i els diràs: si rebeu dels fills d'Israel el delme que us he donat d'ells en herència, apartareu-ne vosaltres una ofrena al Senyor, un delme del delme. I se us comptarà les vostres ofrenes com el gra de l'era i l'ofrena del cup de vi. Així els apartareu també vosaltres de totes les ofertes del Senyor, de tots els vostres delmes, tants com rebeu dels fills d'Israel, i en donareu una ofrena al Senyor Aaron, el sacerdot. De tots els vostres dons apartareu una ofrena al Senyor, o de totes les primícies apartareu la cosa consagrada. I els diràs: Quan prengueu les primícies d'ell, serà comptat als levites com a producte de l'era i com a producte del cup. I vosaltres el menjareu en tot lloc, vosaltres i les vostres cases, perquè aquesta és la vostra recompensa en lloc dels vostres ministeris a la tenda del testimoni. I no rebreu pecat a través d'això, perquè hauríeu de treure les primícies d'ell, i no profanareu les coses santes dels fills d'Israel, perquè no moriu.

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, Aquesta és la distinció de la llei, tantes coses com va comandar el Senyor, dient: parla als fills d'Israel, i que prenguin cap a tu una vedella roja sense taca, la qual no té en ella cap taca, i sobre la qual no ha estat posat jou. I la donaràs a Eleazar, el sacerdot, i la trauran fora del campament a un lloc pur, i la sacrificaran davant d'ell. I Eleazar prendrà de la seva sang, i ruixarà davant de la tenda del testimoni de la seva sang set vegades. I ells la cremaran davant d'ell, i la pell i les carns d'ella i la sang d'ella amb l'excrement d'ella seran cremats. I el sacerdot prendrà fusta de cedre i hisop i escarlata, i els llançaran al mig de la crema de la vedella.

I el sacerdot rentarà les seves vestidures i banyarà el seu cos amb aigua, i després d'això entrarà al campament, i el sacerdot serà impur fins al vespre. I el qui la crema rentarà les seves vestidures, i banyarà el seu cos, i serà impur fins al vespre. I un home pur recollirà les cendres de la vedella i les dipositarà fora del campament en un lloc pur, i seran per a la congregació dels fills d'Israel per a la seva conservació; és aigua d'aspersió de purificació. I el qui recull la cendra de la vedella rentarà les seves vestidures i serà impur fins al vespre, i serà per als fills d'Israel i per als forasters residents un estatut etern.

El qui toqui el cadàver de qualsevol ànima humana serà impur set dies. Aquest serà purificat el tercer dia i el setè dia, i serà pur; però si no és purificat el tercer dia i el setè dia, no serà pur. Tot el qui toca el mort d'ànima d'home, si mor, i no sigui purificat, ha profanat la tenda del Senyor, serà destruïda aquella ànima d'Israel, perquè l'aigua d'aspersió no va ser aspergida sobre ell, és impure, encara la seva impuresa és en ell. I aquesta és la

lleï: si un home mor en una casa, tot el que entra a la casa, i tot el que hi ha a la casa, serà impur set dies. I tot vas obert sobre el qual no s'ha lligat cap lligadura, és impur. I tot qui toqui sobre la superfície del camp un ferit o un mort o un os humà o una tomba, serà impur set dies.

I prendran per a l'impur de les cendres de la cremada de la purificació, i abocaran sobre ella aigua viva dins d'un recipient. I agafarà hisop i el mullarà en l'aigua un home pur, i ruixarà sobre la casa i sobre els estris i sobre les ànimes, tantes com hi siguin allà, i sobre el tocat de l'os de l'humà, o del ferit, o del mort, o de la tomba. I el pur esquitxarà sobre l'impur el tercer dia i el setè dia, i serà purificat el setè dia, i rentarà les seves vestidures, i es banyarà amb aigua, i serà impur fins al vespre. I l'home que sigui profanat i no sigui purificat, serà destruïda aquella ànima de mig de la congregació, perquè va profanar les coses santes del Senyor, perquè l'aigua de purificació no va ser aspergida sobre ell; és impura. I serà per a vosaltres un estatut etern, i el que esquitxa l'aigua de purificació rentarà les seves vestidures, i el que toca l'aigua de la purificació serà impur fins al vespre. I tot allò que toqui l'impur serà impur, i l'ànima que el toqui serà impura fins al vespre.

20

I van venir els fills d'Israel, tota la congregació, al desert de Sin, en el primer mes, i el poble va romandre a Cades, i Miriam va morir allí, i va ser enterrada allí. I no hi havia aigua per a la congregació, i es van reunir contra Moisès i Aaron. I el poble es queixava a Moisès, dient: Plaguera que haguéssim mort en la destrucció dels nostres germans davant del Senyor. I per què heu portat l'assemblea del Senyor a aquest desert per matar-nos a

nosaltres i el nostre bestiar? I per què això? Ens heu fet pujar d'Egipte per arribar a aquest lloc malvat, un lloc on no es sembla, ni hi ha figueres, ni vinyes, ni magraners, ni aigua per beure.

I Moisès i Aaron van venir des de davant de l'assemblea a la porta de la tenda del testimoni, i van caure bocaterrosos, i la glòria del Senyor es va manifestar davant d'ells. I el Senyor va parlar a Moisès, dient: Pren la teva vara i reuneix l'assemblea, tu i el teu germà Aaron, i parleu a la roca davant d'ells, i ella donarà les seves aigües, i en fareu sortir aigua de la roca per a ells, i donareu de beure a l'assemblea i als seus ramats. I Moisès va prendre la vara de davant del Senyor, tal com el Senyor va manar. I Moisès i Aaron van reunir l'assemblea davant de la roca, i els va dir: Escolteu-me, desobedients, no traurem d'aquesta roca aigua per a vosaltres? I havent aixecat Moisès la seva mà, va colpejar la roca amb la vara dues vegades, i va sortir molta aigua, i va beure la congregació i els seus ramats. I el Senyor va dir a Moisès i Aaron: Perquè no vau creure per santificar-me davant dels fills d'Israel, a causa d'això no portareu vosaltres aquesta assemblea a la terra que els he donat. Aquesta és l'aigua de Contradicció, perquè els fills d'Israel van ser injuriats davant del Senyor, i va ser consagrat en ells.

I Moisès va enviar missatgers des de Cadès cap al rei d'Edom, dient: Això diu el teu germà Israel: Tu coneixes tota la pena que ens ha trobat. I els nostres pares van baixar a Egipte, i vam residir a Egipte molts dies, i els egipcis ens van maltractar a nosaltres i als nostres pares. I vam cridar cap al Senyor, i el Senyor va escoltar la nostra veu, i havent enviat un àngel, ens va treure d'Egipte, i ara som a la ciutat de Cadès, a la vora de les teves fronteres. Passarem per la teva terra, no passarem pels camps ni pels cellers, ni beurem aigua del teu pou; anirem pel camí reial, no ens desviarem

ni a la dreta ni a l'esquerra, fins que hàgim passat les teves fronteres. I Edom li va dir: No passaràs pel meu territori; si no, sortiré a fer-te la guerra. I els fills d'Israel li diuen: Passarem vora la muntanya; si beguem de la teva aigua, jo i els meus ramats, et pagaré el preu; però no és res, passarem vora la muntanya. Però ell va dir: No passaràs a través del meu territori. I Edom va sortir al seu encontre amb una multitud nombrosa i amb mà forta. I Edom no va voler permetre a Israel passar a través de les seves fronteres, i Israel es va desviar d'ell. I van partir de Cades, i els fills d'Israel, tota la congregació, van arribar a la muntanya d'Hor.

I el Senyor va dir a Moisès i Aaron a Hor, la muntanya sobre les fronteres de la terra d'Edom, dient: Que sigui afegit Aaron al seu poble, perquè no entrareu a la terra que he donat als fills d'Israel, ja que em vau provocar a l'aigua de l'insult. Pren Aaron i Eleazar, el seu fill, i puja'ls a la muntanya d'Hor, davant de tota la congregació, I despulla Aaron de la seva túnica i vesteix Eleazar, el seu fill, i Aaron, havent estat afegit, que mori allà. I Moisès va fer tal com el Senyor li va manar, i el va pujar a la muntanya d'Hor, davant de tota la congregació, I va despullar l'Aaron de les seves vestidures, i va vestir-les a Eleazar, el seu fill, i va morir Aaron al cim de la muntanya, i van baixar Moisès i Eleazar de la muntanya. I va veure tota la congregació que havia mort Aaron, i van plorar Aaron trenta dies tota la casa d'Israel.

21

I el rei cananeu Arad, que habitava al desert, va escoltar que Israel havia vingut pel camí d'Atharein, i va lluitar contra Israel, i va prendre'n captius com a botí. I Israel va pregar una pregària al Senyor, i va dir: Si em lliures aquest poble sota el meu control, el destruiré completament, ell i les seves ciutats. I el Senyor va

escoltar la veu d'Israel i va lliurar el cananeu sota el seu control, el va consagrar a ell i a les seves ciutats, i van anomenar aquell lloc Anatema.

I havent partit de Hor, la muntanya, de camí cap a la mar roja, van envoltar la terra d'Edom, i el poble es va desanimar pel camí. I el poble parlava contra Déu i contra Moisès, dient: Per què això? Ens vas treure d'Egipte per matar-nos al desert? Perquè no hi ha pa ni aigua, i la nostra ànima aborreix aquest pa sense valor. I el Senyor va enviar contra el poble les serps mortals, i van mossegar el poble, i va morir molta gent dels fills d'Israel. I el poble, havent arribat a Moisès, deien: Hem pecat, perquè hem parlat contra el Senyor i contra tu; prega, doncs, al Senyor que tregui de nosaltres la serp. I Moisès va pregar al Senyor pel poble, i el Senyor va dir a Moisès: Fes per a tu mateix una serp, i posa-la sobre un pal, i serà que si una serp mossega un home, tot el qui hagi estat mossegat, en veure-la, viurà. I Moisès va fer una serp de bronze, i la va col·locar sobre un pal, i succeïa que quan una serp mossegava un home, i mirava la serp de bronze, vivia.

I els fills d'Israel van partir, i van acampar a Oboth. I havent partit d'Oboth, van acampar a Achalga, a l'altra banda del desert, que està davant de Moab, cap a llevant. I d'allà van partir i van acampar a la vall de Zared. I d'allà van partir i van acampar a l'altra banda d'Arnon, al desert, la part que sobresurt des de les fronteres dels amorrites, ja que Arnon és la frontera de Moab, entre Moab i l'amorrita. Per això es diu en el llibre: La guerra del Senyor va incendiar Zahab i els torrents d'Arnon. I va establir els torrents per establir-hi Er, i s'afegeix a les fronteres de Moab.

I des d'allà el pou, aquest pou del qual va dir el Senyor a Moisès: Reuneix el poble, i els donaré aigua per beure. Aleshores

Israel va cantar aquesta cançó sobre el pou: Comenceu-li, pou, Ho van cavar governants, ho van tallar reis de nacions en el seu regne, quan governaven, I des del pou cap a Manthanaein, i des de Manthanaein cap a Naaliel, i des de Naaliel cap a Bamoth, i des de Bamoth cap a Ianin, la qual és a la plana de Moab, des del cim del tallat, el que mira cap a la cara del desert.

I Moisès va enviar ancians cap a Sihon, rei dels Amorrites, amb paraules pacífiques, dient, Passarem a través de la teva terra, anirem pel camí, no ens desviarem ni cap a camp ni cap a vinya, No beurem aigua del teu pou, anirem pel camí reial, fins que passem els teus límits. I no va permetre Sihon a Israel passar per les seves fronteres, i va reunir Sihon tot el seu poble, i va sortir per combatre contra Israel al desert, i va venir a Jahaz, i es va desplegar en batalla contra Israel. I Israel el va colpejar amb l'espasa, i van prendre possessió de la seva terra, des d'Arnon fins a Jabbok, fins als fills d'Ammon, perquè Jazer és la frontera dels fills d'Ammon. I Israel va prendre totes aquestes ciutats, i Israel va habitar en totes les ciutats dels amorrites, a Hesbon i en totes les que limitaven amb aquesta. És perquè Hesbon és la ciutat de Sihon, rei dels Amorites, i aquest va lluitar contra el rei de Moab anteriorment, i van prendre tota la seva terra, des d'Aroer fins a Arnon. A través d'això diran els resoladors d'enigmes: veniu a Hesbon, perquè sigui construïda i establerta la ciutat de Sihon, Perquè un foc va sortir d'Hesbon, una flama de la ciutat de Sihon, i va devorar fins a Moab, i va engolir els pilars d'Arnon. Ai de tu, Moab! Has perit, poble de Kamosh. Els seus fills van ser lliurats per ser preservats, i les seves filles, captives del rei dels amorreus, Sihon. I la seva llavor perirà, Hesbon fins a Daibon, i les dones encara van encendre més foc sobre Moab.

Va habitar Israel en totes les ciutats dels amorreus. I Moisès va enviar a espiar Iazer, i la van capturar, i les seves viles, i van expulsar l'amorreu que habitava allà. I havent tornat, van pujar pel camí cap a Basan, i va sortir Og, rei de Basan, a trobar-los, i tot el seu poble per a la guerra a Edraín. I el Senyor va dir a Moisès: No el temis, perquè l'he lliurat a les teves mans, i tot el seu poble, i tota la seva terra, i faràs amb ell com vas fer amb Sihon, rei dels amorrites, qui va habitar a Hesbon. I el va colpejar a ell i als seus fills, i a tot el seu poble, fins a no deixar-ne cap supervivent, i van heretar la seva terra.

22

I havent partit, els fills d'Israel van acampar a ponent de Moab, al costat del Jordà, davant de Jericó. I havent vist Balak, fill de Sepfor, tot el que va fer Israel a l'Amorreu, I Moab va témer molt el poble perquè eren molts, i Moab va sentir repugnància davant dels fills d'Israel. I va dir Moab al consell d'ancians de Midian: Ara aquesta congregació lamirà tot el que hi ha al voltant nostre, com llep el vedell les herbes verdes de la plana. I Balak, fill de Zippor, era rei de Moab en aquell temps. I va enviar ambaixadors a Balaam, fill de Beor, a Pethor, que és sobre el riu de la terra dels fills del seu poble, per cridar-lo, dient: Mira, un poble ha sortit d'Egipte, i mira, ha cobert la superfície de la terra, i aquest s'asseu al costat meu. I ara vine aquí a maleir-me aquest poble, perquè aquest és més fort que nosaltres, per si som capaços de colpejar-los, i els expulsaré de la terra, perquè sé que a qui tu beneixis són beneïts, i a qui tu maleeixes han estat maleïts. I va anar el consell d'ancians de Moab i el consell d'ancians de Midian, amb els oracles a les seves mans, i van venir cap a Balaam, i li van dir les paraules de Balak. I va dir-los: Allotgeu-vos aquí aquesta

nit, i us respondré els assumptes que el Senyor em parli, i els governants de Moab van romandre amb Balaam.

I Déu va venir cap a Balaam i li va dir: Què fan aquests homes amb tu? I Balaam va dir a Déu: Balak, fill de Zippor, rei de Moab, els va enviar cap a mi, dient: Heus que un poble ha sortit d'Egipte i ha cobert la superfície de la terra, i aquest s'asseu al costat meu, i ara vine a maleir-lo per mi, per si de cas podré colpejar-lo i expulsar-lo de la terra. I Déu va dir a Balaam: No aniràs amb ells, ni maleiràs el poble, perquè és beneït. I havent-se aixecat Balaam al matí, va dir als governants de Balak: Marxeu cap al vostre senyor, Déu no em deixa anar amb vosaltres. I havent-se aixecat els governants de Moab, van venir cap a Balak, i van dir: No vol Balaam anar amb nosaltres.

I Balak va afegir encara enviar governants més nombrosos i més honorables que aquests. I van venir cap a Balaam, i li diuen: Això diu Balak, fill de Zippor: Et demano que no dubtis a venir cap a mi. T'honraré honorablement, i faré per a tu tot el que diguis, i vine a maleir aquest poble per a mi. I va respondre Balaam, i va dir als governants de Balak: Si Balak em dóna la seva casa plena de plata i or, no podré transgredir la paraula del Senyor Déu, per fer-ho petit o gran en la meva ment. I ara romangueu aquí també vosaltres aquesta nit, i sabré què més em dirà el Senyor. I Déu va venir cap a Balaam de nit, i li va dir: si aquests homes estan presents per cridar-te, aixeca't i segueix-los, però faràs allò que jo et diré.

I havent-se aixecat Balaam el matí, va ensellar la seva somera i va anar amb els governants de Moab. I Déu es va enfurismar perquè ell va anar, i l'àngel de Déu es va aixecar per oposar-se a ell, i ell havia muntat sobre el seu ase, i els seus dos servents

anaven amb ell. I havent vist la somera l'àngel de Déu oposat en el camí, i l'espasa desembeinada a la seva mà, la somera va girar del camí i anava cap a la plana, i va colpejar la somera amb la seva vara per guiar-la en el camí.

I l'àngel de Déu es va aturar als solcs de les vinyes, amb una tanca a cada costat, I la somera, havent vist l'àngel de Déu, es va prémer contra la paret i va aixafar el peu de Balaam contra la paret, i ell va continuar colpejant-la.

I l'àngel de Déu va continuar, i havent marxat es va mantenir ferm en un lloc estret, en el qual no era possible girar ni a la dreta ni a l'esquerra. I havent vist la somera l'àngel de Déu, va seure sota Balaam, i Balaam es va enfadar i va colpejar la somera amb la vara. I Déu va obrir la boca de l'ase, i li diu a Balaam: Què t'he fet, que m'has colpejat aquesta tercera vegada? I Balaam va dir a la somera: Perquè t'has burlat de mi, i si tingués una espasa a la mà, ja t'hauria traspasat. I la burra diu a Balaam: No sóc jo la teva burra sobre la qual has muntat des de la teva joventut fins al dia d'avui? Havent-te menyspreat, t'he tractat mai així? I ell va dir: No. Però Déu va descobrir els ulls de Balaam, i veu l'àngel del Senyor oposat en el camí, i l'espasa desenvainada a la seva mà, i inclinant-se va adorar amb el seu rostre. I l'àngel de Déu li va dir: per què has colpejat la teva somera aquesta tercera vegada? I mira, jo vaig sortir contra teu, perquè el teu camí no és recte davant meu, i la somera, en veure'm, es va apartar de mi aquesta tercera vegada. I si no hagués girat de costat, ara t'hauria matat a tu, però hauria salvat aquella. I Balaam va dir a l'àngel del Senyor: He pecat, perquè no sabia que tu t'oposaves a mi en el camí per trobar-me, i ara, si no et sembla bé, em giraré enrere. I va dir l'àngel de Déu a Balaam: Vés amb els homes, però la paraula que

jo et digui, això guardaràs de dir. I va anar Balaam amb els governants de Balac.

I havent escoltat Balak que Balaam ha vingut, va sortir a trobar-se amb ell a la ciutat de Moab, que és sobre els límits d'Arnon, que és a la part dels límits. I va dir Balak a Balaam: No vaig enviar a cridar-te? Per què no venies cap a mi? Veritablement no podré honorar-te? I va dir Balaam a Balak: Mira, he vingut cap a tu ara. Seré capaç de parlar quelcom? La paraula que Déu posi a la meva boca, això parlaré. I Balaam va anar amb Balak, i van arribar a les ciutats de les masies. I Balak va sacrificar ovelles i vedells, i va enviar a Balaam i als governants que eren amb ell. I va passar al matí, i havent pres Balak a Balaam, el va portar amunt sobre la columna de Baal, i li va mostrar des d'allà una part del poble.

23

I Balaam va dir a Balak: Construeix-me aquí set altars, i prepara'm aquí set vedells i set moltos. I Balak va fer de la manera que Balaam li va dir, i va oferir un vedell i un moltó sobre l'altar. I Balaam va dir a Balak: Para't sobre el teu sacrifici, i aniré a veure si Déu se m'apareixerà en la trobada, i la paraula que em mostri te l'anunciaré. I Balak es va quedar sobre el seu sacrifici. I Balaam va anar a consultar Déu, i va anar directament, i Déu va apareixer a Balaam, i Balaam li va dir: He preparat els set altars, i he ofert un vedell i un moltó sobre l'altar. I Déu va posar una paraula a la boca de Balaam, i li va dir, havent-se girat cap a Balak: Així parlaràs. I va girar-se cap a ell, i ell estava dret sobre els seus holocausts, i tots els governants de Moab amb ell, i l'esperit de Déu va venir sobre ell. I havent pres la seva paràbola, va dir: Des de Mesopotàmia em va fer venir Balak, rei de Moab, des de les

muntanyes de l'est, dient: Vine a maleir-me Jacob, i vine a maleir-me Israel. Què he de beneir jo a qui el Senyor no beneeix? O què he de maleir jo a qui Déu no maleeix? Perquè des del cim de les muntanyes el veuré, i des dels turons l'observaré; mira, el poble habitarà sol, i entre les nacions no serà comptat. Qui ha perfeccionat la llavor de Jacob, i qui comptarà els clans d'Israel? Mori la meva ànima entre les ànimes dels justos, i esdevingui la meva llavor com la llavor d'aquests.

I Balak va dir a Balaam: Què m'has fet? T'he cridat per maleir els meus enemics, i heus aquí que els has beneït amb benedicció. I Balaam va dir a Balak: No diré allò que Déu posi a la meva boca? I Balak li va dir: Vine encara amb mi cap a un altre lloc des d'on no el veuràs des d'allà, sinó que veuràs només una part seva, però no els veuràs tots, i maleeix-lo per mi des d'allà.

I el va portar a la torre de guaita del camp sobre el cim tallat, i va construir allà set altars, i va oferir un vedell i un moltó sobre l'altar. I Balaam va dir a Balak: Estigues dret sobre el teu sacrifici, però jo aniré a consultar Déu. I Déu va trobar Balaam, i va posar una paraula a la seva boca, i va dir: Torna't cap a Balak, i diràs aquestes coses. I va girar-se cap a ell, i ell estava al càrrec del seu holocaust, i tots els governants de Moab amb ell, i Balac li va dir: què va dir el Senyor? I havent pres la seva paràbola, va dir: Aixeca't, Balac, i escolta, dóna orella, testimoni fill de Sefor. Déu no és com un home per mentir, ni com un fill d'home per ser amenaçat. Ha dit alguna cosa i no la farà? Parlarà i no la complirà? Heus ací he emprès de beneir, beneiré, i no ho tornaré enrere. No hi haurà treball a Jacob, ni es veurà dolor a Israel; el Senyor, el seu Déu, és amb ell, les coses glorioses dels governants hi són en ell. Déu, que el va treure d'Egipte, és com la glòria d'un unicorn per a ell. No, perquè no hi ha endevinació en Jacob, ni

profecia en Israel; al temps oportú se li dirà a Jacob i a Israel que acomplirà Déu. Heus que un poble com un cadell s'alçarà, i com un lleó s'exultarà; no dormirà fins que mengi la presa, i begui la sang dels ferits.

I Balak va dir a Balaam: ni el maleiràs amb malediccions per a mi, ni el beneiràs beneint-lo. I responent Balaam, va dir a Balac: No et vaig dir que la paraula que Déu parli, això faré? I va dir Balak a Balaam: Vine, et portaré a un altre lloc, si plau a Déu, i maleeix-lo per mi des d'allà. I Balak va prendre Balaam al cim del Fogor, que s'estén cap al desert. I Balaam va dir a Balac: Edifica'm aquí set altars i prepara'm aquí set vedells i set moltons. I Balac va fer tal com li va dir Balaam, i va oferir un vedell i un moltó sobre l'altar.

24

I veient Balaam que era bo davant del Senyor beneir Israel, no va anar segons el seu costum a la trobada dels auguris, i va girar la seva cara cap al desert. I aixecant Balaam els seus ulls, veu Israel acampat segons les tribus, i va venir sobre ell l'esperit de Déu. I havent pres la seva paràbola, va dir: Diu Balaam, fill de Beor, diu l'home que veritablement veu, Diu escoltant paraules del fort, qui va veure visió de Déu en son, els seus ulls descoberts. Com de bones són les teves cases, Jacob, les teves tendes, Israel, Com valls ombrejants, i com jardins sobre un riu, i com tendes que va plantar el Senyor, i com cedres vora les aigües. Sortirà un home de la seva llavor, i governarà moltes nacions, i serà exaltat el regne de Gog, i el seu regne creixerà. Déu el va guiar fora d'Egipte, com la glòria d'un unicorn per a ell; devorarà les nacions enemigues seves i xuclarà la medul·la de les seves parts grasses, i amb les seves fletxes dispararà l'enemic. Havent-se ajagut, va descansar com un

lleó i com un cadell de lleó; qui l'aixecarà? Els que et beneeixen siguin beneïts, i els que et maleeixen siguin maleïts.

I Balak es va enfadar amb Balaam, i va batre les mans, i Balak va dir a Balaam: Per maleir el meu enemic t'he cridat, i heus aquí que beneït has beneït per tercera vegada. Ara doncs fuig cap al teu lloc, vaig dir que t'honoraria, i ara el Senyor t'ha privat de la glòria. I va dir Balaam a Balak: No vaig parlar també als teus missatgers que vas enviar cap a mi, dient: Si Balak em dóna la seva casa plena de plata i or, no podré transgredir la paraula del Senyor per fer res bo o dolent pel meu compte; diré tot allò que Déu digui. I ara mira, jo marxo cap al meu lloc, vine, t'aconsellaré què farà aquest poble al teu poble al final dels dies.

I havent pres la seva paràbola, va dir,

Diu Balaam, fill de Beor, diu l'home que veritablement veu, que escolta les paraules de Déu, que coneix el coneixement de l'Altíssim, i que ha vist la visió de Déu en el son, descoberts els seus ulls. Li mostraré a ell, i no ara, beneixo, i no s'apropa. Sortirà un estel de Jacob, s'alçarà un home d'Israel, i ell destrossarà els líders de Moab, i saquejarà tots els fills de Set. I Edom serà herència, i Esaú, el seu enemic, serà herència, i Israel va actuar amb força. I s'alçarà de Jacob, i destruirà el que es salva de la ciutat. I havent vist l'Amalec, i havent pres la seva paràbola, va dir: Amalec és el començament de les nacions, i la seva llavor pereixerà. I havent vist el quenita, i havent pres la seva paràbola, va dir: Forta és la teva morada, i si poses el teu niu a la roca, I si esdevé al Beor un niu d'astúcia, els Assiris et prendran captiu. I havent vist l'Og i havent pres la seva paràbola, va dir: oh, oh, qui viurà quan Déu posi aquestes coses? I sortirà de la mà dels Kittim, i maltractaran Assíria, i maltractaran els Hebreus, i ells mateixos

unànimement pereixeran. I havent-se aixecat, Balaam va marxar, havent-se girat cap al seu lloc, i Balak va marxar cap a si mateix.

25

I Israel va allotjar-se a Sattein, i el poble va ser profanat en fornicar amb les filles de Moab. I els van cridar a els sacrificis dels seus ídols, i el poble va menjar dels seus sacrificis, i van adorar els seus ídols, I Israel es va consagrar a Baal-peor, i el Senyor es va enutjar amb ira contra Israel. I va dir el Senyor a Moisès: pren tots els caps del poble i fes-ne un exemple davant del Senyor, a la vista del sol, i la ira de la còlera del Senyor es girarà des d'Israel. I Moisès va dir a les tribus d'Israel: Mateu cadascú el seu propi que va ser iniciat a Baal-peor. I heus aquí que un home dels fills d'Israel, havent vingut, va portar el seu germà cap a la midianita davant de Moisès i davant de tota la congregació dels fills d'Israel, mentre ells ploraven al costat de la porta de la tenda del testimoni. I veient això, Finees, fill d'Eleazar, fill d'Aaron el sacerdot, es va alçar de mig de la congregació i, havent pres un fuet de cadena a la mà, Entrà després de l'home israelita cap a la fornalça, i travessà ambdós, tant l'home israelita com la dona a través de la matriu d'ella, i cessà la plaga dels fills d'Israel. I els morts a causa de la plaga van ser vint-i-quatre mil.

I el Senyor va parlar a Moisès, dient: Phinehas, fill d'Eleazar, fill d'Aaron el sacerdot, va aturar la meva ira contra els fills d'Israel, en zelar el meu zel entre ells, i no vaig destruir els fills d'Israel en el meu zel. Així vaig dir: heus aquí que jo li dono un pacte de pau, I serà per a ell i per a la seva descendència amb ell un pacte de sacerdoci etern, perquè va ser zelós pel seu Déu i va expiar pels fills d'Israel. El nom de l'home israelita que va ser colpejat amb la madianita era Zambri, fill de Salmon, governant

de la casa de la família dels simeonites. I el nom de la dona madianita colpejada era Chasbi, filla de Shur, governant de la nació d'Ommoth, de la casa de les famílies dels madianites.

I el Senyor va parlar a Moisès dient: Parla als fills d'Israel dient: Sigueu hostils als madianites i colpegeu-los, Perquè ells us són hostils amb engany, en tantes coses com us enganyen a causa de Fogor, i a causa de Casbi, filla del governant de Madian, germana d'ells, la qual va ser colpejada el dia del cop a causa de Fogor.

26

I va passar després del cop, i el Senyor va parlar a Moisès i a Eleazar, el sacerdot, dient, Pren el cens de tota l'assemblea dels fills d'Israel des dels vint anys en endavant, segons les cases dels seus pares, tots els qui surten a combatre a Israel.

I Moisès i Eleazar el sacerdot van parlar a Araboth de Moab, vora el Jordà, davant de Jericó, dient: Des de vint anys i més amunt, de la manera que va manar el Senyor a Moisès, i els fills d'Israel que havien sortit d'Egipte, Reuben, primogènit d'Israel; els fills de Reuben: Enoc, i el poble d'Enoc; de Pallu, el poble de Pallu. A l'Asron, el poble de l'Asronei; al Carmi, el poble del Carmi. Aquests eren els pobles de Rubén, i el seu cens va ser de quaranta-tres mil set-cents trenta.

I els fills de Pal·lu: Eliab. I els fills d'Eliab: Namuel, i Datan, i Abiram, aquests designats de la congregació, aquests són els que es van alçar contra Moisès i Aaron en la congregació de Corè, en la revolta contra el Senyor. I la terra, havent obert la seva boca, va empassar-los juntament amb Korah, en la mort de la seva

congregació, quan el foc va devorar els dos-cents cinquanta, i van esdevenir un senyal, Els fills de Korah no van morir.

I els fills de Simeó, el poble dels fills de Simeó: de Namuel, el poble dels namuelites; de Jamin, el poble dels jaminites; de Jaquín, el poble dels jaquinites, Al Zara, el poble dels zaraïtes; al Saül, el poble dels saulites. Aquests pobles de Simeó del seu cens, vint-i-dos mil dos-cents.

Fills de Judà: Er i Onan, i van morir Er i Onan a la terra de Canaan. I els fills de Judà es van dividir segons els seus clans: de Shiloh, el clan dels shelanites; de Phares, el clan dels perezites; de Zerah, el clan dels zerahites. I els fills de Fares van ser: d'Asron, el poble dels asronites; de Iamun, el poble dels iamunites. Aquests pobles de Judà segons el seu cens: setanta-sis mil cinc-cents.

I els fills d'Issachar segons els seus clans: de Tola, el poble dels tolaïtes; de Phua, el poble dels punites, A Iasoub, el poble dels Iasoubites; a Samram, el poble dels Samramites. Aquests són els pobles d'Issacar segons el seu cens: seixanta-quatre mil quatre-cents.

Fills de Zabulon segons els seus clans: de Sared, el clan dels Saredites; de Allon, el clan dels Allonites; de Allel, el clan dels Allelites. Aquests són els pobles de Zabulon segons el seu cens: seixanta mil cinc-cents.

Fills de Gad segons els seus clans: de Safon, el clan dels safonites; de Agui, el clan dels aguites; de Suni, el clan dels sunites; A l'Azene, el poble d'Azene; a l'Addi, el poble d'Addi. A l'Arod, el poble dels Aroadi; a l'Ariel, el poble dels Arieli. Aquests

són els pobles dels fills de Gad segons el seu cens: quaranta-quatre mil cinc-cents.

Fills d'Asher segons els seus clans: de Jamin, el clan dels jaminites; de Jesou, el clan dels jesouites; de Baria, el clan dels bariaites. Al Kober, el poble dels Koberi; al Melchiel, el poble dels Melchieli. I el nom de la filla d'Asher era Sarai. Aquests són els pobles d'Asher segons el seu cens: quaranta-tres mil quatre-cents.

Fills de Josep segons els seus clans, Manassès i Efraïm.

Fills de Manassès. A Maquir, el poble maquirita, i Maquir va engendrar Galaad; a Galaad, el poble galaadita. I aquests són els fills de Galaad: Aquièzer, el poble aquièzerita; de Queleg, el poble queleguita. A l'Esriel, el poble dels esrielis; a Shechem, el poble dels sychemis, A Symaer, el poble dels symaeri, i a Opher, el poble dels opheri. I a Salpaad, fill d'Opher, no li van néixer fills, sinó filles, i aquests són els noms de les filles de Salpaad: Malà, i Nouà, i Eglà, i Melkhà, i Thersà. Aquests són els pobles de Manassès segons el seu cens: cinquanta-dos milers i set-cents.

I aquests són els fills d'Efraïm: de Suthala, el poble dels shuthelahites; de Taanach, el poble dels tahanites. Aquests són els fills de Suthala: el poble d'Eden, el poble edenita. Aquests són els pobles d'Efraïm segons el seu cens: trenta-dos milers i cinc-cents. Aquests són els pobles dels fills de Josep segons els seus clans.

Fills de Benjamin segons els seus clans: de Bale, el clan dels balites; d'Asybèr, el clan dels asybèrites; de Iachiran, el clan dels iachiranites.

Al Sofan, el poble de Sofanes. I els fills de Balè van ser Adar i Noeman; a Adar, el poble dels Adari, i a Noeman, el poble dels Noemani. Aquests són els fills de Benjamín segons els seus clans, del seu cens: trenta-cinc mil cinc-cents.

I els fills de Dan segons els seus clans: de Samè, el clan dels sameïtes; aquests són els clans de Dan segons els seus clans. Tots els pobles de Samei segons la seva inspecció: seixanta-quatre mil quatre-cents.

Fills de Neftalí segons els seus clans: d'Asiel, el clan dels asielites; de Gauni, el clan dels gaunites. A Jeser, el poble dels Jeseri; a Sellem, el poble dels Sellemi. Aquests són els pobles de Neftalí segons el seu cens: quaranta mil tres-cents.

Aquest és el cens dels fills d'Israel: sis-centes milers i mil i set-cents i trenta.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, A aquests es dividirà la terra, per heretar segons el nombre de noms. Als més nombrosos augmentarà l'herència, i als menys nombrosos disminuirà la seva herència; a cadascun, segons com van ser comptats, se li donarà la seva herència. Per sorts serà dividida la terra segons els noms, segons les tribus dels seus pares heretaran. De la sort dividirà la seva herència entre molts i pocs.

I els fills de Levi segons els seus clans: a Gedson, el clan dels gedsonites; a Kaath, el clan dels kaathites; a Merari, el clan dels merarites. Aquests són els pobles dels fills de Leví: el poble dels Lobení, el poble dels Hebroní, el poble dels Coré, i el poble dels Mousí, i Caat va engendrar Amram. El nom de la seva dona era Jochebed, filla de Levi, la qual va parir aquests a Levi a Egipte, i va

parir a Amram Aaron i Moisès, i Miriam, la germana d'ells. I van néixer a Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. I van morir Nadab i Abihu en oferir ells foc estranger davant del Senyor al desert del Sinaí. I ells van ser del seu cens vint-i-tres milers, tot mascle d'un mes i amunt, perquè no van ser comptats entre els fills d'Israel, ja que no els és donat lot entre els fills d'Israel.

I aquest és el cens de Moisès i Eleazar el sacerdot, els quals van visitar els fills d'Israel a Araboth de Moab, vora el Jordà, davant de Jericó. I entre aquests no hi havia cap home dels inspeccionats per Moisès i Aaron, quan van inspeccionar els fills d'Israel al desert del Sinaí. Perquè el Senyor els va dir que moririen de mort al desert, i no en va quedar ni un d'ells, excepte Caleb fill de Jefonè, i Jesús fill de Nun.

27

I les filles de Salpaad, fill d'Ofer, fill de Galaad, fill de Maquir, del poble de Manassès, dels fills de Josep, van venir, i aquests eren els seus noms: Maala, Noua, Eglà, Melca i Tersa. I haver estat davant de Moisès, i davant d'Eleazar el sacerdot, i davant dels governants, i davant de tota la congregació a la porta de la tenda del testimoni, diuen: El nostre pare va morir al desert, i ell no era enmig de la congregació que es va reunir davant del Senyor a la congregació de Corè, perquè va morir pel seu pecat, i no va tenir fills; que no sigui esborrat el nom del nostre pare d'enmig del seu poble, perquè no té fill; doneu-nos possessió enmig dels germans del nostre pare. I Moisès va portar el seu judici davant del Senyor.

I va parlar el Senyor a Moisès, Dient, correctament han parlat les filles de Salpaad: donaràs a elles una possessió d'herència entre els germans del seu pare, i transferiràs a elles l'herència del seu

pare. I als fills d'Israel parlaràs, dient: si un home mor i no té fill, transferireu la seva herència a la seva filla, Si no té filla, donareu l'herència al seu germà. Però si no té germans, donareu l'herència al germà del seu pare. Si però no hi ha germans del seu pare, donareu l'herència al parent més proper seu de la seva tribu, per heretar els seus béns, i això serà per als fills d'Israel un estatut de judici, tal com va manar el Senyor a Moisès.

I va dir el Senyor a Moisès: Puja a la muntanya que hi ha a l'altra banda del Jordà, aquesta muntanya de Nabau, i mira la terra de Canaan, que jo dono als fills d'Israel en possessió. I la veuràs, i seràs reunit amb el teu poble tu també, tal com va ser reunit Aaron, el teu germà, a la muntanya de Hor. Perquè vau transgredir la meua paraula al desert de Sin, quan l'assemblea s'oposava, per santificar-me, no em vau santificar sobre l'aigua davant d'ells; aquesta és l'aigua de la controvèrsia a Cades, al desert de Sin. I Moisès va dir al Senyor, Que el Senyor, el Déu dels esperits i de tota carn, nomeni un home sobre aquesta congregació, qui sortirà davant d'ells, i qui entrarà davant d'ells, i qui els traurà fora, i qui els portarà dins, i la congregació del Senyor no serà com ovelles que no tenen pastor. I el Senyor va parlar a Moisès, dient: Pren al teu costat Jesús, fill de Nun, un home que té esperit en ell mateix, i posaràs les teves mans sobre ell, I tu l'establiràs davant d'Eleazar el sacerdot, i li donaràs ordres davant de tota la congregació, i donaràs ordres concernent ell davant d'ells. I donaràs part de la teva glòria sobre ell, perquè els fills d'Israel puguin obeir-lo. I davant d'Eleazar, el sacerdot, es posarà dret, i li preguntaran el judici dels mostrants davant del Senyor; segons la seva paraula sortiran, i segons la seva paraula entraran ell mateix i els fills d'Israel unànimement, i tota la congregació.

I Moisès va fer tal com el Senyor li va manar, i havent pres Jesús, el va establir davant d'Eleàzar el sacerdot, i davant de tota la congregació, I va posar les mans sobre ell i el va investir, tal com el Senyor va manar a Moisès.

28

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Comana als fills d'Israel, i els diràs, dient: Els meus regals, les meves ofrenes, les meves ofrenes en olor de fragància, observareu oferir-me en les meves festes. I diràs cap a ells: aquestes són les ofrenes que oferireu al Senyor, dos anyells d'un any sense defecte cada dia en holocaust contínuament. Faràs el primer anyell al matí, i faràs el segon anyell cap al vespre.

I faràs la desena part de l'efà de flor fina per a sacrifici barrejada amb oli, amb la quarta part de l'hin. Ofrena cremada continual, la que va ser feta a la muntanya del Sinaí com a olor de fragància per al Senyor. I la seva libació, la quarta part de l'hin per a l'anyell, en el lloc sant vesseràs una libació de beguda forta al Senyor, I faràs el segon xai cap al vespre, segons el seu sacrifici i segons la seva libació fareu per a una olor de fragància al Senyor. I el dia del dissabte oferireu dos anyells d'un any sense defecte, i dues dècimes de flor de farina barrejada amb oli per a sacrifici i libació, Ofrena cremada dels dissabtes en els dissabtes sobre l'ofrena cremada contínua, i la seva libació.

I a les llunes noves oferireu un holocauste al Senyor: dos vedells de bous, un moltó i set anyells d'un any sense defecte, Tres dècimes de flor de farina barrejada amb oli per al vedell, i dues dècimes de flor de farina barrejada amb oli per al moltó, Una dècima part de flor de farina barrejada amb oli per a cada xai, un

sacrifici d'olor de fragància, una ofrena al Senyor. La seva libació serà la meitat del hin per al vedell, i el terç del hin serà per al moltó. I el quart del hin de vi serà per al xai, això és l'holocaust mes rere mes durant els mesos de l'any.

I un cabrit de cabres concernent el pecat al Senyor, a més de l'ofrena cremada perpètua es farà, i la seva libació.

I en el mes primer, el dia catorze del mes, pasqua del Senyor. I el quinçè dia d'aquest mes hi haurà festa, set dies menjareu pa sense llevat. I el primer dia, cridat sant, serà per a vosaltres; no fareu cap treball servil. I portareu holocaustos com a ofrena al Senyor: dos vedells de bous, un moltó, set anyells d'un any; seran sense defecte per a vosaltres. I el seu sacrifici de farina fina mesclada amb oli, tres dècimes per al vedell, i dues dècimes per al moltó. Una desena faràs per a cada anyell, per als set anyells. I un cabrit de les cabres per expiar el vostre pecat, Excepte de l'holocaust continual del matí, que és l'holocaust perpetu. Aquestes coses segons aquestes fareu cada dia durant els set dies, un do, una ofrena d'olor de fragància al Senyor; sobre l'holocaust perpetu faràs la seva libació. I el setè dia serà cridat sant per a vosaltres, no fareu cap treball servil en aquest.

I el dia dels fruits nous, quan porteu un sacrifici nou al Senyor de les setmanes, serà per a vosaltres una convocació santa, no fareu cap treball servil. I oferiu holocaustos en olor de fragància al Senyor: dos vedells de bous, un moltó, set anyells d'un any sense defecte. El seu sacrifici de farina fina barrejada amb oli: tres dècimes per al vedell, i dues dècimes per al moltó. Una desena per a cada xai, per als set xais, I un cabrit de les cabres per al pecat, per expiar per vosaltres, a més de l'holocaust continu. I fareu el

seu sacrifici per a mi, seran sense defecte per a vosaltres, i les seves libacions.

29

I al mes setè, l'u del mes, serà per a vosaltres una convocació santa, no fareu cap treball servil, serà per a vosaltres un dia de senyal. I fareu holocaustos en olor de fragància al Senyor: un vedell d'entre els bous, un moltó i set anyells d'un any sense defecte. El seu sacrifici de farina fina mesclada amb oli, tres dècimes per al vedell, i dues dècimes per al moltó, Una desena per a cada xai, per als set xais, I un cabrit de les cabres pel pecat, per expiar per vosaltres, Excepte les ofrenes cremades de la lluna nova, i els seus sacrificis, i les seves libacions, i l'ofrena cremada contínua, i els seus sacrificis i les seves libacions segons la seva interpretació en olor de fragància al Senyor.

I el desè d'aquest mes serà convocat sant per a vosaltres, i afligireu les vostres ànimes, i no fareu cap treball. I oferiu holocaustos en olor de fragància al Senyor, ofrenes al Senyor: un vedell de bous, un moltó, set anyells d'un any; seran sense defecte per a vosaltres. El seu sacrifici de farina fina barrejada amb oli, tres dècimes per al vedell, i dues dècimes per al moltó, Una desena per a cada xai, per als set xais, I un cabrit de les cabres sobre el pecat, per expiar per vosaltres, a més del sacrifici pel pecat de l'expiació, i l'holocaust continu, el seu sacrifici, i la seva libació segons la norma, en olor de fragància, ofrena al Senyor.

I el quinzè dia del setè mes, aquest serà convocat sant per a vosaltres, no fareu cap treball servil, i celebrareu aquesta festa al Senyor durant set dies. I oferiu holocaustos com a ofrena en olor de fragància al Senyor: el primer dia, tretze vedells de bous, dos

carneres, catorze anyells d'un any; seran sense defecte. Els seus sacrificis de farina fina mesclada amb oli: tres dècimes per a cada vedell, per als tretze vedells, i dues dècimes per a cada moltó, per als dos moltons, Una desena per a cada xai, per als catorze xais, I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat, a més de l'holocaustament continu, els seus sacrificis i les seves libacions.

I el segon dia dotze vedells, dos marrans, catorze anyells d'un any sense defecte. El seu sacrifici i la seva libació per als vedells i per als carneres i per als anyells segons el seu nombre, segons la seva interpretació. I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat, a més de l'ofrena cremada contínua, els seus sacrificis i les seves libacions.

El tercer dia: onze vedells, dos marrecs, catorze anyells d'un any sense defecte. El seu sacrifici i la seva libació per als vedells, per als carneres i per als anyells, segons el seu nombre, segons la seva interpretació. I un cabrit de les cabres sobre el pecat, a més de l'holocausta continu, els seus sacrificis i les seves libacions.

El quart dia: deu vedells, dos aries, catorze anyells d'un any sense defecte. Els seus sacrificis i les seves libacions per als vedells i per als aries i per als anyells segons el seu nombre, segons la seva interpretació. I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat, a més de l'holocausta continu, els seus sacrificis i les seves libacions.

El cinquè dia, nou vedells, dos aríets, catorze anyells d'un any sense defecte. Els seus sacrificis i les seves libacions per als vedells i per als aries i per als anyells segons el seu nombre, segons la seva interpretació. I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat, a més de l'ofrena cremada perpètua, els seus sacrificis i les seves libacions.

El sisè dia: vuit vedells, dos marrans, catorze anyells d'un any sense defecte. Els seus sacrificis i les seves libacions per als vedells i per als aries i per als anyells segons el seu nombre, segons la seva interpretació. I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat, a més de l'holocaustament continu, els seus sacrificis i les seves libacions.

El dia setè, set vedells, dos aríets, catorze anyells d'un any sense taca. Els seus sacrificis i les seves libacions per als vedells i per als aries i per als anyells segons el seu nombre, segons la seva interpretació. I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat, a més de l'holocaustament continu, els seus sacrificis i les seves libacions. I el vuitè dia hi haurà per a vosaltres una assemblea de clausura; no fareu cap treball servil en aquest dia. I oferiu holocaustos en olor de fragància, ofrenes al Senyor: un vedell, un moltó, set anyells d'un any sense defecte. Els seus sacrificis i les seves libacions per al vedell i per al moltó i per als anyells segons el seu nombre, segons la seva disposició. I un cabrit de entre les cabres sobre el pecat, a més de l'holocausta perpetu, els seus sacrificis i les seves libacions.

Aquestes coses fareu al Senyor en les vostres festes, excepte les vostres pregàries, i les vostres ofertes voluntàries, i els vostres holocaustos, i els vostres sacrificis, i les vostres libacions, i les vostres ofertes de salvació.

30

I Moisès va parlar als fills d'Israel segons tot allò que el Senyor havia manat a Moisès. I Moisès va parlar als governants de les tribus dels fills d'Israel, dient: Aquesta és la paraula que va manar el Senyor. L'home que faci un vot al Senyor, o juri un

jurament, o es lligui amb un lligam concernent la seva ànima, no profanarà la seva paraula; tot allò que surti de la seva boca, ho farà. Si però una dona fa un vot al Senyor, o es lliga amb un acord a la casa del seu pare durant la seva joventut, I si el pare d'ella sent les seves pregàries i les seves obligacions que ella va determinar segons la seva ànima, i el pare d'ella roman en silenci, es mantindran totes les seves pregàries, i totes les obligacions que ella va determinar segons la seva ànima romandran per a ella, Si però el seu pare refusa, el dia que escolti totes les seves pregàries i les obligacions que ella va determinar segons la seva ànima, no es mantindran, i el Senyor la netejarà, perquè el seu pare va refusar.

Si però, havent esdevingut, esdevé a un home, i les pregàries d'ella estan sobre ella segons la distinció dels llavis d'ella que va determinar contra l'ànima d'ella, I si el seu marit ho escolta i roman en silenci el dia que ho escolta, aleshores es mantindran totes les seves pregàries i les seves obligacions que ella va determinar sobre la seva ànima, es mantindran. Si però el seu home, refusant, refusi el dia que ho escolti, totes les seves pregàries i les seves obligacions que va determinar contra la seva ànima no romandran, perquè el seu home les va refusar, i el Senyor la netejarà.

I el vot d'una vídua i d'una repudiada, tots els que hagi promès sobre la seva ànima, romandran sobre ella. Si però en la casa del seu home el seu vot, o el decret sobre la seva ànima amb jurament, I si el seu marit ho escolta i roman silenciós davant d'ella i no ho refusa, es mantindran totes les seves pregàries i totes les seves obligacions que va determinar sobre la seva ànima, es mantindran sobre ella. Si però el seu marit les anul·la el dia que les escolti, tot allò que surti dels seus llavis segons les seves pregàries, i segons les obligacions relatives a la seva ànima, no

romandrà vàlid per a ella, el seu marit les ha anul·lat, i el Senyor la netejarà. Tot vot i tot jurament de lligam per danyar l'ànima, el seu marit l'establirà o el seu marit el traurà Si però, estant silent, roman silent dia rere dia, establirà per a ella totes les pregàries d'ella, i les obligacions que són sobre d'ella les establirà per a ella, perquè va estar silent aquell dia que va escoltar. Si però el seu marit l'anul·la després del dia que ho va escoltar, prendrà el seu pecat. Aquestes són les ordenances que el Senyor va manar a Moisès, entre un home i la seva dona, i entre un pare i la seva filla en la joventut a la casa del pare.

31

I el Senyor va parlar a Moisès, dient, Venja la venjança dels fills d'Israel dels madianites, i finalment seràs reunit amb el teu poble. I Moisès va parlar al poble, dient: Armeu homes d'entre vosaltres, i disposeu-los en formació de batalla davant del Senyor contra Madian, per donar venjança del Senyor a Madian. Mil de cada tribu, mil de cada tribu, de totes les tribus dels fills d'Israel, envieu-los a combatre. I van comptar dels milers d'Israel mil de cada tribu, dotze milers armats per a la batalla. I Moisès els va enviar, mil de cada tribu, mil de cada tribu amb les seves forces, i Fineu fill d'Eleazar fill d'Aaron el sacerdot, i els vasos sagrats, i les trompetes dels senyals a les seves mans.

I es van desplegar en batalla contra Madià, tal com el Senyor va manar a Moisès, i van matar tots els mascles. I van matar els reis de Madian juntament amb els seus ferits: Eví, Rokon, Sur, Ur i Robok, cinc reis de Madian, i van matar Balaam fill de Beor amb l'espasa juntament amb els seus ferits. I van saquejar les dones de Madian, i el seu bagatge, i el seu bestiar, i totes les seves possessions, i van saquejar la seva força, I van cremar amb foc

totes les seves ciutats que estaven en els seus assentaments, i les seves masies. I van prendre tot el botí, i tots els despulls, des d'homes fins a bestiar. I van portar cap a Moisès i cap a Eleazar el sacerdot, i cap a tots els fills d'Israel, la captivitat, i els despulls, i el botí al campament d'Araboth de Moab, que és sobre el Jordà davant de Jericó. I va sortir Moisès i Eleazar el sacerdot i tots els governants de la congregació a trobar-se amb ells fora del campament. I Moisès es va enutjar amb els supervisors de l'exèrcit, els comandants i els centurions que venien de la línia de batalla. I Moisès els va dir: per què heu deixat amb vida totes les femelles? Aquestes, perquè eren per als fills d'Israel segons la paraula de Balaam per apartar-los i menystenir la paraula del Senyor a causa de Phogor, i va succeir la plaga en la congregació del Senyor. I ara mateu tot mascle entre el botí, i tota dona que hagi conegut llit d'home, mateu-la. I tota la multitud de les dones que no coneixen llit de mascle, captureu-les vives. I vosaltres acampeu fora del camp set dies; tot el qui hagi matat i el qui toqui el mort es purificarà el dia tercer i el dia setè, vosaltres i els vostres captius. I tota cobertura i tot vas de pell, i tot treball de pell de cabra, i tot vas de fusta purificareu.

I Eleazar, el sacerdot, va dir als homes de l'exèrcit que venien de la línia de batalla de la guerra: Aquest és l'estatut de la llei que el Senyor va manar a Moisès. Excepte de l'or i de la plata i bronze i ferro i plom i estany, Tota cosa que passi pel foc serà netejada, però amb l'aigua de la purificació serà purificada, i tot allò que no passi pel foc passarà per l'aigua. I rentareu les vestidures el setè dia i sereu purificats, i després d'això entrareu al campament.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Pren el principal de les despulles de la captivitat, des d'home fins a bestiar, tu i Eleazar el sacerdot i els governants dels pares de la congregació. I dividireu

les despulles entre els guerrers que van sortir a la batalla i entre tota la congregació. I separareu un tribut al Senyor d'entre els homes guerrers que han sortit a la línia de batalla: una ànima de cada cinc-cents, dels homes, i dels ramats, i dels bous, i de les ovelles, i dels ases, I de de la meitat d'ells prendreu. I de la meitat dels fills d'Israel prendràs un de cada cinquanta dels homes, i dels bous, i de les ovelles, i dels ases, i de tot el bestiar, i els donaràs als levites que fan la guàrdia a la tenda del Senyor.

I Moisès i Eleazar el sacerdot van fer tal com el Senyor va manar a Moisès. I l'excedent del botí que van prendre els homes guerrers va ser, de les ovelles, sis-centes setanta-cinc mil, I bous, setanta-dos mil, I ases, una i seixanta milers, I les ànimes humanes de les dones que no van conèixer llit d'home, totes les ànimes, trenta-dos milers. I la meitat, la porció dels que havien sortit a la guerra, del nombre de les ovelles, va ser de tres-centes trenta mil set-centes cinquanta. I el tribut al Senyor de les ovelles va ser de sis-centes setanta-cinc, I bous, trenta-sis milers, i la part del Senyor, setanta-dos, I ases, trenta milers i cinc-cents, i la part del Senyor, seixanta-un, I ànimes d'homes, setze milers, i el tribut d'ells al Senyor, trenta-dues ànimes.

I Moisès va donar la part final al Senyor, l'ofrena de Déu, a Eleazar el sacerdot, tal com el Senyor va manar a Moisès, de la meitat dels fills d'Israel, que Moisès va separar dels homes guerrers. I la meitat de la congregació de les ovelles va ser tres-centes trenta mil set-centes cinquanta, I vaques, trenta-sis mil, Ases, trenta mil cinc-cents, I ànimes d'homes, setze milers. I Moisès va prendre de la meitat porció dels fills d'Israel un de cada cinquanta, dels homes i dels ramats, i els va donar als levites que guardaven les guàrdies de la tenda del Senyor, de la manera que el Senyor va manar a Moisès.

I s'acostaren a Moisès tots els designats a les divisions de mil de la força, comandants de milers i comandants de centenes, I van dir a Moisès: Els teus servidors han rebut el recompte dels homes guerrers que hi havia entre nosaltres, i no n'ha desaparegut ni un sol. I hem ofert el regal al Senyor, cada home el que va trobar: vas d'or, braçalet, polsera, anell, braçalet i collaret, per expiar per nosaltres davant del Senyor. I Moisès i Eleazar, el sacerdot, van prendre d'ells l'or, tot vas treballat. I tot l'or de l'ofrena que van prendre per al Senyor va ser setze mil set-cents cinquanta sicles dels comandants de milers i dels centurions. I els homes guerrers van saquejar cadascun per si mateix. I Moisès i Eleazar el sacerdot van prendre l'or dels comandants i dels centurions, i el van portar a la tenda del testimoni, memorial dels fills d'Israel davant del Senyor.

32

I els fills de Rubèn i els fills de Gad tenien una multitud de bestiar, una multitud molt gran, i van veure la terra de Iazer i la terra de Galaad, i el lloc era un lloc per al bestiar. I els fills de Rubèn i els fills de Gad, havent-se apropiat, van dir a Moisès i a Eleazar el sacerdot i als governants de la congregació: Ataroth, i Daibon, i Jazer, i Nimrah, i Heshbon, i Elealeh, i Sebama, i Nebo i Baian, la terra que ha lliurat el Senyor davant dels fills d'Israel és terra de ramaders, i els teus servents tenen ramats. I van dir: Si hem trobat favor davant teu, que aquesta terra sigui donada als teus servents en possessió, i no ens facis travessar el Jordà.

I Moisès va dir als fills de Gad i als fills de Rubèn: Els vostres germans van a la guerra, i vosaltres us quedareu aquí? I per què pervertiu les ments dels fills d'Israel per a no creuar cap a la terra que el Senyor els dóna? No així van fer els vostres pares, quan els

vaig enviar de Cades Barnea a reconèixer la terra? I ells van pujar al ravin del raïm, i van observar la terra, i van apartar el cor dels fills d'Israel, perquè no entressin a la terra que el Senyor els va donar. I aquell dia el Senyor es va enfurismar amb ira i va jurar dient, Si veuran aquests homes que han pujat d'Egipte des dels vint anys i més amunt, els qui coneixen el bo i el dolent, la terra que vaig jurar a Abraham i a Isaac i a Jacob, perquè no van seguir darrere meu,

Excepte Caleb, fill de Jefunè, el separat, i Josuè, el fill de Nun, perquè van seguir el Senyor. I el Senyor es va enfadar amb ira contra Israel, i els va dispersar pel desert durant quaranta anys, fins que va ser consumida tota la generació dels que feien el mal davant del Senyor. Heus aquí que us heu aixecat en lloc dels vostres pares, destrucció d'homes pecadors, per afegir encara més a la ira de la còlera del Senyor sobre Israel. Que us tornareu enrere d'ell per continuar deixant-lo en el desert, i actuareu sense llei contra tota aquesta assemblea.

I s'acostaren a ell i deien: Construïrem aquí corrals d'ovelles per al nostre bestiar i ciutats per a les nostres famílies. I nosaltres, havent-nos armat com a guàrdia avançada davant dels fills d'Israel, fins que els portem al seu propi lloc, i el nostre bagatge habitarà en ciutats fortificades a causa dels habitants de la terra. No tornarem a les nostres cases fins que els fills d'Israel siguin repartits, cadascú a la seva herència. I ja no hereterem amb ells des de l'altra banda del Jordà i més enllà, perquè tenim les nostres sorts a l'altra banda del Jordà, a l'est.

I Moisès els va dir: si feu segons aquesta paraula, si us armeu davant del Senyor per a la guerra, i passarà davant vostre tot home armat el Jordà davant del Senyor, fins que el seu enemic sigui

destruït davant d'ell, I quan la terra sigui sotmesa davant del Senyor, i després d'això us tornareu, i sereu innocents davant del Senyor i davant d'Israel, i aquesta terra serà vostra en possessió davant del Senyor. Si però no feu així, pecareu davant del Senyor, i coneixereu el vostre pecat quan els mals us agafin. I construireu per a vosaltres mateixos ciutats per al vostre equipatge, i masies per al vostre ramat, i fareu allò que surt de la vostra boca.

I els fills de Rubèn i els fills de Gad van dir a Moisès, dient: Els teus servents faran com el nostre Senyor mana. El nostre bagatge, les nostres dones i tot el nostre bestiar estaran a les ciutats de Galaad. Els teus fills, però, passaran tots armats i ordenats davant del Senyor cap a la guerra, de la manera que el senyor diu.

I Moisès els va presentar Eleazar el sacerdot, i Josuè fill de Nun, i els caps de les famílies de les tribus d'Israel. I Moisès va dir cap a ells: si els fills de Rubèn i els fills de Gad travessen amb vosaltres el Jordà, tots armats per a la guerra davant del Senyor, i sotmeteu la terra davant vostre, llavors donareu a ells la terra de Galaad en possessió. Si però no creuen armats amb vosaltres a la guerra davant del Senyor, portareu el seu bagatge, les seves dones i el seu bestiar abans que vosaltres a la terra de Canaan, i heretaran juntament amb vosaltres a la terra de Canaan. I els fills de Reuben i els fills de Gad van respondre dient: Tot allò que el Senyor diu als seus servidors, així ho farem nosaltres. Creuarem armats davant del Senyor cap a la terra de Canaan, i ens donareu la possessió a l'altra banda del Jordà.

I Moisès va donar als fills de Gad, i als fills de Rubèn, i a la meitat de la tribu de Manassès, fills de Josep, el regne de Sihon, rei dels amorrites, i el regne d'Og, rei de Basan, la terra i les ciutats

amb les seves fronteres, les ciutats de la terra del voltant. I els fills de Gad van construir Dibon, Ataroth i Aroer, I Sofar, i Jazer, i les van exaltar, I la Namram i la Baitharan, ciutats fortificades, i masies d'ovelles. I els fills de Rubèn van construir Hesbon, Eleale i Quiriataim, i Beelmeon, envoltades, i Sebama, i anomenaren segons els seus noms els noms de les ciutats que edificaren. I el fill de Maquir, fill de Manassès, va anar a Galaad, i la va prendre, i va destruir l'amorreu que hi habitava. I Moisès va donar Galaad a Maquir, fill de Manassès, i va habitar allà. I Jair, el de Manassès, va anar i va prendre les seves masies, i les va anomenar masies de Jair. I Nabau va anar i va prendre Kaat i les seves viles, i les va anomenar Nabot pel seu nom.

33

I aquestes són les etapes dels fills d'Israel, quan van sortir de la terra d'Egipte amb el seu poder en mans de Moisès i Aaron. I Moisès va escriure les seves partides i les seves etapes per paraula del Senyor, i aquestes són les etapes del seu viatge. Van partir de Ramesses el mes primer, el dia quinzè del mes primer, l'endemà de la pasqua van sortir els fills d'Israel amb mà alta davant de tots els egipcis. I els egipcis enterraven tots els seus morts als quals el Senyor va colpejar, tot primogènit a la terra d'Egipte, i contra els seus déus el Senyor va fer venjança. I havent partit els fills d'Israel de Ramesses, van acampar a Succot. I havent sortit de Socot, van acampar a Butà, que és una part del desert. I van partir de Buthan, i van acampar a la boca d'Eiroth, que és davant de Beelsephon, i van acampar davant de Magdolou. Van partir davant d'Eiroth, van creuar el mig de la mar cap al desert, van anar tres dies de camí a través del desert i van acampar a Pikríais. I van partir de les Aigües Amargues i van arribar a Elim, i a Elim hi havia dotze fonts d'aigua i setanta palmeres, i van acampar allà vora l'aigua. I van

partir d'Elim i van acampar vora la mar Roja. I van partir de la mar Vermella i van acampar al desert de Sin.

I van partir del desert de Sin, i van acampar a Rephaka. I van partir de Rafacà i van acampar a Ailús. I van partir d'Ailús i van acampar a Rafidín, i no hi havia allà aigua perquè el poble begués. I van partir de Rafidín i van acampar al desert del Sinaí. I van partir del desert del Sinaí, i van acampar a les tombes del desig. I van partir de les tombes del desig, i van acampar a Aseroth. I van partir d'Aseroth i van acampar a Ratamà.

I van partir de Rathamà i van acampar a Remmon Pharés. Van partir de Remmon Phares i van acampar a Lebona. I van partir de Lebona i van acampar a Rissan. I van partir de Rissan i van acampar a Makellath. I van partir de Makellath i van acampar a Saphar. I van partir de Safar i van acampar a Caradath. I van partir de Charadath i van acampar a Makeloth. I van partir de Makeloth i van acampar a Kataath. I van partir de Kataath i van acampar a Tarath. I van partir de Tarath i van acampar a Mathekka. I van partir de Matekkà i van acampar a Selmonà. I van partir de Selmona i van acampar a Masouruth. I van partir de Masourut i van acampar a Banaia. I van partir de Banaia, i van acampar a la muntanya Gadgad.

I van partir de la muntanya de Gadgad, i van acampar a Etebathà. I van partir d'Etebathà i van acampar a Ebronà. I van partir d'Ebronà i van acampar a Gesió Gàber. I ells van partir de Gesion Gaber i van acampar al desert de Sin, i van partir del desert de Sin i van acampar al desert de Faran, que és Cadès. I van partir de Cadès, i van acampar a la muntanya de Hor, veïna de la terra d'Edom.

I Aron el sacerdot va pujar per manament del Senyor, i va morir allà en el quarantè any de la sortida dels fills d'Israel de la terra d'Egipte, el mes cinquè, l'u del mes. I Aarón tenia cent vint-i-tres anys quan va morir a la muntanya de Hor. I havent oït el rei cananita Arad, i aquest habitava en terra de Canaan, quan entraven els fills d'Israel, I van partir de Hor, la muntanya, i van acampar a Selmona. I van partir de Selmona i van acampar a Finó. I van partir de Finó i van acampar a Obor.

I van partir d'Oboth, i van acampar a Gai, a l'altra banda de les fronteres de Moab. I van partir de Gai i van acampar a Dibon Gad. I van partir de Daibon de Gad, i van acampar a Gelmon de Deblathaim. I van partir de Gelmon Deblathaim, i van acampar sobre les muntanyes d'Abarim, enfront de Nabau. I van partir de les muntanyes d'Abarim, i van acampar a l'oest de Moab, al Jordà davant de Jericó. I van acampar al costat del Jordà entre Aesimoth fins a Belsa, a l'occident de Moab.

I el Senyor va parlar davant de Moisès a l'oest de Moab, vora el Jordà, davant de Jericó, dient: Parla als fills d'Israel i els diràs: vosaltres creueu el Jordà cap a la terra de Canaan. I destruïreu tots els habitants de la terra davant vostre, i traureu les seves atalaies, i destruïreu totes les seves imatges foses, i traureu totes les seves columnes. I destruïreu tots els habitants de la terra, i habitareu en ella, perquè a vosaltres us he donat la seva terra en herència. I hereatareu la seva terra per sorteig segons les vostres tribus; als més nombrosos augmentareu la seva possessió, i als menys nombrosos disminuïreu la seva possessió; allà on surti el seu nom, allà serà la seva; segons les tribus dels vostres pares hereatareu. Si però no destruïu els habitants de la terra davant vostre, i serà que aquells que deixeu d'ells seran espines en els vostres ulls i dards en els vostres costats, i seran enemics vostres

sobre la terra on vosaltres habitareu. I serà tal com vaig decidir fer a ells, us faré a vosaltres.

34

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Comana als fills d'Israel, i els diràs: vosaltres entreu a la terra de Canaan, aquesta serà per a vosaltres una herència, la terra de Canaan amb les seves fronteres. I el costat sud serà per a vosaltres des del desert de Sin fins a tocar Edom, i la frontera sud serà per a vosaltres des de la part oriental de la mar Salada. I les fronteres us envoltaran des del Sud cap a la pujada d'Akrabin, i passarà per Ennak, i la seva sortida serà cap al Sud de Kadesh de Barnea, i sortirà cap a l'assentament d'Arad, i passarà per Asemona. I envoltar els límits des d'Asemona, el torrent d'Egipte, i la sortida serà la mar. I els límits de la mar seran per a vosaltres, la gran mar marcarà el límit, això seran per a vosaltres els límits de la mar.

I això seran per a vosaltres els límits cap al nord: des de la mar gran mesurareu per a vosaltres mateixos al costat de la muntanya. I des de la muntanya mesurareu la muntanya per a ells, entrant a Hamath, i la seva sortida seran els límits de Saradak. I les fronteres sortiran de Defrona, i la seva sortida serà Arsenain; aquesta serà per a vosaltres la frontera del Nord. I els límits baixaran des de Sefefamar fins a Bela, des de l'est, sobre les fonts, i els límits baixaran de Bela sobre l'esquena del mar de Quinerot, des de l'est. I les fronteres baixaran des de Sefamar fins a Bela, a l'est, sobre les fonts, i les fronteres baixaran de Bela sobre l'esquena del mar de Quinerot, a l'est. I les fronteres baixaran fins al Jordà, i la sortida serà la mar salada, aquesta serà per a vosaltres la terra i les seves fronteres al voltant.

I va manar Moisès als fills d'Israel, dient: aquesta és la terra que heretareu per sorteig, de la manera que el Senyor va manar donar-la a les nou tribus i a la meitat de la tribu de Manassès. Perquè la tribu dels fills de Rubèn i la tribu dels fills de Gad, segons les cases de les seves famílies, i la meitat de la tribu de Manassès van rebre les seves sorts. Dues tribus i mitja van rebre els seus lots més enllà del Jordà, davant de Jericó, al sud cap a l'est.

I el Senyor va parlar a Moisès, dient: Aquests són els noms dels homes que us heretaran la terra: Eleazar el sacerdot i Jesús fill de Nun. I prendreu un governant de cada tribu per heretar-vos la terra.

I aquests són els noms dels homes de la tribu de Judà: Caleb, fill de Jefoné. De la tribu de Simeó, Salamiel fill de Semiud. De la tribu de Benjamín, Eldad fill de Chaslon, De la tribu de Dan, el governant Bakchir, fill d'Egli. Dels fills de Josep, de la tribu dels fills de Manassès, el governant Aniel, fill de Soufi. De la tribu dels fills d'Efraïm, el governant Kamuel, fill de Sabathan. De la tribu de Zabulon, el governant Elisafan, fill de Parnac. De la tribu dels fills d'Issacar, el governant Faltiel, fill d'Oza. De la tribu dels fills d'Asher, el governant Achior, fill de Salami. De la tribu de Neftalí, el governant Fadael, fill d'Iamiud.

El Senyor va manar a aquests de dividir als fills d'Israel a la terra de Canaan.

35

I el Senyor va parlar a Moisès a l'oest de Moab, vora el Jordà, davant de Jericó, dient: Comanda als fills d'Israel que donaran als

levites, de les porcions de la seva possessió, ciutats per habitar, i els suburbis de les ciutats al voltant d'elles els donaran als levites. I les ciutats seran per a ells per habitar-hi, i els seus tancaments seran per al seu bestiar i per a tots els seus quadrúpedes. I els terrenys adjacents de les ciutats que donareu als levites, des de la muralla de la ciutat i cap a fora dos mil colzes al voltant. I tu mesuraràs fora de la ciutat el costat cap a l'est dos mil colzes, i el costat cap al sud dos mil colzes, i el costat cap al mar dos mil colzes, i el costat cap al nord dos mil colzes, i la ciutat serà al mig d'això per a vosaltres, i les fronteres de les ciutats. I donareu les ciutats als levites: les sis ciutats de refugi que donareu perquè l'assassí pugui fugir-hi, i a més d'aquestes, quaranta-dues ciutats. Donareu totes les ciutats als levites, quaranta-vuit ciutats, aquestes, i els seus suburbis. I les ciutats que donareu de la possessió dels fills d'Israel, dels que tenen moltes, moltes, i dels que tenen menys, menys, cadascú segons la seva herència que heretaran, donaran de les ciutats als levites.

I va parlar el Senyor a Moisès, dient, Parla als fills d'Israel i els diràs: vosaltres creueu el Jordà cap a la terra de Canaan. I separareu per a vosaltres ciutats, refugis seran per a vosaltres perquè fugi allà l'assassí, tot aquell que hagi colpejat una ànima involuntàriament. I les ciutats us seran llocs de refugi del venjador de la sang, i l'assassí no morirà fins que comparegui davant de l'assemblea a judici. I les ciutats que donareu, les sis ciutats, seran refugis per a vosaltres. Les tres ciutats les donareu més enllà del Jordà, i les tres ciutats les donareu a la terra de Canaan.

Refugi serà per als fills d'Israel, i per a l'estranger, i per al resident estranger que hi ha entre vosaltres, seran aquestes ciutats un refugi, per fugir allà tot aquell que hagi colpejat una ànima involuntàriament.

Si però amb un objecte de ferro el colpeja, i mor, és un assassí; que l'assassí sigui condemnat a mort. Si però amb una pedra a la mà amb la qual morirà per ella el colpeja i mor, és un assassí; que l'assassí sigui posat a mort. Si però amb un objecte de fusta de la mà amb el qual morirà amb ell colpeja algú, i mor, és un assassí; amb mort sigui mort l'assassí.

El venjador de la sang matarà l'assassí; quan es trobi amb ell, el matarà. Si però per inimitícia l'empeny i llança sobre ell qualsevol objecte des d'una emboscada, i mor, O a través d'ira va colpejar-lo amb la mà, i mor, que sigui condemnat a mort el qui va colpejar, és un assassí, que sigui condemnat a mort l'assassí, el venjador de la sang matarà l'assassí quan es trobi amb ell.

Si però sobtadament, no per enemistat, ell l'empeny, o llança sobre ell qualsevol objecte, no des d'una emboscada, O amb qualsevol pedra amb la qual morirà, sense saber-ho, i cau sobre ell i mor, però ell no era enemic seu ni buscava fer-li mal, I la congregació jutjarà entre el qui ha colpejat i el venjador de la sang, segons aquests judicis. I la congregació alliberarà l'assassí de l'venjador de la sang, i la congregació el restaurarà a la ciutat del seu refugi on va fugir, i habitarà allà fins que mori el gran sacerdot, a qui van ungir amb l'oli sant.

Si però l'assassí surt dels límits de la ciutat on va fugir, I si el venjador de la sang el troba fora de les fronteres de la ciutat de refugi seva, i el venjador de la sang assassina l'assassí, no és culpable. Perquè en la ciutat del refugi ha d'habitar fins que mori el gran sacerdot, i després de la mort del gran sacerdot, l'assassí retornarà a la terra de la seva possessió.

I això serà per a vosaltres una ordenança de judici per a les vostres generacions en tots els vostres habitatges. Tot el que hagi colpejat una ànima, per mitjà de testimonis assassinarà l'assassí, i un sol testimoni no testificarà sobre una ànima per a morir. I no prendreu rescat per l'ànima de l'assassí que sigui culpable de ser mort, perquè serà condemnat a mort. No rebreu rescat per fugir a una ciutat dels refugis, per tornar a habitar sobre la terra, fins que mori el gran sacerdot. I no assassinareu la terra on vosaltres habiteu, perquè aquesta sang assassina la terra, i la terra no serà expiada de la sang que ha estat vessada sobre ella, sinó sobre la sang del qui la vessa. I no profanareu la terra sobre la qual habiteu, sobre la qual jo habito entre vosaltres, perquè jo sóc el Senyor que habita enmig dels fills d'Israel.

36

I els governants de la tribu dels fills de Galaad, fill de Maquir, fill de Manassès, de la tribu dels fills de Josep, s'acostaren i parlaren davant de Moisès, i davant d'Eleazar el sacerdot, i davant dels governants de les cases de les famílies dels fills d'Israel, i van dir: Al nostre senyor va manar el Senyor donar la terra de l'herència per sorteig als fills d'Israel, i al nostre senyor va manar el Senyor donar l'herència de Salpaad, el nostre germà, a les seves filles. I seran dones d'una de les tribus dels fills d'Israel, i el lot d'elles serà tret de la possessió dels nostres pares, i serà afegit a l'herència de la tribu a la qual esdevinguin dones, i de la sort de la nostra herència serà tret. Si però es produeix l'alliberament dels fills d'Israel, la seva herència serà afegida a la herència de la tribu a la qual esdevinguin esposes, i de l'herència de la tribu de la nostra família serà retirada la seva herència.

I això va manar Moisès als fills d'Israel per manament del Senyor, dient: així parla la tribu dels fills de Josep. Aquesta és la paraula que va manar el Senyor a les filles de Salpaad, dient: amb qui els plagui, que siguin dones, excepte que siguin dones del poble del seu pare. I no serà transferida l'herència als fills d'Israel de tribu a tribu, perquè cadascun es mantindrà ferm en l'herència de la tribu de la seva família, els fills d'Israel. I tota filla que hereti una herència de les tribus dels fills d'Israel es casarà amb un home del poble del seu pare, perquè els fills d'Israel heretin cadascun la seva herència paterna. I no es transferirà el lot d'una tribu a una altra tribu, sinó que cadascun es mantindrà ferm en la seva herència, els fills d'Israel.

De la manera que va manar el Senyor a Moisès, així ho van fer les filles de Salpaad. I Thersa i Egla i Melcha i Noa i Malaa, filles de Salpaad, van ser als cosins d'elles, Del poble de Manassès, fills de Josep, es van casar amb dones, i la seva herència va passar a la tribu del poble del seu pare. Aquests són els manaments i les ordenances i els judicis que el Senyor va manar per mà de Moisès a l'occident de Moab, vora el Jordà, davant de Jericó.

Deuteronomi

1

Aquestes són les paraules que Moisès va pronunciar a tot Israel més enllà del Jordà, al desert, cap a l'oest, prop de la mar Vermella, entre Paran, Tofel, Lobon, Aulon i Catacrúsia. Onze dies des de Horeb, camí cap a la muntanya de Seir, fins a Cades Barnea. I va passar en el quarantè any, en l'onzè mes, l'u del mes, que Moisès va parlar a tots els fills d'Israel, segons tot allò que el Senyor li va manar per a ells, després de colpejar Sihon, rei dels amorites, que va viure a Hesbon, i Og, rei de Basan, que va viure a Astarot i a Edrei, En l'altra banda del Jordan, en terra de Moab, Moisès va començar a aclarir aquesta llei, dient, El Senyor, el nostre Déu, ens va parlar a Horeb, dient: Ja n'hi ha prou d'habitar en aquesta muntanya. Gireu-vos i partiu vosaltres i entreu a la muntanya dels Amorrites, i cap a tots els veïns de l'Arabà, a la muntanya i la plana, i cap al Sud, i la costa de la terra dels Cananeus, i l'Antilíban fins al riu gran, el riu Eufrates. Veieu, ha lliurat davant vostre la terra; havent entrat, preneu possessió de la terra que vaig jurar als vostres pares, a Abraham, Isaac i Jacob, de donar a ells i a la seva descendència després d'ells.

I us vaig dir en aquell temps, dient: No podré portar-vos jo sol. El Senyor, el vostre Déu, us ha multiplicat, i avui sou com les estrelles del cel en multitud. El Senyor, el Déu dels vostres pares, us multipliqui mil vegades més del que sou, i us beneixi tal com us va prometre. Com podré jo sol suportar el vostre treball i la vostra càrrega i les vostres disputes? Doneu-vos a vosaltres mateixos homes savis, coneixedors i intel·ligents de les vostres tribus, i els establiré com a líders vostres. I vau respondre'm i vau dir: És bona la paraula que has dit de fer. I vaig prendre d'entre

vosaltres homes savis, coneixedors i intel·ligents, i els vaig establir per governar sobre vosaltres com a comandants de milers, centurions, comandants de cinquantenes, comandants de desenes i oficials per als vostres jutges, I vaig manar als vostres jutges en aquell temps, dient: escolteu entre els vostres germans, i jutgeu justament entre un home, i entre un germà, i entre el seu foraster. No reconeixeràs ningú en el judici, jutjaràs tant el petit com el gran, no mostraràs parcialitat envers cap home, perquè el judici és de Déu, i la paraula que sigui dura per a vosaltres, la portareu davant meu, i jo l'escollaré. I us vaig manar en aquell temps totes les paraules que hauríeu de complir.

I havent partit de Horeb vam travessar tot aquell desert gran i terrible que vau veure, camí de la muntanya de l'Amorreu, tal com ens va manar el Senyor, el nostre Déu, i vam arribar fins a Cadès Barnea. I vaig dir-vos: Heu arribat fins a la muntanya de l'Amorreu, que el Senyor, el nostre Déu, us dóna. Veieu, el Senyor, el vostre Déu, us ha lliurat davant vostre la terra; pugeu i preneu-ne possessió tal com us va dir el Senyor, el Déu dels vostres pares; no tingueu por ni us espanteu. I vau venir tots a mi, i vau dir: Enviem homes davant nostre, i que espïïn la terra per a nosaltres, i que ens declarin resposta sobre el camí pel qual hi pujarem, i les ciutats a les quals hi entrarem. I la paraula em va agradar, i vaig triar de entre vosaltres dotze homes, un home per tribu. I havent girat enrere van pujar a la muntanya, van arribar fins al barranc del raïm i el van espïar. I ells van prendre a les seves mans del fruit de la terra, i el van portar cap a vosaltres, i deien: Bona és la terra que el Senyor, el nostre Déu, ens dóna.

I no vau voler pujar, sinó que vau desobeir la paraula del Senyor, el nostre Déu. I vau murmurar en les vostres tendes, i vau dir: Perquè el Senyor ens odia, ens va treure de la terra d'Egipte

per lliurar-nos a les mans dels amorrites, per destruir-nos. On pugem nosaltres? Però els vostres germans van apartar el vostre cor, dient: una nació gran i nombrosa i més poderosa que nosaltres, i ciutats grans i fortificades fins al cel, i també vam veure fills de gegants allà. I us vaig dir: no us aterreu ni tingueu por d'ells. El Senyor, el vostre Déu, que va davant vostre, ell lluitarà juntament amb vosaltres contra ells, segons tot allò que va fer per vosaltres a la terra d'Egipte i en aquest desert que vau veure, el camí de la muntanya de l'Amorreu, com el Senyor et va sustentar El teu Déu, com un home sustenta el seu fill, durant tot el camí que vau recórrer fins que vau arribar a aquest lloc.

I en aquesta paraula no vau creure el Senyor, el nostre Déu. qui va davant vostre en el camí per seleccionar-vos un lloc, guiant-vos amb foc de nit, mostrant-vos el camí pel qual heu d'anar, i amb núvol de dia.

I el Senyor va escoltar la veu de les vostres paraules, i havent estat provocat, va jurar dient: Si algun d'aquests homes veurà aquesta terra bona que vaig jurar als seus pares, excepte Caleb fill de Jephunneh, aquest la veurà, i a aquest donaré la terra sobre la qual va trepitjar, i als seus fills, perquè ell s'ha mantingut fidel al Senyor. I a mi el Senyor es va enutjar per causa vostra, dient: Ni tu entraràs allà. Joshua fill de Nun, que està al teu costat, aquest entrarà allà; enforteix-lo, perquè ell la donarà com a herència a Israel. I cada nen petit que avui no sap el bé o el mal, aquests hi entraran, i a aquests els la donaré, i ells l'heretaran. I vosaltres, havent tornat enrere, vau acampar cap al desert, pel camí de la mar Vermella.

I vau respondre i vau dir: Hem pecat davant del Senyor, el nostre Déu. Nosaltres, havent pujat, lluitarem segons tot allò que

el Senyor, el nostre Déu, ens va manar. I havent pres cadascú els seus estris militars, i havent-vos reunit, pujeu a la muntanya. I el Senyor em va dir: Digues-los: no pujareu ni lluitareu, perquè no sóc amb vosaltres, i sereu derrotats davant dels vostres enemics. Vaig parlar-vos, i no em vau escoltar, i vau transgredir la paraula del Senyor, i, havent transgredit, vau pujar a la muntanya. I va sortir l'amorreu que habitava en aquella muntanya a trobar-vos, i us va perseguir com farien les abelles, i us van ferir des de Seir fins a Horma. I vosaltres, asseguts, ploràveu davant del Senyor, el nostre Déu, i el Senyor no va escoltar la vostra veu, ni us va prestar atenció.

I vau romandre a Cadès molts dies, tants dies com hi vau romandre.

2

Havent tornat enrere, vam partir cap al desert, camí del mar Vermell, de la manera que el Senyor em va parlar, i vam encerclar la muntanya de Seir durant molts dies. I el Senyor em va dir, Que us sigui prou rodejar aquesta muntanya, gireu-vos doncs cap al Nord. I ordena al poble, dient: Vosaltres passareu a través de les fronteres dels vostres germans, els fills d'Esau, que habiten a Seir, i ells tindran por de vosaltres i us respectaran molt. No engagueu guerra amb ells, perquè no us donaré de la seva terra ni un pam de peu, ja que he donat en herència als fills d'Esau la muntanya de Seir. Compreu menjar amb plata d'ells i en menjareu, i prendreu aigua amb mesura d'ells amb plata i en beureu. El Senyor, el nostre Déu, et va beneir en tota obra de les teves mans, pren nota de com vas travessar aquell desert gran i temible, mira, quaranta anys el Senyor, el teu Déu, ha estat amb tu, no et va mancar res.

I vam passar pels nostres germans, els fills d'Esau, els habitants de Seir, al costat del camí de l'Arabà, des d'Ailon i des de Gesion Gaber, i havent tornat vam passar pel camí del desert de Moab. I el Senyor em va dir: No sigueu hostils als moabites, i no us llanceu a la guerra contra ells, perquè no us donaré res de la seva terra en herència, ja que als fills de Lot he donat Aroer per heretar. Els Ommin antics s'havien assentat sobre ella, una nació gran, nombrosa i forta, igual que els Anakim. Seran considerats Refaïm, i aquests just com els Anaquim, i els Moabites els criden Ommín. I a Seir va romandre el Horreu abans, i els fills d'Esau els van destruir, i els van exterminar de davant d'ells. I es van establir en lloc d'ells, de la manera que va fer Israel amb la terra de la seva herència, que el Senyor els ha donat. Ara doncs, aixequen-vos i partiu, i travesseu la vall de Zaret.

I els dies que vam viatjar des de Cadès Barnea fins que vam passar la vall de Zaret van ser trenta-vuit anys, fins que va caure tota la generació d'homes guerrers, morint fora del campament, tal com va jurar el Senyor Déu els va castigar. I la mà de Déu era sobre ells per destruir-los de mig del campament fins que van perir.

I va passar que quan van caure tots els homes guerrers morint d'enmig del poble, va parlar El Senyor em va dir: Avui passaràs per les fronteres. Moab, l'Aroer, I us apropareu als fills d'Ammon, no sigueu hostils amb ells, ni us enfronteu amb ells en guerra, perquè no us donaré de la terra dels fills d'Ammon en herència, ja que als fills de Lot l'he donada en herència. Terra dels Refaïm serà comptada, ja que sobre ella van habitar els Refaïm anteriorment, i els Ammonites els anomenen Zamzummim. Nació gran i nombrosa i més poderosa que vosaltres, just com els Enakeim, i el Senyor els va destruir davant d'ells, i van heretar i es van establir

en lloc d'ells fins al dia d'avui. Tal com van fer amb els fills d'Esau que habitaven a Seir, de la mateixa manera van exterminar l'horreu davant d'ells, i els van heretar, i es van establir en el seu lloc fins al dia d'avui. I els euaióis que habitaven a Asedoth fins a Gaza, i els capadocis que havien sortit de Capadócia, els van exterminar i es van establir en el seu lloc.

Ara, doncs, aixequen-vos i partiu, i travesseu vosaltres la vall d'Arnon. Mira, he lliurat a les teves mans Sihon, rei d'Hesbon, l'amorreu, i la seva terra. Comença a heretar-la, entaula guerra contra ell en aquest dia. Comença a infondre el teu tremolor i la teva por sobre la cara de totes les nacions que hi ha sota el cel, les quals, havent escoltat el teu nom, seran pertorbades i tindran dolors davant la teva presència.

I vaig enviar ambaixadors des del desert de Kedemoth cap a Sihon, rei de Heshbon, amb paraules pacífiques, dient, Passaré a través de la teva terra, aniré pel camí, no giraré ni a la dreta ni a l'esquerra. Em vendràs aliments per plata, i menjaré, i em vendràs aigua per plata, i beuré, només que passaré a peu, Com van fer amb mi els fills d'Esau que habiten a Seir, i els moabites que habiten a Aroer, fins que passi el Jordà cap a la terra que el Senyor, el nostre Déu, ens dóna. I no va voler Sihon, rei d'Heshbon, deixar-nos passar pel seu territori, perquè el Senyor, el nostre Déu, va endurir el seu esperit i va enfortir el seu cor, perquè fos lliurat a les teves mans com en aquest dia.

I el Senyor em va dir: Mira, he començat a lliurar davant teu Sihon, rei d'Hesbon l'amorreu, i la seva terra; comença a heretar la seva terra. I Sihon, rei d'Hesbon, va sortir a trobar-nos, ell i tot el seu poble, per fer la guerra a Jahaz. I el Senyor, el nostre Déu, el va lliurar davant nostre, i el vam colpejar a ell i als seus fills i a tot

el seu poble. I vam capturar totes les seves ciutats en aquell temps, i vam destruir totalment cada ciutat, una després de l'altra, i les seves dones i els seus infants; no en vam deixar cap amb vida. Excepte el bestiar, que saquejàrem, i els despulls de les ciutats, que vam prendre. Des d'Aroer, que és a la vora del torrent d'Arnon, i la ciutat que està a la vall, i fins a la muntanya de Galaad, no hi va haver ciutat que se'ns escapés. El Senyor, el nostre Déu, les va lliurar totes a les nostres mans. Excepte prop dels fills d'Ammon no ens vam apropar a tot el que s'ajunta al torrent Jabbok, i a les ciutats que hi ha a la muntanya, tal com ens va manar el Senyor, el nostre Déu.

3

I havent-nos tornat, vam pujar pel camí cap a Basan, i va sortir Og, rei de Basan, al nostreencontre, ell i tot el seu poble, a la guerra a Edraïm. I el Senyor em va dir: No el temis, perquè l'he lliurat a les teves mans, i tot el seu poble, i tota la seva terra, i faràs amb ell tal com vas fer amb Sihon, rei dels amorrites, qui va habitar a Hesbon. I el Senyor, el nostre Déu, el va lliurar a les nostres mans, i a Og, rei de Basan, i a tot el seu poble, i el vam colpejar fins a no deixar-ne llavor.

I vam capturar totes les seves ciutats en aquell temps, no hi havia ciutat que no prenguéssim d'ells, seixanta ciutats, totes les regions circumdants d'Argob del rei Og a Basan, Totes les ciutats fortificades, amb murs alts, portes i barres, excepte les ciutats dels ferezeus, que eren molt nombroses. Vam destruir completament, tal com vam fer amb el rei Sihon d'Heshbon, i vam destruir completament cada ciutat, una després de l'altra, i les dones i els nens, I tot el bestiar i els despulls de les ciutats els saquejàrem per a nosaltres mateixos.

I vam prendre en aquell temps la terra de les mans de dos reis dels amorrites, els quals eren més enllà del Jordà, des del torrent Arnon i fins a Hermon, Els fenicis anomenen l'Hermon Sanior, i l'amorrita el va anomenar Sanir. Totes les ciutats de Misor, i tota Galaad, i tota Basan fins a Elca i Edraim, ciutats del regne d'Og a Basan, Que excepte Og, rei de Basan, va ser deixat dels Refaïm, heus aquí el seu llit, un llit de ferro, heus aquí aquest als extrems dels fills d'Ammon, nou colzes la seva longitud, i quatre colzes la seva amplada en colze d'home. I aquella terra la vam heretar en aquell temps des d'Aroer, que és vora la riba del torrent Arnon, i la meitat de la muntanya de Galaad, i les seves ciutats les vaig donar a Rubèn i a Gad. I la resta de Galaad, i tot el regne de Basan d'Og, el vaig donar a la meitat de la tribu de Manassès, i tota la regió circumdant d'Argob, tota aquella Basan, terra dels refaïtes serà comptada. I Jair, fill de Manassès, va prendre tota la regió circumdant d'Argob fins a les fronteres de Gargasi i Machathi, i les va nomenar amb el seu nom: Basan Thauoth de Jaeir, fins al dia d'avui. I a Maquir li vaig donar Galaad. I a Rubèn i a Gad he donat des de Gilead fins al torrent Arnon, el mig del torrent com a frontera, i fins al Jaboc, el torrent com a frontera amb els fills d'Ammon, I l'Arabà i el Jordà frontera de Mahanareth, i fins a la mar d'Arabà, la mar de sal, per Asedoth, la Phasga a l'est.

I vaig manar-vos en aquell temps, dient: El Senyor, el vostre Déu, us va donar aquesta terra en herència; havent-vos armat, aneu davant dels vostres germans, els fills d'Israel, tots els qui sou capaços. Excepte les vostres dones i els vostres infants i els vostres ramats, sé que teniu molts ramats, que habiten en les vostres ciutats, les quals us vaig donar, fins que el Senyor doni descans Déu [descansarà] els vostres germans, igual que a vosaltres, i heretin també aquests la terra que el Senyor el nostre Déu dona a

ells a l'altra banda del Jordà, i tornareu cadascú a la seva herència que us vaig donar.

I a Joshua vaig manar en aquell temps, dient: els vostres ulls han vist tot allò que el Senyor, el nostre Déu, va fer als dos reis aquests; així farà el Senyor, el nostre Déu, a tots els regnes sobre els quals tu creues allà. No temereu d'ells, perquè el Senyor, el nostre Déu, ell mateix lluitarà per vosaltres.

I vaig pregar al Senyor en aquell temps, dient, Senyor Déu, tu vas començar a mostrar al teu servent la teva força, i la teva potència, i la mà forta, i el braç alt; qui doncs és Déu en el cel o sobre la terra, qui farà com vas fer tu, i segons la teva força? Havent creuat, doncs, veuré la terra bona aquesta que és més enllà del Jordà, aquesta muntanya bona i l'Antilíban.

I el Senyor em va ignorar per causa vostra, i no em va escoltar, i el Senyor em va dir: Que et sigui suficient, no tornis a parlar més d'aquest assumpte. Puja al cim de la muntanya tallada i, havent alçat els ulls cap a la mar, el Nord, el Sud i l'est, mira amb els teus ulls, perquè no travessaràs aquest Jordà. I comana Josuè i enforteix-lo i encoratja'l, perquè ell travessarà davant d'aquest poble, i ell els donarà com a herència tota la terra que has vist. I ens vam asseure en una vall prop de la casa de Fogor.

4

I ara, Israel, escolta les ordenances i els judicis que jo t'ensenyo avui a fer, perquè visquis i et multipliquis, i perquè, havent entrat, heretis la terra que el Senyor, el Déu dels teus pares, et dóna. No afegireu res a la paraula que jo us comando, i no en traureu res, guardeu els manaments del Senyor, el nostre

Déu, tal com jo us comando avui. Els vostres ulls han vist tot el que va fer el Senyor, el nostre Déu, a Baal Peor, perquè el Senyor, el vostre Déu, va destruir d'entre vosaltres tot home que va anar darrere de Baal Peor. Vosaltres, però, els adherits al Senyor el vostre Déu, viviu tots avui.

Veieu, us he mostrat ordenances i judicis tal com el Senyor em va manar, per fer així a la terra a la qual entreu per heretar-la. I vosaltres guardareu i fareu, perquè aquesta és la vostra saviesa i la vostra comprensió davant de totes les nacions, tantes com escoltin totes aquestes ordenances, i ells diran: Heus aquí un poble savi i coneixedor, aquesta gran nació. Perquè quina nació gran té un Déu que s'apropa a ells com el Senyor, el nostre Déu, en tot allò en què el cridem? I quina nació gran té ordenances i judicis justos segons tota aquesta llei que jo us dono avui?

Para atenció a tu mateix i guarda l'ànima teva molt; no oblidis totes les paraules que han vist els teus ulls, i que no s'apartin del teu cor tots els dies de la teva vida, i ensenyaràs els teus fills i els fills dels teus fills el dia que vau estar dempeus davant del Senyor, el nostre Déu, a Horeb, el dia de l'assemblea, quan va dir El Senyor em va dir: reuneix cap a mi el poble, i que escoltin les meves paraules, perquè aprenguin a témer-me tots els dies que viuen sobre la terra, i ensenyaran els seus fills. I us vau apropar i us vau quedar al peu de la muntanya, i la muntanya cremava amb foc fins al cel, fosc, tenebra, tempesta. I va parlar el Senyor cap a vosaltres des del mig del foc amb veu de paraules, la qual vosaltres vau escoltar, i no vau veure cap semblança, sinó només la veu, I ell va anunciar-vos la seva aliança, la qual us va manar complir, les deu paraules, i les va escriure sobre dues tauletes de pedra.

I a mi em va manar el Senyor en aquell temps ensenyar-vos ordenances i judicis, perquè els complissiu sobre la terra cap a la qual entreu allà per heretar-la. I guardareu molt les vostres ànimes, perquè no vau veure cap semblança el dia que el Senyor us va parlar a Horeb, a la muntanya, des del mig del foc. No actueu sense llei i us feu una imatge esculpida com a semblança, cap imatge semblança de mascle o femella, semblança de tot animal dels éssers que hi ha sobre la terra, semblança de tot ocell alat que vola sota el cel, Semblança de tota cosa que repti sobre la terra, semblança de tot peix que hi ha a les aigües sota la terra. I no hagi mirat amunt cap al cel i, havent vist el sol i la lluna i els estels i tot el món del cel, essent desviat, adoris a ells i els serveis, els quals el Senyor el teu Déu va assignar a totes les nacions que són sota del cel. Però a vosaltres us va prendre Déu, i us va treure de la terra d'Egipte, del forn de ferro, d'Egipte, per ser-li un poble en possessió, com en aquest dia.

I el Senyor Déu es va enfadar amb mi a causa de les coses que vosaltres vau dir, i va jurar que jo no travessaria aquest Jordà, i que no entraria a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dona en herència. Jo, perquè estic morint en aquesta terra i no creuaré aquest Jordà, però vosaltres el creuareu i heretareu aquesta bona terra. Pareu atenció, no oblideu l'aliança del Senyor, el nostre Déu, que va fer amb vosaltres, i actueu sense llei, i us feu per a vosaltres mateixos una imatge esculpida, semblança de totes les coses que el Senyor, el teu Déu, et va manar. Que el Senyor, el teu Déu, és un foc consumidor, un Déu gelós.

Si però engendris fills i néts, i us retardeu sobre la terra, i actueu sense llei, i feu una imatge tallada semblança de qualsevol cosa, i feu el mal davant del Senyor Del vostre Déu, provocant-lo a ira, crido avui a testimoni contra vosaltres el cel i la terra, que amb

destrucció perireu de la terra a la qual vosaltres creueu el Jordà per heretar-la allà; no hi viureu llargs dies sobre ella, sinó que sereu completament destruïts. I el Senyor us dispersarà entre totes les nacions, i quedareu pocs en nombre entre totes les nacions on el Senyor us portarà. I servireu allà altres déus, obres de mans d'homes, fustes i pedres, els quals no veuran, ni escoltaran, ni menjaran, ni oloraran. I cercareu allà el Senyor, el vostre Déu, i el trobareu quan el cerqueu de tot el vostre cor i de tota la vostra ànima en la vostra tribulació, I totes aquestes paraules et trobaran en els darrers dies, i et tornaràs cap al Senyor, el teu Déu, i escoltaràs la seva veu, Perquè el Senyor, el teu Déu, és un Déu compassiu: no t'abandonarà ni et destruirà, no oblidarà el pacte dels teus pares que el Senyor va jurar amb ells.

Pregunteu pels dies anteriors, els que han ocorregut abans vostre, des del dia en què Déu va crear l'home sobre la terra, i des d'una punta del cel fins a l'altra punta del cel, si ha esdevingut segons aquesta gran paraula, si s'ha escoltat tal cosa, si cap nació ha escoltat la veu Déu vivent parlant des del mig del foc, tal com has escoltat tu i has viscut, Si Déu va provar d'entrar a prendre per a ell mateix una nació de mig d'una nació en prova, i amb signes, i amb prodigis, i amb guerra, i amb mà forta, i amb braç alt, i amb visions grans, segons tot allò que va fer el Senyor el nostre Déu a Egipte davant teu que ho veies, perquè sàpigues que el Senyor, el teu Déu, aquest és Déu, i no n'hi ha cap més excepte ell. Del cel es va fer audible la seva veu per instruir-te, i sobre la terra et va mostrar el seu gran foc, i vas escoltar les seves paraules des de mig del foc.

Perquè ell va estimar els teus pares, va triar la seva descendència després d'ells, vosaltres, i et va treure ell mateix amb la seva gran força d'Egipte, Destruir nacions grans i més fortes que

tu davant de tu, per portar-te dins i donar-te la seva terra per heretar, com tens avui.

I sabràs avui, i tornaràs amb la ment, que el Senyor, el teu Déu, aquest Déu en el cel a dalt i sobre la terra a baix, i no n'hi ha cap més excepte ell. I gardeu els seus manaments i els seus estatuts, tants com jo et comando avui, perquè et vagi bé a tu i als teus fills després de tu, perquè visqueu llargament sobre la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna per a tots els dies. Aleshores Moisès va separar tres ciutats més enllà del Jordà, a orient, fugir allà l'assassí que hauria d'assassinar el veí sense saber-ho, i aquest sense odiar-lo abans d'ahir i abans d'abans-d'ahir, i fugirà per refugi cap a una d'aquestes ciutats, i viurà. Bosor al desert, a la terra de la plana, per a Rubèn; i Ramot a Galaad per a Gad; i Gaulon a Basan per a Manassès.

Aquesta és la llei que Moisès va establir davant dels fills d'Israel. Aquests són els testimonis, i les ordenances, i els judicis que va pronunciar Moisès als fills d'Israel, després que van sortir de la terra d'Egipte, A l'altra banda del Jordà, en una vall, prop de la casa de Fogor, a la terra de Sihon, rei dels amorrites, qui va habitar a Hesbon, a qui va colpejar Moisès i els fills d'Israel, quan van sortir de la terra d'Egipte. I ells van heretar la seva terra i la terra d'Og, rei de Basan, dos reis dels amorrites que estaven més enllà del Jordà, cap a l'est del sol. Des d'Aroer, que és a la vora del torrent Arnon, i sobre la muntanya de Sihon, que és Hermon, Tota l'Arabà més enllà del Jordà, cap a llevant, sota Asedot la Tallada.

5

I Moisès va cridar tot Israel, i va dir-los: Escolta, Israel, els estatuts i els judicis que jo parlo a les vostres orelles en aquest dia,

i els aprendreu, i els guardareu per fer-los. El Senyor, el vostre Déu, va fer un pacte amb vosaltres a Horeb. No va fer el Senyor aquest pacte amb els vostres pares, sinó amb vosaltres, vosaltres tots que viviu avui aquí. Cara a cara va parlar el Senyor amb vosaltres a la muntanya des del mig del foc. I jo estava entre el Senyor i vosaltres en aquell temps per anunciar-vos les paraules del Senyor, perquè vau témer la presència del foc i no vau pujar a la muntanya, dient Jo soc el Senyor, el teu Déu, que et va treure de la terra d'Egipte, de la casa de l'esclavitud.

No tindràs altres déus davant meu.

No faràs per a tu mateix cap imatge, ni cap semblança de tot allò que hi ha al cel a dalt, ni de tot allò que hi ha a la terra a baix, ni de tot allò que hi ha a les aigües sota la terra. No els adoraràs ni els serviràs, perquè jo sóc el Senyor, el teu Déu, un Déu gelós, que castiga els pecats dels pares sobre els fills fins a la tercera i quarta generació dels qui m'odien, I fent misericòrdia a milers als que m'estimen, i als que guarden els meus manaments. No prendràs el nom del Senyor, el teu Déu, en va, perquè el Senyor, el teu Déu, no deixarà sense càstig el qui prengui el seu nom en va.

Guarda el dia dels dissabtes per santificar-lo, de la manera que et va manar el Senyor, el teu Déu. Durant sis dies treballaràs i faràs tots els teus treballs, Però el setè dia és dissabte per al Senyor, el teu Déu; no faràs cap treball en aquest dia, ni tu, ni el teu fill, ni la teva filla, ni el teu servent, ni la teva serventa, ni el teu bou, ni la teva bèstia de càrrega, ni cap dels teus animals, ni el foraster que resideix entre tu, perquè descansin el teu servent, la teva serventa i la teva bèstia de càrrega, igual que tu. I recordaràs que eres servent a la terra d'Egipte, i el Senyor, el teu Déu, et va treure d'allà amb mà poderosa i amb braç alt; a causa d'això el

Senyor, el teu Déu, et va manar guardar el dia dels dissabtes i santificar-lo. Honora el teu pare i la teva mare, tal com et va manar el Senyor, el teu Déu, perquè et vagi bé i perquè visquis molts anys sobre la terra que el Senyor, el teu Déu, et dona. No mataràs. No cometeràs adulteri. No robaràs. No portaràs fals testimoni contra el teu veí. No desitjaràs la dona del teu veí, no desitjaràs la casa del teu veí, ni el seu camp, ni el seu servent, ni la seva serventa, ni el seu bou, ni la seva bèstia de càrrega, ni cap dels seus animals, ni res del que pertany al teu veí.

Aquestes paraules les parlà el Senyor a tota la vostra assemblea a la muntanya des del mig del foc, fosc, obscuritat, tempesta, veu gran, i no afegí res més, i les escriví sobre dues tauletes de pedra, i me les donà. I va passar que quan vau escoltar la veu d'enmig del foc, i la muntanya cremava amb foc, us vau apropar a mi tots els caps de les vostres tribus, i el vostre consell d'ancians, I vosaltres dèieu: Heus aquí que el Senyor, el nostre Déu, ens va mostrar la seva glòria, i vam escoltar la seva veu des del mig del foc. En aquest dia vam veure que Déu parlarà a l'home, i viurà. I ara no morim, perquè aquest gran foc ens consumirà, si continuem escoltant la veu del Senyor, el nostre Déu, encara, i morirem. Quina carn ha escoltat la veu del Déu vivent parlant des del mig del foc, com nosaltres, i ha viscut? Aproxima't tu i escolta tot el que digui el Senyor, el nostre Déu, i tu ens parlaràs tot el que el Senyor, el nostre Déu, et digui a tu, i escoltarem i ho farem.

I el Senyor va escoltar la veu de les vostres paraules quan em parlàveu, i el Senyor em va dir: He escoltat la veu de les paraules d'aquest poble, tot el que et van dir; han parlat correctament en tot el que van dir. Qui donarà que el seu cor sigui així en ells, de manera que em temin i guardin els meus manaments tots els dies, perquè els vagi bé a ells i als seus fills per sempre? Aneu, vaig dir-

los, torneu vosaltres a les vostres cases, Tu però estigues aquí amb mi, i et parlaré dels manaments i dels estatuts i dels judicis que els ensenyaràs, i que els compleixin així a la terra que jo els dono en herència. I guardareu de fer de la manera que us va manar el Senyor, el vostre Déu; no us girareu ni a la dreta ni a l'esquerra. Segons tot el camí que el Senyor, el teu Déu, et va manar caminar, perquè et doni descans, i et vagi bé, i visqueu llargament sobre la terra que heretareu.

6

I aquests són els manaments i les ordenances i els judicis que el Senyor, el nostre Déu, va manar ensenyar-vos perquè els complíssiu així a la terra a la qual entreu per heretar-la. Per tal que temeu el Senyor, el vostre Déu, guardeu tots els seus estatuts i els seus manaments que jo et mano avui, tu i els teus fills, i els fills dels teus fills, tots els dies de la teva vida, per tal que visqueu llargament.

I escolta, Israel, i guarda de fer-ho, perquè et vagi bé i us multipliqueu molt, tal com va parlar el Senyor, el Déu dels teus pares, de donar-te una terra que flueix llet i mel. I aquestes són les ordenances i els judicis que el Senyor va manar als fills d'Israel al desert, quan van sortir de la terra d'Egipte. Escolta, Israel: el Senyor, el nostre Déu, el Senyor és un. I estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tota la teva ment, i amb tota la teva ànima, i amb tota la teva força. I aquestes paraules que jo et comando avui seran al teu cor i a la teva ànima. I les ensenyaràs als teus fills, i en parlaràs assegut a casa, i caminant pel camí, i estirat, i aixecant-te. I tu els lligaràs com a signe sobre la teva mà, i serà inquebrantable davant dels teus ulls. I les escriureu sobre els muntants de les vostres cases i de les vostres portes.

I serà que quan el Senyor, el teu Déu, et porti a la terra que va jurar als teus pares, a Abraham, i a Isaac, i a Jacob, de donar-te ciutats grans i bones que no vas edificar, cases plenes de totes les coses bones que no vas omplir, cisternes excavades que no vas excavar, vinyes i oliveres que no vas plantar, i després d'haver menjat i haver-te saciat, vés amb compte de no oblidar-te Del Senyor, el teu Déu, que et va treure de la terra d'Egipte, de la casa d'esclavitud. Temeràs el Senyor, el teu Déu, i serviràs només a ell, i t'aferraràs a ell, i juraràs pel seu nom.

No aneu darrere d'altres déus, dels déus de les nacions que us envolten, perquè el Senyor, el teu Déu, és un Déu gelós enmig teu, no sigui que el Senyor, el teu Déu, s'encolereixi contra tu i et destrueixi de la faç de la terra.

No temptaràs el Senyor, el teu Déu, de la manera que el vas posar a prova en la temptació. Guardant, guardaràs els manaments del Senyor, el teu Déu, els testimonis i els estatuts que et va manar. I tu faràs allò que és plaent i bo davant del Senyor, el teu Déu, perquè et vagi bé, i entris i heretis la terra bona que el Senyor va jurar als vostres pares, expulsar tots els teus enemics davant teu, com va dir el Senyor.

I serà que quan el teu fill et pregunti demà, dient: Què són els testimonis, i els estatuts i els judicis que el Senyor, el nostre Déu, ens va manar? I diràs al teu fill: Érem servents del Faraó a la terra d'Egipte, i el Senyor ens va treure d'allà amb mà poderosa i amb braç enlairat. I el Senyor va fer grans senyals i prodigis terribles a Egipte contra el Faraó i la seva casa davant nostre I ens va treure d'allà per donar-nos aquesta terra, que va jurar donar als nostres pares. I el Senyor ens va manar fer tots aquests estatuts, témer el Senyor el nostre Déu, perquè ens vagi bé tots els dies, perquè

vivim tal com també avui. I misericòrdia serà per a nosaltres, si guardem de fer tots aquests manaments davant del Senyor el nostre Déu, com ens va manar.

7

Si però el Senyor, el teu Déu, et porta a la terra a la qual entres per heretar-la, i expulsa nacions grans davant teu, l'Hitita i el Girgasita i l'Amorita i el Cananita i el Perizzita i l'Hivita i el Jebusita, set nacions nombroses i més fortes que vosaltres, I el Senyor, el teu Déu, els lliurarà a les teves mans, i els colpejarà, amb destrucció els destruiràs, no faràs cap pacte amb ells, ni tindreu misericòrdia d'ells. Ni us casareu amb ells, no donaràs la teva filla al seu fill, i no prendràs la seva filla per al teu fill. Perquè girarà el teu fill lluny de mi, i servirà altres déus, i el Senyor s'enfadarà amb ira contra vosaltres, i et destruirà ràpidament. Però així fareu amb ells: enderrocareu els seus altars, i tritureu els seus pilars, i tallareu els seus boscos sagrats, i cremareu amb foc les imatges esculpides dels seus déus. Perquè ets un poble sant per al Senyor el teu Déu, i el Senyor el teu Déu et va triar per ser per a ell un poble tesor entre totes les nacions que hi ha sobre la faç de la terra.

No és perquè sigueu nombrosos entre totes les nacions que el Senyor us va triar, i us va escollir el Senyor, ja que vosaltres sou pocs entre totes les nacions. Però perquè el Senyor us estima, i mantenint el jurament que va jurar als vostres pares, el Senyor us va treure amb mà poderosa, i el Senyor et va redimir de la casa d'esclavitud, de la mà de Faraó, rei d'Egipte. I tu sabràs que el Senyor, el teu Déu, aquest és Déu, Déu fidel, el que guarda l'aliança i la misericòrdia als qui l'estimen i als qui guarden els seus manaments durant milers de generacions, I retornant als qui

l'odien cara a cara per destruir-los, i no trigarà amb els qui l'odien, cara a cara els retornarà.

I guardaràs aquests manaments, ordenances i judicis, tants com jo et comando avui de fer. I serà que quan vosaltres escolteu aquests estatuts i els guardeu i els feu, el Senyor el vostre Déu protegirà per a vosaltres l'aliança i la misericòrdia que va jurar als vostres pares. I t'estimarà, i et beneirà, i et multiplicarà, i beneirà els descendents del teu ventre, i el fruit de la teva terra, el teu gra, i el teu vi, i el teu oli, els ramats dels teus bous, i els ramats de les teves ovelles sobre la terra que el Senyor va jurar als teus pares donar-te. Beneït seràs entre totes les nacions, no hi haurà entre vosaltres ningú estèril, ni cap femella estèril, i tampoc entre el teu bestiar. I el Senyor, el teu Déu, traurà de tu tota malaltia i totes les malalties dolentes d'Egipte que has vist i que vas conèixer; no les posarà sobre tu, sinó que les posarà sobre tots els qui t'odien.

I menjaràs tots els despulls de les nacions que el Senyor, el teu Déu, et dóna. El teu ull no els estalviarà, i no serviràs els seus déus, perquè això és una pedra d'ensopec per a tu.

Si però dius en la teva ment que aquesta nació és molt més gran que jo, com podré destruir-la? No els temeràs, recordaràs tot allò que va fer el Senyor, el teu Déu, al Faraó i a tots els Egipcis, Les grans proves que van veure els teus ulls, els signes i els grans prodigis aquells, la mà forta i el braç enlairat, com el Senyor el teu Déu et va treure, així farà el Senyor el vostre Déu a totes les nacions que tu tems davant d'ells. I el Senyor, el teu Déu, enviarà els borinots contra ells, fins que siguin destruïts els qui hagin quedat i els qui s'hagin amagat de tu, No seràs colpejat davant d'ells, perquè el Senyor, el teu Déu, està amb tu, un Déu gran i poderós. I el Senyor, el teu Déu, consumirà aquestes nacions

davant teu poc a poc; no podràs consumir-les ràpidament, perquè la terra no esdevingui deserta i les bèsties salvatges es multipliquin sobre tu. I el Senyor, el teu Déu, els lliurarà a les teves mans, i tu els destruiràs amb gran destrucció, fins que els hagi destruït completament, I lliurarà els seus reis a les vostres mans, i destruïreu el seu nom d'aquell lloc, ningú no resistirà davant teu, fins que els destrueixis completament.

Les imatges tallades dels seus déus les cremareu amb foc, no desitjaràs la plata ni l'or que hi ha en elles, no en prendràs res per a tu mateix, no ensopeguis per causa d'això, perquè és una abominació per al Senyor, el teu Déu. I no portaràs cap abominació a casa teva, i seràs maleït igual que això. L'abominaràs completament i la detestaràs, perquè és una cosa maleïda.

8

Tots els manaments que jo us mando avui, els guardareu per fer-los, perquè visqueu i us multipliqueu, i entreu i hereteu la terra que el Senyor, el vostre Déu, va jurar als vostres pares. I recordaràs tot el camí que el Senyor, el teu Déu, et va conduir pel desert, perquè t'humiliés i et provés, i es poguessin conèixer les coses del teu cor, si guardaries els seus manaments o no. I et va afligir, i et va fer passar fam, i et va alimentar amb el mannà, que no van conèixer els teus pares, perquè et pogués declarar que no només de pa viurà l'home, sinó de tota paraula que procedeix de la boca de Déu viurà l'home. Les teves vestidures no es van envellir, les teves sandàlies no es van desgastar, els teus peus no es van encallosir, mira, quaranta anys.

I coneixeràs amb el teu cor que, com un home disciplina el seu fill, així el Senyor, el teu Déu, et disciplinarà. I guardaràs els

manaments del Senyor, el teu Déu, per caminar en els seus camins i témer-lo.

Perquè el Senyor, el teu Déu, et portarà a una terra bona i abundant, on hi ha torrents d'aigües i fonts d'abismes que brollen a través de les planes i a través de les muntanyes, Terra de blat i d'ordi, vinyes, figueres, magraners, terra d'olivera, d'oli i de mel, Terra sobre la qual no menjaràs el teu pa amb pobresa, i no et faltará res sobre ella, terra de la qual les pedres són ferro, i de les seves muntanyes minaràs bronze.

I menjaràs i seràs fart, i beneïràs el Senyor, el teu Déu, per la terra bona que t'ha donat. Para atenció a tu mateix, no oblidis el Senyor, el teu Déu, per no guardar els seus manaments, i els judicis i els seus estatuts, que jo et comando avui, No hakis menjat i t'hakis farcit, i hakis construït cases bones i hi hakis habitat, i dels teus bous i de les teves ovelles havent-se multiplicat per a tu, de plata i d'or havent-se multiplicat per a tu, i de totes les coses que tindràs havent-se multiplicat per a tu siguis exaltat en el cor i oblidis el Senyor, el teu Déu, que et va treure de la terra d'Egipte, de la casa d'esclavitud, del que et va portar a través d'aquell desert gran i terrible, on hi havia serp mossegant, i escorpí, i set, on no hi havia aigua, del que va fer sortir per a tu de la roca escarpada una font d'aigua, Del que t'ha alimentat amb el mannà al desert, el qual no coneixies tu ni coneixien els teus pares, perquè t'humiliï i et posi a prova, i et faci bé al final dels teus dies. No diguis en el teu cor: La meva força i el poder de la meva mà m'han fet aquesta gran potència. I recordaràs del Senyor, el teu Déu, perquè ell et dóna força per fer poder, i perquè estableixi el seu pacte que el Senyor va jurar als teus pares, com avui.

I serà que si per oblit oblides el Senyor, el teu Déu, i vas darrere d'altres déus, i els serveixes, i els adores, testifico avui davant vostre el cel i la terra, que perireu amb destrucció. Com les altres nacions que el Senyor Déu destrueix davant vostre, així perireu, perquè no vau escoltar la veu del Senyor, el vostre Déu.

9

Escolta, Israel: tu creues avui el Jordà per entrar a heretar nacions grans i més fortes que vosaltres, ciutats grans i emmurallades fins al cel. Un poble gran, nombrós i alt, els fills d'Anak, que tu coneixes, i tu has escoltat: qui podrà resistir davant dels fills d'Anak? I sabràs avui que el Senyor, el teu Déu, aquest anirà davant teu, és un foc consumidor, aquest els destruirà, i aquest els farà girar davant teu, i els destruirà ràpidament, tal com el Senyor et va dir. No diguis en el teu cor, quan el Senyor el teu Déu destrueixi aquestes nacions davant la teva cara, dient: A causa de la meva justícia el Senyor m'ha portat a heretar aquesta bona terra. No és a través de la teva justícia, ni a través de la santedat del teu cor que tu entres a heretar la seva terra, sinó que a causa de la impietat d'aquestes nacions el Senyor els destruirà davant teu, i perquè estableixi el pacte que el Senyor va jurar als nostres pares, a Abraham i a Isaac i a Jacob.

I sabràs avui que no és per les teves justícies que el Senyor, el teu Déu, et dona aquesta terra bona per heretar, perquè ets un poble de coll rígid. Recorda, no oblidis quant vas provocar el Senyor, el teu Déu, al desert, des del dia que vau sortir d'Egipte i vau arribar a aquest lloc; vau continuar desobeint envers el Senyor.

I a Horeb vau provocar el Senyor, i el Senyor es va enutjar contra vosaltres per destruir-vos, Quan jo pujava a la muntanya per prendre les tauletes de pedra, les tauletes de l'aliança que el Senyor va fer amb vosaltres, vaig romandre a la muntanya quaranta dies i quaranta nits, no vaig menjar pa i no vaig beure aigua. I el Senyor em va donar les dues tauletes de pedra escrites amb el dit de Déu, i sobre elles hi havia escrit totes les paraules que el Senyor us va parlar a la muntanya el dia de l'assemblea, I va passar que durant quaranta dies i quaranta nits el Senyor em va donar les dues tauletes de pedra, tauletes de l'aliança. I el Senyor em va dir: aixeca't, baixa ràpidament d'aquí, perquè el teu poble, que vas treure de la terra d'Egipte, ha actuat sense llei; s'han apartat ràpidament del camí que els vaig manar, i s'han fet una imatge fosa.

I el Senyor em va dir: He parlat amb tu una vegada i dues vegades, dient: He vist aquest poble, i mira, és un poble de coll rígid, I ara permet-me destruir-los, i esborraré el seu nom de sota del cel, i et faré una nació gran i forta, i molt més que aquesta. I havent tornat, vaig baixar de la muntanya, i la muntanya cremava amb foc fins al cel, i les dues taules dels testimonis a les meves dues mans. I veient que vau pecar davant del Senyor, el vostre Déu, i us vau fer una imatge fosa, i us vau apartar del camí que el Senyor us va manar seguir, I vaig agafar les dues tauletes, les vaig llançar des de les meves dues mans i les vaig trencar davant vostre. I vaig pregar davant del Senyor una segona vegada, tal com la primera, quaranta dies i quaranta nits; no vaig menjar pa i no vaig beure aigua, a causa de tots els vostres pecats que vau cometre en fer el mal davant del Senyor Déu per provocar-lo. I jo estic aterrit a causa de la ira i la còlera, perquè el Senyor va ser provocat contra vosaltres per destruir-vos, i el Senyor em va escoltar també en aquest temps. I sobre Aaron es va enfadar per

destruir-lo, i vaig pregar també per Aaron en aquell temps. I el vostre pecat que vau cometre, el vedell, el vaig agafar i el vaig cremar al foc, i el vaig moldre triturant-lo molt fins que es va tornar fi, i es va convertir en pols, i vaig llançar la pols al torrent que descudia de la muntanya.

I a la cremada, i a la prova, i a les tombes del desig vau provocar el Senyor. I quan el Senyor us va enviar des de Cadès Barnea, dient: Pugeu i preneu possessió de la terra que us dono, vau desobeir la paraula del Senyor, el vostre Déu, i no vau creure en ell, i no vau escoltar la seva veu. Desobeint éreu al Senyor des del dia en què us va ser conegut. I vaig pregar davant del Senyor quaranta dies i quaranta nits, tantes com vaig pregar, perquè el Senyor va dir que us destruiria. I vaig pregar a Déu, i vaig dir: Senyor, rei dels déus, no destrueixis el teu poble i la teva porció que vas redimir, als quals vas treure de la terra d'Egipte amb la teva gran força, amb la teva mà forta i amb el teu braç enlairat. Recorda't d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, els teus servidors, als quals vas jurar per tu mateix, no miris la duresa d'aquest poble, ni les impietats, ni els seus pecats. No diguin els habitants de la terra d'on ens vas treure d'allà, dient: Perquè el Senyor no va poder portar-los a la terra que els va prometre, i perquè els odiava, els va treure al desert per matar-los. I aquests són el teu poble i la teva herència, els quals vas treure de la terra d'Egipte amb la teva gran força, i amb la teva mà poderosa, i amb el teu braç enlairat.

10

En aquell temps, el Senyor em va dir: talla per a tu mateix dues tauletes de pedra, just com les primeres, i puja cap a mi a la muntanya, i faràs per a tu mateix una arca de fusta. I escriuràs sobre les tauletes les paraules que hi havia en les primeres tauletes

que vas trencar, i les posaràs dins l'arca. I vaig fer una arca de fusta incorruptible, i vaig tallar les tauletes de pedra com les primeres, i vaig pujar a la muntanya amb les dues tauletes a les meves mans. I va escriure sobre les tauletes segons la primera escriptura les deu paraules que el Senyor va parlar a vosaltres a la muntanya des de mig del foc, i el Senyor me les va donar. I havent tornat vaig baixar de la muntanya, i vaig posar les tauletes dins l'arca que vaig fer, i estaven allà, tal com el Senyor m'havia manat. I els fills d'Israel van partir de Beerot dels fills de Jakan cap a Moserah. Allà va morir Aaron, i allà va ser enterrat, i Eleazar, fill seu, va servir com a sacerdot en lloc seu. D'allà van partir cap a Gadgad, i des de Gadgad cap a Etebathà, terra de torrents d'aigües.

En aquell temps el Senyor va apartar la tribu de Levi per portar l'arca de l'aliança del Senyor, per estar davant del Senyor, per ministrar i pregar sobre el seu nom fins al dia d'avui. A causa d'això, els levites no tenen porció ni lot entre els seus germans; el Senyor mateix és el seu lot, tal com li va dir. I jo vaig estar dret a la muntanya quaranta dies i quaranta nits. I el Senyor em va escoltar també en aquest temps, i el Senyor no va voler destruir-vos. I el Senyor em va dir: Vés, parteix davant d'aquest poble, i que entrin i posseeixin la terra que vaig jurar als seus pares que els donaria.

I ara, Israel, què demana de tu el Senyor, el teu Déu, sinó témer el Senyor, el teu Déu, i caminar en tots els seus camins, i estimar-lo, i servir el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima, guardar els manaments del Senyor el teu Déu, i els seus estatuts, tants com jo et comando avui, perquè et vagi bé; Mira, del Senyor el teu Déu són el cel i el cel dels cels, la terra i tot el que hi ha en ella. Però el Senyor va triar els vostres pares per estimar-los, i va triar la seva descendència després d'ells,

vosaltres, d'entre totes les nacions, fins aquest dia. I circumcidireu la duresa del vostre cor, i no endurecereu el vostre coll. Perquè el Senyor, el vostre Déu, aquest és el Déu dels déus i el Senyor dels senyors, el Déu gran, fort i terrible, que no fa acepció de persones ni accepta regals, fent justícia al foraster, a l'orfe i a la vídua, i estima el foraster per donar-li pa i vestit. I estimareu el foraster, perquè forasters éreu a la terra d'Egipte.

Temeràs el Senyor, el teu Déu, i el serviràs, i t'aferraràs a ell, i juraràs pel seu nom, Aquest és el teu orgull, i aquest és el teu Déu, qui va fer en tu aquestes coses grans i glorioses que van veure els teus ulls. Amb setanta ànimes van baixar els teus pares a Egipte, però ara el Senyor, el teu Déu, t'ha fet com les estrelles del cel en multitud.

11

I estimaràs el Senyor, el teu Déu, i guardaràs les seves ordenances, els seus estatuts, els seus manaments i els seus judicis tots els dies. I sabreu avui que no són els vostres fills, tots aquells que no saben ni van veure l'educació del Senyor, el vostre Déu, i les seves grans obres, i la seva mà poderosa, i el seu braç enlairat, I els seus signes i els seus prodigis, quants va fer en mig d'Egipte al Faraó, rei d'Egipte, i a tota la seva terra i tantes coses com va fer a la força dels egipcis, i els seus carros, i el seu cavall, i la seva força, com va inundar l'aigua de la mar Vermella sobre la cara d'ells mentre us perseguïen des de darrere vostre, i el Senyor els va destruir fins al dia d'avui, I tantes coses com va fer amb nosaltres al desert fins que va arribar a aquest lloc, i tantes coses va fer a Dathan i Abiram, fills d'Eliab, fill de Reuben, als quals la terra, havent obert la seva boca, va empassar-los, i les seves cases, i les seves tendes, i tota la seva substància amb ells, enmig de tot Israel,

Que els vostres ulls han vist totes les grans obres del Senyor que va fer entre vosaltres avui.

I guardareu tots els seus manaments, tants com jo et comando avui, perquè visqueu i us multipliqueu, i un cop entrats hereteu la terra cap a la qual creueu el Jordà per heretar-la. Perquè visqueu llargament sobre la terra que el Senyor va jurar als vostres pares donar a ells i a la seva descendència amb ells, terra que raja llet i mel. És perquè la terra cap a la qual entres allà per heretar-la no és com la terra d'Egipte, d'on heu sortit, quan sembren la llavor i reguen amb els seus peus, com un jardí de verdures, Però la terra cap a la qual entres allà per heretar-la, terra muntanyosa i plana, beurà aigua de la pluja del cel. Terra que el Senyor el teu Déu observa contínuament, els ulls del Senyor el teu Déu estan sobre ella des del començament de l'any fins a la completació de l'any.

Si però escolteu tots els manaments que jo et mano avui, d'amar el Senyor, el teu Déu, i de servir-lo amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima I donarà la pluja a la teva terra segons l'estació primerenca i tardana, i portaràs el teu gra, i el teu vi, i el teu oli, I donarà farratge als teus ramats en els teus camps, i hauràs menjat i t'hauràs saciat, Para atenció per a tu mateix que no s'engreixi el teu cor, i transgredireu, i serviu altres déus, i els adoreu, I estant enutjat amb ira el Senyor sobre vosaltres, tancarà el cel i no hi haurà pluja, i la terra no donarà el seu fruit, i perecereu ràpidament de la terra bona que el Senyor us va donar.

I posareu aquestes paraules al vostre cor i a la vostra ànima, i les lligareu com a senyal sobre la vostra mà, i seran incommovibles davant dels vostres ulls, I els ensenyareu als vostres fills a parlar d'ells quan estigueu asseguts a casa vostra, i

quan aneu pel camí, i quan us adormiu, i quan us aixequieu. I les escriureu sobre els muntants de les vostres cases i de les vostres portes. perquè visqueu llargament, i els dies dels vostres fills sobre la terra que el Senyor va jurar als vostres pares donar-los, com els dies del cel sobre la terra. I serà que, si escolteu atentament tots aquests manaments que jo us comando avui de complir, d'amar el Senyor, el nostre Déu, i de caminar en tots els seus camins, i d'aferrar-vos a ell, I el Senyor expulsarà totes aquestes nacions davant vostre, i herereteu nacions grans i fortes més que vosaltres. Tot el lloc on trepitgi la petjada del vostre peu, serà vostre, des del desert i l'Antilíban, i des del riu Melas, el riu Eufrates, i fins a la mar de ponent seran els vostres límits. Ningú no s'oposarà davant vostre, i el Senyor, el vostre Déu, posarà la por vostra i el tremolor vostre sobre la faç de tota la terra sobre la qual trepitgeu, de la manera que us va parlar.

Heus que jo poso avui davant vostre la benedicció i la maledicció, La benedicció, si escolteu els manaments del Senyor, el vostre Déu, tants com jo us mano avui, i la maledicció si no escolteu els manaments del Senyor el vostre Déu, tants com jo us mano avui, i sigueu desviats del camí que us vaig manar, havent anat a servir altres déus que no coneixeu I serà que quan el Senyor, el teu Déu, et porti a la terra a la qual travesses per heretar-la, donaràs la benedicció sobre la muntanya Garizín i la maledicció sobre la muntanya Gaibal. No són aquests més enllà del Jordà, darrere del camí del ponent del sol, a la terra de Canaan, l'habitant sobre el ponent que segueix Golgol, veí de l'alzina alta? Vosaltres, doncs, creueu el Jordà per entrar a heretar la terra que el Senyor, el nostre Déu, us dóna en herència per a tots els dies, i hi habitareu.

I guardareu de fer tots els seus manaments i aquests judicis, tants com jo dono davant vostre avui.

12

I aquests són els manaments i els judicis que guardareu per fer a la terra que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dóna en herència, tots els dies que viu sobre la terra. Destruireu completament tots els llocs on van servir els seus déus, els quals vosaltres heretareu, sobre les muntanyes altes, i sobre els turons, i sota l'arbre dens, I destruïreu els seus altars, i trencareu els seus pilars, i tallareu els seus boscos sagrats, i cremareu amb foc les imatges esculpides dels seus déus, i destruïreu el seu nom d'aquell lloc. No fareu així al Senyor, el vostre Déu. Però al lloc que el Senyor, el teu Déu, escullí en una de les vostres ciutats per establir-hi el seu nom i ser-hi invocat, allà cercareu i allà vindreu. I portareu allà els vostres holocaustos, i els vostres sacrificis, i les vostres primícies, i les vostres pregàries, i les vostres ofertes voluntàries, i els vostres acords, els primogènits dels vostres bous i dels vostres ovelles. I menjareu allà davant del Senyor, el vostre Déu, i us alegrareu en tot allò on poseu la vostra mà, vosaltres i les vostres cases, tal com el Senyor, el vostre Déu, us ha beneït.

No fareu tot el que nosaltres fem aquí avui, cadascú el que li sembla bé, Perquè no heu arribat fins ara al repòs i a l'herència que el Senyor, el nostre Déu, us dóna. I creuareu el Jordà, i habitareu sobre la terra que el Senyor, el nostre Déu, us dóna com a herència, i us farà descansar de tots els vostres enemics del voltant, i habitareu amb seguretat. I el lloc que el Senyor, el teu Déu, escollirà perquè el seu nom sigui invocat allà, allà portareu tot el que jo us comando avui: els vostres holocaustos, i els vostres sacrificis, i els vostres delmes, i les primícies de les vostres mans, i

tot el millor dels vostres dons, quants en fareu vot al Senyor, el vostre Déu. I us alegrareu davant del Senyor, el vostre Déu, vosaltres i els vostres fills, i les vostres filles, i els vostres servents, i les vostres serventes, i el levita que és a les vostres portes, perquè no té porció ni herència amb vosaltres. Para atenció a tu mateix, no ofereixis els teus holocaustos en qualsevol lloc que vegis. Però al lloc que escollirà el Senyor, el teu Déu, en una de les teves tribus, allà portareu els vostres holocaustos, i allà faràs tot allò que jo et comando avui. Però en tot desig teu sacrificaràs, i menjaràs carn segons la benedicció del Senyor el teu Déu, que et va donar en tota ciutat; l'impur entre tu i el pur igualment en menjaran, com la gasela o el cérvol. Excepte la sang, no la menjareu; la vessereu sobre la terra com aigua.

No podràs menjar a les teves ciutats el delme del teu gra, del teu vi i del teu oli, els primogènits dels teus bous i de les teves ovelles, ni tots els vots que puguis fer, ni els teus acords, ni les primícies de les teves mans. Però ho menjaràs davant del Senyor, el teu Déu, en el lloc que el Senyor, el teu Déu, triï per a ell: tu i el teu fill, i la teva filla, el teu servent, i la teva serventa, i el foraster que estigui a les vostres ciutats, i t'alegraràs davant del Senyor, el teu Déu, en tot allò en què posis la teva mà.

Para atenció: no abandonis el Levita durant tot el temps que visquis sobre la terra.

Si però el Senyor, el teu Déu, engrandeix les teves fronteres, tal com et va dir, i tu dius: Menjaré carn, si la teva ànima ho desitja de manera que vulguis menjar carn, menjaràs carn segons tot el desig de la teva ànima. Si però el lloc que el Senyor el teu Déu escolliria per a ser-hi invocat el seu nom està lluny de tu, sacrificaràs dels teus bous i de les teves ovelles que el Déu et

donaria, de la manera que et vaig manar, i menjaràs a les teves ciutats segons el desig de la teva ànima. Com es menja la gasela i el cérvol, així ho menjaràs; el impur entre tu i el pur igualment en menjaran. Para atenció fortament de no menjar sang, perquè la sang d'ell és l'ànima; no serà menjada l'ànima amb les carns. No ho menjareu, ho vessereu sobre la terra com aigua. No ho menjaràs, perquè et vagi bé a tu i als teus fills després de tu, si fas el bo i l'agradable davant del Senyor, el teu Déu. Excepte les teves coses santes, si n'hi ha, i les teves pregàries, havent-les pres, vindràs al lloc que el Senyor, el teu Déu, escollirà perquè el seu nom sigui invocat allà. I faràs els teus holocaustos, oferiràs les carns sobre l'altar del Senyor, el teu Déu, però la sang dels teus sacrificis la vesseràs cap a la base de l'altar del Senyor, el teu Déu, i les carns les menjaràs. Guarda i escolta, i faràs totes les paraules que jo et comando, perquè et vagi bé a tu i als teus fills per sempre, si fas allò que és plaent i bo davant del Senyor, el teu Déu.

Si però el Senyor, el teu Déu, destrueix les nacions a les quals entris allà per heretar la seva terra, de davant teu, i en prenguis possessió, i habitis en la seva terra, Para atenció per a tu mateix, no cerquis seguir-los després que ells siguin destruïts davant teu, dient: Com fan aquestes nacions amb els seus déus? Ho faré jo també. No faràs així al teu Déu, perquè les abominacions del Senyor que va odiar, les van fer amb els seus déus, ja que cremen en foc els seus fills i les seves filles als seus déus.

13

Tota paraula que jo us comando avui, aquesta la guardareu per fer-la, no hi afegireu res, ni en traureu res.

Si però s'aixeca entre tu un profeta o un somiador de somnis, i et dóna un senyal o un prodigi, I si es compleix el senyal o el prodigi que t'ha anunciat, dient: Anem i servim altres déus que no coneixeu, No escoltareu les paraules d'aquell profeta o del somiant d'aquell somni, perquè el Senyor, el vostre Déu, us prova per saber si estimeu el vostre Déu amb tot el vostre cor i amb tota la vostra ànima. Aneu després del Senyor, el vostre Déu, i temereu-lo, i escoltareu la seva veu, i us aferrareu a ell. I aquell profeta o aquell somiador morirà, perquè va parlar per enganyar-te del Senyor el teu Déu que et va treure de la terra d'Egipte, que et va redimir de l'esclavitud, per expulsar-te del camí pel qual el Senyor el teu Déu et va manar anar, i eliminaràs el malvat d'entre vosaltres.

Si però el teu germà de part de pare o de part de mare, o el teu fill, o la teva filla, o la teva dona que està al teu si, o l'amic igual a la teva ànima t'hauria d'instar secretament, dient: Anem i servim a altres déus, als quals no coneixies tu ni els teus pares, Dels déus de les nacions que us envolten, de les que s'acosten a tu o de les que són lluny de tu, des d'un extrem de la terra fins a l'altre extrem de la terra, No consentiràs amb ell, i no l'escoltaràs, i el teu ull no l'estalviarà, no el desitjaràs, ni el cobriràs. Proclamant, proclamaràs sobre ell, i les teves mans seran sobre ell en primer lloc per matar-lo, i les mans de tot el poble al final. I l'apedregaran amb pedres, i morirà, perquè va cercar apartar-te del Senyor, el teu Déu, que et va treure de la terra d'Egipte, de la casa d'esclavitud. I tot Israel, havent sentit, temerà, i no tornarà a fer aquesta cosa malvada entre vosaltres.

Si però escoltes en una de les teves ciutats, de les quals el Senyor el teu Déu et dóna per habitar-hi, que diuen, Van sortir homes sense llei de entre vosaltres, i van apartar tots els habitants de la seva terra, dient: Anem i servim déus altres, els quals no vau

conèixer, i tensions i preguntes, i cercaràs molt, i heus aquí que la paraula és vertadera clarament, aquesta abominació ha esdevingut entre vosaltres, Destruint destruiràs tots els habitants d'aquella terra amb assassinat d'espasa, la devota-ràs a anatema, i tot el que hi ha en ella. I tots els despulls seus els reuniràs als carrers seus, i cremaràs la ciutat amb foc, i tots els despulls seus amb tot el poble davant del Senyor el teu Déu, i quedarà deshabitada per sempre, no serà reconstruïda mai més. I no s'adherirà res de la cosa consagrada a la teva mà, perquè el Senyor es giri de la ira de la seva còlera, i et doni misericòrdia, i tingui misericòrdia de tu, i et multipliqui, de la manera que va jurar als teus pares, Si escoltes la veu del Senyor, el teu Déu, per guardar els seus manaments, tants com jo et comando avui, per fer el bo i l'agradable davant del Senyor, el teu Déu.

14

Sou fills del Senyor, el vostre Déu, no us fareu cap calvicie entre els ulls per un mort. Perquè ets un poble sant per al Senyor, el teu Déu, i el Senyor, el teu Déu, et va triar per esdevenir per a ell un poble tresor d'entre totes les nacions que hi ha sobre la faç de la terra. No menjareu cap abominació. Aquests són els animals que menjareu: vedell de bous, anyell d'ovelles i cabrit de cabres, Cérvol, gasela, pírgarg, òrix i girafa. Tot animal que divideix la peülla i té dues peülles fetes amb urpes, i que rumia entre els animals, aquests menjareu. I aquestes coses no menjareu dels animals que rumien, i dels que tenen la peülla dividida, i que tenen ungles fendedores: el camell, la llebre i el damà, perquè rumien però no tenen la peülla dividida; aquests animals són impurs per a vosaltres. I el porc, perquè té la peülla dividida i les divisions de la peülla, però no rumia, és impur per a vosaltres; de les seves carns no en menjareu, i els seus cadàvers no els tocureu.

I aquestes coses menjareu de tots els que són a l'aigua: tots els que tenen aletes i escates, els menjareu. I tots aquells que no tenen aletes i escates, no els menjareu, són impurs per a vosaltres. Menjareu tot ocell pur. I aquestes coses no les menjareu: l'àguila, el grip i l'àguila pescadora, I el voltor, i el milà, i els similars a ell, i pardal, i mussol, i gavina, i el berrat, i el cigne, i l'ibis, I el cormorant, i el falcó, i els similars a ell, i la puput, i el corb nocturn, I el pelicà, i la plovera, i els similars a ell, i el porfiró, i el ratpenat. Totes les coses reptants dels ocells són impures per a vosaltres, no en menjareu. Tot ocell pur el menjareu. Tot cadàver no menjareu, al foraster que hi ha a les vostres ciutats serà donat i en menjarà, o el vendreu a l'estranger, perquè sou un poble sant per al Senyor, el vostre Déu. No coureu un xai en la llet de la seva mare.

Delmaràs la desena part de tot el producte de la teva llavor, el producte del teu camp, any rere any. I el menjaràs en el lloc que escollirà el Senyor, el teu Déu, perquè el seu nom sigui invocat allà; portareu els delmes del teu gra, i del teu vi, i del teu oli, els primogènits dels teus bous i de les teves ovelles, perquè aprenguis a témer el Senyor, el teu Déu, tots els dies. Si però el camí es fa lluny des de tu, i no pots oferir-los, perquè el lloc que el Senyor el I tu els vendràs per plata, i prendràs la plata a les teves mans, i aniràs cap al lloc que el Senyor, el teu Déu, triï. I donaràs plata per tot allò que desitgi la teva ànima, per bous o per ovelles, o per vi o per beguda forta, o per beguda forta, o per tot allò que desitgi la teva ànima, i menjaràs allà davant del Senyor, el teu Déu, i t'alegraràs tu i la teva casa, I el levita que és a les teves ciutats, perquè no té porció ni herència amb tu.

Després de tres anys portaràs fora tot el delme dels teus productes; en aquell any el posaràs a les teves ciutats. I vindrà el

levita, perquè no té porció ni lot amb tu, i el foraster i l'orfe i la vídua que són a les teves ciutats, i menjaran i seran saciats, perquè el Senyor, el teu Déu, et beneixi en tots els treballs que facis.

15

Cada set anys faràs alliberament. I així el manament de l'alliberament: deixaràs anar tot deute propi que et deu el veí, i al teu germà no li reclamaràs, perquè ha estat proclamat alliberament al Senyor, el teu Déu. A l'estranger li reclamaràs tot allò que tingui teu, però al teu germà li concediràs l'alliberament del teu deute. Perquè no hi haurà entre tu cap mancant, ja que el Senyor, el teu Déu, et beneirà abundantment a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna en herència perquè la posseeixis.

Si però escoltareu atentament la veu del Senyor, el vostre Déu, per guardar i complir tots aquests manaments que jo et comanda avui, perquè el Senyor, el teu Déu, t'ha beneït tal com et va dir, i prestaràs a moltes nacions, però tu no prendràs prestat, i governaràs moltes nacions, però elles no et governaran.

Si però esdevé que hi hagi algú necessitat entre els teus germans en una de les teves ciutats, a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna, no enduriràs el teu cor ni tancaràs la teva mà al teu germà necessitat. Obriràs les teves mans a ell i li prestaràs tant com necessita, segons la seva necessitat. Fes atenció per a tu mateix que no esdevingui una paraula secreta en el teu cor una transgressió, dient: S'apropa l'any setè, l'any de l'alliberament, i que el teu ull sigui malvat cap al teu germà necessitat, i no li donis res, i ell cridarà contra teu al Senyor, i serà en tu un pecat gran. Donant, donaràs a ell, i en préstec prestaràs a ell tant com necessita, perquè està en necessitat, i no t'afligiràs en el teu cor en

donar-li, perquè a causa d'aquesta paraula et beneirà el Senyor, el teu Déu, en totes les teves obres i en tot allò on posis la teva mà. Perquè no falti el necessitat de la teva terra, a causa d'això jo et comando fer aquesta paraula, dient: obriràs les teves mans al teu germà pobre i al necessitat que és sobre la teva terra.

Si però et venen el teu germà hebreu o hebrea, et servirà sis anys, i el setè any l'enviaràs lliure. Quan però l'enviïs lliure, no l'enviaràs buit. Li proveïràs provisió de les teves ovelles, i del teu gra, i del teu vi; segons et va beneir el Senyor, el teu Déu, li donaràs.

I recordaràs que eres servent a la terra d'Egipte, i el Senyor, el teu Déu, et va redimir d'allà; per això jo et comando complir aquesta paraula. Si però et diu: No me n'aniré de casa teva, perquè t'estima a tu i la teva casa, perquè li va bé estar amb tu. I agafaràs el punxó i foradaràs la seva orella contra la porta, i serà el teu servent per sempre, i amb la teva serventa faràs el mateix. No et serà dur quan els enviïs lliures lluny de tu, perquè t'ha servit sis anys pel salari anual d'un treballador contractat, i el Senyor el teu Déu et beneirà en tot allò que facis.

Tot primogènit que neixi entre les teves vaques i entre les teves ovelles, els mascles els consagraràs al Senyor, el teu Déu; no faràs treballar el teu vedell primogènit, i no esquilaràs els primogènits de les teves ovelles. Davant del Senyor menjaràs això any rere any en el lloc que triï el Senyor el teu Déu, tu i la teva casa. Si però hi ha en ell un defecte, coix o cec, un defecte malvat, no el sacrificaràs al Senyor el teu Déu.

A les teves ciutats ho menjaràs, tant l'impur com el pur igualment en menjaran, com si fos gasela o cérvol. Excepte sang

no menjareu; sobre la terra la vessereu com aigua.

16

Guarda el mes dels joves, i faràs la pasqua al Senyor el teu Déu, perquè en el mes dels joves vas sortir d'Egipte de nit. I sacrificaràs la pasqua al Senyor, el teu Déu, ovelles i bous en el lloc que el Senyor, el teu Déu, triï perquè el seu nom sigui invocat allà. No menjaràs sobre seu llevat, set dies menjaràs sobre seu àzims, pa d'aflicció, perquè en zel vas sortir d'Egipte, perquè recordeu el dia de la vostra sortida de terra d'Egipte tots els dies de la vostra vida. No es veurà llevat en totes les teves fronteres durant set dies, i no quedarà res de les carns que sacrificuis al vespre del primer dia fins al matí. No podràs sacrificar la pasqua en cap de les teves ciutats que el Senyor, el teu Déu, et dona. Però al lloc que triï el Senyor, el teu Déu, perquè el seu nom sigui invocat allà, sacrificaràs la pasqua al vespre, cap a ponent del sol, en el temps en què vas sortir d'Egipte. I bulliràs i rostaràs i menjaràs en el lloc que el Senyor, el teu Déu, escollirà, i tornaràs al matí i aniràs a casa teva. Durant sis dies menjaràs pa sense llevat, i el setè dia hi haurà una assemblea de clausura, festa per al Senyor, el teu Déu; no faràs cap treball en aquest dia, excepte allò que sigui necessari per a cada persona.

Set setmanes comptaràs per a tu mateix; quan hakis començat a posar la falç sobre la collita, començaràs a comptar set setmanes. I tu faràs la festa de les setmanes al Senyor el teu Déu, segons la força de la teva mà, tant com el Senyor el teu Déu et doni.

I tu t'alegraràs davant del Senyor, el teu Déu, tu i el teu fill, i la teva filla, el teu servent, i la teva serventa, i el levita, i el foraster,

i l'orfe, i la vídua que és entre vosaltres, en el lloc que el Senyor, el teu Déu, escollirà per invocar-hi el seu nom.

I recordaràs que vas ser servent a la terra d'Egipte, i guardaràs i compliràs aquests manaments. Faràs per a tu mateix la festa de les tendes durant set dies quan hakis recollit de la teva era i del teu cup. I t'alegraràs en la teva festa, tu i el teu fill, i la teva filla, el teu servent, i la teva serventa, i el levita, i el foraster, i l'orfe, i la vídua que és a les teves ciutats. Set dies faràs festa al Senyor el teu Déu en el lloc que el Senyor el teu Déu esculli per a ell. Si el Senyor el teu Déu et beneeix en tots els teus productes i en tota obra de les teves mans, seràs rejoient.

Tres vegades a l'any tot mascle teu serà vist davant del Senyor, el teu Déu, en el lloc que el Senyor escollirà: en la festa dels pans sense llevat, en la festa de les setmanes i en la festa dels tabernacles. No et presentaràs davant del Senyor, el teu Déu, amb les mans buides. Cadascú segons el poder de les vostres mans, segons la benedicció del Senyor el vostre Déu que us va donar.

Faràs jutges i oficials per a tu mateix en les teves ciutats que el Senyor, el teu Déu, et dóna segons les tribus, i jutjaran el poble amb un judici just. No tornen de costat el judici ni acceptaran regals, perquè els regals ceguen els ulls dels savis i treuen les paraules dels justos. Justament hauràs de perseguir allò que és just, perquè visqueu i, havent entrat, hereteu la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna.

No plantaràs per a tu mateix cap bosc sagrat, ni cap arbre al costat de l'altar del teu Déu. No establiràs per a tu mateix un pilar que va odiar el Senyor, el teu Déu.

No sacrificaràs al Senyor, el teu Déu, un vedell o una ovella en el qual hi hagi cap taca, cap cosa dolenta, perquè és una abominació per al Senyor, el teu Déu.

Si però es troba en una de les teves ciutats, de les quals el Senyor el teu Déu et dóna, un home o una dona que farà el mal davant del Senyor el teu Déu, traspassant el seu pacte, i havent vingut serveixin altres déus, i els adoreixin, al sol, o a la lluna, o a qualsevol cosa de l'ordre del cel, que no et va manar, i si t'ho declaren i cerques molt diligentment, i mira, veritablement ha esdevingut la paraula, s'ha comès aquesta abominació a Israel, I portaràs fora aquell home, o aquella dona, i els apedregareu amb pedres, i moriran. Sobre la base de dos testimonis o tres testimonis morirà; el condemnat a mort no morirà sobre la base d'un sol testimoni. I la mà dels testimonis serà sobre ell en primer lloc per matar-lo, i la mà del poble en últim lloc, i trauràs el malvat de entre vosaltres.

Si però et resultés impossible una paraula en judici entre sang i sang, i entre judici i judici, i entre contacte i contacte, i entre disputa i disputa, paraules de judici a les vostres ciutats, aleshores t'aixecaràs i pujaràs cap al lloc que el Senyor, el teu Déu, triï allà, I aniràs cap als sacerdots levites i cap al jutge que hi hagi en aquells dies, i havent cercat, et proclamaran el judici. I faràs segons l'assumepte que et declarin des del lloc que esculli el Senyor, el teu Déu, i tindràs cura de fer tot allò que et sigui prescrit. Segons la llei i segons el judici que et diguin, faràs; no t'apartaràs de la paraula que et declarin ni a la dreta ni a l'esquerra.

I l'home que actua amb arrogància, de manera que no obeeix el sacerdot que està present per ministrar en el nom del Senyor, el teu Déu, o el jutge que hi hagi en aquells dies, morirà aquell home, i trauràs el malvat d'Israel. I tot el poble, havent escoltat, temerà i no actuarà impiosament mai més.

Si però entres a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna, i l'heretes, i hi habites, i dius: Establiré sobre mi mateix un governant, com també les altres nacions que m'envolten, Certament nomenaràs sobre tu mateix un governant, a qui el Senyor el teu Déu escolliria, dels teus germans nomenaràs sobre tu mateix un governant. No podràs nomenar sobre tu mateix un home estranger, perquè no és germà teu. Perquè no multiplicarà cavalls per a ell mateix, ni farà tornar el poble cap a Egipte, perquè no multipliqui cavalls per a ell, però el Senyor va dir: no tornareu a fer tornar el poble per aquest camí mai més. I no multiplicarà per a si mateix dones, perquè no es desvii el seu cor, i plata i or no multiplicarà per a si mateix excessivament.

I quan s'assegui sobre el seu tron, escriurà per a ell aquest deuteronomi en un llibre dels sacerdots dels levites, I serà amb ell, i llegirà en ell tots els dies de la seva vida, perquè aprengui a témer el Senyor, el teu Déu, i a guardar tots aquests manaments i a complir aquests estatuts, Perquè no s'aixequi el seu cor per sobre dels seus germans, perquè no transgredeixi els manaments ni a la dreta ni a l'esquerra, perquè perllongui els dies sobre el seu govern, ell i els seus fills entre els fills d'Israel.

18

No tindran els sacerdots levites, tota la tribu de Leví, porció ni lot amb Israel; les ofrenes del Senyor són el seu lot, les menjaran.

Però no tindran lot entre els seus germans, el Senyor mateix és el seu lot, tal com li va dir. I aquest és el dret dels sacerdots sobre el poble, de part dels qui ofereixen els sacrificis, si és vedell o si és ovella: donaràs al sacerdot el braç, les galtes i l'estómac. I les primícies del teu gra, del teu vi i del teu oli, i la primícia de les esquilades de les teves ovelles les donaràs a ell. Perquè el Senyor el va triar d'entre totes les teves tribus per estar davant del Senyor Déu, per ministrar i beneir en el seu nom, ell i els seus fills entre els fills d'Israel.

Si però arriba el Levita des d'una de les ciutats de tots els fills d'Israel, on ell resideix com a estranger, segons el que desitja la seva ànima, cap al lloc que ell escollirà, Ministrarà en nom del Senyor, el seu Déu, just com tots els seus germans levites que estan allà davant del Senyor, el teu Déu. Menjarà una porció dividida, excepte la de la venda segons la família. Si però entres a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna, no aprendràs a fer segons les abominacions d'aquelles nacions.

No es trobarà entre tu ningú que purifiqui pel foc el seu fill i la seva filla, que endevini endevinacions, que practiqui auguris per signes i auguris per ocells, ni que practiqui bruixeries cantant sobre un encantament, ventríloq i interpretador de presagis, consultant els morts. És una abominació per al Senyor el teu Déu tot aquell que fa aquestes coses, perquè a causa d'aquestes abominacions el Senyor els destruirà davant teu. Seràs perfecte davant del Senyor, el teu Déu. Aquestes nacions, a les quals tu desposseïxes, escoltaran omens i divinacions, però a tu no t'ho va donar així el Senyor, el teu Déu.

Un profeta d'entre els teus germans, com jo, el Senyor el teu Déu t'aixecarà, a ell l'escoltareu. Segons tot allò que tu vas

demanar del Senyor el teu Déu a Horeb el dia de l'assemblea, dient: No continuarem escoltant la veu del Senyor el teu Déu, i aquest gran foc no el veurem més, perquè no morim. I el Senyor em va dir: Han parlat correctament tot allò que et van dir. Un profeta aixecaré per a ells d'entre els seus germans, tal com tu, i posaré les meves paraules a la seva boca, i ell els parlarà segons tot allò que jo li ordeni. I l'home que no escolti tot allò que parli aquell profeta en el meu nom, jo el castigaré. Excepte el profeta que actuï impiosament per parlar en el meu nom una paraula que no vaig ordenar que parlés, i qui parli en nom d'altres déus, morirà aquell profeta. Si però dius en el teu cor, com sabrem la paraula que no va parlar el Senyor? Tot allò que aquell profeta parli en nom del Senyor, i no esdevingui, i no passi, aquesta paraula que el Senyor no parlà, en impietat parlà aquell profeta, no el temereu.

19

Si però el Senyor, el teu Déu, destrueix les nacions a les quals el Déu et dóna la terra, i les hereteu, i habiteu en les seves ciutats i en les seves cases, Separaràs tres ciutats per a tu mateix enmig de la teva terra, la qual el Senyor, el teu Déu, et dóna. Considera el teu camí i dividiràs en tres parts els límits de la teva terra, que el Senyor, el teu Déu, distribueix a tu, i serà refugi per a tot homicida. Això serà el manament de l'assassí que pugui fugir allà i viurà: qui pugui colpejar el seu veí sense saber-ho, i aquest no l'odiava abans d'ahir ni l'altre dia. I qui si entra amb el veí cap al bosc a recollir fusta, i la seva mà rellisca amb la destal tallant l'arbre, i el ferro cau de l'arbre i per desgràcia toca el veí, i mor, aquest fugirà per refugi cap a una d'aquestes ciutats, i viurà. Perquè no persegueixi el venjador de la sang l'assassí, ja que s'ha escalfat el cor, i l'agafí, si el camí és més llarg, i colpegi la seva

ànima, i a aquest no li correspon judici de mort, perquè no l'odiava abans d'ahir ni abans d'abans-d'ahir. Per això jo et comando aquesta paraula, dient: separaràs tres ciutats per a tu mateix.

Si però el Senyor, el teu Déu, amplia les teves fronteres, tal com va jurar als teus pares, i el Senyor et dóna tota la terra que va dir que donaria als teus pares, Si escoltes fer tots aquests manaments que jo et comando avui, estimar el Senyor el teu Déu, caminar en tots els seus camins tots els dies, afegiràs per a tu mateix encara tres ciutats a més d'aquestes tres. I no es vessarà sang innocent a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna en herència, i no seràs culpable de sang.

Si però esdevé entre tu un home que odia el veí, i li posa una emboscada, i s'aixeca contra ell, i colpeja la seva ànima, i mor, i fuig cap a una d'aquestes ciutats, I el consell d'ancians de la seva ciutat enviarà per ell, i el prendran d'allà, i el lliuraran a les mans dels venjadors de la sang, i morirà. El teu ull no el perdonarà, i netejaràs la sang innocent d'Israel, i estaràs bé.

No mouràs els límits del veí que van establir els teus pares en l'herència que has heretat en la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna en sort. No romandrà un testimoni per testificar contra un home segons tota injustícia, i segons tot pecat, i segons tot pecat que hagi comès; sobre la boca de dos testimonis, i sobre la boca de tres testimonis, es mantindrà tota paraula. Si però es presenta un testimoni injust contra un home, acusant-lo de la seva impietat, I es posaran drets els dos homes que tenen entre ells la disputa, davant del Senyor, i davant dels sacerdots, i davant dels jutges que hi hagi en aquells dies, I que els jutges examinin acuradament, i heus aquí que un testimoni injust ha testificat coses injustes i s'ha

oposat contra el seu germà, I fareu a ell de la manera que va actuar malament contra el seu germà, i traureu el mal de entre vosaltres. I els restants, havent escoltat, tindran por, i no tornaran a fer aquesta cosa malvada entre vosaltres. No perdonarà el teu ull sobre ell, ànima en lloc d'ànima, ull en lloc d'ull, dent en lloc de dent, mà en lloc de mà, peu en lloc de peu.

20

Si però surts a la guerra contra els teus enemics, i veus cavall i genet i un poble més nombrós que tu, no tindràs por d'ells, perquè el Senyor el teu Déu és amb tu, el que et va fer pujar de la terra d'Egipte. I serà que quan t'acostis a la guerra, el sacerdot s'acostarà i parlarà al poble, I dirà a ells: Escolta, Israel, vosaltres aneu avui a la guerra contra els vostres enemics, que no es debiliti el vostre cor, no tingueu por, ni us deixeu destrossar, ni us aparteu de la seva cara. Perquè el Senyor, el vostre Déu, el que va davant vostre, lluitarà al vostre costat contra els vostres enemics per salvar-vos.

I els escribes parlaran al poble, dient: Qui és l'home que ha construït una casa nova i no l'ha dedicat? Que vagi i que torni a casa seva, no mori en la guerra, i un altre home la dedicarà. I qui és l'home que ha plantat una vinya i no s'ha alegrat d'ella? Que vagi i que torni a casa seva, no sigui que mori en la guerra i un altre home s'alegri d'ella. I qui és l'home que s'ha promès amb una dona i no l'ha presa? Que vagi i torni a casa seva, no sigui que mori a la guerra i un altre home la prengui. I els escribes continuaran parlant al poble, i diran: qui és l'home que té por i és covard de cor? Que marxi i torni a casa seva, perquè no faci covard el cor del seu germà, igual com el seu. I serà que quan els escribes cessin de

parlar al poble, establiran governants de l'exèrcit al capdavant del poble.

Si però t'acostes a una ciutat per fer-los la guerra, crida'ls oferint-los la pau. Si responen pacíficament a tu i t'obren, tot el poble que es trobi en aquesta serà tributari teu i súbdit teu. Si però no t'obeeixen, i fan guerra contra tu, l'assetjaràs, Fins que el Senyor el teu Déu te la lliuri a les teves mans, i colpejaràs tot mascle d'ella amb l'espasa, Excepte les dones i el bagatge, i tot el bestiar, i tot el que hi hagi a la ciutat, i tot l'equipament ho saquejaran per a tu mateix, i menjaràs tot el botí dels teus enemics que el Senyor, el teu Déu, et dóna. Així faràs amb totes les ciutats que estiguin molt lluny de tu, no de les ciutats d'aquestes nacions, dels quals el Senyor, el teu Déu, et dóna a heretar la seva terra. No deixareu amb vida cap ésser que respiri, Però els devota per maledicció: l'hitita, l'amorreu, el cananeu, el perizeu, l'hivita, el jebuseu i el gergeseu, de la manera que et va manar el Senyor, el teu Déu, Perquè no us ensenyin a fer totes les seves abominacions, tantes com van fer als seus déus, i pequeu davant del Senyor, el vostre Déu.

Si però assetges una ciutat durant molts dies per fer-li la guerra fins a prendre-la, no destruiràs els seus arbres imposant-los el ferro, sinó que menjaràs d'ell, però no el tallaràs. És potser l'arbre del camp un home per entrar davant teu a l'empalissada? Però la fusta que tu saps que no és de fruit comestible, aquesta la destruiràs i la tallaràs, i construiràs obres de setge contra la ciutat que et fa la guerra, fins que sigui lliurada.

Si però és trobat ferit a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna per heretar, caigut a la plana, i no saben qui l'ha colpejat, Sortirà el teu consell d'ancians i els teus jutges, i mesuraran sobre les ciutats que hi ha al voltant de l'home mort, I serà la ciutat veïna al ferit, i el consell d'ancians d'aquella ciutat prendrà una vedella de bous, que no hagi estat treballada, i que no hagi tirat jou, I el consell d'ancians d'aquella ciutat portaran una vedella cap a un barranc aspre que no ha estat treballat ni sembrat, i trencaran el coll a la vedella al barranc. I els sacerdots levites s'acostaran, perquè el Senyor Déu els va triar per estar davant d'ell i per beneir en el seu nom, i segons la seva paraula es resoldrà tota disputa i tot cas d'infecció. I tot el consell d'ancians d'aquella ciutat, els qui s'acosten al ferit, es rentaran les mans sobre el cap de la vedella a la qual ha estat trencat el coll a la vall, I havent respost, diran: les nostres mans no van vessar aquesta sang, i els nostres ulls no han vist. Sigues graciós amb el teu poble Israel, al qual vas redimir, Senyor, perquè no hi hagi sang innocent en el teu poble Israel, i la sang els serà expiada. Tu però trauràs la sang innocent de vosaltres mateixos, si fas el bé i allò que és agradable davant del Senyor, el teu Déu.

Si però, havent sortit a la guerra contra els teus enemics, el Senyor, el teu Déu, els lliura a les teves mans i saquegis el seu botí i vegis en el botí una dona bella de forma, i la desitgis, i la prenguis per a tu mateix com a dona I la portaràs dins de casa teva, i li rauràs el cap, i li tallaràs les ungles, I tu li trauràs les vestidures de la captivitat, i s'asseurà a casa teva, i plorarà el pare i la mare un mes de dies, i després d'aquestes coses entraràs a ella i conviuràs amb ella, i serà la teva dona.

I serà que si no la vols, l'enviaràs lliure, i no serà venuda per diners, no la tractaràs amb menyspreu, perquè la vas humiliar.

Si però un home té dues dones, una d'elles estimada i una d'elles odiada, i li donen fills l'estimada i l'odiada, i el fill primogènit és de l'odiada, I quan arribi el dia que aporcioni com a herència als seus fills les seves possessions, no podrà donar drets de primogènit al fill de l'estimada, passant per alt el fill de l'odiada, el primogènit. Però reconeixerà el fill primogènit de l'odiada per donar-li el doble de tot el que es trobi que li pertany, perquè aquest és el començament dels seus fills, i a aquest li pertanyen els drets del primogènit. Si però algú té un fill desobedient i rebel que no obeeix la veu del pare i la veu de la mare, i el disciplinen, i no els escolta, I el seu pare i la seva mare, havent-lo agafat, el portaran davant del consell d'ancians de la seva ciutat i davant de la porta del lloc, I diran als homes de la seva ciutat: Aquest fill nostre desobeeix i provoca, no escolta la nostra veu, és falsificador de moneda i beu vi excessivament. I els homes de la seva ciutat l'apedregaran amb pedres, i morirà, i trauràs el malvat de entre vosaltres, i els qui restin, en escoltar-ho, temeran.

Si però es produeix en algú un pecat, judici de mort, i mor, i el pengeu sobre un arbre, No dormirà el seu cos sobre l'arbre, sinó que l'enterrareu amb enterrament aquell dia, perquè maleït per Déu és tot el qui penja d'un arbre, i no profanareu la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna en herència.

22

Si veus el vedell del teu germà, o la seva ovella, errants pel camí, no els passis per alt; els tornaràs al teu germà i els retornaràs a ell. Si però el teu germà no s'apropa a tu, ni el coneixes, el recolliràs dins de casa teva, i estarà amb tu fins que el teu germà els cerqui, i els retornaràs a ell. Així faràs amb el seu

ruc, i així faràs amb el seu vestit, i així faràs amb tota pèrdua del teu germà, tantes com si es perdessin de seu i les trobis, no podràs passar-les per alt. No veuràs l'ase del teu germà o el seu vedell caiguts al camí sense ajudar-los; els alçaràs amb ell.

No hi haurà estris d'home sobre una dona, ni un home es vestirà amb vestidura de dona, perquè és una abominació per al Senyor, el teu Déu, tot aquell que fa aquestes coses. Si però trobes un niu d'ocells davant teu en el camí o sobre qualsevol arbre, o sobre la terra, amb pollets o ous, i la mare cova sobre els pollets o sobre els ous, no prendràs la mare amb els fills. Amb enviament enviaràs la mare, però els fills els prendràs per a tu mateix, perquè et vagi bé i visquis molts dies.

Si construeixes una casa nova, faràs un parapet al teu sostre, i no causaràs un assassinat a la teva casa si algú cau des d'ell. No sembraràs la teva vinya amb llavors diferents, perquè no sigui santificat el producte i la llavor que sembris juntament amb el producte de la teva vinya. No llauraràs amb un vedell i un ase alhora. No vestiràs teixit barrejat, llana i lli alhora. Faràs retorçades per a tu mateix sobre les quatre vores de les teves vestidures amb les quals et cobreixes.

Si però algú pren una dona i viu amb ella, i l'odia, I li posi paraules pretextuals, i difami el seu nom, i digui: He pres aquesta dona, i havent-me acostat a ella no he trobat la seva virginitat, I havent pres el pare de la noia i la mare, portaran la virginitat de la noia al consell d'ancians a la porta. I el pare de la jove dirà al consell d'ancians: Aquesta filla meva l'he donat per dona a aquest home, i ell, havent-la odiat Ara aquest li imposa paraules pretextuals, dient: No he trobat virginitat a la teva filla, i aquestes són les proves de la virginitat de la meva filla. I desplegaran el

vestit davant del consell d'ancians de la ciutat. I el consell d'ancians d'aquella ciutat prendrà aquell home, i l'instruiran, i el multaran amb cent sicles, i els donaran al pare de la jove, perquè va difondre un nom malvat sobre una verge israelita, i ella serà la seva dona, no podrà repudiar-la durant tot el temps.

Si però aquesta acusació resulta certa, i no es va trobar virginitat a la jove dona, i trauran la jove dona a les portes de la casa del seu pare, i l'apedregaran amb pedres, i morirà, perquè va cometre una follia entre els fills d'Israel en prostituir la casa del seu pare, i trauràs el malvat de entre vosaltres.

Si però es troba un home dormint amb una dona casada amb un home, matareu ambdós, l'home que dorm amb la dona i la dona, i trauràs el malvat d'Israel. Si però esdevé una noia verge promesa a un home, i havent-la trobat un home a la ciutat, jégui amb ella, Portareu fora tots dos a la porta de la seva ciutat, i seran apedregats amb pedres, i moriran: la jove dona, perquè no va cridar a la ciutat, i l'home, perquè va humiliar la dona del veí; i trauràs el malvat de entre vosaltres. Si però en una plana un home troba la noia promesa, i havent-la forçat jeu amb ella, matareu només aquell que ha jégut amb ella. I per a la jove dona no hi ha pecat de mort, com si un home es rebel·lés contra el veí i assassinés la seva ànima, així és aquesta cosa, Perquè la va trobar al camp, la jove promesa va cridar, i no hi havia ningú per ajudar-la.

Si però algú troba la noia verge que no ha estat promesa, i havent-la forçat, jégui amb ella i sigui trobat, Donarà l'home que ha jégut amb ella al pare de la jove cinquanta didracmes de plata, i serà la seva dona, perquè la va humiliar, no podrà repudiar-la en tot el temps.

Un home no prendrà la dona del seu pare, i no revelarà el cobriment del seu pare.

No entrarà cap castrat, ni tampoc cap tallat, a l'assemblea del Senyor. No entrarà el fill d'una prostituta a l'assemblea del Senyor.

No entrarà l'ammonita i el moabita a l'assemblea del Senyor, i fins a la desena generació no entrarà a l'assemblea del Senyor, i fins a l'eternitat. Perquè ells no us van sortir a trobar amb pa i aigua en el camí, quan sortíeu d'Egipte, i perquè van llogar contra tu Balaam fill de Beor de Mesopotàmia per maleir-te. I el Senyor, el teu Déu, no va voler escoltar Balaam, i el Senyor, el teu Déu, va canviar les malediccions en benedicció, perquè el Senyor, el teu Déu, t'estimava. No adreçaràs coses pacífiques ni coses avantatjoses a ells tots els dies de la teva vida per sempre. No abominaràs l'idumeu, perquè és el teu germà; no abominaràs l'egipci, perquè vas ser foraster a la seva terra. Fills, si neixen d'ells, a la tercera generació entraran a l'assemblea del Senyor.

Si però surts a acampar contra els teus enemics, et guardaràs de tota paraula malvada. Si hi ha en tu un home que no serà net a causa d'una descàrrega seva nocturna, sortirà fora del campament i no entrarà al campament. I serà que cap al vespre es banyarà el seu cos amb aigua, i quan el sol s'hagi post entrarà al campament. I hi haurà un lloc per a tu fora del campament, i sortiràs allà fora. I una estaca serà per a tu sobre el teu cinturó, i serà que quan t'asseguis fora, cavaràs amb ella, i després de fer-ho cobriràs la teva nuesa, Perquè el Senyor, el teu Déu, camina entre el teu camp per lliurar-te i per lliurar el teu enemic davant teu, i el teu camp serà sant, i no es veurà en tu cap indecència, i es girarà de tu.

No lliuraràs un nen al seu senyor que s'ha refugiat amb tu fugint del seu senyor. Amb tu habitarà, entre vosaltres habitarà on li plagui, no l'afligiràs. No hi haurà prostituta entre les filles d'Israel, i no hi haurà cap que es prostitueixi entre els fills d'Israel, no hi haurà iniciadora entre les filles d'Israel, i no hi haurà cap que sigui iniciat entre els fills d'Israel. No portaràs el pagament d'una prostituta, ni l'intercanvi d'un gos, a la casa del Senyor, el teu Déu, per cap vot, perquè ambdós són una abominació per al Senyor, el teu Déu.

No prestaràs amb interès al teu germà: ni interès de plata, ni interès d'aliments, ni interès de cap cosa que puguis prestar. A l'estranger cobraràs interès, però al teu germà no cobraràs interès, perquè el Senyor, el teu Déu, et beneeixi en tots els teus treballs sobre la terra a la qual entres allà per heretar-la.

Si però fas un vot al Senyor el teu Déu, no trigaràs a complir-lo, perquè el Senyor el teu Déu el reclamarà de tu, i serà en tu pecat. Si però no vols pregar, no hi ha pecat en tu. Allò que procedeix dels teus llavis ho guardaràs, i faràs de la manera que vas prometre al Senyor el teu Déu com a regal, el qual vas pronunciar amb la teva boca.

Si però entris a la collita del teu veí i reculls espigues amb les teves mans, no posaràs la falç sobre la collita del teu veí. Si entres en el vinyer del teu veí, menjaràs raïm tant com per omplir la teva ànima, però no en posaràs en un vas.

24

Si però algú pren una dona i viu amb ella, i serà que si no troba gràcia davant d'ell perquè va trobar en ella una cosa

indecorosa, i li escriurà un llibre de divorci i el posarà a les seves mans, i l'enviarà fora de casa seva, i havent marxat, esdevingui d'un altre home I si l'home últim l'odia, i escriu per a ella un llibre de divorci, i el dóna a les seves mans, i l'envia fora de la seva casa, i mor l'home últim, qui la va prendre per a si mateix com a dona, No podrà l'home primer que l'havia enviat fora, havent retornat, prendre-la per a ell mateix com a dona, després que ella hagi estat contaminada, perquè és una abominació davant del Senyor, el teu Déu, i no contaminareu la terra que el Senyor, el teu Déu, us dóna en herència.

Si algú pren dona recentment, no sortirà a la guerra, i no se li imposarà cap obligació; innocent serà a la seva casa, un any alegrarà la seva dona que va prendre.

No prendràs com a penyora una mola, ni una mola superior, perquè aquest pren com a penyora l'ànima. Si però un home és atrapat robant una ànima dels seus germans dels fills d'Israel, i havent-lo oprimint el vengui, morirà aquell lladre, i traurà el malvat d'entre vosaltres. Para atenció per a tu mateix en el contagi de la lepra; guardaràs molt de fer segons tota la llei que us puguin anunciar els sacerdots levites, de la manera que us vaig manar; gardeu-vos de fer-ho. Recorda tot allò que va fer el Senyor, el teu Déu, a Miriam en el camí, quan sortíeu d'Egipte.

Si hi ha un deute o qualsevol deute en el teu veí, no entraràs a casa seva per prendre la seva penyora. Estaràs fora, i l'home que té el teu préstec et portarà la garantia a fora. Si però l'home es fa pobre, no et jaràs en la seva penyora. Tornaràs la seva penyora cap a ponents del sol, i dormirà amb el seu vestit, i et beneirà, i serà per a tu misericòrdia davant del Senyor el teu Déu. No faràs injustícia amb el salari del pobre i del necessitat dels teus

germans, o dels forasters que hi ha a les teves ciutats. El mateix dia tornaràs el seu salari, no es posarà el sol sobre ell, perquè és pobre, i en això té la seva esperança, i cridarà contra tu al Senyor, i serà pecat en tu. No moriran els pares pels fills, i els fills no moriran pels pares; cadascú morirà pel seu propi pecat. No torçaràs el judici del foraster, de l'orfe i de la vídua. No prendràs com a penyora el vestit d'una vídua, i recordaràs que eres servent a la terra d'Egipte, i el Senyor, el teu Déu, et va redimir d'allà; per això jo et comando complir aquesta paraula.

Si però segues collita al teu camp i oblides una garba al teu camp, no tornaràs a agafar-la; serà per al foraster, per a l'orfe i per a la vídua, perquè el Senyor, el teu Déu, et beneeixi en tots els treballs de les teves mans. Si collites olives, no tornaràs enrere a recollir les que queden darrere teu; seran per al foraster, per a l'orfe i per a la vídua, i recordaràs que eres servent a la terra d'Egipte; per això jo et comando complir aquesta paraula. Si collir la teva vinya, no la colliràs de nou després, serà per al foraster i per a l'orfe i per a la vídua. I recordaràs que eres servent a la terra d'Egipte; per això jo et comando complir aquesta paraula.

25

Si però es produeix una disputa entre homes, i s'apropin a judici, i jutgin, i justifiquin el just, i condemnin l'impíu, I serà que, si l'impíu és digne de cops, l'enviaràs davant dels jutges, i el flagel·laran davant d'ells segons la seva impietat. I el flagel·laran amb un nombre de quaranta cops, no n'afegiran més, però si n'afegeixes per flagel·lar per sobre d'aquests cops, el teu germà serà deshonorat davant teu. No embossaràs el bou que està trillant.

Si germans habiten junts, i mor un d'ells sense tenir descendència, la dona del mort no serà per a un home estrany, sinó que el germà del seu marit entrarà cap a ella, i la prendrà per a si mateix com a dona, i viurà amb ella. I el nen que ella doni a llum serà establert amb el nom del difunt, i el seu nom no serà esborrat d'Israel.

Si però l'home no desitja prendre la dona del seu germà, la dona pujarà a la porta davant del consell d'ancians i dirà: El germà del meu home no vol aixecar el nom del seu germà a Israel, el germà del meu home no ha volgut. I el consell d'ancians de la seva ciutat l'anomenarà, i li parlaran, i ell, dret, dirà: No desitjo prendre-la, i la dona del seu germà, havent-se apropat davant del consell d'ancians, li traurà una sandàlia del peu, i li escupirà a la cara, i havent respost dirà: així faran a l'home que no edificarà la casa del seu germà a Israel. I el seu nom serà anomenat a Israel: casa del que s'ha tret la sandàlia.

Si però lluiten homes entre ells, un home amb el seu germà, i s'acosta la dona d'un d'ells per alliberar el seu home de la mà del que el colpeja, i havent estès la mà agafa els seus testicles, Tallarà la mà, el teu ull no l'estalviarà.

No tindràs a la teva bossa pes i pes, gran o petit. No hi haurà a casa teva dues mesures, una gran i una petita. Un pes vertader i just tindràs, i una mesura vertadera i justa tindràs, perquè visquis molts dies sobre la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna en herència. Perquè tot el que fa aquestes coses és una abominació per al Senyor, el teu Déu, tot el que fa injustícia.

Recorda tot allò que et va fer Amalec en el camí, quan sortíeu de la terra d'Egipte, com es va oposar a tu en el camí, i va tallar la

teva rereguarda, els fatigats darrere teu, tu però tenies fam i estaves fatigat, i no va témer Déu. I serà que quan el Senyor, el teu Déu, et doni descans de tots els teus enemics que t'envolten, a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna per heretar, esborraràs el nom d'Amalec de sota el cel, i no ho oblidis.

26

I serà que si entres a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna per heretar, i la prenguis en possessió, i hi habitis, I prendràs de les primícies dels fruits de la teva terra, la qual el Senyor, el teu Déu, et dóna, i les posaràs en un cistell, i aniràs al lloc que el Senyor, el teu Déu, esculli perquè el seu nom sigui invocat allà. I vindràs cap al sacerdot que serà en aquells dies, i li diràs: Anuncio avui al Senyor, el meu Déu, que he entrat a la terra que el Senyor va jurar als nostres pares donar-nos. I el sacerdot prendrà el cistell de les teves mans, i el posarà davant de l'altar del Senyor, el teu Déu. I responent dirà davant del Senyor, el teu Déu: Síria va abandonar el meu pare, i va baixar a Egipte, i va residir allà en nombre petit, i es va convertir allà en una nació gran i una multitud nombrosa. I els egipcis ens van maltractar, i ens van humiliar, i ens van imposar treballs durs, I nosaltres cridàrem al Senyor, el nostre Déu, i el Senyor escoltà la nostra veu, i veié la nostra humiliació, i el nostre treball, i la nostra opressió. I el Senyor ens va treure d'Egipte ell mateix amb la seva gran força, i amb mà poderosa, i braç enlairat, i amb grans visions, i amb signes, i amb prodigis. I ens va portar a aquest lloc, i ens va donar aquesta terra, terra que raja llet i mel. I ara mira, he portat les primícies dels productes de la terra que em vas donar, Senyor, terra que flueix llet i mel, i ho deixaràs davant del Senyor, el teu Déu, i adoraràs davant del Senyor, el teu Déu, I tu t'alegraràs en

tots els béns que el Senyor, el teu Déu, t'ha donat, tu i la teva casa, i el levita, i el foraster que hi ha entre vosaltres.

Si però completes de delmar tot el delme dels teus productes en el tercer any, el segon delme el donaràs al levita i a l'estranger i a l'orfe i a la vídua, i menjaran a les teves ciutats, i s'alegraran.

I tu diràs davant del Senyor, el teu Déu: He tret les coses sagrades de casa meva i les he donat al levita, a l'estranger, a l'orfe i a la vídua, segons tots els manaments que em vas manar. No he transgredit el teu manament i no l'he oblidat. I no en vaig menjar en el meu dolor, no en vaig prendre fruit per a res immund, no en vaig donar al mort, vaig obeir la veu del Senyor el nostre Déu, vaig fer tal com em vas manar. Mira avall des de la teva casa santa, des del cel, i beneeix el teu poble Israel i la terra que vas donar a ells, com vas jurar als nostres pares, de donar-nos una terra que flueix llet i mel.

En aquest dia el Senyor, el teu Déu, et va manar fer totes les ordenances i els judicis, i les guardareu i les fareu de tot el vostre cor i de tota la vostra ànima. Avui has escollit Déu per ser el teu Déu, i caminar en tots els seus camins, i guardar els estatuts i els judicis, i obeir la seva veu. I el Senyor t'ha escollit avui per esdevenir el seu poble tresor, tal com va dir, per guardar els seus manaments, I tu estaràs per sobre de totes les nacions, com ell et va fer famós i motiu de jactància i glorificat, per ser tu un poble sant per al Senyor, el teu Déu, tal com ell va dir.

27

I Moisès i el consell d'ancians d'Israel van manar, dient: Guardeu tots aquests manaments que jo us mano avui. I serà el

dia que creueu el Jordà cap a la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna, i erigeixis per a tu mateix pedres grans, i les enguixis amb guix. I escriuràs sobre aquestes pedres totes les paraules d'aquesta llei, quan creueu el Jordà, quan entreu a la terra que el Senyor, el Déu dels teus pares, et dóna, terra que flueix llet i mel, de la manera que el Senyor, el Déu dels teus pares, et va dir. I serà que quan creueu el Jordà, plantareu aquestes pedres que jo et comando avui a la muntanya de Gaibal, i les enguixaràs amb guix. I edificaràs allà un altar al Senyor, el teu Déu, un altar de pedres; no posaràs ferro sobre ell, Amb pedres senceres edificaràs un altar al Senyor, el teu Déu, i oferiràs sobre ell holocaustos al Senyor, el teu Déu. I sacrificaràs allà un sacrifici de salvació, i menjaràs, i seràs farcit, i t'alegraràs davant del Senyor, el teu Déu. I escriuràs sobre les pedres tota aquesta llei molt clarament.

I va parlar Moisès i els sacerdots levites a tot Israel, dient: Sigues silenciós i escolta, Israel. En aquest dia t'has convertit en poble del Senyor, el teu Déu, I escoltaràs la veu del Senyor, el teu Déu, i faràs tots els seus manaments i les seves ordenances, tantes com jo et comando avui.

I Moisès va manar al poble aquell dia, dient, Aquests es posaran drets per beneir el poble a la muntanya Garizim després d'haver creuat el Jordà: Simeó, Leví, Judà, Issacar, Josep i Benjamí. I aquests es posaran sobre la maledicció a la muntanya de Gaibal: Rubèn, Gad i Aser, Zabulon, Dan i Neftalí.

I els levites, responent, diran a tot Israel amb veu gran, Maleït l'home que farà una imatge tallada i fosa, abominació al Senyor, obra de mans d'artesans, i la posarà en secret, i tot el poble responent dirà: que així sigui. Maleït el qui deshonra el seu pare o la seva mare, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït sigui el que

mou els límits del veí, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït el que enganya un cec en el camí, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït qui aparti el judici del foraster, de l'orfe i de la vídua, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït sigui el qui dorm amb la dona del seu pare, perquè ha descobert la coberta del seu pare, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït el qui dorm amb qualsevol animal, i tot el poble dirà: Que així sigui. Maleït el qui dorm amb la germana del seu pare o de la seva mare. I tot el poble dirà: que així sigui. Maleït el qui dorm amb la seva nora, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït el qui dorm amb la germana de la seva dona, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït el qui colpeja el seu veí amb engany, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït qui prendria regals per colpejar una ànima de sang innocent, i tot el poble dirà: que així sigui. Maleït tot home que no roman en totes les paraules d'aquesta llei per fer-les, i tot el poble dirà: que així sigui.

28

I serà que si escoltes atentament la veu del Senyor, el teu Déu, per guardar i complir tots aquests manaments que jo et comando avui, el Senyor, el teu Déu, et posarà per sobre de totes les nacions de la terra, I vindran sobre tu totes aquestes benediccions, i et trobaran, si escoltes la veu del Senyor, el teu Déu, Beneït seràs tu a la ciutat, i beneït seràs tu al camp. Beneïda la descendència del teu ventre, i els productes de la teva terra, i els ramats dels teus bous, i els ramats de les teves ovelles. Beneïts siguin els teus magatzems i les teves reserves. Beneït seràs en entrar i beneït seràs en sortir.

El Senyor, el teu Déu, lliurarà els teus enemics que s'han oposat a tu, trencats davant teu; per un camí sortiran cap a tu, i per set camins fugiran de davant teu. Que el Senyor envii sobre tu la benedicció en els teus magatzems, i sobre tot allò on posis la

teva mà, sobre la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna. El Senyor t'aixecarà per a ell mateix com a poble sant, de la manera que va jurar als teus pares, si escoltes la veu del Senyor el teu Déu, i camines en tots els seus camins, I totes les nacions de la terra et veuran, perquè el nom del Senyor ha estat invocat sobre tu, i et tindran por. I el Senyor, el teu Déu, et multiplicarà en béns amb els descendents del teu ventre, i amb els descendents del teu bestiar, i amb els fruits de la teva terra, sobre la teva terra que el Senyor va jurar als teus pares donar-te.

Que el Senyor obri per a tu el seu tresor bo, el cel, per donar la pluja a la teva terra al seu temps, per beneir totes les obres de les teves mans, i prestaràs a moltes nacions, però tu no prendràs prestat. I tu governaràs moltes nacions, però elles no et governaran. El Senyor, el teu Déu, t'establirà com a cap i no com a cua, i seràs llavors a sobre i no seràs a sota, si escoltes la veu del Senyor, el teu Déu, i guardes tot allò que jo et comando avui. No transgredeixis cap dels manaments que jo et comando avui, ni a la dreta ni a l'esquerra, per anar darrere d'altres déus i servir-los.

I serà que si no escoltes la veu del Senyor, el teu Déu, per guardar tots els seus manaments que jo et comando avui, vindran sobre tu totes aquestes malediccions i t'assoliran. Maleït seràs tu a la ciutat, i maleït seràs tu al camp. Maleïts els teus magatzems i les teves reserves. Maleïda la descendència del teu ventre, i els productes de la teva terra, els ramats dels teus bous i els ramats de les teves ovelles, Maleït seràs en entrar i maleït seràs en sortir.

El Senyor enviarà sobre tu la manca i la consumpció i la destrucció sobre tot allò on posis la teva mà, fins que et destrueixi, i fins que et destrueixi ràpidament a causa de les teves males pràctiques, perquè m'has abandonat. Que el Senyor faci enganxar

a tu la mort, fins que et consumeixi completament de la terra a la qual entres per heretar-la. El Senyor et colpejarà amb dificultat, amb febre, amb tremolors, amb inflamació, amb plaga i amb icterícia, i et perseguiran fins que et destrueixin. I el cel que hi ha sobre el teu cap serà de bronze, i la terra que hi ha sota teu serà de ferro. Que el Senyor, el teu Déu, doni la pluja de la teva terra com a pols, i pols del cel baixarà, fins que et destrueixi, i fins que et destrueixi ràpidament. Que el Senyor et doni un cop davant dels enemics, per un camí sortiràs cap a ells, i per set camins fugiràs davant d'ells, i seràs dispersió en tots els regnes de la terra. I els vostres morts seran menjar per als ocells del cel i per a les bèsties de la terra, i no hi haurà ningú que els espanti. El Senyor et colpirà amb la plaga d'Egipte al seient, i amb sarna salvatge, i amb picor, de manera que no puguis ser curat. El Senyor et colpirà amb bogeria, amb ceguesa i amb èxtasi de la ment. I andaràs a les palpentes en ple migdia, com un cec que palpa en la foscor, i no prosperaràs en els teus camins, i llavors seràs injusticiat i saquejat tots els dies, i no hi haurà ningú que t'ajudi.

Prendràs dona, i un altre home la tindrà, edificaràs una casa i no hi habitaràs, plantaràs una vinya i no la veremaràs. El teu vedell serà sacrificat davant teu i no en menjaràs, el teu ruc serà arrabassat de tu i no et serà retornat, les teves ovelles seran donades als teus enemics, I no hi haurà ningú que t'ajudi. Els teus fills i les teves filles seran lliurats a una altra nació, i els teus ulls miraran consumint-se cap a ells, però la teva mà no tindrà força. Les collites de la teva terra i tots els teus treballs els menjarà una nació que no coneixes, i seràs injusticiat i oprimat tots els dies. I seràs colpejat de bogeria a causa de les visions que veuran els teus ulls.

El Senyor et colpirà amb una úlcera maligna sobre els genolls i sobre les cames, de manera que no puguis ser curat des de la planta dels teus peus fins al cim del teu cap.

Que el Senyor et pugui portar lluny a tu i als teus governants, els quals pots nomenar sobre tu mateix, cap a una nació que no coneixes tu ni els teus pares, i serviràs allà altres déus de fusta i de pedra. I seràs allà en enigma, paràbola i narrativa entre totes les nacions a les quals el Senyor et condueixi.

Portaràs molta llavor a la plana, però en recolliràs poca, perquè la llagosta la devorarà. Plantaràs una vinya i la treballaràs, però no en beurràs el vi ni te n'alegraràs, perquè el cuc la devorarà. Oliveres tindràs en tots els teus territoris, i oli no t'ungiràs, perquè la teva olivera es perdrà. Fills i filles engendraràs i no seran teus, perquè se n'aniran en captivitat. Totes les teves coses de fusta i els productes de la teva terra els consumirà el rovell. L'estranger que és entre tu pujarà amunt amunt, però tu baixaràs avall avall. Aquest et prestarà, però tu no li prestaràs a ell, aquest serà el cap, però tu seràs la cua.

I vindran sobre tu totes aquestes malediccions, i et perseguiran, i t'atraparan, fins que et destrueixi, i fins que et destrueixi, perquè no vas escoltar la veu del Senyor, el teu Déu, per guardar els seus manaments i els estatuts que et va manar. I hi haurà en tu signes i meravelles en la teva descendència fins a la fi dels temps. Perquè no vas servir el Senyor, el teu Déu, amb alegria i bon cor enmig de l'abundància de tot.

I serviràs els teus enemics, als quals el Senyor enviarà sobre tu, en fam, i en set, i en nuesa, i en mancança de tot, i posaràs un collar de ferro sobre el teu coll, fins que et destrueixi. El Senyor

portarà sobre tu una nació de lluny, des del confí de la terra, com l'atac d'una àguila, una nació de la qual no n'entendràs la veu, Una nació desvergonyida de cara, que no respectarà la cara d'un home vell, i no tindrà misericòrdia del jove. I devorarà les cries dels teus ramats i els fruits de la teva terra, de manera que no et deixi gra, vi, oli, els ramats dels teus bous i els ramats de les teves ovelles, fins que et destrueixi. I ell et destruirà a les teves ciutats, fins que siguin enderrocats els murs alts i fortificats en els quals tu has confiat, a tota la teva terra, i t'afligirà a les teves ciutats que et va donar. I menjàs les descendències del teu ventre, la carn dels teus fills i de les teves filles, tants com et va donar, en la teva angoixa i en la teva aflicció amb què t'afligirà el teu enemic.

L'home tendre que hi ha en tu i el molt delicat mirarà amb enveja amb el seu ull el seu germà, i la dona que hi ha al seu si, i els fills que li han quedat, els quals li quedin a ell, de manera que doni a un d'ells de les carns dels seus fills, dels quals mengi, a causa de no quedar-li res en la teva angoixa i en la teva tribulació, amb la qual t'afligeixin els teus enemics en totes les teves ciutats.

I la tendra entre vosaltres i la delicada, el peu de la qual no va arribar a trepitjar la terra a causa de la seva delicadesa i a causa de la seva tendresa, mirarà amb enveja l'home seu que descansa al seu si, i el seu fill i la seva filla, I la secundina sortida d'entre les seves cuixes, i el nen que doni a llum, els devorarà a causa de la manca de tot, secretament, en la teva angoixa i en la teva aflicció, amb què t'afligirà el teu enemic a les teves ciutats, Si no escoltes per fer totes les paraules d'aquesta llei, les escrites en aquest llibre, per témer aquest nom honorable i meravellós, el SENYOR, el teu DÉU. I el Senyor farà meravelloses les teves plagues, i les plagues de la teva descendència, plagues grans i meravelloses, i malalties dolentes i persistents. I ell retornarà tot el dolor malvat d'Egipte,

que vas evitar davant d'ells, i s'aferrarà a tu. I tota malaltia, i tot cop no escrit, i tot el que està escrit en el llibre d'aquesta llei, el Senyor els portarà sobre tu, fins que et destrueixi. I sereu deixats en nombre petit, en lloc del que éreu com les estrelles del cel en multitud, perquè no vas escoltar la veu del Senyor, el teu Déu.

I serà que de la mateixa manera que el Senyor es va alegrar sobre vosaltres per fer-vos bé i multiplicar-vos, així s'alegrarà el Senyor sobre vosaltres per destruir-vos, i sereu arrabassats amb rapidesa de la terra a la qual entreu allà per heretar-la. I el Senyor, el teu Déu, et dispersarà entre totes les nacions, d'un extrem de la terra fins a l'altre extrem de la terra, i allà serviràs altres déus, de fusta i de pedra, en els quals no vas creure tu ni els teus pares. Però fins i tot en aquelles nacions no descansaràs, ni la planta del teu peu tindrà repòs, i el Senyor et donarà allà un cor desobedient, ulls que fallen, i una ànima lànguïda. I la teva vida estarà penjant davant dels teus ulls, i temeràs dia i nit, i no confiaràs en la teva vida. Al matí diràs: Com podria esdevenir vespre!, i al vespre diràs: Com podria esdevenir matí!, a causa de la por del teu cor que temeràs, i a causa de les visions dels teus ulls que veuràs. I el Senyor et farà tornar a Egipte en vaixells, pel camí del qual vaig dir: No tornaràs a veure'l mai més, i sereu venuts allà als vostres enemics com a esclaus i esclaves, i no hi haurà ningú que us compri.

Aquestes són les paraules de l'aliança que el Senyor va manar a Moisès establir amb els fills d'Israel a la terra de Moab, a més de l'aliança que va fer amb ells a Horeb.

I Moisès va cridar tots els fills d'Israel, i els va dir: Vosaltres heu vist tot allò que el Senyor va fer a la terra d'Egipte davant vostre, al Faraó i als seus servidors, i a tota la seva terra, Les grans proves que han vist els teus ulls, els signes i aquells grans prodigis. I el Senyor Déu no us va donar cor per conèixer, ni ulls per veure, ni orelles per escoltar fins al dia d'avui. I us va conduir quaranta anys pel desert, no es van envellir les vostres vestidures, i les vostres sandàlies no es van gastar dels vostres peus. Pa no vau menjar, vi i beguda forta no vau beure, perquè sapigüeu que jo sóc el Senyor, el vostre Déu. I vau venir fins a aquest lloc, i va sortir Sihon rei de Heshbon, i Og rei de Bashan, a trobar-nos en guerra. I els vam colpejar, i vam prendre la seva terra, i la vaig donar en sort a Rubèn, i a Gad, i a la meitat de la tribu de Manassès. I guardareu de fer totes les paraules d'aquesta aliança, perquè entengüeu tot allò que fareu.

Vosaltres esteu tots avui davant del Senyor, el vostre Déu, els vostres caps de tribus, el vostre consell d'ancians, els vostres jutges i els vostres escribes, tot home d'Israel, Les vostres dones, i les vostres descendències i el foraster que és enmig del vostre campament, des del vostre llenyataire fins al vostre portador d'aigua, passar pel pacte del Senyor, el vostre Déu, i per les seves malediccions, tantes com el Senyor, el vostre Déu, disposa avui cap a tu, Perquè t'estableixi com a poble seu, i ell serà el teu Déu, tal com et va dir, i tal com va jurar als teus pares Abraham, Isaac i Jacob. I no només a vosaltres jo estableixo aquest pacte i aquesta maledicció, Sinó també amb els que són aquí amb vosaltres avui davant del Senyor, el vostre Déu, i amb els que no són aquí amb vosaltres avui.

Que vosaltres sabeu com vam habitar a la terra d'Egipte, com vam passar pel mig de les nacions per les quals vau passar. I vau

veure les seves abominacions i els seus ídols de fusta i pedra, de plata i d'or, que hi ha entre ells. No hi ha algú entre vosaltres, home o dona, o família ancestral o tribu, la ment del qual s'hagi apartat del Senyor el vostre Déu, havent anat a servir els déus d'aquelles nacions, no hi ha algú entre vosaltres una arrel que creix cap amunt en fel i amargor, I serà que si ell escolta les paraules d'aquesta maledicció, i dirà dins el seu cor, dient: Que coses santes m'esdevinguin, perquè aniré en l'extraviament del meu cor, perquè el pecador no destrueixi el sense pecat, No voldrà Déu ser propici amb ell, sinó que llavors s'encendrà la ira del Senyor i el seu zel contra aquell home, i s'adheriran a ell totes les malediccions d'aquesta aliança, les escrites en aquest llibre, i el Senyor esborrarà el seu nom de sota el cel. I el Senyor el separarà per al mal de tots els fills d'Israel, segons totes les malediccions del pacte escrites en el llibre d'aquesta llei.

I la generació següent, els fills vostres que s'aixecaran després de vosaltres, i l'estranger que vindria de terres llunyanes, veuran les plagues d'aquella terra i les malalties d'ella que el Senyor va enviar sobre ella, Diví i sal cremats, tota la seva terra no serà sembrada, ni brotarà, ni pujarà sobre ella cap verdor. Tal com van ser enderrocades Sodoma i Gomorra, Admà i Seboïm, que el Senyor va enderrocar amb ira i còlera, I diran totes les nacions: per què va fer el Senyor així a aquesta terra? Quina és aquesta gran ira de la còlera? I diran que van abandonar l'aliança del Senyor, el Déu dels seus pares, que va fer amb els seus pares quan els va treure de la terra d'Egipte, I han anat i han servit altres déus que no coneixien, ni tampoc els va distribuir a ells, I el Senyor es va enfurismar amb ira contra aquella terra per portar sobre ella totes les malediccions escrites en el llibre d'aquesta llei. I el Senyor els va treure de la seva terra amb ira i còlera i fúria molt gran, i els va expulsar a una altra terra com ara.

Les coses amagades pertanyen al Senyor el nostre Déu, però les visibles a nosaltres i als nostres fills per sempre, per complir totes les paraules d'aquesta llei. Les coses amagades pertanyen al Senyor el nostre Déu, però les visibles a nosaltres i als nostres fills per sempre, per fer totes les paraules d'aquesta llei.

30

I serà que quan vinguin sobre tu totes aquestes paraules, la benedicció i la maledicció que vaig posar davant teu, i les rebis al teu cor entre totes les nacions on el Senyor t'hagi dispersat, I tornaràs al Senyor, el teu Déu, i escoltaràs la seva veu segons tot allò que jo et comando avui, de tot el teu cor i de tota la teva ànima, I el Senyor curarà els teus pecats, i tindrà misericòrdia de tu, i altra vegada et reunirà de totes les nacions a les quals el Senyor et va dispersar. Si la teva dispersió és des de l'extrem del cel fins a l'extrem del cel, des d'allà et reunirà el Senyor, el teu Déu, i des d'allà et prendrà el Senyor, el teu Déu. I el teu Déu et portarà des d'allà a la terra que van heretar els teus pares, i l'heretaràs, i et farà bé, i et farà més nombrós que els teus pares. I el Senyor netejarà a fons el teu cor i el cor de la teva descendència, per estimar el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima, perquè tu visquis.

I el Senyor, el teu Déu, donarà aquestes malediccions sobre els teus enemics i sobre els qui t'odien, els quals et van perseguir. I tu et tornaràs i escoltaràs la veu del Senyor, el teu Déu, i faràs els seus manaments, tots els que jo et comando avui. I el Senyor, el teu Déu, et beneirà en tota obra de les teves mans, en els descendents del teu ventre, i en els descendents del teu bestiar, i en els productes de la teva terra, perquè el Senyor, el teu Déu, tornarà a alegrar-se en tu per a coses bones, tal com es va alegrar

en els teus pares, Si escoltes la veu del Senyor, el teu Déu, per guardar els seus manaments, i les seves ordenances, i els seus judicis escrits en el llibre d'aquesta llei, si et tornes cap al Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima. Perquè aquest manament que jo et mano avui no és massa difícil, ni està lluny de tu. No és al cel a dalt, dient: Qui pujarà per nosaltres al cel i ens la portarà, i l'haurem escoltada i la farem? Ni és més enllà del mar, dient: Qui travessarà per nosaltres cap a l'altra banda del mar, i l'agafarà per nosaltres, i ens la farà audible, i la farem? La paraula és molt a prop teu, en la teva boca, i en el teu cor, i en les teves mans per fer-la.

Mira, avui he posat davant teu la vida i la mort, el bé i el mal. Si escoltes els manaments del Senyor, el teu Déu, que jo et comando avui, d'estimar el Senyor, el teu Déu, de caminar en tots els seus camins, i de guardar els seus estatuts i els seus judicis, viureu i sereu molts, i el Senyor, el teu Déu, et beneirà en tota la terra a la qual entres per heretar-la. I si el teu cor es desvia i no escoltes, i havent estat extraviat adores altres déus i els serveixes, T'anuncio avui que perireu per destrucció, i no viureu molts dies sobre la terra a la qual creueu el Jordà per heretar-la.

Avui testifico davant vostre, cridant el cel i la terra com a testimonis: he posat davant vostre la vida i la mort, la benedicció i la maledicció. Tria la vida, perquè visquis tu i la teva descendència, Amar el Senyor, el teu Déu, escoltar la seva veu i aferrar-te a ell, perquè això és la teva vida i la longitud dels teus dies, per habitar sobre la terra que el Senyor va jurar als teus pares Abraham, Isaac i Jacob de donar-los.

I Moisès va acabar de parlar totes aquestes paraules a tots els fills d'Israel, I els va dir: Avui tinc cent vint anys, ja no podré entrar i sortir, però el Senyor em va dir: No creuaràs aquest Jordà'. El Senyor, el teu Déu, que va davant teu, ell destruirà aquestes nacions davant teu, i les heretaràs, i Jesús, que va davant teu, com va dir el Senyor. I el Senyor, el teu Déu, els farà com va fer a Sihon i a Og, els dos reis dels Amorreus que eren més enllà del Jordà, i a la seva terra, perquè els va destruir completament. I el Senyor els va lliurar a vosaltres, i els fareu tal com us vaig manar. Sigues valent i fort, no temis, ni siguis covard, ni t'espantis davant d'ells, perquè el Senyor, el teu Déu, que va davant teu, no et deixarà ni t'abandonarà. I Moisès va cridar Jesús i li va dir davant de tot Israel: Sigues valent i sigues fort, perquè tu entraràs davant d'aquest poble a la terra que el Senyor va jurar als vostres pares de donar-los, i tu els la donaràs com a herència. I el Senyor que t'acompanya no et deixarà anar ni t'abandonarà; no tinguis por ni et deixis vèncer per la covardia.

I Moisès va escriure les paraules d'aquesta llei en un llibre, i el va donar als sacerdots, els fills de Leví que porten l'arca de l'aliança del Senyor, i als ancians dels fills d'Israel.

I Moisès els va manar aquell dia, dient: després de set anys, en el temps de l'any d'alliberament, en la festa dels tabernacles, En viatjar junts tot Israel per ser vist davant del Senyor, el vostre Déu, en el lloc que triï el Senyor, llegireu aquesta llei davant de tot Israel a les seves orelles, Haveu de reunir el poble, els homes i les dones i els descendents i el foraster que hi ha a les vostres ciutats, perquè escoltin, i perquè aprenguin a témer el Senyor, el vostre Déu, i escoltaran per fer totes les paraules d'aquesta llei. I els seus fills, els que no saben, escoltaran i aprendran a témer el Senyor, el

teu Déu, tots els dies que ells visquin sobre la terra a la qual vosaltres creueu el Jordà per heretar-la.

I el Senyor va dir a Moisès: Mira, s'han acostat els dies de la teva mort. Crida Josuè i poseu-vos al costat de les portes de la tenda del testimoni, i jo li donaré ordres. I Moisès i Josuè van anar a la tenda del testimoni i es van posar al costat de les portes de la tenda del testimoni. I el Senyor va baixar en un núvol, i es va posar al costat de les portes de la tenda del testimoni, i el pilar del núvol es va posar al costat de les portes de la tenda del testimoni. I el Senyor va dir a Moisès: Mira, tu dormiràs amb els teus pares, i aquest poble, havent-se aixecat, fornicarà darrere dels déus estrangers de la terra a la qual entra, i m'abandonaran i trencaran la meva aliança que vaig establir amb ells. I m'enfadaré amb ira contra ells en aquell dia, i els abandonaré, i giraré la meva cara d'ells, i serà consum, i el trobaran molts mals i tribulacions, i dirà en aquell dia: Perquè el Senyor, el meu Déu, no és amb mi, aquests mals m'han trobat. Jo, però, giraré definitivament la meva cara d'ells en aquell dia, a causa de totes les malícies que van fer, perquè es van girar cap a déus estrangers.

I ara escriviu les paraules d'aquesta cançó, i ensenyeu-la als fills d'Israel, i poseu-la a la seva boca, perquè aquesta cançó esdevingui per a mi un testimoni davant dels fills d'Israel. Jo els portaré a la terra bona que vaig jurar als seus pares de donar-los, terra que flueix llet i mel, i menjaran, i havent estat omplerts se satisfaran, i es giraran cap a déus estrangers, i els serviran, i em provocaran, i trencaran la meva aliança. I aquesta cançó serà substituïda davant seu com a testimoni, perquè no serà oblidada de la seva boca, ni de la boca de la seva descendència, ja que jo conec la seva maldat, totes les coses que fan aquí avui, abans que jo els introdueixi a la terra bona, que vaig jurar als seus pares.

I Moisès va escriure aquesta cançó aquell dia, i la va ensenyar als fills d'Israel. I ell va manar a Josuè, i va dir: Sigues valent i sigues fort, perquè tu portaràs els fills d'Israel cap a la terra que el Senyor va jurar a ells, i ell serà amb tu.

Quan Moisès va acabar d'escriure totes les paraules d'aquesta llei en un llibre fins al final, I va manar als levites que porten l'arca de l'aliança del Senyor, dient: Havent pres el llibre d'aquesta llei, el posareu al costat de l'arca de l'aliança del Senyor, el vostre Déu, i serà allà, en tu, com a testimoni. Perquè jo conec la teva provocació i el teu coll dur; encara que jo visc amb vosaltres avui, éreu provocadors cap a Déu. Com no ho sereu després de la meva mort? Reuniu cap a mi els vostres caps tribals, els vostres ancians, els vostres jutges i els vostres escribes, perquè parli a les seves orelles totes aquestes paraules, i testifiqui davant d'ells el cel i la terra. Sé que després de la meva mort actuareu il·legalment amb illegalitat, i us apartareu del camí que us vaig manar, i us trobaran els mals en els últims dies, perquè fareu coses dolentes davant del Senyor, per provocar-lo a ira amb les obres de les vostres mans.

I Moisès va parlar a les orelles de tota l'assemblea les paraules d'aquesta cançó fins al final.

32

Para atenció, cel, i parlaré, i que escolti la terra les paraules de la meua boca. Que el meu dit sigui esperat com la pluja, i que les meves paraules descendeixin com la rosada, com la pluja sobre l'herba i com la neu sobre l'herba. Perquè he invocat el nom del Senyor, doneu grandesa al nostre Déu. Déu, vertaderes són les seves obres, i tots els seus camins són judicis, Déu fidel, i no hi ha injustícia, just i sant és el Senyor. Van pecar; no són fills seus, sinó

censurables, una generació tortuosa i perversa. Aquestes coses torneu al Senyor? Així un poble insensat i no savi? No ell mateix, aquest pare teu, t'adquirí, et féu i et formà? Recordeu els dies de l'antiguitat, enteneu els anys de generació en generació. Pregunta al teu pare i t'ho anunciarà, als teus ancians i t'ho diran.

Quan l'Altíssim dividia les nacions, com escampava els fills d'Adam, va establir les fronteres de les nacions segons el nombre dels àngels de Déu. I el seu poble, Jacob, va esdevenir la porció del Senyor; Israel, la seva herència mesurada. El va sostenir en el desert, en la set de la calor ardent, en terra sense aigua; el va envoltar i el va instruir, i el va guardar com la nena de l'ull. Com una àguila que cobreix el seu niu i anhela sobre els seus pollets, havent estès les seves ales els va rebre i els va prendre sobre les seves esquenes. El Senyor sol els conduïa, no hi havia amb ells cap déu estranger. Els va portar amunt sobre la força de la terra, els va alimentar amb productes dels camps, van mamar mel de la roca i oli de la roca sòlida. Mantega de bous i llet d'ovelles, amb greix d'anyells i de carners, fills de toros i de cabres, amb greix de ronyons de blat; i sang de raïm va beure, vi. I va menjar Jacob i es va omplir, i l'estimat va copejar, va engreixar-se, es va fer gros, es va eixamplar, i va abandonar el Déu que l'havia fet, i es va apartar de Déu, el seu salvador.

Em van provocar amb déus estrangers, em van amargar amb les seves abominacions. Van sacrificar a dimonis, i no a Déu, a déus que no coneixien, nous i recents que han vingut, que els seus pares no coneixien. Vas abandonar Déu que et va engendrar, i vas oblidar Déu que et nodreix.

I el Senyor va veure, i va sentir gelosia, i va ser provocat per la ira dels seus fills i les seves filles. I va dir: giraré la meua cara

d'ells, i mostraré què els passarà en els últims dies, perquè és una generació perversa, fills en els quals no hi ha fe.

Ells em van provocar gelosia amb un no-déu, em van provocar amb els seus ídols, i jo els provocaré gelosia amb un no-poble, amb una nació nècia els provocaré a ira. Perquè un foc ha estat encès per la meva ira, cremarà fins a l'hades d'avall, devorarà la terra i la seva producció, incendiarà els fonaments de les muntanyes. Reuniré sobre ells desgràcies, i les meves fletxes les gastaré lluitant contra ells. Consumint-se per la fam i pel menjar dels ocells, i amb tètanus incurable, enviaré contra ells dents de bèsties salvatges, amb la ira dels que s'arrossegueu sobre la terra. Des de fora, l'espasa els deixarà sense fills, i des dels magatzems, la por; el jove amb la verge, l'infant de pit amb l'home vell. Vaig dir: Els dispersaré, faré cessar d'entre els homes el seu memorial. Si no fos per la ira dels enemics, perquè no es prolonguin, perquè no ataquin junts els adversaris, no diguin: la nostra mà alta, i no el Senyor, va fer totes aquestes coses.

És una nació que ha perdut el consell, i no hi ha coneixement en ells. No van pensar a entendre; que acceptin aquestes coses en el temps que vindrà. Com perseguirà un a milers, i dos desallotjaran miríades, si Déu no els va vendre, i el Senyor no els va lliurar? Que els seus déus no són com el nostre Déu, però els nostres enemics són insensats. De la vinya de Sodoma és la seva vinya, i la seva branca de Gomorra; el seu raïm és raïm de fel, raïm d'amargura per a ells. Ira de dracs és el seu vi, i ira d'aspids incurable. No són aquestes coses reunides entre mi i segellades en els meus tresors? En el dia de la venjança pagaré, quan rellisqui el peu d'ells, perquè el dia de la destrucció és a prop per a ells, i el que està preparat per a vosaltres és present. Que el Senyor jutjarà el seu poble, i tindrà compassió dels seus servidors, perquè va

veure'ls afeblits, exhaurits en la prova i desemparats, I el Senyor va dir: On són els seus déus, en els quals havien confiat? Dels quals menjàveu el greix dels sacrificis, i beviu el vi de les seves libacions; que s'aixequin i us ajudin, i que es facin els vostres protectors. Veieu, veieu que jo sóc, i no hi ha Déu excepte mi, jo mato i faig viure, colpejaré i jo sanaré, i no hi ha qui lliuri de les meves mans. Perquè alçaré la meva mà al cel, i juraré per la meva dreta, i diré: Jo visc per sempre, Perquè afilaré com un llampec la meva espasa, i la meva mà s'aferrarà al judici, i pagaré la pena als enemics i als qui m'odien els pagaré. Embriagaré les meves fletxes amb sang, i la meva espasa menjarà carns amb sang de ferits i de captivitat, des del cap dels governants enemics.

Alegreu-vos, cels, juntament amb ell, i que l'adoren tots els àngels de Déu; alegreu-vos, nacions, amb el seu poble, i que siguin enfortits per ell tots els fills de Déu, perquè la sang dels seus fills és venjada, i venjarà i retornarà justícia als enemics, i als qui odien retornarà, i el Senyor netejarà la terra del seu poble.

I Moisès va escriure aquesta cançó aquell dia, i la va ensenyar als fills d'Israel, i Moisès va entrar, i va pronunciar totes les paraules d'aquesta llei a les orelles del poble, ell i Jesús fill de Nun. I Moisès va acabar de parlar a tot Israel. I va dir-los: Pareu atenció amb el cor a totes aquestes paraules que jo us testifico avui, les quals ordenareu als vostres fills de guardar i complir totes les paraules d'aquesta llei. Perquè aquesta no és una paraula buida per a vosaltres, ja que aquesta és la vostra vida, i a causa d'aquesta paraula viureu llargament sobre la terra a la qual vosaltres creueu el Jordà per heretar-la. I el Senyor va parlar a Moisès en aquest dia, dient, Puja a la muntanya d'Abarim, aquesta muntanya de Nabau que és a la terra de Moab davant de Jericó, i mira la terra de Canaan, que jo dono als fills d'Israel, I mors a la muntanya a la

qual pugues allà, i sigues unit al teu poble, de la manera que va morir Aaron, el teu germà, a la muntanya de Hor, i va ser unit al seu poble. Perquè vau desobeir la meva paraula davant dels fills d'Israel a les aigües de la disputa de Cadès, al desert de Sin, perquè no em vau santificar davant dels fills d'Israel. Davant veuràs la terra, però no hi entraràs.

33

I aquesta és la benedicció amb què va beneir Moisès, home de Déu, els fills d'Israel abans de la seva mort. I va dir: El Senyor ha vingut des del Sinaí, i ha aparegut des de Seir davant nostre, i s'ha apressat des de la muntanya de Paran, amb miríades de Cades, a la seva dreta àngels amb ell. I va estalviar el seu poble, i tots els santificats per les teves mans són sota tu, i va rebre les seves paraules. La llei que Moisès ens va manar, herència a les congregacions de Jacob. I serà en l'estimat governant, havent-se reunit governants de pobles juntament amb les tribus d'Israel. Que visqui Rubèn, i que no mori, i que sigui nombrós.

I aquesta és per a Judà: escolta, Senyor, la veu de Judà, i vingueres al seu poble; les seves mans lluiten per ell, i seràs el seu ajudant contra els enemics.

I a Levi digué: doneu a Levi els seus signes clars i la seva veritat a l'home sant, al qual el provaren en prova, el insultaren sobre l'aigua de contradicció. El que diu al pare i a la mare: No t'he vist, i no va reconèixer els seus germans, i va repudiar els seus fills, va guardar les teves paraules i va observar la teva aliança. Declararan les teves ordenances a Jacob i la teva llei a Israel, posaran encens en la teva ira contínuament sobre el teu altar. Beneeix, Senyor, la seva força, i accepta les obres de les seves

mans, destrossa el llom dels enemics que s'han aixecat contra ell, i que els qui l'odien no s'aixequin. I a Benjamin va dir: estimat pel Senyor, habitarà confiant, i Déu l'ombreja tots els dies, i entre les seves espatlles va descansar.

I a Josep va dir: De la benedicció del Senyor sigui la seva terra, de les estacions del cel i la rosada, i dels abismes de les fonts de sota, i segons l'hora dels productes dels solsticis, i des de les conjuncions dels mesos, Des del cim de les muntanyes del començament, i des del cim dels turons eternals, I segons l'hora de la terra d'ompliment, i les coses acceptables al que va aparèixer en l'arbust vinguin sobre el cap de Josep, i sobre el cim del que va ser glorificat entre els germans. La seva bellesa és com la d'un brau primogènit, les seves banyes són com les banyes d'un unicorn; amb elles cornejarà les nacions alhora, fins a l'extrem de la terra; aquestes són les desenes de milers d'Efraïm, i aquestes són els milers de Manassès. I a Zabulon va dir: Alegra't, Zabulon, en la teva sortida, i Issacar en les seves tendes. Les nacions destruiran, i vosaltres cridareu allà, i sacrificareu allà un sacrifici de justícia, perquè la riquesa del mar us nodirà, i els comerços costaners dels habitants.

I a Gad va dir: Beneït el qui eixampla Gad; com un lleó ha descansat, després d'haver esclafat braç i governant. I va veure les seves primícies, perquè allà va ser dividida la terra dels governants reunits juntament amb els caps dels pobles; el Senyor va fer justícia, i el seu judici amb Israel.

I a Dan va dir: Dan és un cadell de lleó, i saltarà des de Basan. I a Neftalí va dir: Neftalí, plenitud de coses acceptables, i que sigui omplert de benedicció de part del Senyor, heretarà el mar i el Sud. I a l'Asher va dir: beneït entre fills Asher, i serà acceptable als seus

germans, mullarà el seu peu en oli. Ferro i bronze serà la seva sandàlia, com els teus dies, la teva força.

No hi ha com el Déu de l'estimat, el que trepitja sobre el cel, el teu ajudant, i el magnífic del firmament. I el principi de Déu et cobrirà, i sota la força dels braços eterns expulsarà l'enemic de davant teu, dient: que perixis. I Israel habitarà confiant, sol sobre la terra de Jacob, sobre gra i vi, i el cel estarà ennuvolat de rosada per a tu. Benaurat tu, Israel! Qui és semblant a tu, poble salvat pel Senyor? El teu ajudant et defensarà, i l'espasa és la teva jactància, i els teus enemics et mentiran, i tu trepitjaràs sobre el seu coll.

34

I Moisès va pujar des d'Araboth de Moab a la muntanya de Nabau, al cim de Phasga, que és davant de Jericó, i el Senyor li va mostrar tota la terra de Galaad fins a Dan, i tota la terra de Neftalí, i tota la terra d'Efraïm, i Manassès, i tota la terra de Judà fins a la mar darrera, i el desert, i les regions circumdants de Jericó, ciutat de palmeres, fins a Zoar. I va dir el Senyor a Moisès: aquesta és la terra que vaig jurar a Abraham, Isaac i Jacob, dient: la donaré a la vostra descendència, i te l'he mostrada als teus ulls, però allà no hi entraràs.

I va morir Moisès, el servent del Senyor, a la terra de Moab per la paraula del Senyor. I el van enterrar a Gai, prop de la casa de Fogor, i ningú no va veure la seva sepultura fins al dia d'avui. Moisès, però, tenia cent vint anys quan va morir, no se li van enfosquir els ulls, ni se li van debilitar les dents.

I els fills d'Israel ploraren Moisès a Araboth de Moab, vora el Jordà, davant de Jericó, trenta dies, i es completaren els dies de

dol i plor per Moisès. I Jesús, fill de Nun, va ser omplert d'esperit d'enteniment, perquè Moisès va col·locar les seves mans sobre ell, i els fills d'Israel van escoltar-lo, i van fer tal com el Senyor va manar a Moisès.

I no va sorgir mai més cap profeta a Israel com Moisès, a qui el Senyor va conèixer cara a cara. En tots els signes i prodigis que el Senyor el va enviar a fer a la terra d'Egipte, a Faraó i als seus assistents, i a tota la seva terra, Les grans meravelles i la mà forta que Moisès va fer davant de tot Israel.

Josué

1

I va passar que després de la mort de Moisès, el Senyor va dir a Jesús, fill de Nun, l'assistent de Moisès, dient: Moisès, el meu assistent, ha mort. Ara doncs, aixeca't i creua el Jordà, tu i tot aquest poble, cap a la terra que jo els dono. Tot el lloc sobre el qual trepitgeu amb la petjada dels vostres peus, us el donaré, de la mateixa manera que vaig dir a Moisès, El desert i l'Antilíban, fins al riu gran, el riu Eufrates, i fins a la mar última, des de ponent, seran les vostres fronteres. Cap home no resistirà davant vostre tots els dies de la teva vida, i tal com era amb Moisès, així seré també amb tu, i no t'abandonaré ni et menystimaré. Sigues fort i valent, perquè tu dividiràs entre aquest poble la terra que vaig jurar als vostres pares que els donaria. Sigues fort, doncs, i valent, per guardar i fer tal com et va manar Moisès, el meu servent, i no et giraràs d'això ni cap a la dreta ni cap a l'esquerra, perquè prosperis en tot allò que facis. I no se separarà el llibre d'aquesta llei de la teva boca, i meditaràs en ell dia i nit, perquè puguis saber fer tot allò escrit, llavors prosperaràs i faràs pròspers els teus camins, i llavors entendreàs. Mira, t'ho he manat: sigues fort i valent, no tinguis por ni et deixis espantar, perquè el Senyor, el teu Déu, és amb tu a tot arreu on vagis. I Jesús va manar als escribes del poble, dient, Entreu pel mig del campament del poble i comandeu al poble, dient: prepareu provisions, perquè d'aquí a tres dies creuareu aquest Jordà, per entrar a prendre possessió de la terra que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dóna.

I a Rubèn, i a Gad, i a la meitat de la tribu de Manassès va dir Jesús, Recordeu la paraula que us va manar Moisès, el servent del Senyor, dient: El Senyor, el vostre Déu, us ha fet descansar i us ha

donat aquesta terra. Les vostres dones i els vostres infants i els vostres ramats que habiten a la terra que us va donar, però vosaltres creuareu armats davant dels vostres germans, tot home fort, i els ajudareu, Fins que el Senyor, el nostre Déu, faci cessar els vostres germans, igual que a vosaltres, i aquests heretin també la terra que el Senyor, el nostre Déu, els dóna, i us anireu cadascú a la seva herència, que Moisès us va donar a l'altra banda del Jordà, a l'est del sol. I havent respost a Jesús, van dir: Tot el que ens comandis, ho farem, i a tot lloc on ens enviïs, hi anirem. Segons tot el que vam escoltar de Moisès, t'escoltarem a tu, amb tal que el Senyor, el nostre Déu, sigui amb tu, de la mateixa manera que era amb Moisès. L'home que et desobeeixi i qualsevol que no escolti les teves paraules tal com li comandis, que mori, però sigues fort i valent.

2

I Jesús, fill de Nun, va enviar des de Shittim dos joves a espïar, dient: Pugeu i veieu la terra i Jericó. I havent marxat, els dos joves van entrar a Jericó, i van entrar a casa d'una dona prostituta, de nom Rahab, i es van allotjar allà.

I va ser reportat al rei de Jericó, dient: Han entrat aquí homes dels fills d'Israel per espïar la terra. I el rei de Jericó va enviar i va dir a Rahab, dient: Treu fora els homes que han entrat a casa teva aquesta nit, perquè han vingut a espïar la terra. I havent agafat la dona els dos homes, els va amagar, i els va dir: Han entrat cap a mi els homes, Com però la porta s'estava tancant en la foscor i els homes van sortir, no sé on han anat; perseguïu-los, si és que els podeu atrapar. Aquesta, però, els va portar amunt al sostre i els va amagar en la palla de lli que estava apilada sobre el sostre. I els homes els perseguïren pel camí del Jordà fins als

I va passar que quan els perseguïdors van sortir darrere d'ells, i abans que ells s'adormissin, aquesta va pujar cap a ells al terrat, I va dir-los: Sé que el Senyor us ha donat la terra, perquè la vostra por ha caigut sobre nosaltres. Hem escoltat que el Senyor Déu va assecar el mar Roig davant vostre, quan sortíeu de la terra d'Egipte, i tot el que va fer als dos reis dels amorreus que eren més enllà del Jordà, a Sihon i a Og, als quals vau destruir. I havent escoltat, nosaltres vam quedar meravellats al cor, i no va quedar més esperit en cap de nosaltres davant la vostra cara, perquè el Senyor, el vostre Déu, és Déu al cel a dalt i sobre la terra a baix. I ara jureu-me pel Senyor Déu, que faig misericòrdia a vosaltres, i feu vosaltres també misericòrdia a la casa del meu pare, I perdoneu vius la casa del meu pare, la meva mare i els meus germans, i tota la meva casa, i tot el que és d'ells, i lliurareu la meva ànima de la mort.

I els homes li van dir: La nostra vida en lloc de la vostra fins a la mort. I ella va dir: Quan el Senyor us lliuri la ciutat, em fareu misericòrdia i veritat. I els va deixar anar per la finestra, I va dir-los: Aneu a la muntanya, no sigui que us trobin els perseguïdors, i amagueu-vos allà tres dies fins que els perseguïdors tornin darrere vostre, i després d'això anireu pel vostre camí.

I els homes li van dir: Som innocents d'aquest jurament teu. Heus que nosaltres estem entrant a una part de la ciutat, i posaràs el senyal: aquesta corda escarlata la deixaràs anar per la finestra a través de la qual ens vas deixar baixar, i reuniràs cap a tu mateixa a la teva casa el teu pare, la teva mare, els teus germans i tota la casa del teu pare. I serà que tot qui surti per la porta de casa teva cap a fora serà culpable per a ell mateix, però nosaltres serem innocents d'aquest jurament teu, i tots els que estiguin amb tu dins de casa teva, nosaltres en serem culpables. Si però algú ens fa

mal o revela aquestes paraules nostres, serem innocents d'aquest jurament teu. I els va dir: Que sigui segons la vostra paraula, i els va fer marxar, i van anar-se'n. Van arribar a la regió muntanyosa i van romandre allà tres dies. Els perseguïdors van cercar per tots els camins, però no van trobar res.

I els dos joves van tornar, van baixar de la muntanya, van creuar cap a Jesús fill de Nun, i li van relatar tots els esdeveniments que els havien succeït. I ells van dir a Jesús que el Senyor ha lliurat tota la terra a les nostres mans, i tots els qui habiten aquella terra s'han fos davant nostre.

3

I Jesús es va levantar d'hora al matí, va partir de Shittim, van arribar fins al Jordà i es van allotjar allà abans de travessar-lo. I va passar que després de tres dies els escribes van passar a través del campament, I ells van manar al poble, dient: Quan veieu l'arca de l'aliança del Senyor, el nostre Déu, i els nostres sacerdots i els levites portant-la, partireu dels vostres llocs i anireu darrere d'ella. Però que hi hagi distància entre vosaltres i aquella, us mantindreu a uns dos mil colzes, no us hi apropau, perquè conegueu el camí que heu de seguir, ja que no heu recorregut aquest camí des d'ahir ni des d'abans-d'ahir.

I va dir Jesús al poble: Consagreu-vos per a demà, perquè demà el Senyor farà meravelles entre vosaltres. I Jesús va dir als sacerdots: Aixequen l'arca de l'aliança del Senyor i aneu davant del poble. I els sacerdots van aixecar l'arca de l'aliança del Senyor i anaven davant del poble. I va dir el Senyor a Josuè: En aquest dia començo a exaltar-te davant de tots els fills d'Israel, perquè sàpiguen que tal com era amb Moisès, així seré també amb tu. I

ara ordena als sacerdots que porten l'arca de l'aliança, dient: Quan entreu a la vora de l'aigua del Jordà, us aturareu al Jordà.

I va dir Jesús als fills d'Israel: Apropieu-vos aquí i escolteu la paraula del Senyor, el nostre Déu. En això sabreu que Déu viu entre vosaltres, i que destruirà completament davant nostre el cananeu, l'heteu, el perizeu, l'heveu, l'amorreu, el gergeseu i el jebuseu. Heus aquí que l'arca de l'aliança del Senyor de tota la terra travessa el Jordà. Trieu dotze homes dels fills d'Israel, un de cada tribu. I serà que, quan descansin els peus dels sacerdots que porten l'arca de l'aliança del Senyor de tota la terra a l'aigua del Jordà, l'aigua del Jordà fallarà, i l'aigua que descendeix es parará.

I el poble va partir de les seves tendes per creuar el Jordà, i els sacerdots van portar l'arca de l'aliança del Senyor davant del poble. Com estaven entrant els sacerdots que portaven l'arca de l'aliança al Jordà, i els peus dels sacerdots que portaven l'arca de l'aliança del Senyor van ser submergits en part de l'aigua del Jordà, el Jordà estava ple fins a tota la seva riba, com en els dies de la collita del blat, I les aigües que descendien des de dalt es van aturar, es van quedar com una massa congelada que s'alçava molt lluny, violentament, fins a la part de Quiriat-jearim; però les que descendien van baixar cap a la mar de l'Arabà, la mar de la sal, fins que es van esgotar del tot, i el poble es va quedar dret davant de Jericó. I els sacerdots que portaven l'arca de l'aliança del Senyor es van mantenir drets sobre terra seca enmig del Jordà, i tots els fills d'Israel travessaven per terra seca, fins que tot el poble va acabar de travessar el Jordà.

I quan tot el poble va acabar de travessar el Jordà, el Senyor va dir a Jesús: havent pres homes del poble, un de cada tribu, Comana'ls, i preneu des del mig del Jordà dotze pedres preparades, i portant-les amb vosaltres, poseu-les al vostre campament, allà on acampeu la nit.

I Jesús, havent convocat dotze homes dels distingits dels fills d'Israel, un de cada tribu, Va dir-los: Porteu-vos davant meu, davant la cara del Senyor, al mig del Jordà, i havent pres d'allà cadascú una pedra, que la prengui sobre les seves espatlles segons el nombre de les dotze tribus d'Israel, perquè existeixin per a vosaltres aquests com a senyal permanent, perquè quan el teu fill et preguntí demà dient: què són aquestes pedres per a nosaltres? I tu faràs clar al teu fill, dient, que el riu Jordà va cessar davant de l'arca del pacte del Senyor de tota la terra, quan la creuava, i aquestes pedres seran per a vosaltres un memorial per als fills d'Israel fins a l'eternitat.

I els fills d'Israel van fer així, tal com el Senyor va manar a Josuè, i havent pres dotze pedres del mig del Jordà, tal com el Senyor va manar a Josuè en finalitzar el pas dels fills d'Israel, les van transportar amb ells cap al campament i les van col·locar allà. Va establir però Jesús també altres dotze pedres al mateix Jordà, al lloc que havia estat sota els peus dels sacerdots que portaven l'arca de l'aliança del Senyor, i són allà fins al dia d'avui.

Estaven drets els sacerdots que portaven l'arca de l'aliança al Jordà, fins que Jesús va completar tot el que el Senyor va manar anunciar al poble, i el poble es va afanyar i van creuar. I va passar que quan tot el poble va acabar de creuar, va creuar l'arca de l'aliança del Senyor, i les pedres davant d'ells. I els fills de Rubèn, i els fills de Gad, i la meitat de la tribu de Manassès van creuar

preparats davant dels fills d'Israel, tal com Moisès els havia manat. Quaranta mil homes armats per a la batalla van creuar davant del Senyor per anar a la guerra cap a la ciutat de Jericó. En aquell dia el Senyor va engrandir Jesús davant de tota la raça d'Israel, i el temien, tal com a Moisès, durant tot el temps que va viure.

I el Senyor va dir a Josuè: Comanda als sacerdots que porten l'arca de l'aliança del testimoni del Senyor que surtin del Jordà. I Jesús va manar als sacerdots, dient: Sortiu del Jordà. I va passar que quan els sacerdots que portaven l'arca de l'aliança del Senyor van sortir del Jordà i van posar els peus sobre la terra, l'aigua del Jordà va córrer segons el seu curs i anava com ahir i l'endemà per tota la riba.

I el poble va pujar des del Jordà el dia deu del mes primer, i els fills d'Israel van acampar a Gàlgala, a la part de llevant de Jericó. I aquestes dotze pedres que va prendre del Jordà, Jesús les va establir a Gàlgal, dient, quan us preguntin els vostres fills, què són aquestes pedres? Anuncieu als vostres fills que Israel va creuar aquest Jordà sobre terra seca, Havent assecat el Senyor, el nostre Déu, l'aigua del Jordà davant d'ells fins que van creuar, tal com va fer el Senyor, el nostre Déu, amb la mar Roja, que el Senyor, el nostre Déu, va assecar davant nostre fins que vam passar, Perquè sàpiguen totes les nacions de la terra que la força del Senyor és forta, i perquè vosaltres adoreu el Senyor, el nostre Déu, en tota obra.

5

I va passar que quan van escoltar els reis dels amorrites que estaven més enllà del Jordà, i els reis de Fenícia que estaven al

costat de la mar, que el Senyor Déu havia assecat el riu Jordà davant dels fills d'Israel en creuar ells, es van fondre les seves mentes, i van ser colpits de por, i no hi havia en ells cap prudència davant dels fills d'Israel.

En aquest temps el Senyor va dir a Jesús: Fes per a tu mateix espases de pedra de roca tallant aguda, i havent-te assegut circumcida els fills d'Israel per segona vegada. I Jesús va fer espases de pedra afilades, i va circumcidat els fills d'Israel al lloc anomenat Turó dels Prepuçis. Però la manera com Jesús va circumcidat els fills d'Israel, tots els que van néixer en el camí, i tots els que van ser incircumcisos dels que havien sortit d'Egipte, Tots aquests els circumcidà Jesús, perquè quaranta-i-dos anys Israel vagà pel desert de Mabaritid. Per tant, incircumcisos eren la majoria d'ells, dels guerrers que havien sortit de la terra d'Egipte, els qui van desobeir els manaments de Déu, als quals també va decretar que no veurien la terra que el Senyor va jurar als seus pares donar, terra que flueix llet i mel. En lloc d'aquests, va substituir els seus fills, als quals Josuè va circumcidat, perquè havien nascut incircumcisos durant el camí. Havent estat circumcidats, van romandre tranquils allà asseguts al campament fins que van ser guarits. I el Senyor va dir a Jesús, fill de Nun: Avui he tret l'oprobri d'Egipte de sobre vostre. I va cridar el nom d'aquell lloc Gàlgala.

I els fills d'Israel van celebrar la pasqua el dia catorzè del mes, des del vespre, a l'oest de Jericó, a l'altra banda del Jordà, a la plana. I van menjar de la collita de la terra pa sense llevat i gra nou. En aquest dia va cessar el manà després que ells van menjar del gra de la terra, i ja no hi havia manà per als fills d'Israel, i van collir la terra dels Palmers en aquell any.

I passà que, com Jesús era a Jericó, havent alçat els ulls va veure un home dret davant d'ell, amb l'espasa desembeinada a la mà, i havent-se acostat Jesús, li va dir: Ets dels nostres o dels adversaris? Però ell li va dir: Jo sóc el comandant en cap de l'exèrcit del Senyor, ara he arribat. I Jesús va caure amb la cara a terra, i li va dir: Mestre, què comanes al teu servent? I el comandant en cap del Senyor diu a Josuè: Treu-te la sandàlia dels peus, perquè el lloc sobre el qual ara estàs dret és sant.

6

I Jericó estava tancada i fortificada, i ningú en sortia ni hi entrava. I el Senyor va dir a Jesús: Mira, jo lliuro sota el teu control Jericó i el seu rei que hi ha en ella, els homes poderosos que són forts. Tu però estaciona els guerrers al voltant d'aquesta en cercle. I serà que quan toqueu la trompeta, tot el poble cridarà alhora, i quan hagin cridat, les muralles de la ciutat cauran per si mateixes, i tot el poble entrarà llançant-se cadascun directament cap a la ciutat.

I Jesús, el fill de Nun, va anar cap als sacerdots, I els va dir: Ordeneu al poble que doni la volta i encercli la ciutat, i que els guerrers marxin armats davant del Senyor. I set sacerdots que tinguin set trompetes sagrades que passin igualment davant del Senyor, i que toquin vigorosament, i que l'arca de l'aliança del Senyor els segueixi. Els guerrers, però, que marxin davant, i els sacerdots que porten la rereguarda darrere de l'arca de l'aliança del Senyor tocant les trompetes. Al poble, però, va comandar Jesús dient: No crideu, ni que ningú escolti la vostra veu, fins que ell anunciï el dia de cridar, i llavors cridareu. I l'arca de l'aliança de Déu, havent anat al voltant, immediatament va anar-se'n cap al campament i va dormir allà.

I el segon dia es va aixecar Jesús al matí, i els sacerdots van agafar l'arca de l'aliança del Senyor. I els set sacerdots que portaven les set trompetes anaven al davant del Senyor, i després d'aquests entraven els guerrers, i la resta de la multitud anava darrere de l'arca de l'aliança del Senyor, I els sacerdots van tocar les trompetes, i tota la resta de la multitud va encerclar la ciutat sis vegades de prop, i va tornar altra vegada al campament; així ho va fer durant sis dies.

I el setè dia es van aixecar a l'alba, i van marxar al voltant de la ciutat aquell dia set vegades. I va passar a la setena volta que els sacerdots van tocar les trompetes, i Jesús va dir als fills d'Israel: Crideu, perquè el Senyor us ha lliurat la ciutat. I la ciutat serà cosa maleïda, ella i tot el que hi ha en ella, per al Senyor dels exèrcits, excepte Rahab la prostituta: estalvieu-la a ella i tot el que hi ha a la seva casa. Però vosaltres us guardareu molt de la cosa consagrada, no sigui que, havent-ho considerat, vosaltres mateixos prengueu de la cosa consagrada i feu el campament dels fills d'Israel maleït, i ens destruïu. I tota la plata o l'or, o el bronze o el ferro, serà sant per al Senyor, serà portat al tresor del Senyor.

I els sacerdots van tocar les trompetes, i quan el poble va escoltar les trompetes, tot el poble va cridar alhora amb un crit de guerra gran i fort, i tota la muralla va caure al voltant, i tot el poble va pujar cap a la ciutat. I Jesús la va consagrar, i tots els que eren a la ciutat, des d'home fins a dona, des de jove fins a vell, i fins a vedell i bèstia de càrrega, a fil d'espasa.

I als dos joves que havien espïat va dir Jesús: Entreu a la casa de la dona i traguen-la d'allà, i tot el que és seu. I van entrar els dos joves homes que havien espïat la ciutat a la casa de la dona, i van treure Rahab la prostituta, i el seu pare, i la seva mare, i els

seus germans, i la seva parentela, i tot el que era d'ella, i la van posar fora del campament d'Israel. I la ciutat va ser cremada amb foc amb tot el que hi havia en ella, excepte la plata i l'or i el bronze i el ferro, que van donar perquè fossin portats al tresor del Senyor.

I Josuè va salvar viva Rahab la prostituta, i tota la casa paterna d'ella, i la va establir a Israel fins al dia d'avui, perquè va amagar els espies que Josuè va enviar a espigar Jericó. I Josuè va fer jurar aquell dia davant del Senyor, dient: Maleït l'home que edificarà aquella ciutat; en el seu primogènit la fonamentarà, i en el seu més petit n'establirà les portes. I així va fer Uzzèn, el de Betel: en Abiron, el seu primogènit, la va fonamentar, i en el seu més petit, havent estat estalviat, en va establir les portes.

I el Senyor era amb Jesús, i el seu nom era conegut per tota la terra.

7

I els fills d'Israel van cometre una gran falta, i van prendre per a ells mateixos de les coses consagrades, i Acar, fill de Carmi, fill de Zambri, fill de Zara, de la tribu de Juda, va prendre de les coses consagrades, i el Senyor es va enfadar amb ira contra els fills d'Israel.

I Jesús va enviar homes a Gai, que és vora Betèl, dient: Espieu Gai. I els homes van pujar i van espigar Gai. Van tornar cap a Jesús i li van dir: Que no pugi tot el poble, sinó que pugin uns dos mil o tres mil homes i assetegin la ciutat. No portis allà tot el poble, perquè són pocs. I tres mil homes van pujar, i van fugir de davant dels homes de Gai. I els homes de Gai van matar d'ells uns trenta-sis homes, i els van perseguir des de la porta, i els van aixafar des

del pendent, i el cor del poble va quedar aterrit, i va esdevenir com aigua.

I Jesús va esquinçar les seves vestidures, i Jesús va caure a terra bocaterrosa davant del Senyor fins al vespre, ell i els ancians d'Israel, i es van posar pols sobre els caps. I va dir Jesús: Et prego, Senyor, per què el teu servent va fer travessar aquest poble el Jordà per lliurar-lo a l'Amorreu, per destruir-nos? I si haguéssim romàs i ens haguéssim establert al costat del Jordà. I què diré ja que Israel ha girat el coll davant del seu enemic? I el cananeu, havent escoltat, i tots els qui habiten la terra, ens envoltaran i ens destruiran de la terra, i què faràs amb el teu gran nom?

I el Senyor va dir a Josuè: Aixeca't, per què has caigut així amb la cara a terra? Ha pecat el poble i ha transgredí l'aliança que vaig establir amb ells; havent robat de les coses consagrades, les van posar dins els seus recipients. I no podran els fills d'Israel resistir davant dels seus enemics, giraran el coll davant dels seus enemics, perquè es van convertir en cosa maleïda, no continuaré estant amb vosaltres, si no traieu la cosa maleïda de entre vosaltres. Havent-te aixecat, santifica el poble, i digues que es santifiquin demà, aquestes coses diu el Senyor, el Déu d'Israel: la cosa maleïda és entre vosaltres, no podreu resistir davant dels vostres enemics fins que tragueu la cosa maleïda de entre vosaltres. I vosaltres sereu units tots al matí segons tribus, i serà que la tribu que el Senyor mostri la portareu segons clans, i el clan que el Senyor mostri el portareu segons casa, i la casa que el Senyor rebi la portareu segons home. I qui sigui mostrat, serà cremat amb foc, i tot el que és seu, perquè va transgredir l'aliança del Senyor i va cometre una transgressió a Israel.

I Josuè es va aixecar d'hora i va portar el poble segons les tribus, i va ser designada la tribu de Judà. I va ser portat endavant segons els clans, i va ser mostrat el poble zaraïta. I va ser portat endavant segons l'home, I va ser mostrat Acar, fill de Zambri, fill de Zara.

I Jesús va dir a Acar: Dóna glòria avui al Senyor Déu d'Israel, i fes la confessió, i anuncia'm què has fet, i no m'ho amaguis. I Acar va respondre a Josuè, i va dir: Veritablement he pecat davant del Senyor, el Déu d'Israel, així i així ho vaig fer. Vaig veure en el botí una peça nua variada, i dos-cents didracmes de plata, i una llengua daurada de cinquanta didracmes, i havent-los cobejat els vaig prendre, i heus aquí que estan amagats a la meva tenda, i la plata està amagada sota d'ells. I Jesús va enviar missatgers, i van córrer cap a la tenda del campament, i aquestes coses estaven amagades a la seva tenda, i la plata sota d'elles. I les van treure de la tenda, i les van portar a Jesús i als ancians d'Israel, i les van col·locar davant del Senyor.

I Jesús va prendre Acar, fill de Zara, i el va portar al barranc d'Acor, i els seus fills, i les seves filles, i els seus vedells, i les seves bèsties de càrrega, i totes les seves ovelles, i la seva tenda, i totes les seves possessions, i tot el poble amb ell, i els va portar a Emecacor. I Jesús va dir a Acar: Què ens has destruït? Que el Senyor et destrueixi com avui. I tot Israel el va apedegar amb pedres, i van posar sobre ell un gran munt de pedres, i el Senyor va cessar de la ira de la còlera. A causa d'això el va anomenar Emek achor fins al dia d'avui.

I va dir el Senyor a Jesús: No temis ni t'aterris, pren amb tu tots els homes guerrers, i aixeca't i puja cap a Gai. Mira, he donat a les teves mans el rei de Gai i la seva terra. I faràs amb Gai de la mateixa manera que vas fer amb Jericó, i amb el seu rei, i saquejaran per a tu mateix el botí dels ramats, però estableix per a tu mateix una emboscada a la ciutat per la part de darrere.

I Jesús es va aixecar amb tot el poble guerrer per pujar a Gai. Però Jesús va triar trenta milers d'homes poderosos en força i els va enviar de nit. I els va manar dient: Vosaltres poseu-vos en emboscada darrere de la ciutat, no estigueu lluny de la ciutat, i estareu tots preparats. I jo i tots els que estan amb mi ens acostarem a la ciutat, i serà que quan surtin els habitants de Gai a la nostra encontre, tal com recentment, fugirem davant d'ells. I quan surtin darrere nostre, els apartarem de la ciutat, i diran: Aquests fugen davant nostre, de la mateixa manera que abans. Vosaltres, però, us alçareu de l'emboscada i anireu a la ciutat. Segons aquesta paraula fareu, heus aquí us ho he manat. I Jesús els va enviar, i van anar a l'emboscada, i es van situar entre Betel i Gai, a l'oest de Gai.

I havent-se aixecat de matinada Jesús, va passar revista al poble, i van pujar ell i els ancians davant del poble cap a Ai. I tot el poble guerrer va pujar amb ell, i anant van venir enfront de la ciutat des de l'est. I les emboscades de la ciutat des del mar, i va passar que quan el rei de Gai va veure, es va afanyar i va sortir a l'encontre d'ells directament a la guerra, ell i tot el poble que estava amb ell, i ell no sabia que hi havia una emboscada darrere de la ciutat. I va veure, i Josuè i Israel es van retirar davant d'ells. I van perseguir els fills d'Israel, i ells mateixos es van apartar de la ciutat. No va quedar ningú a Gai que no perseguís Israel, i van deixar la ciutat oberta, i van perseguir Israel.

I el Senyor va dir a Josuè: Estén la teva mà amb la llança que tens a la mà sobre la ciutat, perquè l'he lliurat a les teves mans, i les emboscades s'aixecaran ràpidament des del seu lloc. I Josuè va estendre la seva mà amb la llança sobre la ciutat, i les emboscades es van aixecar ràpidament del seu lloc, i van sortir quan va estendre la mà, i van entrar a la ciutat, i la van capturar, i afanyant-se van cremar la ciutat amb foc. I els habitants de Gai van mirar enrere, i van veure fum que pujava de la ciutat cap al cel, i ja no tenien on fugir ni cap aquí ni cap allà. I Jesús i tot Israel van veure que l'emboscada havia pres la ciutat i que el fum de la ciutat pujava al cel i, girant-se, van colpejar els homes de Gai. I aquests van sortir de la ciutat a la trobada, i van quedar atrapats enmig del campament, aquests d'un costat i aquests de l'altre, i els van colpejar fins que no va quedar d'ells cap supervivent ni fugitiu. I van capturar viu el rei de Gai, i el van portar davant de Jesús.

I quan els fills d'Israel van cessar de matar tots els que eren a Gai, i els que eren als camps, i a la muntanya sobre la baixada, on els van perseguir des d'ella fins al final, i Jesús va tornar a Gai, i la va colpejar a fil d'espasa. I aquells que van caure aquell dia, des d'home fins a dona, van ser dotze mil, tots els habitants de Gai. Excepte els despulls de la ciutat, els fills d'Israel van saquejar tot per a ells mateixos segons el manament del Senyor, de la manera que el Senyor va manar a Josuè.

I Jesús va cremar la ciutat amb foc, la va convertir en un munt inhabitat per sempre fins al dia d'avui. I el rei de Gai va penjar sobre un arbre bifurcat, i va estar sobre l'arbre fins al vespre, i en posar-se el sol va manar Jesús, i van baixar el seu cos de l'arbre, i el van llançar a la fossa, i van posar sobre ell un munt de pedres, fins al dia d'avui.

9

Quan van escoltar els reis dels amorreus que estaven a l'altra banda del Jordà, els de la muntanya, i els de la plana, i els de tota la costa de la gran mar, i els que estaven cap a l'Antilíban, i els hitites, i els cananeus, i els ferezeus, i els heveus, i els amorreus, i els guergaseus, i els jebuseus,

Van venir junts tots alhora per fer guerra contra Jesús i Israel.

I els habitants de Gabaó van sentir tot allò que va fer el Senyor a Jericó i a Gai. I ho van fer, i certament ells mateixos amb astúcia, i havent vingut es van aprovisionar i es van preparar, i havent agafat sacs vells sobre les seves espatlles, i odres de vi vells i esquinçats que havien estat lligats, I les parts buides de les seves sandàlies, i les seves sandàlies velles i pedaçades als seus peus, i les seves vestidures desgastades damunt d'ells, i el seu pa de les provisions sec, florit i esmicolat.

I van venir cap a Josuè al campament d'Israel a Gàlgala, i van dir a Josuè i a Israel: De terres llunyanes hem vingut, i ara feu un pacte amb nosaltres. I els fills d'Israel van dir a l'Horreu: Mira que no habitis entre nosaltres; com et faré un pacte? I van dir a Jesús: Som servidors teus. I Jesús els va dir: D'on sou i d'on heu vingut? I van dir: De terra molt llunyana han vingut els vostres servidors en nom del Senyor, el vostre Déu, perquè hem escoltat el seu nom i tot allò que va fer a Egipte, I tot el que va fer als reis dels amorreus que eren a l'altra banda del Jordà, a Sihon, rei dels amorreus, i a Og, rei de Basan, que habitava a Astarot i a Edrei. I havent escoltat, van dir cap a nosaltres els nostres ancians i tots els que habiten la nostra terra, dient: Preneu provisions per al camí, i aneu a la seva trobada, i els direu: Som servents vostres, i ara feu

amb nosaltres el pacte. Aquests pans, els vam proveir calents el dia que vam sortir per venir cap a vosaltres, però ara s'han assecat i s'han tornat menjats. I aquests odres de vi que vam omplir nous, i aquests han esclatat, i les nostres vestidures i les nostres sandàlies s'han desgastat pel camí tan llarg.

I els governants van prendre de les seves provisions, i no van consultar el Senyor. I Jesús va fer pau amb ells, i van establir amb ells un pacte per salvar-los, i els governants de la congregació els van jurar.

I va passar que després de tres dies d'haver fet un pacte amb ells, van escoltar que eren a prop d'ells i que habitaven entre ells. I els fills d'Israel van partir i van arribar a les seves ciutats, i les seves ciutats eren Gabaon i Quefirà i Beerot i les ciutats d'Iarim. I els fills d'Israel no van lluitar contra ells, perquè tots els governants els van jurar pel Senyor, el Déu d'Israel, i tota la congregació va murmurar contra els governants.

I els governants van dir a tota la congregació: Nosaltres els vam jurar pel Senyor, el Déu d'Israel, i ara no podem tocar-los. Això farem: els capturarem vius i els preservarem, i no hi haurà ira contra nosaltres a causa del jurament que els vam fer. Viuran i seran talladors de fusta i portadors d'aigua per a tota la congregació, tal com els governants els van dir.

I Jesús els va cridar junts, i els va dir: Per què m'heu enganyat, dient som molt lluny de tu', quan vosaltres sou veïns dels qui habiten entre nosaltres? I ara sou maleïts, no cessarà de vosaltres l'esclau, ni el tallador de llenya, ni el portador d'aigua per a mi i per al meu Déu. I van respondre a Jesús, dient: Ens va ser anunciat tot allò que el Senyor, el teu Déu, va manar a Moisès, el

seu servent: donar-vos aquesta terra i destruir-nos a nosaltres i a tots els habitants d'ella davant vostre. I vam témer molt per les nostres vides davant vostre, i vam fer aquesta cosa. I ara, mireu, nosaltres estem subjectes a vosaltres; feu amb nosaltres com us plagui i com us sembli bé.

I ells els van fer així, i Jesús els va alliberar aquell dia de les mans dels fills d'Israel, i no els van matar. I aquell dia Jesús els va designar talladors de llenya i portadors d'aigua per a tota l'assemblea i per a l'altar de Déu. A causa d'això, els habitants de Gabaon es van convertir en talladors de llenya i portadors d'aigua de l'altar de Déu fins al dia d'avui, i cap al lloc que el Senyor triï.

10

Com però va escoltar Adonibezek, rei de Jerusalem, que Jesús va prendre Gai i la va destruir completament, de la manera que van fer amb Jericó i el seu rei, així van fer també amb Gai i el seu rei, i que els habitants de Gabaó van desertar cap a Jesús i cap a Israel, I temien molt d'ells, perquè sabia que Gabaon era una ciutat gran, com una de les ciutats reials, i tots els seus homes eren forts. I Adonibezek, rei de Jerusalem, va enviar missatgers a Elam, rei d'Hebron, i a Pidon, rei de Jarmuth, i a Jephtha, rei de Lachish, i a Dabir, rei d'Odollam, dient: Veniu, pugeu cap a mi i ajudeu-me, i combatrem Gabaó, perquè han desertat cap a Jesús i cap als fills d'Israel. I van pujar els cinc reis dels jebuseus: el rei de Jerusalem, el rei d'Hebron, el rei de Jarmuth, el rei de Laquis i el rei d'Odollam, ells i tot el seu poble. I van acampar al voltant de Gabaon i la van assetjar.

I els habitants de Gabaó enviaren missatgers a Jesús al campament d'Israel a Gàlala, dient: No afluixis les teves mans

dels teus fills, puja cap a nosaltres ràpidament, i ajuda'ns i allibera'ns, perquè tots els reis dels amorreus que habiten la muntanya s'han reunit contra nosaltres. I Jesús va pujar des de Gàlgala, ell i tot el poble guerrer amb ell, tots els homes forts i valents.

I el Senyor va dir a Jesús: No els temis, perquè els he lliurat a les teves mans; cap d'ells no quedarà davant vostre.

I com que Jesús va caure sobre ells de sobte, havia marxat tota la nit des de Gàlgala. I el Senyor els va confondre davant dels fills d'Israel, i el Senyor els va aixafar amb un gran aixafament a Gabaó, i els van perseguir pel camí de la pujada de Bet-horon, i els anaven tallant fins a Azeca i fins a Maqueda. Però mentre fugien de la cara dels fills d'Israel per la baixada de Horonin, el Senyor llançà contra ells pedres de calamarsa des del cel fins a Azeca, i foren més els morts a causa de les pedres de la calamarsa que els que mataren els fills d'Israel amb espasa en la guerra.

Aleshores va parlar Jesús al Senyor, el dia que Déu va lliurar l'amorreu sota el control d'Israel, quan els va aixafar a Gabaon, i van ser aixafats davant dels fills d'Israel, i va dir Jesús: que s'aturi el sol sobre Gabaon, i la lluna sobre el barranc d'Ailon. I el sol es va aturar i la lluna es va quedar immòbil, fins que Déu va defensar els seus enemics, i el sol es va aturar al mig del cel, no avançava cap a ponent fins al final d'un dia. I no va haver-hi un dia com aquell ni abans ni després, en què Déu escoltés un home, perquè el Senyor va lluitar al costat d'Israel. I van fugir els cinc reis aquests i es van amagar a la cova de Makedà. I això va ser reportat a Jesús, dient: Han estat trobats els cinc reis amagats a la cova de Makeda. I va dir Jesús: Rodoleu pedres sobre la boca de la cova i designeu homes per vigilar-los. Vosaltres, però, no us quedeu quiets,

perseguint els vostres enemics, i agafeu la seva rereguarda, i no els permeteu entrar a les seves ciutats, perquè el Senyor, el nostre Déu, els ha lliurat a les nostres mans. I va passar que quan Josuè i tot fill d'Israel van cessar de colpejar-los amb un colp molt gran fins al final, els supervivents es van refugiar a les ciutats fortificades.

I tot el poble va tornar cap a Jesús a Makeda sans i estalvis, i cap dels fills d'Israel va moure la seva llengua.

I va dir Jesús: Obriu la cova i porteu fora aquests cinc reis de la cova. I van treure els cinc reis de la cova: el rei de Jerusalem, el rei de Hebron, el rei de Ierimouth, el rei de Lachish i el rei d'Odollam. I quan els van treure cap a Jesús, Jesús va cridar tot Israel i els que començaven la guerra, els que l'acompanyaven, dient-los: aneu endavant i poseu els vostres peus sobre els seus colls. I havent-se apropiat, van posar els seus peus sobre els seus colls. I digué Josuè cap a ells: No tingueu por d'ells, ni us espanteu, sigueu valents i sigueu forts, perquè així farà el Senyor a tots els vostres enemics, als quals vosaltres combatreu. I Josuè els va matar i els va penjar en cinc fustes, i van estar penjats en les fustes fins al vespre. I va passar cap a ponent que Josuè va manar, i els van baixar de les fustes, i els van llançar dins la cova on havien fugit, i van fer rodar pedres sobre la cova fins al dia d'avui.

I van prendre Makkedah aquell dia, i la van assassinar a fil d'espasa, i van destruir totalment tot ésser vivent que hi havia, i no va quedar ningú salvat ni escapat, i van fer al rei de Makkedah el mateix que havien fet al rei de Jericó.

I Jesús i tot Israel amb ell van marxar de Macedà cap a Lebna, i van assetjar Lebna. I i va lliurar ella Senyor a mans Israel, i van

prendre ella, i el rei d'ella, i van assassinar ella en boca d'espasa, i tot cosa que respira en aquesta, i no va ser deixat en aquesta salvat i escapat, i van fer al rei d'ella, quina manera van fer al rei J

I Jesús va marxar amb tot Israel de Lebna a Laquis, la va encerclar i la va assetjar. I el Senyor va lliurar Laquis a les mans d'Israel. La van prendre el segon dia, i la van passar a fil d'espasa, i la van destruir completament, de la mateixa manera que havien fet amb Libna. Aleshores va pujar Elam, rei de Gazer, per ajudar Laquis, i Josuè el va colpejar a ell a fil d'espasa, i al seu poble, fins que no va quedar d'ells ni supervivent ni fugitiu.

I Jesús va marxar i tot Israel amb ell de Laquis a Odol·lam, i la va assediar i la va conquerir. I el Senyor la va lliurar en mans d'Israel, i la van prendre aquell dia, i la van assassinar a fil d'espasa, i van assassinar tot ésser que respirava en la destrucció, de la mateixa manera que van fer a Laquis.

I Jesús va marxar amb tot Israel cap a Hebron i la va assediar. I la van colpejar a fil d'espasa, i tot ésser que respirava que hi havia en ella, no en va quedar cap de salvat, de la mateixa manera que van fer amb Odol·lam, la van destruir completament, i tot el que hi havia en ella.

I Jesús va tornar amb tot Israel a Dabir, i l'van assetjar, Van prendre-la, i el seu rei, i els seus pobles, i la va colpejar a fil d'espasa, i la van destruir completament, i tot ésser que respirava en ella, i no hi van deixar cap supervivent, de la mateixa manera que van fer a Hebron i al seu rei, així van fer a Debir i al seu rei.

I Jesús va colpir tota la terra de la muntanya, i el Negueb, i la plana, i l'Asedot, i els seus reis; no van deixar cap supervivent

d'ells, i va destruir completament tot ésser que respirava vida, de la manera que va manar el Senyor, el Déu d'Israel. des de Kadesh Barnea fins a Gaza, tota la terra de Gosen fins a Gabaon I tots els seus reis i la seva terra va colpejar Jesús d'una vegada, perquè el Senyor, el Déu d'Israel, lluitava juntament amb Israel.

11

Quan va escoltar Iabis, rei d'Asor, va enviar missatgers a Iobab, rei de Maron, i al rei de Sumoon, i al rei d'Azif, I cap als reis de la zona de Sidó la Gran, cap a la regió muntanyosa i cap a l'Arabà davant de Kenerot, i cap a la plana, i cap a Fenaeddor, I cap als cananeus costaners des de l'est, i cap als amorreus costaners, i els hitites, i els perizzites, i els jebuseus que eren a la muntanya, i els hivites, i els que estaven sota l'Hermon cap a la terra de Massyma. I eixiren ells i els seus reis amb ells, com la sorra de la mar en multitud, i cavalls i carros molt nombrosos. I tots els reis es van reunir i van arribar junts, i van acampar vora les aigües de Maron per fer la guerra contra Israel.

I va dir el Senyor a Josuè: No temis davant d'ells, perquè demà a aquesta hora jo els lliuraré derrotats davant d'Israel; tallaràs els tendons dels seus cavalls i cremaràs els seus carros amb foc. I va venir Jesús i tot el poble guerrer contra ells a l'aigua de Maró sobtadament, i van caure sobre ells a la muntanya. I el Senyor els va lliurar subjectes a Israel, i colpint-los els perseguien fins a Sidó la gran, i fins a Maserón, i fins a les planes de Massoc a l'est, i els van tallar fins a no quedar-ne cap supervivent. I Jesús els va fer tal com el Senyor li va manar: va desjarretar els seus cavalls i va cremar els seus carros amb foc.

I Jesús va tornar en aquell temps, i va capturar Asor i el seu rei, però Asor era anteriorment la governant de tots aquests regnes. I van matar tot ésser que respirava en aquesta amb l'espasa, i van destruir-los tots, i no va quedar-hi cap ésser que respirava, i van cremar Asor amb foc. I totes les ciutats dels regnes i els seus reis va prendre Jesús, i els va matar a fil d'espasa, i els van destruir completament, de la manera que va manar Moisès, el servent del Senyor. Però Israel no va cremar totes les ciutats fortificades, excepte Asor, que Israel va cremar sola. I tots els despulls van saquejar per a ells mateixos els fills d'Israel, però a tots ells els van destruir completament a fil d'espasa, fins que els va destruir, no van deixar d'ells res que respirés. De la manera que el Senyor va manar a Moisès, el seu servent, i Moisès igualment va manar a Josuè, així ho va fer Josuè: no va transgredir res de tot el que Moisès li va manar.

I Jesús va prendre tota la terra muntanyosa, i tota la terra del Nègueb, i tota la terra de Gosen, i la plana, i la que està cap a ponent, i la muntanya d'Israel, i les terres baixes. Les terres cap a la muntanya des del mont Chelcha, i la que puja cap a Seir, i fins a Balagad, i les planes del Líban sota el mont Hermon, i tots els seus reis va prendre, i va destruir, i va matar. I durant molts dies Jesús va fer la guerra contra aquests reis.

I no hi havia ciutat que Israel no prengué; totes les prengueren en guerra. Que a través del Senyor va succeir que s'enfortís el seu cor per trobar-se en guerra contra Israel, perquè fossin destruïts, perquè no se'ls donés misericòrdia, sinó perquè fossin destruïts, de la manera que el Senyor va dir a Moisès.

I Josuè va venir en aquell temps, i va destruir els Anaquim de la muntanya, de Hebron, i de Dabir, i d'Anaboth, i de tot Judà

amb les seves ciutats, i Josué els va destruir. No va quedar cap dels anaquites entre els fills d'Israel, però excepte a Gaza, i a Gat, i a Asdod en van quedar.

I Josué va prendre tota la terra, tal com el Senyor va manar a Moisès, i Josué la va donar en herència a Israel, en divisió segons les seves tribus, i la terra va descansar de la guerra.

12

I aquests són els reis de la terra, als quals van matar els fills d'Israel, i van heretar la seva terra més enllà del Jordà des de l'est, des de la vall d'Arnon fins a la muntanya Hermon, i tota la terra d'Arabà des de l'est. Sihon, el rei dels amorrites, que va habitar a Hesbon, governant des d'Arnon, que és a la vall, segons part de la vall, i la meitat de Galaad fins a Jabbok, les fronteres dels fills d'Ammon. I l'Arabà fins a la mar de Quinerèt a l'est, i fins a la mar de l'Arabà, la mar de les sals, des de l'est pel camí de Bet-Jesimot, des de Teman, la que està sota Asedot-Pisga. I Og, rei de Basan, va quedar dels gegants, el qual habitava a Astarot i a Edraïn, Governant des de la muntanya Hermon i des de Secchai, i tota la Bashan fins a les fronteres de Gergesi, i la Machi, i la meitat de Gilead, fronteres de Sihon, rei d'Hesbon. Moisès, el servent del Senyor, i els fills d'Israel els van colpejar, i Moisès la va donar en herència a Rubèn, a Gad i a la meitat de la tribu de Manassès.

I aquests són els reis dels amorrites que Josué i els fills d'Israel van matar a l'altra banda del Jordà, al costat del mar de Balagad, a la plana del Líban, i fins a la muntanya de Chelcha, pujant cap a Seir, i Josué la va donar a les tribus d'Israel per heretar segons la seva sort, A la muntanya, a la plana, a l'Arabà, a

Asedot, al desert i al Nègueb, l'hitita, l'amorreu, el cananeu, el perizeu, l'heveu i el jebuseu.

El rei de Jericó, i el rei de Gai, que és veïna de Betèl, rei de Jerusalem, rei de Hebron, rei d'Hierimouth, rei de Laquis, rei de Porch / Elam, rei de Gezer, rei de Debir, rei de Gader, rei Hermath, rei Ader, rei de Lebna, rei d'Odollam, El rei va anar, rei Taphout, rei Opher, rei Ophek d'Arok, rei Asom, rei Symoon, rei Mambroth, rei Aziph, Rei de Kadesh, rei de Zahhak, rei Maredoth, rei Iekom del Carmel, rei d'Odollam del Pheneador, rei de Gei de la Galilea, rei de Tirzah, tots aquests reis vint-i-nou.

13

I Jesús era ancià, avançat en dies, i el Senyor va dir a Jesús: tu has avançat en dies, i queda molta terra com a herència. I aquesta és la terra abandonada, els límits dels Filisteus, el Gesirí i el Cananeu, Des de la terra inhabitada que està davant d'Egipte fins a les fronteres d'Accaron, a l'esquerra dels Cananeus, es compta entre les cinc satrapies dels Filisteus: la del Gazan, la de l'Asdodita, la de l'Ascalonita, la del Gittita, la de l'Accronita i la de l'Euaió, des de Teman i tota la terra de Canaan davant de Gaza, i els sidonians fins a Afec, fins a les fronteres dels amorreus, i tota la terra de Galiath dels Filisteus, i tot el Líban des de l'est del sol, des de Galgal sota la muntanya d'Hermon fins a l'entrada d'Hamath, Tot el qui habita la muntanya des del Líban fins a Masereth Memphomaim. Tots els sidonians, jo els destruiré davant d'Israel, però distribueix-la en sort a Israel, de la manera que et vaig manar.

I ara divideix aquesta terra en herència a les nou tribus i a la meitat de la tribu de Manassès. Des del Jordà fins a la mar gran,

cap a ponent, la donaràs; la mar gran en marcarà el límit. A les dues tribus i a la meitat de la tribu de Manassès, a Rubèn i a Gad, Moisès va donar a l'altra banda del Jordà, cap a llevant; Moisès, el servent del Senyor, els va donar, Des d'Aroer, que és sobre la vora del torrent Arnon, i la ciutat que és al mig de la vall, i tota la Misor des de Medeba, Totes les ciutats de Sihon, rei dels amorites, qui va regnar a Heshbon fins a les fronteres dels fills d'Ammon, i la Galaaditis, i les fronteres de Gesiri, i els Machati, tota la muntanya d'Hermon, i tota la Basanitis fins a Acha, Tot el regne d'Og a Basanítida, que va regnar a Astarot i a Edraín, aquest va ser deixat dels gegants, i Moisès el va colpejar i el va destruir. I els fills d'Israel no van destruir el gesirí, el macatí i el cananeu, i el rei gesirí i el macatí van habitar entre els fills d'Israel fins al dia d'avui.

Excepte a la tribu de Levi no li va ser donada herència, el Senyor el Déu d'Israel, aquest és la seva herència, com els va dir el Senyor, i aquesta és la distribució que Moisès va distribuir als fills d'Israel a Araboth de Moab, a l'altra banda del Jordà, davant de Jericó.

I Moisès va donar a la tribu de Rubèn segons els seus clans. I les seves fronteres van ser des d'Aroer, que està davant del barranc d'Arnon, i la ciutat que hi ha al barranc d'Arnon, i tota la Misor, fins a Hesbon, i totes les ciutats que es troben a Misor, i Daibon, i Bamot Baal, i la casa de Meelbot, I Bashan, i Bamoth, i Mephaath i Kiriathaim, i Sebama, i Serada, i Sió a la muntanya d'Enab, i Baithphogor, i Asedoth Phasga, i Baithhaseinoth, I totes les ciutats del Misor, i tot el regne de Sihon, rei dels amorites, a qui Moisès va colpejar, ell i els líders de Midian, i Evi, i Rekem, i Zur, i Hur, i Reba, governant mort de Sion, i els habitants de Sion.

I van matar Balaam, el veient, fill de Beor, en el moment decisiu.

Van ser doncs les fronteres de Rubèn, el Jordà com a frontera. Aquesta fou l'herència dels fills de Rubèn segons els seus clans, les seves ciutats i les seves granges.

Moisès donà als fills de Gad segons els seus clans. I els seus límits van ser Iazer, totes les ciutats de Galaad, i la meitat de la terra dels fills d'Ammon fins a Arabà, que està davant d'Arad. I des d'Hesbon fins a Araboth, segons Mizpah, i Botanim, i Maan, fins als límits de Daibon, I Enadom i Othargai i Bainthanabra i Sokchotha i Saphan i la resta del regne de Sihon, rei d'Heshbon, i el Jordà marcarà el límit fins a la part de la mar de Chinnereth més enllà del Jordà, des de l'est. Aquesta és l'herència dels fills de Gad segons els seus clans i segons les seves ciutats; segons els seus clans tornaran el coll davant dels seus enemics, perquè va passar segons els seus clans les seves ciutats i les seves granges.

I Moisès va donar a la meitat de la tribu de Manassès segons els seus clans. I les seves fronteres van ser des de Maan, i tot el regne de Basan, i tot el regne d'Og rei de Basan, i tots els pobles de Jair, que són a la Basanítida, seixanta ciutats. I la meitat de Galaad, i a Astarot, i a Edraïn, ciutats del regne d'Og a Basanítida, als fills de Maquir, fills de Manassès, i a la meitat dels fills de Maquir, fills de Manassès, segons els seus clans. Aquests són els que Moisès va repartir com a herència més enllà del Jordà, a Araboth de Moab, a l'altra banda del Jordà, a l'est de Jericó.

I aquests són els qui van distribuir l'herència dels fills d'Israel a la terra de Canaan, als quals Eleazar el sacerdot, i Jesús fill de Nun, i els governants de les famílies de les tribus dels fills d'Israel van distribuir com a herència. Segons les sorts van heretar, de la manera que va manar el Senyor per mà de Josuè, a les nou tribus i a la meitat de la tribu des de l'altra banda del Jordà. I als levites no va donar herència entre ells, perquè els fills de Josep eren dues tribus, Manassès i Efraïm, i no va ser donada cap porció de terra als levites, sinó ciutats per habitar i les terres reservades per als seus ramats. De la manera que va manar el Senyor a Moisès, així van fer els fills d'Israel i van dividir la terra.

I els fills de Juda s'acostaren a Jesús a Gàlgal, i Caleb, fill de Jefoné el quenizzita, li digué: Tu coneixes la paraula que el Senyor parlà a Moisès, home de Déu, sobre mi i sobre tu a Cadès Barnea. Tenia quaranta anys quan Moisès, el servent de Déu, em va enviar des de Cadès Barnea a espisar la terra, i li vaig respondre amb una paraula segons el seu pensament. Els meus germans que van pujar amb mi van canviar el cor del poble, però jo vaig estar plenament determinat a seguir el Senyor, el meu Déu. I Moisès va jurar en aquell dia, dient: La terra sobre la qual vas trepitjar serà per a tu en herència i per als teus fills per a l'eternitat, perquè et vas consagrar a seguir darrere del Senyor, el nostre Déu. I ara el Senyor m'ha nodrit tal com va dir, aquest és el quaranta-cinquè any des que el Senyor va pronunciar aquesta paraula a Moisès, i Israel va anar pel desert, i ara mira, jo tinc avui vuitanta-cinc anys, Encara avui sóc fort, com quan Moisès em va enviar; igualment ara sóc fort per sortir i entrar a la guerra. I ara et demano aquesta muntanya, tal com va dir el Senyor aquell dia, perquè tu vas escoltar aquesta paraula aquell dia, però ara els Anaquim són allà, ciutats fortificades i grans, si doncs el Senyor està amb mi, els destruiré, de la manera que el Senyor em va dir.

I Jesús el va beneir, i va donar Hebron a Caleb, fill de Jefunè, fill de Quenaz, en herència. A causa d'això, Hebron va passar a ser de Caleb, fill de Jefone el quenizzita, com a herència fins al dia d'avui, perquè ell va seguir el manament del Senyor Déu d'Israel. El nom d'Hebron era abans ciutat d'Argob, metròpolis dels Anakim, i la terra va cessar la guerra.

15

I les fronteres de la tribu de Judà, segons els seus clans, anaven des de les fronteres d'Idumea, des del desert de Sin fins a Cadès, cap al sud.

I les seves fronteres van ser des del Sud fins a part del mar de la sal, des de la serralada que porta cap al Sud. I passa davant de l'ascensió d'Akrabin, i va al voltant de Zina, i puja des del Sud cap a Kadesh Barnea, i surt cap a Hebron, i puja cap a Addar, i surt cap a l'occident de Kadesh, i surt cap a Salmona, i travessa fins a la vall d'Egipte, i la sortida dels seus límits serà cap a la mar; aquests són els seus límits des del Sud.

I les fronteres des de l'est, tota la mar salada fins al Jordà. I les seves fronteres des del nord, i des de la carena de la mar i des de la part del Jordà. Puja les fronteres sobre Bethaglaam, i passa al llarg des del Nord sobre Betharabah, i puja les fronteres sobre la pedra de Baion, fill de Rubèn, i les fronteres pugen sobre el quart de la vall d'Acor, i baixen sobre Galgal, que és enfront de la pujada d'Adammin, que és al sud de la vall, i passen a través de l'aigua de la font del sol, i la seva sortida serà la font de Rogel, i la frontera puja cap al barranc d'Ennom, sobre l'esquena del jebuseu des del sud, aquesta és Jerusalem, i la frontera travessa sobre el cim de la muntanya que és davant del barranc d'Ennom cap a la mar, que és

a la part de la terra de Refaïm al nord i la frontera passa des del cim de la muntanya fins a la font d'aigua de Nafto, i passa cap a la muntanya d'Efron, i conduirà la frontera fins a Baal, aquesta és la ciutat d'Iarim. I la frontera anirà al voltant des de Baal cap al mar, i passarà cap a la muntanya d'Assar per l'esquena de la ciutat de Jarin des del Nord, aquesta és Chaslon, i baixarà cap a la ciutat del sol, i passarà cap al Sud, i la frontera passa per darrere d'Ekron cap al nord, i sortirà les fronteres cap a Succoth, i passarà les fronteres cap al sud, i sortirà cap a Lebna, i la sortida de les fronteres serà cap a la mar, i les seves fronteres des del mar, la mar gran marcarà el límit. Aquestes són les fronteres dels fills de Judà al voltant segons els seus clans.

I a Caleb, fill de Jefone, va donar una porció enmig dels fills de Judà per manament de Déu, i Josuè li va donar la ciutat d'Arboc, metròpoli d'Enac, que és Hebron. I Caleb, fill de Jefunè, va destruir des d'allà els tres fills d'Anac: Sesai, Talmai i Ahiman. I Caleb pujà des d'allà contra els habitants de Debir, i el nom de Debir era abans ciutat de les Lletres.

I Caleb va dir: Qui prengui i capturi la ciutat de les Lletres i en prengui possessió, li donaré la meva filla Askhà per dona. I la va prendre Otoniel, fill de Quenaz, germà de Caleb, i li va donar la seva filla Acsa per muller. I va passar que quan ella sortia, li va aconsellar, dient: Demanar al meu pare un camp, i va cridar des del ruc, i Caleb li va dir: Què et passa? I ella li va dir: dóna'm la benedicció, perquè m'has donat a la terra del Negueb, dóna'm la Bothanis. I ell li va donar la Gonathlà de dalt i la Gonathlà de baix.

Aquesta és l'herència de la tribu dels fills de Judà. Van ser doncs les seves ciutats, ciutats vers la tribu dels fills de Judà a les fronteres d'Edom al desert, i Baseeleel, i Ara, i Asor, i Icam, i

Regma, i Arouel, i Kadesh, i Asorionain i Mainam, i Balmaana, i els pobles seus, I les ciutats Asheron, aquesta Hazor, i Sin, i Salma, i Moladà, I Seri i Baafalat, I Cholasheola, i Beersheba, i els seus pobles, i les seves granges, Bala, i Bakok, i Asom, i Elboudad, i Bethel, i Hormah, i Ziklag, i Macharim, i Sethennak, I Labos, i Salè, i Eromot, vint-i-nou ciutats, i els seus pobles.

A la plana: Ashtaol, Zorah i Eshtaol. I i Cosit, i Estès, i Iluthoth, i Llevadora, I Jermouth, i Odollam, i Membra, i Saocho i Iazeka, I Sakarim, i Gadera, i les seves granges, catorze ciutats, i els seus pobles. Senna, i Adasan, i Magadalgad, i Dalad, i Maspha i Iachareel, I Basedoth, i Ideadalea, i Chabra, i Maches, i Maachos, i Gedor, i Bagadiel, i Noman, i Machedan, setze ciutats, i els seus pobles, Lebna, i Ithak, i Enoch, I Ianà i Nasib, I Keilam, i Akiezi, i Kezib, i Bathesar, i Ailom, deu ciutats, i els seus pobles, Ekron, i els seus pobles, i les seves granges, Des d'Ekron Gemna, i totes les que són veïnes d'Asedoth, i els seus pobles, Asiedoth, i els seus pobles, i les seves granges, Gaza, i els seus pobles, i les seves granges fins al torrent d'Egipte, i la gran mar divideix.

I a la muntanya Samir, i Jether, i Socoh, i Rennà, i la ciutat de les Lletres, aquesta és Debir, i Anon, i Es, i Man, i Aisam, i Gosem, i Halu, i Hanna, i Gilom, onze ciutats, i els seus pobles, Airem, i Remna, i Soma, I Jemain, i Baethachu i Phakoua, I Euma, i la ciutat d'Arboc, aquesta és Hebron, i Sorath, nou ciutats, i les seves granges, Maon, i Carmel, i Ziph, i Juttah, i Jariel, i Arikam i Zakanaim, i Gabaà, i Tamnatà, nou ciutats, i les seves viles, Ailoua, i Beth zur, i Geddon, I Magaroth, i Bethanam, i Thekoum, sis ciutats, i els seus pobles, Kiriath baal, aquesta és la ciutat de Jarim, i Sotheba, dues ciutats, i les seves masies, i Baddargeis, i Tharabaam, i Ainon, I Aiochioza, i Naflazon, i les ciutats de Sadon, i Arcades, set ciutats, i els seus pobles.

I el jebuseu vivia a Jerusalem, i els fills de Judà no van poder destruir-los, i els jebuseus van habitar a Jerusalem fins al dia d'avui.

16

I les fronteres dels fills de Josep van ser des del Jordà, el que està davant de Jericó, des de l'est, i pujarà des de Jericó cap a la muntanya deserta, cap a Betel Luza. I sortirà cap a Betel, i passarà per les fronteres d'Ahatarthi. I passarà sobre la mar cap a les fronteres d'Aptalim fins a les fronteres de Baithoron la baixa, i la seva sortida serà cap a la mar. I els fills de Josep, Efraïm i Manassès, van heretar.

I van esdevenir-se les fronteres dels fills d'Efraïm segons els seus clans, i van esdevenir-se les fronteres de la seva herència des de l'est Atarot, i Eroc fins a Betoron l'alta, i Gazara. I els límits vindran sobre la mar fins a Icasmon des del Nord Calenta, anirà al voltant cap a l'est fins a Thenasa i Selles, i passarà des de l'est fins a Ianoka. i a Macho, i Ataroth, i els seus pobles, i vindrà sobre Jericó, i sortirà cap al Jordà. I des de Tafo aniran els límits cap a la mar cap a Chelkana, i la seva sortida serà cap a la mar; aquesta és l'herència de la tribu d'Efraïm segons els seus clans.

I les ciutats que havien estat separades per als fills d'Efraïm enmig de l'herència dels fills de Manassès, totes les ciutats i les seves viles. I Efraïm no va destruir el cananeu que habitava a Gazer, i el cananeu va habitar a Efraïm fins al dia d'avui, fins que va pujar el Faraó, rei d'Egipte, i la va prendre, i la va cremar amb foc, i van travessar els cananeus, i els ferezeus, i els habitants de Gazer, i el Faraó la va donar com a dot a la seva filla.

I va succeir que les fronteres de la tribu dels fills de Manassès, perquè aquest era el primogènit de Josep, foren per a Maquir, primogènit de Manassès, pare de Galaad, home guerrer que era, a la Galaaditida i a la Basanitida. I va succeir als fills restants de Manassès segons els seus clans: als fills d'Iezer, i als fills de Kelez, i als fills d'Zeziel, i als fills de Sykem, i als fills de Symarim, i als fills d'Ofer; aquests eren mascles segons els seus clans.

I Salpaad, fill d'Opher, no tenia fills sinó filles, i aquests són els noms de les filles de Salpaad: Maala, Noua, Eglà, Melcha i Thersa. I elles es van presentar davant d'Eleazar el sacerdot, i davant de Jesús, i davant dels governants, dient: Déu va manar a través de Moisès donar-nos una herència entre els nostres germans, i els va ser donada, per manament del Senyor, una sort entre els germans del seu pare. I va caure el seu cordatge des d'Anassa, i la plana de Labek de la terra de Galaad, que és més enllà del Jordà, Perquè les filles dels fills de Manassès van heretar lot entre els seus germans, però la terra de Galaad va ser dels fills de Manassès que restaven.

I les fronteres dels fills de Manassès van ser Delehanath, que és davant dels fills d'Anath, i va cap a les fronteres cap a Jamin i Jassib cap a la font de Taphthoth. A Manassès serà, i Tafet sobre les fronteres de Manassès serà als fills d'Efraïm. I els límits baixaran sobre el barranc de Caranà cap al sud segons el barranc de Jariel, el terebint d'Efraïm entre la ciutat de Manassès, i els límits de Manassès cap al nord fins al torrent, i la seva sortida serà el mar Des del sud Efraïm, i al nord Manassès, i el mar serà la seva frontera, i es trobaran amb Aser al nord, i amb Issacar des de l'est. I Manassès tindrà en Issacar i en Aser Baitan i les seves viles, i els

habitants de Dor i les seves viles, i els habitants de Megiddo i les seves viles, i el tercer de Mapheta i les seves viles.

I els fills de Manassès no van poder destruir aquestes ciutats, i el cananeu va començar a habitar en aquesta terra. I va passar que, ja que els fills d'Israel van prevaler, van fer els cananeus súbdits, però no els van destruir completament.

Van respondre els fills de Josep a Jesús, dient: Per què ens vas donar una sola sort i una sola porció mesurada? Jo sóc un poble nombrós, i Déu m'ha beneït. I Jesús els va dir: Si sou un poble nombrós, pugeu al bosc i netegeu-vos un espai si la muntanya d'Efraïm us estreny. I digueren: No ens plau la muntanya d'Efraïm, i el cananeu que habita en ella, a Betsan i en els seus pobles, a la vall de Jezreel, té cavalls escollits i ferro. I va dir Jesús als fills de Josep: si ets un poble gran i tens una gran força, no tindràs una sola sort, El bosc serà per a tu, perquè és bosc i el netejaràs, i serà per a tu, i quan destrueixis el cananeu, perquè té cavalls escollits, tu prevaldràs sobre ell.

18

I es va reunir tota la congregació dels fills d'Israel a Siloh, i van plantar allà la tenda del testimoni, i la terra va ser subjugada per ells.

I van quedar els fills d'Israel que no havien heretat, set tribus. I Josuè va dir als fills d'Israel: Fins quan us cansareu d'heretar la terra que el Senyor, el nostre Déu, us va donar? Doneu tres homes de cada tribu, i que s'aixequin i travessin la terra, i que la descriguin davant meu, segons serà necessari dividir-la. I travessaren cap a ell, I els va dividir set porcions; Judes establirà

el seu límit des del Sud, i els fills de Josep establiran el seu des del Nord. Vosaltres, però, dividiu la terra en set porcions, i porteu-les aquí cap a mi, i trauré a sorts per a vosaltres davant del Senyor, el nostre Déu. No, perquè no hi ha porció per als fills de Levi entre vosaltres, ja que el sacerdocí del Senyor és la seva porció, i Gad i Rubèn i la meitat de la tribu de Manassès van rebre la seva herència més enllà del Jordà, a l'est, que Moisès, el servent del Senyor, els va donar.

I els homes, havent-se aixecat, van marxar, i Jesús va manar als homes que anaven a explorar la terra, dient: Aneu i exploreu la terra, i vingueu cap a mi, i aquí trauré per a vosaltres la sort davant del Senyor a Siló. I van anar, i van travessar la terra, i la van veure, i la van escriure segons ciutats, set porcions en un llibre, i la van portar a Jesús. I Jesús va llançar-los en sort a Siló davant del Senyor.

I va sortir el lot de la tribu de Benjamí primer segons els seus clans, i van sortir les fronteres del seu lot entre els fills de Judà i entre els fills de Josep.

I les seves fronteres van ser des del Nord, des del Jordà les fronteres pujaran pel darrere de Jericó des del Nord, i pujarà sobre la muntanya cap a la mar, i la seva sortida serà la Mabdaritis Baithon. I les fronteres passaran des d'allà cap a Luz, sobre l'esquena de Luz des del sud d'ella, aquesta és Betel, i les fronteres baixaran cap a Matarot Orec sobre la muntanya, la qual és cap al sud de Betoron la de baix.

I passarà a través de les fronteres i passarà per la part que mira cap al mar des del sud, des de la muntanya davant de Bethoron del sud, i la seva sortida serà cap a Kiriath-baal, que és

Kiriath-jearim, ciutat dels fills de Judà; aquesta és la part cap al mar.

I la part cap al Sud des de la part de Kariath Baal, i passarà les fronteres cap a Gasin, sobre la font d'aigua de Naphto. I les fronteres baixaran sobre una part, això és, davant de la vall de Sonnam, que es troba a la part d'Emek Refaïm des del nord, i baixarà Gaienna sobre l'esquena de Jebousai des del sud, baixarà sobre la font de Rogel, I passarà sobre la font de Bet-xemesx, i passarà per sobre de Galilot, que és enfront de l'ascensió d'Etam, i baixarà sobre la pedra de Baion dels fills de Rubèn, I passarà pel darrere de Betàraba des del Nord, i baixarà sobre els límits pel darrere de la mar des del Nord. I la sortida dels límits serà sobre la serralada de la mar de les sals, cap al Nord, fins a la part del Jordà des del Sud; aquests són els límits des del Sud.

I el Jordà marcarà des de la part de l'est, aquesta és l'herència dels fills de Benjamí, les seves fronteres al voltant segons els clans.

I les ciutats dels fills de Benjamí segons els seus clans van ser Jericó, i Betegai, i Amecasis, i Baithabara, i Sarai, i Besana, I Aien, i Phara, i Ephrathah. i Carafà, i Quefirà, i Moni, i Gabaà, dotze ciutats, i els seus pobles, Gabaon, i Rama, i Beerota, I Massa, i Miron i Amok, I Phira, i Kaphan, i Nakan, i Zelekan i Thareela, I Jebus, que és Jerusalem, i Gabaoth, Iarim, tretze ciutats, i les seves viles, aquesta és l'herència dels fills de Benjamín segons els seus clans.

19

I va sortir el segon lot dels fills de Simeó, i la seva herència va quedar entre les porcions dels fills de Judà. I la seva sort va ser

Beersheba, i Samaa, i Moladah, I Arsola, i Bola, i Jason, i Erthoula, i Plans i Hormah, i Sicelac, i Baithmachereb i Sarsusin, i Batharot, i els seus camps, tretze ciutats, i els seus pobles. Quiet, Warm, Jether i Dry, quatre ciutats i els seus pobles, Al voltant de les seves ciutats fins a Balek, anant cap a Bameth segons el Sud, aquesta és l'herència de la tribu dels fills de Simeó segons els seus clans. De la sort de Judà prové l'herència de la tribu dels fills de Simeó, perquè la porció dels fills de Judà va resultar més gran que la seva, i els fills de Simeó van heretar enmig de la seva sort.

I va sortir el tercer lot per a Zabulon segons els seus clans, els límits de la seva herència seran Esedekgola, els seus límits, La mar i Magelda, i s'unirà a Betarabà cap a la vall que és davant de Iecman. I va tornar des de Seddouk, des d'enfront de l'est de Betxemesx, sobre els límits de Caselotait, i passarà a través de Dabirot, i pujarà cap a Fangai. I d'allà anirà al voltant des d'enfront cap a l'est sobre Geba, sobre la ciutat de Kattath, i passarà a través cap a Rimmon, a la roca del penya-segat. I la frontera anirà al voltant cap al Nord cap a Hamath, i la seva sortida serà cap a Ziphron, i Katanath, i Nabaal, i Symoon, i Jericó, i Baithman. Aquesta és l'herència de la tribu dels fills de Zabulon segons els seus clans, les ciutats i els seus pobles.

I a Issacar li va sortir el quart sort. I les seves fronteres foren Iaziel, i Chasaloth, i Sunam, i Agis, i Siona, i Reeroth i Anachereth, i Dabiron, i Kishon, i Rebes, I Remmas, i Ieon, i Tomman, i Aimarek i Bersaphes. I unirà els límits sobre Gathbor i sobre Salim cap a la mar, i Beth-shemesh, i la sortida dels seus límits serà el Jordà. Aquesta és l'herència de la tribu dels fills d'Issacar segons els seus clans, les ciutats i les viles seves.

I va sortir la cinquena sort per a Aser segons els seus clans. I les seves fronteres van ser Exeleketh, Aleph, Baithok i Keaph, i Elimelec, i Amiel, i Maasà, i s'unirà al Carmel segons la mar, i al Sió, i Labanath. I tornarà des de les sortides del sol i Betgenet, i s'unirà a Zabulon i Ecgai, i Ftaiel cap al nord, i entrarà als límits de Saftaibaitme i Inael, i passarà cap a Cobamasomel, I havent arribat, i Rahab, i he estat desitjós, i Kanthan fins a Sidó la gran. I les fronteres tornaran a Ramà i fins a la font de Masfassat i dels Tiris, i les fronteres tornaran sobre Jasif, i la seva sortida serà la mar, i Apoleb i Ecozob, i Archob, i Aphek i Rhaau. Aquesta és l'herència de la tribu dels fills d'Asher segons els seus clans, les ciutats i els seus pobles.

I a Neftalí li va sortir el sisè lot. I les seves fronteres van ser Moolam, i Mola, i Besemiin, i Arme, i Nabok, i Iepthamai, fins a Dodam, i les seves sortides van ser el Jordà. I les fronteres tornaran cap a la mar a Aththabor, i passarà des d'allà Iakana, i s'unirà amb Zabulon des del Sud, i Aser s'unirà pel costat de la mar, i el Jordà des de l'est del sol.

I les ciutats fortificades dels tirians: Tir, Omathadaketh i Cenereth, I Armath, i Arael, i Asor, i Cades, i Assari, i la font d'Asor, I Keroe, i Megalaarim, i Baiththame, i Thessamys. Aquesta és l'herència de la tribu dels fills de Neftalí.

I a Dan li va sortir la sort setena, I les seves fronteres van ser Sarath, Asa i les ciutats de Sammaus, i Salamis, i Sorra i Silatha, I havent pres, i Timna i Ecron, i Alcatha, i Begeton, i Gebeelan, i Azor, i Banaibakat, i Gethremmon, I des del mar de Hawks, frontera veïna de Joppa. Aquesta és l'herència de la tribu dels fills de Dan segons els seus clans, les seves ciutats i les seves viles,

I els fills de Dan van anar i van combatre Laquis, i la van capturar, i la van colpejar a fil d'espasa, i s'hi van establir i van anomenar-la Lasendan,

I ells van anar a prendre possessió de la terra segons els seus límits, i els fills d'Israel van donar un lot a Jesús, fill de Nun, entre ells. Per comandament de Déu, li van donar la ciutat que va demanar, Thamnasaarch, que és a la muntanya d'Efraïm, i va construir la ciutat i va habitar-hi.

Aquestes són les divisions que van donar com a herència Eleazar el sacerdot, i Jesús fill de Nun, i els caps de les famílies de les tribus d'Israel segons sorts a Siloh davant del Senyor, al costat de les portes de la tenda del testimoni, i van anar a prendre possessió de la terra.

20

I el Senyor va parlar a Joshua, dient, Parla als fills d'Israel, dient: Doneu les ciutats de refugi de les quals us vaig parlar per mitjà de Moisès. Refugi per a l'assassí que ha colpejat una ànima involuntàriament, i les ciutats seran per a vosaltres refugi, i l'assassí no morirà per mà del venjador de la sang, fins que es presenti davant de la congregació a judici. I va apartar Cadeix a Galilea, a la muntanya de Neftalí, i Siquem a la muntanya d'Efraïm, i la ciutat d'Arboc, que és Hebron, a la muntanya de Judà.

I a l'altra banda del Jordà va donar Bosor al desert, a la plana, de la tribu de Rubèn, i Aremot a Galaad, de la tribu de Gad, i Gaulon a Basanitida, de la tribu de Manassès.

Aquestes són les ciutats designades als fills d'Israel i a l'estranger que resideix entre ells, per refugiar-s'hi tot aquell que colpegi una ànima involuntàriament, perquè no mori en mans del venjador de la sang, fins que es presenti davant de la congregació per a judici.

21

I els caps de pares dels fills de Levi es van apropar a Eleazar el sacerdot, i a Josuè el fill de Nun, i als caps líders de les famílies de les tribus d'Israel, I vaig dir-los a Shiloh, a la terra de Canaan, dient: El Senyor va manar per mà de Moisès donar-nos ciutats per habitar, i les terres de pastura per al nostre ramat. I els fills d'Israel van donar als levites, en el repartiment per manament del Senyor, les ciutats i les seves pastures.

I va sortir la sort al poble de Caat, i va tocar als fills d'Aaron, els sacerdots levites, de la tribu de Judà i de la tribu de Simeó i de la tribu de Benjamí, per sort, tretze ciutats.

I als fills de Caat que restaven, de la tribu d'Efraïm i de la tribu de Dan i de la meitat de la tribu de Manassès, per sorteig, deu ciutats.

I als fills de Gedson, de la tribu d'Issacar i de la tribu d'Aser i de la tribu de Neftalí i de la meitat de la tribu de Manassès a Basan, tretze ciutats.

I als fills de Merari, segons els seus clans, des de la tribu de Rubèn i des de la tribu de Gad i des de la tribu de Zabulon, per sorteig, dotze ciutats.

I els fills d'Israel van donar als levites les ciutats i les seves terres de pastura, de la manera que el Senyor va manar a Moisès, per sorteig.

I la tribu dels fills de Juda i la tribu dels fills de Simeó i de la tribu dels fills de Benjamí donaren aquestes ciutats, i foren anomenades Als fills d'Aaron del poble de Kaath dels fills de Leví, perquè a aquests els va tocar la sort. I ell els va donar la Kariatharbòk, ciutat mare dels Anak, aquesta és Khebron, a la muntanya de Judà, i les terres de pastura al voltant d'ella, I els camps de la ciutat i els seus pobles els va donar Jesús als fills de Caleb, fill de Jefunè, en possessió.

I als fills d'Aaron va donar la ciutat de refugi per a l'assassí, Hebron, i les terres separades que hi havia amb ella, i Lemna, i les terres separades que hi havia al voltant d'ella, I Ailom, amb els seus termes separats, i Tema, amb els seus termes separats, I la Rialla, i les terres separades d'aquesta, i la Dabir, i les terres separades d'aquesta, I Asa, i les seves terres separades, i Tanu, i les seves terres separades, i Betsamús, i les seves terres separades, nou ciutats d'aquestes dues tribus. I de la tribu de Benjamí, Gabaó i els seus termes separats, i Gathet i els seus termes separats, I Anatot, amb les seves terres separades, i Gamala, amb les seves terres separades, quatre ciutats. Totes les ciutats dels fills d'Aaron, els sacerdots, tretze.

I als pobles dels fills de Caath, als levites que restaven dels fills de Caath, i la ciutat dels seus sacerdots va ser de la tribu d'Efraïm, I els van donar la ciutat de refugi de l'assassí, Siquem, amb les terres separades d'aquesta, i Gazara amb les terres adjacents, i les terres separades d'aquesta, I Bethoron, i les seves ciutats separades, quatre ciutats. I de la tribu de Dan, Elkothaim i

les terres separades d'aquesta, i Gethedan i les terres separades d'aquesta I Aialó, i les seves terres separades, i Geteremmon, i les seves terres separades, quatre ciutats. I de la meitat de la tribu de Manassès, Tanac i les seves terres separades, i Iebatà i les seves terres separades, dues ciutats. Totes deu ciutats, i les que foren separades d'aquesta cap a elles, als pobles dels fills de Caat que restaven.

I als fills de Gedson, els levites, de la meitat de la tribu de Manassès, les ciutats apartades per als assassins: Gaulon a Basanítida amb els seus termes, i Bezer amb els seus termes, dues ciutats. I de la tribu d'Issacar, Quixon i les terres que li foren assignades, i Debbà i les terres que li foren assignades, I Ramot, i les terres separades per a aquesta, i Font d'Escriptures, i les terres separades per a aquesta, quatre ciutats. I de la tribu d'Asher, Basellath i les terres que li foren assignades, i Dabbon i les terres que li foren assignades, I Quelcat, i les seves terres separades, i Raab, i les seves terres separades, quatre ciutats. I de la tribu de Neftalí, la ciutat apartada per al qui ha assassinat, Cadès a Galilea, i les terres apartades per a aquesta, i Nemmat, i les terres apartades per a aquesta, i Temmó, i les terres apartades per a aquesta, tres ciutats. Totes les ciutats del Gedson segons els seus clans, tretze ciutats.

I al poble dels fills de Merari, els levites restants, de la tribu de Zabulon: Maan i les seves terres de pastura, i Kadesh i les seves terres de pastura, I Sella, i les seves pastures, tres ciutats. I més enllà del Jordà, segons Jericó, de la tribu de Rubèn, la ciutat de refugi de l'assassí, Bosor en el desert, Miso, i les seves pastures, i Jazer, i les seves pastures, I Dekmon amb les seves terres de pastura, i Mafà amb les seves terres de pastura: quatre ciutats. I de la tribu de Gad, la ciutat de refugi de l'assassí, i Ramot a Galaad

amb les seves pastures, Camín amb les seves pastures, i Hesbon, i les seves pastures, i Iazer, i les seves pastures, totes quatre ciutats. Totes les ciutats dels fills de Merari segons els seus clans, dels restants de la tribu de Levi, i les fronteres van ser dotze ciutats.

Totes les ciutats dels levites enmig de la possessió dels fills d'Israel, quaranta-vuit ciutats, i les seves terres de pastura. Al voltant d'aquestes ciutats, cada ciutat i les terres de pastura al voltant de la ciutat, a totes aquestes ciutats,

I el Senyor va donar a Israel tota la terra que va jurar donar als seus pares, i la van heretar i van habitar en ella. I el Senyor els va fer descansar al voltant, tal com va jurar als seus pares, no es va aixecar ningú davant d'ells de tots els seus enemics, el Senyor va lliurar tots els seus enemics a les seves mans. No va fallar cap de totes les paraules bones que va parlar el Senyor als fills d'Israel; totes es van complir.

22

Aleshores Jesús va cridar els fills de Rubèn, els fills de Gad i la meitat de la tribu de Manassès, I els va dir: Vosaltres heu escoltat tot el que us va manar Moisès, el servent del Senyor, i heu obeït la meua veu en tot el que us va manar. No heu abandonat els vostres germans durant aquests molts dies, fins al dia d'avui heu guardat el manament del Senyor el vostre Déu. Ara però el Senyor, el nostre Déu, ha donat descans als nostres germans, de la manera que els va dir. Ara doncs, havent-vos girat, aneu-vos-en cap a les vostres cases i cap a la terra de la vostra possessió, que Moisès us va donar a l'altra banda del Jordà. Però gardeu molt de complir els manaments i la llei que ens va manar de complir Moisès, el servent del Senyor: estimar el Senyor, el nostre Déu, caminar per

tots els seus camins, guardar els seus manaments, estar adherits a ell i servir-lo amb tota la vostra ment i amb tota la vostra ànima. I Josué els va beneir, i els va enviar, i van anar a les seves cases.

I a la meitat de la tribu de Manassès va donar Moisès a Basanítida, i a l'altra meitat va donar Jesús amb els seus germans a l'altra banda del Jordà al costat del mar, i quan Jesús els va enviar a les seves cases, els va beneir. I amb molts diners van marxar cap a les seves cases, i amb molt bestiar, i plata, i or, i ferro, i molta vestimenta, van dividir el botí dels enemics amb els seus germans.

I van anar els fills de Rubèn, i els fills de Gad, i la meitat de la tribu de Manassès, dels fills d'Israel a Siló, a la terra de Canaan, per anar-se'n a Galaad, a la terra de possessió seva, que havien heretat per manament del Senyor per mà de Moisès.

I van venir a Galaad del Jordà, que és a la terra de Canaan, i els fills de Rubèn, i els fills de Gad, i la meitat de la tribu de Manassès van construir allà un altar sobre el Jordà, un altar gran per veure.

I els fills d'Israel van escoltar que deien: Heus aquí que els fills de Rubèn, i els fills de Gad, i la meitat de la tribu de Manassès han edificat un altar a les fronteres de la terra de Canaan, al Galaad del Jordà, a l'altra banda dels fills d'Israel. I tots els fills d'Israel es van reunir a Siloh, de manera que van pujar per fer guerra contra ells.

I els fills d'Israel van enviar cap als fills de Rubèn i cap als fills de Gad i cap als fills de la meitat de la tribu de Manassès a la terra de Galaad, Finees, fill d'Eleazar, fill d'Aaron, el gran sacerdot, I

deu dels governants amb ell, un governant de cada casa familiar de totes les tribus d'Israel; són governants de cases familiars, comandants de milers d'Israel. I van arribar cap als fills de Rubèn, i cap als fills de Gad, i cap a les meitats de la tribu de Manassès a la terra de Galaad, i van parlar amb ells, dient: Això diu tota la congregació del Senyor: quina és aquesta transgressió que heu comès davant del Déu d'Israel, apartant-vos avui del Senyor, havent edificat per a vosaltres mateixos un altar, per esdevenir vosaltres apòstates del Senyor? No és petit per a nosaltres el pecat de Fogor, que no vam ser netejats d'ell fins al dia d'avui? I va succeir una plaga en la congregació del Senyor. I vosaltres us heu apartat avui del Senyor, i serà que si us aparteu avui del Senyor, demà la ira serà sobre tot Israel. I ara, si la vostra terra de possessió és petita, passeu a la terra de possessió del Senyor, on habita la tenda del Senyor, i heretareu entre nosaltres, i no devingueu rebels de Déu, i vosaltres no us aparteu del Senyor, a causa d'edificar un altar fora de l'altar del Senyor del nostre Déu. No heus aquí que Acar, el de Zara, va transgredir amb transgressió la cosa consagrada, i sobre tota l'assemblea d'Israel va caure la ira? I aquest, un sol, va morir pel seu propi pecat.

I els fills de Rubèn, i els fills de Gad, i la meitat de la tribu de Manassès van respondre, i van parlar als comandants d'Israel, dient: El Déu Déu Senyor és, i el Déu Déu ell mateix ho sap, i Israel ell mateix ho sabrà, si en apostasia hem transgredit davant del Senyor, que no ens lliuri en aquest dia. I si vam construir per a nosaltres mateixos un altar per apartar-nos del Senyor, el nostre Déu, per oferir sobre ell sacrificis d'ofrenes cremades, per fer sobre ell sacrificis de salvació, el Senyor ho cercarà.

Però per cautela vam fer això, dient-ho perquè els vostres fills no diguin demà als nostres fills: Què teniu vosaltres a veure amb

el Senyor, el Déu d'Israel? I el Senyor va posar límits entre nosaltres i vosaltres, el Jordà, i no hi ha per a vosaltres porció del Senyor, i els vostres fills alienaran els nostres fills, perquè no adorin el Senyor. I vam dir de fer així, d'edificar aquest altar no per causa d'ofrenes ni per causa de sacrificis, Però perquè això sigui testimoni entre nosaltres i vosaltres, i entre les nostres generacions després de nosaltres, de servir el servei del Senyor davant seu, amb les nostres ofrenes i amb els nostres sacrificis i amb els nostres sacrificis d'ofrenes de pau, i perquè els vostres fills no diguin demà als nostres fills: no teniu cap porció del Senyor. I vam dir: si mai succeeix que parlin cap a nosaltres, o a les nostres generacions demà, i diguin: veieu la semblança de l'altar del Senyor, que van fer els nostres pares no per causa d'ofrenes ni per causa de sacrificis, sinó que és testimoni entre vosaltres i entre nosaltres, i entre els nostres fills. No esdevingui, doncs, que nosaltres ens apartem del Senyor en el dia d'avui per apartar-nos del Senyor, de manera que edifiquem un altar per a les ofertes de fruits i per als sacrificis de Salamina, i per al sacrifici de salvació, a més de l'altar del Senyor que és davant de la seva tenda.

I havent escoltat Fineu el sacerdot i tots els governants de la congregació d'Israel que eren amb ell les paraules que parlaren els fills de Rubèn i els fills de Gad i la meitat de la tribu de Manassès, els plagué. I Finees, el sacerdot, va dir als fills de Rubèn i als fills de Gad i a la meitat de la tribu de Manassès: Avui hem conegut que el Senyor és amb nosaltres, perquè no heu comès cap transgressió davant del Senyor, i perquè heu alliberat els fills d'Israel de la mà del Senyor. I Fineas el sacerdot i els governants dels fills de Rubèn i dels fills de Gad i de la meitat de la tribu de Manassès van tornar de Galaad a la terra de Canaan cap als fills d'Israel, i els van respondre les paraules. I això plagué als fills d'Israel, i parlaren als fills d'Israel, i beneïren el Déu dels fills

d'Israel, i digueren de no pujar més contra ells a la guerra per destruir la terra dels fills de Rubèn i dels fills de Gad i de la meitat de la tribu de Manassès, i habitaren sobre ella.

I Jesús va nomenar l'altar dels rubenites, dels gadites i de la meitat de la tribu de Manassès, i va dir que és un testimoni entre ells que el Senyor és el seu Déu.

23

I va passar, després de molts dies, després que el Senyor donés repòs a Israel de tots els seus enemics del voltant, que Josuè era ancià i avançat en dies. I Jesús va convocar tots els fills d'Israel i el seu consell d'ancians i els seus governants i els seus jutges i els seus escribes, i els va dir: jo he envellit i he avançat en els dies. Vosaltres però heu vist tot allò que el Senyor, el nostre Déu, va fer a totes aquestes nacions davant nostre, perquè el Senyor, el vostre Déu, és el que va lluitar per vosaltres. Veieu que he repartit entre vosaltres les nacions que han quedat, aquestes, com a herències per a les vostres tribus, des del Jordà, totes les nacions que he destruït completament, i des del mar gran marcarà el límit cap a ponent.

El Senyor, el nostre Déu, els destruirà davant nostre fins que pereixin, i enviarà contra ells les bèsties salvatges fins que els destrueixi a ells i als seus reis davant vostre, i heureu la seva terra, tal com el Senyor, el nostre Déu, us va dir. Sigueu doncs molt forts per guardar i fer totes les coses escrites en el llibre de la llei de Moisès, perquè no us aparteu ni cap a la dreta ni cap a l'esquerra, Perquè no entreu entre les nacions que han quedat aquestes, i els noms dels seus déus no seran esmentats entre vosaltres, ni els servireu, ni els adoreu, però us aferrareu al

Senyor el nostre Déu, tal com heu fet fins al dia d'avui. I el Senyor els destruirà davant vostre, nacions grans i fortes, i ningú no ha resistit davant nostre fins al dia d'avui. Un de vosaltres va perseguir mil, perquè el Senyor, el nostre Déu, va lluitar per vosaltres, tal com ens va dir.

I guardeu molt d'amar el Senyor, el nostre Déu. Si us gireu enrere i us afegiu a aquestes nacions restants que són amb vosaltres, i feu matrimonis amb ells, i us barregeu amb ells i ells amb vosaltres, Sabeu que el Senyor no continuarà destruint aquestes nacions davant vostre, i seran per a vosaltres trampes, i esculls, i claus als vostres talons, i dards als vostres ulls, fins que perigueu d'aquesta terra bona que us va donar el Senyor, el vostre Déu.

Jo però marxo pel camí, com també tots els que són sobre la terra, i coneixereu amb el vostre cor i amb la vostra ànima, perquè no va caure ni una paraula de totes les paraules que va dir el Senyor, el nostre Déu, sobre totes les coses que ens pertanyen; no en va fallar cap. I serà que de la mateixa manera que han vingut cap a nosaltres totes les paraules bones que el Senyor va parlar sobre vosaltres, així el Senyor Déu portarà sobre vosaltres totes les paraules dolentes fins que us destrueixi de la terra bona aquesta que el Senyor us va donar, en transgredir vosaltres el pacte del Senyor el nostre Déu, que ens va manar, i havent anat a servir déus altres i adorar-los.

24

I Josuè va reunir totes les tribus d'Israel a Siló, i va convocar els seus ancians i els seus escribes i els seus jutges, i els va establir davant de Déu.

I Jesús va dir a tot el poble: Això diu el Senyor, el Déu d'Israel: Més enllà del riu van habitar els vostres pares des del principi, Tèrah el pare d'Abraham i el pare de Nahor, i van servir altres déus. Vaig prendre el vostre pare Abraham de l'altra banda del riu, i el vaig guiar per tota la terra, i vaig multiplicar la seva descendència, i li vaig donar Isaac, I a Isaac, Jacob i Esau, i vaig donar a Esau la muntanya de Seir perquè l'heretés, i Jacob i els seus fills van baixar a Egipte, i es van convertir allà en una nació gran, nombrosa i forta, i els egipcis els van maltractar. I vaig colpejar Egipte amb els signes que vaig fer entre ells. I després d'aquestes coses va treure els nostres pares d'Egipte, i va entrar a la mar Vermella, i els egipcis van perseguir els nostres pares amb carros i amb cavalls a la mar Vermella. I cridàrem cap al Senyor, i ell donà un núvol i foscó entre nosaltres i entre els Egipcis, i portà sobre ells la mar, i els cobrí, i els vostres ulls veieren tantes coses com féu el Senyor en terra d'Egipte, i estiguéreu en el desert molts dies.

I ell ens va portar a la terra dels amorrites que habitaven més enllà del Jordà, i el Senyor els va lliurar a les nostres mans, i va heretar la seva terra, i els va destruir davant vostre.

I s'aixecà Balak, fill de Zippor, rei de Moab, i es va desplegar en batalla contra Israel, i havent enviat va cridar Balaam per maleir-nos. I el Senyor, el teu Déu, no va voler destruir-te, i amb benediccions ens va beneir, i ens va alliberar de les seves mans, i els va lliurar. I va creuar el Jordà i va arribar a Jericó, i van lluitar contra nosaltres els habitants de Jericó: l'amorreu, el cananeu, el perizeu, el heveu, el jebuseu, el heteu i el gírgaseu, i el Senyor els va lliurar a les nostres mans. I vaig enviar davant vostre la vespa, i va expulsar davant nostre dotze reis dels amorrites, no amb la teva espasa ni amb el teu arc.

I ell us va donar terra sobre la qual no vau treballar, i ciutats que no heu construït, i us vau establir en elles, i vinyes i oliverars que no vau plantar vosaltres, en menjareu.

I ara tingueu por del Senyor, i serviu-lo amb rectitud i amb justícia, i traieu els déus estrangers que van servir els nostres pares a l'altra banda del riu i a Egipte, i serviu el Senyor. Si però no us agrada servir el Senyor, trieu avui a qui serviu, si als déus dels vostres pares, als que estan més enllà del riu, o als déus dels amorrites, en la terra dels quals vosaltres habiteu, jo però i la meva casa servirem el Senyor, perquè és sant.

I el poble, responent, va dir: Que no ens esdevingui deixar el Senyor per servir altres déus. El Senyor, el nostre Déu, ell mateix és Déu, ell mateix ens va fer pujar a nosaltres i als nostres pares d'Egipte, i ens va protegir en tot el camí pel qual vam anar, i entre totes les nacions per les quals vam passar. I el Senyor va expulsar l'amorreu i totes les nacions que habitaven la terra davant nostre, però nosaltres també servirem al Senyor, perquè aquest és el nostre Déu.

I Jesús va dir al poble: No podreu servir el Senyor, perquè Déu és sant, i ell és gelós i no perdonarà els vostres pecats ni els vostres actes sense llei, Quan abandoneu el Senyor i serviu déus estrangers, ell vindrà sobre vosaltres i us farà mal i us consumirà, en lloc del bé que us va fer. I el poble va dir a Josuè: No, sinó que servirem el Senyor.

I va dir Jesús al poble: Vosaltres sou testimonis contra vosaltres mateixos que heu escollit el Senyor per servir-lo. I ara lleveu els déus estrangers que hi ha entre vosaltres, i adreceu el

vostre cor cap al Senyor Déu d'Israel. I el poble va dir a Josuè: Servirem el Senyor i escoltarem la seva veu.

I aquell dia Josuè va fer un pacte amb el poble, i li va donar llei i judici a Silo davant de la tenda del Déu d'Israel. I escrigué aquestes paraules en el llibre de les lleis de Déu, i prengué una pedra gran, i Josuè l'establí sota el terebint davant del Senyor. I Josuè va dir al poble: Heus aquí, aquesta pedra serà entre vosaltres com a testimoni, perquè ella mateixa ha escoltat totes les coses que li han estat dites pel Senyor, perquè ell us va parlar avui, i aquesta serà entre vosaltres com a testimoni en els últims dies, quan potser tracteu falsament al Senyor, el meu Déu. I Josuè va enviar el poble, i cadascun va anar al seu lloc. I Israel va servir el Senyor tots els dies de Josuè, i tots els dies dels ancians que van prolongar el temps després de Josuè, i que van veure totes les obres que el Senyor va fer a Israel.

I va passar després d'aquelles coses que va morir Jesús fill de Nun, esclau del Senyor, de cent deu anys. I el van enterrar cap a les fronteres del seu lot en Thamnasaarch, a la muntanya d'Efraïm, al nord de la muntanya de Galaad,

I els ossos de Josep els fills d'Israel els van portar d'Egipte, i els van enterrar a Siquem, a la porció del camp que Jacob va adquirir dels Amoreus que habitaven a Siquem per cent anyells, i la va donar a Josep en porció.

I passà després d'aquestes coses que Eleazar, fill d'Aaron, el gran sacerdot, morí, i fou enterrat a Gabaà de Finees, el seu fill, que li havia donat a la muntanya d'Efraïm.